

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Qvintvs Decretalivm Libri continetvr

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

Index Rerum omnium, & Verborum, quæ in his tribus Tomis
Collectaneorum super quinque priores Decretalium Libros continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95280](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95280)

INDEX

Rerum omnium, & Verborum, quæ in his
tribus Tomis Collectaneorum super
quinque priores Decretalium
Libros continentur.

*Primus Numerus Tomum, secundus Paginam, tertius Columnam signat;
quartus & reliqui sequentes sunt marginales.*

A

B B A S in causa Monasterij
conuenitur per rescriptum in
quo nulla sit mentio de Con-
uentu, nec propter hoc appel-
lari potest nisi Abbas, &
Conuentus bona essent distin-
cta omnino. *tom. 1. pag. 50.*
et. 1. 2. 1.

Abbas super causis, quæ ad eun-
dem simul, & Conuentum spe-
ctant, conueniri potest per
rescriptum in quo Abbas tantum, & non Conuentus men-
tio habetur. *ibid. 2.*

Abbat, & alij Prælati immediatè Papæ subiecti, an hodie eligi
possint, ostenditur. *1. 72. 1. 3.*

Abbas electio pertinet ad Conuentum. *1. 83. 2. 6.*

Abbat non possunt esse minores 25. annorum. *1. 92. 2. 33.*

Abbas eligi non potest nisi instructus in regula monachali. *1.*
118. 1. 1.

Abbatum electio facienda est iuxta formam cap. quia propter,
de elect. *1. 121. 1. 1.*

Abbas non potest esse qui non est professus. *1. 129. 2. 1.*

Abbas exemptus sine licentia Papæ renuntiare non potest. *1.*
154. 2. 1.

Abbatem si diocesanus requisitus benedicere nolit, ipse mona-
chos suos benedicere poterit. *1. 155. 2. 1.*

Abbat benedicere potest Episcopus. *1. 155. 2. 1.*

Abbatem benedicere si Episcopus sine causa tenuit, possit ipse
Abbas non expectata benedictione officij administrare, *ibid. 4.*

Abbas dicitur quis ante benedictionem. *ibid. 6.*

Abbat dignitas quanta sit, remissus. *1. 168. 2. 2.*

Abbat dicitur Prælati. *ibid. 6.*

Abbas ex necessitate potest dispensatione eligi quamvis fuerit in
minoribus Ordinibus constitutus. *1. 173. 2. 1.*

Abbas est nomen potius sollicitudinis, quam honoris. *ibid. 2.*

Abbat, si fuerit benedicti, & Presbyteri, possunt Ordinem
clericalem conferre. *1. 174. 1. 1. 2.*

Abbat quicumque exempti consuetudinem, minorisque Ordines
conferre possunt Regularibus sibi subditis, in interestibusque
eum eis dispensare. *1. 174. 2. 3.*

Abbat non possunt promouere personas seculares habentes
literas dimissorias suorum Episcoporum. *ibid. 4.*

Abbas ut possit minores Ordines conferre tria requiruntur, vi-
delicet, quod sit Presbyter, quod benedictionem acceperit, &
quod proprio Monacho conferat. *ibid. 5.*

Abbat, & Guardiani, alijque Prælati quasi Episcopalem iuri-
dictionem non habentes, an possint ferre excommunicationem
ad finem reuelationis futurorum, aut pro rebus deperdi-
tis. *1. 266. 2. fin.*

An extra locum suæ Prælati in suos subditos censuras
ferat. *Collect. Tom. 111.*

ferre.

1. 267. 1. init.

Abbat in suis Monachos iurisdictione videntur ordinaria. *1.*
270. 1. 6.

Abbat, & Sacerdotes, qui Episcopo diocesano subiiciuntur, ad
eius Synodum venire, & sibi obedire compelli possunt per
censuram Ecclesiasticam. *1. 290. 1. 1.*

Abbat tenentur venire ad Synodum Episcopi. *ibid. 2.*

Abbat exempti an teneantur venire ad Synodum, ostenditur. *ibid. 3.*

Abbas potest religiosos excommunicare. *1. 291. 1. 4.*

Abbas & Monachi per econonum à se constitutum subeant
calumnie iuramentum, qui illud pro eis petat, accipiat, &
præstet. *1. 400. 1. 1.*

Abbat dolus an nocet Ecclesiæ remissus. *1. 413. 1. 6.*

Abbas in causa sui Monasterij testis esse potest. *1. 505. 2. 4.*

Abbas non potest religiosum dare in pignus, seu in obsequium
pro debitis Monasterij. *1. 582. 1. 7.*

Abbas cognoscere potest de causis matrimonialibus, & benefi-
cialibus. *1. 632. 1. 6.*

Abbas in capellis præscribere potest iura Episcopalia, obtinere
tamen iis solis quæ præscripti. *1. 638. 1. 1.*

Abbat ius est Monachos corrigere absque sui Monasterij, seu
Conuentus consilio. *1. 687. 1. 8.*

Abbas solus non potest presentare ad beneficium, nisi hoc ha-
beat ex præscripta consuetudine, vel privilegio. *2. 297. 1. 2.*

Abbat acta præsumuntur facta consensu Conuentus. *2. 297. 2. 7.*

Abbas quasi Episcopalem iurisdictionem habens, & Capitulum
Sede vacante debent compellere, ut vltima testatoris volun-
tas expleatur. *2. 421. 1. 3.*

Abbas solus an Monachum recipere possit. *2. 468. 1. 3.*

Abbat solus non est ad religionis professionem admittere, sed
exigitur quoque consensus maioris partis conuentus. *2. 270.*
1. 6.

Abbat, & aliorum Regularium præfecti visitandi ius habent
Monasteria aliaque sibi subiecta loca. *2. 329. 2. 3.*

Abbas non potest præfici duobus Monasteriis, nisi vnum Mona-
sterium dependeat ab alio, vel inuicem sint annexa. *1. 336. 1. 9.*

Abbatem malum potest Monachus accusare expensis Mona-
sterij. *3. 62. 1. 2.*

Abbas dum accusatur recipit alimenta & expensas lite penden-
te. *ibid. 4.*

Abbat accusato parendum est à Monachis dum pendet accu-
satio. *ibid. 5.*

Abbas accusatus debet habere expensas, ut se defendat usque
ad finem cause. *3. 7. 1. 1.*

Abbat atque alij Prælati Episcopo inferiores non possunt iure
beneficiorum unionem facere. *3. 19. 1. 7.*

Abbas & maiores de Conuentu si pro receptione Monachi re-
ceperunt pecuniam ex pacto, ab officio, & beneficio suspen-
duntur, & taliter recepta pecunia restituitur, & in aliud Mo-
nasterium ita receptus transfertur. *3. 27. 1. 1.*

Abbas contra testes, qui deposuerunt contra illum de simonia
H h 8

Index Rerum, & Verborum,

in iudicio inquisitionis, excipere potest quod sunt inimici, & conspiratores, alias vero exceptiones criminum opponere non potest. 3.35.2.1
Abbatibus Cisterciensibus prohibetur solemniter installari, & ponitur forma obedientie, quam, præstant suis Episcopis. 3.44.2.1
Abbatibus tenentur etiam exempti venire ad synodum si habeant territorium proprium, & populum, 2.236.2.5
Abbatia potest renuntiari. 1.154.2.4
Abbatia habet administrationem. 2.96.1.3
Abbatissa licet subditos excommunicare non possit, ipsi tamen sibi obedire tenentur. 1.293.1.1
Abbatissa ratione publici munetis, & officij est capax iurisdictionis spiritualis. ibid.2
Abbatissa quomodo dicatur suspendere ab officio & beneficio clericos suæ iurisdictioni subiectos ostenditur. 1.293.2.5
Abbatissa pro suo monasterio potest esse procuratrix. 1.736.1.30
Abbatissa testari non potest etiam si nunquam induisset habitum monachalem. 2.101.2.1
Abbatissa an possit ordinari mulier, quæ non sit expressè professæ, ostenditur. ibid.2
Abbatissæ minores annis quadraginta, & quæ per octo annos professe non fuerint, eligi, & benedicere per Episcopos non possunt, circa quam etiam Episcopus dispensare non potest. 3.8.1.2
Abbatissa temporalis non est iure benedicenda. ibid.3
Abbatissa potest recipere certam pecunie quantitatem donec conveniat dos promissa pro novitia proficiente solvatur. 3.146.2.6
Abbatissa moniales benedicere, Confessiones audire, & publicè prædicare non potest. 3.280
Abbatissa in loco publico non debet, qui de hæresi fuit levis suspectus, vel antequam sit accusatus, & inquisitus sponte ad Inquisitores adit, &c. 3.70.1.12
Abbatissæ poculum præbens tanquam homicida puniuntur. 3.95.1.2
Abortum procurantes, consulentes & consentientes, quas penas incurant, remissive. 3.95.1.1
Abortum procurans an, & quando tanquam homicida puniendus sit. ibid.4
Abortioni causam dans homicida est & irregularis, si conceptus erat animatus, aliis secus. 3.109.2.1
Abbas in literis Apostolicis non inducit falsitatem quando non reperitur in loco suspecto, aliis secus. 1.553.2.2
Abbas æquiparatur consumptioni. 1.555.2.13
Abbas quando inducat falsitatis præsumptionem, remissive. 2.335.1.3
Vide *Raissa*.
Abfentes, qui Prælati mortem, ex qua Ecclesia vacavit non ignoraverunt, sunt ad electionem vocandi, dummodo in loco sint, à quo vocari debeant. 1.99.1.8
Abfentes ad electionem de Provincia sunt vocandi, & confirmatur electio maioris & sanioris partis. 1.117.1.1
Abfentes qui sunt in provincia, vocandi sunt ad electionem, ibid.2
Abfentes non possunt constituere procuratores pro electione, nisi sint legitime impediti. 1.125.2.36
Abfentes quando sint vocandi ad electionem, ostenditur. 1.136.2.5
Abfentes in senitio Episcopi fructus præbendarum suarum, non verò distributiones quotidianas percipere possunt. 2.33.1.1.2
Absens causa studij & fructus suorum beneficiorum percipiat, debet studere in studio generali. 2.35.2.2
Absens causa studij in sacra pagina iustè percipit in absentia fructus sui beneficii, non autem distributiones quotidianas. 1.68.2.1
Absens non præsumitur scire ea, quæ sunt in ciuitate. 1.597.1.2
Absens votum, vide *Votum*.
Absentia cum sit facti, non præsumitur, nisi probetur. 2.597.1.3
Absolutionis appellatione continetur absolutio simplex, non ea quæ ad cautelam datur. 1.58.1.7
Absolutionem petens probat se esse excommunicatum. 1.116.2.25
Absolutio à iuramento, cum imminente necessitate non potest haberi ob non datam copiam Superioris, tunc absque ea contra iuramentum propria auctoritate venire debet. 1.117.1.28
Absolvens sacramentaliter qui non est Sacerdos, quamvis communiter existimetur Sacerdos, & verus Parochus, absolutio est irrita. 1.133.1.8
Absolutio sacramentalis in articulo mortis iustè, & valide præstari non potest à non Sacerdote etiam si desit Sacerdos. ibid.9
Absolutio exorta per dolum versantes circa causam finalem inualida est. 1.268.2.3
Absolutus pro falsa causa quare non habeatur pro absoluto, siue pro falsa excommunicatus habetur pro excommunicato, remissive. 1.269.1.6
Absolvere non potest ab excommunicatione lata per senten-

tiam generalem, vel particularem nisi ille, qui eam tulit, vel eius successor vel superior.
Absolutus simpliciter ab excommunicatione præstata etiam de satisfaciendo, si non satisfaciatur, non incidit in peccatum excommunicationem, sed oportet, quod iterum excommunicetur.
Absolutus sub promissione de parendo mandatis, & non potest minime remanere excommunicatus.
Absolvere potius debemus quam condemnare. 1.95.1.2
Absolutus ab excommunicatione, seu alia censura, si iurisdictionis laici, aut Bullæ Cruciatæ, an censetur absolutus in laicalibus exteriori ostenditur.
Absolutio ab excommunicatione, per vicarium ecclesie potest. 1.500.2.10
Absolvere à iuramento, & de illius religione cogitandum est, los indices Ecclesiasticos pertinet. 1.571.1.2
Absolvere solet Ecclesia iuramento per actum extorci, & eius transgressores vel peccantes mortales non puniuntur. 1.587.2.2
Absolvere potest quemlibet Papa à iuramento et iusta causa. 1.590.2.11
Absolutio sine citatione datur ab excommunicatione lata per contumaciam, sed præstata cautione de parendo mandatis Ecclesie.
Absolutio conditionalis quæ traditur sub conditione de futuro, valida est. 1.63.1.2
Absolvens ob non probatum crimen ab accusatore, si tunc absolvens est, & non observantia iudicis. 1.4.1.2
Absolutus in foro penitentiali potest accusari in iudicio.
Absolutionem ab excommunicatione petens non facit excommunicatum.
Absolutio excommunicationis, quam incurrit deprecatum seu nauigans fideles, an, & quando fit Episcopo, ostenditur.
Absolutus à iudice per sententiam diffinitivam, & per iterum accusari, vel inquiri de eodem crimine, ostenditur. 3.161.1.3
Absolutio sequens non tollit incapacitatem excommunicationis. 3.174.1.10
Absolutio excommunicationis præstata in foro Confessionis sufficit ad hoc, ut excommunicatus possit sepeleiri in ecclesia.
Absolvere nemo potest à suspensione, & aliis Ecclesiasticis censuris ab homine laico, nisi is, qui eas tulit. 1.112
Absolendi à censuris potestas etiam in mortis articulo non conceditur. ibid.2
Absolutio facta secundum purgationem vulgarem non recipitur, ea non obstante potest iudici de novo purgari, & admitti accusatio. 1.477.1.1
Absolutio sacramentalis non potest dari clero. 1.141.1.2
Absolutus quis potest in articulo mortis ab excommunicatione contracta ob violentiam manuum iniectionem in ecclesia. 3.299.2.2
Absolutus sub promissione de parendo mandatis si non fuerit maneat excommunicatus ipso iure, si vero requiratur non intrusus, remissive. 3.304.4
Absolutio ratione articuli mortis, aut articuli impedimenti necut Confessarius iniungere, ut cessare morbo, vel impimento se præstet superior.
Absolvens nemo est ab excommunicatione nisi potestatem fuerit prius satisfactum.
Absolutio necessaria est ab excommunicatione, quæ lata est tempore taciturni, vel expressi, & absque ea solentem absolutione minime tollitur excommunicatio. 3.304.1
Absolendi potestas cum potestate legandi non semper coniuncta est. 3.304.1
Absolutio una non potest duas excommunicationes. 3.304.1
Absolutio publica fit recitato prius Palamantibus. 3.304.1
Absolvere ab excommunicatione in articulo mortis, si non potest præter Sacerdotem.
Absolutio ab excommunicatione ob participationem in reatu referatur ei, cui complices excommunicatio est relaxata. 3.313.2.10
Absolvere potest Episcopus, siue cum Vicarius subditum à iurisdictione excommunicationis nulli referatur.
Absolutio excommunicationis contracta ob participationem in crimine criminato ab eo impendenda est, si quo absolute potest principalis excommunicatus, cum quo is participat.
Absolutio necessitudo requiritur ad tollendam excommunicationem quamvis excommunicatus penitet. 3.313.1.3
Absolutio ab excommunicatione ad probetur per recitationem Confessionis. 3.313.1.3
Absolutus non videtur excommunicatus si Papa eum absoluit, cum eo communicet.
Absolutio ab excommunicatione absque ea falsa causa est nulla. 3.313.1.4

Collectan. in quinque libros Decretal.

Abolutio una non potest duobus excommunicationibus, ibid. 4.
Abolutio datur absque partis citatione ubi periculum est in mora. 3.32.2.8
Abolutio ab excommunicatione quoad forum iudiciale dari potest ab illo, qui iurisdictionem habet, licet presbyter non sit. 3.32.9.1.4
Abolutio quis potest ad cautelam, praestita cautione, de pendendo mandatis Ecclesiae, ubi dubitatur de viribus sententiae. 3.32.9.2.1.2
Abolere a censuris, & peccatis, & actus iurisdictionis exercere potest minor obstrictus excommunicatione. 3.33.1.1.2
Abolere an possit habens facultatem delegatam limitare non facta parte, ostenditur. 3.34.4.1.3
Abolendi privilegium habens cum limitatione satisfactionis an possit abolere peccata si moraliter non possit satisfacere, ostenditur. ibid. 5
Abusivatio in quo consistat in hoc text. ostenditur. 3.2.6.2.4
Acceptatio facta ab excommunicato de beneficio iam sibi collato est valida. 3.175.1.2.1
Accessus non totus probatur si in loco, in quo citatus debet comparere, sit perit. 1.150.1.2
Vide Regressus.
Accusatio illius redditur suspecta quando multum stetit ad accusandum. 2.557.2.6
Accusatio, & testimonium in causa matrimoniali personaliter, & non per litteras fieri debent. 2.595.2.1
Accusatio praestari debet tractati coram illis, quorum interest. 3.2.2.1
Accusare alium de delicto commissio an liceat absque scrupulo, remissive. 3.5.1.2
Accusare alium praeter Abbatem quando liceat monacho, ostenditur. 3.6.2.6
Accusatum se aliquid coram iudice dicens, ante inscriptionem potest sine pena desistere, & non accusare, sed ei desistenti silentium imponitur in perpetuum. 3.8.1.1
Accusare alium nemo regulariter compellendus est. 3.8.2.3
Accusatori agenti etiam civiliter de causa alias criminali semper plenè probanti non deservit iuramentum suppletorium, nisi quando plura semper probatio addit, & accusator honeste est persona, & legalis. 1.529.2.2.5
Accusatoris persona prius querendum est in iudicio. 3.1.1.1
Accusatoris calumniae penitentia ponitur. 3.4.2.1
Accusator arbitrio iudicis puniendus est. 3.9.2.4
Accusator in crimine laesae Maiestatis, & in crimine simoniae, si non probat, non punitur de calumnia. 5.17.2.8
Accusatore desistente ab accusatione potest iudex ex officio suo inquirere super crimine illato. 3.161.1.1
Accusatore & accusato desistente iudex prosequitur. ibid. 2.1
Vide Denuntiatio.
Accusatus criminaliter non potest reconvenire, vel accusare suum accusatorem coram eodem iudice, nisi ille iudex sit viriisque partis competens. 1.353.2.7
Accusatus semel non potest super eodem delicto iterum molestari, & inquiri. 3.3.2.1.2
Accusatus de simonia pendente accusatione prohibetur ab administratione Divinorum, &c. 3.10.0.1.2
Accusatus si occulte reprobantem praebuit ministerium, promoueri potest, secus si publice, nisi cum eo Religionem intrante dispensetur. 3.86.2.1
Acquisitio per vias tenetur usurarius semper restituere, nisi veniat in extremam necessitatem, quia tunc sibi, & suis reservare potest ut patet viuat. 3.137.1.3
Actio an deat pensionario contra successorem in beneficio pro terminis decursis, & non solutis in vita praedecessoris, ostenditur. 1.108.2.5
Actionis nomen in libello exprimere pars non cogitur, debet tamen factum ita clare proponere, ut ex eo ius agendi colligatur. 1.85.1.1.1
Actionis nomen non est necesse exprimi in libello, sed sufficit factum narrare, &c. ibid. 4
Actio, & intentio si sine ineptia, vel sola intentio, debet reus absolui ab instantia iudicis, iterum tamen actor audire, si apud egerit. 1.363.1.1
Actione personali agens semper tenetur causam exprimere in libello, ex qua competat sibi quod petit. 1.389.1.2
Actio ad separationem thori, & repetitionem dotis datur uxori ob mariti adulterium. 1.393.1.3
Actio est inani, quam inopia creditoris excludit. 1.402.2.2
Actione famosa si agatur iurandum relatum deservit non potest. 1.604.1.4
Actio, quam quis ad rem litigiosam habet, cedi non potest. 1.272.9.1.6
Actio non datur laeso ultra dimidiam perempta re. 2.127.2.2.19
Actiones cedi non possunt si deat litigium. 2.193.1.4
Actionis facta & spiritualis omisso ob pretium, potest esse propria simoniae materia. 3.25.2.1.1.1

Barthol. Collect. Tom. 111.

Actio intentata contra eum, qui ob homicidium commissum in habilis est reputandus ad beneficium consequendum, civiliter censetur & non criminalis. 3.36.1.4
Actus obtinens in possessione coram iudice rei, non tenetur coram eo iudice super proprietate, respondere si est prius alterius fori. 1.366.2.1
Actor forum rei sequi debet. 1.373.2.4
Actor forum rei sequitur. 1.374.2.4
Actor tenetur in scriptis libellum porrigere. 1.387.2.1
Actor, & reus à pari procedunt. 1.391.2.3
Actor, & reus sunt correlativi. ibid. 4
Actori non licet quod reo denegatur. ibid. 5
Actore non probante reus absoluitur. 1.426.1.13
Actore agente petitorio, si reus super eadem re deducit possessionem, proceditur in solo possessionis suspensio petitorio. 1.435.2.1
Actori magis fauendum in exordio litis, & in respicientibus eius ordinationem, quam reo: in medio autem aequa lance verique fauendum est. 1.442.1.6
Actore contumace testes recipi, & sententia fieri debent, etiam lite non contestata reo instante. 1.447.2.2
Actoris fundata intentione, si altera pars exceptionem peremptoriam obicit, nec probat incontinenti, sed accipit inducias, si desecerit in probando, condemnabitur incontinenti in expensis, & si non est solvendo, punietur in corpus secundum arbitrium iudicis. 1.448.2.1
Actor non admissus in possessionem sibi decretam per iudicem causa rei servanda, vel ab ea expulsus per lapsum anni verus efficitur possessor. 1.451.2.1
Actor qui plenè iuravit non debet compelli iurare. 1.468.2.1
Actor & reus in communi iudicio probant, & si pariter probant, reus absoluitur, nisi fauorabilem causam foueat actor. 1.472.1.1
Actor & reus ubi in interdictione retinenda possessionis probant, obtinet is, qui antiquiorem possessionem probat titulo maxime iustificatum, vel meliores probationes respectu possessionis adducit. 1.482.1.1
Actore nil probante, reus est absque omni onere absolvendus. 1.694.1.4
Actore nihil probante reus absoluitur. ibidem 5. & 2. 104.
Actor quilibet, etiam principalis, non debet excludi à prosecutione appellationis. 1.611.2.1
Vide Appellatio.
Actus contraventionis utrum sufficiat, ut privilegium amittatur ostenditur. 1.17.2.6
Actu aliquo quoties alia, quam renuntiationis capi potest coniectura, ea potius sumenda est quam renuntiationis. 1.18.1.7
Actus in dubio censetur factus secundum illud, quod ius disponit generaliter, & eius ampliatione amplectitur. 1.28.
Actus corrumpit non servata forma. 1.51.1.8
Actus, quibus inducitur consuetudo, qualiter sint faciendi, ostenditur. 1.78.1.18
Actu aliquo si propter defectum formae, vel solemnitatis requiritur, qui actum fecerunt, sunt ipso iure privati potestate eiusdem actus faciendi, non poterunt eum iterum facere, licet secus sit si tantum privandi. 1.96.1.10
Actus eligendi, conferendi, vel praestandi ad eum pertinent, qui est in quasi possessione eorum actuum. 1.106.2.7
Actus, ex quibus praetenditur acquisita quasi possessio, debent esse clari, certi, & non turbidi. 1.108.1.19
Actus omnis consistit in voluntate, & potentia agentis. 1.241.
Actus omnes humani tria requirunt, ut conficiantur, & consistant. ibid. 4.
Actus aliquis quando fit in loco occulto, vel tempore nocturno, tunc praesumitur dolus. 1.242.1.9
Actus gestus propter metum regulariter veniunt rescindendi. 1.321.2.5
Actus meræ voluntatis iuris necessitatem excludit. 1.416.2.2
Actus gestus per partem in iudicio nunquam nocet si non fuit à parte acceptatus, sed impugnatus. 1.454.1.8
Actum gestum post appellationem si quis probet, & aduersarius probat quod ante, praefertur prima probatio. 1.512.1.1
Actus praesumitur factus de voluntate, & ad instantiam illius, ad cuius fauorem, & veritatem versatur. 1.524.2.4
Actus in dubio censetur factus secundum illud, quod ius disponit generaliter. 1.591.1.6
Actus quando est illicitus, iuramentum illi adhibendum est nullum. 1.603.1.6
Actus, & sententia vitatur in totum, si ex pluribus exercitiis iurisdictione in unus solus sit excommunicatus. 1.667.
Actus Etiam si plures iudices fuissent dati cum clausula, quod si non omnes, &c. ibid. 4
Actus

Index Rerum, & Verborum,

Actus tribuitur ordinanti, & non exequenti. 1.699.2.4
 Actus quando per se non subfisteret, censetur Princeps adhibita
 causa cognitione confirmans de nouo dare. 1.739.1.6
 Actus, qui potuit geri ex duplici potestate, sustinetur ex ea,
 qua melius valere potest. 2.55.1.2
 Actus factus contra tacitam Principis prohibitionem valet.
 1.60.1.3
 Actus quando pro sui solemnitate scripturam requirit, tunc cur-
 su temporis solemnitas intrinseca non praesumitur. 2.129.
 2.4
 Actus talis praesumendus est, qualem partes denominarunt,
 2.172.1.2
 Actus reputatur secundum tempus ad quod confertur. 2.27.2.6
 Actus cum non potest fieri sine consensu talis personae, tunc re-
 quiritur ille consensus per modum solemnitatis. 2.350.2.3
 Actus si in se malus est, ad malum in dubio est referendus. 3.11.
 1.4
 Actus omnes iurisdictionis voluntarie quatenus ad effectum
 spirituales ordinantur, materia sunt simoniae. 3.40.1.2
 Actus merae facultatis nunquam praescribuntur. 3.247.2.8
 Actum non dicitur cum aliquo superest ad agendum. 1.180.1.5
 Acta facta die feriata sunt nulla, nisi sint Tribunalis S. Inquisi-
 tionis. 1.410.2.31
 Acta post evocationem intimatam non valent. 1.456.1.2
 Acta cum loco, die, & consule edenda sunt. 1.455.1.2
 Acta etiam liti ordinaria facta coram primis iudicibus fidem
 faciunt coram secundis. 1.493.2.1
 Acta originalia quae dicantur, ostenduntur. ibid.2
 Acta apud quem iudicem remanere debeant ostenduntur. ibid.3
 Acta processus, & attestaciones habita apud unum iudicem fi-
 dem faciunt apud alium successorem. 1.494.1.4
 Acta in uno iudicio probant in alio inter easdem personas
 2.515.2.3
 Acta facta coram iudice seculari an faciant fidem coram iudice
 ecclesiastico inter easdem personas, remissio. ibid.5
 Acta facta in iudicio summario non faciunt fidem in plenario.
 1.536.1.5
 Acta cui non nocent, non nocent sententia. 1.661.2.10
 Et cui non nocet sententia, non nocent etiam acta. ibid.
 Acta Abbas, vide *Abbas*.
 Administrator datus à Summo Pont. censetur legitimus defen-
 sor in Ecclesia Cathedrali. 2.93.2.3
 Administrans bona aliena, si malam rationem reddiderit de ad-
 ministratis, non gaudet privilegio huius cap. 2.88.1.22
 Administratores bonorum Ecclesiae, vel minorum possunt dona-
 re remunerationis causa. 2.214.2.7
 Ad sexennium duraturam, inducant obligationem annuam
 ipso sexennio durante. 1.446.1.8
 Adventitiorum proprietates, ob paternum crimen non publicantur,
 nec quoad proprietatem, quae est filij, nec quoad usufructum
 viuentis patris. 3.72.2.13
 Adventitiorum proprietates, etiam ob filij crimen non publicantur,
 sed manet apud patrem consolidata cum ipsorum usufructu.
 3.73.1.14
 Adversarius si citatus non comparet ad remota loca se transfe-
 rendi, nec aliquis appareat qui defendat, tunc agens in posses-
 sionem causae custodiam mitti debet. 1.454.1.1
 in *Adversariis*, vel his minoribus criminibus post actam peni-
 tentiam, potest dispensare Episcopus cum clericis. 1.353.2.7
 Adversarij criminis detestatio quanta, remissio. ibid.8
 Adulterium est crimen mixti fori quando agitur de puniendo
 criminaliter. 1.375.2.10
 Adulteri à testimonio repellantur. 1.497.2.3
 Adulterium per testes singulares probatur. 1.502.2.70
 Adulterium, & copula carnalis non potest dici, & immediate
 probari per testes de visu. 1.568.2.8
 Adulterium probatum dicitur per confessionem adulteri, vel
 adulterae. 1.569.1.6
 Adulterium est graue crimen ut nulla causa iustificari possit
 1.596.2.5
 Adultera quam maritus reconciliare non vult, ad agendam pec-
 nitentiam in aliquo claustris collocari debet. 2.298.1.1
 Adulteria & virginis raptum perpetrans, Ecclesiastica immuni-
 tate non gaudet. 2.442.1.4
 Adulterium committens data fide de matrimonio contrahendo
 priore coniuge superstiti non potest cum adultera matrimo-
 nium contrahere. 2.527.2.4
 Adulterium existimatum interuenire promissione fururi ma-
 trimonii non dirimit sequentes cum adultera nuptias, si ma-
 trimonium prius contractum fuit inualidum. 2.528.1.2
 Adulterium, ubi interuenit machinatio mortis aletius coniug-
 is, impedit, ac dirimit matrimonium subsequens. 2.528.2.2
 Adulterium simplex non efficit matrimonium inualidum, ne-
 quidem contractum, &c. 2.531.2.2
 Adulterium, & promissio matrimonij ad impedimentum con-
 trahendum fieri debent viuenti coniuge illius, qui est com-
 plex adulteri. 2.532.1.3

Adulterium minime committitur cum ipsa de summa
 2.8
 Adulterini sunt filij Presbyterorum. 1.454.1.1
 Adulterium ubi esset ita notorium ut nulla potestas repugnare
 ratione celari posset, tunc abque iudicio sententia sic fieri
 separatio. 1.454.1.1
 Adulterium notorium dicitur quando est facti permixtum
 600.1.3
 Adulterium commissum ab vxore propter facinorositatem
 eius domo aufugiente, potest accusari per matrem. 1.454.1.1
 Adulteri notij exceptio, seu replicatio impedit reuocari
 viri aut vxoris eam petentis. 1.454.1.1
 Adulterium probatur per confessionem vnius ex coniugibus
 quoad effectum separationis thori. 1.454.1.1
 Adulteri penas effugere potest vxor propter viam laetitiam
 propter famis necessitatem. 1.454.1.1
 Adulterium si vxor aut vir committit, alter qui est innocens
 non solum potest à nocenti separari, sed etiam eo iuramento
 gredi religionem, aut Ordines suscipere. 1.454.1.1
 Adulteram vxorem respicientem fas est viro dñi reconciliari
 non sapè tamen adulteram admitti. 1.454.1.1
 Adulterium non probatur contra alium sola mulieris testi-
 monio. 1.454.1.1
 Adulteri absolutio prodest adultera, sed condamnatio non pro-
 dest. 1.454.1.1
 Adulteri laici tam masculi, quam feminae excommunicantur.
 3.121.2.2
 Adulterium ad impediendam restitutionem non potest per-
 tes probati. 1.454.1.1
 Adulterina compeniantur si lata diuini sententia contra per-
 innocens adulteratur. 1.454.1.1
 Adultera coniux notorie potest expelli propter propter
 ibid.6
 Adulteri qui filium suscepit ex adulterio, si iniquo religio-
 ter filios legitimos mariti adulterae, an concubinae
 damno haereditatis, quae legitimis haereditibus adueni-
 damno dotis, quam pater putatus tradidit puellae, con-
 dens eam esse propriam filiam. 1.454.1.1
 Advocatus actoris in prima instantia non potest esse co-
 cunda. 1.454.1.1
 Advocatus tenetur pro miserabilibus personis pauperibus
 scipere. 1.454.1.1
 Advocatus cogi potest per iudicem patrocinium suscipere
 pro pauperibus. 1.454.1.1
 Advocatus inimicus aletius partis an possit cogi ut pro
 cinium ferre ostendat. 1.454.1.1
 Advocatus olim non fuerunt constituti ex publicis
 ibid.5
 Advocati pauperum Regio sumptus creatur in Gallia, Germa-
 nia & Neapoli. 1.454.1.1
 Advocatus in causa in qua est Advocatus testimonium ferre
 non potest. 1.454.1.1
 Advocare non potest in foro seculari decessus in Sacris, vel in
 minoribus, nisi pro se, vel pro sua Ecclesia, vel pro ministerio
 libris personis. 1.454.1.1
 Advocare possunt Clerici, si stipendia non habent ecclesiasticis
 aut patrimonium quo sustentantur. 1.454.1.1
 Advocare potest Clericus, coram iudice ecclesiastico, & in
 ecclesiastico & in Curia Romana. 1.454.1.1
 Advocare potest clericus in foro seculari in vno negotio
 expedire poterit aliud assumere. 1.454.1.1
 Advocare prohibitus non prohibetur in Camera consilii.
 3.11.2.7
 Advocatus salaratus à duobus sibi inuicem in vna lite con-
 rariis, tenetur advocare pro illo, qui sibi prius salarium con-
 tuit. 1.454.1.1
 Advocatus incidit in peritium cum non descendit Basilicam
 quam suo iuramento defendere promissit. 1.454.1.1
 Advocatus non potest esse iudex in eadem causa in qua advo-
 catus fuit, & potest regulari ab eo causam agere sine
 Advocatus non ab alio. 1.454.1.1
 Advocatus nullus potest esse in causa in qua ipse, vel alius
 iudex. 1.454.1.1
 Advocatus non potest esse Assessor iudicis in causa criminali
 Advocati responsio per errorem non reuocatur nec citatur.
 717.1.3
 Advocati, vel notarij haereticis, aut eorum defensoribus
 tes, seu litigantibus sub eis patrocinantes, & pro illis
 mentis scribentes, infames sunt & ad vltimum officio suspensi.
 74.2.1
 Advocati infames sunt, si praesentent auxilium, consilium, dicta
 reitels, & eorum fauoribus, &c. 1.454.1.1
 Advocati non in causa haereticis, sed in alia criminali pro
 co advocantes, an huius reit. potest inuocari ostendit.
 ibid.4
 Advocati, & procuratores dori debent quando dubitatur de
 aliquis haereticis, & an id de quo inquirunt, sit haereticum
 1.454.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Edificare prohibitus, non prohibetur reedificare. 3.57.1.3
Edificium post denuntiationem noui operis totum est demolitum. 3.198.2.1
Edificatio inhibetur per nuntiationem noui operis iure vel in iuria facta. 3.199.1.2
Edificium suum unicuique licitum est vsque ad celum extol-
 lere. 3.200.1.6
Edificatio ad emulationem vicini licita non est. ibid.7
Edificare quis non potest iuxta fundum, vel arcem vicini, si
 ratione talis edificij fieret ei praiudicium. 3.246.1.8
Agri uindicta, casus, & euentus, ac tempestates minime ab astris
 pendent. 3.157.2.8
Equiparatio tutoris, & Praelati non recipitur nisi ubi expresse
 reperitur. 2.175.2.12
Agrum seruanda in penis arbitriis infligendis. 1.309.1.7
Agrum scripta debet paxferri rigori iudicis. ibid.9
Agrum, & sola veritas rei spectatur in vniuersisque con-
 sistorio. 1.664.2.2
Arx Caesaris 32. annis, vel secundum alios 42. Christi Seruato-
 ris Nostri ortum praecessit. 1.488.1.21
Assumatio damni solui tenetur qui dimittit suum iumen-
 tum ut depalcatur in aliena vinea, vel agro. 3.265.1.1
Atas ad quatuor minores, quae requiruntur, ostenditur. 1.89.1.4
Atas ad tres Ordines sacros constituta quae sit, ostenditur. 1.
 89.2.5
Atas 2.5. incepta requiruntur in beneficio curato. 1.92.2.34
Atas per testes singulares probatur. 1.502.2.54
Atas per testes de credulitate probatur. 1.504.2.9
Atas filiorum sufficienter probatur per librum parentis. 1.519.
 1.17
 Partis de consensu tacito, vel expresse. ibid.18
 Instrumentis celebratis inter patrem, vel alium extraneum.
 ibid.19
 In recognitione manus patris. ibid.
Atatem eandem ad sponsalia & diuersam ad matrimonium cur
 ios praescribitur in viris & feminis, ostenditur. 1.499.2.3
Atatem tenet & florentem mitius quis punitur. 3.86.2.3
Atas ratio in penis imponendis habenda est. 3.96.2.2
Atas & Indi quomodo possint in seruitutem redigi. 1.
 337.2.5
Atas non vnitur nisi sequatur effectus. 2.896.2.5
Atas Affinitas, ferendam sententiam significat. 1.339.1.6
Atas Affinitas potest testificari in causis civilibus paruis. 1.339.2.5
Atas Affinitas appellacione qui veniant remissus. 2.550.1.12
Atas Affinitas & consanguinitas potest probari per testes. 1.541.1.3
Atas Affinitas non oritur abque feminis emissione. 2.467.2.2
Atas Affinitas superueniens etiam per illicitum coitum dissoluit spon-
 salia de futuro, sed non matrimonium, & incestuosos con-
 trahere non potest. 2.544.1.1
Atas Affinitas superueniens non dissoluit sponsalia de praesenti. 2.
 546.2.1
Atas Affinitas impedimentum superueniens post contractum matri-
 monium non impedit, nec dirimit illud quoad vinculum.
 ibid.6
Atas Affinitas an oriatur ex penetratione vasis foemici, abque se-
 minis emissione, ostenditur. 2.547.1.2
Atas Affinitas causata ex copula illicita rumpit sponsalia preceden-
 tia, & prius facultate contrahendi matrimonium. 2.547.2.1
Atas Affinitas contracta ob crimen incestus commissum, affinem an
 prius incestuosum potest contrahendi matrimonium,
 ostenditur. ibid.2
Atas Affinitas superueniens non dissoluit matrimonium. 2.548.2.3
Atas Affinitas oritur ex copula illicita. 2.548.2.4
Atas Affinitas dicitur quasi finium propinquitas. 2.549.2.9
Atas Affinitas definitur ut sit propinquitas ex carnali copula proue-
 niens omni carens parentela. ibid.10
Atas Affinitas genera quae ostenditur. 2.550.1.11
Atas Affinitas superueniens de qua saltem constat per famam, soluit
 sponsalia de futuro. 2.551.1.1
Atas Affinitas orta ex copula licita dirimit matrimonium vsque ad
 quartum gradum etiam arcento Conc. Trid. 2.554.2.4
Atas Affinitas orta ex copula illicita non extenditur ultra secundum
 gradum. ibid.5
Atas Affinitas impedimentum inter Iudeos, & infideles contrahi-
 tur. 2.606.2.2, amplia ut ibi.
Agentes, & consentientes pari pena puniuntur quando consen-
 tientes cum agentibus operantur postquam praebendo causam
 efficacem & propinquam principali actori delinquenti. 1.
 124.2.9
Agens ex certa causa non obtinet ea non probata, licet aliam
 probet. 1.362.2.6
Agens possessorio recuperandae non tenetur ante restitutionem
 suis spoliatoribus (nisi super questione spoliationis) respon-
 dere, potest tamen ab agendo repellere per exceptionem spo-
 liationis. 1.414.1.1
Agit male qui ante diem agit. 1.415.2.3
Agere contra debitorem licitum est pro fructibus alienius cen-

sus, similive contractus, ut condemnentur ad praestandum
 fructus, pro omnibus annis futuris debitis rempotibus. 1.
 416.1.11
contra Agentem pro ordinatione Ecclesiae ubi excipitur quod
 sit suspensus, & amotus a beneficio, & is vult probare hanc
 sententiam esse falsam, est ad cautelam abolendus, ne re-
 tardetur ordinatio Ecclesiae. 1.611.1.1
Agens auditur si velit probare non canonicam institutionem
 etiam in facto. 2.59.1.9
Agenti possessorio adipiscendae in beneficialibus non obstat ex-
 ceptio criminis nisi sit de eo infamatus. 3.13.2.1
Agentes & consentientes pari pena puniuntur, quando consen-
 tientes cum agentibus cooperantur postquam. 2.256.2.3
Agentes & consentientes pari pena puniuntur. 3.326.1.3
Agere quod quis fuerit quomodo probetur, remissus. 3.
 265.1.3
Agni, & vituli pro decima dari debent non statim ubi nati sunt,
 sed cum lacte non indigent materno. 2.241.1.5
Agricultura clericis, & religiosis non prohibetur. 2.401.1.14
Aleatores publici sunt infames. 3.193.2.3
Aleatori facta collatio beneficii est nulla. ibid.4
Alienatio, seu renuntiatio patrimonij ad cuius titulum quis sa-
 cris fuit ordinatus, facta sine cerimonia Episcopi, an sit vali-
 da, si tunc habeat beneficium, seu alias unde commodè vi-
 uere possit. 1.584.2.9
Vtrum autem sicut quis prohibetur patrimonium, ad cuius
 titulum fuit ordinatus, alienare, eodem modo prohibea-
 tur permutare. ibid.10
Alienari res large dicitur si sola possessio transferatur. 1.
 251.2.3
Alienari res per restitutionem in integrum reuocatur, nec satis
 est supplere lesionem pretij. 1.329.2.10
Alienatio rei Ecclesiae facta cum solemnitate debita sine villa
 iusta causa quatuor requisitarum inualida est. 1.330.1.18
Alienans in fraudem causa iudicij mutandi tenetur actione in
 factum ad interesse, & damna. 1.338.2.2
Alienans rem causa iudicij mutandi, & eam recuperans ante li-
 tem motam, non incidit in edictum tit. de alienatione, &c.
 ibid.3
Idem in alienante rem, quam nondum tradit. ibid.4
 & quando agitur actione personalis. ibid.5
Alienari non valens compromittere non potest. si celebratus
 compromissum in forma, quae alienationem inducat. 1.
 343.3.2
Alienans rem litigiosam, quae reuocari non potest, debet aequi-
 ualentem substituere in locum illius, quam alienare non po-
 terat. 1.455.2.12
Alienans bona dignitatis suae inualide facit, & ipsemet reuocare
 debet, non obtinere iuramento de non reuocando, maxime si
 prius iurat non alienare. 1.601.1.1
Alienatio rei litigiosae facta a filio inualida est. 1.729.1.14
Alienatio ex causa necessaria rei litigiosae fieri potest. 1.729.
 2.18
Alienatio ex causa necessaria quae dicatur, ostenditur. ibid.19
Alienatio rei litigiosae de licentia iudicis valet. ibid.20
Alienans rem litigiosam ante traditam possessionem non incur-
 rit penas. 1.730.1.26
Alienatio rei Ecclesiasticae abque approbatione Capituli non
 tenet. 2.95.1.1
Alienatione in temporalibus, quam facit Praelatus, taciturnitas Ca-
 pituli habetur pro consensu. 2.95.2.1
Alienatio facta sine consensu Capituli non ratificatur nisi con-
 sensus Capituli expresse accedat. 2.96.1.6
Alienatio temporalis facta sine consensu Capituli per ratifica-
 tionem eius roboratur. 1.96.2.2
Alienatio bonorum Ecclesiae praesumitur solemniter facta ob
 temporis diuturnitatem. 2.97.2.4
Alienatio non sufficit ut sit Ecclesiae utilis, sed ut melius pro-
 spiciat. 2.99.2.2
Alienatione immobilium prohibita prohibentur mobilia pre-
 tiosa. 2.100.1.6
Alienationibus rerum Ecclesiae copulatiue requiruntur solemp-
 nitas, & causa. 2.105.2.2
Alienatio rei Ecclesiae utilis non dicitur, ubi Ecclesia recipit tan-
 tum quantum dimisit. 2.106.1.3
Alienare prohibitus non potest hypothecare. 2.107.2.6
Alienatio ubi non super te, sed super persona restituitur, an
 videatur prohibita pignoratice remissus. ibid.
Alienationis sub verbo quae continentur remissus. 2.108.1.8
Alienare prohibitus non potest rem vendere. ibid.10
Alienare prohibitus non potest in solutum dare. ibid.15
Alienatione prohibita prohibetur etiam concessio emphyteusis.
 2.108.2.17
Alienatio de rebus Ecclesiae facta non tenet, & alienatores, nisi
 rem restituant, excommunicantur, & quibus clericus potest
 contradicere, & rem cum fructibus repetere. 2.109.1.1
Alienare quis non dicitur ante traditionem. ibid.3
 Hh 4 Aliena

Index Rerum, & Verborum.

Alienare prohibitus etiam prohibetur alienationi conferre.
2.109.2.7
Alienationis nulla reuocatio, & potentia ante realem, & pacifi-
cam possessionem exultat. 2.110.2.11
Alienans res Ecclesie de euictione de proprio tenetur. 2.111.
1.15
Alienari possunt res Ecclesie ex causa maioris utilitatis. 2.112.
2.8
Alienare non potest Praelatus ea, quae sunt de mensa. 2.113.1.2
Alienatio rei Ecclesiastica facta sine legitimo personarum Ec-
clesiasticarum assensu non tenet, licet approbetur per confi-
tutionem laicorum. 2.114.1.1
Alienatio necessaria non soluit laudemum. 2.147.1.40
Alienatio emphyteusis cum clausula confitituri, an faciat inci-
dere emphyteutam alienantem in commissum, ostenditur.
149.2.56
Alienatio necessaria quae fit ex mandato iudicis, alicuius r-
emphyteutice irrequisito domino fieri non potest. ibid.8
Alienatio mulieris facta emphyteusis irrequisito domino, non
facit incidere fit alienantem in commissum. 2.149.3.72
Alienatio facta a viro de emphyteusi uxoris irrequisito domi-
no non facit eum incurri in commissum. ibid.73
Alienatio emphyteusis irrequisito domino facta ab eo qui igno-
rabat rem esse emphyteutam, non facit incidere in com-
missum. ibid.74
Alienatio emphyteusis in socium, vel collegam emphyteum-
emphyteusis, fieri potest irrequisito domino. ibid.75
Alienans partem emphyteusis non a tota emphyteusi, sed ab
illa parte fit alienata cadit in commissum. 2.150.1.82
Alienans, vel vendens cum conditione, si domino placeat, &c,
ne aliter, alias, nec alio modo, &c. non incidit in commissum,
etiam si tradat emphyteusum irrequisito domino. 2.150.2.84
Alienans irrequisito domino non cadit a iure suo, quando con-
suerudo est in loco quod emphyteuta alienet sine domini
requisione. 2.151.1.86
Alienatio emphyteusis irrequisito domino fieri potest, quan-
do super ea pender lis inter dominum, & emphyteutam.
ibid.89
Alienatio rei emphyteutice prohibetur fieri in Ecclesiam. 2.
158.1.169
Alienatio rei Ecclesie non dicitur vitilis vbi ipsa Ecclesia tan-
tum recipit, quantum dimittit. 2.160.2.15
Alienatio, seu venditio rei vniuersalis habita mentione iurisp-
atronatus illi adherentis an, &c. quando fit inualida, ostenditur.
2.352.1.6
Alienatio prohibito hominis vbi concurre cum prohibitione
legis impedit dominum etiam si non. 2.353.1.10
Alienatio, cui prohibetur habere beneficium in Regno, an pos-
sit habere pensionem super fructibus beneficii Regni, remi-
siue. 1.82.1.12
Alimentorum in causa pro illis semper est iudicandum. 1.668.
2.7
Alimentorum futurorum in causa non datur appellatio quoad
effectum suspensum. 1.711.1.22
Alimenta a patre spiritus debentur. 2.259.2.4
Alimenta filijs spiritus non solus pater tenetur praestare dum
viuit, sed etiam eo mortuo eius haeredes. ibid.5
Alimenta filijs legitimis praestanda sunt non solum quae fuerint
necessaria ad vitam humane sustentationem, sed etiam ad sta-
tum, seu dignitatem personae. 2.302.1.8
Alimenta praeterea praestantur secundum illius qualitatem.
2.306.1.11
Alimenta praestanda sunt filijs spiritus legitimis, & consideratis
diuitiis patris, & eius qualitate. 2.350.2.12
Alimenta vi filio lre pendente, quem pater filium esse negat,
assignet iudex, debet summariam premittere informationem,
& si praesumptio aliquid fit pro filio, debet interim per iudi-
cem pronuntari vt alatur. 2.574.2.26
Alimenta filijs spiritus de aequitate Canonica vbique seruanda
debentur. 2.592.1.51
Alimentis priuantur alij propter paternam haereditatem. 3.74.
1.27
Alimentorum legati capax est haereticus, quamvis egeretorum
relictorum sit incapax. 3.79.2.34
Ad Aliquis, facit conditionem. 3.124.2.5
Ad Aliquem admittendum, omnem negant potentiam etiam
in minimo. 1.158.1.7
Ad Aliquis vniuersalis est, & comprehendit omnes species eius
rei, cui adiectur. 1.376.2.6
Ad Aliquis de minimo etiam intelligitur. 1.553.1.15
Ad Alter electio facta non valet, si habent vim decreti irritantis
1.125.1.30
Ad Alium, non semper refert qualitatem praecedenti similem. 1.
43.1.15
Aliquis partis non facit ius. 1.111.2.7
Allegare causas absentis potest qui sine mandato. 1.313.2.47
Allegari renuntiare per metum incubit onus probandi.

[illegible]

Collectan.in quinque libros Decretal.

Annulus deferre clericis non licet, nisi quibus conuenit ratione dignitatis. 2.12.2.14
 Annuli immisso, & receptio, si preceserint verba vnius, operantur verbum expellunt alterius. 2.487.2.3
 Annulum tradens vir feminæ consensum coniugalem exprimentis matrimonium censetur contrahere. 2.496.1.6
 Annuli traditio signum sponsionis est, & secuti matrimonij. 2.505.2.7
 Annus primus ad prosequendam appellationem conceditur simpliciter, & integer ipso iure à lege sine ministerio iudicis, secundus ex causa, tertius per viam restitutionis. 1.676.2.2
 Annus datus executionibus testamenti ad illud exequendum currit à die monitionis factæ per iudicem, & non ligat ignorantes, & legitime impeditos. 2.205.1.5
 Anno elapso dato executioni testamenti ad illud exequendum, executor deuoluitur ad Episcopum. ibid.4
 Annus datus executoribus ad exequendum vltimam defunctorum voluntatem currit à die monitionis per iudicem. 2.219.2.3
 Faure tamen conscientie defuncti currit ignorantibus, & impeditis. ibid.4
 Annus de quo in presentis quomodo computandus, ostenditur. 2.263.2.4
 Annus probationis nouitij incipere debet à tempore habitus monastici post annos pubertatis expletos. 2.268.2.5.6
 Annus nouitatus debet esse continuus, vt valeat professio, ita vt triidui interruptio satis sit ne nouitatus sit continuus. 2.273.1.5
 Annus nouitatus debet agi habitu Religionis suscepto. 2.273.2.7
 Annus nouitatus non extra Monasterium, sed intra de essentia peragendus est, nisi dum licentia Abbatis habita aliqua iusta causa extra deferatur. ibid.8
 An solius Abbatis sit ad religionis professionem admittere, vel ipsius, & conuentus, remissus. ibid.9
 An lapsus ad petendam renouationem non nocet, quando controuersia est inter duos quorum vterque se dominum asserit, & ad se emphyteusim pertinere contendit. 2.351.2.5
 Annus, quo quis ob peccatum hæreticis permansit in excommunicatione, debet esse continuus. 3.78.1.15
 Annus quoad Confessionem computatur à Paschate vique ad Pascha. 3.285.1.6
 Annus bissextus ideo appellatur, quia intercalatur vnus dies, & bis decimus sexto Kalendas Martij. 3.338.1.4
 Annus bissextus si sit in tempore retractus biduo pro vno die censendus est. ibid.5
Ad Antequam, non semper implicat. 3.334.1.13.2
Antiquitas veneranda est. 1.141.1.6
 Antiquorum consuetudo seruanda est. ibid.7
 Antiquitatis prærogatiua vel consideratur ratione ætatis, vel ratione temporis. 1.283.2.6
 Antiquior in Collegio alius præfertur. 1.285.1.5
 Antiquiori debetur honor. 1.295.2.6
 Antiquiori & nobiliori competit locus honorabilior. 1.455.1.2
 Antiquum dicitur quod excedit centum annos. 1.475.2.3
 Antiquum probatur per litteras scriptas, seu incisas in lapidibus, vel per instrumenta pro consensibus facta. 1.491.2.7
 in Antiquis testes de credulitate probant. 1.504.1.1.2
 Antiquum dicitur quod excedit centum annos. 3.343.2.3
 Antiquioribus magna fides adhibetur. 1.541.2.4
 Vide **senior**.
Aperire litteras alienas, & legere quando sit peccatum mort. ostenditur. 1.249.2.3
Appellata Religiosus non est censendus propriè & in rigore, qui post solemnem professionem egreditur monasterio animo intrandi aliud, licet laxius. 1.161.1.1
 Apostatas, & fratres fugitiuos recogendi cura cui incumbat, ostenditur. 2.269.2.5
 Apostata non gaudet Ecclesiastica immunitate. 2.447.2.51
 Apostasia triplex species. 3.86.1.5
 Apostata dicitur, id est, retro stans. ibid.6
 Apostata incarcetari & affligi possunt vt habitum reassumant. 3.87.2.1
 Apostata dicitur qui omnino deficiens à fide Christiana sacrilegis se cæcibus aggregat. ibid.2
 Apostata à religione quis dicitur, ostenditur. 3.88.1.5
Apostoli auctoritas ad Roman. 14. *Omne quod non est ex fide præceptum est*, declaratur. 1.5.2.2
 Apostoli auctoritas ad Hebræos cap. 7. declarata. 1.13.2.2
 Apostoli appellatione venit Paulus. 1.357.1.17
Ad Apost. auctoritate suspensus, intelliguntur ipso iure. 1.547.1.4
Appariti Christi facta Petro interroganti, Domine quò vadis, verissima. 2.591.2.43
Appellari tennuntiare videtur suæ appellationi, & facit transire sententiam in rem iudicatam si spoliat aduersarium post appellationem. 1.401.2.14

Appellatio vulgaris pro lege habetur. 1.564.1.22
 Appellatio nulla extrajudicialis suspendit executionem, aut causat attentat. 1.103.1.3
 Appellatio non datur ab Episcopo nolente Ordines conferre. 1.160.2.5
 Appellatio per tertium interposita habet vtrumque effectum, suspensionem, & deuolutionem. 1.235.2.5
 Appellare à subdelegato quando sit licitum. 1.244.1.5
 Appellatio interponitur à subdelegato ad delegantem, quoties non tota, nec omnis iurisdicção delegata est, sed eius pars, vel species. ibid.7
 Appellatio conceditur, cum iudex reiectis exceptionibus procedit ad vltiora. 1.245.1.12
 Appellatio pendente ab interlocutoria innouata sunt nulla, & irrita. ibid.13
 Appellatio nonnunquam admittitur quoad deuolutionem, non quoad suspensionem. 1.245.2.8
 Appellatio omisso medio ad solum Papam interponitur. 2.259.1.9
 Appellatione remota, vel prohibita, adhuc locus est supplicationi, vel reuisioni. 1.333.1.4
 Appellatio vbi denegatur permittitur est vt per viam querelæ ad superiorem adeatur. ibid.5
 Appellandum est ad ecclesiasticum à sententia prolata in causa commissa clerico, & laico. 1.346.2.4
 Appellatio potest iustificari ex alia causa, quam ex expressa. 1.366.1.5
 Appellare si non licet in causa cotigentionis, nec etiam in reconuentione licet. 1.391.1.6
 Appellationis remotio non impedit appellationem vbi manifeste quis grauatur. 1.435.2.5
 Appellatio competit aduersus sententiam laram super possessione momentanea. 1.442.1.11
 Appellatem extra iudicium, & appellationem non prosequentem intra annum præsumitur dolose fecisse. 1.449.1.2
 Appellatione pendente si appellans dissipauerit fructus, possunt sequestrari. 1.461.1.2
 Appellari poterit à non delatione iuramenti suppletorii casus quo illud deferri debeat. 1.469.2.11
 Appellatione pendente pro sententia minimè præsumitur. 1.487.2.13
 Appellatio à sententia per vnum testem probatur. 1.500.1.17
 Appellatio an locum habeat in iudicio merè possessorio. 1.532.1.3
 Appellandi ius pertinet ad Principis superioritatem. 1.590.2.3
 Appellatio causam suspendit. 1.591.1.7
 Appellatio fuit introducta principaliter vt per eam iniquitas iudicantium, & imperitiis corrigatur. 1.657.2.3
 Appellatio appellatur triuica contra iudicis venenum. ibid.4
 Appellatio interponenda est infra decem dies. 1.658.1.3
 Ampliatur, & limitatur. 1.658.2.8
 non Appellans intra decem diu cum possit, quamvis non verbo, facto tamen suo sententia consentire, & parere vult se videatur. 1.659.1.10
 Appellare ab eadem sententia potest ne dum res victus, sed etiam tertius, cuius interest, & poterit sententia quoad rem de iure suo docentem confirmari, respectu verò terrij rationabiliter appellantis infirmari. 1.660.2.1
 Appellatio ex aduerso interposita, non suspendit collationem, & possessionis traditionem quando proceditur extrajudicialiter. 1.668.1.4
 Appellationis materiam qui Doctores tractent, citantur. 1.669.1.2
 Appellare aliquando importat aliquem nominare, interdum significat acculare, nonnunquam importat remedium de quo in presentis. ibid.3
 Appellatio definitur vt sit à minori iudice etiam extrajudicialiter procedente ad maiorem legitime facta ordinaria prouocatio ad reparandam sententia iurisdictionem. 1.669.2.4
 Appellatio perquam necessaria fuit. ibid.5
 Appellatio generalis, id est, facta super omni causa, quæ contra appellanem posset aliquo tempore moueri, non valet. 1.670.1.1
 Appellatio non datur à correctione legitima, quam facit Prælatus Regularis in subditum Monachum, nisi modum excederet. 1.670.2.1.2
 Appellari à futuro grauamine non potest. ibid.2
 Appellatio quando datur à correctione legitima secundum vniuersitatem Religionis priuilegia, ostenditur. 1.671.1.3
 Appellatio an à iure humano inuenta sit ostenditur. ibid.5, & seqq.
 Appellans si infra terminum à iudice à quo appellauit, vel à se ipso statutum, appellationem non prosequitur, sententia vel iudicio illius stare compellitur. 1.672.1.1
 Appellatio tacite sublata cæcetur sub illis verbis, sine contradictione aliqua. ibid.5
 Appellans

Index Rerum, & Verborum,

- Appellans ad prosequendam appellationem habet annum. 1.
671.2.1.2
Alterum vetò ex causa. 1.673.1.3
Appellans si infra tempus datum ad prosequendam appellationem non prosequitur, appellatio habetur pro deserta. ibid.7
Appellatio datur à sententia appellationis deserta cum sit interlocutoria habens vim diffinitivam. ibid.8
Appellationem ad effectum introducendi potest iudex à quo tempus vnius anni, seu biennij rescissus moderari secundum locorum distantiam, & personarum, ac negotij qualitatem. 1.674.1.14
Appellatio non datur in notorijs tam civilibus, quàm criminalibus. 1.674.2.19
Appellans in vna causa à iudice etiam suo ordinario, potest in alia eodem conueniri, nisi illum vt suspectum recuset. 1.675.1.1
Appellatio interposita super vno articulo separato, non suspendit iurisdictionem iudicis à quo in alijs articulis separatis. ibid.4
Appellantiibus parte vna ad Papam, altera ad inferiorem, tenetur appellans ad Papam comparere ad citationem iudicis inferioris saltem allegaturus appellationem suam, aliàs valebit processus factus à minori, nisi seuerit appellationem interiectam ad Papam. 1.675.2.1
Appellare à sententia super eodem negotio potest vtraque pars, & quid quando ad diuersos iudices, & quis eorum cognoscere valeat, ostenditur. ibid.2
Appellatio valet in absentia eius, qui sententiauit, dummodo postea illi, vel parti notificetur. 1.676.1.3
Appellans ante, vel post iudicium à iudice temporali ad Papam, appellatio non tenet de iure. ibid.5
Secus de consuetudine, vel si sint subditi Papæ, etiam in temporali iurisdictione. ibid.
Appellanti impedito prosequi appellationem incumbit probatio quare illam non sit prosequutus infra legitimam tempora. 1.676.2.3
Appellans dum impugnatur appellationem, seu dicit esse desertam, non currit pendente compromisso. 1.677.1.4
Appellatio datur in causis minimis, & breuioribus. ibid.2.1
Appellatio Romæ in causis ibi ventilatis in qua summa datur ostenditur. ibid.3
Appellatio interlocutoria lata super articulo cum quo est conexa suspendit in totum iurisdictionem iudicis à quo ibid.5.
De causis Neapoli ventilatis. 1.678.1.4
Ventilatis in ducatu Mediolanensi. ibid.5
In Regno Castellæ. ibid.6
& in Regno Lusitan. ibid.7
Appellatio secundum Canones conceditur etiam ante sententiam, non verò secundum leges, nisi in quibusdam. Et appellatio, & recusatio æquiparantur in hoc, quia sicut in appellatione requiritur causa rationalis, ita & in recusatione. 1.679.2.1
Appellatio à sententia, qua quis declaratur excommunicatus, suspendit declarationem ipsam, ita vt appellatione pendente sic declaratus poterit omnia exequi, quæ postea si declaratio ipsa non præcessisset. ibid.3
Appellari potest à sententia iudicis declarantis quem incidisse in poenam legis, licet à sententia iuris non appelletur. ibid.4
Appellatio à sententia pronuntiante aliquem excommunicatum non suspendit ipsam excommunicationem, ibid.5
Appellatio à sententia qua denunciatur quis excommunicatus ad hoc vt euitetur, denuntiationem huiusmodi non suspendit. 1.680.1.6
Appellatio cessat in criminibus notorijs, 1.680.2.1.2
Appellari potest etiam in notorijs quoad effectum devolutionum. ibid.4
Appellatio datur à declaratione notorij, licet non detur à notorio. ibid.5
Appellatio datur à notorio, si in ea exprimitur causa rationalis, quæ habeat offuscare notorium. 1.681.1.6
Appellans auditur in notorio probationis, & in notorio iuris, & in notorio per famam. ibid.7
Appellatio admittitur in manifestis. ibid.8
Appellans ex fraude vel malitia postquàm reus appellauit ad Papam, & reportauit literas fauorabiles non auditur. 1.681.1.1
Appellatio est defensio, iudicialis tamen quæ potest tolli. 1.681.2.3
Appellatio dicitur tirraca contra iudicis venena. ibid.4
Appellatio regulariter interponi debet coram iudice à quo, ita vt si non sit interposita coram eo, appellatio sit nulla. ibid.5
Appellans si turbatur possessione super qua fuit appellatum, iudex à quo potest illam possessionem sibi reformare, appellatione in suo robore permanente. 1.682.1.1.2
Appellatio generalis, id est ab omni grauamine, quod sibi potest contingere non valet. 1.683.1.8
- Appellatio frivola non excusat inferiorem quominus tenetur obedire superiori, & vt de contemptu patietur, nisi iuramentum suum alteri purget.
Appellari à futuro grauamine non potest.
Nisi futurum grauamen trahat originem à grauamine illato, & appellatio interponatur ratione vtique. ibid.
Aut futurum grauamen esset comminatum per iudicem illud.
Vel Appellatio extrajudicialis.
Appellationis preteritum non potest quis renouare contra iuramentum.
Appellatio non admittitur contra iuramentum, & non valet plene mandatum, debet reduci in eandem sententiam, & fuit absolutum.
Appellans v. g. ad Papam, & item committens aliquod factum non obstat appellatione potest puniri ab Ordinario deinde seclere.
Appellanti sui aduersarij non deservunt de sua possessione, ita idem contra eum excipere nequit.
Appellans ab ordinario in vna causa, in alia eorum se recipere tenetur, potest tamen eam reculare vt suspectum, nisi conueniatur de crimine manifestis, in quo non casit extortio, nec suspicio.
Appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis à quo extra illam causam à qua fuit appellatum.
Appellatio non datur à iudice iurisdictionem exegente. 1.688.2.1
Appellationi factæ contra leges, & Canones non est deferendum.
Appellari potest à non statuto generali, si quis ducatur esse iniquum.
Appellatio datur à provincia qua dictum sit statum esse viridi obleruantia.
Appellationi interpositæ ad Papam non deservunt minus honoris Ordinarij ad curiam promittendæ.
Appellatio locum non habet in notorijs delictis, vel consuetudinariæ correctionem.
Appellari non potest à continuatione, vel statuto generali, quando est edita ab illo, à quo potest appellari.
Appellatione statuente, causa non est remittenda ad iudicem nisi de consensu partium.
Appellare ad Papam intelligitur qui submittit se & causam protectione Papæ, licet non expresse verbum, apparet.
Appellans ad plures iudices, quorum vnus solus comparuit, ad eum tantum appellatum præsumitur.
Appellans, qui non prosequitur, si redit ad iudicem à quo eorum grauatur, non obstat prima deservio potest iterum appellare.
Appellationi interponendæ, id est, iuri appellanti, non tenetur quis renuntiare comparendo eorum iudicis à quo.
Appellationi illius, qui illa interposita appellatum appellat, non est deferendum.
Appellare non licet ab executore, vel ab executione consentiente.
Intellige si sit executor meras.
Appellari potest ab executore etiam mox excedente modum in executione.
Appellatio datur ab executione excessiva.
Appellatio si recipitur à iudice, vel apponitur à parte tenetur ad eam prosequendam præfixis obuiare viem, persequi vt in absentem procedatur, ac si peremptorie fuisset causa nec talis terminus præueniri poterit ab aliqua partium.
Appellatus non potest præueniendi appellationem intra terminum ei præfixum impetrare iudicem seu communicationem casus, nisi in ea faciat mentionem de termino.
Appellatione deserta per negligentiam appellantis potest iterum ex officio procedere in casibus, in quibus eius officium corripitur.
Appellans, qui se non prosequitur appellationem alter ob breuitatem temporis, non restituitur, nisi postea impetretur.
Appellatio si sit interposita ad Summum Pontificem expresso nomine proprio, Legatus non potest causam committere alii, qualitas causæ, & personarum id postulat.
Appellari potest si locus non tunc patribus assignatur, quod sit scriptum appellatione remota.
Appellatio, quæ habet tractum successuum, quocumque tempore interponi potest.
Appellans extra iudicium ex verisimilibus, & probabilibus rebus ne in possessione molesteatur, si postea ipsi iudice restituant ante omnia in statum in quo erat in tempore appellationis.
Appellatione pendente extrajudiciali attentata non renouatur ante omnia, sed pendente ex futuro eventu.
Appellari potest iudicialiter, & extrajudicialiter à principio facto sub pena excommunicationis, & appellatio suspensiva in tantum quod si iudex excommunicationem, excusetur.

BARBOS.
In l. 1. Can.
To. 2. 1. 3.
ONT

Collectan. in quinque libros Decretal.

manicatio esset nulla. 1.700.1.4
 Appellatio omnis, quæ à iure indulgetur expressè, per claus. ap-
 pellatione remota, inhibetur. 1.701.1.1
 Appellatio in alimentis, aliisque causis cum non amittentibus,
 admittenda est ad superiorem quoad effectum deuolutionum:
 non verò quoad effectum suspensionum. ibid. 3
 Appellari potest à sententia excommunicationis interlocutorie
 prolata, cum habeat grauamen irreparabile. 1.701.2.4
 Appellatio non impedit quin is contra quem est lata sententia
 excommunicationis, possit denuntiare excommunicatus, vt
 ab omnibus euitetur. 1.702.1.6
 Appellans ad superiorem si comparet coram iudice inferiori
 super concernentibus ipsam appellationem, illi renuntiare
 videtur, etiam si protestetur quod propter hoc non intendit
 renuntiare appellationi, quia tanquam contraria allegans
 non est audiendus, nisi notorium sit, actum illum esse inu-
 stem, super cuius emendatione adiuit inferiorem. 1.703.2.1
 Appellans quando post appellationem interpositam adhuc tra-
 gat coram iudice à quo, censetur per hoc appellationem de-
 ferere, & illi renuntiare, declaratur multipliciter. 1.704.
 1.3
 Appellatione pendente non præsumitur pro sententia. 1.707.
 1.12
 Appellans à sententia lata extra Romanam Curiam ei non as-
 signato termino à iudice, nec à semetipso appellante, habet
 annum ad committendam seu prosequendam appellationem
 in Curia, & ex causa biennium. 1.708.2.2
 Appellatus non potest præueniendo appellatorem intra termi-
 num præfixum impetrare iudicem seu commissiorem cau-
 sæ, nisi in ipsa commissione faciat mentionem de termino.
 ibid. 3
 Quid si terminus non fuerit præfixus? 1.709.1.4
 Appellatus quando dicitur nimium præsentisse & festinasse in
 impetranda commissione causæ arbitrio iudicis relinquitur.
 ibid. 5
 Dispositio huius text. de præueniendo partem appellan-
 tem in impetratione rescripti non habet locum in curia.
 ibid. 6
 Appellans ante sententiam tenetur exprimere causam rationa-
 bilem coram ipso iudice à quo, nec admittitur exceptio,
 quod prius miserat nuntium ad Sedem Apostolicam, vel quod
 literas impetrasset, quæ nondum sunt iudici præsentatæ.
 1.710.1.1
 Appellare potest omnis oppressus sine iniuste grauatus. ibid. 4.
 Appellatio debet ab appellante proponi coram iudice à quo,
 nisi iudicis præsentia haberi non possit. 1.710.2.5
 Quid si iudicis præsentia haberi non possit, apud quem hoc
 casu interponenda sit appellatio. ibid.
 Appellationis iudex cognoscit de articulo à quo non fuit ap-
 pellatum, quando bene fuit appellatum. ibid. 7
 Appellatione esse admittendam in dubio pronuntiandum est.
 1.711.1.12
 Appellatio in omni casu regulariter permittitur. ibid. 13
 Appellationi in quibus casibus non deferatur, ostenditur.
 ibid. 14
 Appellatio non datur quoad effectum suspensionum in causis
 prius, & in aliis perimentibus ad visitationem, & decreta Epi-
 scopi visitantis. 1.711.2.18
 Appellatio ab interlocutoria, seu grauamine, & à diffinitiuâ
 quoad iudicem ad quem in quo differant, remittitur. ibid. 21
 Appellari non potest ab interlocutoria, 1.712.2.4
 Appellatio admittitur ab interlocutoria habente vim diffini-
 tiuam. ibid.
 Appellari potest à refectione probationum. 1.713.1.9
 Appellari potest à sententia absolutionis instantia. ibid. 10
 Appellari potest à delatione iuramenti alteri parti per iudicem
 facta. ibid. 11
 Appellatio in quibus casibus concedatur ab interlocutoria, re-
 mittitur. 1.713.2.14
 Appellari potest à sententia, qua quis excluditur ab aliquo of-
 ficio tanquam infamis. 1.714.1.20
 Appellatio est præsidium innocentie inuenta ad subueniendum
 oppressis, & corrigendum iniquitatem iudicis. 1.716.1.14
 Appellatio est species defensionis. 1.716.2.14
 Appellatur licet ubi iudex confessionem Aduocati eadem die
 reuocaram pro liti contestatione velit habere, vel processum
 à subdelegato subdelegati factum ratificat. 1.717.1.1
 Appellans debet docere non solum quod opposuit exceptionem
 legitimam, & appellauit, sed quia legitima exceptio opposita
 non fuit admittitur, ideo appellauit. 1.717.2.1
 Appellans si præfigit terminum, & non mittit deinde sufficien-
 tem procuratorem ad prosequendam appellationem, con-
 demnatur in expensis. ibid.
 Appellans non comparens, seu non prosequens in termino,
 condemnatur in expensis. ibid. 3
 Appellatio à tertia sententia tam diffinitiuâ quàm interlocuto-
 ria non datur & multipliciter declaratur. 1.718.1.2

Appellatio omisso medio non deuoluit causam, exceptione de
 hoc opposita. 1.718.2.1
 Appellari potest ad Papam omisso medio. ibid. 3
 Appellatio omisso medio & proximo iudice de iure Canonico
 non est nulla parte appellata non opponere. 1.719.1.4
 Appellare potest is qui defuit esse tutor si nomine pupilli conue-
 niatur inuitus. 1.719.2.1
 Appellatio datur si iudex se pronuntiat competentem, vel in-
 competentem tacite vel expressè. ibid. 6
 Appellatio ex causa interposita vt iustificetur, causæ veritatem
 probare oportet coram iudice ad quem, nisi fuerit coram
 iudice à quo oblata probatio & reiecta. 1.720.2.1
 Appellatio non iustificatur per oblationem probationis in per-
 emptoriis exceptionibus à quibus quis appellauit, nisi causa
 appellationis probetur. 1.721.1.2
 Appellans renuntians appellationi etiam inuito appellato, fue-
 rit sit integra sue non, & appellatus prosequendo appellatio-
 nem quouis modo eam prosecutus esset, coactus fuerit facere
 aliquas expensas, debet tunc condemnari in dictis expensis.
 ibid. 6
 Appellans renuntians appellationi etiam inuito appellato con-
 demnatur in expensis. ibid. 7
 Appellatio vnus prodest alteri, si communi iure inuenitur, &
 idem sit negotium & eadem defensionis causa, & sint eadem
 sententia condemnari, aliis secus. 1.721.2.1
 Appellatio vnus prodest aliis liti confortibus. 1.722.1.2
 Appellans vnus ex pluribus confortibus, aliis appellationem
 non prosequentibus, executio quoad defences confor-
 tes exequenda non est, donec causa appellationis decisa sit.
 ibid. 4
 Appellatio regulariter debet fieri coram iudice à quo. 1.724.
 1.17
 Appellatio coram honestis viris non valet si non constet de
 metu, vel absentia iudicis à quo. ibid. 18
 Appellare potest coram probis viris pars iustè timens de iudice,
 licet ad sit iudex. ibid. 19
 Appellari vt possit coram honestis viris, quæ concurrere de-
 beant ostenditur. ibid. 20
 Appellans impeditur an, & quando ad euitandam defensionem
 causæ appellationis debeat protestari, & sæpius protestari,
 remittitur. 1.724.2.5
 Appellatione pendente nihil est innouandum. ibid. 27
 Appellationis mentio debet fieri in rescripto. 1.731.1.2
 Appellatio extrajudicialis non comprehenditur in rescripto de
 appellatione. 1.732.1.3
 Appellatio emissa ab eo quod sit secundum iuris decreta, & de-
 terminationem non suspendit. 2.31.2.10
 Appellandi omisso medio consuetudine extante appellatio non
 gradatim fieri potest. 2.45.1.3
 Appellare licet ab vno capitulo sententiæ habentis plura capi-
 tula. 2.210.1.5
 Appellatio omnis interdicta est, quæ cadaveris sepulchrum im-
 pedire potest. 2.226.2.2
 Appellatione remota subditi cogendi sunt ad soluendas deci-
 mas. 2.253.2.9
 Limitatur pluribus modis. ibid. & 11
 Appellatio non datur à sententia lata ad fauorem fisci super tri-
 butis, &c. 2.254.1.10
 Appellatio præcedens excommunicationem annullat. 2.335.
 2.2
 Appellare licet ab Episcopo qui primum præsentatum non ad-
 misit vsque ad præsentationem secundi. 2.371.1.6
 Appellatio vulgaris pro lege habetur. 2.471.1.4
 Appellanti in causa matrimoniali interdicti debet ne aliud ma-
 trimonium contrahat lite pendente, & si contraxerit, debet
 separari. 2.511.2.1
 Appellatio seu provocatio non admittitur à pena legis. 3.10.1.8
 Appellatio non datur in notitiis. 3.142.2.3
 Appellatio est à iurisdictione temporalis Episcoporum ad
 Papam. 3.164.1.11
 Appellari potest ad Patriarchas in omnibus causis suarum pro-
 uinciarum. 3.445.2.20
 Appellatio gradatim, non verò omisso medio interponenda est.
 ibid. 21
 Appellari an possit ad Patriarchas omisso medio, ostenditur.
 ibid. 22.2.3
 Vide Nominatio.
 Apponi consuetum pro appposito habetur, licet non sit expressum.
 1.176.1.4
 Approbare nemo potest, quod semel reprobaue. 1.108.2.3
 Approbatum semel non potest reprobari. 2.501.9.2. & 3.
 3.2.5
 Aqua benedicta si misceatur non benedictæ, rota remanet be-
 nedicta. 2.393.2.5
 Aquæ benedictæ quot sint generæ, & de eius virtutibus, & anti-
 quo vsu in Ecclesia contra demones, remittitur. 2.397.2.3
 Aqua cum vino in sanguinem conuertitur. 2.405.1.6
 Arguam

Index Rerum, & Verborum,

Aquam Sacramento altaris in phlegma conuerti ut falsa opinio improbatur. 2.407.2.1
& probatur Christum fuisse verum Deum, & verum hominem, & quod de ipsius latere manauit verus sanguis, & vera aqua. ibid.2
Aque modicum est adhibendum vino in consecratione Calicis. 2.414.2.2
Aque mixtio in sacrificio Missæ non requiritur ex necessitate Sacramenti, sed ex præcepto solum Ecclesiastico. 2.415.1.4
Aque admixtionem scienter prætermittentes, & ex aperta malitia, priuantur officio, & beneficio. 2.416.1.7
Aragonia naturales, & non exteri possunt ibi beneficia obtinere. 1.82.1.11
Aragonie Rex non cognoscit superiorem. 2.590.1.25
Arbitri electi ad causam reculationis assignant partibus terminum ad probandum causam suspensionis, & iudex reculatus compellit arbitros ad causam finiendam. 1.252.2.1
Arbitri sunt assumendi qui iudicent reculationem iudicis. ibid.2
Arbitrorum iurisdiclio est extraordinaria à lege. 1.253.1.4
Arbitri electi procedunt in causa reculationis, & assignant terminum partibus ad eam probandam. ibid.5
Arbitrorum, vel delegatorum plurium simpliciter datorum potestas expirat per mortem vnius. 1.254.1.1
Arbiter non potest esse minor annis viginti, alias sententia ab eo lata est nulla. ibid.7
Arbitrorum, vel iudicium vno impedito, alij non possunt procedere. 1.254.2.3
Arbitri quomodo iudices appellentur, ostenditur. 1.281.2.7
Arbitri in multis reperiuntur differentia. 1.339.2.3
Arbitrium accipitur pro libera rei propriæ dispositione. ibid.4
Arbiter nonnunquam accipitur pro ipso rei suæ domino, & moderatore, interdum pro iudice ordinatio, aliquando pro delegato. ibid.5
Arbitri omnes, qui à partibus eliguntur, in duplici reperiuntur discrimine, quidam eliguntur præcedente iuris coactione, alij ex mera partium conuentione, & libera voluntate. ibid.6
Arbitri iuris dicuntur electi præcedente iuris coactione. ibid.7
Arbitri compromissarii eliguntur ex mera conuentione, & libera voluntate partium. ibid.8
Arbitri compromissarii illi sunt qui à partibus eliguntur, ut seruat iuris ordine litem dirimant. 1.340.1.9
Arbitri arbitratore dicuntur illi, qui à partibus quidem eliguntur ut de facto procedentes non seruat iuris ordine rem amicabilem componant. ibid.10
Arbiter compromissarius est ille qui recipit, & recipitur ex omnino libera partium promissione ad litem dirimendam. 1.340.2.12
Arbitri sunt in dispari numero eligendi, & eis discordantibus statuit sententia maioris partis. 340.2.1
Arbitri compromissarii omnium ut singulorum placito sunt eligendi, quando res ad plures spectat ut singulos. ibid.2
Arbitri in dispari numero de consilio sunt eligendi. 1.341.1
Arbiter assumptus in patrimoniali causa clerici non potest ad iudicare rem Ecclesiæ possidendam etiam ad vitam clerici. 1.342.1.1
Arbiter non habet potestatem iudicandi ultra comprehensa in compromisso ideo coram eo non fit reconuentio. 1.345.1.1
Arbiter non habet potestatem iudicandi ultra comprehensa in compromisso. ibid.3
Arbiter post rem iudicatam super discordiis nouis assumptus non potest per suum arbitrium sententiam immutare etiam si de componendo inter partes mandatum acceperit à Papa. 1.347.1.1
Arbiter postquam acceptauit compromissum, non potest amplius illi renuntiare. 1.347.2.7
Arbitri sunt eligendi qui iudicent reculationem iudicis. 1.377.2.6
Arbiter ad pronuntiandum secundum iura, potest, & debet pronuntiare secundum statuta, & consuetudines. 1.455.1.5
Arbitri sententia contra leges prolata non valet. 1.645.1.6
Arbitri electi à partibus seruat iuris ordine sententia si fit excommunicatus nullius est momenti. 1.667.1.5
Arbitri assumendi sunt, qui de causa reculationis cognoscant. 1.668.1.2
Arbiter iuris potest recusari ex eisdem causis, quibus iudices ordinarij. ibid.5
Arbitri in reculatione qui eligendi, ostenditur. 1.715.2.2
Arbitramentum potest reduci ad arbitrium boni viri, etiam quando quis promissit, & iurauit stare mandato arbitroris. 1.684.1.3
in **Arbitrariis** iudex mortis pœnam eligere non potest. 1.127.2.12
Arbitrator, seu amicus compositor laicus potest esse in rebus Ecclesiæ, vel spiritualibus causis. 1.346.1.3
Arbitratores possunt allegari suspecti. 1.668.1.6
Arbitrium, seu arbitramentum nullum est continens peccatum per partes remissibile. 1.341.1.1

Arbitrium nullum est, quod alter ex litigantibus super beneficio, in quo ius habet, eidem cedere cogitur, excepto compo-
rali ab illo, qui nullum profus ius habet. 1.444.1
Arbitrium finitur morte compromittentium, neque heredes ipsorum hæredes. 1.445.1
pro Arbitrii obseruantia agi an possit ad penam conuentionalem, remissum. 1.446.1
Arbitrium finitur morte compromittentium, neque heredes ipsorum, nisi factum fuisset pro hæredibus. 1.446.2
Vide **Sententia**.
Arber consanguinitatis, & affinitatis declarata, remissum. 556.1.3
ad **Archidiaconatum** scientia & gradus requiruntur quædam. 1.901.1.14
Archidiaconus & Presbyteratus de iure communi censentur bene dignitatem ex solo nomine. 1.411.1
Archidiaconi ad officium quæ spectant possunt. 1.412.1
Archidiaconus est Episcopi Vicarius. 1.413.1
Archidiaconus Episcopo adhibetur, & eius officiales Vicarius munus exerceat. 1.414.1
Archidiaconus non exerceat officium Vicarii Sede vacante, nec infra illos octo dies, quibus à Capitulo Vicarii electio facienda est. 1.414.2
Archidiaconi ad officium plura spectantia possunt. 1.414.3
2.1
Archidiaconi proprium munus est cum Episcopo faciem operantur, sanctum Euangelium cum volumine legere, vel dicere Diacono præcipere ut legat. 1.415.1
Archidiaconus vasa diuina Ecclesiæ sicut sacra custodire debet. 1.416.1
Archidiaconus sine licentia Episcopi nulli committitur curam animarum consuetudine in consuetum non obstat. 1.205.1.1
Archidiaconus an habeat curam animarum, remissum. 1.417.1
Archidiaconus ratione sui muneris non potest curam committere animarum. 1.418.1
Archidiaconus secundum Ecclesiasticam institutionem non potest excommunicare sine licentia Episcopi. 1.419.1
Archidiaconus non potest excommunicationis sententiam ferre. 1.420.1
Archidiaconus semel in anno (nisi necessitas aliud egerit) Ecclesiis visitat. 1.421.1
Archidiaconi visitationis munus quando exerceat ostenditur. 1.422.1
Archidiaconi officium quod sit, & in quo per illud consistat Episcopus. 1.423.1
Archidiaconus singulorum Presbyterorum causas audire debet. ibid.2
Archidiaconus dicitur oculus Episcopi. 1.424.1
Archidiaconus non obtinet eandem iurisdictionem, quam Episcopus, sed inferioriorem. 1.425.1
Archidiaconus habet perpetuam vicariam, & iurisdictionem ordinariam. 1.426.1
Archidiaconi ad officium pertinet minime in corporalem possessionem beneficiorum institutorum ab Episcopo. 1.427.1
Archidiaconi interest eos examinare, qui promouebantur ad Ordines, quive præficerentur Ecclesiis, & oblique Episcopi præsentare. 1.428.1
Archidiaconus non dat litteras commendatitias ad Oculum. 1.429.1
1.107.1.1
Archidiaconus examinat, & præsentat ordinandos, & postulat in Sede. 1.430.1
Archidiaconus in Monasteriis iurisdictionem non habet, nisi quantum ei tribuit generalis, vel specialis consuetudo. ibid.
Archidiaconus ordinandos repræsentat Episcopo, & causat. 1.108.1.4
Archidiaconus præcedit Archiepiscopum quoad dignitatem, non quoad Ordinem, Archiepiscopus vero præcedit Archidiaconum in diuini. 1.431.1
Archiepiscopale nomen, & plenitudo Pontificalis officij per pallium transferuntur. 1.432.1
Archiepiscopatus Provincia est. 1.433.1
Archiepiscopus in Archiepiscopum postulat, & ex quo postulat præfatus est Papæ, non possunt postulare ab eo, nec deo, sed debet superioris iudicium expectare. 1.434.1
Archiepiscopus intra quamlibet Ecclesiam suæ Provincie pallio vti potest, sed extra non. 1.435.1
Archiepiscopus solummodo intra suam Provinciam pallium potest. 1.436.1
Archiepiscopus alteri Archiepiscopo pallium suum accommodare non potest. 1.437.1
Archiepiscopus pallium suum accommodare alteri non potest, ut illo utatur. 1.438.1
Archiepiscopus ante pallium acceptum non facitur monachus Archiepiscopi. 1.439.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Archiepiscopus non potest sine pallio ea munera obire, quae sunt potestatis Ordinis, vel iurisdictionis. *ibid. 4*
 Archiepiscopus extra suam Provinciam pallio vii non potest, etiam si hoc habeat consuetudo. *1.143.2.1*
 Archiepiscopi pallio quibus diebus vii possint, remissive. *ibid. 5*
 Archiepiscopus, qui renuntiavit civitati Metropolitanae, potest Pontificalia exercere in Provincia, & alibi permittentibus id Episcopis, non autem pallium deferre ex eorum licentia. *1.150.1.3*
 Archiepiscopus potest vocare Suffraganeos pro consecratione alterius Suffraganei, ad cuius consecrationem tenentur venire. *1.161.1.3*
 Archiepiscopus impeditur potest consecrationem sui Episcopi Suffraganei alteri committere. *1.271.1.1.2*
 Archiepiscopus Toletanus per privilegium speciale gaudet praerogativis, & privilegiis quatuor veris Patriarchis concessis. *1.271.2.4*
 Archiepiscopus causam ad se per appellationem delatam subditis Suffraganei committere valet, non tamen ad ipsam suscipiendam compellere potest. *1.271.2.1*
 Archiepiscopus habet iurisdictionem in subditis Suffraganeorum in casibus, tantum a iure expressis. *ibid. 3*
 Archiepiscopus est ordinarius iudex omnium Episcoporum suae Provinciae. *ibid. 4*
 Archiepiscopus potest punire subditos Suffraganeorum deviantes a consuetudine Metropolitanae Ecclesiae in divinis officiis. *ibid. 6*
 Archiepiscopus habet iurisdictionem in subditis Suffraganei per appellationem. *ibid. 7*
 Archiepiscopus potest cogere Episcopum vt. constituit sibi Vicarium, quando non est idoneus ad regendum. *1.273.1.9*
 Potest cogere Episcopum vt. constituat oeconomicum. *ibid.*
 & vt. constituat Archiepiscopum suum. *ibid.*
 Archiepiscopus tanquam Sedis Apostolicae delegatus punit Canonicos sui Suffraganei cessantes a Divinis ad querelam ipsius Suffraganei. *1.176.1.14*
 Archiepiscopus potest exules facere a tota Provincia delinquentes in sua diocesi. *1.341.2.4*
 Archiepiscopus Bituricensis est Primas. *1.403.2.2*
 Archiepiscopus potest ante se deferri facere Crucem per totam Provinciam. *1.455.1.3*
 Archiepiscopus an possit animadvertere in subditos Suffraganeorum procuratorem denegantes, ostenditur. *1.635.2.8*
 Archiepiscopus ubi consentientes Episcopo eximere, tunc non tam ab eius auctoritate, quam ex consensu Episcopi exemptio vires & robur habet. *1.656.2.3*
 Archiepiscopus non prius ante diffinitionem appellationem admittit debet, quam ei constituit illam interpositam fuisse, vel a gravamine, seu iniusta condemnatione. *1.692.2.2*
 Archiepiscopus est ordinarius iudex omnium Episcoporum suae Provinciae. *1.704.1.2*
 Archiepiscopus, qui temeritate propria recessit ab Archiepiscopatu, nec iam vita quadriennium expectatus redierit per litteras etiam reuocatus, illo est prius. *2.34.1.1*
 Archiepiscopus in suorum subditorum votis potest etiam ante receptum pallium dispensare, non autem in votis subditorum Episcoporum Suffraganeorum. *2.304.1.3*
 Archiepiscopus visitans provinciam etiam a Monasteriis provinciae procurari debet. *2.382.2.1*
 Archiepiscopus cum visitat suam provinciam, potest exigere debitas procuraciones, & potest excommunicare illos, qui eas denegant. *2.390.1.1*
 Archiepiscopus potest visitare provinciam, & procuratorem a subditis Suffraganeorum suorum exigere. *2.390.1.2*
 Archiepiscopus in quibus casibus dispenset cum subditis suorum Suffraganeorum, ostenditur. *ibid. 3*
 Archiepiscopus pro laico procuratoris officium apud Rom. Pontificem suscipere potest. *2.587.1.2*
 Archiepiscopus solus potestate caret condendi statuta totam provinciam obligantia. *3.16.1.3*
 Archiepiscopi auctoritate Conc. Trid. possunt visitare provinciam, & inquirere de criminibus, etiam si non appareat de negligentia Suffraganeorum. *ibid. 4*
 Archiepiscopus potest iniungere suis Suffraganeis vt. servati faciant, quod servatur in Metropolitana. *3.35.1.3*
 Archiepiscopus potest exercere iurisdictionem in subditis Suffraganeorum in concernentibus totam provinciam. *3.38.2.2*
 Archiepiscopus venire potest beneficia in sua diocesi, non autem in diocesis Suffraganeorum. *3.191.1.6*
 Archiepiscopus potest interdicere praedicationem in tota provincia. *3.227.2.21*
 Archiepiscopus potest concedere indulgentias per totam suam provinciam. *3.290.1.1.2*
 Archiepiscopus potest Episcopum suspendere, interdicere, & excommunicare. *3.329.2.2*
 Archiepiscopus an a quatuor Patriarchis pallium accipere possit, ostenditur. *3.445.1.12*

Barb. Collect. Tom. III.

Archiepiscopi in tota sua provincia possunt ante se Crucem claram deferre, etiam in locis exemptis. *ibid. 15*
 Archiepiscopus civitatis subest Archidiacono, & principaliter praest. Presbyteris, & presbyteralibus officiis. *1.109.2.1.2*
 Archiepiscopi ministerium quod sit, ponitur remissive. *1.210.1.1.2*
 Archiepiscopi civitatis officium quod sit, ponitur. *ibid.*
 Archiepiscopus ruralis Presbyterorum, & laicorum plebaniae suae curam gerit, contra decretum tamen Episcopi nihil ordinare potest. *1.210.2.1*
 Archiepiscopus est legitimus Episcopi Vicarius. *ibid. 2*
 Archiepiscopus ordinarius habet iurisdictionem. *ibid. 3*
 Archiepiscopi, & fabris Christianis non licet laborare in aedificandis, siue restaurandis Iudeorum synagogis. *3.54.2.3*
 Argumentum a superfluitate evitanda validissimum est in iure. *1.4.2.34*
 Argumentum a diffinitione validum est. *1.5.1.4*
 Argumentum valet ab viciato, seu a solitis, vel consuetis fieri. *1.19.1.7*
 Argumentum a similibus validum est si per omnia sunt convenientia, aut saltem convenient in eo de quo agitur. *1.32.1.6*
 Argumentum ab absurdo in omnibus dispositionibus est vitandum. *1.35.1.4*
 Argumentum nanquid valet, & sumi possit ex ordine litterarum, ostenditur. *1.46.2.8*
 Argumentum sumere non licet ex facti contingentia. *1.111.2.7*
 Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale valet. *1.129.1.4*
 Argumentum de toto ad partem validum est, ubi datur eadem ratio. *1.245.2.6*
 Argumentum a contrario sensu non procedit quando ex eo induceretur aliorum iurium correctio. *1.385.1.15*
 Argumentum a verisimili optimum est. *1.567.1.6*
 Argumentum a communiter accidentibus validum est. *2.28.2.5*
 Argumentum de toto ad partem valet. *2.45.2.4*
 Argumentum ab eymologia valet. *2.53.1.4*
 Argumentum de foro exteriori ad forum exterius valet. *2.233.2.3*
 Argumentum de maiori ad minus, an, & quando in privilegiis, & dispensationibus valet, remissive. *2.255.1.8*
 Argumentum a maiori ad minus validum est. *2.588.2.12*
 Argumentum de maiori ad minus non valet in materia dispensationis. *ibid. 13*
 Quod declarata vt ibi.
 Argumentum de donationibus propter nuptias ad archas Hispaniae non subsistit. *2.613.1.5*
 Argumentum ab absurdo in omnibus dispositionibus vitandum. *3.236.1.3*
 Armorum terror inducit merum iustum, licet portans arma illis non utatur. *1.713.1.7*
 Arma clericorum sunt orationes, & lacrymae. *2.2.2.2*
 Armorum appellatione quae veniant, remissive. *ibid. 4*
 Arma ex iusta causa poterunt clerici portare, velot si per loca periculosa iter faciant. *ibid. 5*
 Armorum nomine comprehenduntur ea, quae tam ad defendendum, quam offendendum, & pugnandum idonea, & apposita sunt. *3.56.1.4*
 Arma, portantes puniens statutum non intelligitur de parvis cultellis. *3.102.1.4*
 Arma clericorum quae. *3.166.1.2*
 Arripio itineris ad Papam, seu ad eius Curiam post litteram motam dato gravamine, habet vim appellationis, & suspendit iurisdictionem iudicis a quo. *1.681.1.2*
 Artha an possint alienari, ostenditur. *2.129.2.8*
 Artha in Hispania cedunt lucro exoris. *3.613.1.4*
 Articuli duo, quando sunt in lege contrarii, tunc generali per speciem derogatur. *1.4.2.44*
 Articuli Fidei explicantur circa Summam Trinitatem. *1.6.1.1*
 Articuli plures connexi si per rescriptum committantur, & in vno remouetur appellatio, intelligitur remota etiam in aliis. *1.694.1.1*
 Articuli in iniuria admissi ubi sit, potest appellari, quia est interlocutoria habens vim diffinitivae. *1.712.2.7*
 Arripere, & officiales non possunt remedia huius text. gaudere. *2.117.1.16*
 Ascriptus, vide Originarius.
 Asinus non gaudet Ecclesiastica immunitate. *2.447.1.48*
 Assertioni contrahentium in praedictum consanguinei non statuit. *2.546.1.6*
 Assertioni alterius facile credere non debemus. *3.35.2.2*
 Assessor, & consulator iudicis si suspectus fuerit recusari potest. *1.692.1.14*
 Assisi qui dicantur, ostenditur. *2.39.1.5*
 Astrologia res occultas investigans est superstitiosa. *3.159.1.5*
 Astronomia materiae qui tractant, referuntur. *3.157.1.7*
 Astramenti varietas suspicionem inducit. *1.555.1.8*

11

Alitum

Index Rerum, & Verborum,

Atrium, seu porticus Ecclesie adhaerens, gaudet immunitate
Ecclesie. 2.450.2.7
Attentata post euocationem reuocantur. 1.456.1.5
Attentatorum de materia qui Doctores agant referuntur. 1.
724.2.29
Attentans ius iudicem, & partem offendere dicitur. ibid.30
Attentatū non dicitur nisi lite, vel appellatione pendente. ibid.31
Attentata non dantur in iudicio summariissimo possessionis retri-
nenda. 1.725.1.32
Attentare non dicitur, qui vitur possessione, qua antea vteba-
tur. ibid.33
Attentati reuocatio cessat vbi constat de bono iure attentantis
per confessionem partis, vel per rem iudicatam. ibid.34
Attentare non dicitur tertius, nec potest contra illum remedio
attentatorum vti. ibid.35
Attentatum non dicitur quod fuit factum lite, vel appellatione
pendente, auctoritate Apostolica. ibid.37
Attentata in primis, & ante omnia sunt reuocanda. ibid.38
Attentata non dicuntur purgata nisi etiam reficiantur damna, &
interesse. ibid.39
Attentata reuocari possunt quandoque ordinario remedio,
quandoque extraordinario iudicis officio. 1.725.2.40
Attentatorum reuocatio debet peti coram iudice appellationis,
cuius fuit lesa maiestas. ibid.41
Attentatis renuntiasse videtur, qui passus fuit pronuntiare super
iusticia sententia, vel quando attentans admissus fuit ad pro-
bandum bonum ius, & illud probauit. ibid.42
Attentatorum iuri quæsitio per desertionem renuntiasse quis
non presumitur. ibid.43
Attentata pendente appellatione à diffinitua ante omnia regu-
lariter sunt reuocanda. 1.732.1.4
Attentatorum reuocatio fieri debet, etiam si appellanti obiciat-
ur notorius defectus iuris in principali causa. 3.7.2.5
Attentationes si non producantur infra certum tempus, non val-
ent in odium illius, qui tenebatur producere, sed eos autem ad
favorem alterius partis. 1.396.1.3
Attentationes & partium confessiones inter se differunt. 1.441.
2.4
Attentationes recipere in iudicio incompetenti alij comperen-
ti, in quo ab eisdem partibus litigatur, an remittantur, & fa-
ciant fidem. 1.494.1.4
Attentatio definitur ut sit legitima probatio facta per vocem
illius qui super litum causæ alterius adducitur. 1.495.1.7
Attentationes vocantur depositiones, & dicta testium, quæ parte
presente, vel vocata facta probant. ibid.8
Attentationes in vno iudicio receptæ fidem faciunt in eadem
causa, & inter eandem personas coram eodem iudice. 1.510.2
Attentationes donec fuerint publicatæ, & eis renuntiatur, pro-
duci possunt testes, postea vero non super eodem capitulo,
sed super alio. 1.521.2.1
Attentationibus publicatis quando apponatur in personas tes-
tium ostenditur. 1.525.1.1
Attentationibus publicatis non est licitum obicere in personas
testium. ibid.5
Nisi pars proprio iuramento firmaverit se non maliciose
obicere contra testes. 1.525.2.1
Vel quando pars probare voluerit se non habuisse noticiam
exceptionis ante publicationem testium, sed postea de
novo cognovisse. ibid.
Vel quando pars super probanda exceptione antea protesta-
tionem fecisset. ibid.
Attentationibus publicatis pars succumbens potest producere
testes ad probandum contrarium super nouo articulo nato ex
attentationibus publicatis, de quo prius institui non potuit.
1.530.1.1
Attentationibus publicatis, seu editis vltiorum testium productio
non datur. 1.530.2.3
Attentationibus publicatis, seu editis adhuc admittuntur,
Confessio. ibid.5
Instrumenti probatio. ibid.6
Matrimoniali in causa probatio. 1.531.1.7
Publicatio testium, vbi fuerit indiscreta. ibid.8
Volentes producere alios testes aduersus testium reproba-
torum dicta. ibid.9
Probatio in criminalibus. ibid.10
Iudex si veller. ibid.11
Tertius pro suo interesse principaliter veniens. ibid.12
Testes priores vbi nulliter seu non legitime examinati es-
sent. ibid.13
Attentationes priores vbi essent deperditæ. ibid.14
Partibus consentientibus. ibid.15
Testes vbi fuissent male interrogati, vel ad declarandum co-
rum dicta obscura. ibid.16
Testes ad repellendam infamiam. 1.531.2.17
Attentationes testium licet sint inualidæ, de consensu tamen
partium conuoluntari possunt. 1.531.3.9
Attentationes receptæ in sumario fidem non faciunt in plena-

rio iudicio, & aliam publicatione non obstantem libere
alij testes super eisdem articulis recipi possunt. 1.531.
etiam testes vltio pacto recepti nisi per malitiam, vel ex
tiam examinatio rite facta non esset. 1.541.1.4
Attentationes receptæ per arbitrium fidem faciunt in iudicio
testes mortui sunt, si viuunt, est in optione illius contra
testes producti sunt, an velit attentationes recipere, an
de nouo deponere. 1.541.2.1
Auarius est qui tenet tenenda, & non tenenda. 1.542.
Auctore damnato libri quoque eius damnati censentur. 1.543.
Auctoris damnati libri licet non valeant allegari in iudicio
theorizabiles, possunt tamen aliquando in rationabilibus
ibid.10
Auctore damnato damnantur eius opera, si sunt bona
mala. 1.543.1.2
Amplia sue libri circumferantur impressi, siue manu-
ibid.3
Amplia etiam in libris, scriptis, & edictis ante, post, vel
damnationem. 1.544.
Auferat illa, subditi istis, &c. decernunt. 1.545.
Auctoritate propria incontinenti de possessione clandestina pro-
test quis expelli. 1.547.1.1
Auctoritas Christi Domini Matth. 23. & 23. alibi de his
cationis causam licitum esse disputari decernunt. 1.548.1.2
Auctoritas Iacobi 5. inducit *Presbyterum*, & decernunt. 1.549.1.1
2.3
Auctoritas Episcopalis, vide *Episcopum*.
Audientes regij, & Consilij an audiri possint ab inuicem
cibus Ecclesiasticis vi, & censuris opprimi conueniant,
eos compellat ab ea vi inferenda cessare. 1.549.2.1
Pro parte affirmatiua fundameta adducunt. 1.549.2.2
Auditor datus fide partium consensu receptus potest in iudicio
chus, non tamen sine iusta causa. 1.549.2.3
Auditor camera, ex quo fit à Papa delegatus ad causas
tione cameræ munitis, circa ea omnibus et huius
tens. 1.549.2.4
Auferre, & detinere iniuste iura pro eodem reputantur. 1.549.2.5
Augmentum est eiudem nature, & eodem iure augmen-
tum, cui eadem est. 1.549.2.6
Augmentum per viam unionis, & eandem rem eodem mo-
nes qualitates rei, cui vnitur, suscipit. 1.549.2.7
Augmentum est eiudis nature atque id, cui addimur
Augmentum, quod postea rei legæ accessit, vnde
simpliciter factis. 1.549.2.8
Auditorum vita mare est periculosissimum. 1.549.2.9
Aures auri qui tenetur soluere non potest soluere nisi
3.169.2.12
Auferat nimis increpatio nec confessionem recipit, nec
lutem. 1.549.2.13
Aus tenetur alere nepotem, & delectationem ab illis. 1.549.2.14
Auxilium in delictis præstans panem eadem panem panem
ipse delinquens. 1.549.2.15
Auxilio nouo indigent, quæ de nouo emergunt. 1.549.2.16
Auxilium delinquenti præstare quis præstatur eo ipso
assitit cum illo armatus prope. 1.549.2.17
Auxilium ut dicatur præstatum, requiritur assistentia animo
loso, & cogitatio, & auxilios ad hoc conditiones. 1.549.2.18
Auxilium præstans in delicto panem eadem panem, qui
delinquens. 1.549.2.19

B *Acule* cur Romanus Pont. non vtrius, ostenditur. 1.550.
14.15
Baptismi, vide *Sagittarij*. 1.550.1.1
Bannito facta collatio non tenet. 1.550.2.1
Bannitus à testimonio repellitur. 1.550.2.2
Bannitus Ecclesiastica gaudet immunitate. 1.550.2.3
Bannitus excommunicatus æquiparatur. 1.550.2.4
Baptismi forma sunt hæc verba, *Ego te baptizo in nomine Patris*
& *Filij, & Spiritus sancti*. 1.550.2.5
Baptismi materia remota est aqua naturalis ad abluendum
ibid.19
Baptismi subiectum est quilibet homo creatus in hoc mundo
corpore. ibid.20
Baptismi minister potest esse omnis homo habens vnam
nis, potensque & sciens debitam formam præstare, & in-
tiam explicare. 1.550.2.21
Baptismus est necessarius necessitate præcepti. 1.550.2.22
Baptismus per vnicum testem probatur. 1.550.2.23
Baptismi in formam exprimentia est persona quæ baptizatur.
2.416.2.2
Baptismus ne iteretur sufficit ut vnus testis de quo non susp-
tabilis suspicio mendacij, testetur se coram se habere eum esse
baptizatum. 1.550.2.24
Baptismi Sacramentum vltius confertur parulis, quare

Collectan. in quinque libros Decretal.

non credant, nec intelligant, & remittat eis peccatum originale. 2.418.2.1
 Baptismus succedit Circumcisioni. 2.419.1.4
 Baptismus pueri aequali gratia grandis confert, adultis vero inaequalem pro ratione maioris, vel minoris dispositionis. ibid.7
 Baptismus collatum dormienti, qui illud petierat ante somnum, validum est. 2.420.1.1
 Baptismi Sacramentum non est ubi deest verbum, vel elementum aquae. 2.421.1.1
 Baptismi materia remota est aqua naturalis, quamvis sit puri, maris, pluviae, balnei, & siue sit calida, siue frigida, siue tincta colore. ibid.2
 Baptismo sanguinis baptizata proles in utero existens, saluatur, & martyri efficitur si mulier praegnat pro Christo, vel eius fide occidatur. ibid.4
 Baptismi omisso non nocet credenti probabiliter se esse baptizatum. 2.422.1.1
 Baptismus praesumitur in mortuo. ibid.3
 Baptismus est fundamentum omnium Sacramentorum. 2.422.2.2
 Baptismus tam parvulis, quam adultis tempore interdicti ministrari potest cum solemnitate vacationis, benedictione fontis, & susceptione patrum. 2.474.2.7
 Baptizari valide possunt plures vnica asperzione. 2.477.1.6
 Baptizari invalide qui vtitur hac forma. Ego te baptizo in nomine Christi, aut in nomine sanctissimae Trinitatis. ibid.8
 Baptizare seipsum nemo potest, etiam instante necessitate articulo. 2.420.1.2
 Baptizans scienter coniux extra necessitatem, aut tenens in Baptismo, vel Confirmatione communem filium, aut alterius coniugis, tenetur debitum reddere, prius tamen potestate illud exigendi. 2.539.1.3
 Baptizans in necessitate, an contrahat cognitionem spirituales, ostenditur. 2.541.2.2
 Baptizans laicus solemniter nullam irregularitatem incurrit. 3.181.1.5
 Baptizatus utrum aliquis sit, creditur vni testi. 1.544.1.6
 Baptizatus non est puer si non dicatur, Ego te baptizo in nomine Patris, &c. quamvis sit meritis in aqua in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. 2.416.2.1
 Baptizatus an quis fuerit si probabiliter dubitatur, potest baptizari forma hic expressa. 2.417.1.1
 Baptizatus vere est habens characterem qui terroribus, & supplicis violatur, trahitur, & ne aliud detrimentum incurrat, suscipit Sacramentum Baptismi, ac proinde cogendus ad observantiam fidei Christianae. 2.419.2.1
 Baptizatus per vim praecisam characterem non recipit. 2.420.1.3
 Baptizatus praesumitur natus inter Christianos. 2.423.1.6
 Baptizatus & mox baptizandus eodem videntur privilegio. 3.63.2.2
 Baptizati alterius sectae, vel fidei, ritus dimittere compelluntur. 3.87.2.1
 Barbam clericis nutrire prohibitum est. 2.413.1.3
 Barbam & coronam tendendi mos quando interperit, remittitur. ibid.4.5
 Baro non potest facere tabernam, & cogere, ut omnes transeuntes eant ad hospitandum in ea. 1.720.2.4
 Bartoli auctoritas maxima est. 1.112.1.5
 Bartolus fuit lucerna & iuris Civilis illuminator. ibid.16
 Bartolus reprobat. 1.508.2.4
 Basilica consecranda si dubitatur in cuius diocesi sit, ille Episcopus consecrabit, qui prius in illo loco Episcopalia exercebat. 2.331.1.1
 Basilica praesumitur illius Episcopi in cuius diocesi sita est. 2.334.1.2
 Bellare non licet in diebus ieiuniorum. 1.197.1.2
 Belli tempore gaudet securitate Presbyteri, Monachi, peregrini, mercatores, agricolae, & animalia. 1.298.1.1
 Bello iniuste occupans terram alienam, cogitur illam restituere, & solvere a iuramento illos, quos forte iuramento constrinxit. 1.599.1.1
 Belli iudicandi auctoritas penes quem residet. ibid.2
 Belli iusti & iniusti discrimen quod. 1.600.1.1
 Bellum annumeratur inter casus fortuitos. 2.119.4.7
 Bello durante, nec pro redimendo captivo possunt arma ad barbaros infideles faciendo fortiores deferri. 3.59.4.2
 Belli tempore omne commercium est prohibitum, & merces sunt prohibita portari ad hostes. 3.60.1.2
 Benedictio ab Episcopo Abbatibus impartienda iterari non potest. 1.156.1.3
 Benedictioes nubentium, & exequiae mortuorum, vel suffragia, gratis dari debent, nec pro eis aliquid exigi potest. 3.34.1.1
 Beneficium datur propter officium. 1.19.2.13
 Beneficia de sui natura praesumuntur congrua. 1.27.2.3

Barbosi Collect. Tom. III

Beneficia duo diffinita sub eodem recto ex vi statuti, consuetudinis, aut dispensationis Episcopalis obtineri possunt. 1.371.2
 Beneficium impetrans an teneatur de nobilitate mentionem facere, ostenditur. 1.372.3
 Beneficium impetrans narrare debet aliud, quod iam obtinuit. 1.44.1.2
 An eo casu quo quis in impetratione alicuius beneficii non fecit mentionem de alio obtento, propter quod impetratio est nulla si impetrator velit diuinitate primum, cuius non meminit, an gratia conualecat, ostenditur. 1.44.1.3
 Beneficium impetrans tenetur facere mentionem de pensione habita loco beneficii. 1.44.2.4
 Beneficium impetrans tenetur facere mentionem de praetimonio datus in titulum perpetuum, & habentibus annexum aliquod obsequium spirituale. ibid.6
 Beneficium impetrans tenetur facere mentionem de titulo matrimonij, ad quod ordinatus est in licitis iusticiis, secus in licitis gratiis. ibid.8
 Beneficij manualis est facienda mentio in impetratione secundi. ibid.9
 Impetrans debet exprimere in impetratione se esse Clericum. 1.45.1.10
 Beneficium laico confert non potest. ibid.11
 Beneficium vnum habens iure indignus est ad alterum. ibid.12
 Beneficium quod dicitur Clerico sufficiens. ibid.14
 In tali sufficientia debet haberi ratio nobilitatis. ibid.15
 Beneficium habens sufficiens ad aliud reputatur indignus. ibid.16
 Beneficium contendens ad se pertinere, necessario docere debet de iure suo, nec satis est si probet eum in illo ius non habere. 1.52.1.3
 Intellige ubi agens petit Beneficium tanquam suum, vel sibi debitum, & ita fundatur in iure suo, &c. 1.52.1.4
 Beneficium sufficiens quod dicitur, remittitur. 1.54.1.7
 Beneficij nomine quae continentur, remittitur. ibid.9
 Beneficia prius obtenta tenentur quis narrare in gratia beneficii. 1.58.2.3
 Beneficium habens si aliud impetret, tenetur facere mentionem qualitatibus beneficii in specie. 1.59.1.4
 De Beneficio textus hic ad pensionem extenditur. 1.63.1.2
 Beneficia oriundi potius, quam exister concedenda. 1.81.2.7
 Beneficium simplex consequi volenti satis est si Canonicae horas recitare, & construere sciat. 1.90.1.13
 Beneficia electi in Episcopum vacant per confirmationem, adeptionem possessionis, & consecrationem securam, vel postquam praefixum tempus ad petendam consecrationem lapsum fuerit. 1.91.2.1
 Beneficium primum curatum non perditur, nisi fuerit capta possessio secundi. ibid.26
 Beneficia obtenta vacant ipso iure per promotionem ad Episcopatum post adeptam possessionem, & consecrationem securam, & quid si promissus a Summo Pontif. ostenditur. 1.92.1.29
 Beneficia non vacant per promotionem ad Episcopatum in terris infidelium. ibid.
 Beneficium incapaci collatum propter conferentis negligentiam detrahitur ad Superiorem. 1.93.1.37
 Beneficiorum collatio est actus iurisdictionis. 1.97.2.6
 Beneficium regulare an seculari dari possit in commendam, vel e converso, ostenditur. 1.110.1.5
 Beneficia, & praebendae Ecclesiarum Cathedralium non sunt de iure communi liberae collationis Episcopi, sed potius simultaneae cum Capitulo. 1.112.2.4
 Beneficiorum collatio ad Episcopum vna cum Capitulo simul pertinet. ibid.5
 Beneficium de suo facere nemo cogitur invitus. 1.128.1.6
 Beneficium curatum dicitur, quod habet curam iurisdictionalem, etiam fori exterioris. 1.133.1.12
 Beneficia quae non sunt perpetua, saltem aptitudine, non inducunt incompatibilitatem. ibid.13
 Beneficia simplicia habens, quorum alter per se sufficit, non potest sine peccato mortali retinere aliud. 1.134.2.2
 Beneficium per simoniam acquires censetur ad illud inhabilis, nisi dispensationem obtineat. 1.137.1.4
 Beneficium qui abiurat, licet potest illud (si denovo eligatur) obtinere. 1.146.1.1
 Beneficio suo qui renuntiavit, illud repetere non potest. ibid.2.1
 Beneficium post resignationem potest quis habere sine noua collatione cum simplici inuestitura facta ab habente potestate conferendi. ibid.5
 Beneficio quis priuatur per renuntiationem. 1.147.1.3
 Beneficij titulus, & possessio ac omne ius in eo competens vacat per renuntiationem a Superiore admissam. ibid.4
 Beneficij resignati resignans amplius repetere non potest. ibid.5
 Beneficium perenti oblat exceptio spontanea abiurationis. 1.148.2.6

Index Rerum, & Verborum,

- Beneficium quis priuatur per renuntiationem spontaneam. 1.
149.1.2
- Beneficia vacantia intra sex menses providere debent ii, ad quos
provisio spectat. 1.156.2.2
- Beneficia simplicia attento iure antiquo poterat maior septen-
nio obtinere. 1.169.2.4
- Beneficium Ecclesiasticum attento iure Concil. Trident. nullus
potest obtinere ante 14. annum. ibid. 4
- Beneficij fundatione quando statum est, ut illud etiam mi-
nor 14. annorum adipiscatur, illi conferri potest. ibid. 7
- Beneficia duo habenti datur optio retinendi quod maluerit,
quando utrumque eidem confertur eodem tempore. 1.170.
2.6
- Beneficiorum pluralitas tolerari potest propter ipsorum tenuita-
tem. ibid. 7
- Beneficium sufficiens ut dicatur ex persone qualitate, & loco-
rum diversitate unusquisque sibi iudex erit. ibid. 8
- Beneficium licet simplex accipiens, debet habere animum vir-
tutalem saltem accipiendi Ordines sacros. 1.171.2.3
- Beneficium, quod quis prius habebat, & quod interim acquisivit,
priuatur peritens per annum in suspensione. 1.172.2.1
- Beneficium, ad cuius titulum Episcopus quem promouit, si
postmodum euincatur, compelli potest denuo providere de
beneficio. 1.184.1.3
- Beneficij vniuersi accessorie nomen & titulus extinctus, & suppres-
sus est. 1.218.1.6
- Beneficium vnium nunquam vacat, nec alicui conferri potest,
ibid.
- Beneficium conferendum est pure, & sine extrinseca conditione.
1.231.2.5
- Beneficia conferre est actus voluntarie iurisdictionis. 1.261.1.5
- Beneficiorum collatio in Ecclesia Cathedrali vacantium per-
tinet ad Episcopum vna cum Capitulo. 1.275.2.12
- Beneficiorum appellatione non veniunt beneficia exempta. 1.
279.2.4
- Beneficium quod per transactionem habetur, si impetratur ut
vacans ab eo, qui fuit transactionis mediator, non valet im-
petratio. 1.305.1.1
- Beneficium Ecclesiasticum non potest conferri omnino laico,
ibid. 4
- Beneficio suo ob metum amissionis patrimonij renuntians illud
repetere potest. 1.21.1.1
- Beneficio suo renuntiare iurans, & renuntians per metum qui
cadere potuit in constantem virum, illud repetere poterit.
1.322.2.1
- Beneficium illi adjudicatur, qui probauit collatorem suum fuisse
in possessione conferendi collationis tempore, per hoc ta-
men non prohibetur succumbens agere de proprietate iuris
conferendi cum ipso collatore. 1.428.1.1
- Beneficij restitutionem petenti questio institutionis non cano-
nice deferri non potest. 2.431.2.1
- Beneficiis aliquem spoliare sine manifesta, & rationabili causa
non deest Summum Pontif. 1.433.2.3
- Beneficio priuandus per sententiam potest lite adhuc pendente
ante sententiam resignare in fauorem tertij. 1.455.2.4
- Beneficij valor per vicum testem probatur. 1.501.1.30
- Beneficia plura habens non potest opponere contra alium de
pluralitate Beneficiorum. 1.606.2.1.2
- Beneficio quando coherent aliqua onera propria, seu necessaria
fructus in eo non residentis, vel excommunicati, sunt ad hoc
decurandi. 1.688.2.2
- Beneficium simplex de iure requirit residentiam, ibid. 4
- Beneficium an, & quando remaneat affectum per resignationem
factam in Curia qua Papa semel manum apposuit, ostendi-
tur. 1.707.2.1
- Beneficium litigiosum, super quo pendet lis, resignari non po-
test. 1.730.1.29
- Beneficium dicitur litigiosum ex commissione cause appella-
tionis & citatione cum inhibitione, & illius exequutione.
ibid. 30
- Beneficium dicitur effectum litigiosum quando agitur de iure
reali super collatione facta. ibid. 31
- Beneficium non confertur in iuratum. 2.5.1.3
- Beneficio tacite videtur renuntiare clericus in minoribus ma-
trimonium contrahens. 2.23.1.2
- Beneficia obtenta a clerico tempore contractus matrimonij, illi
auferranda sunt; collata vero postmodum scienter per Epi-
scopum, per eundem auferrari non possunt, sed per superiorem.
2.24.1.1
- Beneficio suo iam obtento cogitur quis credere propter scanda-
lum imminens. 2.25.2.2
- Beneficia omnia etiam simplicia de iure residentiam requirunt.
1.29.2.3
- Beneficium etiam modice estimationis requirit residentiam.
2.32.2.2
- Beneficia simplicia habens sufficientia, si alia postea obtineat, an
vacet primum, an vero secundum ipso iure, remittitur. ibid. 4
- Beneficium vacat si habeatur pro derelicto.
Beneficia plura Ecclesiastica ex dispensatione Apostolice potest
habere.
Beneficium se nullum habere dicens cum habuerit tenet
valere licet.
Beneficia diuina non possunt.
Beneficij collatio non est in se vera donatio, sed potius
cessitate iuris, & officij.
Beneficium conferre licet sit precium & necessarium, colla-
tamen magis vni, quam alteri est voluntarium, & gratia
ibid. 8
- de Beneficio providere Presul de nouo compellitur.
Beneficiorum sectio est prohibita.
Beneficium cum vacat potest ex iusta causa in dubio
facultates illius sufficiant.
Beneficia constituta in Ecclesiis non numerantur mancipia
cant.
Beneficium non dicitur res spiritalis.
Beneficiorum diuisio prohibita est.
Beneficium dum vacat potest ex iusta, & rationabili causa
duo diuidi.
Beneficium Curatum, vel personatum habens secundum
le receperit, vacat primum, quod si renouerit consecutus
etiam secundo priuatur. Et id ad quem spectat Beneficij Co-
llatio, licet conferat statim cum iuratum aliquid ac-
ceperit, & si infra sex menses non consecutus, & statim
alium collatio, & aliter pariter. Cum tamen vbi de
teratis personis circa pluralitatem beneficiorum incongru-
bilium solus Papa dispensat.
Beneficia duo curam animarum habentia iure naturali pro-
hibetur obtinere.
Beneficium curatum quod dicitur ostenditur.
Beneficium curatum habitu tantum est comparabile cum Ca-
nicatu requirente residentiam personalem, vel ad benefi-
curato habito, & actu simul.
Beneficium curatum, personatum, vel dignitatem habens
accipiens secundum simile, ipso iure vacat primum.
Quod & an procedat in beneficiis residentiam requirentibus
etiam simplicibus, ostenditur.
Beneficij incompatibiles ut indicatur vacatio per alium
secundum simile, ipso iure vacat primum.
Beneficium quantumvis exiguum est vere beneficium, &
Concil. Trident. sess. 13. de reform. cap. 6. procedit ad
Beneficium, quantumvis exiguum.
Beneficij tenuis ratione potest Episcopus diocesani, si sunt
beneficiario factos Ordines conferre.
Beneficia oriundi potius sunt conferenda, quam curati.
Beneficio secundo quis priuatur contemdes sententia
incompatibile, & tunc non est necessaria iudicialis sententia,
nec monitorio, sed tantum dolosa, seu fraudulenta.
65.1.19
- Beneficia priora non statim vacant per adoptionem Episcoporum
nisi post tempus consecrationis.
Beneficia plura obtinens ex dispositione Papae sine iusta causa
an sit tutus in conscientia remittitur.
Beneficia personis benemeritis, & idoneis sunt conferenda.
66.1.4
- Beneficium ut dicatur curatum requirit ut illius rector
ceat curam nomine proprio, & non alieno.
Beneficium ex privilegio potest spectare ad collationem
2.69.1.2
- Beneficia simplicia in qua etate obtineri possunt, tenentur
2.70.1.2
- Beneficiorum diuisio in Concil. Turonensi prohibita est.
Beneficij collatio sine diminutione facienda est.
Beneficium qui habet sufficientes non reputatur idoneum ad
ibid. 5
- Beneficij nomine non intelliguntur curati, & dignitates
ris ad beneficia concessis ad petitionem supplicantes.
Beneficij nomine in dispensationibus non tenentur, nec
dignitates, nec Ecclesie Cathedralis prebende.
Beneficium Ecclesiasticum debet esse perpetuum.
Beneficiorum institutio spectat ad Episcopos, & eorum
les.
Beneficia Sacerdotis viui impetrans excommunicatus si de
morte fama perirebatur.
Beneficia non vacantia concedi, vel promitti non debent
cum vacauerint concedenda sunt infra sex menses, quod
elapsis de Episcopo ad Capitulum, & de contra, & de
proximum superiorem devolvitur collatio.
Beneficia Ecclesiastica nulla danda, aut promittenda
vacant.
Beneficia deuoluta lapso semestri concessio Ordinatio ad con-
rendum non dicuntur de nouo vacare.
Beneficium vacans est conferendum, non obtinere appella-
ne illius, cui beneficium promissum fuit antequam vacaret.
2.83.2.1

PARBOS
Inlus Can
TO. 2. 13.
CVI
25

Collectan. in quinque libros Decretal.

Beneficium de facto vacare non dicitur interim quod non dimittitur possessio primi beneficii vacantis ipso iure per allocationem secundi. 1.87.2.3
Beneficium ubi constituitur collatum fuisse per habentem potestatem, non debet possessio per exceptionem abjuratorem, & renuntiationis retardari. 1.86.1.1
Beneficij collatio est quidam liberalis donatio. ibid.1
Beneficia duo differunt sub eodem testio potest quis obtinere, dummodo quodlibet per se non sit sufficiens ad sustentationem prouisi. 1.87.1.3
Beneficium vacare de facto non dicitur quando non dimittitur possessio prima beneficii vacantis ipso iure per ademptionem secundi. ibid.2.5
Beneficia Ecclesie non numerata sunt verè beneficia. 1.88.1.3
Beneficiorum collatione non sanguinis, sed meritorum ratio habenda est. 1.104.1.7
Beneficium in personam eius, qui accepit, collatum, cum persona extinguitur. 1.117.2.3
Beneficij redditus licet inspecto iure Decretalium circa solemnitatem iuris locari possint ad modicum tempus, id est, ad novennium vsque, hodie per Extrauag. ambrosiolar, restrictum est vsque ad triennium. 1.136.1.4
Beneficia sua perdit, qui ea propria permittit auctoritate. 1.165.2.1.2
Beneficium obtentum ex causa permutationis si euincatur, agit euictus ad sum. 1.166.2.5
Beneficium resignans ex causa permutationis non potest ad illud redire sine noua collatione. ibid.6
Beneficio huius cap. an possit renuntiare etiam cum iuramento ostenditur. 1.188.2.2.4
Beneficia Principum latissime sunt interpretanda quando tangunt iura concedentium, & neminem laedunt. 1.192.1.6
Beneficia eorum, qui in minoribus Ordinibus constituti matrimonium contraxerunt, vacant ipso iure. 1.190.1.5
Beneficia Regularia suapte natura, & regulariter sunt manualia. 1.146.2.7
Beneficia Regularia in defectum Regularium, aut si vergeat necessitas, secularibus conferri possunt, & e contra. 1.331.2.2
Beneficij Ecclesiastici nomine, ratione cuius tenetur quis diuinum Officium recitare, venit quodcumque quantumvis tenuerit. 1.409.1.4
Item & habitum integrè in commendam. ibid.2.5
& capellania collaturæ, seu Ecclesiastica. ibid.6
Beneficij fructus omnes qui loco pensionis impendunt illi, qui sibi beneficium renuntiavit, aut teneatur ad diuinum Officium, ostenditur. 1.410.1.9
Beneficium habens in Ecclesia tenetur contribuere ad ipsius reparationem. 1.432.1.1.2
Beneficium constitens intra limites, & confines Ecclesie patronare laicorum non fortiter illius patrum, nec efficitur de iure patronatus laicorum. 1.434.2.6
Beneficio priuandus an sit qui non promissa dormitione celebravit. 1.7.2.3
Beneficium obtentum nunquam quis priuatur propter infamiam facti. 1.9.2.5
Beneficij Ecclesiastici collatio petiuri facta auctoritate literarum Apostolicarum est nulla. 1.14.1.2
Beneficium promittere non licet pro suffragio, seu voce electionis. 1.23.1.2
Beneficij titulus per simoniam obtenti, etiam data probabili ex parte prouisi ignorantia, est inualidus. 1.28.1.2
Beneficium bona fide obtinens ignorans scilicet simoniam ab alio commissam, an possit gaudere reg. de formalis possessore. 1.28.2.2.2
Beneficium ante 14. annum nullus potest obtinere. 1.31.1.2
Beneficium possidens habitum cum simonia se ignorante commissa habet titulum coloratum, & gaudet beneficio regularis de triennali. 1.32.1.5
Beneficia heretici quia ipso iure vacant, possunt impetrari ante sententiam criminis declaratoriam. 1.69.2.7
Beneficiorum collationes, & dignitates, ac visiones, & priuilegia facta à schismaticis nulla sunt. 1.84.2.7
Beneficia aliqui non possunt infames. 1.139.1.4
Beneficium ipso iure vacat propter falsitatem literarum Apostolicarum. 1.155.1.8
Beneficium excommunicato collatum ab ipso in foro Conscientie retineri non potest. 1.174.1.5
Beneficium conferre, vel Ecclesiam prouidere valens, illud sibi pro suo vii retinere, vel conferre non potest. 1.187.1.1
Beneficium vacat ipso iure per depositionem, & priuationem, 1.195.2.3
Beneficium possidens alteri de facto, & iniuste ablatum, dicitur in iustus. 1.197.1.5
Beneficij representatio personaliter est Episcopo facienda. 1.211.2.30
Beneficium restitutionis in integrum ad hæredes transit. 1.224.1.9

Barb. Collect. Tom. 111

Beneficium Principis latissime interpretari debet. 1.338.1.1
Beneficia Principum sunt latissime interpretanda. 1.308.2.3
Beneficia secularia conferri possunt Regularibus, deficientibus clericis secularibus, & e contra. 1.346.1.6
Beneficij appellatione largè sumpto vocabulo omnia comprehenduntur beneficia. 1.349.1.1.2
Beneficij collatio, vide *Collatio, Ordinatio*.
Beneficij nomen, vide *Nomen*.
Beneficialibus in causis non defertur iuramentum suppletorium. 1.470.1.19
in Beneficialibus datur multiplicatio titularum. 1.86.1.1
Beneficij perpetui, qui de Capitulo non sunt, ad Episcoporum electiones admitti non debent. 1.150.1.2
Beneficiarius etiam solus minoribus Ordinibus initiatus deferre debet primam clericalem tonsuram. 1.25.1.4
Beneficiarius postquam per sententiam fuerit priuatus, fructus postea perceptos non facit suos. 1.83.2.7
Beneficiarius proprius tutori æquiparatur. 1.173.2.1.1
Beneficiarius scribens, vel iudicem instituens contra suam Ecclesiam potest tanquam ingratus beneficio priuari. 1.194.2.6
Beneficiarius ea, quæ emittit ex bonis Ecclesie, sunt ipsius Ecclesie. 1.209.2.9
Beneficiarij æquiparantur vltoribus. 1.210.2.4
Beneficiarius tenetur ad restitutionem, qui diuinum Officium recitauit absque attentione. 1.412.1.10
Beneficiarius, qui titulum habet canonicum, an possit licet capere propria auctoritate beneficij possessionem, si à nemine occupata sit, ostenditur. 1.258.2.6
Beneficiarius siue licentia sui Prælati beneficio renuntiare non potest. 1.147.2.1
Beneficiarius minorum Ordinum matrimonium in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito contrahens amittit beneficium ipso iure, quauis ignarus impedimenti contraxisset. 1.21.2.8
Beneficiarius electus ad Ecclesiam, si contendit habere vtrumque prima debet esse contentus. 1.5.2.1
Beneficiario ius quæsitum habenti in beneficio licet colliganti super beneficio pro bono pacis aliquid temporale dare, vi liti cedat. 1.5.2.7
Beneficiarius clericus non potest super rebus suæ Ecclesie absque legitima causa vtilitatis, vel necessitatis, & sine debitis sollicitudinibus censum imponere, & constituere. 1.379.1.5
Beneficiarij licet non sint clerici initiati Ordinibus, tenentur post captam pacificam beneficij possessionem recitare Officium diuinum. 1.409.1.3
Beneficiarius resuscitatus non potest beneficii repetere. 1.6.9.1.3
Beneficiarij plures alicuius Ecclesie parochialis non faciunt propriè Capitulum. 1.195.1.3
Beneficiarius occidens Prælatus, aut combeneficiatum, ipso iure priuatur beneficio, quod obtinet in eadem Ecclesia. 1.273.2.1.2
Beneficiarius res Ecclesie donari possunt. 1.198.2.4
Beneficiarius Papæ, si aliter non probatur, præsumitur obtentum stante obseruantia contractus concordie, vel cuiusvis alterius actus per spatium 30. annorum. 1.130.1.10
Beneficiarius Papæ ubi adest supplet quocumque defectus, & solemnitates alias requisitas. 1.435.1.3
Bigamia penam incurrit, qui mortua vxore promotus ad Sacros cum secunda de facto contraxit, & cognouit. 1.200.1.1
Bigamiam similitudinariam quando quis incurrit, ostenditur. ibid.2.5
Bigamia irregularitatem non incurrit, qui cum pluribus fornicatus est. 1.201.2.2
Bigami penitentes, & mariti repudiatorum non possunt ordinari. 1.198.2.1
Bigami non possunt ad Ecclesiasticos Ordines promoueri. ibid.2
Bigamus ordinans, est priuandus officio, & potestate conferendi talem Ordinem, ordinatus vetò in Sacris priuandus, & cum eo non dispensatur. 1.199.1.1
Bigamus ordinatus ad sacros Ordines quam penam incurrat, remittitur. ibid.3
Bigamus quis. 1.199.2.8
Bigamus vxore viuente vel mortua non potest ordinari. 1.200.1.1
Bigamus interpretatiue efficitur ille, qui viduam à priori viro cognitam duxit. ibid.2
Bigamus non censetur qui contraxit cum virgine, licet prius ab alio fuerit desponsata. 1.200.2.1
Bigamus non sit, qui mulierem ab alio viro ductam, sed minime cognitam ducit vxorem. ibid.2
Bigamus non est qui plures habuit concubinas. 1.201.1.1
Bisnisi lapsus non præiudicat appellanti quominus ex causa legitima audiat saltem per beneficium restitutionis in integrum. 1.676.2.1
Biennium, in quo emphyteuta non soluens canonem incidit in commissum, debet esse continuum, & non interpolatum. 1.155.1.129

11 3

Bimestre

Index Rerum, & Verborum,

Bimstre concessum sponſis in hoc textu ad deliberandum de Religionis ingreſſu, eſt arbitrium. 2.292.1.13
Bissexti dies non eſt numerandus in computatione annorum ad Ordines. 1.89.2.6
Blaphemus à teſtimonio repellitur. 1.497.2.5
Blaphemus gaudet Eccleſiaſtica immunitate. 2.441.1.8
Blaphemans calore iracundiæ an mitius ſit puniendus, cenſu. 3.168.2.3
Blaphemantes ebrij, minores, mulieres, & ruſtici, quibus penis puniantur, remiſſiue. 3.169.1.4
Blaphemantes contra aliquem Sanctorum, quas penas incurrant, remiſſiue. ibid.5
Blaphemia crimen eſt mixti fori. ibid.6
Bolletino, quod ſit pro peſte, vel aliqua alia de cauſa, non datur fides, ſi ſigillum in eo bene impreſſum non ſit. 1.555.1.9
Bonus in dubio quilibet præſumitur. 1.166.2.4
Bonitas qui antea fuerat, nunc & bonus præſumitur. 1.565.2.4
Bonus quilibet præſumitur niſi contrarium probetur. 1.171.2.3
Bona patrimonialia Clericorum gaudent privilegio orotum Eccleſiæ. 1.26.1.34
Bona mulieris propter delictum mariti non ſunt diſtrahenda. 1.75.1.7
Bonorum omnium amiſſio inducit inſtrumentum. 1.72.2.8
Bona Eccleſiæ dicuntur eſſe de patrimonio Chriſti. 2.54.1.3
Bona, ad quorum titulum fui quis ordinatus, non poſſunt alienari ſine licentia Epilcopi. 2.58.1.8
Bona Eccleſiæ, quæ ſeruari non poſſunt, licite venduntur ſine ſolemnitate, bus. 2.108.2.5
Bona Eccleſiaſtica alienantium penas quot, & quæ, remiſſiue. 2.109.1.2
Bona Eccleſiæ alienans repetere ipſe poteſt, & tenetur, etiamſi proprio iuramento firmaverit ſe non repetitum. 2.109.2.8
Bona, quæ dicuntur de menſa Eccleſiæ, oſtenditur. 2.112.1.2
Bona, quæ ſunt de menſa, alienare non poteſt Prælatuſ, nec in emphyteuſim perpetuum concedere. ibid.3
Bona in emphyteuſim concedi ſolita vt dicantur ſufficit vnica conceſſio, & eſſe elapſos 48. annos. 4.169.2.4
Bona ſufficit quod ſint ſolita venire in diuiſionem, vt in futurum diuidi debeat. 2.170.1.5
Bona Eccleſiaſtica ſemel conceſſa in emphyteuſim poſſunt in poſterum concedi. ibid.6
Bona clericorum etiam patrimonialia, tam acquiſita, quàm acquirenda, gaudent privilegio clericorum. 2.173.1.6
Bona paraphernalia non ſunt tacite hypothecata. ibid.9
Bona omnia Prælati ſunt pro mala adminiſtratione Eccleſiæ hypothecata. 2.173.2.10
Bona debitoris, quando ſita eſſent in remoto loco iudicij, ubi diſceptantur, poteſt fideiuſſor illo prius non excuſſo conueniri. 2.178.1.17
Bona obligata pro dote cenſentur etiam obligata pro alimentis, & viſuris. 2.179.1.5
Bona conſumens, vel occultans, ſeu in extraneos alienans gratia fraudandi creditores, non gaudet privilegio huius cap. 2.188.1.18
Bona acquiſita ex redditibus Eccleſiaſticis regulariter non ſunt beneficiatorum, ſed ad Eccleſiam pertinent. 2.197.1.3
Bona quæ beneficiarius emittit etiam ſuo proprio nomine ex pecunia, ſue ex beneficij fructibus, ipſo iure Eccleſiæ debentur. ibid.4
Bona Prælatorum, & clericorum poſt adeptam dignitatem, & beneficia acquiſita, præſumuntur eſſe de bonis Eccleſiæ, cui præſunt. 2.202.1.8
Bona emptæ à Prælatiſ ex pecunia, & redditibus Eccleſiarum, ſue proprio, ſue alieno nomine, eidem Eccleſiæ ſtatim acquiruntur. ibid.9
Bona Eccleſiæ non poſſunt legari à teſtatore. 2.207.1.3
Bona Religioſi tranſeuntis ex vna Religione ad aliam ſtudio melioris vitæ, manent penes primum Monasterium, & quidquid poſt ſecundam profeſſionem in ſecundo factam ei obvenit, ſecundo Monasterio acquirit. 2.279.2.29
Bona tranſlati ad aliud Monasterium penitentiæ cauſa, acquiruntur illi priori Monasterio, niſi tranſlatio fuerit facta ad effectum, vt fiat filia ſecundi Monasterij. ibid.30
Bona inſuſpationatus carius vendi non poſſunt ob inſuſpationem illiſ annexum. 2.345.1.med.
Bona patrimonialia Eccleſiaſticorum, ſeu ab Eccleſiaſticis acquiſita, exempta ſunt à tributis. 2.438.2.3
Bona patrimonialia etiam ab extraneo donata vt ad illorum titulum clericis ſaceris Ordinibus initiaretur, gaudet privilegio immunitatis, tributis, & collectis. 2.439.1.4
Bona ab Eccleſiaſticis emptæ, vel alio titulo acquiſita, tributis, & oneribus Principum ſecularium non ſunt obnoxia. ibid.5
Niſi huiusmodi onera his bonis impoſita eſſent ætèquam in Eccleſias, ſeu Eccleſiaſticas perſonas tranſſerentur, ſi ſine certa, inuariabilia, ac perpetua. ibid.6

Bona paraphernalia propter adulterium amitti vult. 2.404.1.4
Bona hæreticorum conſecrantur, & in terra Eccleſiæ applicantur ſiſco Eccleſiæ, in terris Imperij iudicis ſecularis ſiſco. 71.2.1
Bona hæreticorum propter hæreſim conſecrantur. ibid.
Bona hæreticorum ipſo iure conſecrantur à die, quo incipiunt hæreſim, ita vt non teneantur ante iudicis ſententiam ſiſco offerre. 3.72.1
Bona furta, & acquiſita hæretico poſt condemnationem non ſecantur. 3.72.2
Bona de ſenſorum, & fautorum hæreticorum, ac credulorum ipſo iure conſecrantur. 3.72.3
Bona clerici hæretici, quæ ex Eccleſiæ, vel eius reſpectu acquirunt, eidem Eccleſiæ reſtituenda ſunt. 3.72.4
Bona patrimonialia conſecrata propter crimen hæreſis applicanda ſiſco Eccleſiæ Epilcopi. 3.72.5
Bona Sodomitæ conſecrantur. 3.72.6
Vide *Sedemita*.
Bona acquiſita per privilegiatos aſſumunt eorum privilegiorum. 3.72.7
Bona, quæ antea laicorum erant, & ad Eccleſiam perueniunt, gaudent privilegio exemptionis. 3.72.8
Bona aratorij ad executionem capiti non poſſunt. 3.72.9
Bos ſi erat conſpectus, & non cuſtoditus, & cum boue interfecit, dominus illius tenetur reddere bouem, & accipere cædaret. 3.72.10
Brachij ſecularis auxilium per Eccleſiaſticum impetratum non eſt, niſi pro vitio remedio. 3.72.11
Bulla in Cæna Domini can. 18. innouat decreta Conciliorum generalium. 2.449.1.1
Bulla in Cæna Domini excommunicatione ſententia innouat. 3.124.1.3
Bulla Pij V. ſuper forma creandi cenſus explicatur. 3.124.2.3
Burgundia, cuiusque Dux qualis, remiſſiue. 3.124.3.3

C

Cadaver debitoris an poſſit inſepulchrum deſtineſi amittatur debitor per hæreſim, remiſſiue. 2.404.1.4
Cadaver illius, qui alibi elegit ſepulchrum, viſi cenſentur, & in Eccleſiæ ſua ſepelientes, tenentur reſtituere oneribus, quæ ipſiſ obituſ acceperunt. 2.404.2.3
Caducitas incurritur pro ea parte pro qua conſeſſus non requiritur quando duo ſunt domini directi, & vnus indirectus. 2.412.1.3
Caducitas poteſt declarari per hæreſim, quando alioſ conſeſſus quod quis cadat ipſo iure. 2.412.2.3
Caducitas à pena omnis cauſa etiam remittitur, & reſtitui excuſat. 2.412.3.3
Cacus, & pauper ad collectas non tenentur. 2.412.4.3
Calariſana ciuitas prima, & principis eſt in Italia ſanctior. 1.631.1.3
Calculus rationum vt repetatur non requiritur laſio ſimilis ſed ſufficit laſio non minima, cui ſuper laſione indicium aut tranſactum ſit. 2.174.1.3
Calice ligneo viſi non poteſt Sacerdos ſub pena depoſitionis officio, & beneficio. 2.174.2.3
Calicem rapiens ſacrilegium committit. 2.174.3.3
Caliditas in dubio non præſumitur. 2.174.4.3
Calor iracundiæ excuſat quem à penis deſeſſi ſi inueniuntur accederet ad aliquem locum, ubi que diſcurrat. 2.174.5.3
Calumniator condemnatus à teſtimonio repellitur. 3.172.1.3
Calumniatores grauius ſunt puniendi quàm alioſ deſcriptos. 3.172.2.3
Calumniatores ultra condemnationem expulſionem deſerendi minari ad penam calumniæ, quæ eſt ſimulatio depoſitionis. ibid.3
Calumniandi animum non habuiſſe præſumitur, qui à ſibi dignis accepiſſe probatur. 3.172.4.3
Calumniari præſumitur accuſator eo ipſo, quod non poſſit propoſitam accuſationem. 3.172.5.3
Calumnias, ſeu malitias præſumptio ceſſat in nocentis. 3.172.6.3
Calumniæ præſumptio ſublata omnino, & excluditur præſumptio mentum cenſetur. 3.172.7.3
Cambium v. dicantur iuſta & realia, cenſetur debet de laſione tranſmiſſione, illarumque acceptatione, & effectuatione. 3.172.8.3
Acceptatio literarum cambij quomodo probetur, vbiſ. 3.172.9.3
Campagna publicè teneti non poſſunt in oratione priuatiſ cenſetur per Religioſos. 3.172.10.3
Campſor, vide *Morator*.
Campum ſuum incendens ſi egreſſus ignis combuſtiſ alieniſ getes, damnum ſoluere tenetur. 3.172.11.3
Cancellarius vnde dicatur, remiſſiue. 3.172.12.3

Index Rerum, & Verborum,

Cronodagii, siue Vallis vitidis. 2.32.1.2.3.1
V.Indefinites. ibid.32
S. Saluatoris. ibid.33
S. Gregorij in Alga. ibid.34
S. Petri de monte Corbulo. 2.32.1.3.5
Canonicus Regularis, qui non resignat proprium in morte, non debet in cimiterio sepeliri, & si de facto sepultus fuit, inde debet exhumari, si sine scandalo fieri potest. 2.31.4.2.1
Canonici Regulares possunt præfici in Ecclesijs Parochialibus, seu curatis secularibus. ibid.
Canonicus priuatus omni iure Collegij non recuperat primum locum si restituitur, sed habebit locum, qui ei competit secundum tempus restitutionis. 3.31.1.2
Canonici noui in receptione prohibita est prandij exactio. 3.44.2.2
Canonicorum Regularium nomen, & institutio, quæ fuerit, remissæ. 3.23.1.2.4
Canonica portio non soluitur Episcopo de relictis fabricæ. 3.348.2.1.2
Canonis potius, quam Theologis adhaerendum est in materia iuratum. 1.91.1.2.2
Canonizare Sanctos non potest Legatus à Latere etiam ex commissione Papæ. 2.42.5.1.7
Canor quam dignitatem & officium habeat, remissæ. 1.11.1.2.6
Capacitas in beneficiis attenditur tempore præsentationis. 1.76.2.3
Capella monasterio subiecta non censetur exempta per exemptionem daram monasterio. 2.236.2.6
Capellania ad titulum quando quis possit ordinari, ostenditur. 1.184.1.2
Capellaniam sacerdotalem potest facere fundator. 2.48.2.7
Capellani, vel perpetui beneficiarij, qui de Capitulo non sunt, ad Episcoporum electiones admitti non debent. 1.130.1.2
Capellanus amouibilis potest esse filius in Ecclesia, in qua eius pater etiam tanquam capellanus amouibilis, seu Vicarius temporalis seruauit. 1.183.1.5
Capellanus Ecclesiæ nouiter erectæ quibus concurrentibus recipere debeat obuentiones, ostenditur. 2.434.1.5
Capitanei sunt prohiberi habere emphyteusim. 2.158.1.170
Capitanei dicuntur in Regno Neapolitano Barones. ibid.171
Capitulum non potest statuere super iis, quæ tangunt statum generale Ecclesiæ, vel iura Episcopi sine consensu eiusdem. 1.15.2.8
Capitulum sine Episcopo statuta, seu consuetudines nouas facere, vel antiquas immutare non potest. 1.74.1.1
Capitulum non potest statuere super his, quæ tangunt statum generale Ecclesiæ, vel iura Episcopi sine ipsius consensu. 1.74.2.2
Capitulum sine Episcopo non potest statuere de quotidianis distributionibus. ibid.4
Capitulum Sede Episcopali vacante potest statuere ea, quæ ad statum Ecclesiæ pertinent. ibid.5
Capituli maior pars si sciens eligit indignum, valet electio de digno à minori parte etiam ex eodem iuramento facta. 1.131.2.1
Capitulum generale, vel Provinciale potest dispensare ex priuilegio cum religiosis illigitijs ad Prælaturas, & dignitates, 1.180.2.5
Capitulum Cathedralis habens Parochialem Ecclesiam sibi annexam etiam independentem cur in ea habeat curam actua-lem, ostenditur. 1.219.1.14
Capitulum Sede vacante æconomus præfigere potest. 1.268.1.3
Capitulum Sede vacante confirmat, & infirmat electiones. 1.294.2.1
Capitulum Sede vacante potest electos confirmare, à patronis præsentatos instituire. ibid.2
Capitulum Sede vacante succedit in omni iurisdictione, quæ iure ordinario competeat Episcopo. ibid.3
Capitulum, aut Ecclesia potest sine Prælato agere, si ex eius facto, aut negligentia grauetur. 1.294.2.2
Capitulum si consensit transactioni, quam facit Prælati nomine Ecclesiæ, vltius dissentire non potest. 1.301.2.1
Capitulum sine consensu Prælati ad agendum, & deferendum admitti non debet. 1.358.1.3
Capitulum Sede vacante non potest cognoscere de causis feudalibus, de quibus cognosceret Episcopus si viveret. 2.374.2.3
Capituli consensus in vnione præstandus potest post ipsum interuenire. 2.69.2.3
Capituli appellatione non comprehenditur caput principale ipsius, nisi specialiter nominetur. 4.85.2.3
Capitulum Sede vacante non potest beneficia spectantia ad solam collationem Prælati conferre. 1.92.2.1.2
Capitulum Sede vacante omnia facere potest, quæ sunt iurisdictionis, nisi expresse prohibita reperiantur. 2.91.1.3
Capitulum an succedat in potestate Episcopi concessa dispensandi in irregularitatibus, remissæ. 2.93.1.9
Capitulum Sede vacante non succedit in iurisdictione delegata

Episcopo. 4.94.1.1
Capituli maior pars quod fecit non admittit appellationem. 4.94.1.1
101.2.3
Capituli maior pars debet consentire v. Principi potest Ecclesiæ immobilis per permutationem acquirere. 4.94.1.1
Capituli consensus requiritur in vnione faciendi per Episcopum. 4.94.1.1
Capitulum non potest statuere in præiudicium oblationis, sed subiectionis rationabilis causa. 4.94.1.1
Capitulum habet intentionem fundatam super administratione bonorum, & reddituum Ecclesiæ. 4.94.1.1
Capitulum Sede vacante cognoscere potest de causis monialibus. 4.94.1.1
Capituli consensus requiritur etiam in districtione. 4.94.1.1
Capitulum Sede vacante potest cognoscere de crimine laici. 4.94.1.1
3.70.1.2.2
Capitulum Sede vacante potest vnire ea beneficia, quæ per Episcopos, dummodo sibi non vniantur, & nihil periret de iure Episcopali. 4.94.1.1
Capitulum Sede vacante an possit indulgentias concedere. 4.94.1.1
Capituli apud hostes matrimonium est validum. 4.94.1.1
Capituli in periculo deponitur. 4.94.1.1
Captus in flagranti delicto cum dicatur novus delinquens, non potest appellare. 4.94.1.1
Captura affert damnum irreparabile, & incerta interuentione, vt quis in carcerem coniciatur, appellatio coarctatur. 4.94.1.1
7.13.2.77
Captura inducit impedimentum. 2.742.7
Carceres frangens, & inde ad Ecclesiam contigitur Ecclesiæ gaudet immunitate. 2.742.7
Carceris poena perpetua quæ fuerit, & an sit antiqua, ostenditur. 2.742.7
Carceratio alicuius inducit iustum metum quando est duritia. 1.73.2.14
Carceratus de crimine, quod per secentum infamum, & obmonio repellitur. 4.94.1.1
Carceratus in alio loco extra iudicis territorium poenitus in minimalibus per procuratorem se defendere. 4.94.1.1
Cardinales non possunt in Episcopum eligi, sed postulatione Cardinalis tenentur residere in Curia, quia eorum iura ad assistere Papæ. 4.94.1.1
Cardinales sunt pars corporis ipsius Papæ. ibid.4.8.14
Cardinales vna cum Summo Pontificem gubernant Ecclesiam. 1.81.1.9
Cardinales debent esse constituti in eadem ætatē, quæ Episcopi. 1.90.2.17
Cardinalium officium est assistere Papæ, & obsequium prestare in Curia. 1.81.1.9
Cardinales habent iurisdictionem Episcopalem in Ecclesijs, quarum sunt titulares. 1.81.1.9
Cardinales in Ecclesijs, quarum sunt titulares, excommunicationis, interdicti, & suspensionis poenæ imitari possunt, & iudicium in flagrantibus vti, & beneficiis conferre. 1.81.1.9
Cardinalium appellatione non veniunt Compellendi, Rationes, & similes. 1.81.1.9
Cardinalis qui in suo titulo non residet deponitur. 2.862.3
Cardinalium officium est assistere Papæ, & apud illum in Curia residere, nec illi discedere sine licentia. 2.862.3
Cardinalatus est incompatibilis cum Episcopatu, nisi sit ex illis septem Episcopatibus vbi proximus. 2.862.3
Cardinalatus est beneficium. 2.862.3
Cardinalis non residens in Curia Cardinalatus priuatus pendente admonitione. 2.862.3
Cardinales S.R.E. comprehenduntur sub dispositione huiusmodi. 2.862.3
2.64.1.10
Cardinalis vt quis uxorem habens fieri possit, an desideret agere uxoris in Religione, ostenditur. 2.862.3
Cardinalium dignitas tempore Innocentij Legatus non erat. 2.591.1.43
Cardinales post tempus Innocentij IV. les Bonifacii VIII gerere ceperunt officium, quod antea gerebat Episcopus Summi Pontificis consiliis. 2.591.1.43
Cardinales sunt instituti de iure diuino. 2.591.1.43
Cardinalium origo, potestas, & hodierna præsentia immutata Ecclesiæ Prælatos, quæ sit, remissæ. 2.591.1.43
Cardinalium dicta propter excellentiam sine iuramento sunt præsumptionem. 2.591.1.43
Cardinali testificanti sine iuramento non credimus in iudicio. 2.591.1.43
Cardinales vocantur fratres à Summo Pontifice. 2.591.1.43
Cardinali assentiens aliquid sibi commissum plenè obediunt, licet non ostendat litteras sui mandati. 2.591.1.43
Cardinalis Legatus de Latere plenam potestatem facit in iudicio. 2.591.1.43
Cardinales possunt sibi eligere Confessorem. 2.591.1.43

PARBOS
Inlus Can
TO. 3.13.
CVI

Index Rerum, & Verborum,

Causa de non superueniente recedere licet à privilegio. 2.242.
2.7
Causa legitima, & iusta transeundi ad laxiorē Religionem
quæ sit, ostenditur. 2.277.1.15
Causa solum impulsiva, & inductiva voti sic esset, ea cessante
cessat adhuc obligatio voti, & quavis in hoc casu facilius sit
causa dispensandi. 2.295.2.2
Causa erigitur dum commutatio non sit in rem cui denter me-
liorem. 2.304.2.5
Causa oblians ad voti dispensationem est quando votum leui-
ter, & ex animi facilitate emissum est, non præmissa pruden-
ti, ac matura deliberatione. 2.305.1.4
Causa finali voti cessante cessat legis obligatio. 2.313.1.10
Causa rationabilis non sufficit nisi sit manifesta ad petendum,
charitativum subsidium. 2.379.1.7
Causa iusta, & rationabiles ad petendum charitativum subsi-
dium quæ sint ostenditur. ibid.8
Causa sufficientes ad celebrandam secundam Missam quæ sint
ostenditur. 2.403.1.5
Causa sanguinis in Ecclesiis, vel cœmeteriis agitari non de-
bet. 2.440.1.12
Causa iusta & rationabilis quæ sit in hac materia arbitrio iudi-
cis relinquatur. 2.473.1.6
Causa natalium cognitio siue principaliter, siue incidenter
solum pertinet iudicium Ecclesiasticum. 2.483.1.2
Causa temporalis dependens à causa principali natalium non
potest Ecclesiasticus incidenter definire. 2.583.2.3
Causa requiritur in Principe legitimante. 1.588.2.11
Causa dubia difficiles, & ambigue ad iudicium Sedis Apostolice
Rom. Pontifex præstet, deferendæ sunt. 2.591.1.38
Causa, ex quibus Rom. Pontifex temporalia proximè per se ad-
ministrat, etiam loca Romanæ Ecclesiæ ditioni subiecta,
quæ remittit. 2.592.2.54
Causa matrimonialis indicatur secundum ius Canonicum. 2.
619.2.4
Causa remota non imputatur ad homicidium. 3.103.1.4
Causa meri Imperij an sint delegabiles, remittit. 3.126.1.6
Causa iusta litigandi potest exulare à pena expensarum. 3.
269.1.5
Causa iusta litigandi quæ sit, arbitrio iudicis relinquatur.
ibid.6
Causa propriè dicitur ipsum ius deductum in iudicio. 3.335.2.3
Causæ matrimoniales, vide *Matrimonialis*.
Causa possessionis, vide *Possessio*.
Cautio idonea dicitur fideiussoria, seu pignoratitia, non autem
iuratoria. 1.334.2.5
Cautio sufficiens dicitur fideiussoria, vel pignoratitia. 1.397.
2.1. & 1.460.1.4
Cautio sufficiens dicitur si pignora, vel fideiussores dentur.
434.2.8
Cautio quanta sufficiat arbitrio iudicis relinquatur. ibid.9
Cautio pignoratitia, vel fideiussoria desideratur, ut coniux pro-
babiliter timens alterius coniugis seuitiam teneatur cum il-
lo cohabitare. 1.439.1.2
Cautio sufficiens quæ sit, remittit. 1.445.2.6
Cautio de reddendis alimentis, si in causa filius succumbat, an
ab eo sit exigenda, remittit. 1.574.2.2
Cauere pro modico eogi quis non debet. 2.614.2.4
Cautio idonea, quæ sit, remittit. ibid.5
Cautio idonea dicitur pignoratitia, vel fideiussoria. 3.175.
1.4
Cautio usufructuaria à testatore non potest prohiberi. 3.175.
2.5
Nisi quis constituat usufructum inter viuos. ibid.6
Vel donec usufructu retento. ibid.7
Cautione præstita de demolendo suis sumptibus, si transactis
tribus mensibus causa non sit finita, poterit opus perfici.
3.199.2.4
Cautio admittenda non est, quando nuntians vult incontinen-
ti probare. 3.200.1.8
Cautio sufficiens, quæ dicatur, remittit. 3.302.1.2
Cautio sufficiens est si pignora, vel fideiussores dentur. 3.344.
1.4
Cedere propriè dicitur qui dimittit ius ad rem, quod habet in
beneficio. 1.145.1.6
Cedendi licentiam petentes, ea obrenta compellendi sunt ad ce-
dendum. 1.153.2.1.2
Cedi non potest quicquid extinctum est. 1.127.1.5
Vide *Cessio*.
Celebrare sine ministro est peccatum mortale. 2.3.2.3
Celebrare præsumentes divina Officia in loco interdicto, quam
penam incurrant, ostenditur. 3.176.1.32
Celebrare dicitur in contemptum Clauium, qui, sciens se ex-
communicatum celebrat. 3.183.2.8
Celebrare compellens Sacerdotes tempore interdicti præsumi-
tur impulsisse in contemptum. 3.197.1.3
ad *Culicis*, referretur ad arbitrium iudicis. 2.266.1.6

Censura fieri potest Prælati, sed non Ecclesia per transla-
nem factam sine auctoritate Episcopi. 1.344.2.4
Censura una auctori potest alia remanere. 1.344.2.4
Censura una semel ligatus, est adhuc subiectum capere
non tantum diuerse rationis, sed etiam eisdem. 1.377.2.1
Censura non nisi præcedente censure, seu canonica monitione
ferri possunt. 1.384.2.1
Censura per statutum, aut edictum Episcopale adnotata
res monasteria monialium, & cum illis aliquando, com-
hendit tam subditos, quam non subditos. 1.384.2.1
Censuræ & penæ sacrorum Canonum, quæ in Bulla
Domini can. 18. innotantur, an censuræ ob innotationem
revoquantur sicut excommunicationes Bullæ. 2.440.2.1
Censura lata in admittentem aliquod delictum an lege re-
dantem, aut consensentem, remittit. 3.104.2.1
Censuram Bullæ in Cerna Domini clausa, non tantum
maritimi latrones, qui nullam deprehendi altissimi no-
cent, nec illi, qui in solis fluminibus, aut canalibus delin-
dantur. 1.344.2.1
Censuræ late contra formam, vel inaudem prælati, an
exemptos & privilegiatos ipso iure nullæ sint. 3.440.2.1
Censuras tot quot sunt superiores prohibentes aliam, non
currit contrarietas, quando superiores prohibentes sub ce-
sura habent eandem potestatem, loca si distent. 3.316.
1.3
Censuræ Ecclesiasticæ appellatione comprehendunt excom-
municatio, suspensio & interdictum. 3.340.2.1
Census impositus super te, emphyteuticæ immunitatis do-
cit incidere emphyteutam in communem. 2.118.2.1
Census à solutione etiam per mille annos cessum sit, non
quam intelligitur caducitas communi. 2.118.2.1
Census possessor tenetur pro præteritis redditibus non credit
principali venditore. 2.124.2.1
Census creatur quando quis tradit rem suam alii, & in
transfert omne dominium directum, vel vult cum
quod accipiens rem teneatur solvere certam annuam pen-
sionem. 2.124.2.1
Census non solvens etiam per mille annos non capiat
suo vel à te censuali. 2.124.2.1
Census nomen æquiuocum est, & varias habet significatio-
nes. 2.377.1.1
Census multipliciter diuiditur. 2.377.1.1
Census publicus est omnis secundum debitum subsidium
patrimonij commutationem à legitimo magistratu
ita causa indicium. 2.377.1.1
Census priuatus est certus annuus redditus in re immobili
ad alterum absolute spectat reuerent, vel alia legiti-
mè assignatus annuatim, vel aliter solendus ex præsta-
tione dispositione secundum totam commutationem
ibid.7
Census non debetur excepto seruo Ecclesiæ, nisi in
Ecclesiæ & ex cæteris bonis iuxta Ecclesiæ potius. 2.377.1.1
Census ex solutione inferitur subiecto. 2.377.1.1
Census aliquando est signum precepti libertatis. 2.377.1.1
Census petens debet rationem exponeat quare illi debeat.
2.377.1.1
Census, cuius causa ignoratur omnino est inobisus. 2.377.1.1
Census debetur illi, qui pro se emit, vel per leuissimum vel
diante persona sui procuratoris. 2.377.1.1
Census fructuarius soluendus est tempore recollectionis
statum. 2.377.1.1
Census pecuniarius nulla stante consuetudine, vel conuen-
tione soluendus est in fine anni. 2.377.1.1
Census in forma solemnem, & legitime præsumitur censu-
ex eo quod dominus census pro se sibi facile soluat
nuas responsiones in præteritum. 2.377.1.1
Census, vel simile seruitium quomodo possit tempore
ostenditur. 2.377.1.1
Et quid in acquisitione iurium personalium. 2.377.1.1
Census, vel alterius seruitij obligatio, an acquiritur ex
na præstatione. 2.377.1.1
Census nouus Ecclesiæ imponi non debet, nec antiquus
2.379.2.3
Intellige in perpetuum, vt.
Census nouus vt Ecclesiæ imponi possit nisi requiratur
ibid.4
Census quando fuerit impositus à Prælati, vel Capitulo
ius monasterij absque debitis solemnitatibus, si Capitulum
& monasterium per aliquod tempus huiusmodi censum
ueri, non poterit postea de illius nullitate opponere. 2.379.
1.6
Censum subsidij suis non potest dominus auferre. 2.379.1.6
Census constitutio super rebus Ecclesiæ accedente
consensu successores obligat. 2.379.1.6
Census impositio si fiat ex decreto executoris Apostolice
litterarum Apostolicarum, si in eisdem expressum
nia censentur solemniter & legitime gesta. 2.379.1.6

BARBOSA
In ius Can
TO. 2. 3. 3. 1.
C. 1.
1. 1. 1.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Census constitutio super rebus Ecclesie legitima, & iusta censetur si fiat pro illius utilitate, veluti si imponatur pro extinguendo alio censu maioris responsionis. 2.381.2.2
Census antiquus potest renouari. 2.382.1.2
Census nouus ille dici potest de cuius impositionis initio non extrat memoria, seu quod nunquam fuit impositus. ibid.4
Census, soluendi sunt ad antiquam monetam in qua instituti fuerint, nisi in alterius monete solutione praescriptum. 2.387.2.1
Census solutio, quando moneta est alterata intrinsece debet fieri de moneta antiqua si extrat, & creditoris interesse, nisi creditor receperit solutionem in vna specie monete pro alia absque contradictione. ibid.2
Censui res obligatae propter heresim fisco deferuntur, reseruata tamen iure, quod in eis dominus census habet. 3.72.2.10
Census recte constituitur, & emi potest ad vitam euentis. 3.138.2.3
Census quibus modis dicatur, & quas habeat significationes, ostenditur. 3.221.1.5
Censura ad probandam viti mortem sufficit per testes, seu probabilitatem moralem. 2.482.2.7
Census qui est, amplius certiorari non debet. 1.99.1.9
Census a diuinis solum ab Episcopo, non vero à Capitulo sine ipsius auctoritate fieri potest. 1.275.2.13
Fieri potest à Capitulo Sede vacante, vel collegiis & monasteriis habentibus iurisdictionem fori exterioris, vel si ex consuetudine, aut privilegio hanc possessionem cessandi à diuinis specialiter acquisierunt. ibid.
Censura cause impulsioe vitat in omnibus rescriptis. 1.447.2.2
Censura actionis, seu litis facta clerico per laicum non valet tantum simulatae concepta. 1.339.1.2
Censura facta per laicum clerico praesumitur in dubio fraudulenta. ibid.7
Non procedit in Clerico simpliciter. ibid.
An subiacatur penis. ibid.
Charactere recipit qui extra tempora constituta ad sacros Ordines promouetur. 1.165.2.3
Charitas bene ordinata incipit à se ipso. 1.157.6
Charitas praesumitur inter fratres. 1.570.1.7
Charitativum subsidium an & quando, & à quibus exigi possit, remissio. 1.278.1.12
Charitativum subsidium exigere potest Capitulum Sede vacante. 2.94.1.22
Chirimentum quod, remissio. 3.157.2.9
Chirimentis confessionem in die Cenae Domini, an impediat interdictum generale, remissio. 2.414.2.4
Chirisma, consecratumque oleum catechumenorum, & infirmorum quomodo asseruandum sit ostenditur. 2.423.1.2
Chirisma, & alia sacra Olea absque alio interesse, quamvis liber oblati debent dari à Parochis. 3.22.1.17
Vide Eucharistia.
Christiani noui, immo & ad fidem nouiter conuersi, non sunt vituperandi, sed honorandi propter adeptam sacri Baptismi dignitatem. 1.36.1.3
Christianus contra Iudaeum in testem admittitur. 2.517.1.1
Christianus nouiter conuersus potest esse testis in causis veterum Christianorum. 1.517.2.4
Christianum Iudaei seruum cuiusque permittitur redimere duodecim solidis. 3.53.1.12
Christiani Saraenis arma, & ligamina deferentes galeatum dum ad impugnandos Christianos ea subministrant, excommunicationi, aliisque penis subiacent. 3.56.1.12
Christianus non licet quicquam vendere paganis ad eum finem scilicet, ut extruantur, fuleantur, aut maniantur idolorum facinae, &c. 3.57.1.5
Christiani esse non debent in familiari seruitio Iudaeorum. 3.57.2.1
Christianae feminae non licet nutrices filij Iudaei munus subire, etiam cum dispensatione Episcopi. ibid.3
Christiani apud Turcas captiui, & in eorum trinitibus, catenis viacti contra Christianos remigare coacti, an peccent mortaliter sic remigando, & aliquam incurant excommunicationem, remissio. 3.59.2.4
Christianus potest habere seruum Iudaeum, ita tamen ut cum eo familiaritatem non ineat. 3.60.1.1
Christianis licitum est cum Iudaeis contrahere. 3.60.2.5
Christianus ignoranter cognoscens Iudaeum exulari. 3.61.2.8
Christianus vctas in honoribus assequendis praefrendus est neophyto. 3.63.1.5
Christianus Iudaei, vel infidelibus aliquid legare in testamento non potest. 3.67.2.3
Christianus non potest haeretico vel infideli donare inter viuos, ibid.4
Christianorum vctio, vide Passio.
Christus dicitur Rex Pacificus. 1.41.2.5
Christus constituitur sub speciebus per transubstantiationem panis in corpus, & vini in sanguinem. 1.7.1.14

Christi actio nostra est instructio. 1.85.2.5
Christus descendit in stomachum sumentis sacrosanctum Eucharistiae sacramentum quandiu manent naturaliter species illae panis, & vini. 3.60.2.6
Christus Dominus fuit verus Deus, & verus homo. 3.67.2.1.2
Christi fideles, vide Fideles.
Chronici antiqui, quibus à Maioribus fides communiter adhibita est, creditur. 1.256.2.1.50
Cibi, & potus sumptio cum excommunicato in eadem menta prohibetur. 3.313.1.9
Circumducentium, quomodo intelligenda. 2.500.2.5
Circiter, modicum tempus significat. 2.501.1.2
Circumstantia peccati mortalis commissi in die festo an sit necessaria confitenda, ostenditur. 1.402.1.4
Circumstantia confitentiae etiam erroneae ligat. 3.58.1.2
Circumstantia in confessione necessario explicanda quae? ostenditur. 3.278.2.2
Cistercienses sunt privilegiati quod non possunt conueniri per rescriptum Papae, nisi in eo fiat mentio de eorum ordine. 1.342.1.1
Cistercienses, Templarij, & Hospitalarij non tenentur soluere decimas praediorum suorum, quae propriis manibus aut sumptibus excolunt. 2.242.2.1.2
Et quid si post Concil. Lateranen. Cistercienses acquisierint. 2.243.1.3
Et an ceteris Religiosis hoc idem indultum sit. ibid.4
Cistercienses, & omnes Religiosi qui gaudent eisdem privilegiis de fructibus possessionum quas acquisierunt post Concil. generale, de quo hic, decimas soluere tenentur, si de illis possessionibus prius solvebantur decimae. 2.261.1.1
Cisterciensis si sine licentia sui Abbatis ad aliud monasterium transiit, ad proprium monasterium regredi cogitur. 2.265.2.1
Cistercienses, qui declinaverunt ab instituto, debent redire ad primum, & qui illis adhaeserunt, eodem modo vivere tenentur. 2.233.2.1
Cistercienses Monachi ex privilegiis Summorum Pontificum, possunt habere castra, possessiones, &c. ibid.2
Cistercienses Abbates, vide Abbat.
Cisternam fodiens, & non cooperiens si bos ecciderit, tenetur dominus cisternae pretium bini reddere. 3.264.2.2
Citandi sunt amici absentis debitoris antequam perueniat ad secundum decretum. 1.229.2.4
Citandus si habet multa domicilia inspiciendum est illud, quod frequentius habitare consuevit. 1.286.2.4
Citandus non est, qui non patitur citationem ad se peruenire. 1.396.2.15
Citatio eius cuius principaliter interest, est necessaria, non autem illius qui in consequentiam laedi potest. 1.15.2.7
Citatio non valet nisi debeat auctoritate iudicis. 1.40.1.3
Citatio non requiritur in notoriis, quando notorie constat absenti nullam competere defensionem. 1.104.2.5
Citatio nunquam praesumitur. 1.110.2.7
Citatio quae fit ad congregandas Vniuersitates, & Capitula Ecclesiarum, aut Collegia, debet fieri per sonum Campanae. 1.111.2.2
Citatio non requiritur in notoriis. 1.186.1.4
Citatio sufficit ad perpetuandam iurisdictionem iudicis delegati. 1.278.1.3
Citatio denotat superioritatem. 1.241.1.5
Citatio ad sententiam ita est necessaria, ut omisso illius inducat nullitatem ipso iure. 1.241.2.2
Citatio patris sufficit ut res desinat esse integra. 2.262.2.4
Citatio est necessaria in absolutione danda. 1.267.2.6
Citatio est omnium actionum instituendarum principium, caput, basis, & fundamentum iudicii. 1.289.2.3
Citatio vniua ad totam causam admittitur quando pars residet in longinquis partibus. 1.333.2.3
Citatio ad petitionem partis est facienda. 1.350.2.3
Citationem ad petitionem partis in dubio factam fuisse praesumptio stat. ibid.4 & 1.383.2.3
Citatio de mandato iudicis fieri debet. 1.385.2.3
Citationis commissio an & quando praesumatur nuntio facta remissio. ibid.4
Citatio illegitima sustinetur ex comparatione partis. ibid.6
Citatio generalis non valet. 1.388.1.3
Citationis relatio non debet fieri à Nuntio sua manu confecta, & non per alium. 1.402.2.3
Citationem non esse factam probatur ex inspectione actorum, ibid.4
Citans aliquem, qui non sit suae iurisdictionis, ille comparere non tenetur. ibid.6
Citatio in die in honorem Dei feriatu exequi non potest, nec potest fieri, ut cadat in die Dominico. 1.408.2.2
Citatio inuolida est facta die non feriata, si mandatum de citando fiat die feriata. 1.409.1.3
Citatio quae defensionem in se continet à Principe tolli non potest. 1.421.1.9
Citatio

PARLO.
In this Can
To. 2. 15.
GVI
15

[illegible]

Collectan. in quinque libros Decretal.

Clausula, ex certa scientia, quos effectus, & vim habeat, remissive.

1.739.1.7 Clausula, ex certa scientia, equiparatur clausula, de plenitudine potestatis, & habet vim clausulae. Metu proprio. ibid.8

Clausula, ex certa scientia, dispensat super inhabilitate, citationem partis tollit, actum nullum, & inualidum confirmat, & remouet omne iuris obstatum. ibid.10

Clausula, ex certa scientia, non operatur in his, quae in facto consistunt. ibid.11

Nec quando in Principe potestas deficit. 1.739.2.12

Nec quando Princeps aliquid concedit ad instantiam partis. ibid.13

Referuntur alij casus, in quibus similiter nihil operatur. ibid.14. & seqq.

Clausula, contradictoria, &c. solum habet locum contra contradicentes de facto, & non de iure. 1.57.1.3. & 2.32.1.4

Clausula, quae aliqui debet ad multa referri, quando inferitur alicui capitulo tanquam illius accessorium, non debet ad alia referri. 2.19.1.1.3

Clausulas insolitas apponens potest de falso puniri. 2.338.1.5

Clausula, arbitrio tua voluntatis, importat arbitrium boni viri. 3.196.1.3

Clericus probari potest per indicia, & argumenta, & per famam, communem opinionem, & reputationem. 1.262.1.2

Clericus deperditis scripturis probatur per testes. ibid.

Clericus probatur per litteras commendatitias proprij Episcopi mentionem facientes de Ordine. 1.203.1.3

Clericus post delictum commissum an proficiat alimentum ad effectum exemptionis à iudice seculari, remissive. 1.386.1.7

Clericus probatur per vnum testem quando tractatur de nemini praedictum inferendo. 1.500.1.7

Clerici & Ecclesiae non ligantur statutis laicorum. 1.16.1.2

Clerici vtrum pretio à statutis laicorum taxato res à se venales expositas vendere teneantur, ostenditur. 1.21.1.4

Clerici, (vt verior tenet opinio) sunt de iure Diuino exempti à ciuilibus Principum legibus. 1.23.1.19

Clericus nemo in dubio praesumitur. 1.43.1.3

Clericus personis illustribus equiparatur. ibid.13

Clericus vt dicatur Remen, dicecensis, an satis sit ibi habere vel originem, vel beneficium, remissive. 1.60.1.3

Clericum vnius dicecensis in supplicatione beneficij se exprimens cum ex ea non esset oriundus, sed domicilium, aut beneficium in eam tantum obtinet, non ex hoc facit gratiam lubreptitiam. 1.65.1.10

Clericorum appellatione veniunt Canonici in iis quae pertinent ad fauorem, & gratiam, sicut verò in his, quae ad odium, & penam spectant, & in materia stricta. 1.80.1.2

Clericus ad beneficium euitam cum dignitate nisi sit in sacris constitutus eligi non potest. 1.104.1.7

Clericus à laicis Ecclesiam nullo modo obtinere potest. 1.126.1.2

Clerici inconsulto Episcopo suas Ecclesias dimittere non possunt. 1.147.1.6

Clerici etiam Sacerdotes, qui non habent beneficia in titulum residentiam requiritas, possunt ire quo velint, & tenentur Ordinarij eis dare commendatitias litteras. ibid.7

Clericus Latinus si ordinatur ab Episcopo Graeco, etiam Graeco sine licentia sui ordinarij interdicitur ab executione suscepti Ordinis, si cum licentia Ordinarij, quando talis mos ab Ecclesia toleratur, non est impediendus, sed Ordinarius culpandus. 1.161.1.1

Clerici propter necessitatem & utilitatem Ecclesiae ubi habent beneficia compelluntur recipere Ordines illis non annexos. 1.171.1.1

Clericus in aliquo licet minori Ordine constitutus licet sit tutor, curator, aut aliam administrationem habeat, altiores Ordinum gradus ascendere poterit. 1.193.1.7

Clericus fieri non potest, qui semetipsum abscedit ex indignatione. 1.196.1.6

Clericus in sacris fornicans committit incestum, mulier verò ex sua parte simplicem tantum fornicationem committit. 1.201.1.5

Clericus in sacris ducens in uxorem vnicam, & virginem an fiat bigamus, & irregularitatem incurat, ostenditur. 1.201.1.3

Clerici peregrini Vitramacini, & valde remoti ordinationem suam probare debent per quinque Episcoporum sigilla. 1.201.1.1

Clericus faciens fidem iustam de sua ordinatione potest admitti ad celebrandum, & ad Sacramenta administranda. ibidem 1

Clericus peregrinus qui iurat se ordinatum, nisi aliter probet in illo Ordine non suscipietur, nec ad superiores promouebitur. 1.201.1.1

Clericus qui sponte obedit, non est necesse vt scripto, vel iura-

mento spondeat obedientiam Episcopo. 1.286.1.1

Clerici tenentur suis Praelatis obedire, absque eo tamen quod de praestanda obedientia litare, aut aliquam scripturam conficere compellantur. 1.292.1.3

Clericus qui facilius beneficio obtinendi causa promittit se maiorem pensionem soluturum, quam ferre beneficium queat, non est tutus in conscientia. 1.301.1.2

Clericus dimisso habitu, & consuetudine clericali in enormitibus se immiscens priuilegium Canonis amittit non autem priuilegium fori. 3.308.1.1.2

Clericus in quibus casibus possit esse Aduocatus, & qualiter vt ingratu possit priuari beneficio, ostenditur. 1.311.1.1.1

Clericus potest aduocare pro personis coniunctis in casu necessitatis. ibid.2

Clericus potest domi iuris allegationes conficere, & consilium etiam in scriptis parentibus dare. 1.311.1.2.6

Clericus non potest esse aduocatus contra Ecclesiam, in qua habet beneficium. ibid.8

Clericus pro alio sine mandato non admittitur. 1.312.1.7

Clericus secularis admittitur ad retractum. 1.318.1.2

Clericus causa murandi iudicium non debet recipere cessionem à laico. 1.319.1.3

Clericus ratione fori potentior dicitur, eo casu, quo iurisdictionis priuilegio laicum coërcere potest. 1.339.1.3

Clericus tenetur dotare sororem etiam de redditibus beneficij in subsidium. 1.342.1.2

Clericus excommunicatus pro aliquo delicto, & contumax habet annum ad compendendum, & se expurgandum, & intra illum non potest deponi. 1.351.1.1.1

Clericus nec cum licentia Episcopi se iudici seculari subicere potest. 1.351.1.4

Clericum convictum vel confessum de crimine coram iudice seculari ex eo non punit Episcopus, sed coram se convictum, vel confessum punit pena debita, nisi cum illo dispenset, quod potest in adulterio, & minoribus. 1.352.1.1

Clericus habens feudum à Principe seculari, conueniendus, & reconueniendus est coram eo, aut eius iudice temporali. 1.354.1.2

Non modo quando de proprietate, sed etiam quando de sola possessione feudi ageretur. 1.354.1.3

Limita si negetur feudum ad dominum pertinere, vel si agatur non de feudo, neque de eius natura, vel si qualiter vertetur inter vassallum, & alium non vassallum. 1.355.1.4

Si agatur non de feudo, neque de natura feudi, tunc aduocatus erit iudex Ecclesiasticus ipsius Clerici. ibid.

Limita etiam ubi agitur contra Clericum vassallum ad admissionem feudi criminaliter, aut ciuilitur pro crimine. ibid.

Clericus de omni crimine debet coram ecclesiastico iudice conueniri, nec valet contraria consuetudo. 1.358.1.1

Clericus depositus incorrigibilis excommunicandus est, & successus anathematizandus, & si sic non respiciatur, per iudicem secularem compendendus est. 1.359.1.1

Clericus deponitur pro furto. ibid.2

Clericus in flagranti delicto repperus potest capi, & incarcerationi à iudice seculari absque metu excommunicationis. 1.360.1.12

Clericus nullus peregrinus sine commendatitijs sui Ordinarij litteris ab ylo Episcopo ad Diuina celebranda est admittendus. 1.364.1.2

Clerici ad seculare forum à laicis trahi non debent etiam data ipsorum Praelatorum negligentia. 1.365.1.2

Clericus agens in iudicijs possessorijs, summarijs non potest reconueniri pro causa summaria. 1.367.1.9

Clericus coram suo Episcopo conueniri debet. 1.369.1.1

Clericus non potest suum proprium Episcopum deferere, nec alienum ex vi formalis adire. 1.370.1.2

Clericus etiam de licentia Episcopi non potest consentire in laicum. 1.371.1.4

Clericus etiam primae tonsurae tam in ciuilibus quam in criminalibus fori priuilegio gaudet, & à seculari potestate est exemptus. ibid.

Clericus potest reconueniri coram iudice laico. ibid.5

Clericus potest laicos, qui sibi iniuriam fecerunt, accusare coram ecclesiastico, vel seculari iudice. 1.374.1.3

Clericorum causae in loco temporalis iurisdictionis Ecclesiae secundum ius Canonicum terminandae sunt. 2.375.1.1

Clericus non potest sibi constituere iudicem laicum, etiam si proprium iuramentum, & aduersarij consensus accedat. 1.378.1.1

Clericus nec iniuriae, nec voluntarie potest priuilegio fori renuntiare. ibid.2

Amplia, vt nec etiam cum iuramento possint Ecclesiastici tali priuilegio renuntiare. 1.378.1.1.1

Amplia etiam in Clerico primae tonsurae, quae etiam non potest priuilegio fori renuntiare. ibid.

Clericus quare non possit priuilegio fori renuntiare, expenditur. 1.378.1.4

Index Rerum, & Verborum,

Clericus trahens clericum ad forum iudicis secularis perdit causam. 1.379.1.6
 Clerici super excessibus coram suo Episcopo conveniri debent, non coram his quibus serviant, nisi consuetudo, vel privilegium aliud inducat. 1.379.2.1
 Clericum trahens coram iudice laico non perdit causam ipso iure, sed per sententiam. ibid.10
 Clericum trahens coram iudice laico, non potest amplius petere ad hoc ut eum penam iam incursum. 1.379.2.13
 Clerici ut possint, non tamen tenentur, statuto vel consuetudine laicorum generali iure favorabili. 1.382.2.6
 Clericus non potest prorogare iurisdictionem iudicis secularis, etiam si consensus accedat Episcopi. ibid.
 Clericus absque voluntate Episcopi diocesis non potest consentire in aliter iudicis ecclesiastici iurisdictionem. 1.384.2.7
 Rationes assignantur. ibid.8.9
 Clericus protogans iurisdictionem iudicis non sui praesente Episcopo & non contradicente, videtur Episcopus consentire. 1.385.2.14
 Clericus quilibet potest in Curia Romana conveniri, licet alias specificis forum ibi non fortitur, habet tamen ex causa ius revocandi domum. 1.386.1.1
 Clericus agens coram laico reconventionem obstringitur usque ad finem etiam postea a conventionem velit desistere. 1.390.2.11
 Clericus conveniens laicum coram iudice seculari in quibus casibus non possit coram eo reconveniri, ostenditur. 1.391.1.15
 Clericus potest regulare Praelatum consanguineum suae parvis, etiam si causa versetur super bonis suae Ecclesiae. 1.394.1.2
 Clericus in causa Ecclesiae suae iuramentum calumniae potest alteri committere, & per se iurare non cogitur nec debet, sine superioris licentia. 1.398.1.1
 Clerici non possunt iurare de calumnia coram iudice seculari sine Episcopi, seu Superioris licentia. 1.398.2.4
 Clericus ut iuste possit testimonium suum proferre, regulariter necessaria est sui Praelati facultas, secus tempore pestis. ibid.5
 Clerici si absque licentia suorum Praelatorum, coram non suo iudice iurent non exinde vitaretur processus, seu iudicium redderetur nullum provi in Monachis, & Regularibus. 1.399.1.8
 Clericus quare petere debeat licentiam a suo Episcopo ad iurandum de calumnia coram iudice non suo, ostenditur. ibid.9
 Clerici etiam in eorum causis iurant de calumnia, contraria consuetudine non obstante. 1.400.1.1
 Clerici in Sacris constituti ex observantia indubitata non iurant tactis Scripturis, sed tacto pectore. 1.401.1.3
 Clericus, qui beneficia renuntiavit, sequuta spoliatio non potest experiri, ut ante omnia restituatur. 1.411.1.3
 Clericus quando convenitur ex maleficio, vel quasi, non habetur ratio ne egat. 1.442.2.4
 Clericus licet veniat priuandus beneficio propter delictum ante realem sententiam priuationis poterit beneficium reintegrari. 1.451.1.6
 Clericus si praesumat accipere procuraciones, aut iurisdictiones secularium, ut iustitarius fiat illorum, est deponendus ab ecclesiastico monasterio, & si fuerit Religiosus, debet strictius puniri. 1.456.1.1
 Clerici tenentur ex vi solius rationis servare ius Regium. 1.490.2.3
 Clericus potest esse testis in causa suae Ecclesiae. 1.505.2.3
 Clerici non sunt a ferendo testimonio in causa Ecclesiae suae sine rationabili causa repellendi. 1.511.1.1
 Clerici possunt ferre testimonium in causa suae Ecclesiae quando commodum non tangit singulos, sed universitatem. ibid.2
 Clericus seu monachus potest compelli ad testificandum contra Ecclesiam, vel monasterium. ibid.4
 Clericorum testimonium laicis praevalet. 1.526.2.3
 Clericus Episcopo suo obedientiae iuramentum praestare non tenetur nisi ratione administrationis sibi commissa. 1.577.2.1.2
 & ratio datur. ibid.4
 Clerici dicuntur magis peccare quam laici. 1.584.2.2
 Clerici qui non habent temporalia a laicis non debent eis fidelitatem iurare. 1.600.1.1
 Clerici a Rege temporalia habentes cogi possunt ei iuramentum fidelitatis praestare. ibid.4
 Clericus iurans servare statuta suae Ecclesiae, non tenetur ex vi iuramenti ad noviter edita. 1.602.2.2
 Clericus interveniente iusta causa ex magno, seu gravi crimine resultante potest deponi. 1.647.1.2
 Clericus subdocus non potest a correctione appellare, quam facit contra eum eius superior. 1.671.1.4
 Clericus irregularis non est censendus, qui post appellationem etiam illegitimam ab excommunicationis sententia contra se lata existimans validam esse suam appellationem, ante absolutionem obtentam celebravit, etiam si postea pronuntiatum fuerit eam appellationem firmitatem non habuisse. 1.682.1.3
 Clerici possunt habere ius vendendi carnes. 1.720.2.2
 Clerici arma portantes & usurarii excommunicari debent. 2.1.1.1
 Clerici deferre arma non possunt. 2.2.2.3

Clerici arma portantes non possunt illis spoliari per iudicium culares.
 Clericus itinerans potest arma portare pro sua defensione. 3.1.9
 Clericus, qui comam nutrit, excommunicandus est. 1.379.2.1
 Clericus prohibuit comam nutrire sub anathematis pena. 1.379.2.1
 Clericus Papa omnium primus.
 Clerici comam nutriendes peccant mortaliter, & absolute mortaliter illis denegari potest. 1.379.2.1
 Intellige ut ibi.
 Clerici peregrini ut possint vestibus levioribus de comam plus solito laxare.
 Clericus neque comam nutrit, nec barbam. 1.379.2.1
 Clericus, qui non est in sacris nec est potestatis regimine, accipiat uxorem, illam non dimittat, sed comam nutrit, ut trimonium.
 Clericus debet tonsuram deferre, & si non vult, potest tonsuram suam superiore tondere.
 Clerici comam & barbam nutriendes etiam illi tonsuram ibid.2
 Nec interesse comadiis.
 Clerici non possunt personarum habitum suscipere, vel lavare. 3.9.1
 Clerici debent continere, & casti vivere. 3.9.1
 Clerici templum, & vas Domini, ac Sacramenta baptismi, eorum esse debent.
 Clericus in infirmitate constitutus, etiam si ex decessu donare inter vivos acquirit ex testamento Ecclesiam, in potestatem causam, dummodo talis, donatio moderata sit, tradidit.
 Clericus a crapula, & ebrietate non se abstinere, ab officio, & beneficio est suspendendus. 2.10.2.1
 Clerici debent abstinere a negotiis, personis, locis, vel rebus inhonestis, & ornata minus honeste, & habere honestam 1.1.1.1
 Clerici mimis, faculatoribus, & histrionibus intendere debent.
 Clerici in sacris constituti an peccent mort. si comam nutriunt, ostenditur.
 Clericus quoad penam inhabilitatis pro obtinenda beneficia nulla requiritur monitio, bene tamen quoad penam beneficii obtentorum.
 Clericus, qui tertio monitus a negotiationibus desistat, abstinere, interim perdat quoad bona privilegia clericali. 13.1.1
 Clericus negotiator & artifex, qui post tertium monitionem Episcopi desiquit in negotiatione, & artifice, quod ex eo potest conveniri coram iudice laico, & ab eo puniri in re negotiationis, sed non ad penam excommunicationis.
 Clerici debent abstinere a negotiationibus secularibus. ibid.4
 Clericus negotiator, ut amittat privilegia monitus peccare debet.
 Post tertium monitionem immunitas privilegiorum perit, & in suis duntaxat bonis, an autem in bonis Ecclesiae 13.2.1.1
 Clerici qui negotiationi inserviunt, possunt omnium privilegiorum recuperare.
 Clerici qui habent qualem qualem suspensionem, a ministerio conversatione omnino abstinere debent.
 Clericus frater tenetur ex redditibus beneficii fructus mater alere, & dotare.
 Clericus in sacris, qui a suspensum malarum collegiorum, & earum consortio monitus non desistit excommunicandus est. 14.2.1
 Clericorum appellatione superiores, & maiores intelliguntur. 1.379.2.1
 Clerici non sunt cogendi abire concubinas. 1.379.2.1
 Clerici moniti si concubinas non dimittunt, suspensum a beneficiis, & si se non corrigunt, deponuntur. 1.611.2.1
 Clericus an possit beneficiis priuati pro fornicatione deinceps rigibiliter.
 Clericus peccat mortaliter si cohabitare muliere de qua est suspensum rationabilis suspicio.
 Clericus concubinarius in officiis vitandus non est nisi sit curius.
 Clericos concubinos an & quando vitare tenentur, ostenditur. 1.379.2.1
 Clericus in Sacris constitutus aut religionem professus appellationem per sententiam priuatur beneficiis.
 Clericus ipso iure beneficiis priuatur contrahendo matrimonium nullum ex defectu solemnitatis.
 Clericus in minoribus coniugatus non potest habere beneficium. 2.2.2.2
 Clerici in minoribus bene possunt ducere uxores.
 Clericus in minoribus beneficiatus si contrahat matrimonium priuatur beneficio, & quod dedit Ecclesia illi restituitur. 2.3.1.1

PARLOS
 Inlus Can
 TO. 2. 13.
 CVI
 13

Collectan. in quinque libros Decretal.

Clericus ingressus monasterium per annum quo durat tempus eius tacite professio licet retinet beneficium. *ibid. 2*
 Clericus coniugatus non beneficiatus non cogitur deferre Ton-
 suram. *2.15.1.1*
 Clericus coniugatus licita est negotiatio honesta victus causa. *ibid. 5*
 Clerici coniugati in rebus suis non gaudent privilegio clericali. *2.15.1.1*
 Clerici coniugati quando hodie fori privilegio gaudent, offen-
 ditur. *ibid. 2*
 Clerici coniugati non gaudent immunitate a tributis. *ibid. 3*
 Clericus in minoribus militans non est cogendus deferre Ton-
 suram, vel habitum clericalem. *2.26.1.1*
 Clericus dicitur recedere a statu Ordinis, & ad seculum reverti,
 si in minoribus constitutus efficiatur miles. *ibid. 2*
 Clericus in minoribus statim ac declaratur miles, videtur ipso
 facto beneficio renuntiare, quamvis deposito cingulo militari
 iterum vestes clericales reassumat. *ibid. 3*
 Clerici dicuntur a *κλῆρ*, quod est fors Græcè, Latine verò
 reditus. *2.26.2.3*
 Clericorum appellatione veniunt monachi in materia favorabili
 & indifferenti, secus in stricta & odiosa. *ibid. 4*
 Clerici & monachi in quo conveniant vel differant. *2.27.1.1*
 init.
 Clericorum appellatione veniunt Prælati, & in dignitate consti-
 tuti in favorabilibus, secus in odiosis. *2.27.2.5*
 Clericorum appellatione veniunt, quicunque etiam in minori-
 bus constituti, nisi ex subiecta materia Sacerdos comprehen-
 datur. *ibid. 7*
 Clericus alterius diocesis non debet recipi sine licentia commen-
 datitii proprii Episcopi. *2.32.2.1*
 Clericus absens quando legitur ubi est, si potest commodè requiri,
 personaliter citari debet, quamvis sit extra provinciam. *2.34.1.3*
 Clerici Ecclesias, vel prebendas sibi commissas sine iusta causa
 deferentes postquam congruo tempore fuerint expectati, nisi
 redierint ad illas, possunt eis iuste priuari, dummodo non sint
 iusto impedimento detenti. *2.34.2.1*
 Clericus si nescit ubi sitribus publicis edictis citatur in Ec-
 clesia sua, & si infra sex menses non revertatur, priuabitur Ec-
 clesia. *2.35.1.1*
 Clericus in Ecclesia sua residentiam facere præsumendus est.
ibid. 2
 Clericus non residens si monitus non redeat, nec iustam excusa-
 tionem alleget, priuatur beneficio. *2.39.1.1*
 Clericus non residens ante omnia monendus est personaliter ad
 residentiam: verè consistit de delicto, & paret nullam ei com-
 perere excusationem. *ibid. 2*
 Clericus si efficiatur miles, beneficio suo renuntiare videtur. *ib. 3*
 Clericorum appellatione in maioribus, & minoribus Ordinibus
 constituti continentur. *2.42.1.3*
 Clericus potest redditus beneficii consumere in suis alimentis,
 & fructibus patrimonij reservare. *2.43.1.6*
 Clericus habens duas Ecclesias in diversis Episcopatibus, ab uno-
 quoque illarum Antistite ad Ordines promoueri potest. *2.44.1.4*
 Clericus debet esse hospitalis. *2.50.1.2*
 Clerici duo, vel tres si fuerint constituti perpetuo ad curam, nul-
 lus dicitur habere curam. *2.51.2.2*
 Clerici vnde dicti. *2.52.1.1*
 Clericus absens per alium, vel alius magis pro ipso potest inue-
 stiri beneficio Ecclesiastico. *2.58.2.1*
 Clerici ignobiles, & non eminentis scientia, propter hoc non de-
 bent à præbendis repellere, etiam in Ecclesia, quæ tales admittere
 non consuevit. *2.70.2.1*
 Clericus infirmus integrè percipit fructus beneficii sui. *2.72.2.1*
 Clericus nullus propter morbum, quo laborat, non est priuandus
 beneficio, sed solum ei dandus est coadiutor. *2.75.1.4*
 Clericus si decedat habens bona patrimonialia sine hærede ex
 testamento, vel ab intestato, non succedit Filius Papæ sed eius
 Episcopus pro sua Camera. *2.85.1.14*
 Clericus potest cogi ad ostendendum titulum beneficii. *2.104.1.5*
 Clericus de acquisitione ex redditibus Ecclesiæ testari potest, si iam
 tantumdem de suo Ecclesiæ consulit. *2.106.2.3*
 Clerici seculares ad Regularia beneficia sunt inhabiles. *2.113.1.3*
 Clericus an possit torqueri, ostenditur. *2.121.2.7*
 Clerici beneficiati ad eleemosynas arctius tenentur quam laici.
2.123.1.5
 Clericus vendens falsà mensura puniatur à iudice Ecclesiastico. *2.124.1.3*
 Clerici viuarii comparantur. *2.165.2.4*
 Clericus fideiussoribus interuentis, addicendus est. *2.176.2.1.2*
 Clericus compellitur seruare fideiussorem indemnem per as-
 signationem reddituum suorum. *2.117.1.1*
 Clericus si de facto fideiubeat, fideiussio est valida, & remanet
 obligatus. *2.179.1.2*
 Clericus si nihil habeat, successor in beneficio tenetur ad fundeis

expensas, quæ tendunt ad remedium salutis animæ defuncti.
2.184.2.4
 Clericus non habens unde soluat debita in totum, vel pro parte,
 non est excommunicandus, nec molestandus, sed debet date
 cautionem de soluendo cum venerit ad pinguiorem fortunam.
2.186.1.2
 Clericus petens privilegium huius text. qualiter pauperatem
 probare debeat, ostenditur. *ibid. 3*
 Clericus semel ad beneficium huius cap. admissus non prohibetur
 iterum admitti. *2.187.1.4*
 Clericus debitor alicuius, qui esset pauperior ipso, non gaudet
 beneficio huius cap. *ibid. 7*
 Clericus in minoribus non gaudet beneficio huius cap. *ibid. 8*
 Clericus coniugatus non gaudet beneficio huius cap. *2.187.2.9*
 Clericus suscipiens clericum postquam, fuit condemnatus ad
 solutionem debiti, non potest laxari de beneficio huius cap.
2.187.2.14
 Clericus conuentus ex debito dependente ex delicto non gau-
 det beneficio huius cap. *ibid. 15*
 Clericus tribus sententiis condemnatus soluere creditori, an
 gaudeat beneficio huius cap. *ibid. 16*
 Clericus dolo versatus cum creditore non gaudet beneficio hu-
 ius cap. *2.188.1.17*
 Clericus hæres non confecto inventario minime gaudet privi-
 legio huius cap. *ibid. 19*
 Clericus conuentus actione reali non gaudet privilegio huius
 cap. *ibid. 20*
 Clericus qui in ludo, vel luxuriose viuendo bona sua consum-
 pit, non gaudet privilegio huius cap. *ibid. 21*
 Clericus licet non possit carcerari pro causa ciuili, potest tamen
 compelli ad præstandam iuratoriæ cautionem de soluendo
 cum ad pinguiorem fortunam venerit. *2.188.2.5*
 Clericus prædefunctus debet sepeliri expensis suæ Ecclesiæ. *2.193.2.4*
 Clericus, qui ex industria suæ personæ rem Ecclesiæ meliorem
 fecit, non potest repetere. *2.198.2.3*
 Clericus si de bonis Ecclesiæ capellam, seu Ecclesiam ad fieri,
 non acquirit sibi iuspatronatus, sed Ecclesiæ. *ibid.*
 Clericus potest instituire eius hæredem naturum nubilem filio
 spurio. *2.201.1.3*
 Clerici testari non possunt de bonis per Ecclesiam acquisitis.
2.208.1.2
 Limita si ea bona acquisierint parçe viuendo, & suæ sustenta-
 tionis subtrahendo. *ibid. 3*
 Clerici libere testari possunt de quotidianis distributionibus lu-
 re quasitis. *ibid. 4*
 Clerici Episcopis inferiores ex consuetudine totius Hispaniæ
 possunt testari de acquisitis ex beneficio, & illis ab intestato
 succedi potest. *2.109.1.7*
 Clerici quamvis de mobilibus per Ecclesiam acquisitis testari
 non possint, tamen viuentes, vel etiam in agitudine constitu-
 ti moderatas eleemosynas facere valent. *2.209.2.1*
 Clerici veri sunt domini reddituum suorum beneficiorum, *ibid.*
 Clerici de bonis propriis, vel acquisitis intuitu personæ testari
 possunt, de acquisitis intuitu Ecclesiæ non. *2.210.2.1*
 Cleric. de patrimonio suo potest condere testamentum. *2.210.2.2*
 Clericus testari potest de propriis, in acquisitis verò per Eccle-
 siam, etiam si sint mobilia, succedit Ecclesiæ, vel successor, po-
 test tamen aliqua seruitutibus, vel pauperibus elargiri, si au-
 tem defunctus habet plures Ecclesias, vel beneficia, fiet æquæ
 diuisio inter illa. *2.214.1.1*
 Clericus testari non potest de fructibus beneficii, vel de bonis
 occasione dictorum fructuum acquisitis. *ibid. 2*
 Clericus si quæ habeat beneficia in duabus Ecclesiis fructus ab
 eo relictis inter eas per congruam, & proportionatam æstima-
 tionem diuidi debent. *2.214.2.10*
 Clericus, Presbyter, Episcopus potest donare bona hæreditaria
 vel acquisita intuitu personæ dum viuunt cui voluerit, sed si
 moriatur intestatus, succedit Ecclesiæ cui seruit. *2.221.2.1*
 Si decedat intestatus, bona sua aduentitia & patrimonialia
 spectant ad consanguineos proximiores. *2.222.1.2*
 Clericus, qui mutat omnino domicilium, non subest amplius
 Episcopo originis, sed domicilij. *2.236.1.2*
 Clerici clericis dare decimas non debent. *2.238.1.1.2*
 Clerici, qui ab aliis clericis spiritualia recipiunt, personales dec-
 imas soluere tenentur. *2.238.1.1.1*
 Clerici de dote Ecclesiæ an debeant dare decimas, ostenditur.
2.239.1.4
 Clerici consuetudine possunt eximi à solutione omnium deci-
 marum. *2.260.2.6*
 Clericus secularis vtens habitum, & nomine monachali, cogitur
 vt fiat monachus, vel vt ab hoc desistat. *2.263.2.1*
 Clerici religionis habitum ex voto suscipientes, & ante profes-
 sionem ad priorem vitam statum reuertentes, an sint cogendi
 ad minorem religionem transire, si actiorem proficere no-
 luerint, ostenditur. *2.267.2.4*
 Clericus habens quacunque beneficium residentia exigens sine

Index Rerum, & Verborum,

fui Episcopi facultate ad longam peregrinationem voto se obstringere nequit. 2.313.1.8
 Clerici possunt interesse bello iusto, vt dent consilium. 2.315.2.7
 Clerici non possunt esse in bello, & pugnare; qualiter autem interesse possint absque irregularitatis incurfu, remissiuè. ibidem 11
 Clerici qualiter in bello iusto absque irregularitatis incurfu interesse possint, remissiuè. 2.316.1.32
 Clerici seculares tenentur interesse diuinis officiis Cathedralium Regularium, & Monachis eiusdem se confirmare. 2.330.2.10
 Clericus potest ordinari ad titulum alterius Ecclesie in qua aliquis patronus est. 2.371.2.3
 Clerici, qui per collusionem constituunt Ecclesiam censualem illa priuari debent. 2.381.2.1
 Clericus pauper non debet grauati in exhibenda procuratione. 2.384.2.8. & 3.389.2.3
 Clerici adstricti ad horas canonicas recitandas iuxta Breviarium Romanum non possunt alio vii. 2.400.2.10
 Clericus negotis implicatus statim manè omne pensum horarium vsque ad vespertam soluere potest. ibid. 11
 Clerici, quibus non suppetit ex Sacerdotio, possunt honesto artificio victum quaerere. 2.401.1.15
 Clericus maioribus Ordinibus initiatus quamvis degradatus tenetur ad recitandas horas Canonicas, sed in clericis in minoribus. 2.408.2.2
 Clericus, qui non diligenter custodierit Eucharistia Sacramentum, ab officio tribus mensibus suspenditur, si verò inde aliquid nefarium aduenierit, iudicis poena arbitraria puniatur. 2.423.2.5
 Clericorum & laicorum ornamenta propria, & suppellectilia in Ecclesiis poni non debent nisi propter hostiles incurfus, aut incendia repentina. 2.424.1.2
 Clerici debent incedere ornati vestibus, non tamen ad iactantiam. ibid. 6
 Clerici, & ipsorum domus non tenentur ad hospitandum Legatos Principis, siue alicuius Domini, aut Comitum, vel Ducum militum, aut ipsos milites. 2.437.1.4
 Clerici ratione imminuentis belli tenentur contribuere, quando scilicet imminet necessitas, & bursa Principis sit exhausta, & laicorum facultates non suppetant, & agatur de defensione necessaria patrie. ibid. 2.3
 Clerici tenentur contribuere pro communi damno, seu periculo euitando. ibid. 4
 Declara vt ibid. 7
 Clerici ex causa publicæ utilitatis, necessitatisve inuitabilis, & incogitatae possunt compelli ad contribuendum cum laicis onera pro tali necessitate, utilitate, ac pietate. ibid. 5
 Clerici si in causa urgentis necessitatis consensum præstare nolint ad collectam, & tributum laicis soluendum, sufficit vt Episcopus compellat. 2.439.2.8
 Clerici an & quando teneantur ad gabellam, seu vectigal, quod imponitur ob ædificationem, seu refectionem viarum, & pontium. ibid. 9
 Clericus an possit à ministris Ecclesie extrahi à loco sacro, in illis casibus in quibus laici extrahi non possunt, pro affirmatiua. 2.441.2.14.15
 Pro negatiua referuntur plures Doctores. 2.442.1.16.17. cum seqq.
 Illius fundamenta in medium proferuntur. ibid.
 Responderetur in contrarium pro prima affirmatiua adductis. 2.444.2.25.27.28.29.30. & 31
 Clerici non debent necessitatibus, seu utilitatibus ciuitatum, aut aliorum locorum, etiam vbi laicorum non suppetunt facultates, subuenire, nisi prius Rom. Pont. consulerent. 2.448.1.1
 Sententia, & constitutiones editæ à laicis collectantibus Ecclesiam sunt ipso iure irritæ, nec vilo tempore conualescent. ibid.
 Rectores excommunicati ob grauamina præmissa remanent excommunicati etiam post depositum officium. ibid.
 Clerici etiam in minoribus, dummodo incedant in habitu, & tonsura, & inseruiant in Diuinis, immunes sunt à tributis, & collectis. 2.449.1.7
 Clerici & monachi à quibus negotiis secularibus abstinere teneantur, ostenditur. 2.453.2.1
 Clerici secularia negotia non debent exercere. ibid. 2
 Clericus non potest conducere possessiones nisi instante necessitate. ibid. 4
 Clericus succedens conductori potest perserenerare in conductione vsque ad tempus, quo conductio durare debet. 2.454.1.5
 Clerici non debent esse ministri, vel procuratores laicorum, quod si contra fecerint, & deprehendantur in fraude, non subuenire eis, ab Ecclesia. ibid. 11
 Clericus beneficiatus, aut in sacris constitutus non potest deferre laico in domo vel extra pro suis negotiis peragendis. ibid. 12

Clericus non est ab Ecclesia subueniendus si in aminationibus male versatum fuisse reperitur. 2.454.1.1
 Clericus si fuerit per Principem seculari admittitur in aliquo officio, & in eodem deliquit, non potest à laicis secularibus puniri. 2.454.1.1
 Clericus habens bona profana, vel quicquid aliud à Regibus, aut eisdem bonis an possit coram iudice seculari conueniri, ostenditur. 2.454.1.1
 Clericus iudicium sanguinis exerceat ab officio, & benedictionem deponitur, & excommunicatus est habens officium perit. 2.454.1.1
 Clericus si motus non desistat. 2.454.1.1
 Clerici in sacris Ordinibus constituti iudicium sanguinis exercere efficiuntur irregulares, & deponuntur ab officio, & beneficio. 2.454.1.1
 Clericis interdictum est ne possint esse vices gerentes, seu tenentes Principum secularium in iudiciis, seu in sacris exercenda. 2.454.1.1
 Clericis vel monachis lucti causa negotia non licet. Monachi nequeunt nomine proprio conductas possessiones habere, lucti non debet Ecclesia titulo conductus concedi. 2.454.1.1
 Clerici lucti causa negotia, & mercatum facere non possunt. ibid. 2
 Clericus in quibus casibus negotia possit obsequari. 2.454.1.1
 Clericus an teneatur, ostendere guberno sui, qui ad suum vium ducit. ibid. 6
 Clericus negotiator an teneatur ex rebus, quæ negotiorum causa adhibet, vel transmittit, vel guberna, & non teneatur quam ter monetur, vt à negotiatione desistat. 2.454.1.1
 Clerici in sacris compellendi sunt per benedictionem subdationem vt desistant à tabellionatus exercitio. 2.454.1.1
 Clericus si exeat, consuetudo potest exerceat officium abstinens. 2.454.1.1
 Clericus non debet dicere, aut proferre sententiam lapsum, nec quicquam aliud exercere per quod ad vindictam lapsum tendatur, vel purgationi vulgari optem præstare non debeat. 2.460.1.1
 Clericus sacris initiatus prohibetur vi officio diuini aduisione, vel inchoare etiam causæ pietatis. 2.460.1.1
 Clerici vel monachi chirurgiam, vel medicinam exercere, & quando irregularitatem incurrant, remissiuè. 2.460.1.1
 Clericus non prohibetur notarius officium exercere, non iudice Ecclesiastico in causis spiritualibus, & Ecclesiasticis. ibid. 10
 Clerici, & Monachi sui Canonici, aut Theologos pudentibus, licet ad maiorem perfectionem sui civilem publicam. 2.460.1.1
 Clericus in sacris constitutus si uxorem duxerit, & impotens. 2.460.1.1
 Clericus ex redditibus beneficii tenetur alere filios suos. 2.460.1.1
 Clerici in minoribus beneficiis obtinenti sunt legittime persequi sublequens matrimonium cum ipsius matris consensu. 2.460.1.1
 Clericus propter homicidium non degradatur. 2.460.1.1
 Clericorum status, Monachorum lucti honoratur est. 2.460.1.1
 Clericus an verberari possit, ostenditur, & multa traduntur contra intellectum huius text. 2.460.1.1
 Clericus vt locet operas suas non est incommuniens. 2.460.1.1
 Clerici tenentur ad obseruantiam laudabilis consuetudinis prescriptæ, videlicet dandi singulis annis candles vnde dicitur. 2.460.1.1
 Clericus degradandus est antequam tradatur Curie seculari. 2.460.1.1
 Clericus verbaliter depositus fuit privilegio Canonico, & rat habitum, & tonsuram, & iuxta clericorum viuit. 2.460.1.1
 Clericus verbaliter depositus fuit privilegio fori. 2.460.1.1
 Clericus hereticus prius degradatur, & iudici seculari traditur animaduersione debita punitur. 2.460.1.1
 Clericus secularis, vel regularis prædicare vult quæstiones, & ab Episcopo licentiam obtinere, ostenditur. 2.460.1.1
 Clericus, vt privilegio fori priuatur eo quod si in excommunicationibus immittitur, requiritur quod incedat sine habitu, & tonsura. 2.460.1.1
 Clericus, vt dicatur se in enormitatibus immitti ad hoc, & priuatur privilegio fori, & beneficio, non sufficit verum de eisdem, sed plura requiruntur. 2.460.1.1
 Clericus qui se misit in enormitatibus, an amittat privilegium fori absque alta monitione, ita vt sine morte censuratur, potest illum iudex laicus punire. 2.460.1.1
 Clericus in sacris constitutus recessus ad secularium est irritus. 2.460.1.1
 Clericus, qui habitum, & tonsuram aliquo tempore dimisit, & reassumit, non perdit fori privilegium. 2.460.1.1
 Clericus quando induci non potest ad reassumendum habitum, male dimissum, quid faciendum, ostenditur. 2.460.1.1
 Clericus consulens delictum, quod si ipse commisit, irregulariter incurreret, an irregularis efficiatur, ostenditur. 2.460.1.1

BARBOSA
 In l. 1. de Can.
 To. 2. 1. 15.
 C. 1.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Clericus propter homicidium non degradatur, sed deponitur.

3.100.1.34

Clericus homicida an sit priuatus ipso iure beneficiis, quæ habet, in veniat priuandus, remissus.

ibid. 3.5

Clericus propter homicidium in monasterium, siue in carcerem detrahatur per quinquennium.

ibid. 3.8

Clerici nullo modo possunt in eorum ludis aliis illis permixtis admixtos laicos habere.

3.101.2.4

Clericus choreis, ac ludis interessens, quorum occasione homicidia sequeuta fuerunt, quando irregularitatem incurrit, ostenditur.

ibid. fin.

Clericus dans operam rei illicitæ, & inde sequantur vulnus, & cædes, incurrit irregularitatem, etiam quod illa successerint extra eius intentionem.

3.103.1.3

Clericus excusatur ab irregularitate si committat homicidium cum defensione licito modo facta, & cum moderamine inculpate tutelæ.

3.108.1.15

Moderamen inculpate tutelæ, siue defensio inculpata in quo consistat, ostenditur.

ibid. 1.3

Clericus pro excessu in se defendendo, non incurrit excommunicationem, seu irregularitatem, nisi dolo, & proposito occidat.

3.108.2.18

Clericus etiam in maioribus Ordinibus constitutus in medicina, seu arte chirurgicæ peritus, si intra impetatis artem suam exercuerit, an ei impetent ad irregularitatem si ex tali exercitatione sequuta fuerit mors, ostenditur.

3.109.1.3

Clerico prohibuitur esse ludere cum muliere.

3.109.2.5

Clericus ciuilitur iustitiam petens pro rebus sibi obliatis si protestetur, non incurrit irregularitatem etiam si sequatur sanguinis pena.

3.110.1.12

Clericus etiam si certo sciat iudicem secularum processum ad penam sanguinis, & quamvis valeat res suas alia via recuperare, potest ciuilitur agere cum protestatione pro rebus sibi ablati.

3.110.2.3

Clericus de malefactoribus suis, vel propinquo, aut Ecclesiæ suæ potest conueniri cum protestatione coram iudice, abique metu irregularitatis.

ibid. 4

Clericus illicite pulsans campanam tempore interdicti, cuius tintinnabulum casu cadens aliquem occiderit, an sit irregularis ostenditur.

3.111.2.5

Clericus pugnam etiam contra inimicos Fidei Catholicæ, si quandam percussit, & de interfectione ipsum remordet conscientia, à ministerio Altaris abstinere debet.

3.111.2.1

Clericus militans in bello quando incurrit irregularitatem, ostenditur.

3.112.1.2

Clericus intens duellum siue obtulerit, siue susceperit, deponendus est, poterit tamen Episcopus cum eo dispensare si mors, vel mutilatio membri non sit inde sequuta.

3.114.2.1

Clerici pugnares in duello, seu ad illum prouocantes sunt suspendendi.

ibid. 2

Clericus pugnares in duello suspendendus est.

3.115.1.5

Clericus pro adulterio deponitur, & in monasterium detrahitur.

3.121.1.6

Clericus reperiens in notariis oculis, vel amplexibus cum vxorata, an velut adulter sit puniendus, remissus.

ibid. 9

Clericus falsam sigillum monasterii deponitur, item ei character imprimitur, & in exilium mittitur.

3.152.1.1

Clericus fabricans falsam monetam Papæ, an actualiter sit degradandus, remissus.

3.155.2.10

Clerici videntes falsis dimissoriis ignoranter, qua pena puniuntur, remissus.

ibid. 12

Clerico Curia seculari tradito pena imponenda debet esse ultimi supplicii.

ibid. 14

Clericus qui bono zelo, & simplicitate sortilegio usus fuit, suspenditur à Diuinis, &c. per annum.

3.158.2.2

Clericus colludens in causa beneficii debet beneficio priuari.

3.162.1.3

Clerico prohibetur venatio, & contra facientem pena imponitur.

3.165.1.1

Clericus in sacris si est percussor corripendus est à crimine, & si se non emendat deponendus.

3.166.1.2

Clericus ut homicida non punitur si fuit ipse in confictu pro parte violentiam repellentium, licet ibi aliqui mortui sint, & ipse lapides proiecit, ex quo nullum ipse percussit.

3.167.1.1

Clericus qui in iusto confictu cum aliis arma sumpsit, in quo aliqui fuerint interfecti, sed ipse neque facto, neque consilio interfecit, potest vltius ordinari in subdiaconatu tantum, & ministrare ex dispensatione.

ibid.

Clericus depositus iuste pro certo crimine, si ausus fuerit attestate ministerium sibi iam commissum, abscindatur ab Ecclesiâ.

3.169.2.12

Clericus excommunicatus est inhabilis ad exercendos actus tributos Ordini, & si aliquem illorum exerceat, efficitur irregularis.

3.170.2.1

Clericus in minoribus constitutus, etiam irregularitatem contrahit, si post excommunicationem faciat actum tributum Ordini.

3.170.1.3

Clericus prohibetur ne celebret si vtratur debita materia & forma, conficiet Sacramentum.

ibid. 5

Clericus ministrans in pertinentibus ad Ordinem, quem non habet, deponendus est & amplius non ordinandus.

3.181.1.3

Clericus non Sacerdos etiam in extrema necessitate baptizans solemniter, sit irregularis.

ibid. 2

Clericus non sacerdos aliquem serio sacramentaliter absolvens est irregularis.

3.181.2.7

Clericum se dicens, & ingerens se actibus clericorum cum non sit, est falsarius, & punitur.

3.182.1.3

Clericus per saltum promotus non potest ordinari.

3.182.2.2

Clericus per saltum promotus, an sit irregularis, ostenditur.

3.183.1.1 med.

Clericus nefandum crimen perpetrans deponitur, ac in monasterium detrahitur.

3.188.1.4

Clerici Sodomitæ quauis in Ordinibus sacris ministrant, &c celebrant, irregulares non sunt.

ibid.

Clerici sodomitæ attentæ Constit. Pij V. quas penas incurrant, ostenditur.

ibid. 6

Clericus virio bestialitatis laborans, & cum animali bruto turpiter coeius non incurrit penas Constitutionis Pij V.

3.189.1.11

Clericus qui de suo crimine publice gloriatur, suspendi debet.

3.191.2.1

Clericus auctoritatem, vel consilium directæ, vel indirectæ homicidio præstans irregularis efficitur.

3.192.1.1

Clericus ab officio, & beneficio suspenditur ob fornicationem notoriam frequenter.

ibid. 5

Clericus iuris peritus si faciat consilium, quod dedit causam morti, est irregularis.

3.194.2.3

Clerici assistentes executioni sententiæ quando irregulares sunt, ostenditur.

ibid. 6

Clericus sine habitu, & tonsura in crimine deprehensus à iudice seculari an puniti possit, ostenditur.

3.250.1.2

Clericali priuilegio nemo priuandus est nisi conuincatur per veras probationes.

3.259.2.11

Clericus agere potest actione iniuriarum ciuilitur.

2.266.2.2

Clericus licet odium, & rancorem ex præcepto dimittere teneatur, satisfactorem tamen non ita.

ibid. 3

Clericus laicos, qui sibi iniuriam fecerunt, coram seculari, vel ecclesiastico accusare potest.

3.266.2.5

Clerici nauem ad pugnam gubernantes, & consilium personaliter exercentes, ac alios ad pugnam incitantes, deponendi sunt nisi faciant causam defensionis.

3.269.1.1.2

Clericus militans, aut incitans ad pugnam, an, & quando irregularitatem incurrit remissus.

ibid.

Clericus pro magno scelere ab eo commissio deponi debet, & in monasterio detradi ad agendam penitentiam.

3.269.2.1

Clericus pro furtis conuictus, & confessus deponitur.

ibid. 2. intellige vbi.

Clericus pro homicidio vltra depositionem in monasterium detrahitur.

3.269.2.4

Clerici etiam primæ personæ, dummodo priuilegiis gaudeant clericalibus, interdicti tempore possunt in exercitio Ecclesiæ sepeleiri.

3.283.1.12

Clerici an tempore interdicti possint sepeleiri in Ecclesiâ specialiter interdicta ostenditur.

ibid. 13

Clericus percussus per locum non excommunicatur.

3.294.1.5

Clericum percussus ad suam necessariam defensionem non incurrit aliquam excommunicationem.

3.297.2.4

Clericus percussus turpiter inuentum cum propria matre, vxore, vel filia, non incidit in excommunicationem, non ita si cum filia adoptiua, auiâ, neptæ, &c.

3.298.1.8

Clericum turpiter inuentum cum sua sponsa de præsentem percussus, non est excommunicatus.

ibid. 9

Clericum percussus ignorans cum esse clericum non est excommunicatus.

3.298.2.1.2

Clericum verberans credens esse laicum non incurrit excommunicationem.

3.299.1.5

Clericum, vel Religiosum percussus est excommunicatus, nec ab alio quam à Papa absoluitur præterquam in articulo mortis.

3.299.2.1

Clericum percussus, qui dimisso habitu ac tonsura clericali se immiscet enormitatibus, non est excommunicatus.

3.303.1.3

Clericus quocumque fuerit infamatus à populo, tenetur innocentiam suam purgare.

3.304.1.8

Clerici, qui scienter & sponte participant cum excommunicatis in diuinis Officiis excommunicati sunt excommunicatione maiori, & tantum absoluiendi per Papam.

3.305.1.1

Clericus scienter, & sponte admittens excommunicatos à Papa ad Diuina, cum eis in iis communicando, est excommunicatus excommunicatione Papæ reuerata.

ibid. 2

Clericus ut laicus incedens tertio monitus non respiciens perdit priuilegium clericale.

3.309.1.1

Clericus in minoribus constitutus amittit clericale priuilegium si miles effectus exerceat arma, & tertio monitus non respiciat.

ibid. 2

Index Rerum, & Verborum,

Clerici in minoribus attentio nouiori iure Concil. Trident. si reperiuntur sine habitu & tonsura, amittunt statim privilegium clericale. *ibid.*
 Clerici non possunt spoliari armis per iudicem secularem, si ea deferant prohibita, vel pro tempore non permissa. 3.309.2.4
 Clericum detinens in custodia etiam sine lesione, excommunicatus est, & nisi difficultas impediatur, absolui debet ab excommunicatore cum iuramento, communicans vero extra crimen, reconciliari potest per simplicem Sacerdotem sine iuramento. 3.312.1.1
 Clericum retinens non ligatum, sed intra parietem inclinum inuicem, licet corpus non tangat, excommunicatus est. 3.312.2.2
 Clerici vii subditi non possunt communicare cum Episcopo excommunicato. 3.315.2.19
 Clericus suspectus de fuga potest carcerari, & ab ipso creditore capi si aufugiat cum bonis. 3.318.2.3
 Clericus in flagranti delicto repertus an possit capi per iudicem secularem remissio. *ibid.*
 Clericus se ipsum percussus animo irato, & iniurioso, excommunicatus est. 3.319.1.3
 Clerici qui percussit clericos, sunt excommunicati, & ad Sedem Apost. venire compelli debent. 3.320.2.1.2
 Clericum percussus causa correctionis excommunicatio: em non incurrit. *ibid.*
 Clericus consentiens in sui percussione non est ipso facto excommunicatus, sed venit excommunicandus. *ibid.*
 Clericus solum verbaliter deponitur gaudet Canonis, & fori privilegio. *ibid.*
 Clerici qui non gestant tonsuram, vel habitum clericalem, & tractant negotia secularia, non amittunt privilegium clericale nisi sint ter admoniti. 3.325.2.1.2
 Clericum percussus zelo bono, scilicet correctionis causa, excommunicationem non incurrit. 3.330.2.5
 Clerici scilicet ex officio, quod habent in Ecclesia, possunt cum moderamine corrigere, & verberare clericos in minoribus Ordinibus constitutos in Ecclesia officium turbantes. *ibid.*
 Clericus carnaliter cognoscens mulierem excommunicatam propter suum concubinatum, vel alterius clerici, aut laici, dicitur in crimine communicare ac proinde maiore ligatur excommunicatione. 3.331.1.2
 Clerico quem verberavit satisfaciens non potest propter hoc ab Episcopo absolui nisi in certis casibus hic expressis. 3.332.1.1
 Clericus percussus qui possunt ab Episcopo absolui quales sunt ostenditur. *ibid.*
 Clericus degradatur, & Curiae seculari traditur in grauioribus, & enormibus delictis. 3.347.2.1.2
 Clericus quando Curiae seculari traditur debet index Ecclesiasticus intercedere pro eo, quod non moriatur. *ibid.*
 Vide *Prælatum*.
 Clerici quid significet, remissio. 2.52.1.7
 Coadiutor datus inhabili, & illiterato, qui non potest muneri sibi iniuncto incumbere. 1.275.1.4
 Coadiutori leprosi portio assignanda Episcopali auctoritate, detrahenda est ex ipsius Ecclesiae facultatibus, quid si non sufficiant, ostenditur. 2.74.1.4
 Coadiutor est Prælati, & vii talis habet curam animarum. 2.75.1.1
 Coadiutor dandus est Episcopo, qui ex morbo non potest satisfacere oneri iniuncto. *ibid.*
 Coadiutores Rectorem parochialium Auctoritate Apostolica instituti tenentur ad personalem residentiam, ut Rectores ipsi. 2.75.2.3
 Coadiutor beneficii an teneatur persolvere diuinum Officium, ostenditur. 2.411.1.8
 Codicillos facere ex superioris licentia non potest Religiosus professus. 2.203.2.7
 Cœmeterium polluitur si excommunicatus in eo sepeliatur. 2.396.1.1.2
 Cœmeterio polluto ob sepulturam excommunicati non ideo polluitur Ecclesia, bene tamen e conuerso si cœmeterium Ecclesie sit contiguum. *ibid.*
 Cœmeterium, seu Ecclesia, an censetur polluta quando per Episcopum excommunicatum consecratur, remissio. 2.396.2.4
 Cœmeterium debet esse ab Episcopo benedictum. *ibid.*
 Cœmeterium Ecclesie, gaudet immunitate Ecclesie. 2.450.2
 Cœmeterium vnde, & quibus modis dicatur, remissio. 3.216.2.6
 Cœmeterij nomine, in quo excommunicatis denegatur sepultura, continetur quicunque locus sacer, etiam inter ipsam Ecclesiam. *ibid.*
 Cœteris impediendum iurisdictionem fieri potest a delegatis inferiorum. 1.247.1.2
 Cognatio spiritualis inter ipsosmet paternos non contrahitur. 1.538.2.3
 Cognationem spirituales non contrahit leuans per errorem si-

lium Petri, existimans se filium Pauli leuare. 2.571.4
 Cognatio spiritualis contrahitur a viro non transmissa ad uxorem, nec e contra, secundum Motum proprium. 1.542.1.2
 Cognatio spiritualis valida ad dirimendum matrimonium non contrahitur contra iuramentum inter patrem baptizatum, & filium seu tenentem baptizatum. *ibid.*
 Cognationem spirituales an contrahat tenens partem in matrimonio non solemniter celebrato, ostenditur. 2.542.1.2
 Cognatio legalis impedit, & dirimit matrimonium spiritualium, & filios carnales adoptantis, quæ ratio ostenditur quando datur adoptio. 2.542.1.2
 Cognationis legalis quot species sint, ostenditur. *ibid.*
 Cognatio legalis est necessitudo perlocutionis per adoptionem contrahitur. *ibid.*
 Cognatio legalis lege humana dirimitur. *ibid.*
 Cognatio legalis ad quem gradum extenditur, & quæ ratio ostenditur. *ibid.*
 Cognatio semper de debito requiritur ad primam decessum. 1.397.2.3.2
 Cognitio in genere est qualitas potentie intellectus, quæ cognoscit rem quid sit per suum obiectum. 1.411.1.4
 Cognitio iudicialis duplex, altera ordinaria, altera vero extraordinaria, & quæ sint, ostenditur. 1.411.1.4
 Cognoscere, & assignare congrua portiones post Capitulum Sede vacante. 1.514.7
 Cognoscere de arduis causis potest Capitulum Sede vacante. 1.514.1.18
 Cognoscens vniam, & uxorem contrahens cum aliena uxore, ab utraque abstinere. 2.107.1.4
 Cohabitatio hodie efficere nequit matrimonium. 2.107.2.10
 Coitus præsumitur quando vna cubaret vii, & mulier, & interdem lecto quis cum puella iaceret. 2.112.1.2
 Coitus antecedens sponsalia non præsumit matrimonium contrahit. 2.112.1.2
 Colombia ciuitas Portugallie vnde, & qualiter sita ostenditur. 1.512.1.1
 Collatio beneficii si ad Collegium spectat, & alia de illis excommunicatis, id non impedit quantum carere vel potest libere possit conferre, etiam si vnde rationem sit. 1.512.1.1
 Collatio beneficii est actus iurisdictionis. *ibid.*
 Collatio beneficii facta ab excommunicato vitiosa est. 1.512.1.6
 Collatio simulanea Episcopii, & Capituli dicitur quando Episcopus conuenit in collatione vii priuatus, seu aliquis Canonicus, & vnus de Capitulo. *ibid.*
 Collatio beneficii facta ab excommunicato vitiosa est. 1.512.1.6
 Collatio facta ab excommunicato occulto non valet, ostenditur. *ibid.*
 Collatio & præsentatio facta de digno omnia dignior valida est. 2.99.2.3
 Collatio beneficiorum ad Episcopum vii cum Capitulo simul pertinet. 1.512.1.5
 Collatio beneficii facta ab eo ad quem illa spectat tempore Lateranen. Concilij non valet, nisi de iurisdictione letetur. 1.512.1.1
 Collatio beneficii deuoluitur ad Superiorem si ad quem illa spectat infra sex menses non dispoluitur. 1.512.1.2
 Collatio Ordinis facta ab occulto excommunicato vitiosa est recipienti eius executio confertur. 1.512.1.4
 Collatio facta precibus ex canoni affectu procedentibus, ut quæ humana gratia, an & quando simulata sit, ostenditur. 1.174.1.4
 Collatio beneficiorum dicitur ex fructibus Ordinarj collationis. 1.278.1.2 & 1.295.1.4
 Collationis questio est grauis præiudicij respectu collationis. *ibid.*
 Collatio facta ab eo, qui potestatem conferendi communi prouisione purabatur habere, non valet, licet postea appareat veritas. 2.412.1.5
 Collatio beneficii facta contra sententiam ad ipso potestatem, cuius in collatione non facta fuit mentio, valet. 2.412.1.5
 Collatio beneficii facta post appellationem ex potestati & risimili causa interposita est ipso iure nulla. 1.570.1.2
 Collatio, seu confirmatio ex certa Potestati facta non dicitur fieri, remissio. 1.570.1.2
 Collatio Ecclesie alteri facta per Legatum, & per Papam non firmata ius diocesani non habet. 1.570.1.2
 Collatio dignitatum si spectauerit ad vniam, is non potest ipsam instituire. 2.412.1.1
 Collatio clandestina facta præsumitur simulata. 2.412.1.1
 Collatio facta a schismaticis non est irrita, sed irritabilis. 2.412.1.1
 Collatio beneficii excommunicato facta non valet, & non valet talibus conferens a beneficiorum collatione suspensus. 1.570.1.2
 Collatio beneficii facta excommunicato etiam Mox potest non valet. 1.570.1.2

Collectan. in quinque libros Decretal.

Collatio beneficij facta excommunicato etiam occulto est nulla. *ibid. 8*
 Collatio beneficij ei facta, qui prius fuit excommunicatus, & postea absolutus, valet. *3.176.2.1*
 Collatio beneficij facta excommunicato nulla est. *ibid. 2*
 Collatio facta excommunicato occulto etiam ignoranti, est nulla. *3.177.1.5*
 Collatio beneficij facta indigno occulte cassari debet, & conferens secundo ante cassationem primæ collationis, privandus est ea potestate conferendi. *3.193.1.1*
 Vide *Confero, Privatio*.
 Collator indigno contra formam statuti conferens privatur pro prima vice potestate conferendi. *1.92.2.34.36*
 Collator de preuentibus tenetur nominato providere. *2.54.1.2*
 Collatores præter Papam sunt Legati de latere in sua provincia. *2.369.2.2*
 Collecta imponi non debent nisi de licencia Principis. *1.381.1.6*
 Collectatum impositio est actus iurisdictionis. *2.382.1.2*
 Collecta per capita an per facultates sit imponenda, remissive. *ibid. 3*
 Collectæ, & onera de consensu Episcopi, & cleri imponi non possunt nisi quando laicorum facultates non suppetunt. *2.448.2.2*
 Collectæ, & onera Ecclesiasticis personis imponere non nisi de consensu Papæ laicis licet. *ibid. 3*
 Collectores si grauant Ecclesias priuari debent officio. *2.381.2.1*
 Collega delegati illius iurisdictionem impediens non potest ab eo coacti. *1.216.1.7*
 Collegij maior pars decernere, & statuere potest in pradiuidium minoris, quod limita vt ibi. *1.15.1.5*
 Collegium faciunt duo. *1.83.2.3*
 Collegij totum ius potest venire ad vnum. *ibid. 4*
 Collegio cultibet etiam inferiori de iure communi data fuit potestas eligendi sibi Prælatum. *ibid. 5*
 Collegia Sede vacante succedunt in potestate, & iurisdictione Prælati. *1.291.2.4*
 Collegium totum recusari potest propter caput suspectum. *2.329.1.4*
 Collegium nouum non potest constitui inconstituto Principe. *2.336.1.6*
 Collegium in singulis Cathedralibus pro educandis pueris quomodo instituentum, remissive. *3.51.2.3*
 Collegium regulariter constituere non possunt priuati homines, nec habere signa Collegij, nisi aliter concedatur. *3.195.1.1.2*
 Ad principalem dignitatem in Collegiis requisita quæ, remissive. *1.90.1.14*
 Collegiata insignis quæ dicatur. *3.350.1.3*
 Colligamus quando nominaret eum, cum quo ligaret, sub nomine beneficij super quo ligaret, censetur illi sic nominato ius suum renuntiare. *2.102.1.4*
 Collusio est inter reum, & actorem occulta, & illicita pactio. *2.381.2.3*
 Colludere quid sit. *3.161.1.1. med.*
 Collusio quid sit, & ex quibus actibus iudicetur, offenditur. *ibid. 4*
 Colludens in causa beneficij priuari debet beneficio. *3.162.1.1*
 Collusio inter crimina, & delicta connumeratur. *ibid. 2*
 Collusio non presumitur ex amicitia. *ibid. 6*
 Colonus in testem pro domino suo admittendus non est. *1.511.2.4*
 & quid in colono adscriptio. *ibid. 2.5*
 & de colono paritatio. *ibid. 2.6*
 Colonus per longissimum tempus pensiones non soluens non potest præscribere contra dominum vt priuatur possessione rei locatæ. *1.636.2.3*
 Colonus longissimo tempore soluens vniuersalem pensionem præscribit ius coloni perpetui ne iam amplius à domino expelli possit. *1.637.1.9*
 Colono, vassallo, & emphyteute debet dominus præferri in emptione fructuum ex prædio perceptorum. *2.145.2.3*
 Colonus paritarius pro portione sua in soluendis decimis non deducit expensas. *2.532.2.4*
 Coloni Ecclesiæ & Ecclesiasticorum an & quando gaudeant immunitate à solutione collectarum, atque aliorum munerum. *2.438.1.2*
 Color rubens permittitur tantum Cardinalibus, & viridis Episcopis. *2.121.1.3*
 Columna, vide *Lapides*.
 Comedens pluries in die ieiunij an vnum peccatum committat. *2.428.1.2*
 Comes quis potest esse ratione patrimonij, & Episcopatus. *1.556.1.2.3*
 Commendatario perpetuo facta delegatio, non expresso nomine proprio, non transit ad successorem. *1.234.2.3*
 Commendatarij perpetui possunt locare fructus ad plures annos sicut alij titulares. *2.136.1.5*
 Commendatarij, quibus est permittum contrahere matrimonio

nium possunt libere testari. *2.204.1.6*
 Commendatarij Ordinum Militarium immunes sunt à gabellis, & tributis. *2.449.2.12*
 Commendatarius datur Presbytero peregrinari volenti, vt ei liceat in aliena diocesi celebrare. *2.31.1.2*
 Commendatarius obtinendus fuit ab eo, qui petentis clerici Ordinarius fuerit. *ibid. 4*
 Commertium carnale non interdicitur coniugibus lite pendente super coniugio. *1.455.2.2*
 Intellige vt ibi.
 Commertium cum Indis nobis est licitum. *3.143.2.5*
 Commissio facta Canonico Cordubensi non valet ratione incertitudinis. *1.39.2.7*
 Commissionis iux formam debet quis seruare. *1.50.2.5*
 Commissio realis facta sub nomine dignitatis, an traiecit ad successorem, ostenditur. *1.234.2.6*
 in Commissione quando appetitum, vt si omnes interesse nequiverint, duo eorum nihilominus exequantur, si vnus qui potest, non vult interesse, alij duo, vel vnus possunt prosequi causam, & ille tertius est arguendus, quis subterfugit exequi mandatum Ecclesiæ. *1.240.1.10*
 Commissio facta, quando cesset his verbis, *per te, vel per vos expedire mandamus*, censetur electa industria personæ. *2.255.2.8*
 Commissio causæ facta in Curia, non facta mentione de lite extra illam, non valet. *1.456.1.1*
 Commissi pena ob alienationem rei emphyteuticæ interquisito domino, an incuratur ipso iure absque sententia, remissive. *2.148.1.61*
 Commissum non incurritur si solacio canonis rei emphyteuticæ dotalis non fiat à marito. *2.153.1.1.14*
 Commissi penam nullus potest opponere contra emphyteutam excepto domino, vel eius procuratore cum speciali mandato. *2.155.2.139*
 Commixtio carnalis Christiani cum Indis, & ex aduerso, damnata est, & fœdissima reputatur. *3.61.2.3*
 Commendatarius tenetur de leuissima culpa. *2.118.2.1.2*
 Commodatarius non tenetur de calu fortuito, nisi concurrat eius culpa. *2.119.1.6*
 Commodum, & incommodum, quæ testis sentit, quando sunt indistincta, poterit ille testificari. *1.181.1.3*
 Communicans cum excommunicato peccat, & ipse cum aliis fidelibus. *3.172.1.8*
 Communicans cum excommunicatis defunctis excommunicationem incurrit minorem, si scienter verò maiorem. *3.207.1.10*
 Communicans in hebdomada sancta, vel infra octauam Paschæ satisfaciunt præcepto Ecclesiæ. *3.285.1.10*
 Communicatio cum excommunicatis an sit prohibita de iure diuino, ostenditur. *3.299.2.3*
 Communicatio etiam in humanis cum excommunicato mortuo non licet. *3.311.2.9*
 Communicans scienter cum excommunicato maiori excommunicatione in crimine criminoso, peccat mortaliter, & maiorem incurrit excommunicationem. *3.312.2.3*
 Communicare in crimine dicitur præstans auxilium, consilium, vel fauorem, quo excommunicatus foueri potest in excommunicatione, vel contumacia. *ibid. 5*
 Communicare cum excommunicato minimè licet, quamvis sit contritus, & paratus satisfacere, ac iurauerit parere mandatis Ecclesiæ. *3.314.1.2*
 Communicare cum excommunicatis quibus personis licet, remissive. *ibid. 3*
 Communicans cum excommunicatis regulariter venialem tantam & non mortalem contrahit culpam. *ibid. 4*
 Communicare an teneatur vir cum vxore excommunicata, ostenditur. *3.315.1.4*
 Communicatio cum excommunicato propter necessitatem non solum spirituales, sed etiam temporales, licita est. *ibid. 2.11*
 Communicare cum excommunicato nobis licitum est quoties opera excommunicati est necessaria ad nos, vel ad nostra tuenda. *3.317.2.2*
 Communicare in concertibus fructuum, quod iam perfoluit, potest quis cum excommunicato. *ibid. 3*
 Communicare cum excommunicato licitum nobis est quando contractus est contra illum, ad soluendum scilicet debitum, vel ad implendum promissa. *3.318.1.4*
 Communicatio cum excommunicatis etiam per epistolam non est licita. *3.312.2.2*
 Communicare cum excommunicatis licitum est in iis, quæ ad eorum correctionem, absolutionem, & salutem animarum pertinent. *3.330.1.1.2*
 Communicas excommunicato in crimine damnato incidit in excommunicationem maiorem. *ibid. 2.4*
 Communicans cum excommunicato maiori excommunicatione in crimine, propter quod fuit excommunicatus, maior

Index Rerum, & Verborum,

- rem incurrit excommunicationem. 3.33.1.1.3
Communione non licet negare penitenti ex noticia alicuius criminis habita ex eius, vel alterius complicitis confessione. 1.265.2.5
Communiatio facta ab antecessore in damnum Ecclesie, seu non servato iure, est reuocanda. 2.160.1.1.2
 Commutare votum in rem manifestè meliorem quicunque propria auctoritate potest. 2.304.2.4
 Commutationes facere in prouisionibus beneficiorum est simonia contra ius posituum. 2.23.1.6
Comparere coram iudice suspecto videtur in illum consentire. 1.239.1.8
 Comparere nullus tenetur in loco ubi potentes inimicos habet, vel ad quem non habet tutum accessum. 1.250.2.2
 Comparere nullus tenetur in loco ubi terribiles inimicos habet, etiam si habeat saluum conductum. ibid.3
 Comparere coram iudice capitaliter inimico non tenetur quis, etiam si cum citatorio mittat saluum conductum. 1.344.1.9
 Vbi odium est capitale, non debet coniux cautionis fragilitate fidere. ibid.1
Compareritis impedit solum filios, quorum ratione fuit contracta, matrimonium inire, nisi contractus alicuius Ecclesie obuiet, cui standum est. 2.518.1.1
 Compareritis scienter, vel ignoranter superueniens inter coniuges coniugium non dissoluit. 1.539.1.1
 Compareritis per catechismum contracta impedit matrimonium contrahendum, sed contractum non dirimit. 2.540.2.1
Comparere scienter rebaptizationis participes, an aliquam irregularitatem incurant, ostenditur. 3.87.1.9
Comparari possunt inter se conventiones, permutationes, donationes, & cessiones, abique Episcopi consensu facere. 2.353.1.5
Comparentis non reputatur filius in vita parentis, qui est patronatus. ibid.6
Compensatio, & reconuentio cessat in deposito veto. 2.122.2.5
 Non autem in consensu. ibid.6
 Compensatione patris petio requiritur. ibid.
 Compensatio delictorum admittitur quocunque tempore. 2.122.2.2
 Complices in quibus casibus teneatur conuictus de crimine declarare, ostenditur. 1.462.2.3
Compensum super iure primatie vnus solus, cuius interest, poterit impedire. 1.296.1.1
 Compositio super decimis facta cum consensu Ordinarij tenet. 1.302.1.1
 Compositio inter personas Ecclesiasticas vt decimæ vni Ecclesie debent alteri soluantur valet. 1.302.2.2
 Compositio inter Laicos, & Clericos vt minus quam sit decima eis soluitur, valet si fiat cum Ecclesie vtilitate, vel sit firmata magno temporis intervallo. ibid.5
 Compositio facta super futuris decimis sine Superioris consensu, mortuo eo, qui eam fecit, successori non præiudicat. 1.394.2.2
 Compositio fieri potest auctoritate Episcopi, seu iudicis coram quo litigatur, cum constitutione census, seu pensionis ad vitam aduersarij. ibid.
 Compositio inter Clericos facta vt decimæ vni Ecclesie debent alteri soluantur, debet fieri cum auctoritate Papæ ad hoc vt perpetua sit, & valeat. 1.306.1.2
 Compositio super decimis non tollitur per priuilegium sequens si de illa mentionem non facit. 2.239.1.1
 Compositio inter clericos valet, vt minus quam sit decimæ eis soluantur, vel de aliquibus non præstetur. ibid.2
 Compositio super decimis inter clericos valet. 2.242.1.5
Comprehensus in enormitatibus quando quis dicatur ostenditur. 3.86.1.4
Compromittentes super electione tenentur recipere dictum à commissario si est idoneus. 1.93.2.1
 Compromissum te integra, & antequam incipiat etiam facta Commissione reuocari potest. 1.112.1.4
 Compromissarius data potestas eligendi Prælatus, seu officialem, semper intelligenda est de idoneo. ibid.5
 Compromittentes tenentur acceptare electum à compromissariis si secundum formam compromissionis elegerunt. 1.112.1.1
 Compromissarij electores congruentius esse debent in numero impari. 1.113.1.2
 Compromissum fieri potest limitatè & sub conditione. ibid.3
 Compromissi forma de essentia, & substantia electionis compromissor excedi non debet. ibid.5
 Compromissi in forma si habeatur, vt compromissarij possint eligere vnum ex ipsis, optimè id poterunt efficere. 1.311.2.2
 Compromissum vt valeat, necesse est quod fiat ab omnibus votum, atque suffragium habentibus in Capitulo nomine discrepante. 1.325.2.35
 Compromissarij vnde dicti. 1.340.1.1
 Compromitti non potest in mulierem singularem tanquam in arbitratricem, secus si mulier habet alias iurisdictiones iure communi, vel de consuetudine, nam tunc etiam licet rebus temporalibus Ecclesie potest in eam valde compromitti. 1.340.1.1
 Compromitti potest in feminam de temporalibus Ecclesie causis. 1.340.1.1
 Compromitti valde potest in feminam in illis paribus quibus succedunt in Regno, & feudis. 1.340.1.1
 Compromitti in laicum non potest super rebus Ecclesie, vt spiritualibus causis. 1.340.1.1
 Compromissum factum in laicum de bonis Ecclesiasticis valet biliter per consensum Episcopi. 1.340.1.1
 Compromitti potest in laicum & clericum de re spirituali auctoritate superioris. 1.340.1.1
 Compromitti potest in laicum super fructibus decimarum. 1.340.1.1
 Compromissum factum de rebus in re temporalibus, ut quibus Ecclesie in laicum, necessarii non requiruntur consensum & auctoritatem. 1.340.1.1
 Compromitti de re spirituali potest in laicum, & clericum de duos laicos, & clericum. 1.340.1.1
 Compromissum factum in duos, sine plures, hoc aliquid vnicuique discordie eligatur tertius per totidem, vel alios, nullo let. 1.340.1.1
 Compromissum de incerta persona in arbitrium assidue tenet. 1.340.1.1
 Compromissum fieri non potest super rebus spiritualibus, nisi repressè rei iam iudicatur renuntiatum sit. 1.340.1.1
 Compromissum est transactio. 1.340.1.1
 Compromissum factum in arbitratricem duos, quibus facultas eligendi tertium, si inter se differunt, valentem. 1.348.1.3
 Compromissum ante sententiam laici finitur morte alterius compromittentis, vnde non transit ad heredes compromittentium nisi de eis sit causum in compromisso. 1.340.1.1
 Compromissum ad successores non transit, nec ad heredes. 1.340.1.1
 Compromissum non expirat per lapsum etatis, sed de iudicium iudicij eius instantia est perpetua. 1.340.1.1
 Compromissum per abentiam expirat. 1.340.1.1
 Compromissum à forma non est recedendum. 1.340.1.1
 Compromissum pendente non currit terminus prodigendi perpellationis. 1.340.1.1
 Compromissum à forma non est recedendum. 1.340.1.1
 Compromissum de re emphiteutica sine consensu iudicis recti fieri non potest. 1.340.1.1
Compurgari debent esse honesti, & notam habere non expurgantur nec debent à iudice, vel ab alio impediri de delicto in purgatione, puniuntur vt conuicti. 1.340.1.1
 Compurgari sufficit quod sit tolerans ab Ecclesia honestus, nec de crimine suspectus condempnatus. 1.340.1.1
 Compurgatores debent esse Catholici, & iura prebent, & a peccatis Compurgatores admittendi debent esse persone viles, & honestæ. 1.340.1.1
 Compurgator iurare debet de credulitate. 1.340.1.1
 Computatio diuersarum vocum decemalium a penitus quomodo facienda, ostenditur. 1.340.1.1
 Computatio graduum in materia matrimoniali tam in foro Ecclesiastico, quam seculari, secundum ius Canonum etiam facienda, quoad temporalia secundum ius civile. 1.340.1.1
 Conatus non reputatur pro actu perfecto. 1.340.1.1
 Conatus ad copulam non sufficit ad hoc impedimentum incurrendum. 1.340.1.1
 Concessa omnia intelliguntur, que non sunt expressè prohibita. 1.140.2.25
 Concessum ad tempus post illud censetur prohibendum. 1.127
 Concedo, inducit dominij translationem. 2.301.1
 Concessio secunda facta alteri Ecclesie per Episcopum & penam, valet non obstante priori facta per patrem illum. 2.360.1.1
 Concessio huius texti in quo differat à concessione alia texti, §. adicimus, hoc tit. lib.6. ostenditur. 1.311.2.3
 Concilium Lateranense, IV. quando fuerit celebratum. 1.311.2.3
 Concilium Sardienle quale fuerit, ex quo hoc text. ostenditur. 1.311.2.3
 Concilium generale à Summo Pontif. cuius auctoritate debetur, conuocaturque. 1.311.2.3
 Concilij pars maior quod sentit id amplius est. 1.311.2.3
 Maior pars dicitur non solum, que est maioris numeri, etiam que sanioris iudicij. 1.311.2.3
 Concil. Trident. sess.25. de regularibus, cap. non degerit dispositioni huius texti. 1.311.2.3
 Concil. Trident. sess.24. de reform. matrim. cap.8. non tollit dispensationem à iure communi, vel statuti synodalius contra concubinos infestas. 1.311.2.3
 Concilium generale legitime congregatum recitat non potest. 1.311.2.3
 Conc. T. id. quæ interpretatio sit prohibita ostenditur. 1.311.2.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

Concilium Trident. sess. 23. de reform. cap. 1. ver. quoniam, ubi declaratur, ostenditur. 1.396.2.19
 Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 14. procedit in simplici incontinentia absque qualitate concubitus. 2.16.2.4
 Concil. Trident. sess. 21. de reform. cap. 2. an innovet penas huius cap. an verò cap. neminem, & cap. sanctorum 70. dist. ostenditur. 2.52.2.7
 Concilium Lateran. sub Alex. III. quando fuerit celebratum, ostenditur. 2.61.1.2
 Concilium Provinciale non indicat Archiepiscopum. 2.67.1.5
 Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 15. non concedit facultatem vivendi mensis Capitulari, sed tenibus praebeendis singulorum Capitularium. 2.69.2.4
 Concilium Lateranense sub Alex. III. quo tempore fuerit celebratum, ostenditur. 2.98.2.2
 Multa statuuntur circa Regularium provincialia celebranda singulis trienniis, & visitatores eligendos, & ipsorum officium. 2.328.1.1
 Concilium universale non potest per se solum Sanctos canonizare, nisi interveniat Papae auctoritate. 2.425.1.3
 Concil. provinciale quando celebratur, debent Praelati intendere de corrigendis excessibus, & moribus reformandis. 3.16.1.2
 Concinnatuli, & calamitratii à SS. Hieronymo & Ambrosio saepe damnantur. 2.4.2.2
 Concinator. Vide Prædicator.
 Conclusio in causa quando sit de processu substantia, remissive. 1.116.1.2
 Conclusio potest iudex ex causa reuocare & aperire. 1.489.2.36
 Conclusum in causa dicitur quando ambæ partes renuntiauerunt omnibus probationibus. 1.555.1.8
 Conclusio sola attenditur ac obligationem inducit, & non quod tractatur. 2.99.2.3
 Concordia. Vide Pax.
 Concorditer, & unanimiter dicitur factum, quod à maiori parte fit in iis, quæ à pluribus sunt iure Collegij, seu Capituli. 1.81.2.6
 Concubina publica quæ dicitur, ostenditur. 2.529.1.3
 Concubinarius manifestus à testimonio repellitur. 1.497.2.8
 Concubinarius pena, quæ remissive. 3.10.1.4
 Concubinarius clericus si moniti concubinas non dimittant suspendendi sunt à beneficiis, & si eas suspensi detinere præsumpserint, ab eisdem perpetuo sunt reuocandi. 2.16.1.2
 Concubinarius quis dicitur, ostenditur. 2.16.2.3
 Concubinarius notorius an sine suspensi ab officio, & beneficio, ostenditur. 2.19.1.4
 Concubinarius publicus excommunicatus, & conspirator, & is qui non præmonuit, à denuntiatione repellitur. 3.11.1.2
 Concubinarius publicus à testimonio repellitur. 3.12.1.2
 Concubinarius publicus quis dicitur, ostenditur. ibid.3
 Concubinarius publicus ut incurant penas statutas in Conc. Trident. sess. 25. de reform. cap. 14. pro forma requiritur monitio specialis in ipsam personam facta, nec suffragatur monitio generalis facta in Synodo. ibid.4
 Concubinarius clericus etiam publicus non est ipso iure beneficiis priuatus, nec venit priuandus, nisi quando post legitimas monitiones indurato animo in concubinato persistit. ibid. fin.
 Concupiscentia dicitur à Concupiscentia, & traditur definitio. 1.14.1.2
 Concupiscentia omnis & libido diminuitur in fene. 1.571.1.3
 Condemnare qui potest non potest absolueri si diuersa subit ratio inter potestatem condemnandi, & absolueri. 1.262.1.3
 Condemnari criminaliter non potest quis ex præsumptionibus violentis, seu vehementibus. 1.563.1.7
 Condemnari si quis manderetur non obstante executione, non intelligitur exclusa legitima. 2.329.1.2
 Condemnatio alicuius in perpetuum carcerem cum assignatione quatuor viciarius panis, & rotidem aquæ pro potu singulis diebus, est condemnatio ad ultimum supplicium. 3.347.2.4
 Condemnatus ad solvendum non intelligitur solvere dando pigora, vel fideiussores. 1.649.1.2
 Condemnatus non appellans facit transire sententiam in rem iudicatam. 1.659.1.9
 Condemnatus ad mortem an effugiat mortis penam si velit ducere in vxorem meretricem in publico lupanari existentem. 2.483.1.4.5
 Condemnatus ad mortem an resurgens iterum punitur. 1.619.1.4
 Condemnatus ut debitum coniugale reddat femine, si certo sciat eius vxorem non esse, nequaquam tenetur, nec potest sententia stare. 3.324.2.2
 Conditio personæ, contra quam rescriptum ad lites impetratur, narranda est in illius impetratione. 1.35.2.9
 Conditiones, quæ ipso iure infunt, bene apponuntur, & exprimuntur sine aliquo vicio. 1.85.2.7
 Conditio facta inter patronum, & præsentatum inducit conditionem. 1.308.1.3
 Conditiones & dispositiones quæ imponi possint à fundatore in

limine fundationis iuris patronatus ne Episcopus, aut alius superior eas valeat reuocare, ostenditur. 2.383.1.3
 Conditio in limine fundationis apposta, ut prædecessor eligat sibi successorem in beneficio etiam nulla sequuta Ordinarij institutione valida est. ibid.4
 Conditio in limine fundationis apposta, ut beneficium simplex minor 14 annorum præsentari possit, valida est. ibid.5
 Conditio posita per testatorem hæredibus suis, ne cum alicuius sexus hominibus matrimonium contrahant, an iure sustineatur, remissive. 2.465.1.8
 Conditio definitur ut sit euentus futurus, in quem dispositio suspenditur, vel melius ut sit qualitas dispositioni adiecta, aut inherens, quæ in dubium euentum futurum suspendit, seu dissolvit. 2.512.1.2
 Conditiones in quinque species diuiduntur, alie enim sunt possibiles, & honeste, alie impossibiles, alie difficiles, alie contra substantiam, alie turpes, & singule declarantur. 1.512.2.3
 Conditio impossibilium tres sunt species, alie impossibiles, alie difficiles, alie turpes, & declarantur singule species. ibidem 4
 Conditiones impossibiles quas possibiles partes credebant, quam vim habeant ostenditur. 2.513.1.5
 Conditiones natura impossibiles, & difficiles, quam vim habeant, ostenditur. 2.513.2.6
 Conditio turpis defectus in contractu matrimonij apponitur non vitiat matrimonium, sed viciatur. 2.513.2.1
 Conditio possibilis, & honesta de futuro suspendit contractum matrimonij ut nullo modo valeat dum conditio non adimpletur. 2.515.1.2
 Intellige si conditio adiciatur in ipso actu contrahendi matrimonij, secus si ex intervallo. ibid.3
 Conditiones apposte matrimonio, faciles scilicet & contingentes, illud suspendunt. 2.517.1.2
 Conditio illa, si parentibus placuerit, & honesta potest adici in contractu matrimonij. 2.517.1.5
 Conditio honesta quamvis suspendat tam sponsalia quam matrimonium, & quæ ad conditionis euentum, non potest alter antequam conditio deficiat recedere. 2.518.2.13
 Conditio, si te virginem inuenero, quando sit turpis, & quando honesta, ostenditur. 2.519.1.6
 Conditio turpis, vel impossibilis si in contractu matrimonij apponitur, habetur pro non adiecta, nisi sit contra substantiam matrimonij, quia tunc vitiat contractum. 2.519.2.1
 Conditio turpis, & inhonesta aduersus matrimonij substantiam illud irritat. ibid.2
 Conditiones honeste, & licite, quæ tamen bonis matrimonij aduersantur, illud irritant. ibid.3
 Conditiones vere non sunt, quæ ponuntur de præterito, vel de præteriti tempore. 2.520.1.4
 Conditiones turpes contra substantiam matrimonij apposte de consensu utriusque partis illud non irritant. ibid.9
 Conditiones turpes, quæ matrimonij substantiæ, & illius bonis non aduersantur, illud irritant. ibid.10
 Conditio iniquitas inter contrahentes non impedit quin filij naturales per matrimonium postea subsequatur efficiantur legitimi. 2.578.1.3
 Conditio ob causam, vel sine causa datur pro dote putatiua repetenda. 2.610.1.4
 Conducens Emphyteusum ad longum tempus irrequisito domino illam amittit. 2.147.2.47
 Conductores rerum Ecclesiæ an habeant actionem contra locatores, ad repetendam pecuniam si locatio sit nulla, ostenditur. 2.113.1.3
 Conductor tenetur de dolo, culpa lata, & leui, non autem de leuissima. 2.118.1.4
 Conductor quando renuntiauit casibus sortitis non fit remissio mercedis propter sterilitatem. 2.137.2.7
 Conductor si casu sortuito impediatur frui doctrina, fiet tunc pensionis remissio pro rata temporis. 2.138.2.7
 Conductor propter superuenientem casum potest rem conductam deserere ante finitum locationis tempus. 2.139.1.23
 Conductor potest domum deserere si in ea tætris imaginibus, & tumultibus inquietetur. ibid.24
 Conductor propter superuenientem casum à domo conducta discedens, tenetur domino renuntiare, & clauas tradere, si commodè potest. 2.139.2.25
 Conductor non potest expelli à domo, si dominus promissit durante conductione illum non expellere. ibid.28
 Conductor non potest expelli per dominum ex superueniente necessitate, quando locatio fuit facta ad longum tempus. ibidem 29
 Conductor expelli potest si re conducta abutatur, nisi dominus à principio scierit. 2.140.1.34
 Conductor si inducat in domum meretrices, aut malos homines, à domo expelli potest. ibid.35
 Nisi domus esset iuxta lupanar, vel ad talia consueta. ibid.36
 Conductori expulso ob rei conductæ abusionem durante tempore

Index Rerum, & Verborum,

- pore locationis, an amitti debeat pensio pro rata temporis, ostenditur. 2.140.2.42
 Conductor si non soluit debito tempore pensionem statim expelli potest. 2.141.1.44
 Conductor si non soluit pensionem; potest expelli etiam stante pacto de non expellendo illum durante tempore locationis. ibid. 46
 Conductor potest expelli, qui defecit in minimo nummo pensionis. ibid. 47
 Conferri non potest beneficium parochiale ei, qui legitimam non habet aetatem, quamvis iam ad Sacerdotium sine legitima dispensatione fuerat ordinatus. 1.92.2.34
 Conferendi dignitatem habens potestatem, si illam alij dederit, an possit ab illo dignitatem recipere, ostenditur. 2.80.2.3
 Conferendi potestatem habens potest de iure alteri tradere potestatem conferendi primum beneficium, quod vacabit. 2.88.
 1.1
 Conferendi potestas si ad Capitulum, & Praetulum vtr Praetulum pertinet de vno ad alterum lapsu temporis non transit, sed si Praetulus interfuit Canonici; quia tunc de Capitulo transit ad Praetulum, nisi dolum committat. 2.89.1.1
 Confessarius non licet vii extra confessionem scientia per confessionem habita, tam respectu illorum, quam ipsius penitentis. 1.265.2.3
 Confessarius non potest ex noticia in confessione habita corrigere complicem penitentis. ibid. 4
 Confessarium instituere potest Capitulum Sede vacante, qui abfoluat a casibus referuatis Episcopo. 2.94.1.17
 Confessarius potest audiri in Confessione de confidentis licentia reuelare. 3.110.1.1
 Confessarius quomodo se gerere debeat, si penitens confiteatur deliberationem diffeminandae haerese, vel perpetrandi aliquod magnum crimen, ostenditur. 3.286.1.17
 Confessarius in testem praesentatur, & iuramento adactus ad dicendum veritatem, dicere potest se nihil scire, vel audivisse, si de iis interrogetur, quae per solam sacramentalem Confessionem novit. 3.286.2.18
 Confessarius potest eos matrimonio coniungere, inter quos legitimum impedimentum cognovit ex Confessione. ibid. 19
 Confessarius potest peccatum auditum in Confessione reuelare de licentia penitentis. 3.287.1.11
 Confessarius, quibus casibus audita in Confessione reuelare possit, ostenditur. 3.287.2.26
 Confessio spontanea minuit poenam. 1.101.1.4
 Confessio probatur inter alias personas. 1.109.1.2
 Confessio Praelati contra Ecclesiam facta, non valet. 1.134.2.20
 Confessio Praelati si facta fuerit cum Capitulo infirmis, vel de mandato Capituli probatur, & Ecclesiae praedictat. ibid. 21
 Confessio per vim & metum extorta non nocet. 1.320.2.3
 Confessio Clerici facta coram iudice laico ad condemnandum non sufficit. 1.343.1.5
 Confessio facta coram iudice incompetenti non sufficit ad condemnandum. ibid. 6
 Confessio facta in actu nullo ex defectu processus, vel sententiae, etiam ob ordinem iuris non servatum probatur, & valet. 1.445.2.5
 Confessio delinquentis adversus socium aliquam facit praesumptionem & indicium. 1.462.2.4
 Si quis confiteretur crimen incidenter in iudicio, potest iudex ordinarius novum inchoando processum illum punire poena ordinaria. 1.463.1.1
 Confessio incidenter facta non sufficit ad imponendam poenam ordinariam. ibid. 4
 Confessio facta in vno iudicio an probet in alio contra confidentem? remissio. 1.463.2.7
 Confessio incidenter emanata de crimine, ad quod principaliter non agebatur, non est sufficiens ad condemnandum. ibidem 8
 Confessio facta in iure per oeconomum Ecclesiae nocet ipsi Ecclesiae, potest tamen revocari si ante finem negotii dicatur per errorem facti emanasse. 1.463.2.1
 Confessio facta in iudicio sine causa valet. ibid. 2
 Confessio facta extra iudicem probatur semiplene. 1.464.1.3.10
 Confessio facta per errorem facti potest revocari, dum causa non fuerit finaliter terminata. ibid. 4
 Confessio erronea non nocet confidenti. ibid. 5
 Confessio revocari an possit ante litem contestatam. ibid. 6
 Confessio facta iudicio plene probatur. ibid. 7
 Confessio iudicialis illa dicitur, quae fit coram iudice pro tribunali sedente in causis requiritibus plenam cognitionem, non autem coram actuario, vel tabellione. ibid. 8
 Confessio facta in libello, vel in positionibus nocet confidenti. 1.464.2.9
 Confessio extrajudicialis in quibus casibus plene probatur, ostenditur. ibid. 10
 Confessio parte praesente facta quando probet praesentiam. 1.111
 Confessio legitimam admittit in probando confessionem praesentem. 1.112
 Confessio penitentialis per vnicum testem probatur. 1.113
 Confessionis revocatio licita est quando fit inconscienti vel etiam errore probato. 1.114
 Confessio partis etiam post conclusionem in causa admittitur. 1.115
 Confessio sine expressione causae contra confessionem non probatur, nisi agatur de liberando aliquem, vel facta sit in iudicio aut coram arbitrio seu cum iuramento. 1.116
 Confessio de credulitate facta per partem aequam praesentem, cur ea, quae sit de veritate. 1.117
 Confessio partis per verbum credulitatis facta in iudicio, quod praesentem facit, valida est, & probationi facti quantumcunque causa, seu ratio concludens deficiat. 1.118
 Confessio nunquam nocet reo quando apparet quod verum ipsam est sententiarum. 1.119
 Confessio Praelati an & quando praesentem Ecclesiae, ostenditur. 1.120
 Confessio procuratoris vera & non facta praesentem dominico. 1.121
 Confessio Praelati, seu alterius procuratoris in testem quando eidem praedictetur, ostenditur. ibid. 4
 Confessio, vel sententia facit rem notoriam. 1.122
 Confessio spontanea facta in iudicio sufficit ad condemnationem. ibid. 5
 Confessio facta coram parte eam non accipiente minime probatur. 1.123
 Confessio criminalis facta extra iudicium parte obente non probatur. 1.124
 Confessio matrimonij spiritualis ad probationem non sufficit. 1.125
 Confessio exempti coram competente praesentem, cuius est testis, seu Superiori subiectionem possidet. 1.126
 Confessio partis ambigua vtriusque alteri parti debet per eam declarari. 1.127
 Confessio alicuius reuelare non licet vtriusque alteri, quod probatur. 1.128
 Confessio coniugis adversus se ipsam quare in hoc non valet. 1.129
 Confessio coniugis contententis matrimonium est ad probationem in praedictum sui ipsius statum. 1.130
 Confessio in matrimonialibus est intelligenda contra non sententem. 1.131
 Confessio vtriusque vel alterius sponsi ad sufficiens probationem pedimentum, remissio. 1.132
 Confessio sola coniugum non sufficit ad dissolutionem matrimonij contractum. 1.133
 Confessione coniugum ad dissolutionem matrimonij non sufficit, etiam si concurreret rumor vicini. 1.134
 Confessione coniugum statum quando solum agitur de separatione thori. 1.135
 Confessione coniugum contractus matrimonij probatur. 1.136
 Confessio sacramentalis fieri non potest in tempore. 1.137
 Confessio colore iracundiae emanata confidenti non nocet. 1.138
 Confessio iurata potest renovari praeterea etiam. 1.139
 Confessione coniugis asserentis propriam adulterium facit et illud probatur confessor. 1.140
 Confessio sola professi in asserente matrimonij spiritualis ad probationem religionem, nihil operatur. 1.141
 Confessio extrajudicialis deducitur in iudicio tanquam de iure particulari. 1.142
 Confessio extrajudicialis clerici ad condemnationem sufficit. 1.143
 Confessionem omittentes, & sacram Communionem sine anno, sunt suspecti de haeresi. 1.144
 Confessionem reuelans sacerdos deponendus est, & in monasterium ad agendam perpetuam poenitentiam detrahendus. 1.145
 Confessio facta in iudicio plene probatur etiam plene parte. 1.146
 Confessionis sigillum, vide Sigillum. 1.147
 Confessor dicens, Tale peccatum in Confessione auditum depondo in personae cognitionem devenire minime possit, pro tanto sigillum Confessionis. 1.148
 Confessoria actio datur ei, qui non possidet. 1.149
 Confessoria possessori etiam competit. 1.150
 Confessus mitius punitur. 1.151
 Confessus crimen puniri non potest, nisi de crimine constiterit per sententiam diffinitivam. 1.152
 Confessus crimen causam tangens, de quo excipitur poenitentia ordinatur. 1.153

Collectan. in quinque libros Decretal.

Confessus de crimine extra iudicium non punitur. 2.24.1.14
 Confessus de crimine extra iudicium non punitur, nisi confessus fuerit geminat. 3.13.1.7
 Cum sponte Confessus, mitius quam cum conuictis agendum est. ibid. 8. & 3.13.1.3
 Confessus metu alterius pro conuicto habetur. 1.160.1.2
 Confiteri non censetur excipiens ea quae in exceptione includuntur. 1.160.1.2
 Confiteri delictum in foro penitentiali animae in sui ipsius datur praedictum. 2.548.1.3
 Confiteri saltem semel in anno tenetur quilibet doli capax proprio Sacerdoti, vel alteri de eius licentia, & Eucharistiae Sacramentum ad minus in Pascha recipere, & Sacerdos reuelans Confessionem deponendus est, & in monasterium ad agendam perpetuam penitentiam detrahendus. 3.184.1.1
 Confessum in questionibus utraque pars est actor, & utraque reus. 1.472.1.3
 Confessum antiquorum in probatione admittuntur plures probationes imperfectae ad constituendam unam perfectam. 1.491.1.2
 Confines probantur per libros antiquos. ibid. 3
 Confines probantur per scripturam, si illi adhibita sit fides ab antiquo. 1.491.1.8
 Confines probantur ex enuntiatiis plurium instrumentorum, praesertim iunctis adminiculis. ibid. 9
 Confines probantur per testes, quamvis sint de auditu, & singulares, dummodo rationem reddant dicti sui. ibid. 10
 Confines probantur per famam publicam, & antiquam. 1.491.1.11
 Confines probantur per lapides antiquos pro terminis apponi solitos. ibid. 13
 Confines per testes singulares probantur. 1.502.1.60
 Confessum probationes possunt fieri per famam, & aspectum, lapides, ac literas in lapidibus terminorum scriptas. 2.386.2.2
 Confessibus antiquis in probandis non sunt omnino necessariae exactae probationes, sed leues, & coniecturales sufficient. 2.387.1.10
 Confessum, vel institutum per negligentiam indignum perdit potestatem confirmandi primum successorem, & debet suspendi a perceptione fructuum proprii beneficii, donec visum fuerit superior. 1.117.1.14
 Confessum scienter indignum debet deponi. ibid.
 Confirmationis Sacramenti minister ordinarius est Episcopus ordinatus. 1.70.1.6
 Confirmationis Sacramentum ex delegatione Papae potest simplex Sacerdos conferre. ibid. 7
 Confirmationis Sacramenti minister ordinarius est solus Episcopus ordinatus qui valide ministrat, quamvis excommunicatus, haereticus, vel degradatus. 1.178.2.12
 Confirmationis Christum ex quibus confirmatur, ostenditur. 1.180.1.3
 Confirmatio ex certa scientia quando dicatur, ostenditur. 1.246.1.10
 Confirmatio facit locationem transitoriam ad successores, quando fructus erant convertendi in utilitatem Ecclesiae. 1.306.2.4
 Confirmationis Sacramentum non est necessarium necessitate praecipui. ibid. 7
 Confirmatio praesupponit iam ius competere. 1.555.2.16
 Confirmatio privilegii intelligenda est secundum formam petitionis, & supplicationis, quae in ipso privilegio declaratur. ibidem 17
 Confirmatio superioris confirmat omnia, & supplet omnem defectum ab ipso purgabilem. 1.647.2.4
 Confirmationis materiam qui tractant, citantur. 1.726.1.2
 Confirmatio idem significat quod simul firmo, seu stabili. ibidem 3
 Confirmatio multipliciter accipitur. ibid. 4
 Confirmatio in genere sumptuosa fit si iuris quocunque modo quaesiti per legitimum superiorem facta corroboratio. ibid. 5
 Confirmatio in forma communi dicitur quando superior non praecedenti causa cognitione actum ab inferioribus gestum confirmat. 1.727.1.6
 Confirmatio ex certa scientia dicitur quando fit cum perfecta noticia totius negotii, & omnium eius circumstantiarum. ib. 7
 Confirmatio in forma communi in nonnullis conuenit, & in aliis differt ab alia ex certa scientia. ibid. 8
 Confirmationis ubi fit mentio an intelligatur de confirmatione ex certa scientia, vel in forma communi, ostenditur. 1.731.1.2.3.4
 Confirmatio privilegii nullum ius tribuit, sed quod antea erat concessum. 2.733.1.6
 Confirmandi nihil addit de nouo. ibid. 7
 Confirmandi est iuris quaesiti corroboratio. ibid. 8
 Confirmatio dicitur fieri in forma communi quando Pontifex de negotio non bene instructus confirmat contractum, & privilegium, in eo statu, & pro ut antea erat. 1.735.2.12

Confirmatio ex certa scientia dicitur fieri quando fit cum perfecta noticia totius negotii, & omnium eius circumstantiarum, veluti quando tenor totius privilegii, aut instrumenti inferitur in ipsa confirmatione. ibid. 13
 Confirmatio Papae quando censetur concessa ex certa scientia, quando in forma communi ostenditur ex decisione S. Rotae. 1.734.1.15
 Confirmatio in forma communi dicitur etiam clausula, ex certa scientia, adiciatur, si tamen tenor privilegii, vel contractus, aut rei confirmatae inferatur non est. ibid. 17
 Confirmatio ex certa scientia confirmat actum nullum, eique novum robur tribuit, & validitatem. 1.734.2.18
 Confirmatio Pontificis ex certa scientia habet vim nouae concessionis, quando confirmat id, quod inualidum est. ibid. 19
 Confirmatio ex certa scientia non dicitur simplex confirmatio, sed ampliatio, & noua concessio. ibid. 20
 Confirmatio in forma communi non reddit actum validum, sed illud confirmat pro ut antea erat, & in eodem statu, & robore illud relinquit. ibid. 21
 Confirmatio in forma communi quos effectus patiat ostenditur. ibid. 22
 Confirmatio in forma communi an iustam praestet causam praescribendi, ostenditur. ibid. 23
 Confirmatio non operatur circa non expressa, & circa ea, quae sunt aliena a mente confirmantis. 1.735.1.24
 Confirmatio quando potest referri ad privilegia valida, quae in vi sunt, & ad inualida, vel quae alias non sunt in vi, ad ea tantum debent referri, quae valida, & in vi sunt. 1.736.1.29
 Confirmatio, quam Religiosus impetravit a Papa super temporalibus administrationibus, seu prioratu, non valet, si tacuit se Regularem, si vero expresse scriptum praesentatur falsum, quia Papa non consuevit concedere. 2.736.2.1
 Confirmatio generalis non extenditur ad illicita. ibid. 2
 Confirmatio generalis statutorum, seu aliorum dispositionum, non confirmat aliquid illicitum. ibid. 4
 Confirmatio Pontificis si accedat concessionem factam ab Abbate beneficii manualis Regularis, aut peculii, adhuc integrum est Abbati reuocare ad nutum suum sicut antea licebat. 1.737.2.5
 Confirmatio in forma communi nihil noui iuris tribuit, sed tantum actui valido robur praestat. 1.738.1.3
 Confirmatio in forma communi an praestet causam praescribendi, remittitur. ibid. 4
 Confirmatio dicitur ex certa scientia quando tenor rei confirmatae specificiter incertus est in confirmatione. 1.738.2.2
 Confirmatio de actu inualido facit validum adhibita causa cognitione. 1.739.1.5
 Confirmatio, quae in forma communi expeditur, non validat id, quod ex se nullum est. 2.84.1.7
 Confirmatio facit res maioris auctoritatis. 2.85.1.13
 Confirmationis Sacramentum tempore interdicti licite conferri potest tam parulis, quam adultis, tam in Ecclesia interdicta, quam in loco generaliter interdicto. 2.324.1.7
 Confirmatio ex certa scientia confirmat actum nullum, eique novum robur tribuit. 3.231.1.4
 Vide Innocentio.
 Confirmator ex officio suo habet ius confirmandi, vel cassandi electionem. 1.85.1.10
 Conflicti quotidiani non sunt duelli. 3.262.1.4
 Confraternitas, paternitas, & compateritas indirecta sublata est per Concilium Trid. 2.538.2.2
 Confratres, qui in proprietatibus suis, & in saeculo remanent, nec oblati sunt Religioni, aut conuersi, Episcopis, & Ecclesiasticis potestati sunt subiecti. 3.213.2.41
 Confraternitates laicorum religionis causa institutae pia, & religiosa loca sunt, & a saeculari potestate, & iurisdictione exemptae. ibid. 48
 Confratres privilegiorum nisi se ad eos in totum transulerint, ad Episcopalia iura tenentur. 3.254.1.1
 Vide Oblati.
 Confratria gaudent iure minoris. 1.329.1.6
 Confugiens ad Ecclesiam inde inuitus extrahi non debet. 2.441.1.2
 Confugiens ad Ecclesiam ab ea extrahi non potest tam a saeculari, quam ab Ecclesiastico iudice. 2.445.1.3
 Confugiens ad Ecclesiam a iudice Ecclesiastico protulsi impunitus dimittendus non est. 2.445.2.35
 Confugiens ad Ecclesiam inde extrahi non debet puniendus poena corporalis, seu effusione sanguinis. ibid. 36
 Congregatio quaelibet Ecclesiae suum debet habere Praelatum, & Magistrum. 1.120.1.4
 Coniectura, Vide Praesumptiones.
 Coniunctiones duae vni soli praevalet. 1.297.2.8
 Coniunctus pro coniuncto absque mandato ad agendum admittitur. 1.56.1.37
 Coniunctus, quando pro coniuncto absque mandato admittitur, coniunctus

Index Rerum, & Verborum;

coniunctio nomine, cum autem procuratorio, debet inter-
uenire cum cautione de rato. *ibid.* 18
Coniunctus non excommunicatus an possit esse in iudicio pro
coniuncto excommunicato, remissus. 1.56.2.2.0
Coniunctus pro coniuncto in causis spiritualibus sine mandato
non admittitur. 1.250.1.7
Coniuncti nomine veniunt coniuncti coniunctione spirituali, &
amici. 1.311.1.3
Coniuncta personae, quae dicantur, remissus. 1.312.2.7
Coniunctus pro coniuncto in integram restitutionem petere po-
test. 1.336.2.3
Coniuncta personae excepto patre sine mandato ea agere non
possunt, quae speciale mandatum requirunt. 2.579.2.3
Coniugale vinculum non dissolvitur altero coniugum fidelium
in haerem lapsio, sed si vnus infidelium coniugum conuer-
tatur ad fidem, & alter nolit sibi cohabitare, vel non sine blasphem-
ia, aut sine peccato mortali, soluitur coniugium, & conuer-
sus contrahere poterit. 2.602.1.1
Coniugatus ad administrationem, & ordinem Ecclesiasticum, vel
beneficium non promouetur, nisi castitatem promittat, & non
sit bigamus. 2.22.2.1
Coniugatus faciens professionem vxore consentiente, licet nun-
quam intrauerit monasterium, si mortuus coniuge cum alia
contrahat, non valet matrimonium, & monasterium intrare
compellitur. 2.293.2.1
Coniugatus non potest a suo coniuge, cuius consanguineam, vel
affinem cognouit, amplius debitum competere. 2.544.1.2
Coniugatus si viuentem prima in facie Ecclesiae contrahit cum se-
cunda hoc ignorante, legitima erit eorum proles. 2.592.2.1
Vide **Vxoratus**.
Coniugium spirituale contrahitur inter Ecclesiam, & Episcopum.
1.139.1.5
Coniugij vnus an licitus sit eo tempore, quo durat immunditia
illa corporalis post partum, ostenditur. 2.431.1.3
Coniugium ab ipso vinculo in quo subsistit matrimonium recte
dicitur. 2.463.1.7
Coniugia an soluantur per Sacramentum Baptismi. 1.604.2.9
Coniugij ad licitum vsum prius deponendus est scrupulus, seu
temeritatis dubium. 3.325.1.4
Coniux restituitur viro probanti dispensationem, & copulam, &
de ipsius impunitate cauendi, nisi magna sit viri sceleritia. 1.
434.1.1
Coniuges ad iudicium sui corporis potestatem transferunt. 1.
434.2.12
Coniux impedimenti conscius si ab Ecclesia excommunicetur,
quia debitum negat, talis excommunicatio vere coram Deo
non ligat. 1.440.1.23
Coniux accusatus de adulterio ad separationem thori non debet
line pendente priuari possessione coniugali. 1.455.1.1
Coniux prohiberi potest ne rem agat cum altero post probatam
accusationem. 1.455.2.3
Coniugis alterius ingressus in Religionem, vt licitus sit post ma-
trimonium consummatum non est necessaria licentia Episcopi
ad professionis valorem. 2.287.1.4
Coniuges vna caro sunt per solum matrimonium consumma-
tum. 2.288.1.7
Coniux absque licentia alterius professus tenetur ab ipso reuo-
catus redire post eius obitum ad Religionem, & non redeun-
do peccat. 2.289.1.17
Coniux in his terminis quibus potest a coniuge reuocari an pos-
sit propria auctoritate exire, ostenditur. 2.293.1.5
Coniux si altero infcio profiteatur, non potest a religione rece-
dere, nisi viro repente, reductus tamen non cogitur altero
mortuo redire ad monasterium. 2.294.2.1.2
Coniux, quae continentiam vult, tenetur reddere debitum con-
iugi, licet ad tempus voto consenserit. 2.294.2.1
Coniux non potest fieri Religiosus sine altero, vel si sit sine su-
spicione incontinentiae & voueat. 2.295.1.1
Coniux sine licentia professus an possit propria auctoritate Re-
ligionem deserere altero non repente, ostenditur. *ibid.* 4
Coniugi innocenti licitum est inuito adultero ad Religionem
transire quando vel praecellit sententia, vel adulterium est no-
torium. 2.296.2.2
Coniugi innocenti licitum est ad Ordines sacros transire inuita
vxore adultera in iis casibus, in quibus ei est integrum profi-
teri. *ibid.* 3
Coniux absque licentia, vel cum minus legitima alterius, profes-
sus non potest reuocari a coniuge post modum fornicante, si
ipse professus innocens sit. 2.296.2.1.2
Coniugi professo absque legitima causa, & innocenti, an inte-
grum sit a monasterio exire, quando iam constat alterum in
adulterium lapsum esse, ostenditur. 2.297.1.4
Coniux innocens, qui ob adulterium alterius diuertit, & iam rau-
rato statu factus Religiosus professus fornicatus est, minimè
potest a monasterio extrahi propter fornicationem. *ibid.* 5
Coniux manens in saeculo cum continentiae voto, si id non seruet
post viri professionem, sed incontinenter viuat, cogenda erit

ingredi monasterium.
Coniux professus de alterius licentia metu graui extorsus, cogi-
gitur redire ad Religionem post mortem coniugis reuoca-
tis. 2.297.2.2
Coniux de licentia vxoris metu extorta professus potest propria
auctoritate Religionem deserere altero non repente. *ibid.* 3
Coniuges si se adiuvant absoluerunt continentiam promissa
do, & uterque, vel alter eorum Religionem professus, alteru-
terum repente non potest. 2.297.2.2
Coniux innocens non tenetur adulteram continere
liare. 2.297.2.2
Coniuges tenentur simul habitare ad adiuvandum se mutuo
que familiam promouendam. 2.297.2.2
Coniugi innocenti vtrum liceat, vbi fornicatio est nota,
propria auctoritate diuertere ab adultero? 2.297.2.2
Coniuges non possunt secundum matrimonium contrahi co-
stente primo, etiam carnali copula non consummato. 2.297.
2.2
Coniux sanus an teneatur reddere debitum coniugi leproso, re-
missus. 2.297.2.2
Coniuges non possunt esse diuini separati. *ibid.* 3
Coniuges propter lepram separandi non sunt a coniugio, & con-
trahere possunt matrimonium, & tamen sibi reddere debi-
tum tenentur. 2.297.2.2
Coniugi leproso tenetur sanus debitum reddere copula redacta
non edic in reddendis notabile damnum. *ibid.* 4
Coniux dubius de seruitute alterius tenetur collere debitum. 2.
336.1.8
Coniux qui a fraternitate, aut cognatione contrahit, non potest
reddere debitum alteri quoties ex lege iustitiae videtur non
alstringitur. 2.401.2.4
Coniux incestuosus propter incestum cum dirigit coniugi
consanguineo, vel consanguinea actum intra vniuersum
tum non potest debitum petere, tenetur tamen reddere. 2.
548.2.2
Coniuges ad tempus separandi sunt quando matrimonium
contra prohibitionem inueniunt. 2.592.2.1
Coniuges quando de matrimonio valitudine dubitant, potest
dubium speculatum est, ac per consequens non inuoluntari-
am fidem. 2.592.2.1
Coniuges propter aliud crimen a spirituali fornicatione, vel
etiam carnali non separantur, & sic separati matrimonium
sunt, quia tenent matrimonium. 2.592.2.1
Coniux vnus si post alium ad fidem conuertatur, prius con-
uersus restituitur secundo conuerso si res est integra. 2.592.
2.7
Coniuges putatui communicant bona inter se rigore iura
huiusmodi communicationem permittunt. 2.592.2.1
Coniux, reconciliatus si in adulterium relapsus, potest a
accusari. 2.592.2.1
Coniux qui dubius de morte prius coniugis, remissus.
tum nullo modo potest petere, tenetur tamen reddere. 2.
618.1.3
Coniux quid facere debeat postquam secundo nupsit a dubio de
morte primi coniugis, remissus.
Coniuges non debent de nouo benedici si vnus ex coniugibus
fuit aliàs benedictus. 2.618.1.3
Coniux secundo nubens non est a presbytero benedicendus.
dem 2
Et quid hodie seruetur generali consuetudine, potestatem
dem 3
Coniux relapsus non recuperat vxorem suam. *ibid.* 4
Coniux coniugem de adulterio impetere non potest, si ipse
adulterium commisisse conuincitur. 2.618.1.3
Coniuges ius diuortij & acculandi consensu per copulam
remittere. 2.618.1.3
Coniux si certo sciat impedimentum matrimonium, non debet
dare debitum, sed potius excommunicari, si hoc credat ex causa probabili & discreta, potest collere debi-
tum, non autem exigere, sed si ex leui, & remota causa, colla-
posita conscientia potest reddere, & exigere. 2.618.1.3
Vide **Vxor**.
Connexitatis ratione non procedit regulatio, non tamen alio, sic
13.2.8
Connexitatis ratione res inter alios ada alioq. 2.618.1.3
Connexum de vno statutum ad aliud conexum extenditur
13.2.1
Ab vno Connexum fit extensio ad alterum. *ibid.* 2
Connexa dicuntur indiuidua, & reparantur rursus. 2.618.1.3
Connexa in privilegijs, & exorbitantibus non veniunt. 2.618.1.3
2.7
Consanguineus nullus potest accipere sponsam alterius consan-
guinei. 2.471.2.1
Consanguineorum iuramentum admittitur contra faciem. 2.471.2.1
impedit matrimonium. 2.471.2.1
Consanguineorum appellatioque qui veniant remissus. 2.471.
2.2

BARBOSA
In Ius Can
To. 2. p. 13.
C. VI
15

Collectan. in quinque libros Decretal.

Confangui nei mariti cum confanguineis vxoris licet contrahe-
re possunt. 2.55.2.2.1
Confangui nei duo inaequaliter distantes a stipite, si alter distet
vtra quartum gradum possunt matrimonio copulari. 2.555.
2.2
Confangui nei vulgo dicti si contraxerunt contra preceptum
iudicis, debent separari donec de causa cognoscatur. 2.567.
2.1
Confangui nei & parentes testificari possunt in causa matrimo-
niali super confanguinitate, & contractu. 2.596.1.1
Confangui nei, vel amici electi ad aliquam dignitatem, qui pro
ea obtinenda pecuniam dedit, non praesumitur dedisse de man-
dato electi, nisi illius interuenierit scientia. 3.37.1.3
Confangui nitas in gradu prohibito vbi opponitur contra peten-
te, n. restitutionem coningis, & offerunt probationes paratas,
recepto ab opponente iuramento de malitia, negabitur resti-
tutio quoad thorum, & fiet quoad reliqua, si vero probationes
promptae non sint, fiet plena restitutio nisi sit magna viti ce-
ritia. 1.438.1.1
Confangui nitas per testes singulares probatur. 1.502.2.5
Confangui nitas super causa quales esse & qualiter iurare testes
debeant, ostenditur. 1.504.1.1
Confangui nitas probatur, & reprobat per instrumentum. 1.
52.1.3
Confangui nitas probant testes de auditu si sint personae gra-
ues, & deponant a maioribus auduisse aut licet motam. 1.
541.1.2
Confangui nitas iure non succedit in bonis Ecclesiae. 2.41.
2.1
Confangui nitas gradu quoto debeat persona carnaliter cogni-
ta a coniuge coniuncta esse alteri coniugi, ut coniux ille ince-
stuosus accusetur a debiti petitione, ostenditur. 2.548.2.3
Confangui nitas dicitur quasi sanguinis unitas, & confangui nei
quasi sanguine iuncti. 2.549.1.5
Confangui nitas definitur ut sit vinculum personarum ab eodem
stipite descendendum carnali propagatione contractum. Vel
melius ut sit relatio sanguinis per naturalem generationem
communicati. ibid.6
Confangui nitas nomen dupliciter in iure reperitur, vel stricte,
& cinitur, vel naturaliter, secundum propriam ac totam si-
gnificandi vim. 2.549.2.7
Confangui nitas foro non ponitur quis de homicidio sine dolo com-
missi, etiam si culpa praecessit. 3.101.1.6
Consecrationis minister est solus Sacerdos. 1.7.2.17
Consecrationis munus a Metropolitano accipi debet. 1.139.
1.2
Consecratio Episcoporum a minori numero, quam trium Epi-
scoporum fieri non potest. 1.161.2.2
Consecratio Ecclesiae per vicum testem probatur. 1.501.1.2.5
Consecratio Ecclesiae probatur per vnum testem. 1.544.1.7
Vide Ordinario.
Consensus Principis probatur taciturnitate longi temporis. 1.23.
2.2.2
Consensus expressus post impetrationem litterarum sufficit. 1.
55.2.8
Consensus non solum ante, & in ipso actu, sed etiam post illum
praestari potest. 1.74.2.6
Consensus saltem tacitus totius populi, aut maioris partis requi-
ritur ad inducendam consuetudinem. 1.78.1.19
Consensus in electionibus non scripto, sed voce est expremen-
dus. 1.128.1.6
Consensus contempni post electionem praestitus non augeat eli-
gentium numerum. 1.136.1.6
Consensus non praestare, & praestare sine solemnitate requisita,
paria sunt. 1.153.2.3
Consensus praestitus vigore statuti praedictat consentienti. 1.
105.1.3
Consensus tacitus in quibus modis inducatur, remissus. 1.700.
2.5
Consensus requisitus in actu debet etiam in eius reuocatione ad-
hiberi. 2.95.2.3
Consensus Praelati in alienatione rei Ecclesiasticae expressus esse
debet. 2.96.1.5
Consensus postea praestitus idem operatur ac si antea fuisset praes-
titus. 2.56.2.2
Consensus Capitali in alienatione rerum Ecclesiae exequuta 30.
annorum praesumitur interuenisse. ibid.3
Consensus Conuentus per maiorem partem Capituli explican-
dus est. 2.347.2. init.
Consensus Episcopi in translatione, ac donatione iurispatronatus
potest interuenire ex post facto. 2.351.1.6
Consensus vbi requiritur in aliquo actu, sufficit quod quando-
cumque praestetur. ibid.7
Consensus Ordinarij in translatione, seu reservatione iurispatro-
natus potest interuenire ex post facto. 2.356.1. init.
Consensus Episcopi in translatione, vel donatione iurispatrona-
tus potest interuenire ex post facto. 2.360.2.3
Barth. Quilch. Tom. 111.

Consensus Ordinarij an praesumatur ex lapsu temporis. 2.364.2.
rem.
Consensus Papae non praesumitur interuenisse etiam per longum
tempus in facultate Ecclesiae super conditionibus apposis in
ipsa fundatione. 2.366.2.9
Consensus contrahentium sufficit quod explicetur ab altero al-
teri per interpretem. 2.471.1.8
Consensus praesumptus ex mutua cohabitatione hodie non suf-
ficit, nisi denuo ratificetur coram parcho & testibus, obserua-
ta Concil. Trid. forma. 2.484.1.3
Consensum viri, & coniugis simul tempore praestati, non esse
necessarium. 2.486.1.7
Consensus superiorum inducit per eorum patientiam, vel to-
lerantiam. 2.553.1.4
Consensio pro confirmatione Chriftianis aliquando accipitur.
2.531.2.7
Consilia an sint leclariis anteferenda. 1.111.1.13
Consilium vbi requiritur, debet peti ante actus expeditionem. 1.
131.1.2
Consilium postquam petum fuerit, expectandum est responsum
per tempus necessarium. ibid.3
Consilium non obligat ad sequendum. ibid.4
Consilium tertij electi saltem in genere requirendum. ibid.5
Consilium, quando ratione subiectae materiae sumitur pro con-
sensu, est requirendum. 1.251.1.4
Consilio alicuius iussu aliquid facere, petere quidem illud rene-
re, sequi vero minime. 1.345.2.2
Consilio alicuius iurans stare, intelligi debet si consilium sit iuri
consilium. 1.593.1.4
Conspiratio probati potest per eosdem conspiratores. 1.550.
1.3
Constantinus Imperator in pluribus terris, & Proinciis omnem
temporalem potestatem, dominium, & vniuersa Imperij iura in
Ecclesiam transiit. 2.589.1.20
Constituta, in quibus probationibus verificetur, ostenditur. 3.
7.2.2
Constitutio respicit futura, & non praeterita. 1.111.1.1
Constitutiones Decretorum singularibus sunt opinionibus praes-
ferenda. 1.14.2.1
Constitutio Collegij antiquam consuetudinem auferens, quae
redundat in damnum aliquorum, & commodum aliorum, ces-
sante rationabili causa non valet. 1.15.1.1
Constitutio laicorum Ecclesiam, seu eius bona non adstringit. 1.
161.1
Constitutiones referuntur de electione Summi Pontificis agen-
tes. 1.86.2.2
Constitutio iuris antiqui declaratoria addens nouam penam,
non extenditur respectu penae ad praeterita. 3.41.1.6
Constitutiones odiosae editae in viciarios, cessant viciariis cessan-
tibus. 3.137.2.8
Constitutio Pij V. comprehendit solum habentem copulam so-
domiticam consummatam si naturale semen intra vas effun-
datur. 3.188.1.8
Constit. Pij V. an comprehendat illum, qui muliere retro abu-
tur, ostenditur. 3.189.1.10
Constitutionibus synodalibus stantibus, an potius ad illas, quam
ad ius commune sit recurrendum, remissus. 3.198.1.6
Vide Lex.
Constitutum in minoribus Ordinibus, si aliis est idoneus, ad regi-
men Parochialis Ecclesiae dispensatus potest assumi. 1.171.
1.1
Constitutum inutile est si constitutus non possidet. 1.443.1.6
Constitutio valet quod quis in absentia, seu non residens perci-
piat fructus suorum beneficiorum, non autem distributiones
quotidianas. 1.15.2.10
Constitutio tanti temporis, cuius non est memoria, vim priuile-
gij, constitutionis, seu dispensationis habet. 1.22.1.10
Constitutio immemorialis licet habeat vim priuilegij, non ta-
men est verum priuilegium. 1.25.1.17
Constitutio, quae est contra ius Diuinum, non valet. 1.25.2.20
Constitutio in vim priuilegij allegata in his casibus non sufficit,
nisi probetur priuilegium per scripturam. 1.24.1.26
Constitutiones, vel statuta licet Papa, vel Imperator casset, per
hoc non intelligitur cassare consuetudines iuramento firmatas.
1.46.2.4
Consuetudinis materiam qui Doctores tractant, citantur. 1.66.
2.1.2
Consuetudo est ius quoddam moribus introductum quod pro
lege suscipitur. ibid.3
Consuetudini praecedere debent duo actus, vel vnus, habens tan-
tum causam successiuam. 1.67.1.9
Consuetudo vna dicitur praeter ius, alia contra ius appellatur.
ibid.6
Consuetudo praeter ius per decem annorum spatium intro duci-
tur, non sic illa quae contra ius est. ibid.7
Consuetudo alia e contra ius diuinum, alia vero contra ius huma-
num. ibid.8
Consuetudo

Index Rerum, & Verborum,

Consuetudo contra ius diuinum, siue positium sit, siue naturale, nequaquam valet, nec introduci potest. *ibid. 9*
 Consuetudo contra ius humanum admittitur & valet dummodo rationabilis, & legitime praescripta. *ibid. 10*
 Consuetudo, quae Ecclesiis grauis est, auctoritate, & officio iudicis tolli debet. *1. 67. 1. 1. 2*
 Consuetudo, qua inductum fuerit emphyteutam Ecclesiam non cadere emphyteusi etiam si vitra triennium pensionem soluere omiserit, valida est. *ibid. 3*
 Consuetudine potest introduci actus, siue solemnitas per quam sine apprehensione reali transferatur possessio rei absentis. *1. 68. 1. 1*
 Consuetudo non valet vt in causis Ecclesiasticis dictum populi pro sententia habeatur. *1. 69. 1. 1*
 Consuetudo non potest operari vt clericus non Episcopus exerceat ea, quae sunt reuerentia Ordini Episcopali. *ibid. 2. 1*
 Consuetudo, qua Presbyter simplex ea praestat, quae sunt ordinis Episcopalis, nullius est momenti. *ibid. 2*
 Consuetudo per quam interdicti sententia violatur, non valet. *1. 70. 2. 1*
 Consuetudo Regni, seu loci vicini attendenda est. *1. 71. 1. 4*
 Consuetudo in honoribus decernendis seruanda est. *ibid. 10*
 Consuetudinis praetextu non potest quis dimittere dignitatem sine superioris licentia, nec valet electus administrare non habita confirmatione a superiore. *1. 72. 1. 1*
 Consuetudo, qua quis solet dignitatem deponere sine Superioris auctoritate, sacris Canonibus inimica censetur. *ibid. 2*
 Consuetudo admittens vt quis electus ante confirmationem administraret quae sunt munus illius officij, vel Praelaturae, ad quam est electus, non est seruanda, imò potius extirpanda. *ib. 4*
 Consuetudo publica faciendi actum excusat a delicto, & a pena. *ibid. 4*
 Consuetudo non valet contra legem expressè consuetudinem derogantem, nisi sit inducta sciente, & patiente Principe. *1. 72. 2. 5*
 Consuetudo etiam futura praecedere non potest aduersus legem, quae ipsam consuetudinem simpliciter reprobauit. *ibid. 6*
 Consuetudine introduci potest quod vna Ecclesia de gremio alterius teneatur sibi Praelatum eligere. *ibid. 2. 1*
 Consuetudo valet, vt eligatur aliquis de certo Monasterio. *1. 73. 1. 5*
 Consuetudo est optima legum interpretes. *ibid. 6. & 1. 455. 1. 6*
 Consuetudo est interpretatiua priuilegiorum, & scripturarum. *1. 73. 1. 7*
 Consuetudo est interpretatiua contractuum, & ab ea quaelibet dispositio accipit interpretationem. *ibid. 8*
 Consuetudo, & rei natura dant interpretationem dispositioni simplici, & genericæ. *ibid. 9*
 Consuetudo vim patrem habet cum lege. *ibid. 10*
 Consuetudo facit licitum, quod aliis erat illicitum. *ibid. 11*
 Consuetudo cum sit quid facti debet probari. *1. 73. 2. 16*
 Consuetudo non valet per quam quis inducitur ad peccandum, vel bona propria dissipandum. *1. 75. 1. 1*
 Consuetudo praebens delinquendi ansam etiam si sit immemoralis non valet. *ibid. 2*
 Consuetudo non derogat iuri naturali, seu diuino, cuius transgressio peccatum inducit, nec positio, nisi sit rationabilis, & praescripta. *ibid. 2. 1*
 Consuetudo non valet, quae est contra ius naturale. *1. 76. 1. 3*
 Consuetudo immemoralis dicitur illa, quae est tanti temporis, cuius initij memoria non sit in contrarium. *ibid. 5*
 Consuetudo immemoralis est quasi alterum ius naturale, quod immutari non potest, & tribuit iurisdictionem. *ibid. 6*
 Consuetudine sublata simpliciter, vel aliquo signo vniuersali, nunquam censetur sublata immemoralis. *ibid. 7*
 Consuetudine a lege derogata, etiam immemoralis derogata censetur. *ibid. 8*
 Consuetudo immemoralis qualiter arteletur, & probeatur, remittitur. *ibid. 9*
 Consuetudo ex vi & efficacia sua potest legem abrogare. *1. 76. 2. 10*
 Consuetudo ad hoc, vt valeat debet esse rationabilis. *1. 77. 1. 11*
 Consuetudo rationabilis, quae dicatur, ostenditur. *ibid. 2. 12*
 Consuetudo, vt legitima dicatur, praescripta debet esse de iure ciuili, & in temporalibus per spatium decem annorum, de iure vero Canonico, ac contra Ecclesiam per spatium quadraginta. *ibid. 13*
 Consuetudo praeter ius etiam de iure Canonico spatium decem annorum praescribitur. *ibid. 14*
 Consuetudo, vt censetur actuum frequentia introducta requirit ad minimum duos actus. *ibid. 16*
 Consuetudo, & praescriptio in quo differant, ostenditur. *1. 78. 1. 1*
 Consuetudo non potest tollere libertatem in eligendo, potest tamen inducere, vt ex certo genere personarum electio fiat. *1. 95. 2. 2*
 Consuetudine, & priuilegio possunt Reges habere ius nominandi Episcopos, vel eorum electioni assensum praestandi. *ibid. 7. & 1. 99. 1. 5*

Consuetudo est altera natura. *1. 79. 1. 13*
 Consuetudine an possit introduci, vt mors Praelati Princeps accietur, ab eoque venia peccator ad nouam electionem praestandi, ita quod electio aliter facta vniuersis carere, obstat. *1. 135. 2. 4*
 Consuetudo non valet vt laici in electionibus Episcoporum vocem habeant. *ibid. 2*
 Consuetudo aliorum locorum est spectanda, quando praedictis deficiat. *1. 136. 1. 4*
 Consuetudo vnius ciuitatis, vel loci extenditur ad loca, & epidia particulari illi subiecta, quae non habent consuetudinem propriam. *1. 137. 1. 1*
 Consuetudo iurisdictionem dare potest. *ibid. 1*
 Consuetudo non valet quod clerici in criminalibus apud laicam iurisdictionem impediunt subditorum correctionem nulla est. *1. 137. 1. 2*
 Consuetudo iurisdictionem tribuit. *ibid. 1*
 Consuetudo mixta clericorum & laicorum contra clericum, vt ea ventur, ligat. *1. 138. 1. 1*
 Consuetudo valet quod teneatur quis rem suam vendere. *ibid. 2*
 Consuetudo non valet quod clerici in criminalibus apud laicam conueniantur. *1. 138. 1. 1*
 Consuetudo purificat priuilegia. *1. 138. 1. 1*
 Consuetudo valet quod clericus coarctatus hanc coarctationem Ecclesiastico. *1. 139. 1. 5*
 Consuetudo loci seruanda est in coarctationibus praedictis. *1. 139. 2. 9*
 Consuetudo, seu stylus respiciens consuetudinem iurij, leges, tenet, licet secus in decisiis causis. *ibid. 1*
 Consuetudo potest tribuere iurisdictionem iudici Ecclesiastico contra laicum. *1. 139. 1. 5*
 Consuetudo valet vt iuramentum calumniae non praestetur. *1. 400. 2. 5*
 Consuetudo regionum seruanda est in festis celebrationibus. *1. 406. 1. 3*
 Consuetudo mixta procedens a sacro consilio Clericorum & Laicorum maximam vim habet, etiam in his quae Ecclesiastica sunt. *1. 407. 1. 1*
 Consuetudo inuoluta est, per quam is, qui in iudicio tenetentionem instrumentis, aut testibus fundatur, cogitur ad ipsum proprio iuramento affirmare. *1. 408. 1. 1*
 Consuetudo minime valet, quod iuramentum necesse sit ratum plena probatione facta. *1. 409. 1. 1*
 Consuetudine in probanda non deservit iuramentum improbatum. *1. 410. 1. 1*
 Consuetudo per testes singulares probatur. *1. 411. 1. 1*
 Consuetudo, vel statutum potest facere de non plena probatione plenam. *1. 412. 1. 1*
 Consuetudine introduci potest vt plena sit probatio. *1. 413. 1. 1*
 Consuetudine, vel statutum iubens libis intercessionem praestare adhibetur. *1. 414. 1. 1*
 Consuetudo, vel statutum iudex libis intercessionem praestare adhibetur. *1. 415. 1. 1*
 Consuetudo contra Canones non valet. *1. 416. 1. 1*
 Consuetudo in praedictum, & contra Ecclesiam non valet. *ibid. 1*
 Consuetudo remittens solemnitatem requirit in administratione bonorum Ecclesiae non valet. *1. 417. 1. 1*
 Consuetudine potest clericus coniugatus habere clericatus minimè portans, clericali priuilegio gaudeat. *1. 418. 1. 1*
 Consuetudo vtrum possit efficere vt minuantur solennitates quae desiderantur circa res Ecclesiae alienandas, remittitur. *1. 108. 2. 17*
 Consuetudo in contractibus maxime attenditur. *1. 419. 1. 1*
 Consuetudo an valeat vt monachi testibus, penitus non admittantur. *1. 420. 1. 1*
 Consuetudo valet qua permittitur beneficiis in vestitus de iure ex beneficio acquisitis in usus pios, vel ad alios remanere. *1. 421. 1. 1*
 Consuetudo, qui ipsi viuuntibus inest, non valet. *1. 422. 1. 1*
 Consuetudini standum est quanta debet esse canonica probatio quae debetur Ecclesiae Parochiali. *1. 423. 1. 1*
 Consuetudo, cui standum est in quantitate canonica probatio an & quando debeat esse legitima praescripta quanta quae canonica, ostenditur. *1. 424. 1. 1*
 Consuetudo, quae viget in Ecclesia cui legatur circa quantitate canonice portionis, seruanda est, quando nulla est expressa Ecclesia Parochiali, & quid si in noua regione. *1. 425. 1. 1*
 Consuetudini statum an colonos soluat decem. Ecclesia in ius Parochia sua sunt praedicta, an Ecclesiae vbi auctoritas & percipit Ecclesiastica Sacramenta. *1. 426. 1. 1*
 Consuetudine possunt decem vni Ecclesiae alibi debetur, & solui. *1. 427. 1. 1*
 Consuetudo in soluendis decimis consideratur. *1. 428. 1. 1*
 Consuetudo in soluendis decimarum, quae sit attendenda loci vicinioris, aut loci ubi praedia cultum, colliguntur. *1. 429. 1. 1*
 Consuetudo, ubi adest quod decima ad Episcopum spectat, & seruanda est. *1. 430. 1. 1*
 Consuetudo plurimum potest circa portionem, & quantitate decimae, eaque atquequada sit. *1. 431. 1. 1*

Collectan. in quinque libros Decretal.

Consuetudo ut introducat in solutione decimarum decennium
requiritur. *ibid. 7*
Consuetudo vicinorum locorum in dubio est seruanda, vbi non
adest particularis. *2. 389. 1. 2*
Consuetudo non tribuit ius laicis imponendi collectas, & onera
Ecclesiasticis. *2. 448. 2. 4*
Consuetudinis nullae sunt vires circa substantiam matrimonij. *2. 454. 2. 3*
Consuetudo etiam improba inducit probabile dubium, & excusat
a pena. *2. 511. 2. 3*
Consuetudo si est in loco quod parvus conditionem patris se-
quatur, natus ex libero, & ancilla liber est, & vbi liber matri-
monium contrahit. *2. 536. 2. 1*
Consuetudo legitime praescripta valet, vt filius non matris, sed
patris, aut vtriusque conditionem sequatur. *ibid. 2*
Consuetudo circa validitatem matrimonij an valeat ostenditur.
2. 528. 2. 5
Consuetudo nulla etiam si scandalum oriatur, vires habet ad dif-
soluendum matrimonium semel legitime initum. *2. 539. 1. 1*
init.
Consuetudo an efficax sit ad reddendos quospiam habiles ad
matrimonium, qui iure Canonico inhabiles erant. *2. 540. 1. 2*
Consuetudo cupidinis mater ac venteris ministra est. *2. 547. 2. 2*
Consuetudo contrahendi matrimonium in gradibus consanguini-
tatis, seu affinitatis iure prohibitis an & quando valeat, ostendit-
ur. *2. 552. 2. 2*
Consuetudo vbi adest, quod aliquid detur in exequiis mortuo-
rum, & similibus, potest populus cogi saltem officio iudicis, ad
obseruandam consuetudinem. *3. 34. 2. 6*
Consuetudo exigendi pecuniae quantitatem, aut aliam rem in
Archidiaconi investitura reprobatur. *3. 38. 2. 3*
Consuetudo laudabilis, qua populus aliquid dat pro sepulchris,
&c. seruanda est, etiam si clerici sint diuites. *3. 42. 1. 7*
Consuetudo inducitur spatio decem annorum. *ibid. 8*
Consuetudo non valet de praesentibus, seu soluendis vfrus. *3. 134. 2. 7*
Consuetudo puniens homicidium poena pecuniaria non valet. *3. 163. 2. 3*
Consuetudo quae est contra libertatem Ecclesiae, vel eidem onero-
sa, non valet. *3. 350. 1. 2*
Consuetudini, vbi reproba quando derogatur, censetur quoque
Consuetudini futurae derogatum. *ibid. 3*
Consuetudo vt inducatur non requiritur quod sit introducta,
& obtenta in contradictorio iudicio. *3. 345. 1. 2*
Consuetudo tanti temporis, cuius non extat memoria in contra-
rium, vim privilegij habet, data capacitate illum inducentis,
vel praesentis. *3. 346. 2. 4*
Consuetudo immemorabilis habet vim tituli. *3. 347. 1. 7*
Vide Statuta.
Consulens delictum, an puniatur eadem poena, qua ipse delin-
quens, remittitur. *3. 399. 2. 3. 1*
Consulens, vel mandans percuti clericum excommunicatus est,
si sequatur percussio. *3. 298. 2. 4*
Consultores in causa sanguinis sunt irregulares sequuta morte,
vel mutilatione membri ob eius dictum. *3. 192. 2. 4*
Contemptus etiam potest separatim purgari per singulos. *1. 110. 2. 5*
De contemptu non potest agere qui non habet vocem in Ca-
pitulo. *ibid.*
Contemneri nihil aliud est quam aspernari, & non curare. *1. 360. 1. 10*
Contendens alicuius parentes matrimonium contrahere non po-
tuisse, debet probare matrimonium illud non tenuisse, cuiusque
parentes illud contraxisse mala fide. *2. 585. 2. 2*
Contestatio litis est terminus substantialis iudicii. *1. 133. 3. 1. 11*
Contestatio litis fit per principalis negotij ad competentem iu-
dicem factam narrationem. *1. 134. 1. 10*
Contestatio litis requiritur in iudiciis possessorijs. *1. 130. 1. 6*
Contestatio litis non est necessaria in exceptionis quest. *1. 240. 2. 16*
Contestatio litis fit tantum per petitionem, & directam respon-
sionem ad eam. *1. 489. 2. 35*
Contestatio litis inualida non interruptit praescriptionem. *1. 710. 2. 10*
Continencia cause diuini non debet. *1. 66. 1. 6. & 1. 459. 2. 1. 3*
Continenciae cause non diuidenda exceptio vti dilatoria ante
litem contestatam, apponenda est. *1. 607. 2. 7*
Continenciae votum sacris Ordinibus in Ecclesia Orientali est
annexum. *1. 24. 2. 3*
Continencia solo praeepto Ecclesiastico sacris Ordinibus est an-
nexa. *ibid. 5*
Continencia, & continencia, nullam recipit interpellationem. *3. 234. 2. 5*
Contrahens annullato annullatur etiam omnes clausulae contentae
in eo. *1. 252. 2. 12*

Barb. Collect. Tom. 111.

Contractus ex diurnitate temporis robur accipit, & fomen-
tum. *1. 303. 1. 3*
Contractus quoties per restitutionem in integrum rescinditur,
tunc emptor de meliorationibus, & expensis recte agere, rem-
que ipsam retinere poterit. *1. 329. 2. 12*
Contrahens sortitur forum iudicis in cuius territorio contraxit,
si ibi reperitur. *1. 386. 2. 3*
Contractus confirmati ratione non sortitur ibi quis forum. *ibid. 4*
Contractus attenditur locus vbi celebratus fuit, non vero vbi re-
soluitur. *ibid. 5*
Contractus nomen largissime sumitur. *1. 38. 1. 12*
Contractus sunt de iure gentium, & non iussum sub potestate
Regis, vel Imperatoris. *1. 466. 1. 5*
Contractus tempus inspicendum est. *1. 538. 1. 4*
Contrahens cum minore decreto non interposito censetur in
mala fide, & nunquam potest praescribere. *1. 641. 1. 12*
Contractus si sunt viles Ecclesiae, etiam si fiant sine solemnitate,
sunt validi. *2. 1. 2. 2. 7*
Contractus omnes bonae fidei rescinduntur ob laesionem ultra
dimidiam iusti pretij. *2. 126. 1. 8*
Contractus lucratij ob laesionem ultra dimidiam rescindi non
possunt. *2. 127. 2. 8*
Contractus reciproci, seu respectui ob laesionem ultra dimidiam
rescindi non possunt. *ibid. 30*
Contrahentes quando ex vna parte rem tradendo, & ex altera
rem, & pecuniam, censentur permutationis, vel venditionis
contractum facere. *2. 165. 1. 2*
In contractu censuali transferatur in recipientem omne do-
minium, tam directum, quam vile. *2. 334. 2. 9*
Contractus potest inuestigari domino alienare, nec tenetur eum,
cui sensum soluit, requirere. *ibid. 11*
Contractus in dubio magis praesumitur censuali, quam emphy-
teuticus. *ibid. 12*
Contractus est totus approbandus cum suis qualitatibus, & cau-
sis, aut totus reprobandus. *2. 387. 1. 5*
Contrahentes omnis denunciationibus, quas poenas incurant, &
ostenditur. *2. 509. 2. 12*
Contrahens de praesenti cum duabus primam desponsam debet
habere in vxorem. *2. 511. 2. 1*
Contractus simpliciter factus censetur celebratus secundum con-
suetudinem loci. *2. 540. 1. 5*
Contrahens scienter cum impotenti ad copulam, ab ea non sepa-
ratur. *2. 560. 1. 1*
Contrahentes contra prohibitionem a superiore factam sunt sepa-
randi. *2. 567. 2. 2*
Contrahens cum aliqua contra prohibitionem a superiore Ec-
clesiastico iusta de causa sibi factam peccat mortaliter. *ibid. 4*
Contrahens cum pluribus simul viuentibus quas poenas incurat,
remittitur. *2. 605. 1. 12*
Contractus, & distractus a pari procedunt. *3. 25. 2. 3*
Contractus talis praesumitur, qualis fuerit denominatus. *3. 138. 2. 5*
Contractus & pactum venditionis de retro, remittitur. *3. 139. 2. 9*
Contractus in dubio fauore animae in materia, quae sapit vltimam,
praesumi debet feneratorius. *3. 145. 1. 5*
Contrahentium verique si venit contra contractum, verique po-
test exigere poenam ad inuicem promissam ex conuentione. *3. 270. 1. 1*
Contractus non dissoluitur nec impeditur per excommunicatio-
nem superuenientem in eo qui tenetur aliquid praestare ex-
communicato. *3. 317. 2. 1*
Contradictio illius non est admittenda qui se opponit contradi-
ctioni ad eam calumniose impediendam. *1. 361. 1. 10*
Contraria allegans non est audiendus. *1. 560. 1. 3*
Contraria iuri per simplicem confirmationem non intelliguntur
confirmata. *1. 736. 2. 3*
Contraria duo possunt procedere diuersis respectibus. *3. 161. 2. 4*
Contrarietas nulla debet esse in iure. *1. 4. 1. 43. & 1. 28. 1. 3*
Contrarietas modica non nocet. *1. 514. 1. 4*
Constitutio an requiratur propositum implicitum vitandi peccata in
futurum, an vero requiratur implicitum, ostenditur. *3. 277. 1. 4*
Controuersia super possessione orta non facit rem litigiosam. *1. 728. 2. 5*
Contumacia cessante cessat effectus illius. *1. 27. 1. 10*
Contumacia non est proprie crimen. *ibid. 13*
Contumaciae poenas tam ante quam post litem contestatam com-
missas, qui DD. adducunt, referuntur. *1. 227. 2. 10*
Contumacia actoris maior est, quam rei. *1. 448. 1. 8*
Contumacia rei non compensantis sufficiens causa est ad facien-
dam sequestrationem. *1. 460. 2. 5*
Contumax non dicitur qui non potuit comparere ex aliqua iusta
causa, seu impedimento. *1. 27. 1. 11*
Contumax non dicitur quis nisi contumacia accersetur. *ibid. 15*
Contumax non dicitur qui non comparuit citatus coram illo
qui in eum notorie nullam habebat iurisdictionem. *1. 49. 2. 2. 4*

112 Contumax

Index Rerum, & Verborum,

Contumax in non comparendo, vel non respondendo excommu-
nicari potest, beneficio autem privati non debet. 1.350.2.1
Contumace reo actor mittendus est in possessionem rei petita, si
actione reali actum esset. 1.397.1.2.4
Contumax & condemnatus vt conuincatur, eius malicia debet
iterum ex abundanti citari ad causam defendendam. 1.450.2.1
Contumax litis pendencia exceptionem allegare non potest. 1.
608.1.9
Contumax in non parendo non absoluitur absque cautione pi-
gnorum. 1.686.1.5
Conuincendus per clausulam, si moriatur re integra, succesor
conueniri non potest. 1.62.1.1
Conuincitur potest quis in loco, in quo assidue commoratur, quam-
vis in eo non habeat domicilium. 1.376.1.3
Conuincitur quis potest actione in rem scripta, & in loco rei, & in
loco conuentionis, sicut & reali. 1.381.2.8
Conuenticula occulta faciens habet praesumptionem contra se. 3.
75.1.2
Conuentio inualida per consensum superioris validatur. 1.299.2.1
Conuentio de soluendo expensas, & fructus pro cessione uis, est
illicita. 1.300.1.2
Conuentionis iudex etiam si sit incompetens, coram eo potest
quis reconueniri. 1.389.2.4
Conuentio, & reconuentio pari passu ambulant, & eadem senten-
tia terminari debent. 1.390.2.9
Conuentionis in causa modus procedendi datus per referentem
intelligitur repetitus in causa reconuentionis. 1.391.2.1
Conuentio quando inita est cum aliquo, si postea impetratur pri-
uilegium, in eo de ipsa conuentione facienda est mentio. 1.
638.1.6
Conuentio inter partes circa tempus faciendae solutionis annui
census, non est illicita. 2.377.2.5
Conuentuales dicuntur a conuento, seu a conueniendo. 1.952.3
Conuentualis Ecclesia dicitur in qua est collegium clericorum
sive secularium, sive regularium. 1.277.2.4
Conuentum reum quando constat non possidere antequam actor
probaret suum dominium, tunc reus ipse absoluitur. 1.363.2.7
Conuentus super possessione alicuius rei coram vno iudice, non
potest coram eodem super proprietate conueniri. 1.367.1.2
Conuentus super iniuria clericis, vel super adulterio appellare
potest, nisi sit notorius. 1.679.1.1
Conuersione ex inhonesta sumitur contra aliquem argumen-
tum. 3.11.2.5
Conuersi, & oblati possunt transire ad strictiorem religionem. 2.
275.2.6
Conuersi, quia sunt veri Religiosi, eximuntur a tributis. 2.449.1.9
Conuersi ad religionem veri sunt religiosi, & Ecclesiasticae per-
sonae. 2.299.2.4
Conuersi Religiosi privilegio Canonis & fori gaudent. 3.301.
1.2
Vide *Monachos*.
Conuictus de crimine, aut illud confessus interrogari non potest
de locis occultis criminis, quorum nulla sit infamia, nullaque
indicia adsint. 1.462.2.2
Conuictus simul & confessus non auditur appellans. 1.716.2.12
Conuictus de simonia, vel informatus, qui se purgare non potest
deponendus est. 3.23.1.1
Copula carnalis quomodo probetur. 1.522.2.1
Copula carnalis probatur per auditum proprium. 2.523.1.4
Copula carnalis ad probationem quae praesumptiones, & conte-
statae sufficiant arbitrio circumspecti iudicis statuitur. ibid. 5
Copula carnalis per violentam praesumptionem probatur. 1.568.
1.1
Copula carnalis quando dicatur probati ex violenta, & certa
praesumptione. ibid. 2.567
Copulam asserenti fauore matrimonij crediatur. 2.504.1.2
Copulae an sit mentio faciendae in dispensatione obtinenda pro
confratruis, vel affinis. 2.518.1.12
Copula carnalis non efficit validum matrimonium contractum
sub conditione turpi & inhonesta aduersus matrimonij sub-
stantiam. 2.520.1.7
Copulam cum femina inuita, &c. sufficit ad contrahendam af-
finitatem. 2.546.2.5
Copula coniugal, cuius impotentia impedit matrimonij vali-
ditatem, debet esse cum emissionem feminis intra vas. 2.561.1.11
Cognatus aliquando in solo ministerio, aliquando in artificio ha-
bentur. 1.221.2.11
Corona in clericis quid significet, ostenditur. 2.12.1.11
Quare in die Coronationis Papa stupra in summitate arundi-
nis comburantur, ostenditur. 1.3.1.6
Coronatio Papae, Vide *Papam*.
Corpore vitiati non possunt testificari contra clericos in causa
criminali. 1.512.2.5
Corporis deformitas saepe deformitatem animi ostendit. 2.84.
1.2
Corporis ornatum infucatum sicut laudamus, ita dissolutos &
fractos vestibus non recipimus. 2.424.1.5

Correlatiuum regula non procedit in indulgentia facta libe-
cipe vni ex correlatiis.
Corrigere alium in delicto committendo quilibet potest. 1.
612.2.3
Correlatio, Vide *Indulgentiam*.
Credentes haereticorum qui dicantur, ostenditur. 2.716.2.1
Credentes haereticorum excommunicantur, & in excommunica-
nas in iure statuas contra haereticos, & in excommunica-
ne per annum permanentes ipso iure sunt infames, & pua-
omni officio, & beneficio Ecclesiastico.
Credentes haereticorum haeretici sunt. 1.461.2.1
Credis qui nihil inuolutum, importat ipso iure. 1.461.2.1
Credis qui nihil inuolutum, vel duplici intellectus patet.
6.2.5
Credito an liceat rem carius vendere quam praesentem pretio-
do rei dominus non erat tunc vendiderat, & emulit. 2.416.2.1
Creditor ante diem agere potest, vt aduocetur die illa soluta.
1.416.1.8
Creditor petere potest debitum de futuro, si est aduocatus
bitum de praesenti.
Creditor non sibi praedudat, qui minus petit, cum plus sit
bitum esset.
Creditor petere, & cogere potest vt sibi fiat instrumentum
debiti per eius debitorem, quando solvere tenetur ad compen-
1.532.1.6
Creditor potest debitorem suum conditionari, vt in bono com-
pellere, vt faciat sibi instrumentum debitum ad solvendum
barionem. 2.519.2.1
Creditores, qui filios debitorum in pignus accipiunt, cauentur
creditori. 1.531.2.1
Creditori incumbit onus probandi filium esse heredem. 2.477.
1.4
Creditor, vel is, qui ab eo causam habet, si res fructus petitor
pignore, quot satisfactum est sortis debet pignus restituere
bitori. 1.572.2.1
Creditor tenetur mittere ad domum debitore, quando debet
non expresso loco aliquid dare tenetur. 1.572.2.1
Creditor non potest sibi retinere fructus pignoris, sed debet
in sortem computare. 1.572.2.1
Credulitas iustitiam causam habet illam, quod dicitur de
gnis. 1.572.2.1
Crimen occultum quod, remittitur.
Crimina, quae indicant depositionem, referuntur. 1.572.2.1
Crimen mixti fori committens, & puniatur vel ab alio
iudice, an ab alio puniti, vel absoluti possint, remittitur. 2.572.
2.11
Crimen non probatum repellit testem alia de illa crimine
damnatum. 2.572.2.1
Criminosus testis a testimonio repellitur, si crimen ex parte
oppositum probetur.
Crimen in iudicio commissum, vt casum dicitur notorium.
2.18.2.4
Crimen, atque delicta propter quae Religiosi in Ordine possunt
expelli, referuntur. 2.572.2.1
Crimen machinationis mortis alterius committens, quando
monium dimittit, ostenditur. 2.572.2.1
Crimina morte extinguuntur. 2.572.2.1
Crimen mixti fori committens puniatur & absoluitur ab eo
dice, an possit ab alio puniti, vel absoluti, remittitur. 2.572.2.1
Crimina quando opponuntur contra Clericos, aut monachos
sufficiens ad eos repellendos a testimonio, licet effectus
iplos tunc possint admitti.
Crimen, aut persona si sit occulta, non licet iudici inquisitionem
facere, sed oportet praecedere infamiam.
Crimen probatum per modum inquisitionis regulariter
ordinaria non puniatur.
Crimen simoniae committens eo ipso, quod impetrabit
verisimile est cum male sentire de iustitia Ecclesiae. 2.572.2.1
Crimen Laici Maiestatis committentes quae puniuntur
ostenditur. 2.572.2.1
Criminis punitio ad merum imperium pertinet.
Crimina quando per conclusionem absoluitur, & punitur, vbi
hoc constituitur de novo inquiri, & accipiatur.
Etiam per coniecturas & praesumptiones.
Crimen si quis committit inducens perniciem dignitatis, vel
iure possunt subditi ab eius obedientia se subducere. 2.572.2.1
2.2
Crimina ne maneant impunita publice inueniuntur.
Criminalibus in capitis criminaliter inueniatis non deferuntur
mentum suppliciorum.
Criminosus postulat non potest.
Criminosi pendente iudicio etiam post receptas probationes, &
conclusum in causa, suum beneficium resignare possunt. 1.572.2.1
1.16
Criminosi qui non sunt privati ipso iure, possunt retinere
beneficia in fauorem pendente iudicio super etiam in
multis. 1.572.2.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Criminosus occultus moneri potest ne promoveatur ad Ordines, sed promoueri non potest. 1.160.1.1
Criminosi occulti præter homicidam post penitentiam in susce-
 ptis ordinibus ministrant, & ad superiores ascendunt, &
 ante penitentiam monentur, vt etiam, in susceptis non mini-
 strent. 1.165.1.1
Criminosus condemnatus a testimonio repellitur. 1.497.2.9
Criminosus non admittitur in testem. 1.444.2.2
 Nisi alius testes deficiant, maxime vbi res sua natura difficilis
 est probationis. 1.545.1.1
Criminosi & infames occulti si promoueri voluerint, non de-
 bent aliqua ratione prohiberi. 3.132.1.3
Crua Patriarchalis qualis debeat esse, ostenditur. 3.445.1.15
 Vide **Habitus**.
Cuiusque, est generale, & omnia comprehendit. 1.288.1.9
Culpa vbi non est, non potest esse delictum, nec pena. 1.13.
 1.14
Culpa ad casum non ordinata considerabilis non est. 2.84.2.8
Culpa suos debet tenere auctores. 2.102.1.3
Culpa lata, levis, & leuissima quæ dicatur, remissuè. 2.118.2.3
Culpa originalis remittebatur per circumfessionis mysterium.
 2.419.1.1
Cupiditas est radix omnium malorum. 1.114.2.6
Cura animarum vbi fit mentio semper intelligitur de cura actua-
 li, non habituali. 1.170.2.2
Curam Monasterii gerere potest infamis. 1.174.1.5
Cura animarum alicuius Parochie non probatur ex eo quod
 quis administrat sacramenta eius incolis, nisi probet eum
 ad id esse adhibitum. 1.208.2.3
Curati inferiores, & alij quicunque beneficium aliquod Eccle-
 siasticum curam animarum habens, obtinentes, discendi
 licentiam in scriptis gratiæ concedendam vltra bimestre
 tempus nisi ex graui causa obineant, prohibentur. 2.30.2.3
Curator hereditatis iacentis potest præsentare ad beneficium iur-
 ispatronatus dictæ hereditatis. 2.346.2.6
Curatus, Prælati dicitur, & Prælatum habere. 1.266.2.2
Curatis in suis locis decimæ assignantur, & limitantur. 2.100.
 2.3
Curatus in sua parochia habet intentionem fundatam in decimis
 prædialibus contra Episcopum. 2.235.1.4
Curatus ad excludendas fraudes potest prohiberi facere ne fru-
 ctus ex agris afferantur nisi salua sibi prius decima. 2.253.
 2.7
Curatus quilibet iurat Episcopo, quod erit illi, suis successoribus,
 & sanctæ Sedi Apostolicæ, fidelis & obediens. 3.340.
 1.2
Curia Romana, vel Principis ibi est vbi Papa, vel Princeps exi-
 stit. 3.445.2.17
Custodia Ecclesiæ vacantis, si sit de iurepatronatus laicorum non
 ad patronum laicum, sed ad illum Prælatum spectat, qui ius
 habet conferendi. 1.268.1.7
Custodis ad officium quæ spectant, ponuntur. 1.212.1.1 & 1.
 2.13.1.1
Custodis officium & dignitas, quæ remissuè. 1.212.2.2
Cymeterium Regis filij tres de paterno regno contententes iur-
 dicem elegere Anaphanem. 1.563.1.6

D

Demoniaci an possit fieri Clerici, remissuè. 1.103.1.85
Damasus in insigni Vimarancensi oppido natus, ostendi-
 tur. 1.32.2.0
Dammum quod Ecclesiasticæ iurisdictioni euenit ex recussibus ad
 seculares iudices, ostenditur. 1.42.2.8
Damni causam qui dat, tenetur ad interesse. 1.265.2.2
Damna non veniunt appellatione expensarum. 1.383.1.9
Damna, & interesse probari debent per testes. ibid. 14
Damni irreparabilis casus plures qui referant, citantur. 1.713.
 2.16
Dammum proximo imminens etiam sub fide secreti susceptum
 detegere quis tenetur, etiam virtute monitorialium genera-
 lium. 3.98.2.25
Dammum dicitur non solum quod provenit a casu, sed etiam a
 culpa. 3.164.1.8
Dammum præsumitur illatum ab inimico, & vicinis, quando sunt
 malæ opinionis. ibid. 9
Dammum, & iniuria in quo differant. ibid. 10
Dammum quod datur in frumento in herbis, non pluris æstimat-
 ur, quam quod in herbis valeat. 3.265.2.3
Dammum vbiunque subsequitur ex aliqua culpa quantumvis le-
 uissima, videlicet in commodato, vel deposito, ille, cui res
 commodata, vel in depositum data fuit, tenetur semper ad res-
 titutionem in vniuersum de toto damno. 3.267.1.12
Damni qui occasionem dat, damnum ipsum dedisse videtur, ibi-
 dem 3
Damnatus actione iniuriarum infamis est, & per Papam potest
 fama restitui. 1.666.2.3
 Barlos. Collect. Tom. 111.

Damnati de hæresi tradi debent brachio seculari debita pena
 puniendi. 3.76.1.2. fin.
Damnatis ad mortem non est denegandum sanctissimum Eucha-
 ristia Sacramentum. 3.129.1.3
Dans, & recipiens differunt inter se. 2.80.1.2
Data tempus attenditur in re scriptis. 1.36.2.6
Data litterarum quæ vilia parant, remissuè. 1.37.1.7
Data statim si plures impetrant in eadem Ecclesia, vt primus im-
 petrans præferatur, & solus admittatur. 1.57.2.1
Data tempus non signatæ supplicationis attenditur, quando duo
 concurrunt super eodem beneficio ad cognoscendum cui prius
 ius quæritur est. ibid. 4
Data tempus non illud, quod litteræ per Cancellarium expen-
 ditur, attenditur, vt quis possit facere fructus suos. 1.58.
 1.5
Datio in solum voluntaria, & extrajudicialis ob læsionem vltra
 dimidiam rescindi potest. 2.126.1.11
Datio in solum soluit laudemium. 2.146.1.13
Datum ob turpem causam non reperitur quando turpitudine veri-
 satur etiam ex parte dantis. 3.27.1.3
Debet, importat necessitatem. 1.685.1.3, & 1.709.1.8. & 2.
 497.1.2
Debitor suspectus de fuga in carcerem festis diebus detrudi po-
 test. 1.410.2.8
Debitor qui iurauit creditori nullum grauamen super re pigno-
 rata inferre donec soluerit debitum, non auditur repetens pi-
 gnus nolendo compensare fructus in sortem, sed debet prius
 debitum integraliter soluere, & demum rem cum fructibus
 inde perceptis exposcere. 1.579.1.1
Debitor, cui creditor in tempus prolixius terminum solutioni
 præstitum protogauit, & distulit, dilatione priore pendente
 in excommunicationis sententiam non incidit a qua prius fac-
 rat cum reincidentia absolutus a iudice Ecclesiastico. 1.693.
 2.5
Debitorem fugientem potest creditor propria auctoritate suble-
 qui, & detinere. 1.171.1.4
Debitor principalis quando est absens a loco sui domicilij potest
 fideiussor illo non excusso conueniri. 2.178.1.12
Debitor per distictionem canonicam compellitur a fideiussore
 fideiussorem absolueret, qui a creditoribus molestatur. 2.179.
 1.1
Debitor principalis quando esset trixolus potest fideiussor conue-
 nire illum, vt a fideiussione liberet. 2.183.2.17
Debitor clericus ratione depositi penes se facti non gaudet pri-
 uilegio huius cap. 2.187.2.13
Debitor ad Ecclesiam confugiens pro debito in ea capere non po-
 test. 2.446.1.39
Debitores falliti, seu decocti an Ecclesiastica gaudeant immuni-
 tate, remissuè. ibid. 41
Debitores sunt liberi a debito soluendo suo creditori heretico.
 3.82.2.6
Debitor tenetur recipere suum debitum, vel condemnationem in
 suum fauorem factam in moneta quantumcunque minuis-
 sima. 3.169.2.11
Debiti in instrumento si exprimitur causa condemnabitur debi-
 tor, nisi probet indebitum, si non exprimitur, necesse est vt cre-
 ditor probet id fore debitum. 1.560.1.1
Debitam negans non gaudet beneficio huius cap. 2. 187.2.
 1.1
Debitum non censens non gaudet beneficio huius cap. 2.1.
 88.2.25
Debitum compensandi animo an censetur relictum quod da-
 tur, vel legatur creditori, ostenditur. 2.216.1.6
Debitum iure nature habet qui in bonis patris, & matris, & auis,
 in quo grauari nequit, & filius rogatus de restituenda hære-
 ditate sub conditione detrahit debitum iure nature, & Tre-
 bellianicam. 2.217.2.1
Debitum, seu onus rei, vel personæ promissum, vel debitum au-
 ctis rebus, vel personis, quibus onus debetur, non augetur. 2.
 384.1.2
Debitum ex voto, si ad vnicam mensuram solui solet, ad illam
 imposterum solui debet, si vero ad diuersos, liberabitur si
 soluerit ad minorem. 2.384.1.1
Debitum debitor agnoscere videtur, qui de nouo promittit, vel
 partem debiti soluit, aut pignus, seu fideiussorem dedit. 2.
 388.1.4
Debitum petere an possit vxorata per vim cognita ab affine. 2.
 546.2.4
Debita, & iura conditionalia, si descendant ex contractu, quam-
 vis adimpleatur conditio post condemnationem, confiscan-
 tur propter hæresim, secus si descendant ex vitima voluntate.
 3.72.1.6
Debitum reddere non potest coniux conficius impedimento di-
 rimenti. 3.324.2.3
Debitum petere non potest coniux dubius de valore ma-
 trimonii, tenetur tamen reddere, intellige vt ibidem. 3.
 325.1.5

Index Rerum, & Verborum.

- Decalogi* precepta remitti, & solui non possunt. 1.7.1.8
Decalogi precepta sunt iura naturalia, & indispensabilia. *ibid.* 9
Decanus dicitur in dignitate constitutus. 1.37.2.4
Decani officium, & dignitas quanta remittitur. 1.168.2.4
Decanus quam dignitatem & officium habeat, remittitur. 1.
 2.11.1.3
 ad *Decanatum* requisita quæ, remittitur. 1.90.1.14
 rō *Decipis*, in hoc text. quomodo intelligatur, ostenditur. 1.
 134.1.17
Decipio intra dimidium iusti pretij tanquam minus malum im-
 pune permittitur, non tamen tanquam licita approbatur. 8.
 125.2.3
Decipio minus dimidia respectu venditoris dicitur interueni-
 re quando res, quæ valet 100, distat fuit minus quin-
 quaginta. *ibid.* 5
Decipio in quantitate rei potest agere ad supplementum, etiam si
 decipio fuerit circa dimidium, quando cepit actus à men-
 sura. 2.191.2.7
Decimas prædiales illi Ecclesiæ soluere tenentur Reges, & Prin-
 cipes ubi prædia sita sunt, personales verò ubi diuina audiunt
 officia. 1.286.2.3
Decimas prædiales curato illius Parochiæ debentur, cuius loco
 prædia sita sunt. 1.456.2.2
Decimarum perceptio, per testes singulares probatur. 1.503.7.6
Decimas, quæ iustæ, & ex legitima concessione à laicis obinen-
 tur, an possit laicus contra laicum præscribere, ostenditur. 1.
 622.2.5
Decimæ sunt soluendæ de patrimonio ad cuius titulum quis
 fuit ordinatus. 2.58.1.6
Decimæ in vim alienationis possunt concedi ab Episcopo, siue
 alio Prælato cum consensu Capituli, seu Conuentus cum
 causæ cognitione & aliis solemnitatibus. 2.99.2.2
Decimas titulo feudi, vel alio temporali ante Concilium Late-
 ranen. potuerunt inferiores Prælati concedere, sed ex eo dein-
 de fuit prohibitum. 2.98.2.3
Decimæ si laicis concessæ reperiantur, & nesciantur an post, vel
 ante Concilium Lateranen. fuerint concessæ, in dubio post Con-
 cessæ censentur. *ibid.* 4
Decimarum exemptio an possit emi, ostenditur. 2.112.1.5
Decimarum, & beneficij fructus possunt vnicuique etiam laico
 locari. 2.135.2.3
Decimæ feudales hodie retineri non possunt à laicis nisi Eccle-
 siam compensauerint de re maiori, vel equali. 2.160.1.4
Decimam potest obligare dominus, cui illa in feudum data fuit.
 2.169.1.3
Decimæ prædiales regulariter illi sunt Ecclesiæ tribuendæ in
 cuius territorio prædia sita sunt; personales verò debentur
 Ecclesiæ in qua audiuntur diuina, & Sacramenta percipiuntur.
 2.235.1.3
Decimæ sunt res quæ Ecclesiæ ministri ratione ministerij
 Sacramentorum persoluantur. 2.236.2.8
Decimæ, & primitiæ, & Oblationes in quo differant, ostenditur,
ibid. 9
Decima definitur ut sit decima pars fructuum ad quam peten-
 dam ius competit Ecclesiis Parochialibus ratione ministerij
 Sacramentorum. *ibid.* 10
Decimæ aliæ sunt prædiales, aliæ personales. 2.237.1.11
Decimarum quatuor genera exprimentur, quæ in veteri lege
 debebantur. 2.227.2.1
Decimarum diuisio ponitur. *ibid.* 2
Decimæ, & primitiæ differunt inter se. *ibid.* 3
Decima de propriis prædiis, siue patrimonialibus clerici soluere
 debent. 2.238.1.5
Decima soluitur etiam ab habente privilegium nonalium de
 agro nuper ad culturam redacto ex quo aliquid non modi-
 cum antea percipiebat. 2.239.2.2
Decima ex leguminibus in parua quantitate collectis soluenda
 non est. *ibid.* 3
Decima solui debet de pretio, quo pascua, seu pastura vendita
 est. 2.240.1.3
Decima soluitur de apibus, apumque examinibus, aluaribusve
 ipsis, & de earum fructu, cera scilicet, & melle. 2.240.2.2
Decima de omni fructu soluenda est. *ibid.* 3
Decima de folijs mororum saltem ex consuetudine solui debet.
ibid. 4
Decima soluitur de palea, de lino, & canape, de croco, & lacte,
 de caseis, de butyro. *ibid.* 6
Decimæ integræ solui debent sine deductione expensarum. 2.
 241.1.1.2
Decimæ prædiales solui debent statim, ac fructus collecti sunt.
ibid. 3
 Itavi si pereant, teneatur is, qui soluere, vel monere debet.
 2.241.2.9
Decimas consuetas si quis tardius daret mortaliter peccaret.
 2.241.1.4
Decimæ personales regulariter debentur solum in fine anni. 2.
 241.2.6
Decimæ prædiales statim debentur abique eo quod peruenit
 Parochia.
Decimæ nonalium debentur Ecclesiæ in cuius Parochia sita
 sunt, si verò non sunt in certa Parochia, debentur Diocesi, ubi
 potest sibi retinere, vel alteri Ecclesiæ concedere. 2.242.1.1
Decimæ prædiales regulariter illi sunt Ecclesiæ tribuendæ, in
 cuius territorio prædia sita sunt.
Decimæ quæ in aliqua Parochia erant non sunt Episcopo, nec
 potest Ecclesiæ sine consensu Capituli concedere. *ibid.* 2
Decimæ Episcopo debentur, ubi prædium non est in illius
 Parochia situm.
Decimæ quali debitum exigi possunt.
Decimæ an, & quando debeantur de iure diuino, & humanum
 ostenditur.
Decima laico inter hæreditario concedi non potest. 2.243.1.1
Decimandi ius tanquam spirituale non potest laico competere
ibid. 3
Decimas non soluens cum teneatur, excommunicatus potest
 in iurisdictione præmissa.
Decimarum solutio fit vi de onere, non vero de decima
 & formalis.
Decimæ, vel probationes Ecclesiæ laici concedi non possunt, &
 prælati contra faciens est puniendus. 2.247.1.1
Decima est onus reale, & sequitur possessionem. 2.248.1.1
Decimas soluere quis compellitur per excommunicationem de
 molendis, & aliis hinc contentis. 2.249.1.1
Decimas non soluens cum teneatur, excommunicatus debet
 in iurisdictione præmissa.
Decima non possit per laicum in alium laicum aliquo modo
 transferri. *ibid.* 2
Decimæ concessæ in feudum ante Concilium Lateranen. non
 Ecclesiæ, seu Prælatum non possunt iterum subditi laici
ibid.
Decimas, quas laici iusto titulo feudi personis habetis in
 iure superiore, an possint licite ipsi laici in alios laicos
 fecerit ostenditur. *ibid.*
Decima personalis debetur Ecclesiæ ubi quis præcipue
 menta, licet alibi locum contineat. In prædiali verò
 consuetudini, si in aliena Parochia colitur prædium
 1.149.2.1
Decimæ personales debentur ubi quis recipit ecclesiasticum
 sacramenta, & audit diuina. *ibid.*
Decimæ personales sunt, quæ ex acquisitis ex indistinctis
 vel contemplatione personarum solui debent. 2.250.1.1
Decimæ animalium inter prædiales comparantur, & debentur
 illi Ecclesiæ in cuius Parochia animalia nutrantur, &
 pascuntur. *ibid.*
Decimæ de omnibus fructibus prædiorum etiam in anno
 plus productis soluendæ sunt. 2.251.1.1
Decimæ totius soluendæ sunt, quoties ager in anno fructus
 tulit. *ibid.*
Decimarum debitor si in foro extoritur mortuus non curat
 solvere, ecclesiastica districtione cogendus est, & qui non soluit
 vitur nisi plena restitutione sequatur. *ibid.*
Decimæ prædiales soluendæ sunt expensis non debitis. 2.252.1.1
 2.1
Decima ex omni fauimento, & grano solui debet. 2.253.1.1
Decima ex omni fructu soluenda est. *ibid.*
Decima ex pecoribus solui debet cum illi erant in facie.
ibid.
Decima soluitur de negotiatione. *ibid.*
Decima soluitur de militia, seu de captis iusto bello
 & de venatione.
 & ex omnibus bonis, quæ nobis procuantur, & quodammodo
 frugifera sunt.
Decimæ prædiales sine diminutione feminis, & expensis
 solui debent. *ibid.*
Decimæ de redditibus molendinorum ad ventum soluendæ
 sunt. 2.254.1.1
Decima non soluitur de male acquisitis. *ibid.*
Decima soluitur de molendino ad ventum. *ibid.*
Decimæ de iure debentur ex his rebus, quæ non sunt restitutioni
 obnoxie, quamvis cum peccato publico huerint. *ibid.*
Decima de illicitè acquisitis ratione prædictorum soluitur.
ibid.
Decimam Deo de propriis offerre tenetur omnis homo in quo
 tum Deo subditus est. 2.255.1.1
Decimam soluere debent dominus & colonus sine deductione
 seminum, & sumptuum, & non cui valetur Ecclesiæ, vel
 pauperibus, sed Ecclesiæ cui debentur, nec ab hoc eximuntur
 propter militiam clericorum. 2.256.1.1
Decimæ prædiales soluendæ sunt non debitis expensis. 2.257.1.1
 2.2
Decimæ solui debent clericis, & non aliis pauperibus.
Decimæ integræ, & sine diminutione soluendæ sunt. *ibid.*
Decima propter sterilitatem denegari non potest.
Decimas soluendi onus est reale, & sequitur possessionem. 2.
 254.1.13

Collectan. in quinque libros Decretal.

Decimæ personales debentur expensis prius deductis. 2.56.1.3
 Decima duplex de vna, & eadem re, siue de eodem accervo, solui
 non debet. ibid. 5
 Decimas præscribens in aliena Parochia, si ibi insurgant noua-
 lia, ipsorum decimas non habebit. 2.56.2.1
 Decima non soluitur de legato, vel hereditate. ibid. 7
 Decima non soluitur ex immobilibus. ibid. 8
 Decimæ noualium regulariter debentur parochiæ in cuius fini-
 bus coliguntur. 2.57.1.4
 Extenditur ad quascunque decimas. ibid. 5
 Decimæ quando per præscribentem fuerint receptæ in nemoti-
 bus, vel pascuis, tunc si ille redigantur in cultum, is qui per-
 cepit decimas habebit & nouales. ibid. 6
 Decimæ fructuum, qui nascuntur in parochia Episcopi seu Ec-
 clesiæ Cathedralis, Episcopo debentur. 2.57.2.8
 Decimæ omnium fructuum prædij debentur ei qui decimas ibi
 præscripsit, sed ad aliud prædij præscriptio non extenditur.
 2.58.1.1
 Decimæ ex herbis debite debentur etiam ex terreno in quo her-
 bæ nascuntur ad cultum redacto ex fructibus inde proue-
 nientibus. ibid. 3
 Decimæ coram Ecclesiastico iudice sunt pendæ. 2.58.2.2
 Decima in Parochia Ecclesiæ Cathedralis Episcopo debetur. ibi-
 dem 3
 Decimæ ad Rectorem Parochialis spectant. ibid. 5
 Decimæ minutæ sunt, quæ ex hortis, pullis, & ouis soluuntur.
 ibid. 6
 Decimæ illæ soluendæ necessariæ sunt, quæ debentur de iure di-
 uino, vel de loci consuetudine. 2.60.1.3
 Decimæ prius sunt soluendæ quàm census, seu tributa, & si prius
 illa soluuntur, postea decimari debent. 2.61.1.2
 Decima est onus reale, ac proinde sequitur fructuum possessio-
 nem seu detentorem. ibid. 3
 Decima non soluitur de dote Ecclesiæ, id est, de passalibus, &
 mansis, nisi huiusmodi passalia fuissent prius tributaria. 2.57.5.
 1.6
 Decimæ ex prædiis Ecclesiarum intra alterius Parochiæ limi-
 tes sitis eidem Parochiæ soluendæ sunt. 2.57.5.2.8
 Decima an debeatur ex iis prædiis, ex quibus Ecclesia non erat
 solita percipere, remissio. 3.149.1.5
 Decimas de manu laici sine Episcopi consensu religiosæ personæ
 recipere non possunt. 3.208.2.10
 Decimæ in bonis Ecclesiæ numerantur. 3.337.1.2
 Decimæ, oblationes, & primitiæ differunt. ibid. 3
 Decimæ quot sint. ibid.
 Decimalis causa quando tangit ius indistincte, non cadit in lai-
 cum eius cognitio. 1.378.1.5
 Decimandi ius concedi non potest laico præsertim post Concil.
 Lateranen. 2.247.2.2
 Declaratio, seu interpretatio fieri debet non perimendo, sed expo-
 nendo quæ dicta sunt. 3.11.1.5
 Declaratio retrotrahitur ad tempus factæ dispositionis. 3.137.
 2.9
 Declaratio producit effectum ex eo tempore tantum, quo fit. 3.
 187.1.4
 Declaratoria vt sit locutus, necessario exigitur contumacia. 3.325.
 1.5
 Deceit à testimonio repelluntur. 2.497.2.10
 Decretales sibi ipsi vel aliis iuribus contrariæ rescantur fuerunt.
 1.412.4.2
 Decretalis censetur Epistola Pontificis aliquo dubio interpretan-
 tis. 1.185.1.4
 Decretalis epistola vim constitutionis habet. 1.361.2.7
 Decretalis aliqua extraneas quando allegatur, de qua merito
 iudex dubitat, tunc si est consensu iuri communi, potest se-
 cundum eum iudicare. 1.577.1.1
 Decretum, vel scriptura testimonialis non est de substantia ele-
 ctionis. 1.102.1.17
 Decretum irritans non ampliatur dispositionem principalem, sed
 tanquam accessorium illius naturam sequitur. 1.252.1.13
 Decreti irritantis effectus qualis, remissio. 1.389.1.4
 Decretum irritans ligat etiam ignorantes quoad actus nullita-
 tem, non verò quoad penam. ibid. 5
 Decretum secundum non habet locum in rebus actionibus. 1.
 397.2.38
 Decretum iudicis in possessorio plenario habet vim sententiæ
 diffinitivæ. 1.442.1.12
 Decretum secundum interponendum est post primum intra tem-
 pus à iudice definitum. 1.448.1.5
 Decretum factum nullo confecto processu est nullum. 1.487.2.14
 Decretum irritans ligat etiam ignorantes. 2.59.2.3
 Defectus corporis absque culpa proueniens impedimentum
 præstat executioni alicuius actus, seu Officij Ordinis, licet
 quoad Ordines suscipiendos absolute irregularitatem inducat,
 tamen quantum ad suscepiendos non reddit quem irregularem,
 sed solum quoad illum actum, seu officium, ad quod est inha-
 bilis. 2.73.2.3

Defendere aliquem promittens intelligitur contra illos, non con-
 tra seipsum. 1.600.2.2
 Defendere qui se potest per procuratorem ex gratia Principis,
 poterit alia pars aduersa ipsum accusare etiam per procurato-
 rem. 3.9.1.3
 Defendere se potest quilibet vsque ad occisionem iniusti aggressi-
 oris. 3.93.2.3
 Defendere sua quis potest vsque ad occisionem iniusti aggressio-
 nis, præcipue si probabilis spes non sit aliter illa recuperandi.
 ibid. 4
 Defendendi proximum obligatio in priuatis personis, prouenit
 ex lege charitatis, in aliis verò constitutis auctoritate publica
 ad audienda crimina, vel ad defendendum specialiter condu-
 ctis, prouenit ex iustitia. 3.94.1.7
 Defendere proximum, & damnum eminens auertere non valens,
 tenetur in foro conscientie illud regulare ei, cui imminet, vt
 per eum auertatur. 3.98.2.10
 Defendere tenetur iniuste aggressum siue clamet, siue non. 3.
 99.1.26
 Defendere tenetur quis proximum etiam inimicum, & non Chri-
 stianum. ibid. 2.8
 Defendere vitam, & bona proximi defensione indigentis, & vo-
 lentis quilibet tenetur sub peccato mortali, si commode, &
 absque notabili damno poterit. 3.11.1.5
 Defensores hæreticorum, qui dicuntur, ostenduntur. 3.68.1.2
 Defectus in purgatione, aut eam sibi in iure indictam subire re-
 culans præsumptione admodum virgenci conuincitur. 3.24.
 1.3
 Deficiens in purgatione quas penas incurrit, remissio. 3.257.
 2.5
 Deficiens in purgatione, aut eam subire sibi iure indictam re-
 culans præsumptione admodum virgenci conuincitur. 3.259.
 2.10
 Defermitas corporis ex se sola promoueri quemquam impedit.
 2.73.2.5
 Desinctorum vltimas voluntates exequi potest Capitulum, Sede
 vacante: quatenus iure ordinario competeat Episcopis. 2.
 93.2.14
 Defunctus qui è viuis discedens sufficienter prouidit reitutio-
 nem, an hoc liberetur, etiam si eius hæres negligat restituere,
 ostenditur. 3.125.2.4
 Degradatio, Vide Depositio.
 Degradatus, vel suspensus celebrans & monitus non desistens
 excommunicatur, & si nec sic desistat, per secularem potesta-
 tem ad requisitionem Ecclesiæ exilio damnatur. 3.170.
 1.1
 Delegatis morte non expirat iurisdicctio delegati coram quo
 erat contestata. 1.237.1.2
 Delegati possunt ea, quæ sunt Ordinis, si delegatio ex iusta causa
 fiat. 1.94.2.1
 Delegate non potest alteri is, cui committitur executio nudi mi-
 nisterij. 1.255.1.14
 Delegatio clauditur intra tempus recepti delegatorij, nisi pars
 tempus protogauerint. 1.247.1.2
 Delegatio facta dignitati, non expresso nomine proprio, transit
 ad successorem. 1.234.1.1.2
 Delegatio facta personæ, eius nomine proprio expresso est per-
 sonalis, & cum persona extinguitur. 1.234.2.4
 Delegatio finitur rescussione delegati. 1.244.1.6
 Delegatio morte delegantis re integra finitur. 1.248.1.3
 Delegatio finitur si delegatus in totum subdelegauerit causam
 ipsam. 1.251.2.5
 Delegatio finitur, si delegatus ex altera causa adiecta pronuncia-
 uerit se iudicem incompetentem. 1.252.1.6
 Delegatus potest sententiarum super exceptionibus propositis pro
 impedienda executione Bullarum Apostolicarum. 1.59.
 1.18
 Delegatus in iure aliquando appellatur ille, qui vice alterius cre-
 ditori datus est. 1.222.1.17
 Delegatus iudex aliquando idem est atque iudex datus. ibidem
 18
 Delegatus iudex multoties dicitur etiam in iure ille, cui iurisdic-
 ctio mandata est. ibid. 19
 Delegatus Papæ potest procedere non solum contra partes, sed
 etiam contra eos, qui manifestè impediunt suam iurisdicctio-
 nem. 1.223.2.1.2
 Delegatus potest coëtere tam priuatos quàm magistratuum iurisdic-
 ctionem & imperium obtinentes, qui suam impediunt iurisdic-
 ctionem. 1.224.2.5
 Delegatus etiam Episcopi, & alterius cuiuscunque inferioris po-
 test punire eos, qui suam impediunt iurisdicctionem. ibid. 6
 Delegati possunt per Ecclesiasticas censuras impediunt coëtere
 quoties secundum personarum & negotij qualitatem vi-
 derint expedire. ibid. 12.17
 Delegati coëtere possunt impediunt suam iurisdicctionem non
 solum per alias censuras, sed etiam per excommunicationem
 maiorem. 1.225.1.25
 Delegatus

Index Rerum, & Verborum,

Delegatus Papæ impeditur subdelegare potest causam, quæ sine ipso commode terminari potest. 1.126.2.1
Delegatus ob debilitatem vires suas subdelegare potest, nisi causa sit gravis. ibid.2
Delegatus inferioris assertioni creditur, dum afficit se ob causam abicentis subdelegasse. ibid.3
Delegatus potest punire poena iuris non obtemperantes, & si certa poena per ius statuta non est, imponere arbitrium. 1.227.1.9
Delegatus per simplicem commissionem causæ potest citare, contumacem punire, & reliqua facere, quæ spectant ad causam. 1.227.2.1
Delegatus Papæ exequitur suam sententiam, quam exequi non potest, aut non vult is, cui eam exequendam commisit. 1.228.1.1
Delegatus Principis exequitur suam sententiam. ibid.2
Delegatus Censoris aduersus Ordinarium agere potest. ibid.
Delegatus iurisdictionis expirat post diffinitum executioni mandatum. 1.129.1.1
Delegatus executioni sententiam mandare potest. 1.229.2.2
Delegatus iurisdictionis extinguitur lata sententia. ibid.3
Delegatus ad vniuersitatem causatum potest cognoscere de nullitate suæ sententiæ, secus in delegato ad vnam causam. ibidem.
Delegatus datus etiam ad diem reo absente non per contriti-
ciam non restituit actorem, licet possessionem & deiectionem
probare volentem. 1.229.2.1
Delegatus Papæ est maior, & dignior Ordinario quoad causam
sibi delegatam. 2.230.1.1.2
Delegatus excommunicare potest. ibid.5
Delegatus iuris formam seruare debet, & rationabiliter excep-
tiones admittit, ubi contraria voluntas Papæ non apparet. 1.133.2.1
Delegatus iudex non potest instituere, licet possit pronuntiare
aliquem esse instituendum. 1.235.2.2
Delegatus qui est dominus impetrantis reuocari potest. 1.236.2.1.2
Delegatus Papæ quando committit alicui causam non in totum,
tunc a subdelegato non ad Papam, sed ad ipsum delegatum
appellari debet. ibid.1
Delegatus iurisdictione integra morte delegantis finitur. 1.237.1.2
Delegatus si citauit ante mortem delegantis, perpetua est eius
iurisdictionis, & appellatori renunciat, qui coram iudice, a quo
appellauit, litem persequitur. 1.238.1.1
Delegatus delinquens in non exequendo mandatum Papæ, vel
Regis, non potest per alium inferiorem puniri. 1.240.1.1.2
Delegatus debet seruare iuris ordinem. ibid.2.2
Delegatus etiam post litem contestatam, remouetur ex noua cau-
sa, & alius subrogatur. 1.242.1.1.1
Delegatus Papæ sententiam suam vsque ad annum exequi po-
test. 1.243.1.1.1
Delegatus expleta delegatione potest intra annum absolueri ex-
communicatum a se volentem obedire, non tamen eo elapso.
ibid.4
Delegatus lata sententia non habet tempus ad exequendum eam,
nisi vnus annus. ibid.4
Delegatus iudex licet post exequutam sententiam functus sit of-
ficio suo, tamen si statim executione facta victus rem occu-
per, poterit iterum cognoscere, &c. ibid.17
Delegatus Papæ potest principium, medium, & finem causæ
coniunctim, & diuim subdelegare. 1.244.1.1
Delegatus a Principe non solum coniunctim, sed etiam diuim
causam sibi commissam subdelegare potest. ibid.3
Delegatus nullus etiam Principis potest subdelegare eum sa-
cultate subdelegandi. ibid.2.8
Delegatus etiam si non fuisset commissa causa appellatione re-
mota, adhuc ad illum esset appellandum, si non subdelegasset
in totum. ibid.9
Delegatus cum clausula, *appellatione remota*, non potest subdele-
gare. ibid.10
Delegatus Papæ sicut potest committere totam causam, sic &
solum citationem, & punire contemporem. 1.245.2.5
Delegatus Papæ nisi malitiose se exoneret, subdelegatum com-
pellit ad suscipiendam subdelegationem, in correctione tamen
sue dignitatis, & personæ deferre debet. ibid.1.1
Delegatus Principis potest subdelegare. ibid.
Delegatus punire debet partem quæ curat impedire ne statuto
dic procedatur. 1.247.1.1.1.1
Delegatus ubi fuit commissa causa sub certo termino finienda, si
malitiose aliter partis non finit, quid faciendum, ostenditur.
ibid.18
Delegatus quis non creditur nisi delegationem probet. 1.248.1.1
Delegatio iudici, etiam si sit vir excelsus atque illustris, afferenti
habere mandatum delegationis non creditur, nisi eo præsen-
tato. ibid.2

Delegatus subdelegatum collegæ impediri non tenetur
tere si in rescripto est clausula, *quod si ambo, &c.* 1.249.1.1
Delegato iudici si mandatur ut illum absoluat qui dicitur
iuste excommunicatum, ante probationem illius absol-
ueretur. Si autem dicat excommunicatum nullum, pro-
bationem nullitatis ante pronuntiationem adhibere
debet. 1.251.1.1
Delegatus si pronuntiauerit se iurisdictionem non habere, etiam
de consensu partium non reuocatur. 1.251.1.1
Delegatus non potest reuocare sententiam inappellatam.
ibid.
Delegatus excommunicare possunt eos, in quo delegatus
habet iurisdictionem. 1.251.1.1
Delegatus extendere non potest suam iurisdictionem ad
nas in rescripto suæ delegationis, sicut per generalia
solum, minime contentas. 1.251.1.1
Delegatus iudex reuocatus potest compelli, si iudex
gengos arbitros coram quibus causa reuocatus paret
decidatur. 1.251.1.1
Delegatus iudex si quis possit esse, debet habere viginti
annorum annu completum, de cetero vero parum ex-
cepi re decimam octauam. 1.251.1.1
Delegatorum, vel arbitrorum plurimam simpliciter decessus
testis expirat per mortem vni. 1.254.1.1
Delegatorum vno decessente delegatio transiret quod aliter
ibid.
Delegatus Papæ subdelegare potest, licet datus sit ex rescripto
de partium consensu, vel cum clausula, *quod si ambo, &c.*
Quod si non omnes, si cum alio exequatur. 1.254.1.1
Delegatus non potest se intrinsece de causa delegare, et
center priuatiue commissa. 1.254.1.1
Delegatus Papæ defidia, vel malitia si quis persequatur in
Ordinarius loci potest supplere, non obstat, quod contra
tit delegatus commissus. 1.254.1.1
Delegatus Papæ, qui contumacem excommunicat, non po-
torem in possessionem rei induxit, si mortuus esset, et
Ordinarius potest hunc absolueri ex cepto, &c. 1.254.1.1
Delegatus Principis est dignior ordinario quoad causam
delegatam. 1.254.1.1
Et dicitur maior quoad illam causam in qua est delegatus
ibid.
Delegatus censetur, cum a lege committitur iurisdictionis
1.254.1.1
Delegatus iudex non solum de causa sibi nominatim com-
missa, sed & de alia quoque, quæ incidenter aduenit, potest
scire. 1.254.1.1
Delegatus lapsus triennij non obstat potest in causis
missa procedere. 1.254.1.1
Delegatus ab Ordinario non possit suam sententiam exco-
municandi mandare ostenditur. 1.254.1.1
Delegatus potest reuocari suspensus. 1.254.1.1
Delegatus iudex, cui est commissum causa appellandi, potest
absque noua commissione cognoscere de causa principalis
appellatio fuerit iustificata. 1.254.1.1
Delegatus necessarius in testem remouens a iudicio, et
subrogatur. 1.254.1.1
Delegatus potest esse arbiter. 1.254.1.1
Delegatus inferioris Principe ad vnam causam non potest
tam illam subdelegare, nisi articulum quæ inuenitur.
664.1.4
Delegatus, cui committitur aliqua causa, remota appella-
tione si post citationem init, ad Secum Apost. potest in causis
dere secundum formam iuris, sed si init ante citationem
potest procedere. 1.254.1.1
Delegatus nullius causæ habet potestatem, ad exco-
municandum, litterarum præsentationem. 1.254.1.1
Delegatus etiam datus cum clausula, *appellatione remota*, non
potest, si est consanguineus impetranti, vel si fuit a
eius in illa causa. 1.254.1.1
Delegatus inferioris a Principe non potest subdelegare. 1.254.1.1
1.4
Delegatus ad vniuersitatem causatum potest causam particu-
rem delegare, non tamen vniuersitatem iurisdictionis
alium transferre. 1.254.1.1
Delegatus Papæ habet expensas victus sui ex causa. 1.254.1.1
Delegatus virtute clausule, *contra dictum*, & non potest
puna punire, quam per viam excommunicationis, & non
dicti. 1.254.1.1
Delegatus ad causam matrimonij, si fuit sententiam
super restitutione dotis, potest pronuntiare. 1.254.1.1
Delegatus a Principe sicut ipse Princeps potest inquirere
præcedente diffamatione. 1.254.1.1
Delegatus potest punire testem, qui in testimonio fuit
tam se deliquit. 1.254.1.1
Delegatus ob clerici percussione excommunicatus ab
absolui possunt. 1.254.1.1
Deiunguntur priora commissa delicta non obstat causam

Collectan. in quinque libros Decretal.

ad gradus, & honores assequendos, quando postea verè emendatam vitam ostendant. 1.84.2.5
Delicta nonnunquam dignitate augentur. 1.140.2.18.1.584.2.3.
 & 3.80.3.38
Delictum notorium quod dicatur, remissio. 1.165.2.2
Delictum non probatur per instrumentum, vel scripturam. 1.291.
 2.2
Delicti ratione foritur quis fori in eo loco, quo deliquit. 1.
 380.2.2
 Intelligi si ibidem inveniatur. ibid.
 Vel nisi de more remittatur. ibid.
Delinquens in mari à quo iudice puniri possit, remissio, ibi-
 dem 5
Delinquens in confinio duorum Provinciarum, à cuius Provin-
 cia iudice puniri possit, remissio. ibid. 5
Delictum si fit in vao loco inchoatum, & alibi consummatum, au-
 possit delinquens utrobique puniri, remissio. ibid. 7
 Verum verò qui inchoat delictum in hoc territorio, & illud
 consummat in alio, incurrat excommunicationem latam per
 statum huius territorij. ibid.
Delicti iudex priuare potest delinquentem beneficio, quod habet
 extra territorium, executio verò debet fieri per iudicem loci.
 1.381.1.9
Delicti ratione efficitur quis de iurisdictione alterius. 1.486.2.2
Delictum probatum per modum exceptionis, non punitur pena
 ordinaria. 1.413.1.5
Delictum rei si probari potest tunc non est admitenda probatio
 quod non deliquerit. 1.490.1.1
Delictum à famulo perpetratum domini consensu factum præ-
 sumitur quando habuit causam continuam, & successiuam, cui
 dominus poruit verosimiliter occurrere. 1.524.2.3
Delictum à famulo, vel filio, aut amico perpetratum præsumitur
 factum de mandato domini, vel patris, vel amici, in cuius com-
 modum reseruitur. 1.540.2.3
Delicta eorum, qui aliis moribus, & scientia claruerunt, mitius
 accipiendi sunt. 1.552.2.6
Delicti ratione in se, vel bona commissi si quis aliquem con-
 uincit, non tamen poterit per eum reconueniri nec ci-
 uiliter, nec criminaliter. 2.361.1.6
Delictum in dubio præsumitur in foro conscientie, & ad villita-
 tem anime, & ex quo illud est vile. 2.429.1.4
Delinquens in Ecclesia non gaudet eius immunitate. 2.451.1.1.2
 Intelligi quando ex proposito, & sub spe immunitatis. 2.452.
 1.3
Delinquens prope Ecclesiam, si post delictum ad eam confugiat,
 an eius immunitate gaudere debeat, ostenditur. ibid. 3
Delinquens in vna Ecclesia potest etiam capi in alia, etiam si ea
 non deliquerit. 2.452.2.6
Delinquens semel in Ecclesia, illius immunitate non gaudet,
 etiam pro aliis delictis ante, vel post per eum extra Ecclesiam
 commissis. ibid. 7
Delinquens in Ecclesia si delictum fuerit leue, gaudet eius im-
 munitate. 2.453.1.11
Delictum in dubio præsumitur in foro conscientie cum agitur
 de salute anime. 2.468.1.8
Delictum solius Prælati Ecclesie non nocet. 2.516.1.7
Delictum eorum, qui casu aut imprudentia, siue etiam facti igno-
 rantia quicquam admiserunt, leuius puniuntur. 2.539.2.6
Delictum extra regnum commissum, & iam pena punitum, an
 possit iterum accusari in regno, remissio. 2.4.1.3
Delinquens, vt consuleret consanguineos, mitius puniendus est.
 3.86.2.4
Delictum facilius expiatur ex quadam pietate commissum, quam
 vbi impietas præstat causam delicto. 3.87.1.10
Delictum, qui sciuit committendum, & prohibere potuit, & non
 prohibuit, eadem pena tenetur, qua ipse delinquens. 3.97.
 2.18
Delictum committendo obuiare quando quis teneatur, ostenditur.
 3.98.1.19
Delictum vt furtum, &c. prohibens ne impediatur peccat morta-
 liter, & an teneatur ad restitutionem, ostenditur. 3.99.1.29
Delictum persuadens hotans, & intrinsecus puniuntur eadem pena,
 qua ipse delinquens. 3.99.1.30
Delictum causam præbens, vt puniatur pena ordinaria, quæ occur-
 rere debeat. 3.103.2.5
Delictum à seruo, famulo, consanguineo, vel amico factum præ-
 sumitur commissum voluntate domini, affinis, vel amici. 3.
 106.2.4
Delicta paria mutua compensatione tolluntur, nisi commissi sint
 circa diuersa & separata. 3.122.1.8
Delinquens remittendus est ad locum delicti, vt ibi punia-
 tur ad aforum exemplum, quamvis sit vagabundus. 3.123.
 2.3.4
Delinquentibus signum an fas sit imponere, ostenditur. 3.152.
 2.3
Delictum si est probabile non inducitur purgatio, aliis secus. 3.
 256.2.8

Delinquens toties puniendus est, quoties reiterat delictum. 3.
 267.2.1
Delinquens in officio mitius puniuntur. 3.297.2.3
Delictum committendo obuiare tenetur quis, si commodè potest
 absque proprio periculo. 3.326.1.4
Delphinus habet iura Principis supremi. 2.590.2.32
Demencia per testes singulares probatur. 1.502.1.47
Demisso comprehendit quemcumque actum per quem quis à se
 ius proprium abdicat. 1.143.1.5
 & à *denuntiis* esse *suspensos*, latam sententiam constituunt. 1.
 529.2.24
Denuntians iudicialiter, & non probans tanquam præsumptus
 calumniator in expensis est condemnandus. 1.450.1.12
Denuntiare non potest is, qui legitime & charitativè non præ-
 monuit. 3.1.1.1
Denuntiare quemcumque licitum est monacho absque superioris
 licentia. 3.7.1.7
Denuntians damnus illi, cui imminet, non incurrit irregulari-
 tatem, etiam si eadem denuntiatione contingeret mors,
 aut mutilatio delinquentis. 3.98.2.1
Denuntiare facta protestatione licet clerico absque periculo ir-
 regularitatis delictum tendens in perniciem, & nocuum
 publicum, quem non posset aliter impedire. 3.110.2.5
Denuntiatio non est necessaria stante iuramento de defendenda
 lite, & causa, si venditor sciat litem esse motam. 2.132.2.13
Denuntiationes hodie quomodo fieri debeant, & qui teneantur
 denuntiare, ostenditur. 2.541.1.2
Denuntiationum omissio nec reddit matrimonium nullum, nec
 prolem illegitimam. 2.579.1.11
Denuntiatio excommunicationis ad effectum, vt excommuni-
 catus non possit obtinere beneficium, non est de sublaucia.
 3.174.1.7
Denuntiator potest existere testis in illa causa, in qua denun-
 tiator est. 1.503.2.77
Denuntiator, accusator, & excipiens, an & quando se inscribant,
 ostenditur. 3.9.2.1
Denuntiator in probatione criminum deficiens, ab officio, &
 beneficio suspenditur, donec innocentiam suam purget. 3.17.
 2.1
Deponi non potest quis pro inobedientia. 2.351.1.9
Deponens de facto, quod ipse tractauit tanquam mediator, per
 vnicum testem probatur. 1.401.2.6
Deponere potest periculum sede vacante. 2.94.1.25
Deponere antiquitus significabat à se abicere, & alienare. 2.119.
 2.3
Deponere idem significat quod concredere, & committere.
 ibid.
Deponere aliquando pro condemnare accipitur. ibid. 5
Deponenti an incumbat onus probandi pecuniam versam fuisse
 in vilitatem Ecclesie, an verò ipsi Ecclesie non fuisse versam
 in ipsius vilitatem, ostenditur. 2.121.2.5
Deponentes de re aliqua iuxta artis peritiam accusari possunt
 si veritatem non dicant. 2.165.2.6
Deponi debet qui contra iuramentum negat Prælatus domi-
 nam suam, vel coram iudice seculari de ipso conqueritur, vel
 ipsum inuadit. 3.195.2.1
Depositarius ad quid teneatur & quomodo repetatur depositum,
 ostenditur. 2.122.1.1
Depositarius dicens se perdidisse res depositas præsumitur in do-
 lo si appareant illius res incolomes. ibid. 1
Deposito actualis videtur quidam actus Ordinis dependens ab
 ipsa consecratione, secus verò in verbalis. 1.97.2.8
Depositioni testium de negatiua deponentium non creditur.
 1.105.1.5
Deposito, & degradatio priuat eisdem rebus, quibus suspensio,
 sed aliter, nimirum absque spe restitutionis in pristinum sta-
 tum. 1.451.1.4
Deposito, siue verbalis degradatio quibus casibus fieri debeat,
 remissio. 1.647.1.4
Depositionis pena, quæ iure Canonico imponitur non deferretur
 appellationi in causa criminali, habet locum contra cleri-
 cos alioquin Religiosos appellationem non admittentes. 1.
 689.2.4
Depositionis, & priuationis beneficii pena pro graui duntaxat
 crimine imponitur. 3.269.2.3
Depositum fieri potest apud iudicem, & arbitrum pro obserua-
 tione sententia. 2.547.2.4
Depositum est contractus per quem res mobilis alicui non do-
 mino gratuito custodienda traditur. 2.119.2.6
Depositum voluntarium quod dicatur, & quæ sit inter vtrum-
 que differentia, ostenditur. 2.120.1.7
Depositum iudiciale, quod alias sequestrum dicitur, tunc fit
 quando res de qua in iudicio controuersia est, apud aliquem
 deponitur, vt finita controuersia victori restituatur.
 ibid. 8
Depositum simplex aliud regulare, aliud irregulare, & quod di-
 catur, ostenditur. 2.110.2.7
 Depositum

Index Rerum, & Verborum,

Depositorum qui suscipit tenetur custodire, seuare, ea fide, cura, & diligentia, qua solet proprias res custodire. 2.122.1.3
 Depositor verbaliter potest per solum Episcopum restituere, sed in actualiter degradato, quem solus Papa restituit. 3.171.1.4
 Depopulator nocturnus agrorum ad Ecclesiam confugiens illius immunitate non gaudet. 2.446.2.42
 Depopulator nocturnus agrorum quis dicatur, ostenditur. ibid. 43.
 Deprehensus à iudice in delicto aliis presentibus testibus facto evidenti conuincitur. 3.71.1.16
 Deputatus auctoritate Prælati ad aliquod hospitale eius auctoritate erectum, forti privilegio gaudet. 1.372.1.med.
 Derogatio beneficiorum iurisdictionis à Papa facta comprehendit tantum beneficia, quæ sunt iurisdictionis clericorum, non autem laicorum, quæ expressam requirunt derogationem. 2.370.1.4
 Descriptio. Vide Nominatio.
 De postata, vxor non dicitur. 2.291.1.11
 Disponata in vita, sed postea sponte cognita, contra matrimonium non auditur. 2.596.2.1
 Desolutio in immediatè Papæ subiectis fit, immediatè ad Papam. 1.157.1.5
 Deus Opt. Max. non solum habet omnium notitiam, imò est ipsa sui, ac omnium simplicium notitia. 1.7.1.11
 Deus qua re dicitur lequester noster. 1.457.1.3
 Dextera nobilior est. 1.287.2.7
 Diabolus fugit quando sodomiz peccatū committitur. 3.187.2.2
 Diaconus, vel Subdiaconus matrimonium contrahere non possunt, & si contraxerint, etiam si sint facti irregulares, debent separari. 2.521.2.1
 Diaconus solemniter ministrans Baptismum saltem cum licentia Episcopi, vel Parochi, an fiat irregularis, ostenditur. 3.181.1.3
 Diaconus Missam celebrans ad Sacerdotium non promouetur, & à Diaconatu suspenditur, sed in beneficio potest ad tempus dispensari. 3.181.2.1
 in Ditione disfunctionia ad verificationem illius sufficit alteram partem esse veram. 1.322.2.4
 An text. procedat solummodo in disfunctione alternatiua affirmante, ostenditur. ibid. 5
 Dictiones interpretanda sunt iuxta eum sensum, qui vulgari & communi vsu, ac legum provincie significatione est receptus. 2.471.1.7
 Dignitas iuratum & iudicialiter præstitutum præfertur priori contradicenti extrajudicialiter. 1.569.2.6
 Dignitas vnus assensum impedimentum impedit matrimonium contrahendum non iuratum. 2.475.1.1
 Dies more Romano à medietate noctis incipit. 1.241.2.6
 Dies decem apud Lusitanos, & Castellanos dantur debitori ad solvendum. 1.243.1.7
 Diebus Dominicis mercari, litigari, iudicari, vel iurari non debet, sed de vespere in vespem debent celebrari. 1.404.2.1
 Dies Dominica perfecta quæ sit, ostenditur. ibid. 2
 Dies festi à vespere in vespem iure ecclesiastico, & non diuino feruantur. 1.406.1.3
 Diebus Dominicis Christiani genua non flectebant, sed stantes orabant. ibid. 4
 Dies vnus ex septem ecclesiastico iure consecratus est diuino cultui. 1.406.2.2
 Die festo in honorum Dei feriato fieri possunt dispensationes, collationes beneficiorum, scripturæ, & actus extrajudiciales, ac voluntaria iurisdictionis. 1.409.1.4
 Dies festi Natalis Domini, SS. Stephani, Siluestri, Innocentii, Circumcisionis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis Domini, & Pentecostes, ac Resurrectionis cum septem sequentibus, & Natiuitatis d. Iohannis, vbi declarantur, ostenditur. 1.409.1.5
 & seq. vique. 17.
 Diebus feriatis in honorem Dei partes tenuerunt non possunt. 1.410.2.30
 Diebus feriatis de alimentis potest contendi. 1.411.1.8
 Dies in citatorio apponenda est. 1.450.1.5
 Dies decem, infra quos appellandum est, quomodo computantur, ostenditur. 1.658.1.4
 Dies termini non computatur in termino. 1.679.1.7
 Dies interpositæ appellationis non computatur in tempore statuto ac prosequendam appellationem. ibid. 8
 Dies dicitur à Solis ortu vique ad occasum. 3.94.2.2
 Dies duo in mense bisextili pro vno cedunt in fauorabilibus, secus in odiosis. 3.338.1.7
 Dies quid significet, rem sit. 1.55.1.4
 Intellige textus conclusionem, etiam si locus ad quem reus trahitur per modicum spatium distet ultra duas, vel vnam dietas. ibid. 5
 Dietæ computatio in actione reali an fieri debeat à fine diocesis in qua res exiit, an à fine diocesis in qua reus habitat, ostenditur. ibid. 6

Dietarum præscriptio non procedit vbi inter importandam rem sensu partium.
 de Dietis qui plura scripserint referuntur. 1.122.1.3
 Dieta quælibet continet viginti miliaria, seu sex leuagæ, vel summum septem.
 Dieta computari debet à fine diocesis commutandæ pro vna vltatam.
 Dieta facta mentione de vulgari potius quam de legalibus genda est.
 Dieta in actione reali an sit computanda à fine diocesis vbi res petita exiit, ostenditur.
 Dieta quælibet continet viginti miliaria.
 Diffamatus ab aliquo de illegitimitate potest petere in iudicio vt legitimus declaratur, &c.
 Diffamatus vt quis dicatur, non sufficit quod deo, vel non deo deponant vidisse crimen perpetrari, sed necessarium est, quod rumor, & fama ad maiorem congregationem pertinet decessu. 3.12.2.7
 Difficultas excusatur à perituro.
 Difficultas non excusatur à pena, vel obligatione conditionali. 1.589.2.7
 Diffinitionis utilitas ostenditur.
 Dignitas carens Ordinibus initiari potest, dummodo necessitas non sit ad consecrationem.
 Dignitas illo carens, qui mediis appellatur, tempore non est. 197.2.3
 Provt etiam non est ille, qui duos dignos habet in manibus. ibid.
 Amplia vt
 Dignitas sublati de Ecclesia per statum Capituli consecratur per Papam, vltimus non censetur vacare, nisi per conuentionem actum statum fuerit reuocatum.
 Dignitatem secundam obitens iura primum tempore non Capituli Laterani. sub Alex. III. non ipso facto primum amittit, sed optionem habet vt vnam ex illis eligat, quam per mallet.
 Dignitates nouas in aliqua Ecclesia sine auctoritate Capituli Episcopus constituere non potest.
 ad Dignitates, & officia, citra Episcopatum, aut curiam, quælibet qualis esse debet.
 Dignitas, cui animarum cura subest, non potest conferri de iure gentium 25. lux gratis annuum.
 Dignitas, quæ iurisdictionem habet, non potest conferri nisi 25. annuum non arigerit.
 Dignitas principalis in Collegiata consecrari non potest nisi bene 25. annos inceptis.
 Dignitates plures, vel plura beneficia curia habens sine dispensatione Papæ est intelligibiles.
 Dignitates in Cathedralibus quam etiam requirunt, ostenditur. 1.170.1.2
 Dignitas Episcopalis liberatur à paria potestate.
 Dignitas vel officij quasi possessio potest ex aliquo de illud spectantibus.
 Dignitatem primam in Ecclesia vacatam quando vnus impetrat, & alter impetrat litteras pro certa dignitate in eadem Ecclesia vacatura, non facta mentione de prima impetrante vacat hæc certa dignitas, est danda primo, & non secundo. 2.30.1.1
 Dignitas maior dignoscitur ex maiori sede.
 Dignitas maior agnoscitur in subscriptione, & prima vocatur, & dem 11
 Dignitas prima vt dignoscatur attendi potius debet contentio huc solum Ecclesie particulari quam ius commune. 2. init.
 Dignitas antiquitati præferenda est.
 Dignitas maior præcedere debet.
 Dignitates plures, vel Ecclesia vni consecrari non debet, & de Ecclesia est conferenda illi, qui relictus, & regere vult per se ipsum, alia perdit Ecclesiam, & domos sanctarum personarum priuatur.
 Dignitates duæ sunt inter se incompatibiles.
 Dignitas dupliciter accipitur in genere, & in specie, & vna de vtraque declaratur.
 Dignitates, vel personatus plures in vna, vel in duobus Ecclesiis quis habere non potest.
 Dignitas, & Canonatus in eadem Ecclesia loci de iure incompatibiles non sunt, tamen hodie simul obtineri non possunt nisi ex privilegio, vel consuetudine.
 Dignitatem & Canonatum obtinere ex dispensatione, & quædam locatur distributiones, dualque vocis in Capitulo habet.
 Dignitates plures habens, alteram dimittere compellitur. 2.11.1.4
 Dignitas delinquentis in penis est attendenda.
 Dignitas, ac generis nobilitas an, & quando rebus aliquæ à pena ordinata remittitur.
 Vide Ecclesia, Præbenda.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Dignum illud præsumere debemus, quem nescimus indignum. 1.

1.56.2.3

Dignum magis attrahit ad se minus dignum. 2.393.1.3

Dignus qui reputatur in vna dignitate si postea eligatur ad alio-

ram similem, etiam tunc dignus debet reputari. 1.176.1.6

Dignus præsentatur a maiori parte patronorum est confirman-

das omisso digniore. 2.342.1.10

Digniores quales dicantur, regulatur secundum consuetudinem.

1.42.1.4

Dignior ad Pastoralis officium semper est eligendus. 1.100.1.6

Dilatione concessa per iudicem, illius officium conquiescit. 1.

402.2.7

Dilatione pendente nihil innovandum. ibid.8

Dilationes sunt suapte natura arbitrarie. 1.402.1.3

Dilatio instantiæ a iure, vel statuto præfixa a partibus prorogari

nequit. 1.403.1.10

Dilatio probatoria in causa civili est peremptoria. ibid.2.3

Dilatio non currit nisi postquam fuerit assignata, intimerur parti,

vel eius Advocato, seu procuratori. 1.404.1.5

Dilatio vni partium concessa, alteri sit communis, etiam si concessa

fuisse minori iure speciali per restitutionem in integrum. ibid.6

Dilationi vnus renunciat non potest in alterius inuiti præiudici-

um. ibid.7

Dilatio probatoria regulariter peremptoria esse debet. 1.489.1.1

30

Dilationi assignatæ renunciat non potest vna pars in alterius

præiudicium. 1.521.2.2

Dilatio quando datur ad probandum adeo brevis, vt ex breuitate

possit deficere facultas probandi appellatio conceditur. 1.

713.1.13

Dilatione pendente, & lite non contestata officium iudicis qui-

esceat, & si interim aliquid innovet, vel diem assignatam sine

causa præueniat, licet appellatur, & si procurator datus ad im-

petrandum super appellatione non seruauit formam mandati,

auditor appellans etiam post annum. 1.720.2.1

Dilatio prima ad probandum quando data fuit reo, poterit ipse

ceteris dilationibus renuntiare, dummodo non sit in alterius

præiudicium. 3.11.1.2

Diligere nos potius tenemur, quam alium. 1.143.1.5

Dimissoria litteras concedere possunt soli Episcopi, qui ordinare

valent. 1.207.2.3

Dimissorias ad Ordines infra annum a die vacationis concedere

non potest Capitulum Sede vacante nisi illi, qui actati fue-

rint. 2.94.2.30

Diocesanus, cui scribitur vt in diocesi sua vbi pro alio scriptum

non est, provideat, vel faciat provideat, non potest id exequi

circa beneficium spectans ad collationem alterius iam pro

alio graui. 1.63.1.1

Diocesanus non debet molestare monasteria nisi pro causa cor-

rectionis, nec eis oblati sibi vindicare. 3.22.1.1

Diocesanus si nolit consentire reuerentioni iuris patronatus, po-

test compelli per superiorem, imò superiorem poterit consentire

si diocesanus renuat sine causa. 2.355.2.6

Vide *Varbianus*.

Diocesis appellatio in materia fauorabili comprehenditur ci-

uitas, secus in odiosa. 1.6.1.2.5

Diocesis mentionem non faciens, vnde est oriundus qui impe-

trat beneficium, si non sit ex eadem diocesi beneficii impetra-

rio est nulla. 1.64.1.7

Diocesis appellatio in materia odiosa non comprehenditur

ciuitas. 2.72.1.2

Diocesis tota dicitur parochia Episcopi. 3.113.2.2

Discipulus in causa magistris testis esse non potest, quando sub

eius ferula est. 1.521.2.9

Dispensatio concessa Episcopis, vt intra tres menses consecratio

differtur, non extenditur ad retentionem beneficiorum. 1.

91.2.28

Dispensatio in nullitate collationis à Summo Pont. factæ ad

ipsum spectat. 1.98.2.10

Dispensatio dispensationis nullæ ab Episcopo factæ, ad ipsummet

perinet. ibid.10

Dispensatur facilius cum viris literatis. 1.101.2.11

Dispensare non potest Episcopus, vt puella, quæ 12. annum non

compleuerit, possit habitum in monasterio suscipere. 1.113.

1.10

Dispensare non potest Episcopus, vt Abbatissæ minoris 40. annis

eligantur. ibid.11

Dispensare non potest Episcopus contra Concil. ibid.12

Dispensare non potest Episcopus super pluralitate dignitatum,

sen Curatorum. 1.133.1.10

Dispensare quando possit Episcopus, vt quis plura beneficia sim-

plicia habere possit, remittitur. 1.134.2.3

Dispensare Episcopo non conceditur, vt quis habeat dignitatem,

vt fuit commissa simonia, secus in beneficio simplicis. 1.137.

1.4

Dispensans ex Apostolico indulto cum filiis sacerdotum circa

Ecclesias paternas immediate tenendas, non poterit sic dispen-

satus per litteras iustitiae postea contra eum impetratas, remo-

ueri. 1.185.2.1

Dispensare nullus potest præter Papam vt filius immediate suc-

cedat in Ecclesia paterna. 1.189.1.1

Dispensare an possit Episcopus in irregularitate, quæ prorexit ex

vitio corporis, ostenditur. 1.196.2.3

Dispensare cum bigamis quis possit, ostenditur. 1.190.1.4. &

legq.

Dispensare potest Episcopus ad Ordines minores cum peniten-

tibus solemniter, data necessitate, vel vtilitate. ibid.5

Dispensatio, quoties constat de concedentis intentione, extendi-

tur ad id, quod concedens intendit. 1.236.1.9

Dispensatio præsumpta non habet locum in illegitimis, qui be-

neficia obtinent, quæ eorum parentes obtinuerunt, vel in Ec-

clesiis vbi parentes alia de præsent obtinent. 1.506.2.4

Dispensatio, an & quando admittat extensionem ostenditur. 2.

44.1.3

Dispensari potest per Sedem Apostolicam cum nobilibus circa

pluralitatem beneficiorum. 2.63.2.11

Dispensari debet cum literatis viris circa beneficiorum plurali-

tatem. ibid.15

Dispensare non censetur inferiores, nisi se dispensare expri-

mant. 2.87.2.7

Dispensare cum illegitimis ad beneficia simplicia potest Capitu-

lum Sede vacante. 2.93.2.9

Dispensationes, ac ceteras gratias vitæ omnis expressio falsi,

etiam si causa falsò expressa sit impulsua. 2.295.2.3

Dispensari potest in votis puerorum ante pubertatem emissis

alia causa non petita. 2.305.1.2

Dispensatio cuiuscunque in voto, vel iuramento concessa, absque

causa est irrita. 2.308.1.5. Declara vt ibi.

Dispensare secum nemo potest. 2.314.1.1.4

Dispensatio loquens de Monachis habet locum in Monialibus.

2.330.2.9

Dispensatio aduersus Concilij decreta & Canones sufficiens non

censetur nisi in specie fiat eorum derogatio. 2.338.2.3

Dispensare potest Episcopus cum clerico in sacris constituto

contrahente matrimonium cum vnicâ & virgine, secus si

cum vidua, vel corrupta, &c. 2.522.1.4

Dispensare an possit Episcopus in votis castitatis perpetuæ, osten-

ditur. 2.525.2.5

Dispensandum facilius est cum iuvene ob incontinentiæ peri-

culum. 2.547.2.3

Dispensatio quando alicui conceditur vt possit contrahere in

certo gradu aliâ prohibito requiritur quod vterque contra-

hentium toto gradu distet à stipite, præsertim si, hoc habet

consuetudo. 2.551.2.1

Dispensandi potestas consuetudine restringi potest vt caueatur

scandalum. ibid.2

Dispensatio facta à Papa contrahendi in gradu prohibito si est

ex falsa causa, non valet, nisi de nouo à Papa confirmetur.

2.553.1.1

Dispensatio erit subrepticia si tempore concessionis Pontificis,

vel penitentiariæ causæ allegatæ veræ non sint, quamvis

tempore subsequenti veræ existant. ibid.2

Dispensationem & actus validitatem inducit Papæ, & superioris

tolerentia. ibid.3

Dispensare in Concilio generali etiam ex magna causa Episcopus

non conceditur, nisi desit recursus ad Papam. 2.553.2.6

Dispensare in impedimentis iure Pontificio dirimentibus ma-

trimonium solius est Pontificis. ibid.7

Dispensationis causa cessante cessat dispositio. ibid.10

Dispensare potest Summus Pontifex in radice matrimonij quo-

ad legitimatorem etiam post mortem alterius ex coniugi-

bis, si dispensatio vel parentes in vita petita fuerat. 2.583.

2.40

Dispensatio in radice matrimonij est tantæ potentie vt non so-

lum viuentibus contrahendis, sed etiam post eorum mortem

operetur ad filiorum legitimatorem in præiudicium tertij.

2.58.1.6

Dispensatio in radice matrimonij comprehendit tantum pro-

blem susceptam in figura matrimonij, non autem natum, &

conceptum. ibid.7

Dispensari potest cum simoniaco ordinato qui simoniacus non

est. 3.28.1.1

Dispensare potest Episcopus cum simoniaco ignorante, cum

sciente tamen solus Papa. 3.31.2.4

Dispensandi facultatem habens promouendo inhabilem adhibi-

ta causæ cognitione præsumitur cum eo dispensare. 3.85.1.3

Dispensandi leuior causa est habere filios. 3.89.1.2

Dispensare an possit Episcopus cum homicida voluntario quo-

ad simplex beneficium, ostenditur. 3.115.2.4

Dispensare ab irregularitate celebrationis in excommunicatio-

ne an possit Episcopus, vel saltem Legatus de latere. 4.171.

1.5

Dispensari potest cum excommunicato habita absolutione, vt

scitur.

Index Rerum, & Verborum,

retineat beneficium sibi collatum tempore excommunicationis. 3.75.2.6
 Dispenfatio non semper existente iusta causa est debita. 3.176.
 1.28
 Dispenfate potest Episcopus, vt quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis. 3.176.
 Dispenfate potest Episcopus cum excommunicato accipiente Ordinem si religionem ingrediatur, vt ministret in susceptio. 3.185.2.4
 Dispenfandi tacite Episcopis, aut ceteris huiusmodi Prelatis facultatem lex concedere censetur, si non exprimat per quem dispensatio faciendae sit, sed absolute dicit dispensandum fore. 3.185.2.15
 Dispenfatio est res maior, & difficilior, quam absolutio. 3.316.
 2.4
 Dispenfatio extenditur ad id, quod concedens intendit quoties constat de concedentis intentione. 3.338.1.3
 Dispenfatus ad beneficium simplex non prohibetur obtinere, beneficium Curatum ei accessorie annexum. 1.184.2.3
 Dispenfatus simpliciter ad beneficium, ad aliud, quam ad simplex non dicitur habitus. 1.188.1.4
 Dispenfatus simpliciter ad Ordines intelligitur dumtaxat ad minores. 3.338.1.3
 Dispenfatus ad vnum, dispenfatus quoque videtur ad consequentia. 2.589.1.19
 Dispenfatus à Papa ad beneficia obtinenda non potest habere canonicatum in Cathedrali. 3.340.2.5
 Dispositio quantumcumque generalis, si sit odiosa non comprehendit superlatiua. 3.42.1.5
 Dispositio generalis, quae non nisi in vna specie verificari potest censetur specialis. 1.231.1.4
 Dispositio quaelibet quatenus alterum laedit restringi atque stricte interpretari debet. 1.235.2.4
 Disposita in consanguineis, censentur disposita in amico intima amicitia. 1.691.2.10
 Dispositio puniens praesumentem aliquid, non comprehendit eum, qui id bona fide ignoranter, & imprudenter facit. 1.1.2.4
 Dispositio loquens de Prelatis maxime in materia poenali, non extenditur ad Capitula. 2.67.1.6
 Dispositio in limine foundationis apposta vt beneficium non cauet incompatibilitatem, valet. 2.383.2.7
 Dispositio, grauiamen, vel conditio in Ecclesiarum foundatione, constructione, vel dotatione posita de consensu diocesani valet, quamvis iuri contradicat. 3.42.1.5
 Non autem post beneficii erectionem. 3.42.1.5
 Dispositio loquens in vno de aequae principaliter vnitis aliud non comprehendit. 3.42.1.5
 Dispositio loquens de Iudeis non extenditur ad paganos, nisi ex speciali legis prouisione. 3.62.2.6
 Dispositio indefinita aequipollent vniversali. 3.42.1.5
 Dispositio indefinita, aut generalis posita simpliciter sine pronomine *mun*, quando figura comprehendat, ostenditur. 3.241.2.8
 Dispositio vniversalis non restringitur ad ea, quae sunt disponenti impossibilia. 3.306.2.7
 Dissimulare subditorum excessus est peccatum mortale in Praeato, & Principe. 1.275.1.9
 Dissipatio non praesumitur, sed ab allegante debet probari. 1.461.2.4
 Dissipare bona quando quis dicatur, & quomodo probetur. 2.182.2.8
 Distributiones quotidianae proprie non veniunt appellatione reddituum. 1.19.2.9
 Distributiones duplicatae debentur ei, qui in eadem Ecclesia dignitatem, & canonicatum ex vi consuetudinis, vel dispensationis habet. 1.655.2.2
 Distributiones quotidianas concubinarius ipso iure amittunt, si à superioribus moniti ab ipsis concubinis non abstinuerint. 2.16.2.5
 Distributiones quotidianae quare, & quibus locis victualia nuncupentur, remissive. 2.33.2.7
 Distributiones quotidianas percipere debet, qui iura suae Ecclesiae tuetur. 2.36.1.2
 Distributiones quotidianas lucrantur clerici Ecclesiae Cathedralis, vel Collegatae propter euentem Ecclesiae vilitatem non residentes. 3.338.1.3
 Distributiones quotidianas non percipiunt absentes in seruitio Papae sine speciali privilegio. 2.37.2.4
 Distributiones quotidianas, & fructus debet clericus percipere durante infirmitate si solitus erat residere. 2.38.1.2
 Distributiones quotidianae non sunt fructus, nec veniunt appellatione fructuum. 2.69.1.3
 Distributionum quotidianarum dominium habent clerici. 2.209.1.5
 Distributiones quotidianas non percipit absens causa studij. 3.52.2.7

Distributiones non debentur inecclisibus, si statum suum suctudo Ecclesiae, vel privilegium contrariis operetur. 3.338.1.3
 Distributiones plus creduntur quam pauperibus. 1.184.2.3
 Distributiones narrantur rem non nocet si res est eadem. 3.338.1.3
 Distributiones licite audiuntur, & percipiuntur Ecclesiasticis personis à clerico fornicario, quando toleratur, nec hoc est euentem, à notorio vero abstinentium est, non quia in eamento sit defectus, sed ad ipsorum fornicationem extensionem.
 Diuinitum nomine, quae continentur, ostendunt. 2.184.2.3
 Diuinitum ex causa facta alienatio rei linguae valida. 729.2.13
 Diuinitum bonorum ob lationem vltra dimidium infensum, nisi fuerit approbata iudicis sententia. 2.184.2.3
 Diuinitum rei feudalis, vel emphyteuticae soluti laudantur. 1.461.2.30
 Diuinitum heredum non soluit laudemum. 3.338.1.3
 Diuinitum emphyteutis, quam faciunt laici se plures emphyteutici fieri potest irregulatio domino. 2.184.2.3
 Diuinitum ubi sit antiquior diuinitas, & partes contrariae, mox autem eligi. 2.338.1.3
 Diuinitas reddunt quem potentior. 3.338.1.3
 Diuinitas nobilitant. 3.338.1.3
 Diuinitas tempore penuria cogi possunt de Ecclesia ad singulas dam pauperibus elemosynam. 2.184.2.3
 Diuinitas est sufficiens causa alterius spem adhibere, seu salutem. 1.461.2.30
 Diuinitum perpetuum est ob fornicationem. 3.338.1.3
 Diuinitum verò causas ad tempus quo datur, ostendunt. 3.338.1.3
 Diuinitum non potest vir petere propter coniugium adiuturum, quando ab illo inuita, & tenens prolium est. 1.461.2.30
 Diuinitum quoad thorum & cohabitationem cedunt iuri ratione fornicationis admixtae ad coniugium praesumptum inopertum, & ob id separari, quamvis errore prioris sententiae diuinitas restitutum sit matrimonium quoad vinculum. 1.461.2.30
 Diuinitum coniugibus ob nullum crimen aliud à fornicatione carnali, vel spirituali licet, si ille contra illo emphyteutici pertrahat alterum ad peccandum. 2.184.2.3
 Diuinitum quoad thorum licitum est propter adhibere rituale. 3.338.1.3
 Diuinitum coniugium integrum est quando ab altero coniuge peccandum inducitur. 3.338.1.3
 Docentes necessitas regulari debet. 3.338.1.3
 Docentes sacram Scripturam in scholis publicis, & diuinitum in illis student, privilegiis omnibus de perceptione reddituum, praebendarum, & beneficiorum suorum in absentia plene gaudent. 3.338.1.3
 Docentes privilegio percipiendi fructus gaudent, quando docent. 3.338.1.3
 Dolus allentit consuetudinem vigere in loco, in quo veritas credendum est. 1.729.2.17
 Doctorum quando sunt diuersae opiniones, illa est simpliciter, quae habet consuetudinem pro se. 1.729.2.17
 Doctor à Principe creatus reliquis Doctoribus dignior, & minor, & potentior habetur. 1.461.2.30
 Doctores habent facultatem expellendi obsequentes ne per seles strepitum distrahantur, si praesentem causam, quem volunt expellere. 2.184.2.3
 Doctor de collecta scholarum, & Advocatus de advocacione viciniam solvere tenentur. 2.184.2.3
 Doctores quando in aliquo articulo sunt varij, frequenter opinio aequior, & rationabilior. 2.184.2.3
 Doctoribus iuris Canonici, an vero Magistris in Theologia potius adhaerendum in iudicando, quando adus contrarietatem, remissive. 3.338.1.3
 Doctores est dignitas, & Doctor dicitur in dignitate constitutus. 3.338.1.3
 Doctoratus dignitatem quis sine peccato ambire potest. 3.338.1.3
 De Dolio vini, in quod gutta specierum vini coadunantur, remissive. 2.184.2.3
 Dolus facere non videtur qui legibus & statuto obtemperat. 3.33.2.4
 Dolus vel calumnia praesumi non debet. 1.461.2.30
 Dolus ubi obicitur non deferret iuramentum implacitum. 1.461.2.30
 Dolus per testes singulares probatur. 2.184.2.3
 Dolus praesumitur ex enormi latione. 2.184.2.3
 Dolus praesumitur in his, quae clam facta sunt, & est praesumitur ignorantia, vel simplicitas. 2.184.2.3
 Dolus praesumitur ex tarditate. 2.184.2.3
 Dolus ex perspicuis indicibus probari debet. 2.184.2.3
 Dolus in dubio non praesumitur. 2.184.2.3
 Vide Fraus.
 Dolus Abbatis, Vide Abba.
 Domestici, & de familia producentis non sunt illius testis. 1.519.2.2
 Domestici probant. 1.519.2.2

Collectan. in quinque libros Decretal.

Barbos. Collect. Tom. III.

M m

Index Rerum, & Verborum,

caſa alijs permiſſo abalienari, offenditur. *ibid.* 11.
 Donatio iuxta terminos l. ſi vnquam, C. de reuocandis donat.
 reuocatur per natiuitatem filiorum naturalium ſubſequuta
 poſtea inter parentes matrimonio. 2.581.1.29
 Donationem propter nuptias, ſeu lucrum dotis ex pacto proue-
 niens amittit mulier propter adulterium. 2.611.1.3
 Donatio non valet inter virum, & vxorem. 2.615.2.2
 Donatio remuneratoria valet inter virum, & vxorem. *ibi-*
dem 5
 Donatio cauſa mortis, vel quando conferitur in tempus mati-
 monij ſuſtinetur, valida eſt inter virum, & vxorem. 2.616.1.13
 Donatio facta exilij, vel deportationis cauſa, valet inter virum
 & vxorem. *ibid.* 16
 Donatio exigui pretij inter virum, & vxorem valida eſt. *ibi-*
dem 17
 Donatio valet inter virum, & vxorem quando coniux, qui do-
 nat, non ſit donatione pauperior, quamvis alter ditior fiat. *ibi-*
dem 18
 Donatio valet inter virum, & vxorem, quando coniux donatarius
 non ſit ditior, licet donans reddatur pauperior. *ibid.* 19
 Donatio irrita inter coniuges confirmatur morte naturali, vel
 ciuili donatoris, ſi ante eius mortem precedat traditio rei do-
 natæ vera, vel ficta. 2.616.2.21
 Donatio inuſitata inter coniuges, vt morte confirmetur, delidera-
 tur donantem in eadem voluntate perſiſtere vique ad mortem.
ibid. 22
 Donatio inter coniuges facta quando reuocata cenſetur, offen-
 ditur. *ibid.* 23
 Donatarius ſi ante donantem moriatur, nulla eſt facta inter vi-
 uos donatio. *ibid.* 24
 Donatio præſumitur ſi quantitas ſcilicet data ſit parua, & tra-
 dens erat diues, & accipiens pauper, vel coniuncta perſona. 3.
 2.62.2
 Donatio propter nuptias, Vide *Dos*.
rd *Dote*, & ſimiles ſunt limitatiæ & reſtrictiæ temporis. 1.
 156.1.5
rd *Dote*, quos effectus habeat, remiſſiue. 3.334.2.4
 Dormiens, & ſurioſus æquiparantur. 2.410.1.14
 Dormiens delinquens an excuſetur, remiſſiue. 3.97.1.7
 Dotis promiſſio metu facta eſt omnino irrita. 1.311.1.6
 Dotare filiam inſeſtuoſam tenetur clericus etiam ex fructibus
 beneficij. 1.342.2.4
 Dotis cauſa per teſtes ſingulares probatur. 1.502.2.67
 Dotis inſtrumentum probat matrimonium quoad ipſos contra-
 hentes. 1.567.2.3
 Dotis promiſſio facta medio iuramento onus interpellandi re-
 mitte. 1.589.1.4
 Dotis in cauſa ad eius fauorem in dubio indicatur. 1.668.2.4
 Dotis in cauſa proceditur ad executionem ſententiæ, non obſtan-
 te appellacione ab illa interpoſita. 1.711.1.15
 Dotis cauſa alienatio rei litigioſe valet. 1.729.2.21
 Dos æſtimata, quæ facit emptionem, ſoluit laudemum. 2.146.
 1.25
 Dotis conſtitutio de re emphyteutica irrequiſito domino an
 fieri poſſit offenditur. 2.148.2.57
 Dotis in cauſa principaliter mota quis ſit competens iudex, offen-
 ditur. 2.172.2.3
 Dotis promiſſio non poteſt qualificari eius actu abſoluto. 2.
 376.1.3
 Dotare tenetur pater filiam ſpuriam. 2.530.1.10
 Dos reſtituenda eſt vxori, vbi ſit ſeparatio culpa mariti, non verò
 ſu ipſius. 2.607.2.5
 Dos æ per maritum reſtituatur vxori, neceſſarium eſt, quòd mu-
 lier per ſententiam iudicis Eccleſiaſtici ab eo fuerit ſeparata:
 2.608.1.6
 Dotem amittit mulier propter adulterium à viro ſeparata. 2.610.
 2.1.2
 Dotem perdit propter adulterium etiam vxor putatiua. 2.611.
 1.6
 Dotis amiſſionem propter adulterium tacite remiſſiſſe cenſetur
 vir poſt illud commiſſum ſi ſciens cum vxore ſe reconciliaue-
 rit. *ibid.* 7
 Dotem, & donationem propter nuptias recuperat vxor, ſi maritus
 commiſerit adulterium. 2.611.2.9
 Dotem perdit vxor propter oſculum luxurioſum, vel amplexum
 inhoneſtum. *ibid.* 11
 Dotem amittit vxor propter adulterium, quando propria vo-
 luntate puta virum timens ab eius domo receſſerit. *ibid.* 13
 Dotem, & donationem propter nuptias, propter adulterium com-
 miſſum amittit mulier, etiam ſi poſt latam ſententiam ſuper
 adulterium ipſa probet conſanguinitatem, vel affinitatem. 2.
 612.1.16
 Dos promiſſa venit ſub nomine dotis. *ibid.*
 Dos, & donatio propter nuptias pari paſſu ambulant, & æqua-
 lem continent fauorem excepris caſibus à iure expreſſis. 3.
 613.1.3

Dos quo pacto ſit deponenda perſes mercatorem, delictum
 614.1.11.
 Dos vxoris Catholice neſcientis quod vir eſſet hæreticus, p-
 do cum eo nupſit, non conſecratur. 3.714.1.1
 Dotem ex bonis parentis hæretici filij habere non poſſit. 3.
 741.1.28
 Dubius in ſile inſidelis eſt. 1.414
 Si dubitetur an aliquis habeat vocem in electione, vel ſi
 tendas, & tempus inter electionis, ita vt non poſſit
 probationes, tunc admittendus eſt cum poſſet tunc
 cem emittat, ſi de iure hoc ſibi competet. 1.414.1.4
 In Dubio non eſt veriſimile quod quis velit ſe incommo-
 rigere. 1.414.1.4
 Dubius etiam adhibita ſufficienti diligencia de voto i. ſem-
 non tenetur. 2.414.1.2
 Dubia in meliorem partem ſunt interpretanda, & delicta
 vitanda quoad fieri poſſent. 2.414.1.2
 Dubitans de morte coniugis niſi prius cenſetur commo-
 non debet, & ſi contraxit, poteſt reddere, ſed non exigit
 tam, & ſi poſtmodum ſciat primam vxorem, dimittit ſe-
 dam. 2.617.2.1
 Dubius in Fide, inſidelis eſt. 3.44.1.1
 Dubitatio proueniens ex ſubcepta iuramentum non facit hære-
 cum. 3.47.1.4
 Dubitatio proueniens ex ſimplicitate, vel ignorancia, non facit
 dubitantem hæreticum, ſi iſam opinionem non ſeruat, ſed
 Eccleſia ſubſiciat. *ibid.* 5
 Dubius de facto propter quod excommunicatione, non irregula-
 tas incurritur, in dubio excommunicatione, non irregula-
 gere debet. 3.112.1.3
 In Dubiis tutior pars eſt eligenda. 3.174.1.3
 Dubitans de facto propter quod excommunicatione, non irregu-
 ritas incurritur, partem tutiorem eligere tenetur. 3.174.1.3
 Dubia in meliorem partem ſunt interpretanda. 3.174.1.3
 In *Duſſo* morientes ſepultura priuandi ſunt. 3.174.1.3
 Duello pugnantibus quas penas hodie incurant, non
 Summorum Pontificum conſtitutiones, offendunt. 3.174.
 2.3
 Duella, & alia pugnationes vulgares ſunt prohibita. 3.174.
 1.2
 Duellorum pœnæ in nouitate, & ampliatæ. 3.174.
 Duellum nulla de cauſa, nec pro deſeſſione honorum ſolui
 tum eſſe poſſet. *ibid.*
 Duellum eſt licitum, ſi exiſtente bello iuſto inter duos hoſtes
 vnus illorum vellet bellum in duellum reſolueret, & alterum
 alterum ad ſingulare certamen. 3.174.1.2
 Duo ſi ſunt delegati cum clauſ. *Quod ſi ambo, ſed vno
 alter ſolus procedere poſſet, nec necet proceſſus ſi cum nec
 ſato procedat.* 2.411.1.1
 Duorum vicem quando quos ſuſtinet, offenditur. 2.473.1.2
 Duo inſimul tandem rem, & eodem modo in ſolidum poſſident
 non poſſunt. 1.411.1.1
 Duo ad vnam prebendam eligi non poſſunt. 1.411.1.1
 2.6
 Duo vbi ad vnum canonicatum, & prebendam ſunt ſimiles
 recepti, receptio non tenet, etiam inſurrexerit Apoli. vbi
 ritate. 3.174.1.2
 Duobus à patrono laico præſentatis melior eſt condicio
 ſidentis. 3.174.1.2
 Durum eſt ſuſpecto ſub iudice litigare. 3.174.1.2
rd *Duraturus*, inducit periculationem actus. 2.441.1.1
Duces, Marchiones, Comites perpetuo inſubiliti, conſueti
 peratores in ſuo Ducatu, Marchionatu, an Comitiu. 3.174.
 2.35

Ebricitas quanta mala gignat, offenditur. 2.618.1.3
 Ebricitas quando ſit peccatum mortale, offenditur. 2.618.1.3
 1.2
 Ebricitas non poteſt eſſe idoneus teſtis. 1.494.1.1
 Ebricitas penitus à teſtimonio repellitur. 1.497.1.1
 Ebricitas Ebricitatis tempore matrimonium non poſſit contractum
 2.486.1.4
 Ebricitas, an, & quando in delictis excuſetur, remiſſiue. 3.174.
 2.6
 An & quando ſit peccatum mortale, remiſſiue. 3.174.1.2
 Eccleſia Romana omnium altarium, omniumque ſacilem
 eſt, & magiſtra. 3.174.1.2
 Eccleſia aliquando crimen tolerat propter ſcandalum, vel
 tudinem peccantium. 3.174.1.2
 Eccleſia matrix quæ dicitur, & quibus ſignis cognoscatur. 3.
 402.1.5
 Eccleſia in qua Papa primus dedit morituros, & ſecundum
 cutorias, per primum, non per ſecundum inſimulatur. 3.174.
 463.1.4

Collectan. in quinque libros Decretal.

Ecclesia quando dicatur ad aliquem pleno iure pertinere, remissum. 1.106.1.1
 Ecclesia, vel dignitate vacante si occupentur bona per ratiū, Ecclesia competet interdictionem. Vide vi. ibid.3
 Ecclesia Dei nihil magis efficit quam quod indigni assumantur in ea ad regimen animarum. 1.127.1.2
 Ecclesia prima vacat per translationem Prælati ad aliam Ecclesiam. 1.141.1.5
 Ecclesia dispensatione minori concessa non per laicos, sed per clericos regi debet, donec ille perveniat ad aetatem. 1.168.2.1
 Ecclesie regimen minori quatuordecim annorum committi non debet. 1.170.1.1
 Ecclesia sita in aliquo Archidiaconatu, si erigitur in Cathedralē, à iurisdictione Archidiaconatus eximitur. 1.295.2.1
 Ecclesiam Cathedralē solus Papa mutat. 1.296.1.5
 Ecclesiam acquirere per pactum augenda pensionis debet ea priuari, & alias canonice puniri. 1.301.1.1
 Ecclesia quando locat domos, vel prædia, vel in feudum cum pacto præiudiciali Ecclesie Parochiali, pactum reprobatum tantum nullum, & quicquid habuerit occasione huius pacti, restituitur Ecclesie Parochiali. 1.301.2.1. init.
 Ecclesia matrix quæ, remissum. 1.308.2.4
 Ecclesia enormiter læsa in contractu emptionis, vel locationis, potest petere restitutionem in integrum, emptor tamen siue conductor non debet fraudari in pretio suo vel in sumptibus per eum factis. 1.328.2.1
 Ecclesia habet ius minoris in restitutione consequenda. 1.329.1.4
 Ecclesia coram quo iudice possit restitutionem in integrum, & restitutionem contractus petere, ostenditur. 1.329.2.9
 Ecclesia restituta restituendum est pretium ei, qui cum illa contraxit, etsi de illo non fiat mentio in sententia. ibid.11
 Ecclesia læsa propter negligentiam procuratoris, qui iura Ecclesie non produxit, restituitur. 1.330.1.1
 Ecclesia restituitur usque ad quadriennium vile à principio, data tamen scientia. ibid.15
 Capitulum Sede vacante cum non possit iudicium instituere, nec processus contra Ecclesiam factus valet, quippe quæ caret legitimo defensore. 1.330.2.1. init.
 Ecclesia læsa in probatione necessaria omnia, potest petere restitutionem in integrum, non obstante termino iuris probationis exclusivus. 1.331.1.1
 Et restitutionem petere potest non solum contra priuatum, sed etiam contra Ecclesiam. ibid.
 Ecclesia læsa, siue minor, restituitur ad probationem omniā. 1.331.2.3
 Ecclesia læsa in probatione non adstringitur ad probandum quod illam omiserit, sed sit est allegare. ibid.4
 Ecclesia post consummationem in causa admittitur ad probandum ex capite restitutionis. 1.332.1.5
 Ecclesie conceditur beneficium restitutionis in integrum, etiam quando agit de iure capiendo, quod facilitate, vel negligentia Prælati amissum de minore. 1.332.2.7
 Ecclesia fungitur iure Imperij. ibid.9
 Ecclesia restituitur etiam contra sententiam Papæ, & causa restitutionis in integrum debet præsentibus partibus tractari. 1.333.2.1
 Ecclesia post peremptorium terminum non auditur de iure communi, auditur tamen per beneficium restitutionis in integrum. 1.334.2.1
 Ecclesia Bracharensis contra Toletanam super Primatia cur ius suum non fuerat prosequuta, ostenditur. 1.335.1.3
 Ecclesia Bracharensis ad excludendam Toletanam nomine Primatis plura adducere potest. ibid.4
 Ecclesia, vel minor quando dicunt se læsas propter lapsum temporis, tunc non est opus probare læsionem. 1.335.2.5
 Ecclesia læsa in contractu per in integrum restitutionem laicos coram Ecclesiastico iudice convenire potest. 1.337.2.3
 Ecclesia exempta non potest in præiudicium exemptionis compromittere. 1.342.2.1
 Ecclesie Regulares possunt esse Cathedralē. 1.358.2.1. init.
 Ecclesia quando dicitur non habere vitra quid faciat, ostenditur. 1.359.2.8
 Ecclesiasticus cognoscit contra laicum de causa feudali, vbi cumque aliquis laicus tenet feudum ab Ecclesia. 1.374.1.2
 Ecclesia quoad bona feudalia, quæ tenet à Rege, aliòve domino temporali, ligatur legibus feudalibus laicorum, & subest domino temporali. 1.374.2.5
 Ecclesia Romana omnium aliarum mater est & magistra. 1.387.1.9
 Ecclesie Conventuales quæ dicantur, ostenditur. 2.424.1.8
 Ecclesia, & Prælati vi Constituti transferunt possessionem. 1.435.1.6
 Ecclesia ad testes post publicationem examinandos restituitur. 1.522.1.5
 Ecclesia in dubio præsumitur libera nisi probetur subiecta. 1.538.2.3

Barbof. Collect. Tom. I. 11.

Ecclesia vacante cessat præscriptio contra illam. 1.616.1.4
 Ecclesia si bona fide, & pacifice possideat possessiones per triginta annos absque interruptione proclamationis synodalis, præscriptio tenet. 1.618.1.1
 Ecclesia vna in parochia alterius quadraginta annorum spatio decimas præscribit. 1.620.1.2
 Ecclesia vi contra aliam Ecclesiam præscribitur tempus 40. annorum. ibid.3. & 1.623.2.3
 contra Ecclesiam Romanam non præscribitur minore tempore quam centum annorum. 1.629.1.5
 Ecclesia si patitur minorum defectum, præiudicium super absentia per subtractionem proventuum redire coguntur. 2.381.1.2
 Ecclesias plures habens, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur. 2.442.1
 Ecclesia fauet literatis, & amat sapientes, quibus regitur, & sustinetur. 2.63.2.16
 Ecclesia beneficium conferens ex donatione laici, tenet eius collatio de hoc mentione non habita. 2.69.1.1
 Ecclesie admitti non debent plures, quam commodè ex redditibus nutiri possint. 2.75.1.2. & 2.78.2.2
 Ecclesias in possessione instituendi, vel conservandi etiam contra ius commune existentes, pendente lite de proprietate manentur in possessione. 2.76.1.1
 Ecclesia unita alteri Ecclesie vel beneficio in illius transit naturam. 2.91.2.3
 Ecclesia, siue beneficia ad tempus commendare potest Capitulo Sede vacante. 1.93.1.4
 Ecclesia collegiaria si habet præsentationem, præsentabit Prælatum de consensu Capituli, vel maioris partis, nisi de consuetudine, vel privilegio competat soli Prælato. 2.97.1.1
 Ecclesie res, quæ servando servari non possunt, alienari non prohibentur. 2.100.1.4
 Ecclesie nomine intelligitur omnis locus pius. 2.109.2.5
 Ecclesia an res male alienatas repetat non restituit pretio ostenditur. 2.110.1.9
 Ecclesia & pupillus quatenus teneantur ad restitutionem pretij & acceptorum ex contractu quem impugnat. ibidem. fin.
 Ecclesia restituitur contra alienationem per quam fuit enormiter læsa. 2.113.2.1
 Ecclesia potest petere restitutionem in integrum, & consequenter restitutionem contractus coram iudice Ecclesiastico. 2.114.1.3
 Ecclesia petens restitui debet probare se læsam, alioquin non est audienda. ibid.4
 Ecclesia ex deposito facto apud clericum ipsius Ecclesie non tenetur nisi in eius utilitatem versum probetur. 2.120.2.1. & 2.121.1.4
 Ecclesia tenetur ex deposito facto apud ipsam, non secus atque alij depositarii. 2.122.1.8
 Ecclesia in præstando consensum alienatori emphyteusis requisitum videtur si emphyteuta post alienationem illam requisierit scientiam alienationis. 2.144.2.4
 Ecclesia si non solvat canonem rei emphyteuticæ, debet restitui adversus solutionem omniā. 2.151.1.104
 Ecclesia, quæ ab alia Ecclesia, vel à priuato rem in emphyteusim accepit, incidit in commissum si pensionem per biennium non soluerit. 2.151.2.95
 Ecclesie iure proprietatis possunt ad invicem permutari, & possessiones earum etiam permutari possunt, & pro minus valentibus pretium suppleri. 2.163.2.2
 Ecclesia, vel Monasterium non tenetur ex mutuo suscepto à particulari, nisi in ipsius utilitatem versum probetur. 2.180.1.8
 Ecclesia vel Monasterium tenetur ex mutuo suscepto à Prælato, vbi eidem satisfieri potest ex redditibus absque distractione bonorum immobilium Ecclesie. 2.180.2.10
 Vel mobilium pretiosorum. ibid.11
 Ecclesia, & minor adversus mutuum à se receptum restituntur eo solum quod in eorum utilitatem versum non probetur. ibid.14
 Ecclesia non vacans in beneficium concedi non potest, de auctoritate tamen Episcopi, & sine præiudicio Prælati potest in proprietatem concedi. 2.190.2.1
 Ecclesia dicitur singularis fidelium congregatio. 2.214.1.3
 Ecclesie nomine in præsentem includitur omnis pius locus. 2.216.2.2
 Ecclesie relictum factum dicitur in causam piam. 2.217.2.8
 Ecclesia Parochialis quando fuerit specialiter interdicta ex sua culpa, non habebit canonicam portionem si aliquis Parochianus in alia Ecclesia, seu monasterio sepeliatur. 2.228.2.6
 Ecclesie forma servanda est in absolutione, quæ fit in mortis articulo. 2.231.1.5
 Ecclesia

M m *

Index Rerum, & Verborum,

- Ecclesia matrix de iure communi fundata est quoad decimas
prædiales lue parochiæ. 2.257.1.7
- Ecclesia decimas à laico habens eas non præstabit etiam per
tempus immemoriale. 2.259.2.5
- Ecclesia potest nouum emptorem, eundemque possessorem ad
decimas præteritas non solutas conuenire. 2.261.1.4
- Ecclesia aut delinquentes, qui ad eam confugiunt. 2.286.
1.22
- Ecclesia compellit heredem laicum per excommunicationem, &
bonorum subtractionem ad executionem voti ultra marini ad
quod se obligauit pro defuncto. 2.308.2.1
- Ecclesia, vel Monasterium quando vnitur alteri, assumit naturam,
& priuilegia illius, cui vnitur. 1.324.1.4
- Ecclesia si est vnita alteri, videntur vnita omnia iura ipsi Eccle-
siæ competentia, etiam si nihil exprimitur, nisi Ecclesia, cui
vnio fit, sit incapax iuris alicuius Ecclesiæ vniri. 2.331.
2.2
- Ecclesiæ quælibet alicubi constitutæ ad Episcopum loci perti-
nent nisi probetur eas esse exemptas. 2.332.1.3
- Ecclesia sita in diocesi Episcopi tenetur sibi in Episcopaliibus
respondere, nisi appareant remissa legitime, & potest Episcopus
remittendo Episcopalia censum sibi retinere. 2.353.2.1
- Ecclesia cadit à iure suo non soluendo pensionem sicut quilibet
priuatus, potest tamen restitui aduersus solutionem omis-
sam. 2.334.1.8
- Ecclesiæ eo ipso quod sunt in diocesi constitutæ, Episcopo il-
lius sunt subiectæ, nisi probetur eas esse exemptas. 2.335.2.4
- Ecclesia non Cathedralis si venditur sibi ius in alia Ecclesia,
obtinere solum quoad ea, quæ probabit sibi deberi præscrip-
tione, vel alio legitimo modo. 2.337.2.1
- Ecclesia quælibet eo ipso quod est in aliqua diocesi Episcopo
illius subiecta debet esse, nisi exempta probetur. ibid.2
- Ecclesia penitus diruta, vt illius reedificatione acquiratur ius
patronatus, quæ dicatur, ostenditur. 2.342.1.8
- Ecclesia in proprietatem sine Episcopi consensu donata præscri-
bi potest. 2.350.2.3. fin.
- Ecclesiam, quæ est ius patronatus, vt valeat Episcopus venire,
consensus patroni exigitur. 2.360.1.2
- Ecclesia Collegiata quibus signis cognoscatur, remissiuè. 2.365.
1.5
- Ecclesia alit patronum suum si extrema labore egestate, & an,
quando, & quomodo hæc alimenta præstari debeant, ostendi-
tur. 2.366.1.7
- Ecclesiæ construere dicitur opus pium, & religiosum. 2.367.
1.12
- Ecclesia Collegiata quibus signis cognoscatur ostenditur. 2.371.
2.5.6.8
- Ecclesiæ à procurandis Legatis Sedis Apostolicæ an & quando
per priuilegium eiusdem Sedis sint exemptæ, remissiuè. 2.384.
1.3
- Ecclesia Romana non solet aliquem priuilegiare contra se. 2.
384.2.3
- Ecclesiæ tenentur Episcopi in cuius diocesi sunt, respondere de
procuratoribus, de quarta decimarum, & aliis Episcopaliibus.
2.386.2.1
- Ecclesiæ de nouo conseruare in procuratoribus, & aliis, seruabunt
consuetudinem vicinarum. 2.389.1.1
- Ecclesiæ consecrari possunt diebus etiam non festis. 2.392.
2.1
- Ecclesiæ debet consecrari à proprio Episcopo, aut ab alio de eius
consensu. ibid.2
- Ecclesiæ polluta, pollutum quoque censetur altare, non tamen
Altari exsecrato, exsecrata quoque censetur Ecclesia, ibidem
med.
- Ecclesia quolibet die tam feriato, quam festiuo consecrari potest.
2.393.1.4
- Ecclesiæ, quæ propter homicidia, & vulnera hominum ibidem
perpetrata, polluta est, reconciliari debet. 2.394.1.1
- Ecclesiæ polluitur, & reconciliatione indiget quoties homicidium
voluntarium, & iniuriosum intra ipsam ab aliquo patrat.
ibid.2
- Ecclesiæ per martyrium alicuius sancti à tyranno, vel hæretico
in ea perpetratum, polluitur. 2.394.2.5
- Ecclesiæ consecranda est, quando nescitur ambiguiturue, an sit
consecrata. ibid.6
- Ecclesiæ minime exsecrata censetur quando corrumpitur in-
tegritas, & illæsi remanentibus parietibus. 2.395.1.1.2
- Ecclesiæ consecratione non indiget, quando parietes non simul, &
in totum, sed paulatim, seu per partes destruntur, & successiue
reparantur. ibid.3
- Ecclesiæ totum ædificium quando sine casu fortuito, sine consul-
to destruitur, & corrumpitur in totum quoad tectum, & parietes,
tunc minime retinet antiquam consecrationem, etsi eo animo
destruatur, vt iterum ex eadem materia reedificetur. 2.395.
2.4
- Ecclesiam faciens consecrari, tenetur eam dotare. 2.396.2.
1.2
- Ecclesiam nullus debet dedicare, seu consecrare nisi iuxta
eidem Ecclesiæ assignatam dos competens.
- Ecclesiæ dos aut constructionem constitui debet. 2.397.2.4
- Ecclesiæ polluta per Sacerdotem simplicem reconciliari non
potest etiam si aqua fuerit per Episcopum benedicta. 2.398.
1.1
- Ecclesiæ violatæ reconciliatio, si sit consecrata per Episcopum
facienda est per aquam cum vino, & cinere benedictam, &
simplices autem sacerdotes reconciliari non possunt, nisi
contrarium sit consuetudo.
- Ecclesiæ etiam non consecrata si polluitur reconciliatio
398.1.1
- Ecclesiæ si non fuerit consecrata, sed tantummodo benedi-
citur, reconciliari potest per quemcumque simplicem Sacerdotem
& hoc per asperisionem aquæ lustralis, etiam ab Episcopo
non benedicta.
- Ecclesiæ polluitur per sanguinis effusionem.
- Ecclesiæ polluitur propter voluntarium humani domus effu-
sionem intra Ecclesiam contingentem.
- Ecclesiæ vt polluta maneat non requiritur quod sit consecrata,
sed sufficit quod sit specialiter benedicta.
- Ecclesiæ vnde dicitur. 2.411.2.2
- Ecclesiæ pro prelatura, seu beneficio Ecclesiastico præcipue Co-
rato. 2.412.1. med.
- Pro templo, seu ad sacra.
- Pro omni pio loco.
- Ecclesiæ habens portionem deputatam, censetur rector, vt
fabrica, de illis ædificari, seu reparari debet. 2.413.2.2
- Ecclesiæ Parochialis ob nimiam distantiam potest non Eccle-
siæ in ipsius Parochia ædificari, & cura per de antiquo iure
putari. 2.414.2.2
- Ecclesiæ Parochialis propter nimiam distantiam, non parochialis
sine magno incommodo ad percipiendam Sacramentorum
non possunt, noua potest Ecclesiæ in ipsius parochia
ibid.2
- Ecclesiæ matrix illa dicitur, quæ habet alios Ecclesiæ
illas. 2.414.2.2
- Ecclesiæ secularis sine parodiocis clericorum ad rem repara-
rem potest reparari, & collegio, quod nondum est, imitari
non censetur. 2.415.2.2
- Ecclesiæ Collegiata secularis in aliam Collegiata, vt Co-
uentualium Regularem mutari potest. ibid.
- Ecclesiam nouam ædificare potest Episcopus propter ali-
quam non obstante iuramento de rebus Ecclesiæ non alienan-
dis. 2.416.2.2
- Ecclesiæ non consecrata gaudet Ecclesiastica immunitate. 2.417.
1.1.2
- Interdicta, gaudet immunitate Ecclesiastica. 2.417.2.2
- Polluta, gaudet immunitate Ecclesiastica. ibid.
- Diruta sine auctoritate superioris si alibi per relictionem
det immunitate Ecclesiastica. ibid.3
- In Ecclesiæ existens si vulneratum aliquem existeret extra
Ecclesiam eius, non gaudet immunitate. 2.417.2.2
- Ecclesiæ non iudicatur de clandestinis matrimonijs, sed si con-
trahentes volunt in Ecclesiâ publicari, iuxta receptam, & con-
probant. 2.418.2.2
- Ecclesiæ non cognoscitur de causa Civilis inter laicos, ex quo
tamen an quis sit de legitimo matrimonio natus. 2.419.
1.1
- Ecclesiæ pro consecratione nihil potest exigi nisi procuratio.
2.421.2.1
- Ecclesiæ emi, vel redimi non potest. 2.421.2.2
- Ecclesiæ regimen non debet sacerdotibus committi sine con-
sensu. 2.421.2.2
- Ecclesiæ multis modis dicitur.
- Ecclesiæ Cathedralis providere debet Magistro de homini-
bus qui clericos eiusdem Ecclesiæ, & alios pariterque quæ de-
beat, & quid hodie attentio Concilij Tridentini ostendat. 2.422.
1.1.2
- Ecclesiæ litteratis regitur, & sustinetur, consilij pariterque illius
naturæ. 2.422.2.2
- Ecclesiæ non polluitur per concubitum coniugium extra eccle-
siam necessitatis. 2.423.2.2
- Ecclesiæ non recipit oblationes raporum hominum. 2.423.
1.7
- Ecclesiæ penam exilij non habet. 2.424.2.2
- Ecclesiæ ædificata post nuntiationem noui operis destruenti
expensis constructis. 2.424.2.2
- Ecclesiæ destituta auctoritate Superioris iam non compenditur
tur sub nomine Ecclesiæ. 2.424.2.2
- Ecclesiæ gladium habet spirituale, quo rursus, non morte
lem quo mortificat. 2.424.2.2
- Ecclesiæ de manibus laicorum sine consensu Episcopi non possunt
sunt religiosi accipere. 2.424.2.2
- Ecclesiæ polluitur, seu violatur per sanguinis effusionem. 2.424.
2.2.1.1
- Ecclesiæ non indiget reconciliatione, si quis in ea peccauerit. 2.424.
2.2.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

vel alia iniuria afficiatur citra sanguinis effusionem, ibid. 4
 Quod intelligit vt ibi.
 Ecclesia polluitur si sanguis hominis viuentis, non autem cada-
 ueris effundatur. ibid. 7
 Ecclesia censetur violata si quis suae mentis compos ex ira, vel
 desperatione se ipsum occidat, vel iniurijs percussat. ibi-
 dem 8
 Ecclesia nomine in materia pollutionis intelligitur ea, quae
 consecrata est, vel specialiter benedicta. 2.22.6.2.10
 Ecclesia quae se defendit duobus privilegijs, v. g. Episcopi, &
 Papae, si succumbat in vno, potest defendi cum altero. 3.13.1.
 1. 1
 Ecclesia sine Episcopi consensu edificari non potest. 3.23.2.2.
 14
 Ecclesiae dicuntur ad aliquem pertinere vtroque, seu pleno iure,
 quando in spiritualibus, & temporalibus eidem subiectae sunt.
 3.23.9.1.2
 Quod intelligit vt ibi.
 Ecclesia per praedictionem potest vtroque iure a potestate Epi-
 scopi eximi, & ad religiosi transferri. 3.24.0.1.4
 Ecclesia Romana omnium aliarum omniumque fidelium mater
 est, & magistra. 3.24.4.1.3
 Ecclesia non est prona ad penam, sed cultrix & auctrix iustitiae,
 ac mater acquiritatis. 3.27.3.1.14
 Ecclesiarum nomine quae veniant, ostenditur. 3.40.7.1.3
 Ecclesia potest violentos laicos rerum Ecclesiasticarum occupa-
 tores, seu inuasores coecere. 3.30.8.1.6
 Ecclesiae ministri non debent accipere etiam datum in elemosy-
 nam ab excommunicato. 3.33.0.2.4
 Ecclesia Cathedralis in odiosis non venit appellatione Ecclesia-
 rum ciuitatis. 3.34.0.1.3
 Ecclesia varias habet significationes. 3.34.0.2.6
 Ecclesia destructa minime gaudet privilegijs concessis Ecclesiae.
 3.34.6.1.11
 Ecclesia pertinet de causa viduarum, orphanorum, & pauperum
 cognoscere. 3.34.7.1.8
 Ecclesia Cathedralis, Vide *Cathedralis*.
 Ecclesiae emphyteuta, Vide *Emphyteuta*.
 Ecclesiae villicus, Vide *Villicus*.
 Ede debent integre omnia in iudicio a litigatoribus inducta. 1.
 48.7.2.11
 Edictum de rebus prohibitorium est. 1.48.6.2.5
 Edictum de rebus praescriptibilibus est prohibitorium. 1.62.8.
 1. 5
 Edictum de praescriptionibus est prohibitorium. 1.63.1.2.2
 Edictum de matrimonio est prohibitorium. 2.48.5.2.4
 Ego, pronomen, in Baptismo non est de substantia formae. 2.41.7.
 1. 7
 Ego, accipio te in meam, an sint de essentia sacramenti ma-
 trimonii. 2.5.11.1.3
 Eiusdem est Monasterio per iustam sententiam desinit esse Mona-
 chus Monasterij. 1.2.6.9.1.3
 Electi quales perquirendi sunt iuxta dispositionem huius textus,
 ostenditur. 2.2.8.2.3
 Electus a Religione, habitusque ex iusta causa, priuatus si a Reli-
 gione repetatur, tenetur redire, ita vt si non redeat, apostata-
 rum sit numero recensendus. 2.2.8.3.2.7
 Electus iuste Religionem potest cogere, vt eum iam plenè cor-
 rectum admittat. ibid. 8
 Electi ab Ordine non tenentur aliam ingredi Religionem, & ita
 possunt ad aliam, siue aequalem, siue laxiorem abique villa prae-
 ius licentia transire. 2.2.8.4.1.9
 Electi ab Ordine, cui Episcopo, originis neque domicilij subiecti
 maneat, ostenditur. 2.2.8.4.2.1.1
 Electi a Religione non tenentur ad obseruantias Regulares, &
 reliqua vota iuxta Religionis suae institutum in ea emissa,
 praeter tria substantialia, castitatis, paupertatis, & obedientiae.
 ibid. 12
 Electi in perpetuum non tenentur deferre habitum suae Religio-
 nis si eo spoliatur. ibid. 13
 Electi a Religione non tenentur ad diuinum officium recitan-
 dum. ibid. 14
 Electi a Religione an tanquam proprium sibi possint acquirere,
 vel de eo testari, & eamdem acquirant, ostenditur. 2.2.8.5.
 1. 15
 Electi ab ordine si sint Subdiaconi, aut aliquo Ordine insigniti,
 nisi aliud obstat, possunt ad alios sacros Ordines promoueri.
 3.88.1.4
 Electio confirmatio valet non facta mentione de promissione,
 atque nullius facta. 1.45.1.1.3
 Eligens aliquem dat ei potestatem, & licentiam acceptandi. 1.
 73.1.2
 Electio, vel postulatio facta in loco interdicto est valida. 1.79.
 1. 2
 Eligendi a postulandi potestate est priuatus, qui postulationem,
 cassam vitio personae innouat. 1.79.2.1
 Electio si propter electi vitium irrita declarata fuit, iterum ele-
 gitur. *Collect. Tom. 1.11.*

ctio de alia persona fieri poterit, dummodo elector tempore
 electionis primae vitium electi ignorasset. 1.80.1.2
 Electio Abbatis pertinet ad Conuentum. 1.83.1.5
 Electio Canonica confirmanda est, debet tamen Superior ante
 confirmationem inquirere de conuersatione, & vita electi vbi
 fuit conuersatus. 1.84.2.1
 Electio facta ad importunum populi clamorem non valet. ibi-
 dem 4
 Electio ad Episcopatum fieri debet de digno scientia, moribus,
 & aetate, & qui habeat trigessimum annum complectum, & sit
 de legitimo matrimonio natus. 1.89.1.1
 Eligentes indignum contra formam statutam priuati sunt pro
 prima vice potestate eligendi. 1.92.2.3.4
 Eligentes scienter indignum priuantur ipso iure electione, & ius
 eligendi admittunt. 1.93.1.35
 Indignus ad hoc propositum quis. ibid.
 Eligens an praesumatur sciuisse electum illum fuisse indignum,
 iudicis arbitrio relinquendum est. ibid.
 Electio facta post appellationem, & prima non cassata, & contra
 privilegia Ecclesiae, cassanda est. 1.94.1.2
 Eligi iterum potest is, cuius electio fuit cassata vitio personae
 sed electionis modo, secus si vitio personae. 1.94.2.1
 Electio debet esse in libertate eligentium, nec valet contraria
 consuetudo. 1.95.1.1
 Electionis cassatione vacat ipso iure beneficium. ibid. 3
 Electio Episcopi quo loco fieri debeat, remittitur. 1.95.3.4
 Electionis Praelatorum Spiritus sancti gratiam inuocari vult est
 receptissimus. ibid. 6
 Electioni de se factae renuncians appellare nequit ad impedi-
 dam electionem alterius, & electio, quae est a suspensis celebra-
 ta, non tenet. 1.97.2.1
 Electioni renuncians, si appellauit ab electione noua, non audi-
 tur. ibid. 3
 Electio facta ab excommunicato vitanda est illicita, & nulla. 1.
 98.1.5
 Eligere non possunt interdicti. ibid. inir.
 Eligere nequit suspensus. ibid. 4
 Eligendi Episcopum potestas ad Canonicos Cathedralis de iure
 spectat. 1.99.1.2
 Eligendi Episcopos potestas ad Capitulum, & Canonicos spe-
 ctans, vique ad quod tempus durauerit, ostenditur. ibid. 3
 Electionis Canonice vetus consuetudo in Germania tantum ser-
 uatur. ibid. 4
 Electio valet non expectatis iis, qui vocandi non erant. ibidem
 10
 Electio non debet inspicere an post appellationem, sed an contra
 fuerit celebrata, & penes vocantes, quibus competit vocandi
 potestas, remanet ius eligendi si vocati venire contempnerint. Et
 ad officium confirmatoris spectat examinare electum etiam
 nemine opponente, & nisi electus doceatur legitime aetatis,
 & literaturae habere pro non legitime electo. 1.99.2.1
 Eligens, aut praesentans dignum omisso digniori peccat mor-
 taliter. 1.100.1.4
 Electio facta de extraneo idoneo a toto Collegio, vel a maiori
 ipsius parte valet. 1.103.1.2
 ad Electiones de iure communi non est necessarium quod ele-
 ctus sit de Collegio ad hoc vt valeat. ibid.
 Electio, seu collatio facta cuiusque idoneo extraneo est valida.
 ibid. 6
 Eligendi potestate si aliqui propter delictum commissum priuati
 fuerint, illa potestas ad alios, qui non deliquerunt, deuoluitur.
 1.104.2.2
 Electio facta per comminationes, & impressiones est ipso iure
 nulla. ibid. 3
 Electio sufficit probare electores fuisse in quasi possessione tem-
 pore electionis, licet aliud non probet. 1.106.1.1
 Eligendi praesentandi, & similibus quali possessio absque scientia,
 & potentia aduersarij acquiritur non potest. 1.108.1.17
 Eligentes scienter indignum priuati sunt potestate eligendi in
 electione, quae primo occurrit facienda. 1.108.2.1
 Eligentes indignum scienter, priuantur potestate eligendi. ibi-
 dem 2
 Eligentes scienter indignum in Episcopum, suspenduntur a bene-
 ficijs per triennium, nec possunt interim assumi ad dignitates
 illius Ecclesiae. 1.109.1.1
 Electio secunda dicitur prima respectu tertiae. ibid. 7
 Electio cassatur vbi non professus eligitur ad regimen Ecclesiae
 Regularis, consuetudine in contrarium non obstante. 1.109.
 2. 1
 Electio Praelati est facienda in Ecclesia Cathedrali, seu loco con-
 sueto, & in subsidium, vbi commodius daretur facere. 1.110.
 2. 2
 Electio facta in loco interdicto valet. ibid. 3
 Eligendi ius habentes legitime citari, & vocari debent. ibi-
 dem 6
 Electio per minorem partem Capituli facta non tenet, nec per
 subsequentem consensum ratificari potest. 1.111.1.1
 M m Electio

Index Rerum, & Verborum,

Electio Canoniorum de consuetudine ad solum Capitulum pertinere potest. 1.112.1.1
Electio confirmatio à Metropolitanò, vel alio immediato superiore petenda est. 1.113.1.4
Electio confirmatur si ex septem compromissariis tres eligunt quartum, & ille consensus, & est idoneus. 1.113.2.1
Eligendi facultatem habens, non poterit se ipsum eligere. 1.114.1.3
Eligens non potest assergi ad eligendum certam personam. 1.115.1.16
Electio partis maioris facta cassatur contempta minori parte, etiam si est vnus solus, non tamen ius eligendi deuoluitur ad minorem. 1.117.2.1
Electio irrita, ex quo facta fuit aliquibus contemptis, contemptores pro prima vice eligendi facultate non priuantur. ibidem 3
Eligendi qualitas attendenda est, quæ utilior fuerit Ecclesiæ inspecto beneficii sui, & qualitate. 1.118.1.3
Eligi ante professionem nullus potest ad beneficia Regularia administrationem habentia. 1.118.2.5
Electio canonica quibus modis dicatur, ostenditur. 1.119.1.2
Eligendi ius non habet, qui excommunicationis maioris vinculo adstringitur. ibid. 6
Electio & postulatio quando concurrunt data identitate electi, & postulati, præfertur postulatui si est facta à duobus patribus de tribus. 1.119.2.3
Eligens scienter indignum priuatur iure electionis pro illa vice. ibid. 5
Eligere Prælatum Cathedralis, vel Regularis Ecclesiæ intra tres menses si negligunt illi ad quos spectat electio, proximus superior Ecclesiam ordinabit, quod si intra tres alios menses non fecerit, canonice punietur. 1.120.1.1
Electio in Ecclesiis Cathedralibus per aliquam de tribus formis, scilicet, scilicet, compromissi, & inspirationis, fieri debet, aliter electio celebrata non valet, & contra facientes priuandi sunt ea vice potestate eligendi. 1.121.1.1
Electio formæ quales, remissiuè. ibid. 3
Electio Abbatum facienda est iuxta formam huius text. ibidem 5
Electio Regularium Prælatorum facienda est iuxta formam huius text. 1.121.2.6
Electio beneficiatorum, seu Prælatorum inferiorum non est facienda iuxta formam huius text. ibid. 8
Eligendi ius habentes debent citari, & vocari ut electioni inter sint. ibid. 9
Electio interesse non debent, qui eligere prohibentur. 1.122.1.10
Electio interesse nullus est compellendus, nisi Ecclesiæ interessit. ibid. 11
Electio interesse non tenentur, qui commodè vocari nequeunt. ibid. 12
Electio per scrutinium faciendæ substantiale est, ut electorum vota exquirantur secrete. 1.123.2.17
Electio per scrutinium faciendæ substantiale est, quod veta in scriptis sint redacta. 1.124.1.24
Electio per scrutinium faciendæ substantiale est, ut vota in scriptis redacta publicentur. ibid. 26
Electio ad validitatem non sufficit habere maiorem suffragiorum partem, sed vltimus requiritur eandem esse saniozem. 1.124.2.27
Electio faciendæ est per solas personas de Capitulo, nec alius est admittendus tanquam procurator alicuius absentis legitime impeditus, nisi fuerit de eodem Capitulo, seu Collegio. 1.125.1.28
Electio quæ sit per viam Spiritus sancti non est opus seruare formam huius text. ibid. 31
Eligendi potestate priuantur illi, qui contra formam hic decretam celebrant electionem, etiam sine vlla fraude. 1.125.2.33
Electio substantia, quæ sunt, remissiuè. ibid. 36
Electio non debet fieri clandestinè, & facta solemniter publicetur. 1.126.1.10
Electio canonice nullatenus fieri debent de nocte, nisi in casu maxima necessitatis. ibid. 40
Electio de se factæ per abusum potestatis secularis consentiens efficitur ineligibilis ad dignitatem & electio est nulla, eligentes autem à beneficiis per triennium suspenduntur, & tunc sunt priuati potestate eligendi. 1.126.1.1
Electio quoruncunque Prælatorum debet omni ex parte esse prædita summa libertate, & totaliter aliena ab omni quacunque specie coactionis, illuc violentiæ. 1.126.2.2
Tà Electio commodo careat, vel ineligibilis fiat, denotant latam sententiam à iure. ibid. 3
Electio Summi Pontificis facta per merum à Cardinalibus est nulla. ibid. 8
Electio post collectionem ex intervallo celebrata non valet. 1.126.1.1
Electio illius, qui requisitus antequam esset electus consensit ele-

ctioni de se faciendæ est cassanda, & annullanda, quia prosumitur ambiciofus. 1.127.1.1
Electio tota expensis electi. 1.127.1.1
Electio debet fieri verbo, & de illo in quem expensio non pars Capituli, & non respectu aliquam partium. 1.127.1.1
Electio Episcoporum pertinet de iure communi ad Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis. 1.127.1.1
Eligi non debet in magistrum qui nunquam fuit discipulus. 1.129.2.3
Electio facta à non maiori parte Capituli, & consilio capituli non valet. 1.129.2.3
Eligendi ius consuetudine acquiri potest. 1.129.2.3
ad Electionem alicui plerumque consuetudine vocandi in uilegio. 1.129.2.3
Eligendi ius quasi possessio ut acquiratur tantum, quando ratur, ostenditur. 1.129.2.3
Eligendi ius per compositionem factam cum Prælati & Capitulo non potest competere laico etiam paruo in Ecclesiis legitima. 1.129.2.3
Electio irrita est quam collatio non præstat, vel que facta est à maiori parte Capituli, vel que non fuit communis. 1.131.1.1
Electio canonice ut valide fiat, non sufficit habere maiorem partem suffragiorum respectu maiorem, sed necessarium requiritur habere maiorem partem respectu vniuersi Capituli. ibid. 2
in Electionibus in quibus seruanda est forma capia propter consensum consensum singulariter præstat, per domum, vel alio sed oportet collegialiter consentire. 1.131.1.1
Electio per scrutinium necessario est faciendæ per congregatos in vnum. 1.131.1.1
Electio Pontificis per laicos & Canonicos facta non valet, nisi si hoc habet consensum. 1.131.1.1
Electio nec actus, nec passus cadere potest in laicum in quibuslibet. 1.131.1.1
Electio ad confirmationem non sufficit quod sit facta in maiori parte Capituli, nisi etiam illa pars sit laica. 1.131.1.1
Electio ad validitatem non sufficit, quod à maiori parte, nisi etiam illa maior pars sit canonice. 1.131.1.1
Electio facta à non maiori parte nulla est, non ex vniuersi formæ, sed defectu potestatis. 1.131.1.1
Electio canonice propriè finem etiam sine capia non dispensat Episcopus ea vice cum collato, secus si debeat resignant. 1.131.1.1
Electio de se factæ qui sponte renunciant super illa, etiam audit non debet. 1.131.1.1
Eligere debens si infra sex menses non elegit, electio deuoluitur ad superiorem. 1.131.1.1
Eligere ad beneficia vacantia infra sex menses debet si aliquid electio spectat. 1.131.1.1
Eligentes aliquem ad munus sunt adhibendi seorsum ex exam, & damna (subacta ex iniqua electione administratione. 1.131.1.1
Electio in qua scrutari debet forma capia propter de electione nocte fieri non potest. 1.131.1.1
Eligens aliquem in iudicem ex noua, & iusta causa suspensionis re, potest illum reuocare. 1.131.1.1
Electio Episcoporum vi fiat in eodem Regno, de eadem natione, & lingua vltimum est. 1.131.1.1
Electio de se factæ terrore laicorum renuncians, si renuncians iuramento vel fide firmata non sit, arguitur ad quod electio fuit, præfici poterit. 1.131.1.1
Electio metu renuncians potest eidem Ecclesiæ præfici, non obstante renuntiatione, nisi fuisset constituta iuramentum. ibidem 5
Eligere qui tenetur facto ab initio cum aliquorum consensu, nec illorum consensum in eadem electionis requiritur, si sequi non assergitur. 1.131.1.1
Electio iudici, vel rei in penis alternatiui impeditur quando electio ostenditur. 1.131.1.1
Electio est celebranda in communi, & communitate vniuersi debet. 1.131.1.1
Electio vniuersim, seu concorditer quando facta laicis, alioquin dicitur. 1.131.1.1
Electio confirmatio petenda est à Metropolitanò, vel immediato superiore. 1.131.1.1
Electio Episcoporum ad solos Canonicos Ecclesiæ Cathedralis regulariter pertinet. 1.131.1.1
Electio facta ab eo, qui in possessione vnius est, iuratur potest licet in petitorio victoriam reportauerit. 1.131.1.1
Electio sepulture, per testes singulares procedat. 1.131.1.1
Electio illius cassatur, qui possidet plures dignitates, & non præbendas, & idem si decinetur aliquo vno hinc capto. 1.131.1.1
Electio non tenet cum ad vnam præbendam duo simpliciter eligantur. 1.131.1.1

BARBOSA
Inlus Can
TO. 2. 13.
GVI
15

Collectan. in quinque libros Decretal.

Electio facta ad importunum clamorem non valet. *ibid.*
 Electio facta de digno omnino digniore tenet. *2.66.2.2.*
 Electio Episcopi, vel Archiepiscopi, si non fiat in semetris, non deusoluit ad alios. *2.88.2.1*
 Electio sepulture in loco minus in Religioso relicta, dimisso maiorem sepulchro, non tenet. *2.126.1.1*
 Electio sepulture est facienda in illis Ecclesiis & monasteriis, in quibus Religiosi sunt instituti, & orationes pro defunctis frequenter celebrantur. *ibid.*
 Eligentium vota si in duas partes se diuiserint in Metropolitanis iudicio, praeferuntur qui in maioribus iugatur studiis, & meritis. *2.341.2.3*
 Electione Praelati Ecclesiae conuentualis, postulandus patroni consensus. *2.365.1.5. fin.*
 Secus data conditione in contrarium in eadem Ecclesia conuentuali appositae de consensu Episcopi, in fundatione, constructione, vel donatione ipsius. *2.365.2. med.*
 Vel respectu praebendarum, capellarum, seu aliorum beneficiorum, quae existerint in eadem Ecclesia. *ibid.*
 Eligere debemus eam partem per quam tutius est consultum quando agitur de salute animae. *2.429.1.5*
 Electio sola in Episcopum satis est vt quis patriam potestatem excedatur. *2.589.1.15*
 Electioni contradicens, & a contradictione, cessans pro pecunia de voluntate electi tradita, facit vt sic electus confirmatione subiecta sit simoniaco, & beneficio renuntiare teneatur. *3.29.1.1*
 Eligendi ad dignitates ius non potest vendi. *3.30.1.9*
 Electio simoniaca est si aliquis ignorante electo pro eo eligendo pecuniam dederit. *3.31.1.6*
 Electio simoniaca est cassanda, quamvis electus ignoret, nisi factum fuerit in eius fraudem, & Episcopus non dispense cum electo reprobo per vicium simoniae. *3.31.2.1*
 Electio simoniaca dicitur commissa cum vno solo patrono. *ibid.*
 Intellige vt ibi.
 Electio spe praemij, seu pretio interueniente fieri non potest. *ibid.*
 Limita vt. *3.32.1. init.*
 Electio simoniaca est si aliquis eligendo in se pecuniam dederit, vt ille eligatur nisi data fuerit dolose. *ibid.*
 Electio simoniaca electo ignorante facta an sit reprobata, vel ipso iure nulla, ostenditur. *ibid.*
 Electio per fortes fieri non debet. *3.159.2.1*
 Electio Abbatum, Vide *Abba*.
 Electores non possunt in praedictum electi compromittere, sed si consenserint electioni suae, vel consenserint velint, non obstante laudo in contrarium lato est confirmandus si aliquod canonicum sibi non obstat, licet non sit de gremio illius Ecclesiae quaeumcunque ob causam a maiori parte fuerit appellatum. *1.103.1.1*
 Electores compromissarii congruentius erunt in numero impari. *1.112.1.3*
 Electoribus septem concessa potestate ad eligendum, electio de vno facta, in quam ipse consensit, valida est. *1.113.2.2*
 Electores non debent vocati accedere ad electores bini, vel triini, sed singuli. *1.123.2.13*
 Electores non possunt in scriptis vota sua praestare. *1.124.1.2.1*
 Electores publicato scrutinio variare non possunt, sed compelli debent ad collationem, & electionem. *1.136.2.1*
 Electoribus impeditis currit tempus si possunt impedimentum tollere. *1.137.2.1*
 Electus in Canonicum an debeat habere praebendam, remissum. *1.19.2.12*
 Electus & confirmatus ante consecrationem an dicatur Episcopus, dillogue. *1.36.2.5*
 Electus ad clamorem populi non debet per superiorem confirmari. *1.84.1.1*
 Electio in Archiepiscopum Sedes Apostolica pallium non tradit, nisi prius praestet fidelitatis, & obedientiae iuramentum. *1.85.2.1*
 Electus in Romanum Pont. a duabus partibus Cardinalium, nulla exceptione obstante, est Papa: electus autem a minori numero generis se pro Papa incidit vna cum sibi adherentibus in potius hic contentas. *1.86.1.1*
 Electus an computetur in numero duarum partium, ostenditur. *1.87.1.8.9*
 Electus ante confirmationem beneficia conferre, vel aliter administrare non potest. *1.93.2.1*
 Electus ante confirmationem non potest conferre beneficia. *1.94.1.2*
 Electus in Episcopum non potest actualiter deponere Clericum, quamvis possit pronuntiare eum deponendum. *1.97.2.7*
 Electus si non habet sufficientem scientiam, vel ante confirmationem administrat, eius electio cassari debet. *1.98.2.1*
 Electus non confirmatus, non potest quicquam exercere de iis,

quae pertinent ad beneficium, seu Praelaturam, ad quam est electus. *ibid.*
 Electus si ante confirmationem alteri sua beneficia contulerit, quae ipse prius habebat annullata electione potest beneficia praedicta alteri collata recuperare. *ibid.*
 Electus, quando fuit per Summum Pontificem depositus, & ij, quibus suffragiorum ius est, alium elegerunt, si Papa restituit primum, quis praefertur, restitutus, vel nouiter electus ostenditur. *1.102.2.17*
 Electus a maiori, & saniori parte Capituli, si est, & erat idoneus tempore electionis, confirmabitur, si autem erat indignus in Ordinibus, scientia, vel zate, & fuit scienter electus, electus a maiori parte, si est dignus, confirmabitur. *1.103.2.1*
 Electi si duo sunt in Imperatorem, poterit Papa gratificari cui libet voluerit, si sint pares meritis. *1.116.2.23*
 Electus ad dignitatem immediate subiectam Sedi Apostolicae in partibus remotis potest administrare ante confirmationem propter utilitatem & necessitatem Ecclesiae. *1.127.2.5*
 Electus ad dignitatem in sua Ecclesia cui necesse est ligare pro consequendo eam, debet habere expensas ab Ecclesia eligente. *1.118.1.3*
 Electus, vt quis canonicus sit, non sufficit habere maiorem partem suffragiorum respectu minoris, sed vterius requiritur habere maiorem partem respectu totius Capituli. *1.129.1.5*
 Electi persona non auget numerum eligentium remissum. *1.130.2.8*
 Electi quando duo fuerint paribus votis, & aequali idoneitate, possunt eligentes procedere ad aliam electionem, & si iterum erunt in omnibus pares, poterit Superior gratificari vni ex electis voluerit. *1.136.1.8*
 Electos in Episcopos, & confirmatos transferre potest solus Papa. *1.138.2.1*
 Electus si post confirmationem renuntiaverit, tunc nullo modo possunt eligentes ad nouam electionem procedere. *ibid.*
 Electus in Episcopum ante confirmationem potest renuntiare sine Papae licentia. *1.141.1.26*
 Electus ad aliquod beneficium potest simpliciter renuntiare electioni de se facta. *1.149.1.6*
 Electus ad aliquod beneficium, seu dignitatem ante confirmationem potest renuntiare abique superioris auctoritate. *1.331.1.3*
 Electus contra quem apponitur, interea nullam habet administrationem. *1.367.1.6*
 Electio in officialem ad certum tempus, lapso illo tempore, intra quod officialis fuit impeditus seuire, non debet reintegrari ad illud tantum tempus. *ibid.*
 Electio confirmata non imputatur, si eo prohibente pro illius confirmatione pecunia data sit. *3.37.1.12*
 Eleemosyna virtus, & effectus qualis, remissum. *2.113.2.3*
 Eleemosynam, si populus conuenit Sacerdoti, vel Ecclesiae erogare potest cogi officio iudicis ad perseuerandum. *3.42.1.5*
 Eleemosynae receptio a raptoribus, seu violatoribus, dum non cessantur prohibetur. *3.124.1.3*
 S. Elisabetha canonizabatur die vigesima quinta Maij 1225. *2.425.1.4*
 Elegia non probant deficiente partis citatione. *1.539.1.4*
 Emancipationis instrumentum probat patriam potestatem praestitisse. *1.117.1.26*
 Emancipationis, filij causa non recipit estimationem. *1.678.2.11*
 Emendatus potest ad Episcopatum assumi. *1.84.2.5*
 Emendatus mitius est puniendus. *1.101.1.5*
 Emendatus quando quis dicatur, remissum. *ibid.*
 Emptio rem a fure bona fide, an possit rursus conscientia contractum rescindere, et sic rem venditam reddens, vt pretium recuperet, ostenditur. *1.431.1.9*
 Emptor rei Ecclesiae nulliter alienata, vel alius, qui eam possederit, tenebitur etiam fructus perceptos restituere. *2.110.2.13*
 Emptori, & venditori laico vltra dimidiam iusti pretij subuenitur, vel rescissione contractus, vt supplemento iusti pretij. *2.115.1.12*
 Emptoris in arbitrio est agere vt restituantur res vel iustum pretium suppleatur. *2.117.2.32*
 Emptor eligens supplere pretium dicitur habere rem ex causa antiqua, & possidere ex causa emptionis primae. *ibid.*
 Emens cum pacto de retro fructus suos facit, & dominus fit. *2.131.1.7*
 Emptor cum vi depellitur a re empti, venditor non tenetur de euictione. *2.132.1.2*
 Emptor vt contra venditorem agere possit de euictione, tenetur licet motam venditori nuntiare ante apertas actiones. *2.132.2.7*
 Emptor, qui non denuntiavit licet motam venditori, non potest agere de euictione, etiam si probet sententiam contra se latam iuste, & secundum ius fuisse prolatam. *ibid.*
 Emptor potest recuperare a venditore sumptus, quos fecit in

Index Rerum, & Verborum,

- lite, & etiam damna, & interesse, casu quo res non fuit euicta. 2.133.2.10
- Emens** rem cum pacto quod post certum tempus possit illam venditori restituere, recipiendo quid plus, quam exburauit, iudicatur contractus usurarius. 2.172.1.1
- Emptio** exiguo pretio cum pacto de retro, quando est facta ab eo, qui solutus est fonerari, tunc contractus magis praesumitur usurarius. ibid.3
- Emptor** rei Ecclesiae, quae sit pro ipsius debito persoluedo, tenetur probare, & curare pretium ad solutionem debiti proficisci. 2.180.2.16
- Empta** per Praelatum ex emolumentis Ecclesiae, efficiuntur Ecclesiae, licet Praelatus emerit nomine alieno. 2.197.1.1
- Empta** ex redditibus beneficii, eius Ecclesiae acquiruntur, ita ut beneficiarii ementis non efficiantur nisi quoad usum. 2.198.1.12
- Emendi** verbum non solum spiritualis venditionis contractum significat, quo res pro pretio certo in pecunia numerata datur, sed etiam contractum, non gratuitum. 3.18.2.12
- Emendi**, aut **vendendi** verba non adhibentur solum ad significandum contractum emptionis, aut venditionis, ac si peccatum finem solum contractum emptionis, & venditionis committatur, verum etiam adhiberi ad significandum contractus onerosos, qui non gratis, nec liberaliter sunt, sed aequivalent emptioni, & venditioni, &c. ibid.
- Emptor**, qui percipit fructus rei emptae, tenetur ad usuras pretij non solui. 3.139.2.5
- Emens** rem viliori pretio ob anticipatam solutionem, vel vendens cariori ob dilatare, an committat usuram, ostenditur. 3.142.1.5
- Emmanuel** Barbosa auctoris pater laudatur. 1.3.2.21
- Emphyteusi** nobili concedi potest. 2.403.1.3
- Emphyteusis** Ecclesiastica, aut feudum Ecclesiasticum praescribitur aduersus priuatum emphyteutam, aut feudatarium spatio ordinario. 1.629.1.6
- Emphyteusis** bonorum Ecclesiae concedi potest de rebus incolitis parum vtilibus Ecclesiae. 2.111.1.1
- Emphyteusis** concessio ob laesionem ultra dimidiam quando rescindi possit, rem sicut. 2.126.2.17
- Emphyteusis** non dicitur, sed potius locatio quando magna constituitur pensio. 2.127.1.19
- Emphyteusis** non potest retineri a domino in fauorem tertij, quando ei denunciatur an sibi expediat eam habere. 2.145.2.12
- Emphyteusis** renunciari non potest irrequisito domino. 2.148.1.55
- Emphyteusis** quando transit ad comprehensos in inuestitura in ea transatione non requiritur consensus domini. 2.150.1.79
- Emphyteusis** ipso iure amittit cessans a solutione si dominus velit, ita ut eo volente retractatur pena a die commissi. 2.155.2.155
- Emphyteusis** Ecclesiae concessa per verba liberè nominandi, an possit succedere filius naturalis, vel spurus, ostenditur. 2.155.2.152
- Emphyteusis** Ecclesiae concessa patri absque mentione filiorum censetur pro se, & filiis non ut heredibus. ibid.153
- Emphyteusis** concessa pro heredibus, & descendentes, non comprehendit descendentes, qui etiam haeredes non sunt. ibid.154
- Emphyteusis** pro se & filiis si pater alicui vendiderit, poterit venditio rescindi a filio, quamvis filius teneretur emptori pretium pro sua parte restituere, si patris haeres sit. 2.157.1.156
- Emphyteusis** ex pacto, & prouidentia si pater vendiderit, in dubio videtur vendere ius suum, non ius filiorum, & alienatio durabit in vita alienantis. ibid.157
- Emphyteusis** per partes an possit diuidi, ostenditur. ibid.159
- Emphyteusis** non potest fieri de manso, seu passalibus Ecclesiae, nec praesumptus titulus admitti potest. 2.157.2.160
- Emphyteusis** extinguatur, domus siueque vile cum directo consolidatur, quousque emphyteuta, nullo relicto ascendente, vel descendente, aliquem non nominauit sibi successorem in secundam, vel tertiam personam. ibid.163
- Emphyteusis** renouatio peti debet intra annum. ibid.167
- Emphyteusis** potest concedi alicui in remunerationem seruitij de aliqua re Ecclesiae cum parua pensione. 2.198.2.6
- Emphyteusis** Ecclesiasticam obtinere possunt filij ex bona fide parentum legiti. 2.572.1.6
- Emphyteusis** Ecclesiasticam obtinere, in eaque succedere possunt filij legitimi per subsequens matrimonium 2.580.1.21
- Emphyteusis** sine consensu domini in dorem filiae dari non potest. 2.613.2.3
- Emphyteusis** quae ad extraneos haeredes transit, propter haeresim cum caeteris bonis emphyteutae confiscatur. 3.72.2.7
- Emphyteusis** Ecclesiastica propter emphyteutae haeresim confiscatur. ibid.8
- Emphyteuta** requisitus, si neget soluere pensionem, potest conueniri a domino directo. 2.160.1.1
- Emphyteuta** tenetur domino directo titulo emphyteutae solui. 2.160.1.1
- Emphyteuta** cessando a solutione canonis an, & quando teneatur vltimum, remittitur. 2.160.1.1
- Emphyteuta** Ecclesiae meliorationes suas vendere non potest nisi fecerit his, de quibus hic, & si contra fecerit, vel non purgauerit, iuste potest expelli. 2.160.1.1
- Emphyteuta** non potest emphyteusim alienare nisi plus equitatis domini consensum. 2.160.1.1
- Emphyteuta** extrajudicialiter, vel praesumptus. 2.160.1.1
- Emphyteuta** tenetur denotare domino directo rem suam, ut ipse deliberare possit an sibi expediat emphyteutam habere. 2.160.1.1
- Emphyteuta** priuatus re emphyteutica, si expellatur per modicum pretium venditionis, ut minor habeat potestatem. ibid.11
- Emphyteuta** licet potest vendere, & alienare personam non prohibitis postquam dominus declarauerit se nolite censere. 2.160.1.17
- Emphyteuta** alienans irrequisito domino censetur amittere emphyteusim. 2.160.1.17
- Emphyteuta** licet celebret contractum alienationis, & canon non sit sequuta traditio, non incipit in committum. 2.160.1.17
- Emphyteuta** non tenetur in alienatione emphyteutae impetire consensus domini, quando in instrumentum adhibetur quod emphyteuta possit alienare in quoscunque. 2.160.1.17
- Emphyteuta** Ecclesiae amittit emphyteusim cessando a solutione canonis per biennium. ibid.17
- Emphyteuta** etiam res emphyteutica sit magni valoris, pensio restituetur. ibid.17
- Emphyteuta** & etiam si in vno nummo cessauerit. 2.160.1.17
- Emphyteuta** & etiam si emphyteuta a domino directo impellatur non fuerit pensioem solui. 2.160.1.17
- Emphyteuta** & etiam si in contractu emphyteutico apponatur de peno propter non solutam pensionem debito rem pte. 2.160.1.17
- Emphyteuta** fauore Ecclesiae de contractu emphyteutico tenetur soluere pensionem. ibid.17
- Emphyteuta** recipiens emphyteusim ab Ecclesia sit tenetur, non potest nullatenus contractus allegare, nec quae canonem soluere. ibid.17
- Emphyteuta** huc pendente non soluens canonem per penam incidit in committum. ibid.17
- Emphyteuta** si sit creditor domini directi in equali, seu maior quantitate debite pensionis ultra biennium non incipit in committum. ibid.17
- Emphyteuta** pensionem ob ignorantiam non soluens excusandus est. 2.160.1.17
- Emphyteuta** non soluens pensionem quando rei emphyteutae possit sionem alicui non potest, vel quando plures domini inter se contendunt, non incidit in committum. 2.160.1.17
- Emphyteuta** non soluens pensionem emittit iudicio in committum si propter bellum, vel pestem fructus non potuerit percipere. ibid.17
- Emphyteuta** non cadit in committum ob non solutam pensionem si adit statutum, vel contractus, quod emphyteuta propter canonem non solum per totum biennium non potest iure suo. 2.160.1.17
- Emphyteuta** Ecclesiae cessans per biennium in soluitur canonis potest ceteri satisfactionem moram purgare. 2.160.1.17
- Emphyteuta** post commissum incensum an possit propter canonem dominum directum expellere, ostenditur. 2.160.1.17
- Emphyteuta** non potest recedere a tenore contractus emphyteutici. ibid.17
- Emphyteuta** tenetur dominus de extinctione pro emphyteuta concessa. ibid.17
- Emphyteuta** Ecclesiae an, & quando gaudeat immunitate a solutione collectarum, atque aliorum iuramentorum, remittitur. 2.160.1.17
- Emphyteuta** domo, vel molendino destructo per incendium aut inundationem, non tenetur emphyteuta excusari, nec soluere pensionem. 2.160.1.17
- Emphyteuta** de destructa census solutio pro cadem re censetur. ibid.17
- Emphyteuta** rem si dominus alteri concessit videtur cessare antequam declarasse caducitatem committum. 2.160.1.17
- Emphyteuta** titulo nondum finito potest res alteri in emphyteusim concedi, dummodo secunda inuestitura, prima die non facta, extincta prima consuectio. 2.160.1.17
- Emphyteuta** contractus praesumptus requiritur quod emphyteuta possit sionem. 2.160.1.17

Collectan. in quinque libros Decretal.

Emphyteuticari, vel in feudum res consueta, potest iterum concedi in emphyteum sine solemnitate. 1.169.2.3
Episcopus dispensare non potest in suis constitutionibus iuramento firmatis. 1.47.1.6
Episcopus per litteras iustitiae non tenetur providere habenti perpetuam Vicariam, vel sufficiens patrimonium, nec valent litterae gratiae ad beneficium obtinendum, in quibus impetrans tacuit perpetuam Vicariam. 1.53.101
Episcopus non tenetur de Ecclesiastico beneficio Clerico providere, quem ordinavit abique patrimonio, si habeat vicariam perpetuam in Ecclesia. 1.54.1.2
Episcopi, vel ordinarii possunt citare quemcumque à quocunque loco intra suam diocesim, & ad suum, suorumque delegatorum iudicium trahere. 1.55.1.7
Episcopi consensu potest Capitulum statueret etiam circa ardua, & concernentia vniuersalem Ecclesiam statum. 1.74.2.3
Episcopus non est eligendus ad aliam dignitatem, sed postulandus. 1.82.2.1
Episcopus vnus Ecclesiae non potest eligi, sed postulari. 1.83.1.2
Episcopus debet esse ætatis triginta annorum. 1.90.1.16
Episcopus electus antequam sit confirmatus non potest administrare eas, quæ sunt iurisdictionis. 1.91.2.23
Episcopus post confirmationem, etiam antequam sit consecratus habet ea, quæ sunt iurisdictionis, non quæ Ordinis. ibid. 1.4
Episcopus confirmatus, & non consecratus potest exequi gratias directas suo predecessori ratione dignitatis, indulgentias, & dimissiones ad Ordines concedere. ibid. 2.5
Episcopus Canonica institutione confirmatus habet ei omnia, quæ sunt iurisdictionis, & quid attente Extraag. innotat, de electione, ostenditur. 1.94.1.3
Episcopus postquam fuit in Archiepiscopum promotus, & nondum pallium consequutus, non potest virgines consecrare, Chistina consecrare, nec clericos ordinare. 1.94.2.3
Episcopi electi quo loco fieri debeant, remittuntur. 1.95.2.4
Episcopo quæ competant ratione ordinis, qui ei conferuntur in consecratione Episcopali, ostenditur. 1.97.1.4
Episcopus quam doctrinam, & scientiam habere debeat, remittuntur. 1.98.2.3
Episcopus loci Ordinarius in collatione beneficiorum suæ diocesis fundatam habet iure communi intentionem. 1.112.1.3
Episcopus debet eligi de numero Canonicorum, si in Capitulo idoneus reperitur, alias extra Capitulum eligi potest. 1.120.1.2
Episcopus potest dispensare in constitutione generalis, cum in ea idem finita conceditur potestas dispensandi. 1.126.2.4
Episcopi cum à principio suscipiunt possessionem Episcopatus, vt exigant ab omnibus Ecclesiis sibi subditis charitativum subsidium secundum beneficiorum portionem, in aliquibus Ecclesiis, consuetudine introductum. 1.128.2.3
Episcopus ad alium Episcopatum transfatus non potest secum alportare libros, ornamenta, & argentaria, quæ ex redditibus prioris Episcopatus acquisiuit. 1.138.1.4
Episcopi, deponi, priuari, aut condemnari non debent, nisi à Summo Pontifice. 1.139.1.3
Episcopi sunt de iure diuino. 1.139.2.6
Episcopus electus, & confirmatus, etiam si nondum consecratus Episcopatus suæ Papæ licentia renuntiare non potest. 140.1.8
Episcopi sunt successores Apostolorum. ibid. 2.2
Episcopus, qui propria auctoritate de sua Ecclesia se transferre ad aliam, carebit vtraque. 1.141.1.1
Episcopus de omnibus Ecclesiis in ipsius territorio constitutis deponendi habet auctoritatem. 1.143.2.3
Episcopi aliqui ex peculiari Papæ indulgentia vtuntur pallio. 1.144.1.3
Episcopo qui propter senectutem vult cedere non datur licentia cedeni si necessarius, vel vilis sit Ecclesiae suæ. 1.146.1.1
Episcopus resignare potest propter intemperiem aëris. 1.150.2.4
Episcopus potest renuntiare Episcopatu, quando non valet in diocesim morari ob inimicitias, quas ibi habet. ibid. 5
Episcopi quibus ex causis possunt petere, & Papa consuevit concedere cedeni licentiam. 1.151.1.1
Episcopus propter conscientiam criminis potest, & cogitur renuntiare Episcopatu, quando scilicet committit crimen, quod post peractam penitentiam impedit Ordinis executionem. ibid. 3.4
Episcopus propter infirmitatem, quando renuntiare possit, ostenditur. 1.151.2.7
Episcopus potest petere cessionem Episcopatus propter irregularitatem personæ. 1.152.1.15
Episcopo non licet resignare Episcopatum ratione orij, & quæritis. ibid. 17

Episcopo non licet resignare Episcopatum ratione inspirationis, vel humilitatis. ibid. 19
Episcopus pro nullo crimine, quantumcumque graui potest renuntiare sine licentia Papæ. 1.152.2.27
Episcopus qui propter crimen renuntiauit Episcopatu, & ad religionem transiit, ad Episcopatum reuocari non potest, secus si renuntiauit propter perfectionem infirmitatem, defectum scientiæ, simoniam ipso ignorante commissam, vel aliam similem causam. 1.153.1.1
Episcopus, qui Ordines contulit extra tempora, graui poena plectendus est. 1.161.2.2
Episcopus si vnus propria auctoritate alterum consecraret, consecratus Ordinis potestatem non habet. ibid. 3
Episcopus Latinus non potest concedere vt Clericus Latinus sibi subiectus ordinetur à Græco Episcopo, nisi Latino ritu, & caeremoniis Rom. Ecclesiae, & statim temporibus. 1.162.2.2
Episcopus Latinus quando habet subditos Latinos & Græcos suis moribus videntes, debet habere Vicarium aliquem Episcopum Græcum, qui Græcis clericis Ordines conferat. ibid.
Episcopus qui ordinatum à Papa sine eius licentia ad superiores Ordines promouere non potest, an illum iudicare valeat, ibid.
Episcopus conferens eidem vna die duos sacros Ordines, quam penam incurrit, ostenditur. 1.163.1.3
Episcopus ordinans aliquem eodem die, vel duobus continuato ieiuniis ad duos sacros Ordines suspensus est à collatione vtriusque quousque à Sede Apost. absolutionem, & dispensationem impetrauerit. ibid. 1.4
Episcopus ordinans infantem Diaconum à collatione cæterorum Ordinum suspendendus est, qua suspensione durante si alium Ordinibus initiare auderet, sicut irregularis. 1.163.2.2
Episcopus conferens eidem vna die plures sacros Ordines, etiam si de mandato Metropolitanum hoc fecerit, ab ordinandi potestate suspenditur. 1.164.2.1
Episcopus dispensare non potest, nisi quando illi dispensandi facultas tacite, vel expresse conceditur. ibid. 2
Episcopus potest dispensare cum iis, qui ordinantur extra tempora, prius tamen imposita competenti penitentia. 1.165.1.1
Episcopus qui renuntiauit loco tantum ciuitatis, conferre potest Ordines sicut prius: si verò & dignitati renuntiauit cum ordinato per eum ad minores, vel ignoranter ad sacros, dispensat Episcopatus. 1.167.1.1
Episcopus renuntians loco potest alienum subditum cum licentia proprii Episcopi ordinare, ibid. 3
Episcopus renuntians loco retinet dignitatem, & ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis. ibid. 4
Episcopus dispensare potest cum ignoranter ordinatis ab excommunicato. 1.167.2.1
Episcopus excommunicatus conferens sacros Ordines durante excommunicatione, an fiat irregularis, remittuntur. 1.168.1.4
Episcopo an aliquando permittum fuerit beneficium curæ animarum coniunctum clerico 14. annorum concedere, ostenditur. 1.171.1.2
Episcopus tenetur alere clericos in sacris Ordinibus ab ipso met. ordinatos. 1.176.1.2
Episcopi tenentur alere ordinatos sine titulo à suis successoribus. ibid. 4
Episcopus cum consecratur manus, & caput illius inunguntur Chistina confectio ex oleo, & balsamo, quod si fuerit prætermittum, est per tres Episcopos supplendum. 1.177.2.1
Episcopi aliquando dicuntur summi Sacerdotes. 1.179.1.13
Episcopus potest vt baculo pastoralis, licet Papa illo non vtatur. ibid.
Episcopus, qui scienter contulit filio Sacerdotis paternam Ecclesiam, exinde eum remouere non potest. 1.184.1.1
Episcopus non potest dispensare cum illegitimo vt beneficium paternum immediate consequatur. 1.185.2.3
Nec item vt obtineat beneficium in Ecclesia patris sui clerici viuentis. ibid. d.
Secus est in filiis natis ex legitimo matrimonio. ibid.
Episcopi est determinare quando dubitatur siue talis corporalis morbus, vel defectus, qui Ordinis executionem impediatur, vel scandalum gignat. 1.195.1.4
Episcopi arbitrio remittitur quod dicatur modicum vitium, quæ notabilis deformitas, etiam respectu regularium. ibid. 5
Episcopus auctoritate Papæ dispensare potest cum Sacerdote, qui ex denotione amputauit sibi virilia, vt exerceat suum officium præter Altaris ministerium. 1.196.1.1
Episcopus ordinans scienter bigamam, quam penam incurrit, ostenditur. 1.199.1.4
Episcopi non impediti singulis annis dioceses suas visitare tenentur. 1.204.2.4
Episcopus habet ius instituendi omnes præsentatos à parochis ad

Index Rerum, & Verborum,

- ad quæcunque beneficia intra suam diocesim existentia. 1. 105.1.4
- Episcopus facultas est concessa constituendi sibi Vicarios generales etiam citra necessitatem. 1.214.1.4
- Episcopus, in cuius manibus renuntiatio conditionalis facta, an possit reiecta conditione renuntiationem tanquam puram acceptare, & beneficium tanquam vacans ex vi sue potestatis ordinariæ conferre. 1.232.1.8
- Episcopus cognoscere non potest causam demandatam Vicario, tanquam Vicario. 1.234.2.7
- Episcopo certa ratione suspecto regulari potest eius Vicarius, quamvis contra Vicarium nulla addit suspicio. 1.242.2.2
- Episcopus extra diocesim commotans potest beneficia suæ diocesis vacantia conferre. 1.261.1.4
- Episcopus extra propriam diocesim an possit excommunicare, vel absolueret, ostenditur. ibid.6
- Episcopus non potest eligere tribunal extra diocesim suam. 1.261.2.8
- Episcopi in suis diocesibus possunt crimina inquirere, & punire, & cum opus fuerit invocare brachium seculare. 1.264.1.1
- Episcopi possunt concubinaris quoscunque adulteriaque perpetrantes visci, & iudicare, ac de illis inquirere. 1.264.2.2
- Episcopus in prima monitione pena pecuniaria concubinarium punire potest, &c. ibid.4
- Episcopi & Prælati omnes superiores possunt censuras ferre. 1.267.1.1
- Episcopus valide absolueret potest excommunicatum à Prælato inferiori. 1.267.2.5
- Episcopo ex iusta causa possunt delegari & committi ea, quæ sunt Ordinis. 1.272.1.3
- Episcopus absolueret potest excommunicatum à Prælato inferiori. 1.272.2.5
- Episcopi ob negligentiam deponuntur potestas ad Archiepiscopum, ibid.8
- Episcopus ubi in diocesi habet populos diversarum linguarum, tenetur constituere sibi Vicarium non tantum clericum, sed Episcopum illius linguæ. 1.274.2.4
- Episcopus potest præfigere terminum Canonis, intra quem ipsi Ecclesiæ provideant. 1.275.1.5
- Episcopi qui per se non possunt, tenentur assumere idoneos, qui suppleant suo loco quoad prædicationes, visitationes, & confessionum audiciones. 1.277.2.1
- Episcopi si legitimo detineantur impedimento viros idoneos ad sanctæ prædicationis officium salubriter exequendum assumere debent. ibid.2
- Episcopus in Ecclesiis suæ diocesis debet esse contentus iuribus Episcopalibus, & quæ sint ponuntur. 1.278.1.1
- Episcopi de iure communi fundatam habent intentionem in collatione beneficiorum suæ diocesis. ibid.3
- Episcopi de iure communi fundatam habent intentionem in quarta decimationum. 1.178.2.9
- Episcopus potest eos casus delegare, qui secundum ius Pontifici reservantur, & solum sibi competunt ratione imminentes necessitatis. 1.280.2.4
- Episcopus consecratione, siue Canonice creatione antiquior inter Episcopos, siue Canonicos primus sedet. 1.285.1.7
- Episcopi decretum, vel constitutionem impugnans debet excommunicari. 1.285.2.1
- Episcopus in Synodo diocesana potest pro sua diocesi facere constitutiones, dummodo non contraveniant sacris Canonibus. ibid.2
- Episcopo tenentur omnes de diocesi etiam Principes obedire. 1.286.2.1.2
- Episcopus in sua Synodo facere potest statuta. 1.290.2.7
- Episcopus non potest facere statuta sacris Canonibus obuiantia. ibid.8
- Episcopus potest per censuras compellere laicos ad treugam, & illam frangentes punire. 1.297.1.4
- Episcopi incumbit ad pacem firmiter tenendam mutuum consilium, & auxilium præbere. 1.297.2.6
- Episcopus ubi nolit consensum præstare, adeundus est Archiepiscopus. 1.320.2.3
- Episcopus potest binos generales Vicarios constituere, ut causarum expeditioni facilius consulatur. 1.316.1.2
- Episcopus non potest delegare clericorum causas criminales seculares. 1.351.2.4
- Imò ut nec laico & clerico simul. ibid.
- Episcopus in criminibus adulterio grauioribus an, & quando possit dispensare, remissive. 1.353.2.10
- Episcopus ubique potest dispensare ubi non inuenitur prohibitorium. ibid.12
- Episcopus proprius quis dicatur ostenditur. 1.370.1.3
- Episcopus, ut suspectus recusatus, de cuius suspitione notorie constat, potest dare delegatum partibus non suspectum, cuius sententiam poterit per se executioni mandare. 1.372.2.1
- Episcopus electus & confirmatus habet plenam administrationem quantum ad ea, quæ pertinent ad iurisdictionem. 1.374.2.6
- Episcopus delictis condemnatis clericis de delicto primo delicti officio alibi sito, sed executioni realis sit ab Episcopo loci. 1.374.2.6
- Episcopus habet territorium. 1.374.2.6
- Episcopi in Concilio provinciali sunt constituti. 1.374.2.6
- Episcopi, & ceteri clericali Ordine insigniti immunitatem habent onere præstandi iuramenta calumnie. 1.374.2.6
- Episcopus hodie subire potest iuramentum calumnie. 1.374.2.6
- Episcopus litigans per se ipsum iuratur de calumnia sine licentia, si verò per syndicum litiget, per illum potest iurari. 1.401.1.2
- Episcopus potest in sua diocesi constituitur, atque decernit, aliqui dies festi colantur, ac celebrentur. 1.409.2.4
- Episcopus nullo modo potest dies festos facere, & quæ sunt auctoritate Romani Pontificis in Ecclesiis immutari adscripti. 1.409.2.4
- Episcopus sine populo præsentem, aut ad illi vacans, an possit festos instituitur, ostenditur. 1.409.2.4
- Episcopus cur dicatur pastor, remittitur. 1.409.2.4
- Episcopus quando dicatur in remota agere remittitur. 1.409.2.4
- Episcopo inferiores consuetudines pollice acquiescere facientes cognoscendi de causis matrimonialibus. 1.419.1.4
- Episcopus iuridici rationis quasi possit non accipere à laicis timore censurarum ipsi obtemperant. 1.423.2.2
- Episcoporum litteris sigillatis sine rebus, & subscriptis notariarij non creduntur in præiudicium Apostolicarum constitutionum. 1.423.2.2
- Episcopi de peritio grauius quam alij sunt puniendi. 1.423.2.2
- Episcopus potest relaxare iuramentum quando videtur proptud ex parte creditoris recipiente. 1.423.2.2
- Episcopus contra Episcopum, locum per se consecratum præscribit triennio, sed cum vacat Ecclesia, vel est in interdicto, non præscribitur contra ipsam. 1.423.2.2
- Episcopo contingit quarta pars proventuum, & canoniarum, ac decimarum. 1.423.2.2
- Episcopus potest ius authoritandi sine consensu Capituli scribere. 1.423.2.2
- Episcopus non potest expresse remittere procuratorem pro nis futuris ratione visitationis ad solvendum. 1.423.2.2
- Episcopus contra Episcopum locum per se consecratum triennio præscribit. 1.423.2.2
- Episcopus potest in totum eximere à sententia pro tempore legitime lata non appellando. 1.423.2.2
- Episcopus potest patronos adiri in re in præsentem Capitalem respiciant visitationem Ecclesiæ. 1.423.2.2
- Episcopus non potest dare alium privilegium celebrandi in Ecclesia interdicta. 1.423.2.2
- Episcopus per sententiam diffinitivam deponitur appellatam sententiam, potest pendente appellatione iuramentum offerre. 1.423.2.2
- Episcopus si suspendatur in casu, quo sibi licet interdictum ad tempus, & medio tempore fuerit appellatum, an appellatus suspendatur interdictum, ostenditur. 1.423.2.2
- Episcopus recusat potest remittere causam ad Archiepiscopum. 1.423.2.2
- Episcopus potest statuere in Ecclesia certum numerum clericorum secundum ipsius facultates, qui videntur in communibus contradicere ad hoc compellere, & istos in communibus potest absolueret ab excommunicatione incursâ, propter interfectionem manuum in locum. 1.423.2.2
- Episcopi cum Sacerdotibus, qui matrimonium de adulterio traxerunt, peracta penitentia dispensare possunt. 1.423.2.2
- Episcopus potest dispensare cum clericis in sacris contractibus aut Religionem professo, si videretur occulte delinxisse. 1.423.2.2
- Episcopus dispensare non potest cum Sacerdotibus super de facto contrahentibus quando penitentia super minime exhibent. 1.423.2.2
- Episcopo non licet sine licentia Papæ transire ad alium Episcopatum ipsum acceptando. 1.423.2.2
- Episcopus religionem intrare non potest sine Papæ licentia. 1.423.2.2
- Episcopi, & alij Parochi coram animarum habentes curam iure diuino tenentur ad residendum. 1.423.2.2
- Episcopus non residens, an & quando prius attento non iure Concilij Tridentini ostenditur. 1.423.2.2
- Episcopus an possit procedere ad priuationem ob non residendum, tamen temporum intervallo non factus obediens ostenditur. 1.423.2.2
- Episcopus in sui territorium potest habere duos Canonicos Ecclesiæ suæ, qui si uctus præbendam in obsequium procurrant. 1.423.2.2

Collectan. in quinque libros Decretal.

An autem debeat esse duo, aut plures. **ibid. 5**
Episcopo non licet aliquem ordinare sine titulo. **2.41.2.1**
Episcopus, qui ordinavit aliquem ad sacros Ordines sine titulo,
teneatur ei providere de suo, donec aliquem titulum fuerit
assecurus. **2.42.2.1.2**
Amplia in Episcopi ordinatis succedere ipso mortuo, & in
Capitulo pede vacante. **2.43.1.3**
Episcopus Ordines conferens ei, qui iam in sacro Ordine con-
stitutus erat sine titulo, teneatur ei providere de suo. **ibid. 4**
Episcopi non debent permittere quem plures Ecclesias obtinere.
2.43.2.1
Episcopus tenetur clerico pauperi ab eo ordinato sine patrimo-
nio providere de necessariis secundum redditus Ecclesie, &
qualitatem, ac dignitatem ordinati. **ibid. 8**
Episcopus in Monachos Regulares suae Cathedralis Ecclesiae
est loco Abbatis, & in eos habet omnimodam iurisdictionem,
praeterquam in conventibus Regularia instituta. **2.**
51.2.3
Episcopus ordinans ad sacros Ordines aliquem sine titulo, com-
pellitur ei in necessariis providere, si ordinavit scienter, secus
si non fuit in culpa. **2.52.2.6**
Episcopus tenetur providere illi, cuius titulus ad quem promo-
tus fuit, chasitate, vel allusione perit. **2.53.1.5**
Episcopus tenetur etiam supplere titulum ordinato habenti il-
lum, sed non sufficientem. **ibid. 7**
Episcopi possunt licite, & honeste nepotibus suis, & consangu-
ineis pauperibus idoneis beneficium conferre. **2.59.1.2**
Episcopus dispensare non potest super pluralitate dignitatum,
personatum, seu officiorum, & curatum. **2.61.2.2**
Episcopus an dispensare valeat, ut quis plura beneficia simplicia
obtinere possit, ostenditur. **2.66.1.4**
Episcopus an dispensare possit aliquem ad duo incompatibilia,
quando ita sunt sibi vicina, ut commodum eis delectari possit,
& tenues utriusque sunt redditus, ostenditur. **ibid. med.**
Episcopus institutus in suo testamento hereticos, aut paganos,
excommunicatur. **2.66.2.1.2**
Episcopus propter pauperatatem praebendam Ecclesiae Cathedra-
lis eis annexae potest capellas, reservata ipsorum pres-
biteris congrua portione. **2.69.1.1.2**
Episcopo qui propter morbum incurabilem pastorem officium
exercere non potest, dandas est coadiutor. **2.75.1.1**
Episcopi de iure communi fundatam habent intentionem in be-
neficium collatione. **2.78.1.4**
Episcopus extra propriam diocesim iurisdictionem volonta-
riam exercere, & beneficiorum collationem facere potest,
2.86.1.4
Episcopus non potest dispensare ut quis in eadem Ecclesia duo
simplicia beneficia familia obtinere possit. **2.87.1.2**
Episcopus, qui potestatem conferendi dedit, poterit conferre an-
te Vicarium. **2.88.1.2**
Episcopus singulari personae facultatem conferendi beneficia
committere non potest, nec etiam ipsi Vicario de certo bene-
ficio. **ibid. 3**
Episcopus exceptis iis, quae concernunt Regularia instituta,
habet omnimodam iurisdictionem in Monachos Ecclesiae
Cathedralis Regularis. **2.91.2.5**
Episcopus ratam potest habere alienationem rerum Ecclesiae
absque solemnitate Sede vacante factam. **2.92.1.8**
Episcopi praescripserunt contra Capitula, ut absque eorum con-
silio sine consensu possint iurisdictionalia exercere subdi-
rumque excessus punire. **2.95.1.5**
Episcopus non potest sine consensu Capituli concedere Eccle-
sias aliis Ecclesiis concessis. **2.99.2.1**
Episcopus absque recognitione feudalis ius percipiendi decimas
laicis concedere non potest. **ibid. 8**
Episcopus parochiales Ecclesias, vel obventiones ipsarum de
consensu patroni sine consensu Capituli sui monasterio con-
ferre non potest. **2.100.2.1**
Episcopus etiam cum consensu sui Capituli non potest facere
statuta in praedictum iurium aliorum Praelatorum inferio-
rum, vel Ecclesiarum subditarum absentium, nisi aliqua sub-
esset iusta causa. **2.103.2.3**
Episcopus cum maiori parte Capituli potest statuere, ut quilibet
Canonice de sua praebenda quotannis contribuat certam
summam in alicuius pauperis scholaris docilis & non vagi
subsidium. **ibid. 4**
Episcopus, aut alius collator non potest ab initio conferendi
beneficium alicui pensionem reservare. **2.104.2.10**
Episcopus nihil de suo dans Ecclesiae non potest eiusdem servos
manumittere. **2.107.1.1**
Episcopus qui iurat non alienare bona Ecclesiae de consilio fa-
noris partis Capituli, potest alienare, vel commutare posses-
siones Ecclesiae minus utiles pro villoribus. **2.112.2.1.1.1**
Episcopus cogere potest laicos ut eodem pretio merces, & res
victui necessarias peregrinis, & hospitibus vendant, quo pu-
blicae ab incolis vendi solent. **2.113.2.8**
Episcopus in synodo non potest facere statuta in praedictum

aliorum inferiorum absque ipsorum consensu. **2.115.2.2**
Episcopus tribus casibus de quibus hic potest, non obstante iura-
mento de non infeudando antiquum feudum ad Ecclesiam re-
versum novo vassallo concedere. **2.169.1.1**
Episcopus potest facere uniones etiam monasteriis & locis Reli-
giosis. **2.191.1.4**
Episcopus potest de bonis suae mensae Episcopalis loco Religio-
so donare. **ibid. 5**
Episcopus quando de consensu patroni concedit Ecclesiam pio
loco, intelligitur patronus donasse insuptionatos, & si perci-
piat certos proventus in Ecclesia quam de consensu Capi-
tuli pro loco concessit, illos donasse videtur. **2.192.2.1**
Episcopus donans si Ecclesiae fructus prius receperit, tunc illi,
quibus ille donavit, eos capient. **ibid. 5**
Episcopus non potest eximere a cathedralico. **ibid. 8**
Episcopus potest dotare aliam Ecclesiam, vel capellam de bonis
propriis Ecclesiae. **2.193.1.2**
Episcopus tempore suae promotionis debet facere inventarium
eorum, quae ipse ex patrimonio, vel alio titulo acquisivit. **2.**
197.1.2
Episcopus de rebus patrimonialibus testari potest, non ita de re-
bis Ecclesiae, vel intuitu Ecclesiae acquisitis. **2.201.1.1**
Episcopus potest de bonis patrimonialibus, non autem de rebus
Ecclesiae, aut eius intuitu quascunque testari. **2.201.2.6**
Episcopi Religiosis an integrum sit testari de bonis patrimonial-
ibus, aut propria industria acquisitis, ostenditur. **ibid. 7**
Episcopus monachus de licentia Summi Pontificis testari potest. **2.**
203.2.10
Episcopus confitit legitime de negligentia executorum non so-
lum potest, sed etiam tenetur testatoris mandata exequi. **2.**
205.2.7
Episcopus compellendo facere potest ut pia defunctorum volun-
tates executioni mandentur, etiam si haeres sit laicus. **ibid. 8**
Episcopus non solum legata pia potest executioni mandare, sed
etiam illa, quae non sunt pia. **2.208.1.12**
Episcopus de relictis Ecclesiae quartam Episcopalem petere po-
test, licet aliquid fuerit sibi a testatore relictum, nisi in frau-
dem. **2.215.2.1.2**
Episcopus potest compellere heredem, vel legatarium ad execu-
tionem legatorum ad pias causas, etiam si testator prohibuisse
ne Episcopus se intromitteret. **2.219.1.1**
Episcopo pertinet tollere prava consuetudines suae diocesis. **2.**
230.1.8
Episcopus non potest cogere populum multis, & poenis in casu
norabilis negligentiae, aut contumaciae ire ad audiendam Mis-
sam in Parochia sua. **2.233.1.4**
Episcopus Parochianum alterius, sine ipsius licentia ordinare non
potest, ac proinde nec iudicare. **2.233.2.1**
Episcopus potest ordinare eos, qui in suam diocesim domici-
lium transtulerint. **ibid. 4**
Episcopus alicui laico ex iusta causa concedere potest ad vitam,
aliudve tempus ipsarum decimarum fructus, non vero ius per-
cipiendi decimas. **2.247.2.4**
Episcopus an possit monachum ad professionem admittere,
ostenditur. **2.270.1.5**
Episcopus vovete, renunciare Episcopatu, aut Religionem in-
trare sine Papae licentia non potest. **2.278.2.12**
Episcopi auctoritate Religionem intrasse praesumitur qui vxore
continentem, & perpetuam continentiam promittente Reli-
gionem intrauerit, professionemque fecerit in qua longotem-
pore praesentit. **2.287.1.5**
Episcopi habent potestatem dispensandi in votis quamvis non-
dum consecrati sint. **2.304.1.2**
Episcopus de iure communi, exceptis iis, quae concernunt Regu-
laria instituta, habet omnimodam iurisdictionem in Mona-
chos Cathedralis Regularis. **2.330.2.11**
Episcopo nihil iuris deperit quando Papa vnit Ecclesiam suam
in sua diocesi Ecclesiae alterius diocesis. **2.331.2.1**
Episcopus non dicitur proprie electus ante consecrationem,
ibid. 8
Episcopo subsumt omnia loca pia, & ad eius sollicitudinem de-
bent ordinari ad usum destinatum. **2.332.1.1.2**
Episcopi auctoritas in Ecclesiis edificandis quando praesuma-
tur, ostenditur. **2.333.1.6**
Episcopus potest aliquando mutare statum Ecclesiae secularis in
Regularem. **2.333.2.3**
Episcopus eximere potest in totum si accedat confirmatio. **2.**
334.1.6
Episcopus an possit aliquam Ecclesiam eximere in totum a iure
Episcopali, remittitur. **ibid. 7**
Episcopus petens Ecclesiam quoad temporalia, & spiritualia, ob-
tinet in spiritualibus eo ipso quod probat esse in sua diocesi
non appareat exempta, sed in temporalibus succumbit nisi aliter
doceat de iure suo. **2.335.1.1**
Episcopus potest compellere patronos Ecclesiarum discordantes
per subtractionem diuinorum ut ad concordiam redeant. **2.**
339.2.1

Episcopus

Index Rerum, & Verborum,

- Episcopus si intra tempus praesentandi consensu iuris adhuc non deuoluit beneficium contulerit patronis adhuc non praesentantibus, an sic fiat collatio, ostenditur. 2.349.1.9
- Episcopus elapso tempore potest facere rem gratam patrono, cumque ad praesentandum admittere, dummodo intra suum semestrem hoc faciat. 2.351.2.4
- Episcopus si suum consensum praestare noluerit, potest ad eum praestandum compelli auctoritate superioris. 2.355.2.5
- Episcopus si in Ecclesia alterius diocesis est patronus, praesentatus ab eo debet admitti si est idoneus. 2.356.1.1
- Episcopus acquiescens ius patronatus potest, & debet in Ecclesia vacante praesentare. ibid.10
- Episcopus aëconomum constituere debet in Ecclesia si lis fuerit inter patronum, & Episcopum, nisi Episcopus esset in quasi possessione prouidendi, quia nunc posset ac deberet statim prouidere. 2.361.2.6
- Episcopo datur gratificatio in pluribus successiue praesentatis a patrono laico, sed in praesentatis a persona Ecclesiastica prior est primo instituendus. 2.363.1.1
- Episcopus transacto termino dato à iure patronis ad praesentandum, potest liberè de Rectore Ecclesiae in Ecclesia prouidere. 2.368.2.4
- Episcopus non potest noxum censum monasterio imponere. 2.376.1.1
- Episcopus nullus erat vique ad tempus Bonifacii VIII. qui vellet fieri Presbyter Cardinalis. 2.378.2.4
- Episcopi clericis tales, & exactiones imponere nequeunt. 2.379.1.5
- Episcopi possunt pro multis necessitatibus, quae aliquoties obveniunt, si manifesta, & rationabilis causa existerit, cum charitate moderatum à clericis auxilium postulare. ibid.6
- Episcopi ex causa possunt censuras personales imponere ad vitam possessionem, aliudve tempus breuius. 2.379.2.3
- Episcopus maiorem exactionem imponere non debet praeter Cathedralicum, & alia iura, quae habet in antiquis Ecclesiis, quamvis eriperet & liberaret Ecclesiam de moribus laicorum. 2.380.2.1
- Episcopus habet ius circa visitationem Regularium cum iure exigendi procuraciones ab ipsis visitatis, nisi sint exempti. 2.381.2.2
- Episcopus, aut quisvis alius, qui Ecclesias, & clericos visitat, non debet à pauperibus clericis procuracionem exigere. 2.384.2.6
- Episcopus visitando tenetur impendere de proptio, quando Rector Ecclesiae est pauper, & Ecclesia indiget. ibid.7
- Episcopus remittens Ecclesiae seruitia, quae sibi debebat, & ita tenens quod aliud seruitium non imponatur, procuracionem non intelligitur remississe. 2.388.2.1
- Episcopus visitans suam diocesim, accipere potest illas, quas vocant procuraciones tanquam stipendium sibi pro sustentatione debitum. 2.389.1.2
- Episcopus totam propriam diocesim per se, aut visitacionem visitare tenetur quotannis, vel biennio si lata sit. ibid.4
- Episcopus, vel alius visitator non potest accipere procuracionem à locis leproforum, domorum Dei, pauperum, & infirmorum, nec ab Ecclesia paupere. 2.389.2.5
- Episcopus visitans in eadem ciuitate, vel loco residentia, non debet alià à Rectore Ecclesiae, si facta visitatione possit recipere se in domum suam. 2.390.1.2
- Episcopus non potest concedere Ecclesiae non parochiali, vt in ea retineatur sanctissimum Eucharistiae Sacramentum solum pro adoratione populi. 2.413.2.7
- Episcopus tantum in sua Ecclesia debet Missam celebrare, & Chrilma consecrare in die Cenae Domini. 2.414.1.1
- Episcopi non possunt Sanctos canonizare. 2.425.2.6
- Episcopus, an possit examinare, publicare, & approbare noua miracula hominis defuncti non canonizati, ostenditur. 2.426.1.4
- Episcopus cum toto clero, & non cum suo Capitulo tantum debet laicis necessaria praebere subsidia. 2.439.2.7
- Episcopus potest dispensare vt impuberes matrimonio copulentur. 2.498.2.5
- Episcopus attento iure huius text. non poterat dispensare vt denuntiationes praetermitterentur. 2.507.1.3
- Episcopus an possit dispensare in trienniali suspensione comminata Parochio assistenti matrimonio clandestino, ostenditur. 2.509.2.20
- Episcopus potest dispensare in impediendis impediendis, non tamen dirimentibus matrimonium. 2.544.2.2
- Episcopus non potest vni conferre beneficium, & sibi, vel nepoti referre pensionem. 2.567.1.2
- Episcopi, eorumque causa summo Pont. immediate subiiciuntur. 3.1.2.2
- Episcopus per exceptionem criminis illam ab accusatione sua repellere non potest, quem antea sua familiaritate neglexerit separare. 3.3.1.1
- Episcopus accusatus contra personam familiaris cum accusantis apponere non potest. 3.3.1.1
- Episcopi quasi signum sunt positi ad sagittam. 3.3.1.1
- Episcopus pro Ordine ab eo conferendo, vel ministrando, nihil temporale exigere debent. 3.3.1.1
- Episcopus accedens ad conferendum Ecclesiam consensu mentis, etiam si Ecclesia sit Episcopatus vicina. 3.3.1.1
- Episcopus dispensare potest, quando quis per simulationem potestus est ignorare. 3.3.1.1
- Episcopus in vim Decreti Concil. Trid. de reformatione, an possit aboluere sacerdotem suum subdolum in simonia occulta, & rehabilitare ad Ordines, & beneficia, ostenditur. ibid.4
- Episcopi non possunt decimas à suis subditis redimere, nisi eis in eorum solutione iniuste vexarentur. 3.3.1.1
- Episcopi nihil exigere debent vt permittant in Ecclesia suis iectis clericis institui, monachos probare, vel monachos recipi, alioquin exacta reitruuntur duplicata. 3.3.1.1
- Episcopus dispensando cum scholabus causa studij non debet aliquid ab eis exigere, vel accipere. 3.3.1.1
- Episcopi non possunt dispensare, vt laici habeant matriculas in Ecclesia. 3.3.1.1
- Episcopi, & Clerici instituentes hereticos haereticos sunt excommunicati. 3.3.1.1
- Episcopi habent fundatam intentionem, vt eis cum spectu collatio beneficiorum in sua diocesi exstet. 3.3.1.1
- Episcopus volens praedicare in aliena diocesi, tenetur obtinere licentiam ab Episcopo illius diocesis. 3.3.1.1
- Episcopus non potest excommunicare regulares praedicationes suis eius licentia. 3.3.1.1
- Episcopi, vel per se, vel per alias idoneas personas tenentur ad debent parochiam visitare, in qua est fama habitare aliquos haereticos, vel aliquos improbos viros. 3.3.1.1
- Episcopus schismaticus, excommunicatus, suspensus, vel irregularis confert Ordinis characterem, sed non eius corpus. 3.3.1.1
- Episcopus dispensare potest in irregularitate propinqua baptismatione occulta. 3.3.1.1
- Episcopus virtute Concil. Trid. scilicet de reformatione, an possit absolue duellantes, si delictum sit occultum, ostenditur. 3.3.1.1
- Episcopus proprius non potest clericum propter aliquod delictum retinere absque Papae dispensatione. 3.3.1.1
- Episcopi, & eius Vicarii possunt etiam ad instantiam percedere moribus gentilibus contra occultantes delictos, & non manifestantes. 3.3.1.1
- Quod intelligit vt ibi. 3.3.1.1
- Episcopus quibus casibus possit in beneficiis pensionem imponere, remissum. 3.3.1.1
- Episcopus, qui crudeliter aliquem fustigare facit, suspensus duobus mensibus à Missarum administratione. 3.3.1.1
- Episcopus vel saltem legatus de iure non possit dispensare ab irregularitate celebrationis in excommunicatione. 3.3.1.1
- Episcopus suspendens aliquem ab officio, vel beneficio, à toto suspendens est propter dubium. 3.3.1.1
- Episcopus ignoranter, & bona fide conferens beneficium excommunicato potest cum eo dispensare. 3.3.1.1
- Amplius etiam si collatio non spectat ad Episcopum, deest potestas ferientem collatorem. 3.3.1.1
- Episcopus non potest dispensare, vt quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis, si collatio est facta per Papam. 3.3.1.1
- Episcopus dispensat cum Diacono, qui Missae sacrificium legit, vt in suo officio permaneat, & retineat beneficium. 3.3.1.1
- Episcopus ex legitima causa potest dispensare cum promissis per saltum, si non ministraverit in Ordine sui caputis, inter, siue ignoranter fuerint promissi. 3.3.1.1
- Episcopus statuendo potest adiuvare ius commune. 3.3.1.1
- Episcopus non potest sententiam in iudicio proferre, vel Causas suspendere sine iudicio Capitali. 3.3.1.1
- Episcopus non potest prius Presbyteros suis Ecclesiis, vel redditibus, consuetudinibus, vel eos minare. 3.3.1.1
- Limita nisi praetextu privilegij exemptionis sui Ordinis opprimerent. 3.3.1.1
- Episcopus beneficia, & Ecclesias suae diocesis non potest, nisi pia vt ibi. 3.3.1.1
- Episcopus ubi temporalem habet iurisdictionem laicum subiectum constituit, qui in causis criminalibus non dicitur. 3.3.1.1
- Episcopus criminofus cogitur Episcopatum renouare. 3.3.1.1
- Episcopi munus est cognoscere de causis matrimonialibus, sententias publicas, & indulgentias concedere, vnde inferiorum Praelatos his se intrinicare non potest, nisi ei conuenerit de iure speciali. 3.3.1.1
- Episcopi praecipitur ne grauius Religiosis inferant. 3.3.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Episcopis mandatur ut desistant grauari Religiosos. 3.196.2.1
Episcopis prima debetur sedes, & præcipua omnium rerum ge-
nerandarum auctoritas. 3.201.1.5
Episcopi non in villis, castellis, aut municipiis, vel modicis ci-
uitatibus sunt præficiendi. 3.203.2.2
Episcopi sui nomine quis intelligitur in hoc text. remissus. 3.
238.27
Episcopus remittens alicui Ecclesie decimas Episcopales indefi-
nitæ, remississe videtur non solum præteritis, sed etiam futuras.
3.240.2.1
Episcopus remittere potest decimas, maxime suæ mensæ debi-
tas, ex iusta causa. ibid.3
Episcopus privilegio suo simpliciter, & indefinitè decimas Epi-
scopales remittens, non solum præteritas, sed etiam præteritas,
& futuras remittere censetur. 3.241.1.5
Episcopus an possit concedere, ut in sua diocesi extra locum sa-
crum quis valeat celebrare, ostenditur. 3.253.2.9
Episcopus Parochianum suum infamatum compellit ad se pur-
gandum, nisi ab eo legitime appellauerit. 3.257.1.1
Episcopus correctionis zelo pœna pecuniaria clericos punire po-
test. 3.268.1.2
Episcopus ubi admodum pauper est, pœnas pecuniarias sibi asu-
mere potest. 3.268.2.4
Episcopum iniuriôs, aut temerè percutientes sunt excommu-
nicati, nisi causa propriæ defensionis percussissent. 3.273.
1.3.5
Episcopum occidens, vel capiens, & eius posteri usque ad ter-
tiam generationem perdunt quicquid habent ab Ecclesia. 3.
274.1.5
Episcopi si concedant Indulgentias ultra numerum taxatum, an
contuunt in totum, vel in excessu, ostenditur. 3.289.2.6
Episcopi an possint Religiosis Indulgentias concedere iuxta suam
facultatem, ostenditur. ibid.11
Episcopi plures simul vnam Ecclesiam consecrantes an quilibet
possit indulgere annum Indulgentiæ, ostenditur. 3.290.1.23
Episcopi, & alij, de quibus in littera, possunt sine licentia supe-
riorum sibi eligere prouidum Confessorem. 3.290.1.1
Episcopi, & Prælati, & exempti possunt sibi eligere Confessorem.
3.290.2.1.1
Episcopi qui sunt. ibid. fin.
Episcopi suffraganei inuito Archiepiscopo possunt eligere Con-
fessorem approbatum ab Ordinario. 3.291.1.3
Episcopus non potest eligere in Confessorem Sacerdotem non
subditum, qui à proprio Episcopo non sit approbatus. ibid. 5
Episcopus an possit abolere regulares exemptos excommuni-
catos ob violentam manum iniunctionem in clericos remissus.
3.297.1.3
Episcopi auctoritate Trident. sess. 24. de reformat. cep. 6.
possunt quoscunque sibi subditos abolere ab excommuni-
catione propter enormem clericis percussorem, modò delictum
sit occultum. 3.299.1.3
Episcopus si participet oxiosè cum denunciato à se, incurrit mi-
noris excommunicationem. 3.304.1.5
Vide Prælatum.
Episcopus quo vngatur, vide *Vnctio*.
Episcopalem ad dignitatem promouendus natus esse debet de le-
gitimo matrimonio. 1.90.2.18
Episcopatum sedium, & Episcoporum mutationes nullus potest
admittere, vel confirmare nisi Summus Pontifex. 1.138.1.3
Episcopalia iura, nisi quæ à iure expressa sunt, nemo tenetur sol-
uere. 1.178.2.14
Episcopalis auctoritas debet ad Episcopum interponi ex causa ra-
tionabili, non verò simpliciter. 1.304.1.4
Episcopalem qui adeptus est dignitatem præsumitur ratione suæ
virtutis adeptus. 1.571.1.7
Episcopalis dignitas eximit filium à patria potestate. 2.589.
1.14
Episcopalis dignitas quomodo dicatur vilescere in pagis, & vil-
lis, ostenditur. 3.101.2.6
Episcopalis dignitas non debet tribui nisi locis insignibus, & po-
pulos. 3.203.2.1
Episcopalis dignitas est Ordo. 3.257.1.3
Episcopatus deheredantibus est auferendus. 1.109.2.5
Episcopatus potest appeti sine peccato ab illo, qui eo dignus est,
dummodo principaliter appetat ut prosit, licet minus prin-
cipaliter ob honorem, & fructus eius. ibid.6
Episcopatus potest renunciari propter malitiam plebis. 1.146.1.
2. & 1.152.1.13
Episcopatum resignare Episcopo non licet ob labores, qui neces-
sario sustinentur in cura pastoralis. ibid. 18
Episcopatu depositus, & in monasterio detentus ad penitentiam
peragendam non potest iterum ad Episcopatum reuocari. 1.
153.1.1
Episcopatus quando absque peccato appeti potest, ostenditur.
2.18.2.4
Episcopatus est Ordo. 2.201.2.5
Episcopatus quomodo diuidendus inter Episcopatum substitui-
Barb. Collect. Tom. 111.

tum Episcopo hæretico, & ipsum Episcopum hæreticum re-
uersum, & dispensatione receptum ostenditur. 2.231.2.1
Episcopatus nouus quando erigitur villa, vel oppidum, ubi cri-
gendum est, prius ciuitatis honore decoratur. 3.104.1.4
Epistola non probat pro feribene, contra eam tamen probat si
sit ab eo recognita. 1.551.2.6
Equites, & milites Hierosolymitani non tenentur soluere colle-
ctas impositas à clero pro necessitatibus, & debitis virgibus.
2.437.1.8
Eremitica vitæ professione non dirimitur matrimonium ratum.
2.291.2.5
Error in nomine, seu in cognomine non vitiat actum, quando ex
aliquibus coniecturis constare potest de identitate persone. 1.
59.2.7
Error in inuocatione non officit veritati cum de corpore constat.
ibid. 8
Error in nomine loci, vel Ecclesiæ, in qua situm est aliquid be-
neficium, non reddit gratiam inuoluntariam, ubi apparet de iden-
titate beneficii. 1.60.2.3
Error iuris potest bonam fidem producere, & quemlibet excusa-
re, quando erratur in dubia iuris dispositione. 1.73.2.13
Error communis, & titulus putatiue operatur validitatem co-
rum, quæ geruntur per inhabilem, quando inhabilitas fuerit
de iure humano, secus si de iure diuino. 1.132.2.7
Error facti sine alicui, (sue proptij), qualiter ad reuocandam con-
fessionem sufficit. 1.454.1.5
Errorem publicè falsus miris punitur. 2.165.2.3
Error communis cum possessione sufficit absque titulo collato
à superiore. 2.358.2.4
Error qualitatis, seu dolus antecedens, matrimonium non irritat.
2.481.2.3
Error conditionis ferulis reddit irritum matrimonium, ampli-
tur multipliciter. 3.535.2.2
Error in seruitute adscriptitia, vel originaria non dirimit matri-
monium. 2.536.1.3
Error in dubio potius præsumitur quam falsitas. 3.256.1.6
Error iuris, vide *Ius*.
Esulentia & potulenta ac alia modica munera, an & quando
iudici dari possint, & quid attento iure Digestorum, Authenti-
corum, & Pontificio, ostenditur. 2.7.2.7.8.9
Et *Et*, aliquando exponitur pro disunctiua, vel, ratione subie-
ctæ materiæ. 1.30.1.2
Eucharistia diuinissima est pacis symbolum. 1.4.1.2.6
Eucharistia adultis saltem baptizatis necessaria est ex præcepto
non solum Ecclesiastico, verum etiam diuino. 1.307.
1.10
Eucharistiam susceptor debet à media nocte esse ieiunus, nisi
aliud postulet reuerentia Sacramenti, vel necessitas. 2.404.
1.3
Eucharistia ad Sacramentum accedens debet esse in gratia per
Confessionem sacramentalem. 1.407.1.3
Quando vero ea non præmissa licitum sit accedere, ostendi-
tur. ibid.4
Eucharistia ad Sacramentum accedens cum conscientia peccati
mortalis, peccat mortaliter. 2.407.2.7
Eucharistia debet munde seruari, & in eius eleuatione, & de-
latione populus debet se inclinare, & cum deferretur ad infir-
mum, deferri debet in decenti habitu, & cum lumine, trans-
gressores verò grauius sunt puniendi. 2.412.2.1
Eucharistia Sacramentum honorificè, & in loco decenti custo-
diri debet. ibid.2
Eucharistia in Sacrario ex antiqua Ecclesiæ consuetudine asser-
uatur. 2.413.1.3
Eucharistia ad infirmos honorificè deferenda est, non tamen per
plateam ubi habitant Iudæi. ibid.4
Eucharistia facientes sunt puniendi. 2.423.1.1
Eucharistia Sacramentum furans quibus pœnis sit puniendus,
ostenditur. 2.423.2.3.4
Eucharistia Sacramentum tempore interdicti, ut viaticum mini-
strari potest. 2.475.1.9
Eucharistia Sacramentum quatenus viaticum mortuorum tem-
pore interdicti conceditur. 3.281.1.4
Eucharistia Sacramentum dandum est tempore interdicti dam-
natis ad mortem. 3.282.2.6
Euentus. Vide *Egritudine*.
Euictio cessat cum quis scilicet rem emit alienam. 2.132.
2.3
Euictio cessat cum quis emit ius, quod venditor habet in re. ibi-
dem 4
Euictio non competit aduersus donantem. ibid.5
Euictio quando cadat in emphyteusi, ostenditur. ibid.6
Euictio datur in beneficiis. 2.132.2.9
Euictio cessat ubi per contumaciam emptor condemnatur. 2.
133.1.14
Euicta re per sententiam arbitri an, & quando emptor contra
venditorem de euictione agere possit, ostenditur. 2.133.2.
29

Index Rerum, & Verborum,

Evidentia sceleris non admittit exculationem. 3.5.2.4
Eunuchi, & spades possunt Ordines assumere, & beneficia ob-
 tinere. 1.196.1.4
Eunuchi, qui sana & integra habent virilia, si altero carent testi-
 culo, apti sunt ad matrimonium. 2.558.2.4
Excusationis notitiam iudex cognoscens habere non dicitur ante
 presentationem, & receptionem litterarum, & voluntatis
 evocantis. 1.431.1.2
Ex denotat causam proximam. 3.337.1.5
Examen factum ad perpetuam rei memoriam si non sit servata
 forma tradita in hoc text. est nullum. 1.395.2.3
Examine peracto necesse est, ut actor intra annum actionem in-
 stituat, nisi producens, seu futurus actor non possit intra
 annum illum experiri. 1.396.1.11.78
 Limita quando producens, seu futurus actor non possit intra
 annum illum experiri. *ibid.* 12
Examine se vitio offerens tanquam suspectus regulariter non
 probat. 1.476.1.4
Examinatio testium qui ad iudicem venire nequeunt, committi
 potest per iudicem. 1.507.1.3
 Non solum quando mittitur persona habens iurisdictionem, sed
 etiam quando notarius, vel loco illius mittuntur alij carentes
 omni iurisdictione. 1.507.2. med.
 Secus in causis criminalibus, in quibus iudex regulariter ad tes-
 tium examinationem alteram personam mittere non potest,
 sed ipse per se ire tenetur ad personas taliter impeditas.
ibid.
Examinator, committit simoniam si pro danda approbatione
 pretium recipiat. 3.19.2.4
Examinatores occasione examinis aliquid recipientes puniuntur
 arbitrio Ordinarij. *ibid.*
Examinatus ad vnum beneficium, non est iterum examinandus
 ad aliud simile. 1.176.1.6
Excellent in aliqua arte, vel insignis peritix vir, an, & quando in
 delictis excusetur, remissus. 3.97.1.8
Exceptio quantumcumque notoria proponenda est. 1.35.2.10
Exceptio, quod causa continentia dividi non debet, impedit li-
 tis ingressum. 1.65.2.5
Exceptio spontaneæ ab iurisdictionis admittitur contra petentem be-
 neficium etiam causa renuntiationis non adiecta, contra quam
 actor replicare poterit, quod non sponte renuntiavit, & qui
 melius probaverit, obtinebit. 1.148.1.1
Exceptione friuola, & minus legitime repelluntur, si statutum,
 vel scriptum Principis dicat, sine aliqua exceptione, vel
 nulla obstante exceptione, quod an verum sit, vide *ibi*. 1.
 233.2.2
Exceptio quæcumque dilatoria superueniens post litem contesta-
 tam, post illam opponi potest. 1.242.2.4
Exceptio dilatoria, quæ litem iam contestata incipit competere,
 potest tunc opponi in vim dilatorie exceptionis. *ibid.* 6
Exceptio contra fallum procuratorem in quacunque parte iudicij
 opponi potest. 1.314.2.3
Exceptio consanguinitatis admittitur contra mulierem vendican-
 tem aliquem in maritum, quæ quidem prius discutienda est,
 quam super matrimonio pronuntietur, & sufficit super ipso
 principali pronuntiare. 1.412.1.1
Exceptio peremptoria illa est, quæ iudicium perimit, & tollit.
ibid. 3
Exceptio peremptoria de sui natura litis ingressum impedit, cum
 per eam concluditur nullum ius agendi competere actori.
ibid. 3
Exceptione consanguinitatis opposita contra mulierem petentem
 quendam in vitum, de ea est tractandum priusquam de causa
 principali. 1.412.2.4
Exceptio spontaneæ renuntiationis quando admittitur post spo-
 lium, ostenditur. 1.450.1.3
Exceptio spontaneæ renuntiationis obstat petenti restitutionem
 beneficii. 1.451.1.2
Exceptio criminis non impedit restitutionem, & cognitionem
 causæ Civilis super spolio. 1.432.2.1.2
Exceptio dilatoria post litem contestatam opponi potest, quan-
 do iudex non valde de illa cognoscere. 1.435.2.3
Exceptio inopiam de qua constat a clerico opposita impedit exe-
 cutionem sententiæ etiam late in possessorio. 1.442.2.1
Exceptionem qui obicit eam probare tenetur. 1.473.1.12
Exceptio alternativa quando admitti possit, ostenditur. 1.475.1.3
Exceptiones satis est verbo proponere. 1.489.1.33
Exceptiones propriæ appellantur, quæ proponuntur contra ad-
 versarium, vel contra rescriptum. 1.489.2.34
Exceptiones, quæ contra testes opponuntur, debet statim iudex
 admittere, alias gravaret partem, quæ posset appellare. 1.507.
 1.6
Exceptionem infamatoriam contra testem opponens, & non pro-
 bans, tenetur actione iniuriarum. 1.542.2.5
Exceptio quasi peremptoria dicitur, quæ contra testes opponitur.
 1.606.1.7
Exceptiones dilatorias nullus opponere potest post terminum

certum ad iudicem præstitutum, etiam si lis non sit conclusa.
 607.2.2
Exceptio dilatoria ante litem contestatam opponenda est.
Exceptio, Tui non interest, vel dilatoria ante litem contestatam
 opponenda est.
Exceptio litis pendens vel dilatoria ante litem contestatam
 opponenda est.
Exceptio dilatoria statim, & incontinenti post terminum ob-
 positum, aut litem contestatam opponi potest.
Exceptionem dilatoriam si pars ignoravit sibi competere ter-
 re terminum, potest post terminum opponere.
Exceptio defectum personæ iudicis respiciens potest opponi ante
 litem contestatam.
Exceptio vel quis non conveniatur vitra quam facere possit
 opponi potest post litem contestatam.
Exceptio attentatorum potest opponi post litem contestatam.
ibid. 15
Exceptio inuentarij potest opponi post litem contestatam *ibi*.
Exceptio quod debent dari alimenta, potest opponi post litem
 contestatam.
Exceptio dilatoria, quæ litem iam contestatam incipit competere,
 potest tunc opponi non obstant terminis finis. 1.608.1.1
Exciens non videtur fateri ea, quæ in exceptione includuntur,
 & exceptio falsa potest etiam post terminum opponi. 1.609.2.2
Exciens se excommunicationis abolitionem domine recte
 facit, se excommunicatum.
Exciens falsi procuratoris in quacunque iudicij parte opponi
 potest.
Exceptio rei iudicatæ non competit rei defunctæ, quæ non
 debat. 1.112.1.1
Exceptio rei iudicatæ non competit quando essent causæ in-
 tentæ, quamvis sit idem corpus, eadem causa petita, de
 dem persone.
Exceptio suspensionis tanquam dilatoria ante litem contestatam
 allegari debet. 1.611.1.1
Exceptio omnis dilatoria regulariter ante litem contestatam
 opponenda, & probanda est. *ibid.*
Exceptio, vel appellatio maxime frustratoria regulariter non ad-
 mittitur contra electum, vel confirmatum, nisi cum dictis ob-
 iectum, ad immedicabilem electionem, vel confirmationem
 effectum, sed postea habita poterit accusari, & appellari.
 1.668.1.1
Exceptio ad similem extenditur. 1.710.1.1
Exceptio desinctoria fons, quæ reddit iudicium ad rem non
 litem, potest quandoque etiam post terminum opponi.
 1.712.1.3
Exceptio de adulterio ab uxore proposita contra virum, quando
 ad separationem thori, & dotis amissionem, potest etiam post
 litis contestationem deduci. 1.714.1.1
Exciens, vel *Denuntiatur*.
Excessus executionis sententiæ quæ modo committitur, minime
 suæ.
Excessus frequentissimè usurpatur pro errore, seu culpa, nec de-
 lecto. 1.703.1.1
Excedo in omni rigore *transgredi*, & *excedo* pro *transgredior*.
ibid. 1
Excommunicatus non potest rescriptum impetrare. 1.711.1.1
 Intellige procedere in omni rescripto tam iustitiz, quam ge-
 nerali. *ibid.*
Excommunicatus pendente cognitione appellacionis ab illa
 potest ad cautelam, & si appareat eum legitime appellasse, non
 puniatur pro eo quod interim celebravit divina. 1.713.1.1
Excommunicationis sententia lata post interpositum legatum
 appellacionem non foris efficitur suam, potest tunc
 communicatus, si presbyter fuerit, pendente appellacione
 alicuius irregularitatis incurrit celebrare.
Excommunicatus non potest possidui.
Excommunicatus, vel interdicti sententia non potest de
 terram nobilium, nisi super hoc mandatum superius pre-
 ciale. 1.715.1.1
Excommunicatio probatur per famam.
Excommunicatus abholere potest in foro iudicij, qui iurisdictionem
 habet licet Presbyter non sit.
Excommunicatus in iudicem, vel ad dignitatem faciens, quod
 sit annexa iurisdictioni, assumi potest.
Excommunicatus si eligatur in iudicem, vel dignitatem, cau-
 nexa sit iurisdictioni, electio est nulla ipso iure. 1.716.1.1
Excommunicatus minor excommunicatione potest eligi, &
 electio tenet. 1.717.1.1
Excommunicatus non potest eligi ad beneficium Ecclesiasticum
 & si eligatur, electio nulla est.
Excommunicatus non potest excommunicare.
Excommunicatus Episcopus durante excommunicatione factus
 Ordines conferens an irregularis fiat, remissus. 1.718.1.1
Excommunicatus vitra annum in ea excommunicatione pendente
 rans potest beneficiis privari.
Excommunicatus ob causam civilem persequens in ex-
 communicatione

Collectan. in quinque libros Decretal.

communicatione vitra annum an beneficiis sit priuandus, ostenditur. *ibid. 3*
 Excommunicatio an sit meri imperij, ostenditur. *1.215.1.14.15*
 Excommunicatio exceptio si non opponatur ab aduersario, potest iudex ex vi sui officij excommunicatum vitandum in iudicio agentem repellere. *1.240.1.13*
 Excommunicatio lata a delegato, qui copiam suae delegationis petenti non dedit, est nulla. *1.248.2.5*
 Excommunicatio post appellationem iuste latam ipso iure est nulla. *1.251.1.2*
 Excommunicationis sententia Plebani ideo valuit in presenti, quia habebat iurisdictionem ex privilegio. *1.267.1.3*
 Excommunicatus vna, vel multis excommunicationibus ex pluribus causis aequè principalibus, non censetur absolutus ab omnibus si in petitione vnam ex illis tacuit. *1.268.2.2*
 Excommunicatus semel amplius potest excommunicari, eadem prima excommunicatione manente. *ibid. 4*
 Excommunicatus ab vno Episcopo ab aliis est vitandus; & Archiepiscopus per querelam aditus absolueri non potest nisi primo remittat. *1.270.1.1*
 Excommunicatus si appellat post decem dies, iudex ex acquiret debet admittere appellationem. *1.270.2.5*
 Excommunicatus nisi appellat intra decem dies, dempto absolutionis effectu non auditur per viam appellationis, sed per viam simplicis querelae. *1.271.1.7*
 Excommunicatus iniuste tenetur ad interesse. *ibid. 9*
 Excommunicationis iniusta effectus, & an liget, remissus. *ibid. 10*
 Excommunicandi nuda potestas quando est alicui tanquam nudo executori commissa, hic potestatem absolendi non habebit. *1.296.1.6*
 Excommunicationis timor cadit in constantem virum. *1.322.2.3*
 Excommunicatus non est, qui absolute coactus excommunicatus communicat, secus si coactio sit conditionalis. *1.323.1.1*
 Excommunicationis metus quando cadat in constantem virum, ostenditur. *1.325.2.5*
 Excommunicantur non venientes ad Synodum, & venientes si illiciti recedant. *1.331.1.8*
 Excommunicatus vti actor in iudicio etiam agendo causam propriam, stare non potest. *1.356.1.1.2*
 Excommunicatus in iudicio vti actor stare non potest, siue agat per se ipsum, siue mediante persona procuratoris. *ibid. 3*
 Excommunicatus non potest denuntiare, neque accusare, neque agere pro iniuria sibi facta. *ibid. 4*
 Excommunicatus neque coram iudice Ecclesiastico, seculari, vel excoctore agere potest. *ibid. 5*
 Excommunicatus tanquam promotor causae publicae comparere non potest. *ibid. 6*
 Excommunicatus etiam contra alium excommunicatum agere non potest. *ibid. 7*
 Excommunicatus remediis restitutorijs agere non potest. *ibid. 8*
 Excommunicatus non potest petere mandatum de manutenendo. *1.356.2.9*
 Excommunicatus agens de concernentibus animae periculum auditur. *ibid. 10*
 Excommunicationis exceptio in iudicio attentatum non obstat. *ibid. 11*
 Excommunicatus in casibus, in quibus periculum esset in mora, agere potest. *ibid. 12*
 Excommunicatus auditur quando praeiudicium se esse excommunicatum iniuste, vel dubitatur de ipsa excommunicatione. *ibid. 13*
 Excommunicatio minor priuat participatione Sacramentorum, non autem hominum communione. *ibid. 14*
 Excommunicationis vbi sit mentio, debet in dubio intelligi de maiori. *1.357.1.15*
 Excommunicatus vti reus necessarius potest esse in iudicio. *ibid. 19*
 Excommunicatus vti reus voluntarius non potest esse in iudicio. *ibid. 20*
 Excommunicatus in casu, in quo potest esse in iudicio vti reus necessarius, non valet in eo defendere causam propriam, sed tenetur ad constituendum procuratorem. *1.357.2.2.1*
 Excommunicatus in iis quae respiciunt eius praedictum, non solum potest, sed etiam cogitur in iudicio comparere. *ibid. 23*
 Excommunicatus potest iterum excommunicari. *1.371.1.6*
 Excommunicari potest reus ante litem contestationem contumax, si agatur de adulterio ad separationem chori, sed testes recipi non possunt, nec causa definiti. *1.393.1.1*
 Excommunicatus non est qui violentè à domo expellit clericum illum iniuste occupantem. *1.437.2.9*
 Excommunicatus priuatur etiam administratione rerum temporalium Ecclesiae. *1.451.1.5*
 Excommunicatus per annum, & vitra pro causa merè civilis non priuatur beneficiis. *1.451.2.3*

Barbof. Collect. Tom. 111.

Excommunicationis in exceptione non deferitur iugamentum suppletorium. *1.470.2.2.2*
 Excommunicatus vbi quis per litteras Ordinarij probatur à procuratione repellitur. *1.476.2.1*
 Excommunicatus maiori excommunicatione non potest procurator constitui in iudicio, intelligi vt ibi. *ibid. 4*
 Excommunicatus si constituitur procurator, constitutio est nulla ipso iure. *1.477.1.5*
 Excommunicatus testimonium dicere non potest, limita vt ibi. *1.536.2.9*
 Excommunicatum sciens in aliquo loco vbi notoria est eius Excommunicatio, an teneatur illum vitare in alio loco, vbi de ea ignoratur, remissus. *1.592.2.7*
 Excommunicationes non compensantur adinuicem. *1.606.2.2*
 Excommunicatio minor priuat participatione Sacramentorum, non autem hominum communione. *ibid. 4*
 Excommunicatus excipere, appellare, & omnem defensionem facere potest, sed conuenire non potest. *1.608.2.1*
 Excommunicatus habet auctoritatem legitimae defensionis in iudicio vti reus necessarius. *1.609.1.4*
 Excommunicatus potest apponere exceptionem non numeratam pecuniā, rei iudicatae, doli mali, solutionis, & praescriptionis. *ibid. 4*
 Excommunicatus potest reculare iudicem suspectum. *1.609.2.7*
 Excommunicato petenti instam sententiam absolutoriam illa non est neganda. *ibid. 8*
 Excommunicatus excipere potest de pacto de non petendo. *ibid. 9*
 Excommunicatus an possit ponere exceptionem compensationis. *ibid. 10*
 Excommunicati & petiti, possunt opponere exceptionem excommunicationis & petiti. *1.610.2.1*
 Excommunicationis exceptione non obstante valet relictum impetratum in causa appellationis, non facta excommunicationis intentione. *1.611.1.2*
 Excommunicatus appellare potest. *1.611.2.2*
 Excommunicatus ad sui defensionem omnes, & quatuordecim exceptiones proponere potest. *ibid. 3*
 Excommunicationis exceptio in quacunque iudicij parte opponi potest. *1.612.1.2*
 Excommunicatus iudicare non potest. *ibid. 3*
 Excommunicatio suam habet effectum in agente interdicto recuperandae adhuc in causa spoli. *ibid. 4*
 Excommunicationis exceptio non solum à parte, sed etiam à iudice opponi potest. *ibid. 5*
 Excommunicatus super appellatione potest impetrare relictum, siue facta Excommunicationis mentione, siue non. *1.613.1.1*
 Excommunicandi potestate praescripta, non est praescripta potestas absolendi, nec e contra. *1.638.1.3*
 Excommunicandi potestatem qui acquisiuit consuetudine, vel praescriptione, non potest alias censuras ferre. *ibid. 4*
 Excommunicatum se dicens post appellationem debet probare. *1.682.1.4*
 Excommunicatio, & appellatio si in puncto, & momento simul concurrant, tunc praesumitur quod excommunicatio praecesserit. *ibid. 5*
 Excommunicatus absoluitur cautione recepta, licet aduersarius, vel excommunicator ne absoluatur appellet. *1.685.1.1*
 Excommunicatio post appellationem non reuertitur. *1.692.2.4*
 Excommunicatio valet ea conditione prolata si intra decem dies non satisfecerit, aut soluerit. *1.693.2.2*
 Excommunicatione condicionali pendente sequens appellatio, dum pendet condicio, suspenditur. *ibid. 4*
 Quod intelligi, dummodo ante conditionis euentum appellatum sit. *ibid.*
 Excommunicatus appellans à sententia excommunicationis, vel suspensionis appellatione pendente remanet excommunicatus, vel suspensus. *1.697.1.7*
 Excommunicatus quamvis ab Excommunicatione appellet, nihilominus denunciari potest, & beneficij redditibus spoliari. *1.701.2.1.uit.*
 Excommunicationis, seu interdicti sententia per appellationem non suspenditur, quia suam trahit secum executionem. *ibid. 5*
 Limitatur pluribus modis. *ibid.*
 Excommunicatus priuatur fructibus beneficiorum, nec eos luerat quandiu est in Excommunicatione maiori. *1.702.1.7*
 Excommunicatus etiam appellatione pendente à tali excommunicatione priuatur fructibus beneficiorum, pensionibus, & distributionibus quotidianis. *1.702.2.6*
 Excommunicatus nunquid in subsidium fructibus beneficij perfruat, quando aliunde viuere nequit, & aliis fame periturus esset. *ibid.*

Na 2 Excom

Index Rerum, & Verborum,

Excommunicatus, vel depositus, & priuatus beneficiis fame periturus de redditibus beneficii alendus. *ibid.* 10
Excommunicatus equiparatur relegato. *ibid.* 11
Excommunicatus beneficiorum Ecclesiasticorum prouentibus priuatur, etiam in sententia eorum priuatio facta non sit. *ibid.* 12
Excommunicatus iniuste licet priuatur prouentibus Ecclesiasticis, tamen ubi erit detecta iniustitia excommunicationis, prouentus sunt illi restituendi non solum beneficiorum simplicium, sed etiam distributiones quotidianæ. 1.703.1.14
Excommunicatus iniuste à quibus detecta iniustitia fructus amissos repetere debeat, ostenditur. *ibid.* 15
Excommunicatio continet damnum irreparabile, ac proinde ab illius sententia per decretum interlocutorium prolata appellatio conceditur. 1.714.1.19
Excommunicationis comminatio, an & quando inducat iustum metum remissuè. 1.723.2.13
Excommunicationis poena ut incurratur in crimine concubinae trita monito requiritur. 2.14.2.1
Excommunicati an quis possit post mortem remissuè. 2.35.2.9
Excommunicati sua culpa non imputatur, quod non possit conferre, nec ei currit tempus sex mensium datum à iure ad beneficiorum collationem faciendam. 2.84.2.9
Excommunicatione durante non currit tempus patrono ad praesentandum. *ibid.* 19
Excommunicati sunt Magistri, & scholares Bononienses, qui ante tempus conductionis conducunt hospitia aliorum Magistrorum, vel scholarum sine eorum consensu. 2.135.1.1.2
Excommunicatio, de qua in hoc textu non comprehendit locatores, qui secundum l. ne cui C. de loc. & cond. etiam durante priori locatione poterant domus suas locare aliis scholaribus. 2.135.2.4
Excommunicatus ad emphyteusim nominare potest. 2.156.1.144
Excommunicatus non gaudet beneficio huius cap. 2. 188.1. init.
Excommunicatus si sit sepultus in Ecclesia, vel cimiterio, debet inde exhumari, si ab aliorum corporibus discerni possit. 2.229.1.1.2
Excommunicatus Ecclesiastica priuatur sepultura. *ibid.* 3
Excommunicati corpus non potest sepeliri in loco sacro. *ibid.* 4
Excommunicatus, quando fuit absolutus in mortis articulo, debet Ecclesiastica sepulturae mandari. 2.230.1.6 & 2.231.1.1.2
Excommunicari debet non soluens decimas cum teneatur. 2.160.1.3
Excommunicatus an, & quando in dubio quis censendus sit, remissuè. 2.280.2.4
Excommunicationis poena ipso facto est imposita contra quoscunque indebitè usurpantes bona Ecclesiarum. 2.360.2.3
Excommunicationis & interdicti poena, ac priuationis ipso iure comminata in Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 9. comprehendere tam vendentes & transferentes ius patronatus, quam etiam se ingerentes in illius fructuum perceptione, ostenditur. 2.362.2.7
Excommunicati, qui cum signis penitentiae decesserant, & absolutionem dum uiuerent petierunt, sed morte praesenti absoluti non sunt, an Ecclesiastica sepultura priuentur, remissuè. 2.396.2.5
Excommunicatus Ecclesiastica gaudet immunitate. 2.441.2.13
Excommunicatio de qua in hoc textu est lata in audientes, non autem in doctores leges, vel physicam. 2.455.2.5
Excommunicatio comminata in hoc textu ut incurratur an satis sit è monasterio egredi, & in eodem oppido leges, vel physicam audire, vel opus sit aliò se transferre ad habitandum, aut degere extra monasterium. *ibid.* 6
Excommunicatio hæc ut incurratur opus est ut Religiosus exeat intentione audiendi leges, vel physicam. *ibid.* 7
Excommunicatus, vel simili censura ligatus absoluendus non est, nisi absolutionem humiliter petierit. 2.531.1.2. med.
Tà Excommunicationi subiaceat, an importent sententiam latam, vel ferendam, remissuè. 2.457.1.7
Excommunicatus potest contrahere matrimonium. 2.531.2.3
Excommunicatus potest inuitus absolui. *ibid.* 4
Excommunicatio equiparatur morti. 2.592.1.48
Excommunicandi sunt Christiani, qui in domo seruiunt Iudeis, vel Sarracenis, siue Paganis, & Principes seculares excommunicari debent, qui Iudeos baptizatos suis bonis spoliare praesunt. 3.55.1.1
Excommunicati sunt qui cum Sarracenis tempore guerra aliquod habent commercium, vel eis praestant subsidium. 3.592.1
Excommunicatus ex alio delicto propter haereticum, & per annum in excommunicatione permanens non est habendus, nec condemnandus tanquam haereticus, sed tanquam suspectus de haeresi. 3.37.2.1.1
Tà Excommunicatus, latam sententiam significat. 3.81.2.2

Excommunicatio non incurritur ex percussione clericis, vel aggressoribus. *ibid.* 3
Excommunicandi sunt balitarii & sagittarii contra Christianos. 3.115.1
Excommunicatus non potest eligi, & si eligatur, electio non est ipso iure. 3.114.2.2
Excommunicari debent, qui capiunt, vel spoliant filios, & ablati restituant, sunt excommunicati. 3.114.2.2
Excommunicati in hoc textu subdantur illi qui filios, & ablati restituant, sunt excommunicati. 3.114.2.2
Excommunicatio, quam incurrunt filii filios, & ablati restituant, sunt excommunicati. 3.114.2.2
hoc textu in quo differat ab illa Bulla Cense, ostenditur. 3.115.1.4
Excommunicationis poenam non incurrunt, qui in litteris aliquod modicum mutant, vel corrigunt, quando non sit intentio in substantia. 3.115.1.4
Excommunicatus teneat dicere horas Canonice. 3.115.1.4
Excommunicati, vel interdicti celebrantes deposti debent, & propter multitudinem mitigetur poena. 3.115.1.4
Excommunicatus monitus & non desistens deinde Officiarius debet poenam incurrere perperam depostionem. *ibid.* 4
Excommunicatus à tota synodo depostus non potest. *ibid.* 5
Excommunicationis notitiam per solum litterarum habens si celebraret de rigore deponi debet, licet cum eo possit interuenire dispensati. 3.115.1.4
Excommunicatio probatur per famam. 3.115.1.4
Excommunicatio cum agitur de poena, debet probari perit de concludenter. 3.115.1.4
Excommunicatio celebrans à beneficio depostus. 3.115.1.4
Excommunicatus incapax est ad beneficia quomodo in excommunicatione et facta sit nulla ipso iure. 3.115.1.4
Amplius siue excommunicatio sit lata à iure, siue de beneficio siue per sententiam generalem, siue particularem. *ibid.* 5
Excommunicatus etiam iniuste est incapax beneficii damnum excommunicatio sit rite lata. 3.115.1.4
Excommunicatus etiam repertus communis opinionis doctorum est incapax ad obtinendum beneficium. 3.115.1.4
Excommunicatus est incapax cuiuscunque beneficii minoris, & aliarum siue regularis. 3.115.1.4
Excommunicatus est incapax cuiuscunque dignitatis, & officii Ecclesiastici habentis auctoritatem iurisdictionem. *ibid.* 5
Excommunicatus eligi non potest. 3.115.1.4
Excommunicatus excommunicatione nulla non est impeditur necessej Ecclesiastici. 3.115.1.4
Excommunicatio superueniens post collationem, vel electionem factam non praesudicat. 3.115.1.4
Excommunicatus post interpositam appellacionem potest causa appellacionis est capax collationis. *ibid.* 5
Excommunicatus iniuste si clericus laicus, & in diuina se immiscuerit, irregularis efficitur. 3.176.1.7
Excommunicatus intra annum non potest deponi, nec beneficii priuari. 3.176.1.7
Excommunicatio regulanda est per interuentionem excommunicatoris. 3.176.1.7
Excommunicatus, & denunciatus semel, semper praesentatur excommunicatus. 3.176.1.7
Excommunicati minori celebrans non est irregularis, sed potest eligere. 3.176.1.7
Excommunicato minori excommunicatione facta collatus, & cto, seu praesentatio, an veniat per sententiam irritam, & siue. 3.176.1.7
Excommunicatus minori excommunicatione, quam per collationem non sit irregularis. 3.176.1.7
Excommunicatus minori excommunicatione confectus de clero. Sacramenta, an solum peccet venialiter, & siue. *ibid.* 6
Excommunicatio minor passiva tantum Sacramentorum participatione priuat. 3.176.1.7
Excommunicatio ab Episcopo lata in occasione ad Officiarios contra ipsius prohibitionem non solum collatio liberos, & siue. 3.176.1.7
Episcopi, sed etiam in exemptis. 3.176.1.7
Excommunicatus recipiens Officium etiam minoris sit irregularis. 3.176.1.7
Excommunicati nullus potest nisi iudicio collatus. 3.176.1.7
Excommunicatio lata non praesumit etiam Canonice inchoari. 3.176.1.7
Excommunicatio lata contra subditum, qui non potest eligi, & siue. 3.176.1.7
erat priuilegiatus, non teneat. 3.176.1.7
Excommunicandi potestas ad iurisdictionem pertinet. 3.176.1.7
2.2
Excommunicatus Episcopus non potest beneficia conferre etiam per Vicarium non excommunicatum. 3.176.1.7
Excommunicatus, vel interdictus in vno Episcopatu in omnibus vicarij debet. 3.176.1.7
Excommunicatus in vno Episcopatu, qui in altero excommunicatus sit, excommunicatus videtur sit, & rationes adducuntur. 3.176.1.7

Collectan. in quinque libros Decretal.

quæ improbantur, & tandem num. 21. verè referuntur. 3. 210.
1. 21
Excommunicatus, vel interdictus nominatim dicitur, quando
proprium nomen exprimitur, vel aliquo indubitabili signo
demonstratur. 3. 210. 2. 24
Excommunicatorum corpora, si in Ecclesiis, aut cimiteriis à
privilegiis sepeliuntur, exhumanda sunt, & extra eicienda.
3. 215. 1. 12
Excommunicatum sepeliens quate excommunicationem incur-
tat, ostenditur. 3. 216. 1. 3
Excommunicatus potest sepeliri in ea parte, quæ sine Episcopi
auctoritate aucta fuit cimiterio. 3. 216. 2. 9
Excommunicatorum ossa in Ecclesia, vel loco sacro sepulta
eicienda sunt ab eo, si à non excommunicatis distingui pos-
sint, aliis non. 3. 217. 1. 11
Excommunicati, qui cum signis penitentiae decesserint, & abso-
lutionem dum viverent, petierint, sed morte prævenit abso-
luti non sunt, an Ecclesiastica sepultura privandi sint, ostendi-
tur. ibid. 12
Excommunicatio maior privat omni externa communione tam
in oratione, quam cibo, potu, osculo, & ceteris similibus acti-
bus. 3. 230. 1. 11
Excommunicare, aut interdicere non possunt mulieres, nisi ex
Pape commissione, siue privilegio. 3. 281. 1. 6
Excommunicatis non nisi in articulo mortis. Penitentia sacra-
mentum concedendum. ibid. 2. 3
Excommunicationis materiam qui tractant citantur. 3. 291.
2. 2
Excommunicatio an propriè sit sententia, ostenditur. ibid. 3. &
seqq.
Excommunicationis nomen vnde dictum. 3. 292. 2. 7
Excommunicationis definitio traditur. 3. 293. 1. 8
Excommunicatio alia est maior, alia minor. ibid. 9
Excommunicatio maior à quibus prius, ostenditur. ibid. 10
Excommunicatio minor non omni, sed aliqua tantum Ecclesia-
stica communione priuat. 3. 293. 2. 11
Excommunicatus non est percussus, vel occidens clericum
turpiter agentem cum matre, filia, sorore, vel vxore, modo
percutit incontinenti. 3. 297. 2. 6
Excommunicationem non incurrit percussus clericum, igno-
rans tamen crasè, & lata culpa clericatum. 3. 298. 2. 3
Excommunicatio incurritur ab eo, qui mandavit percussorem
clerici, sed postea penitentia ductus revocavit mandatum,
qua revocatione non intimata mandatorio adhuc sequutus
est mandati effectus, secus si prius intimato ei facta fuisset,
ibid. 5
Excommunicatus pro iniectione manuum in clericum licet oc-
cultus, absoluitur per solum Papam. 3. 299. 1. 1
Excommunicatio incurritur ab illo, qui percussit casu clericum,
credens illum non esse Caium, sed Titium similiter clericum.
ibid. 4
Excommunicationem incurrit percussus clericum cum hac in-
tentione, Volo occidere hunc hominem, etiamsi sit clericus.
ibid. 6
Excommunicationis sententiam incurrit percussus conuersos
Ecclesie regularis. 3. 299. 2. 3
Excommunicato propter enormem crimen ante absolutionem
dandum est iuramentum. 3. 301. 1. 2
Excommunicatus ob clerici percussorem si propter capitales
inimicitias, aut aliud impedimentum nequeat ad Sedem Apo-
stolicam pro absolutione venire, potest ab Episcopo absolui,
& c. ibid. 2. 12
Excommunicatus à delegato, impetrans literas à Papa pro al-
tero delegato, qui absoluat, in literis debet contineri ex-
pressè vt præstet cautionem sufficientem quod obediret iudi-
cio Ecclesie. 3. 302. 1. 1
Excommunicatus pro violenta manu iniectione in clericos
ante denuntiationem vitandus est, nisi sit occultus, interficiens
clericum, qui contempto clericali habitu se enutritibus im-
miscuit, excommunicatus est. 3. 303. 1. 1
Excommunicatus pro violenta manu iniectione in clericum
occulte vitandus est si sit occultus, si verò publicus, publice,
ibid. 2
Excommunicatus nullus hodie per Extrag. Ad euitanda, viti-
ari debet, antequam publice sit denuntiatus. ibid. 4
Excommunicato communicandum non est ante absolutionem,
licet iurauerit parere mandatis Ecclesie, vel compulerit cum
offenso. Infamato de excommunicatione communicandum
non est, nisi se purget, vel ad cautelam absoluitur. 3. 303. 2. 1
Excommunicatus per resipiscentiam sine absolutione non resti-
tuitur communium precum Ecclesie participationi. ibid. 2
Excommunicatio non tollitur precise per emendationem excom-
municati. ibid. 3
Excommunicatus, qui per famam à probis sparsam denuntiatus
dicitur, vitari debet. 3. 304. 1. 6
Excommunicatus in dubio quis censendus est. ibid. 7
Excommunicati pro iniectione manuum in clericos, & incen-

Earlef. Collect. Tom. 111.

diarij post publicationem à solo Papa absoluntur. 3. 305. 2. 2
Excommunicatio generalis non ligat nisi subditos proferentis.
3. 306. 1. 1. 2
Excommunicare, aut suspendere se ipsum, aut superiorem pro-
pria auctoritate directe nemo potest. 3. 306. 2. 6
Excommunicatus nominatim, qui dicitur, ostenditur. 3. 307. 1. 9
Excommunicatum ob Ecclesie fractionem cum spoliacione post
denuntiationem solus Papa absoluit. 3. 307. 2. 1. 2
Excommunicatio lata ab homine mortuo eo mortuo, vel ablato
illo ab officio, qui eam tulit. ibid. 12
Tā Excommunicatos nuntietis, important hic excommunicatio-
nem latam. 3. 308. 1. 5
Excommunicatus ob percussorem clericum si non potest ire Ro-
mam aliquo impedimento canonico impeditus, absolui potest
ab Ordinario. 3. 309. 1. 1
Excommunicatus ob duplicem causam, licet ex eodem facto
obtinens absolutionem, expressa vna causa, seu vna excommu-
nicatione, non habetur pro absoluto quoad aliam. 3. 310. 1. 1
Excommunicatus, suspensus, aut interdictus potest iterum ac fa-
pius ligari aliis censuris, etiam eiusdem rationis. ibid. 2
Excommunicationibus duabus, vel pluribus ligatus potest ab
vna absolui sine aliis. ibid. 4
Excommunicati priuantur Ecclesie suffragiis. 3. 311. 1. 3. & 3.
311. 1. 5
Excommunicatus absolui potest post mortem. ibid. 2. 7
Excommunicatus ob violentam manuum iniectionem in cleri-
cos, qui impedimento laborat adeundi ad Sedem Apo-
stolicam non solum potest absolui ab Episcopo, verum etiam si non
adeat Episcopus, à quocunque sacerdote. 3. 312. 1. 10
Excommunicato communicare tenetur qui prius erat ei obli-
gati ad obsequium familiare. 3. 314. 2. 1
Excommunicatio lata in communicantes non præmissis iuris
monitionibus est nulla. ibid. 6
Excommunicatio priuat excommunicatum potestate suscipiendi,
vel conferendi Sacramenta. 3. 316. 1. 2
Excommunicatus ob percussorem clericum, si Ordines suscipiat,
deponitur ab illo Ordine, cum quo solus Papa dispensat, cum
Religioso tamen, qui id aliquo modo ignorauerit fecit, dis-
pensat Prælati. ibid. 3
Excommunicator qui in clericum etiam volentem manus inie-
cit, etiamsi hoc faciat in satisfactionem præcedentis iniuriæ.
3. 319. 1. 1
Excommunicatus est qui in clericum volentem manus iniecit
violentas. ibid. 2
Excommunicatus propter participationem cum excommunicato,
licet cum postea impugnet, ex hoc solo pro absoluto non
est habendus. 3. 322. 1. 1
Excommunicatus semel debet vitari semper vt excommunicatus,
nisi legitime probet se fuisse absolutum. 3. 321. 2. 1
Excommunicato dicenti se absolutum non adhibetur fides.
ibid. 2
Excommunicatus qui fuit olim, etiam hodie excommunicatus
presumitur. ibid. 4
Excommunicatus semel, debet semper vitari donec probetur
absolutus. ibid. 5
Excommunicatum quem semel scilicet, debeo semper vitare do-
neo de absolutione mihi legitime constiterit. ibid. 6
Excommunicatus ab Episcopo quando appellat ad Metropolitanum
nam, ab eo potest absolui, Metropolitanus tamen volens suo
suffraganeo deferre, potest illum sibi remittere absolvendum.
3. 322. 2. 1
Excommunicationis sententia per appellationem non suspendi-
tur. ibid. 2
Excommunicatio lata post sententiam est nulla. ibid. 3
Excommunicatus iniuste debet euitari. ibid. 5
Excommunicatus à pluribus Prælati ob plures causas non
est communioni restituendus, licet de vna causa velit satisfac-
cere, & non valet absolutio tacitis aliis causis impetrata. 3.
323. 1. 1
Excommunicatus à pluribus iudicibus ab eisdem absolui debet.
ibid. 2. 1
Excommunicatus & interdictus licet potest verbum Dei prædi-
cari. ibid. 2. 1
Excommunicato licitum est sacre interesse Concioni. ibid. 4
Excommunicatus non potest ingredi Ecclesiam tempore, quo
Divina celebrantur. 3. 324. 1. 5
Excommunicatus est dolose permittens clericum percussu ex
quo prohibere potuit, & non prohibuit. 3. 325. 2. 1
Intellige vt ibi.
Excommunicati à denuntiatione repelluntur qui non præmonuit,
& ei communicavit. ibid.
Excommunicationis exceptio in qualibet parte litis opponi po-
test, etiam post conclusionem in causa. ibid. 2
Excommunicatum repellere debet iudex ex officio suo, et si
rens nihil dicat, si sit publice denuntiatus. ibid. 4
Excommunicati quis non potest pro peccato præterito, nisi
prius monetur. 3. 326. 2. 2
Excommu

Index Rerum, & Verborum,

Excommunicatio tenet, licet in ea ordo iudicarius non teneatur. 3.327.1.5
 Excommunicari absque monitione in quibus casibus quis possit, ostenditur. 3.328.1.5
 Excommunicationis sententiam non praemissa competentis admonitione in aliquem promulgans, quam poenam incurrat, ostenditur. ibid.7
 Excommunicationem incurrit qui servari fecerit statuta edita, & consuetudines introductas contra Ecclesiae libertatem. 3.328.2.2
 Excommunicans, vel suspendens aliquem iniuste, tenetur ei restituere damnum, & interese. ibid.9
 Excommunicatus iniuste potest iurisdictionem Ecclesiasticam ubique exercere. ibid. fin.
 Excommunicatus minori excommunicatione potest excommunicatum absolvere. 3.331.1.1
 Excommunicatio simpliciter lata intelligitur de maiori. 3.332.2.1
 Excommunicatus minori excommunicatione priuatur perceptione Sacramentorum. ibid.2
 Excommunicatio quid sit, ostenditur. 3.341.1.7
 Vide *In iudiciis, Suspendens*.
 Excoisatio querelantis ab expensis per vnicum testem probatur. 1.500.2.3
 Excoisio exceptio vti dilatoria ante litem contestatam opponenda est. 1.607.2.4
 Excoisio exceptio denegatur in foro Ecclesiastico. 2.177.2.2
 Excoisio exceptio opponi nequit in causa appellationis. 2.178.1.13
 Excoisio exceptio non datur agenti hypothecaria aduersus tertium possessorem. ibid.14
 Excoisio mandati rescribens, & differens, an incurrat poenam, vel censuram in eodem mandato appositam. 1.34.1.1
 Executio fit prius in mobilibus, quam in immobilibus bonis. 1.397.2.35
 Executio potest fieri contra clericos in redditibus beneficiorum. 1.442.2.3
 Intellige vt ibi.
 Executio quando fit super re super qua cognitio praecessit, & sententia est lata, non impeditur a tertio se opponente, sed illi cauetur de indemnitate. 1.661.1.4
 Executio in fructibus praebendae, seu beneficij Ecclesiastici quando fieri possit, ostenditur. 2.178.2.2
 Executio post peractam penitentiam in nullo occulto crimine impeditur, praeterquam in homicidio. 3.12.2.5
 Excoisio superflua in executione alicuius rei, tenetur rescribere ad illum, a quo executio delegata est, eidemque ostendere rationem, propter quam in executione non procedit. 1.33.1.2
 De Excoisitoribus mandatorum Apostolicorum, & spectatuarum, qui DD. scripserint, referuntur. 1.66.1.2
 Excoisio deputatus ad distribuendum inter pauperes elemosinas, poterit sibi assumere, si egeat, vel inter filios pauperes fraude cessante distribuere. 1.114.2.6
 Excoisio gratiae quam potestatem habeat, ostenditur. 1.243.2.5
 Excoisio merus potest iniquam excoisio sententiam. 1.246.1.12
 Excoisio merus nullam habet cognitionem. ibid.
 Excoisio merus non potest exceptiones admittere, nec de eis iudicare. 1.246.2.13
 Excoisio merus non tenetur, nec iuste potest sententiam notorie iniustam, continentemque nullitatem, vel intolerabilem errorem excoisio. ibid.14
 Excoisio mixtus verus iudex est. ibid.15
 Excoisio non semper tenetur excoisio sententiam. ibid.16
 Excoisio Apost. vel delegatus non potest exercere iurisdictionem licet non praesentis. 1.248.2.3
 Excoisio merus alicuius sententiae non cognoscit de exceptionibus, quae contra illum opponuntur, sed ad superiorem, qui iudicavit, transmittit. 1.648.1.1
 Excoisio merus cognoscere non potest de iustitia, vel iniustitia causae, quia hoc non spectat ad eius officium, nisi solum excoisio. ibid.5
 Excoisio abstinere potest ab executione quando sententia est notorie nulla. 1.648.2.7
 Excoisio merus recusari non potest. 1.679.2.2 & 1.696.1.6
 Excoisio merus si excedat modum executionis sibi commissae potest appellari, seu aggravari ad superiorem iudicis excoisio, licet inferior sit iudicis, qui commisit executionem. ibid.3
 Excoisio merus non recusat, nec ab eo appellatur nisi modum excoisio. 1.695.2.1
 Excoisio merus qui dicatur, ostenditur. ibid.5
 Excoisiores eo ipso quod infra annum, & mensem a morte testatoris voluntatem illius non adimplent, amittunt munus ex

eo proveniens per leges Lusitanas. 1.287.1
 Excoisiores, quando nullo haerede instituto deponantur, excoisiores haeredes institui cum onere distribuendi bona in praesentia. 1.287.1
 Excoisio testamentarius, qui suscipit illud officium, tenetur compellitur. 1.287.1
 Excoisio vicinatum voluntatum potest clericus constitui non a laico. 1.287.1
 Excoisio ante mandatum susceperit, non potest compelli ad lud munus subeundum, est enim a principio voluntarius de post susceperit mandatum necessarium. 1.287.1
 Excoisio deductum auctoritate iudicis ordinarij, tenetur non habet sicut instrumentum originale. 1.287.1
 Excoisio subditis nocere est perniciosum. 1.287.1
 Excoisio sumptum manu eiusdem notarij, qui ante susceperit sit, probat, & plenam fidem facit. 1.287.1
 Excoisio, & originalia in quo differunt. 1.287.1
 Excoisio regulariter fides non est adhibenda. 1.287.1
 Excoisio a notario facta solemniter peraguntur facta. 1.287.1
 Excoisio 1.4
 Excoisio fideliter sunt exemplanda iuxta tempora, & typum exemplatis. 1.287.1
 Excoisio sumptum ex protocollo notarij tenetur habetur pro instrumento publico, & authentico. 1.287.1
 Excoisio optimi Principis firmiter iudicatur. 1.287.1
 Excoisio causa commissi Ordinario, illius iurisdictione in coisio tur excitata, vel delegata, remittitur. 1.287.1
 Excoisio privilegio suo renuntiare non potest. 1.287.1
 Excoisio sine licentia Summi Pontificis non potest transgredi exemptionem. 1.287.1
 Excoisio per Papam non potest protogere iurisdictionem iudicis ordinarij absque licentia ipsius Papae. 1.287.1
 Excoisio subiciuntur Episcopo in illis omnibus, qui sunt sub eius Episcopalis. 1.287.1
 Excoisio an concessa censetur excoisio sub appellatione remissio. 1.287.1
 Excoisio licet respectu exempti possit praesentari, tenetur Papae eximentis nulla datur praesentio. 1.287.1
 Excoisio an remitti possit, ostenditur. 1.287.1
 Excoisio a iurisdictione Episcoporum non probatur per exemptionem censur, quae sunt Romanae Ecclesiae. 1.287.1
 Excoisio a potestate Ordinariorum non probatur, quod aliqui specialiter iuris B. Petri existant, nisi coisio facta censur. 1.287.1
 Excoisio a potestate Ordinariorum non probatur ex coisio censur facta Sedi Apostolicae, nisi appareat, quod sit in figura subiectionis. 1.287.1
 Excoisio ab Ordinariis potest non probatur excoisio ne sub protectione Sedis Apostolicae. 1.287.1
 Excoisio si excedat metas privilegiorum, sine potestate delegatae, possunt ab Episcopo coisio. 1.287.1
 Excoisio si delinquant extra locum exemptionis de Ordinariis puniri possunt, non obstant exemptionis privilegio. 1.287.1
 Excoisio sunt, qui eripiuntur a iurisdictione Ordinarij. 1.287.1
 Excoisio qui sunt. 1.287.1
 Excoisio non valet collata Monasterio ab Episcopo sine consensu Capituli, secus eo interuentione. 1.287.1
 Excoisio ratione certae rei, vel loci non censetur exemptionem respectu alterius rei, vel loci. 1.287.1
 Excoisio, quando non est respectu certae rei, sed respectu absolutae respectu omnium, tunc taliter exemptionis status licet ab Ordinariis locorum, in quibus committitur, non potest. 1.287.1
 Excoisio non censetur per exemptionem concessam Monasterio capellae illi subiectae. 1.287.1
 Excoisio vtrouque, seu pleno iure a potestate Episcoporum, & Ordinarij concedi possit ab Episcopo, & Ordinariis inferioribus, ostenditur. 1.287.1
 Excoisio calore inacidit facta de simonia valet, cum sit de 3.88.2.3
 Excoisio panem Ecclesiasticum iudicis clericis imponere possunt. 1.287.1
 Excoisio in possessione per usum patris non censetur sua iura. 1.287.1
 Excoisio ad praebendam primo vacantem coisio potest in consequentiam prouisionis de canonibus. 1.287.1
 Excoisio necessariae, quas facit Capitulum pro electione Prae de bonis Praeaturae debent fieri, vel iudici. 1.287.1
 Excoisio appellatione quae veniat, remittitur. 1.287.1
 Excoisio 1.4
 Excoisio necessariae dicuntur, sine quibus negotium expediri non potest. 1.287.1
 Excoisio iudicis auctoritate taxandae sunt. 1.287.1
 Excoisio probantur per iuramentum illius qui est bene peremptus capatione a iudice. 1.287.1

Index Rerum, & Verborum,

Fama in inquisitione requiritur. 3.13.1.8
 Fama vehemens, & à clamorosa infonatione procedens, requiritur
 ut inquiratur contra infamatum. 3.15.1.7
 Fama præcedens inquisitionem debet ortum habere à fide di-
 gnis, & non malevolis personis. ibid. 10
 Fama fufficit ad inducendam purgationem Canonica. 3.25.9.
 1.4
 Famæ & honoris restitutio faciendâ est iis, qui eius læsionem
 propter vitia falsò obiecta passi fuerunt. ibid. 8
 Familia vna potest consuetudinem inducere. 1.78.1.10
 Familia Episcopi gaudet privilegio fori. 1.208.2.2
 De Familia, Archidiaconi dicuntur, ficalis, nunciij, siue cursores,
 carcerum custodes, bafilicellus, biruatij, &c. ibid. 2
 Item Notarius. ibid. fin.
 Familiarum nobilitas, & honestas diuitiis conseruatur. 1.518.
 1.6
 Familiares Papæ percipiunt fructus suæ præbendæ in absentia. 2.
 37.1.1.2
 Familiaris criminofus Episcopi potest illum accusare. ibid.
 Familiaritas, seu conuersatio cum Iudeis non est licita. 3.60.
 1.2
 Famulus delinquens in extractione rerum prohibitarum nocet
 domino si sciuerit. 1.442.1.5
 Famulus iurans se domino obtemperaturum, ipsi imperanti ali-
 quid inordinatum parere non tenetur. 1.595.1.3
 Famulo infirmo non tenetur dominus soluere salarium pro tem-
 pore infirmitatis. 2.73.1.6
 Famulus expensas, quas dominus in sua curatione fecit, soluere ei
 tenetur. ibid. 6
 Famulos, vel consanguineos viros improbos habens in domo
 sua ex eorum delictis tenetur. 2.3.2.4
 Famulus iurans domino se illi obtemperaturum, non tenetur do-
 mino mandanti aliud illicitum parere. 3.94.2.3
 Fatalia ad prosequendam & finiendam appellationem non cur-
 runt appellanti qui prosequitur, & agit super attentatis. 1.
 677.1.4
 Fatalia non currunt in senatu, seu Principis auditorio. 1.699.
 2.4
 Fautores hæreticorum, qui dicantur ostenduntur. 3.78.2.3
 Feris rusticilibus non modò expresse, verum etiam tacite par-
 tes renuntiare possunt. 1.410.2.35
 Feris rusticilibus vi possant qui colligunt castaneas, & non ha-
 bent prædia vbi panem, aut vinum colligant. 1.411.1.36
 Fartaria Dux non recognoscit superiorem. 2.590.1.33
 Ferum in hoc text. intelligitur tam factum, quam infectum. 3.
 56.2.6
 Ferri candentis iudicium interdicitur. 3.263.1.1.2
 Festi dies, quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt,
 debent esse de præcepto. 1.159.2.5
 Vide Dies.
 Finitimitas Sanctissimæ Virginis quæ sunt, remissuæ. 1.409.
 1.18
 Festa quoad Officium incipiunt à vespere in vespere. 1.405.
 1.3
 Festorum finis, & principium seruari debent secundum eorum
 magnitudinem & consuetudinem regionis. 1.406.1.1
 Festum sanctæ Trinitatis. ibid. 4
 Festa duodecim Apostolorum, & Sanctorum Petri, & Pauli, Beati
 Michaelis, & sollemnitas omnium Sanctorum vbi tractentur.
 1.409.1.19 & seq.
 Festum S. Bartholomæi celebrari debet secundum consuetudinem
 loci. 2.429.1.1
 Festi dies. Vide Dies.
 Feudi alienatio valet sine consensu domini, quando vnus vassal-
 lus infeudat alium de feudo, & recognoscitur à domino. 1.
 17.1.8
 Feudum potest à vassallo domino renuntiare sine alia facultate.
 ibid. 10
 Feudi successor, an & quando à defuncto vassallo contractum est
 alienum soluere teneatur, remissuæ. 1.62.2.4
 Feudi dominus iudex est competens in feudorum controuersiis.
 1.374.1.2
 Feudum clericus capere potest. ibid. 3
 Feudum ob læsionem vltra dimidiam rescindi potest. 2.126.
 1.10
 Feudo cuius tenetur dominus de cuiusione, nisi vassallus, seu
 feudatarius sciuerit rem de qua inueftiebatur, esse alienam.
 2.132.2.11
 Feudum si dominus à vassallo recipit in pignus, abstinendo ab
 eius seruicio, non tenetur computare fructus in sortem. 2.
 168.1.1
 Feudo finito, an filiis & consanguineis primi vassalli renouatio
 faciendâ sit. 2.169.2. med.
 Feudi successor ex pacto, & providentia an teneatur ad debita
 prædecessoris, ostenditur. 2.195.2.10
 Feuda dignitatum sunt indiuidua. 2.208.1.10
 Feudi ad successionem admittuntur legitimati per subsequens

matrimonium.
 Feuda non confiscantur in præiudicium domini restitutorij.
 Vide Quæstio.
 Feudalia bona non veniunt in resecutionis simpliciter impo-
 nis, nisi de eis specialis mentio facta sit. 1.34.4.1.4
 381.2.5
 Feudalis rei dominus directus, qui tam à vassallo in pignus
 pte, iussu potest fructus pignoris pceptos vltra sortem la-
 3.139.1.3
 Feudum, non importat penam ipse iure, cum sit factus impo-
 1.126.2.7
 Feudum, an latam, vel ferendam sententiam importet, restituitur.
 2.456.1.1
 Fictio admittit probationem in contrarium. 2.497.1.1
 Fictio locus non est cum tractatur de præiudicio actum.
 2.43.1.20
 Fideiubens pacta mercede non habet privilegium excussionis.
 177.2.10
 Fideiubere pro aliquo non potest clericus Ecclesiæ Collegiæ.
 2.180.1.3
 Fideiubere ex pietate tenetur clericus quando ad alios regem no-
 cessit. 2.181.1.1
 Fideiussorij omnis graue est. 2.176.2. med.
 In Fideiussione diu persistere quando dicuntur soluentes rectorij
 iudicis. 1.11.1.4
 Fideiussorem idoneum, & sufficientem promittens, qui potest per
 decoctionem insufficiens effectus sui, censetur pignoris
 alium idoneum loco illius prestare. 1.441.2.7
 Fideiussorem simpliciter qui tenetur ex pacto dare, soluitur
 obligationi semel fideiubendo. 1.441.1.1
 Fideiussor quando iuravit obligationem, & fideiussorem non
 est necessaria excussio. 1.441.1.1
 Fideiussor conuenit non potest antequam principalis debeat
 excusari. 1.441.1.1
 Fideiussor renuntians beneficio excussionis potest conueniri
 antequam principalis debeat excusari. 1.441.1.1
 Fideiussor, qui specialiter iuravit soluere, potest conueniri an-
 tequam principalis debeat excusari. 1.441.1.1
 Fideiussor indennitatis potest conueniri antequam principalis
 debeat excusari. 1.441.1.1
 Fideiussor negans se esse fideiussorem excussionis pignoris
 amittit. 1.441.1.1
 Fideiussor potest conueniri antequam principalis debeat ex-
 ciari, quando mandatur prociis summarie, de pignus, & de
 facti veritate inspecta. 1.441.1.1
 Fideiussor non habet executionis privilegium quando pignoris
 soluit bonis, vel est pauper, & necessarius non soluitur.
 178.1.6
 Fideiussor si sit correat debendi potest conueniri ante debeatorem.
 ibid. 18
 Fideiussor non tantum agit ad debitum principis, quod soluit
 sed etiam ad interesse, & damna sine culpa sua ex solutione
 facta prouenientia. 1.441.1.1
 Fideiussor simpliciter acceptus tenetur ad solutum, interesse, vel
 augmentum debiti ex mora principalis. 1.441.1.1
 Fideiussor in quibus casibus contra debitorem agere antequam
 soluat, vt à fideiussione liberetur. 1.441.1.1
 Fideiussor non potest agere aduersus debitorem principalem, per
 ad hoc quidem vt liberetur, antequam pro eo soluat, vel de
 modo satisfaciatur. 1.441.1.1
 Fideiussor potest experti aduersus debitorem principalem, vt
 cum à fideiussione liberet si diti in ea sentit. 1.441.1.1
 Fideiussor potest debitorem cogere, vt cum liberet à fidei-
 ne, quando bona sua dilapidare cepit. 1.441.1.1
 nisi post inchoatam dispensationem debeat. 1.441.1.1
 ibid. 6
 Fideiussor potest debitorem conuenire, vt cum liberet à fidei-
 sione, si ipse fideiussor iudicio conuenit ad solvendum con-
 demnatus sit. 1.441.1.1
 Vel sit in casu condemnationis. 1.441.1.1
 Et quid si sit obligatus per instrumentum pignoris. 1.441.1.1
 ibid. 10
 Fideiussor condemnatus non potest conueniri debitorem, vt
 cum liberet à fideiussione, si appellatione debeat. 1.441.1.1
 1.11
 Vel si fideiussor culpa sua condemnatus sit. 1.441.1.1
 Fideiussor potest antequam soluat debitorem principalem con-
 uenire, vt cum liberet si ab initio eo pacto fideiussorem soluit.
 ibid. 13
 Fideiussor si animo nouandi intercessit, potest debitorem con-
 uenire vt cum liberet à fideiussione. 1.441.1.1
 Fideiussor qui vult abesse ex causa necessaria, potest debitorem
 conuenire, vt cum liberet. 1.441.1.1
 Fideiussor in priori obligatione dari an liberetur per postea
 rem ostenditur. 1.441.1.1
 Fideiussor ad certum tempus, an absoluitur pignoris
 solutionis, ostenditur. 1.441.1.1

Collegian. in quinque libros Decretal.

Fidelis Christi quas orationes, & an illas explicite credere, & memoriter scire teneatur, remissio. 2.3.2.5
Fideles omnes ad decem solutionem teneatur. 2.21.1.2
Fidelis cum infideli habitare quando dicatur cum contumelia Creatoris, ostenditur. 2.60.2.6
Fidelis implicitam qui habet, non petat. 1.6.2.6
Fidem facere non oportet de ordinaria iurisdictione. 1.148.2.6
Fidem fallere graue est. 1.299.1.5
Fidem fallere, & promissa non adimplere graue est. 1.298.2.2
Fidem frangens eadem pena punitur, qua punitur frangens iuramentum. 1.322.1.3
Fides data per coniunctionem dexterae habetur loco iuramenti. ibid. 4
Fides bona per vnicum testem probatur. 1.500.2.19
Fides mala per vnicum testem probatur. ibid. 2.1
Fides mala per testes singulares probatur. 1.502.1.48
Fides non seruatur ei, qui eandem fidem frangit. 1.576.1.4
Fides hosti seruanda est. ibid. 5
Fidem violans mitius punitur quam peritior. 1.603.2.8
Fides bona si confugiat ex facti ignorantia praesumitur in dubio. 1.618.2.3
Fides bona praesumitur in dubio si confugiat ex facti ignorantia. 1.617.2.12
Fides bona in dubio est praesumenda. 1.641.1.14
Fidei iudicia, & Christiana doctrina pueris, Dominici, & aliis festiuis diebus doceantur. 2.3.2.5
Fides bona que in praesenti dicatur. 2.122.2.4
Fidem non seruanti fides seruanda non est. 3.33.2.5
Fidei praestatio est iuramentum quoad Deum. 3.49.1.3
Fidei articuli, vide *Arctulius*.
Fieri in tempore dicitur, quod sit parum post tempus. 1.397.2.4 & 1.401.1.5
Filia si vitam luxuriosam egerit, a patre exheredari potest. 1.593.1.7
Filia minor duodecim annis a parentibus monasterio tradita si maior facta sponte velerit, ad seculum redire non potest. 2.269.1.1
Filia adoptiua potest copulari filius illegitimus. 2.543.2.5
Filiastram suam qui scienter cognouit, non potest petere debitum a matre, nec vquam habere filiam in uxorem, nec ipse, nec filiastra vquam poterit matrimonio alicui copulari. 2.543.2.1
Filiatio probatur ex nominatione parentum. 1.187.2.4
Filiatio & matrimonium ad effectum legitimis ac similia probantur quoque ex annotatione in libro priuato. 1.485.2.4
Filiationis possessio, per testes singulares probatur. 1.502.2.57
Filiatio per testes de credulitate probatur. 1.504.2.10
Filiatio minime probatur ex sola alimentorum praestazione, nisi vi filio praesentur. 2.575.1.3
Filiatio plene probatur ex confessione & nominatione parentum vere, & principaliter propter factam accedentibus aliis iudiciis. ibid. 4
Filius illegitimus Sacerdotis non potest Ecclesiae patrem praesse. 1.182.2.1
Filius illegitimus Sacerdotis, qui hoc tacito per scriptum Apost. patrem Ecclesiam impetravit, non obstat quacunque possessione ab ea est amouendus. ibid. & seq.
Filius Sacerdotis ex quo est ordinatus, non debet carere beneficio. 1.184.2.1
Filius potest habere beneficium patris immediate. 1.184.2.1
Filius Presbyterorum de iure communi mediate succedere possunt in beneficiis parentum, sicut de iure Concil. Trident. ibid. 2
Filius praesens potest Ecclesiae in qua pater sine titulo ministrare. 1.185.1.1
Filius si quis nominet, & ita communiter reputatur, non creditur postea alteri eorum iuranti contrarium. 1.485.1.1
Filius concubinarum praesumitur natus ex concubina secum domi retenta. ibid. 2
Filius ubi manifeste in Ecclesia immediate successit patri sine aliqua testium receptione ab illa remouendus est. 1.186.1.1
Filius Episcopi legitime natus promoueri potest ad Ordines, & in paterna Ecclesia beneficiari. 1.187.1.1
Filius legitime natus potest beneficium obtinere, non illud quidem quod pater obtinuerat, sed diuersum in eadem Ecclesia. ibid. 3
Filius Episcopi alioquin legitimus potest habere beneficium in aliqua priuata Ecclesia sibi subiecta. 1.187.1.2
Filius legitimus inter, & illegitimus hic triplex differentia. ibid. 2. inir.
Filius non potest esse Vicarius illius Ecclesiae, in qua pater proxime fuit Rector. ibid. 1
Filius praesumitur illius, qui natus est ex ea quam tenebat secum publicae domi pro concubina. ibid. 2
Filius Presbyteri non potest esse Canonicus in Ecclesia, in qua pater est similiter Canonicus. 1.189.1.2

Filius per sacerdotium non liberatur a patria potestate. 1.436.2.6
Filius existente patre dissipatore petere possunt, ut sibi assignentur legitime. 1.416.1.12
Filius si quis nominet, & ita communiter reputatur, non creditur postea alteri eorum iuranti contrarium. 1.485.1.1
Filius mariti praesumitur natus ex uxore cum illo cohabitante, quamvis probetur uxorem esse adulteram, & filius assimiletur in facie adultero. ibid. 3
Filius quando dubitatur an sit alterutrius duarum feminarum, illa praesertur, quae est in possessione. 1.563.2.10
Filius an teneatur accusare patrem haereticum, remissio. 1.570.1.11
Filius a patre exheredari poterit si eum captum de carcere eripere neglexerit. 1.593.2.8
Filius Sacerdotis Graeci ex uxore genitus licet inter Latinos promouetur, si scandalum non obstat. 2.24.2.1
Filius, qui virtute oratur parentibus ignobilibus exitibus contemni non debet. 2.71.1.3
Filius, a quo euincitur legitima etiam assignata per patrem, potest agere de euictione contra fratres, coheredes. 2.132.2.10
Filius minor legitimus patri succedens ab intestato, consequitur emphyteusm, quam pater habebat cum potestate nominandi secundam, vel tertiam personam. 2.156.2.150
Et filio maiori repudiante illam, erit locus secundo. ibidem. 51
Filius a patre emancipatus, si patrem verbo, vel facto iniuria affecerit, rursus in patriam potestatem, a patre reuocante emancipationem, redigi potest. 2.194.2.8
Filius grauatus a patre restituere hereditatem potest de re, hunc duas quartas. 2.118.2.5
Filius rogatus restituere hereditatem detrahit tertiam iure naturae, & quartam Trebellanicam, in quibus potest legata relinquere, haereditas instituta, & penam imponere. 2.210.1.1
Filius habet ius suae legitimae in bonis singulis patris. ibid. 7
Filius pro sua legitima non potest pretiosiora bona eligere. 2.220.2.9
Filius nati ex vno parente Christiano, altero vero Iudaeo, vel pagano iure possunt Baptismo donari id adueniente, & volente parente Christiano, altero reuente, & reclamante. 2.302.12
Filiorum educatio ad matrem pertinet, ad patrem vero eruditio. 2.302.2.6
Filius est triennio maior apud patrem fidelem est educandus, quando mater est infidelis. 2.303.2.14
Filius de honestatis debito tenetur adimplere sponsalia quae pater ipsius nomine contraxit. 2.497.1.3
Filius, vel filia licet patri consensum honeste exigant ad matrimonium, tamen eo non petito tenet contractus coniugalis. ibid. 4
Filius quoad contrahendum matrimonium non tenetur parenti quod precipienti obediunt. 2.497.2.5
Filius gaudi ex matrimonio nullo solum, vel nullo simul, & clandestino, quando fuerit legitimus, ostenditur. 2.508.1.2
Filius ex matrimonio nullo concepti quoad omnia censentur legitimi propter bonam fidem vnius ex parentibus. 2.508.2.15
Filius etiam sponte tenentur parentes alere. 2.530.1.9
Filius quare sequantur seruitutem matris, ostenditur. 2.537.2.3
Filius compertum ratione quorum non fuit contracta compaternitas, possunt coniungi, nisi consuetudo Metropolitanae Ecclesiae, vel viciniorum esset contraria, ut faceret matrimonium nullum. 2.539.2.1
Filius duorum compatrum, per quorum alterum deuentum est ad compaternitatem, si matrimonium contrahant, illud non tenet, & qui hoc sciunt, tempore contractus reuelare tenentur. 2.541.1.1
Filiorum vnusquisque facit suam lineam. 2.551.2.3
Filius legitimus qui natus est ex matrimonio nulliter contracto inter consanguineos si obtineatur dispensatio ad validandum matrimonium, & legitimandam prolem, quamvis non potuerit effectum sortiri propter superuenientem mortem alterius ex coniugibus. 2.555.2. inir.
Filius unde dicatur, ostenditur. 2.568.1.2
Filius definitio traditur. ibid.
Filius, liberi, nati inter se maxime differunt. 2.568.2.5
Filius hi proprie dicuntur quos ipsi genuimus. ibid. 6
Filius appellatione in numero singulari femininum non continetur ex vi verbi, nec ex communi loquendi vsu, sed per interpretationem extensiuam. 2.569.1.10
Filiorum nomine in plurali ex communi loquendi vsu si comprehenduntur. ibid. 11
Filius suscepti a parentibus qui publice, & bona fide contraxerunt, verò, & proprie sunt legitimi. 2.571.2.4
Filius ex bona fide parentum legitimi ad Ordines sacros, & ad Episcopatus sunt admittendi. 2.572.1.5
Filius ex matrimonio putatio quoad verumque parentem legitimi sunt, si vnus ex parentibus fuerit in bona fide, quamvis aliter

- alter habeat malam fidem. *ibid.* 9
 Filij filij a parentibus matrimonium clandestine contrahen-
 tibus, indistincte sunt illegitimi. 2.572.2.12
 Filij legitimi non sunt, si matrimonium clandestine sine denun-
 ciationibus celebratur, in mortis articulo cum muliere, ex qua
 agrotans prolem susceperat. 2.574.1.24
 Dicitur differentia ratio quare in l. vi. C. de liberali causa filij
 nati pendente lite super statu matris sequantur condicio-
 nem, quæ de matre iudicabitur, filij vero nati lite pendente
 super validitate matrimonij legitimi iudicentur, quamvis
 contra matrimonium feratur sententia illud invalidum
 pronuncians. 2.574.2.25
 Filius illegitimus. Vide *illegitimus*.
 Filius ex illicito coitu natus præsumitur potius spiritus quam
 naturalis. 2.576.2.3
 Filij naturales legitimantur per subsequens parentum coniugium,
 spiritus vero non. 2.577.2.1
 Filius naturalis natus ante matrimonium legitimus efficitur, si
 illud postea inter parentes subsequatur. *ibid.* 2
 Filij filij extra concubinatum per subsequens matrimonium
 de iure Canonico legitimi efficiuntur. 2.578.2.5
 Filij naturales ancillæ per subsequens matrimonium cum eo
 contractum scienter legitimi efficiuntur. *ibid.* 6
 Filij per subsequens matrimonium legitimi efficiuntur, non ob-
 stantibus intermediis parentum nuptiis. *ibid.* 7
 Filij naturales legitimantur per subsequens matrimonium con-
 tractum in mortis articulo, vel à sene decrepito. *ibid.* 8
 Filius naturalis, ut per subsequens parentum matrimonium fiat
 legitimus, sufficit matrimonium inter eos esse ratum, quar-
 vis non sit copula consummatum. 2.579.1.12
 Filij per subsequens matrimonium fiunt verè & propriè legiti-
 mi, non Principis privilegio, sed auctoritate iuris. 2.579.
 2.14
 Filius naturalis primo natus ex concubina an sit præferendus
 filio secundo genito ex legitimo matrimonio, quod est postea
 contractum cum alia, qua defuncta sequutum fuit postea ma-
 trimonium cum concubina, remissive. 2.580.2.23
 Filij naturales solummodo per subsequens matrimonium legiti-
 mantur. 2.581.1.30
 Filius naturalis quis dicatur ad effectum legitimisationis per
 subsequens matrimonium, ostenditur. *ibid.* 31
 Filij filij a parentibus simplici castitatis voto adstrictis legiti-
 mi fiunt subsequente matrimonio. *ibid.* 35
 Filij filij ab eo, qui mortua vxore cum alia, ex qua filios
 prima viuentis susceperat matrimonium contrahit, non legiti-
 mantur per illud. *ibid.* 37
 Filius incestuosus ex dispensatione Papæ legitimatur per subse-
 quens matrimonium. 2.583.1.38
 Filij ex matrimonio prohibito nati legitimantur, si fuit obte-
 nta dispensatio ad validandum matrimonium & ad legitiman-
 dam prolem, quamvis quoad matrimonium non potuerit ha-
 bere effectum propter superuenientiam mortis alicuius ex
 parentibus. *ibid.* 39
 Filius natus ex coniugato & soluta ignorante impedimento,
 an per subsequens matrimonium fiat legitimus, ostenditur. 2.
 583.2.41.42
 Filij nati ex matrimonio clandestino per Ecclesiam approbato
 sunt legitimi. 2.584.2.1
 Filij filij ex matrimonio valido, sed tamen illicito propter
 aliquod iuris impedimentum impediens tantum, non vero
 dirimens, sunt spiritus. *ibid.* 2
 Referuntur fundamenta pro parte affirm. *ibid.* 3
 & pro negante. *ibid.* 3
 Filij naturales per matrimonium clandestinum nullum propter
 defectum parochi, & testium an legitimantur, ostenditur. 2.
 585.1.5
 Filij geniti ex matrimonio in facie Ecclesie cum bona fide sal-
 tem alterius coniugis celebrato sunt legitimi. 2.592.2.2
 Filius natus ex matrimonio bona fide parentum inito, est verè
 legitimus non solum quoad parentem habentem bonam fi-
 dem, sed etiam quoad alium malam fidem habentem. 2.593.
 1.4
 Filij nati ex matrimonio infidelium in gradu prohibito à lege
 Canonica sunt legitimi si tales coniuges ad legem Christi
 convertantur. 2.593.2.1.2
 Filius natus ex patre Christiano & matre pagana, siue Iudæa, an
 fiat legitimus matrimonio inter parentes subsequuto, ostendit-
 ur. 2.594.1.3
 Filij etiam Catholici paterna hæreditate privantur propter hæ-
 resim patris. 3.74.1.25
 Filij etiam orthodoxi propter paternam hæresim legitima pri-
 vantur. *ibid.* 26
 Filij hereticorum, quorum statum combussæ fuerunt, an inci-
 dant in penas, ac si parentes verè ob hæresim combussæ
 essent, ostenditur.
 Filij propter hæresim paternam liberantur à patris penarum.
 82.1.3
 Filius tenetur præstare alimenta patri heretico.
 Filij, de quorum parentibus non constat, an considerentur filij
 mi, vel spiritus.
 Filij parentibus excommunicatis liberè communicant potest
 quamvis sint emancipati, naturales, & adoptivi. 3.91.1.3
 Filij privilegii, quæ personaliter parentibus conceduntur, po-
 dere non possunt.
 Filiorum appellatione continentur nepotes, quando agitur de hære-
 ditate.
 Vide *Astilla. Liberi. Nati*.
 Filiusfamilias potest esse procurator etiam ad litem factam, &
 est procurator cum alio in solidum, causam prosequens
 munus occupans, si alter, sit procurator potestatis tempore
 primus cellar. Item potest appellare ad iudicem, vel ad
 nre dominum vi appeller, licet non concedatur iuramentum
 lare.
 Filiusfamilias procurator dari potest quando agitur de hære-
 ditate. 2.581.2
 Filiofamilias licet experti aduocati parum pio respectu vxo-
 2.474.2
 Fines decem probantur per libros antiquos, tabularia, &
 testes, & famam. 1.41.1.4
 Fines prædiorum Ecclesiasticorum prædicationis spiritus &
 norum, & quæstio de finibus est terminanda in præsentia
 cum.
 Fines Parochiarum, de quibus constat, vel finibus coloniarum
 prædicti non possunt. 2.514.1.4
 Amplius procedere etiam in finibus Regiorum, & vici-
 nitium, & etiam in iis, qui coherant finibus, & quæ
 præscriptio immemoralis præponitur. 2.514.2
 Intelligere textum solummodo procedere vbi de finibus
 nus fines sunt, & habent rationem finium. 2.514.3
 Finis ipse declarat qualis sit res censenda. 2.514.4
 Fisci in causa non deferat iuramentum supplicanti. 1.47.
 2.21
 Fiskus gaudet iure minoris. 1.293
 Fiskus quando habet privilegium ut in eius causis procedat
 etiam die festo, ostenditur. 1.47.4
 Fisci emphyteuta potest iure suo domino emphyteuticis
 nate. 1.47.4
 Fiskus præstatur aliis debitoribus etiam anterioribus, quia
 non sunt bona expresse prius hypothecata. 2.591.1
 Fiskus prosequitur accusationem, desistente accusatore à suo
 facto. 3.101.1
 Fiskus victus non condemnatur in expensis. 3.101.2
 Vide *Minor*.
 Flandria Comes, Archidux Austria & alij potentissimi in Germa-
 nia superiore non recognoscunt. 2.592.1.98
 Fluminis inundatio. Vide *hærendi*.
 Fœmina ratione dignitatis potest habere beneficium collatio-
 nem. 1.593.1.1
 Fœminæ possunt esse canonicæ. 1.593.2.1
 Fœminæ capaces sunt iurisdictionis in eosequenti aliam
 dignitatem, maioratibus, vel successione, cui annexa fuerit iurisdic-
 tio. 1.593.3
 Fœmina in causis criminalibus criminaliter innotuit reus
 non potest. 1.48.1.2
 Fœmina in criminali causa in defectum probationis adhibetur
 test.
 Fœminæ testimonium admittitur in causis matrimonialibus
 tem quando de matrimonio ipso probando agitur. 3.91.1.2
 Fœmina non admittitur in rebus in criminalibus. 1.593.4
 Fœminæ ex privilegio Apostoli possunt habere ius coenæ
 beneficia Ecclesiastica. 1.593.5
 Fœminæ in causa criminali testes esse possunt quando veritas
 aliter haberi non potest. 1.48.2.4
 Fœmina non potest ferre Clerico celebrantem.
 Fœminarum consortium fugiendum. 2.593.3
 Fœmina præsentare potest. 2.593.4
 Fœminæ naturaliter steriles præ cæteris libidinose sunt. 2.593.
 2.4
 Fœmina pro adulterio in Monasterium decernitur ad peni-
 tentiam ibidem peragendam. 2.547.2.1
 Fœmina potest habere iurisdictionem. 2.491
 Fœminæ cur citius pubescant, quam masculi ostenditur. 2.491
 1.2
 Fœmina violenter cognita à consanguineo matris nullus esse
 rea est. 2.491.1
 Fœminarum consortium fugiendum est. 2.593.3
 Fœmina masculio ita potest archari vi à viro cognita nequeat.
 2.560.1.4
 Fœminæ in criminibus exceptis testificari valent. 3.91.1.3
 Fœmina contra clericum in crimine suorum testis esse potest.
 3.20.1.4

PARBOSA
 Julius Can
 TO. 2. 1. 3.
 GVI
 18

Collectan. in quinque libros Decretal.

Femina in simonia testis esse potest. 3.21.1.2
Femina testis esse non potest nisi in defectum probationis. 3.336.2.9
Vide Mulier.
Ferum in fasciculis alligatum soluit decimam. 2.240.2.5
Ferum quanto animetur, remissio. 3.110.1.6
Ferum omisso etiam in minimo totum vitiat. 1.445.2.3
Ferum Sacramenti Sanguinis que, remissio. 1.404.2.3
Ferum ponitur obedienda in abolutione ab excommunicatione pro percussione clericorum. 3.301.1.1
Ferum nihil dicitur actum si aliquid desit. 2.417.1.4
Ferum, & ianua Ecclesie gaudent immunitate Ecclesiastica. 2.450.2.8
Fornarius. Vide Pistor.
Fornicatio probatur ex coniugatione viri, & mulieris per nemora. 1.569.1.4
Fornicatio clerici si est ita publica, quod transit in notorium, nec accusatur, nec testis necessarius est, sed si est publica per solam famam, non sufficit ad condemnationem sola testimonij, id est, testium dicta non iuraturum, sed si ex hoc oritur scandalum, inducit purgatio, in qua deficient canonice puniuntur. 2.18.2.1
Fornicatio clericus dicitur notoria sine alia probatione si publice tenet concubinam. ibid.7
De Forstis, & similes aliquando sunt note assertionis, & stant assertive iuxta subiectam materiam. 1.152.2.13
De Foris, non notat dubitationem, sed potius affirmationem. 1.333.2.6
De Foris, regulariter est nota dubitationis. 2.488.1.6
Ferum dicitur a fando, sive a Foroneo Rege, & aliquando a fecendo. 1.367.2.2
Forus definitur ut sit exercendatum litium locus, constans causa, lege, & iudicio. 1.368.1.3
Forus in genere masculino, & neutro reperitur. ibid.4
Forus a territorio longe differt. ibid.5
Forus non solum comprehendit iurisdictionem que exercetur in subditis, sed etiam locum exercendatum situm tanquam aggregatum, & compositum ex virisque. 3.368.2.6
Forus dicitur exterior & interior, & differunt. ibid.7
Forus interior, seu conscientie principaliter tendit ad penitentiam, & satisfactionem diuine offensionis exterior autem ad vindictam culpae, seu publicam vindictam, & Reip. satisfactionem. ibid.8
Forum sortitur quis ratione rei controuersie, ubi res sita est. 3.372.1.1
Forum quis sortitur coram illo iudice, in cuius iurisdictione res etiam mobilis sita est. 1.387.1.15
Forum quis sortitur ratione rapinae. 3.123.1.1
Forus non reperitur in masculino genere quando significat locum iudicii. 3.335.2.12
Francie Rex Imperatori non subest. 2.589.2.2
Francie non subest Imperatori. 3.212.2.7
Frater admittitur etiam in causa herese ad purgandam defensionem fratris. 1.559.2.2
Frater, & Sorores tertij Ordinis S. Francisci in communitate religiose viuentes sunt Ecclesiastica persona, & gaudent immunitate a tributis. 2.449.2.10
Frater relicti in vxorem accipere non licet, & de facto ducta separanda est, nisi aliter Ecclesia dispenser. 1.606.2.1
Frater Hospitalis Hierosolymitani excommunicati pro iniectione manuum in clericum absolui possunt per eorum Priorem, nisi excessus fuerit difficilis, & enormis. 3.329.1.1
Frater fugitiui. Vide *Apostata*.
Frater S. Ioannis de Deo. Vide *Infirma*.
Fraus, & dolus nemini debet patrocinari. 1.421.2.7
Fraus, vel malitia, qua quis falsitatem expresse, vel veritatem suppressit, non praesumitur, sed necessario probanda est. 1.428.1.5
Fraus probatur ex temporis breuitate. 1.118.2.8
Fraus praesumitur ex varietate sermonis. 2.104.2.9
Frequentia inducit ex duobus vicibus. 2.5.2.7
Frequentia alioquendi cum monialibus ex quibus vicibus inducitur arbitrio iudicis relinquuntur. ibid.8
Fructus beneficii pro debito patrimonij clerici non possunt ab arbitrio capi in causam iudicati, quod intelligit ubi ibi. 1.342.2.5
Fructus qui dicantur, & que veniant nomine fructuum, remissio. 1.436.1.4
Fructus integri si restitui iubentur, intelligunt deductis expensis. 1.436.2.6
Fructus intelliguntur deductis necessariis expensis. ibid.7
Fructus industrialis bona fide consumptos non tenetur bonae fidei possessor restituere, nisi quatenus ex eis locupletior euasit. ibid.10
Fructuum appellatione veniunt fructus deductis expensis. 1.580.1.10

Fructus beneficii Ecclesiastici qualiter inter heredem beneficii defuncti & successorem in beneficio sint diuidendi. 1.740.1.1
Fructus incerti in incongruum non computantur. 2.502.7
Fructus beneficiorum, & distributiones quotidianae debentur clericis infimis solitis reledere, dum morbo impediendi diuinitas interesse non possunt. 2.72.2.2
Quamvis propria culpa in morbum inciderint. ibid.5
Fructuum restitutio non fit, quando rescinditur contractus ex latione ultra dimidiam, secus si lesio sit enormissima. 2.131.1.3
Fructus decimarum, & beneficiorum possunt locari his cum quibus conditio Ecclesie sit melior, statuto diocesani contratio non obstant. 2.135.1.1
Fructus restituere tenetur emphyteuta a tempore commissi consumptos. 2.135.2.136
Fructus percepti ex fundo in pignus dato non sunt in sortem computandi. 1.168.1.2
Fructus percepti ex pignore sunt in sortem computandi. 2.173.2.3
Fructus tam percepti, quam qui percipi poterunt, in iudicio recuperandae possessionis sunt per spoliatorem restituendi. 1.241.1.7
Fructus debent decimam Ecclesie, cuius est parochianus. 2.241.1.7
Intellige ut ibid.
Fructus si non singulis annis, sed de biennio in biennium in debita copia colliguntur, tunc non nisi per quatuor annos continuos hac pena commissi curritur. 2.153.1.116
De Fructibus, quando profertur a lege, semper intelligitur deductis expensis. 2.256.1.4
Fructus Ecclesiarum sub annuo censu concedi possunt. 3.48.2.1
Fructus intelliguntur deductis expensis. 3.133.1.5
Fructus rei pignorate computari debent in sortem, & excipit vnum calum. 3.139.1.1
Fructus in quocunque contractu pignoratitio computandi sunt in sortem, & illam extinguunt. ibid.2
Faci seminarum. 3.118.1.10
Fuga suspicio ut debitor diebus festis in carcerem detrudi possit, quae sit sufficiens, relinquuntur arbitrio iudicis. 1.410.2.29
Fuga quando delictum probet, remissio. 1.564.1.3
Fugere an liceat iniuste detento in carceribus ruptis vinculis, & effractis carceribus, remissio. ibid.4
Fugiens e carceribus ut iter arripiat ad superiorem, non dicitur fugere, sed habetur loco appellationis. 1.700.2.3
Fugientem, qui me vulnerauit, an insequi, & occidere liceat, ostenditur. 3.94.2.4
Fundator beneficii cum consensu Ordinarij non potest postea aliquid mutare, nec alterare sine ipsius Ordinarij consensu in ipso fundationis limine. 2.376.1.2
Fundatoris haeres potest declarare, & imponere conditionem, & inmutare qualitatem beneficii cum consensu Episcopi in actu fundationis, & erectionis. ibid.4
Fur potest puniri in quocunque loco ubi repperit fuerit. 1.380.2.4
Furem si tertius spoliatur, & in restitutione petenda ille, & dominus rei concurrant, tunc dominus est praefertendus furi. 1.432.1.8
Fur simplex ab Ecclesia extrahi non potest. 2.441.1.3
Furem diurnum vel nocturnum an, & quando liceat occidere, remissio. 3.93.1.2
Furem diurnum nemini licet occidere, nocturnum vero sic. 3.94.1.1
Furibus & latronibus in peccato obuentibus Sacramenta Ecclesiastica deneganda sunt, secus si in morte eos penituit. 3.128.2.1
Furem non iudicans propter lucrum, quod ab eo consequitur reus peccati est. 3.130.2.1
Furem, aut furum non iudicans quando peccet, & ad restitutionem obligetur, ostenditur. ibid.2
Fur occultus potest post restitutionem, & penitentiam ad factos Ordines promoueri. 3.132.1.2
Furantes in Ecclesia an illius gaudeant immunitate, ostenditur. 2.453.1.12
Furans hominem, & vendens, conuictus morte moritur. 3.118.2.12
Furans rem alienam si ea indiget ad subleuandam propriam necessitatem, an teneatur, vi monitorialium, ostenditur. 3.131.1.4
Furius olim, etiam hodie furiosus praesumitur. 2.214.1.10.13
Furius non potest facere testamentum. ibid.14
Furius proficundo non obligatur nisi factus sanae mentis ratum habuerit. 2.171.2.12
Furius & dormiens aequiparantur. 2.410.1.14
Furius non potest matrimonium contrahere. 2.489.1.12
Furiolosus

Index Rerum, & Verborum,

Furiosus si habeat dilucida intervalla, & dubitetur an actus ab ipso gestus, sit gestus tempore furoris, vel intervalli, in dubio præsumitur gestus tempore furoris. 2.486. 1.5
Nisi ex actus qualitate, qui ita bene gestus est ut ostendat non factum esse eo demente, præsumatur gestum tempore sanæ mentis. ibid.
Furiosus habens dilucida intervalla potest eo tempore sponsalia & matrimonium contrahere. ibid. 6
Furiosus, an, & quando in delictis excusetur remissive. 3.96. 2.5
Furor præsumitur durare omni tempore. 1.103. 2.10
Futor per testes singulares probatur. 1.502. 1.46
Furum quando annumeretur inter casus fortuitos, ostenditur. 2.119. 1.11
Furtum committit qui re deposita vitur, nisi existimet dominum facile id permittiturum. 2.121. 2.6
Furtum ex necessitate non multum virgente committens, peccat, sed non graviter, unde imponenda est ei levis poenitentia. 3.129. 2.1
Furans in extrema necessitate non peccat. ibid. 2. & 3.130. 1.4
Furans aliquid in extrema necessitate, quo sibi subveniat indigenti, an postea factus locupletior debeat tantundem restituere, ostenditur. ibid. 3
Furti sortilegiis inquirere præsumentes, vel observare aliquas divinationes, poenitentur quadraginta dies. 3.158. 1.2
Fustigatus à testimonio repellitur. 1.497. 2.11
Futura solus Deus agnoscit. 1.361. 2.2

G

Gabella non solvitur de venditione sepultura: ratione situs, vel dignitatis loci. 2.230. 2.4
Gabbellarius inter Christianos an possit esse Iudæus, vel infidelis, ostenditur. 3.63. 1.7
Galli, & non exteri beneficia in Regno Franciæ obtinere possunt. 1.82. 1.12
Gallia Rex habet ius nominandi, seu præsentandi Episcopos ad Ecclesias in suo Regno. 1.98. 1.9
Vide *Franciæ*.
Gariones vocantur iuvenes. 2.229. 1.3
Gens creditoris, cui propter non solutam dotem res in pignus data est, non potest interim præsentare ad Ecclesiam vacantem vigore iuris patronatus, quod eidem rei pignoratæ annexum est. 1.664. 1. inir.
Gens non solum potest à fœdero suo fructus pignoris dotalis accipere, quando ei dos non solvitur, sed etiam ab alio quocunque extraneo. 3.146. 1.4
Generandi potentia secundum iuris præsumptionem terminatur in homine in anno 60. 2.559. 1.7
Generandi terminus ultimus in fœminis est annus. 30.2.559. 2.8
Generi per speciem derogatur, remissive. 1.30. 2.8
Generis appellatione non comprehenditur species in materia odiosa, ubique species habet aliquam qualitatem pluriquam genus. 1.72. 1.6
Id *Genus*, in Concilio Trident. sess. 23. de reformat. cap. 7. proprie significat illud, quod legitimus, vel liber. 3.258. 2.3
Generis coadunatio non est punibilis, nisi facta dolose, & appendere ad malum. 3.97. 2.13
Gesta valent per eum, qui est in quasi possessione & communi estimatione alicuius officii. 1.107. 1.8
Gesta per electum, qui in quiete fuit administratione Prælatuæ permittente Papa sunt valida, etiam si postea minus idoneus fuerit repertus, & ob hoc repulsus. 1.127. 2.6
Gesta per privatam ipso iure administratione publica, beneficio, munere, & officio, quo fungitur, valent ante criminis declarationem concurrente communi populi, vel maioris partis errore. 1.132. 1.4
Gesta per falsum procuratorem, vel revocatum possunt per dominum rata haberi si antea pars non opponat de falsitate mandati. 1.314. 1.7
Gesta contra prius iuramentum non valent in actibus spiritualibus, & temporalibus. 2.59. 2.7
Gesta per excommunicatum denunciatum, siue notorium clericum percussorem pertinentia ad iurisdictionem, sunt prorsus nulla. 2.449. 2.13
Gladius bis acutus in Apocalypsi quomodo intelligatur, ostenditur. 3.236. 1.2
Glossarum auctoritas & fides præstantissima est. 1.112. 1.7
Gloss verbo, *ut liber*, recepta. 1.30. 2.9
Gradus omnes Leuit. 18. expressi obligant in Lege nova. 1.439. 2.21
Grati Sacerdotes videntes matrimonio ante Ordines inito minime peccant. 2.10. 1.7
Greci in minoribus Ordinibus contrahentes possunt post coniugium ad sacros Ordines ascendere, & matrimonio antea contracto uti. 2.24. 1.2
Grecis præcipitur ne baptizent eos, qui fuerunt baptizati à Latinis, sub poena excommunicationis & depositionis ab offi-

cio, & beneficio, &c.
Grassator viarum ad Ecclesiam confugiens illius immunitate gaudet. 1.411. 1.2
Gratia quando est nulla ipso iure ipso quoque iure de iure non est, & eius iurisdiclio nulla est. 1.414. 1.2
Gratias pares si duo habuerint, ille præfertur, qui prius præsentatione sue gratias coram excusatore. 1.414. 1.2
Gratia non redditur inualida per errorem in nomine, vel beneficio identitate, 1.414. 1.2
Gratia morte concedentis etiam re integra non expia. 1.414. 1.2
Gratia ampla secunda non faciens mentionem de prima, est subrepticia. 1.414. 1.2
Gratia Apostolica cum scandalo non est exequenda. 1.414. 1.2
Gratia Baptismo producta non solum remittit peccatum veniale, sed etiam actuale, omnemque peccatum peccata debet non tamen penalitates. 1.414. 1.2
Gratificatio tunc demum inducitur, quando qui conferbat beneficium in illum ad quem debet necessario pervenire. 1.414. 1.2
Gratificationi locus est ubiqueque non plures consuetudines præsentatas ad idem beneficium omnia paria esse censetur. 1.414. 1.2
Gravaminis timor idem operatur, quod ipsum gravamen. 1.414. 1.2
Gravamine præcedente si quis submittit se præsentationi superioris habetur pro appellante, dammodo sententia, quæ appellacione non necessaria. 1.414. 1.2
Gravamen ubi reparari non potest in diffinitiva iudicij appellatio ab interlocutoria, etiam si, gravamen postea reparari non ex toto, vel magna cum difficultate, seu periculo possit. 1.414. 1.2
Gravamen quando habet tractum successuum potest à communi iurisdictione illud inducere appellari. 1.414. 1.2
Gravamen si religionem ingrediatur animo fraudandi ultimum, tunc ille non excluditur. 1.414. 1.2
Gravatus si inductus sit ad religionem sacrorum, & inchoat monachorum, tunc monasterium nulla habuit potest non conequitur. 1.414. 1.2
Gravatus hæreditatem restituere, si abique liberos habuerit, fiat clericus Ecclesiæ secularis quando subdito canonice ostenditur, & quando si se, & sua tradat Ecclesiæ seculari. 1.414. 1.2
Gregorius Papa IX. quando fuit ad summum Pontificatum electus ostenditur. 1.414. 1.2
Gutta sanguinis Christi si communicatur vinum in laqueis quantitate an maneat semper illi *quæ linguntur* sub panis la vini consecrati, & quid faciendum de illo vino ostenditur. 405. 1.10

H

Habitus indicandus est qui talis reperitur tempore præsentationis, & non prodest habitus si superest. 1.414. 1.2
Habitatio per testes singulares probatur. 1.414. 1.2
Habitatio fidelis cum infideli quando potest esse sine communi creatoris, quo tempore permittitur ostenditur. 1.414. 1.2
Habitare simul cum Iudæis, siue Saracenis prohibitum est. 1.414. 1.2
Habitum clericorum quis proprie dicatur, ostenditur. 1.414. 1.2
Habitum professurum recipiens, ubi distincti sunt habitus, appellatur ibi, vel alibi esse Religiosus, sed si recipiuntur novitiorum potest ad seculum redire. 1.414. 1.2
Habitum solus inferius sine professione monachica recipi, & tacita monachum non facit. 1.414. 1.2
Habitum monachalem per annum gestans non facit professum professionem, post annum habetur Monachus, & cogendus censuris ut servet regulam. 1.414. 1.2
Habitum religionis, aut Crucem falso portare puniunt. 1.414. 1.2
Habitum religionis falsus, seu fictus portans religionem non facit. 1.414. 1.2
Heres pleno iure institutus, etiam in viâ facta ab herede legitur. 1.414. 1.2
Hæresis appellacione in compromissis veniunt hæreses hæreses. 1.414. 1.2
Heres ex submissione defuncti ad omnes Curias cum reservatione fore, potest ubiqueque convenire. 1.414. 1.2
Hæres non habenti notitiam rei iuramentum sapienter de ferendum non est. 1.414. 1.2
Hæreses vassalli, qui in sua vita intravit tenetur domino fidelitatem iurare. 1.414. 1.2
Hæreses iurantes non tenentur sub poena perjury ad obsequium contractus ratione iuramenti. 1.414. 1.2

Collectan. in quinque libros Decretal.

Hæres potest præscriptionem continuare quando defunctus fuit in mala fide. 1.640.1.10
 Hæres scienter præscribit legatum contra legatarium, qui per 30. annos illud non petit. 1.641.1.3
 Hæres dominus directi, qui in vita non declaravit se velle quod emphyteuta incurrit in commissum, non possunt huiusmodi declarationem facere. 2.154.1.12
 Hæres non potest venire contra factum defuncti. 2.202.1.10
 Hæredi non adimplenti iussa testatoris ab Episcopo interdictur res à testatore relicta cum fructibus. 2.207.1.1
 Hæres, & legatarij priuatur ipso iure emolumento testamenti si defuncti voluntatem non adimplerunt statuto tempore facta admonitione. 2.208.1.5
 Hæres qui iussa testatoris non adimplet circa pia, etiam legitima priuatur. ibid. 11
 Hæres tenetur satisfacere pro delicto defuncti. 2.231.1.4
 Hæres conueniuntur ex maleficio defuncti licet nihil inde peruenit ad eos. 2.231.2.5
 Hæres sua auctoritate abque superioris consensu possunt facere concordiam de alternis vicibus præstando Rectorem. 2.240.2.14
 Hæres conuincit iam Ecclesie sententia damnato, an integrum sit viro Catholico ad Ordines transire, ostenditur. 2.300.1.4
 Hæres expressa defuncti iussa sibi legitime incumbenda monitis non adimplens intra tempus à iure statutum priuatur ipso iure emolumento, etiam prælegatum sibi competente ex hereditate, videlicet testamentum eiusdem defuncti. 2.309.2.8
 Hæres plures in iurepatronatus omnes sunt patroni in solidum, ita prædictum ius non diuidatur inter illos pro portionibus hereditatis, sed in solidum, & æqualiter ad eos pertinet. 2.339.2.3
 Hæres possunt sua auctoritate abque superioris consensu alternis vicibus Rectorem præstare. 2.349.2.4
 Hæres tenetur & cogitur exonerare conscientiam defuncti. 3.116.2.2
 Hæres abque iusta causa per tempus notabile differens exequi defuncti voluntatem grauiter peccat. ibid. 3
 Hæreditatem petenti obstat exceptio natiuitatis, quæ prius debet coram Ecclesiastico iudice terminari. 1.413.2.1
 Hæreditatis aditio per testes singulares probatur. 1.502.1.59
 Hæreditate venditis, in qua consistit iurpatronatus, in emptorem illud transiit. 2.346.1.5
 Hæres crimen opponi potest contra electum à duobus paribus Cardinalium. 1.88.1.12
 Hæres crimen per testes singulares probatur. 1.501.1.32
 Hæres in causa potest clericus esse notarius, seu tabellio. 2.459.2.5
 Hæres vnde dicatur, ostenditur. 3.62.1.5
 Hæres quemodo definiatur, ostenditur. ibid. 4.5
 Hæres de substantia est, quod sit electio petinax doctrinæ contrariæ veritati Fidei. 3.65.1.3
 Hæres ablatio fieri debet publicè, & in loco publico. 3.70.1.1
 Hæres crimine proceditur per inquisitionem nulla præcedente infamia, aut diffamatione. 3.81.1.45
 In Hæresi deprehensi illi dicuntur, qui euidentia facti sunt hæretici. 3.81.2.5
 Deprehensus in generali, dicitur, qui in flagranti fuerit caprus. ibid. 6
 Hæres est propositio, quæ in aliquo aduersatur Catholice Fidei. 3.69.1.3
 Hæres petinax non dicitur qui cognoscens errorem se corrigi, vel corrigi paratus est. 1.9.1.3
 Hæreticorum omnes libri abque vilo defectu sunt vitandi. 1.9.2.8
 Hæreticus in quocunque loco ubi reperiatur fuerit ab Inquisitoribus potest puniri. 1.380.2.3
 Hæreticus à testimonio repellitur. 1.497.2.13
 Hæretici si ad Ecclesiam confugiant Ecclesiastica non gaudent immunitate. 2.447.2.51
 Hæreticum maritum expellere potest vxor propria auctoritate non expectato Ecclesie iudicio. 2.601.2.2
 Hæreticus absolutus in foro penitentia potest accusari in foro externo. 2.606.1.22
 Hæreticus peruersus æternaliter damnatur, cui nec prodest Baptismus, nec elemosyna, vel martyrium, aut aliud quodcumque bonum quoad hoc, ut consequatur vitam æternam. 3.65.2.1
 Hæreticus est, qui sentit contra id, quod Ecclesia proponit ad credendum. 3.66.1.5
 Hæreticus censendus est, tenens veram opinionem, sed putans illam esse contra Catholicam Ecclesiam. ibid.
 Hæretico relinquere testamentum potest & in vita donati causa pietatis, & ad eius necessitatem subleuandam. 3.67.2.5
 Hæretici receptatores, & fautores eorum, excommunicati sunt, & decedentes in hoc peccato in loco sacro sepeliri non debent, nec pro eis orari. 3.68.1.1
 Hæreticus propter hæresim priuatur beneficiis Ecclesiasticis. 3.69.2.5

Hæreticus ipso iure priuatur beneficiis Ecclesie, ante sententiam declaratoriam. ibid. 6
 Hæretici post sententiam etiam declaratoriam priuatur fructibus beneficiorum perceptis à die commissi delicti. ibid. 8
 Hæretici, qui post deprehensionem erroris continuo ad Fidem redeunt, errorem suum publicè superioris arbitrio abstantes, & satisfactionem congruam exhibere parati, euadunt hæreticorum penas. 3.70.1.9
 Hæretici quando dicantur continuo, & sponte redire ad Fidem, ostenditur. ibid. 10
 Hæreticus ad arbitrium Episcopi debet vel statim, vel post publicè abstinere. ibid. 13
 Hæreticus quando dicatur incontinententer reuersus, iudicis arbitrio relinquitur. ibid. 14
 Hæretici relapsi, etiam ad Fidem conuertantur, Curie seculari tradantur, nisi sponte redeant ad Ecclesiam. 3.70.2.20
 Qui dicantur sponte venire, & comparere ostenditur. ibid. 21
 Hæreticus probatur per facti euidentiam, ut quia publicè hæresim prædicat. 3.71.1.25
 Hæreticus antequam feratur sententia declaratoria contra eum, habet retum suum possessionem. 3.72.1.4
 Hæreticus per penitentiam non euadit penam confiscationis bonorum. 3.73.2.24
 Hæreticus purè mentalis non incurrit penas in hoc text. comminatas. 3.76.1.2
 Hæretici qualiter per publicas, & supremas potestates sine puniendi, remittuntur. 3.76.2.4
 Hæreticus ipso iure est censendus ille, qui propter causam ad fidem spectantem est excommunicatus, & per annum in tali excommunicatione permansit. 3.77.1.10
 Hæretici eorumque fautores sunt infames. 3.79.1.24
 Hæretici publicè officiis obire non possunt. ibid. 25
 Hæretici non possunt creati defensores ciuitatum, nec vocari ad consilia, nec esse milites aut Aduocati. ibid. 26
 Hæretici eorumque fautores, defensores, &c. repelluntur à testimonio. ibid. 27
 Hæreticus testari non potest. ibid. 28
 Hæreticus cuiuscunque successione est incapax, sine successio illi deferatur iure communi, siue militati, aut fidei commissi, vel per viam contractus inter viuos. 3.79.2.31.34
 Hæreticus reconciliatus nanciscitur veramque testamenti actionem. ibid. 35
 Hæretici non possunt esse iudices, & processus coram eis agitari, ac sententia per ipsos lata sunt ipso iure nulla. ibid. 35
 Hæretici omnes, qui sunt excommunicati, & damnati, ab Ecclesia brachio seculari tradi, & si sunt clerici, prius degradari debent. 3.81.1.2
 Hæretici ex generali consuetudine hodie comburi solent, postquam prius strangulantur, nisi petinaces sint, quia tunc viui comburendi sunt. 3.81.2.4
 Hæretici adstricti liberantur ab omni obligatione. 3.81.2.1
 Hæretici ubi simulata confessione hæreses suas persuadere conantur ipsismet Confessoribus, tunc tales confessores possunt propalare huiusmodi hæreticos. 3.86.2. inir.
 Hæretici, & quicunque violatores Ecclesiasticæ libertatis excommunicantur. 3.32.2.1
 Hermaphroditus quando & quo sexu matrimonium contrahere possit, ostenditur. 2.559.1.5
 Hispaniarum, & Lusitanie Reges possunt iure nominandi, seu præsentandi Episcopos ad Ecclesias Cathedralis. 1.96.1.8
 Hispanie Reges non possunt præsentare ante, & multo minus post Concilium, ad Præfecturas regulares personas seculares, nec regulares alterius Ordinis, qui referant. 1.110.1.4
 Hispanie Reges non subint Imperatori, nec superiorem recognoscunt in temporalibus. 2.589.2.24
 Historiis, & chronicis creditur si illis à maioribus noitris fides adhibita sit. 1.491.2.4
 Historie dicuntur scripturæ priuatae, quæ ex antiquitate, & fama dicuntur assumere fidem. ibid. 5
 Hystriotes à testimonio repelluntur. 1.497.2.14
 Homagium facere pro habendis spiritualibus simoniaco est. 3.262.1
 Homagium non præstat Clerici. ibid. 2
 Homagium, seu iuramentum præstat pro rebus spiritualibus illicitum est. 3.312.1.5
 Homagium quid sit, & an per illud iuramentum inducatur, ib. ib.
 Homicida deponitur. 1.359.1.4
 Homicida non perdit ipso iure beneficium antea acquisitum, donec per sententiam eo priuetur. 1.451.1.5
 Homicida proditorius Ecclesiastica non gaudet immunitate. 2.446.2.45
 Homicida quantumvis occultus, est irregularis. 3.12.2.20
 Homicida proditorius debet deponi, & tradi Curie seculari morti. 3.92.1.1
 Homicida est, qui facit, vel dat sortilegia, vel venena sterilitatis. 3.95.1.5

Index Rerum, & Verborum,

Homicida, & irregularis non censetur ille, cuius occasione, eo tamen prohibente, & caulam non dante ab aliis amicis, famulis, vel confanguineis homicidium remittitur. 3.106.2.1.2
Homicida clericus propter homicidium venit beneficiis priuandus. 3.193.1.7
Homicidium inter grauiora, & horribiliora crimina computatur. 1.165.2.3
Homicidium est grauius malum fornicatione, & perituro. ib.2
Homicidium casu contingens, vel ab aliquo pactatum, qui non sit compos mentis, non polluit Ecclesiam. 2.394.1.13
Homicidium iustum, quod scilicet per iustum iudicis sententiam inferatur, an polluat Ecclesiam, ostenditur. ibid.4
Homicidium proditorium dicitur commissum ab eo, qui aliquem veneno necat. 2.447.1.47
Homicidium necessarium non priuat spe coniugij, sed machinatione in mortem coniugis sic. 2.593.1.1
Homicidium casuale imputatur ei, qui dabit operam rei licitae, si non adhibuit diligentiam quam debuit. 3.100.2.1
Homicidium in iudo commissum a clerico, quando iur iurisdictionem operetur, ostenditur. 3.101.1.1.2
Homicidium casuale non imputatur ei, qui non fuit in culpa. 3.101.2.1
Homicidij, vel alterius mali causam dans tenetur de omni causato homicidio, vel maiori irregularitateque incurrit. 3.102.2.1.2
Homicidio interessens, si non percusserit, quando irregularitatem incurrat, ostenditur. 3.103.1.6
Homicidium casuale imputatur ei, qui debet operam rei licitae si non adhibuit diligentiam quam debuit. 3.103.2.1
Homicidium actu commissum, & tamen absque voluntate, & culpa, non imputatur committenti quoad Ordines suscepro, & suscipiendos. 3.104.2.4
Homicidium casuale non imputatur ei, qui debet operam rei licitae, nec fuit in culpa. 3.105.1.1. & 3.111.1.1
Homicidium casuale ex iudo licito sequutum, non facit quem irregularem. 3.111.2.6
Homo cur minus honoretur in patria, ostenditur. 1.3.2.43
Homines liberi obsequio dari possunt. 1.581.2.2
Homo liber non potest pignori. 2.171.1.1.2
Homo nec propter res alienum derinere. ibid.3
Homo qui mentio sexu proficitur in Religione monialium, vel e conuerso mulier, quae simulans se esse virum professionem emittit in Religione, & domo virosum, in foro externo reputatur, & habetur pro Religiosa. 2.264.1.3
Homo ante infusum animae non dicitur. 2.408.1.3
Honor, & reuerentia senioribus exhibenda. 1.141.1.2
Honorem debent impendere minores maioribus. 1.295.2.7
Honoris amissio inducit metum iustum. 1.723.2.10
Honor debetur constitutus in dignitatibus ratione excellentiae, timor ratione potestatis, obedientia & tributum ratione gubernationis. 2.375.2.2
Honoris proprii licita est defensio, nisi accepta fuga salutis consilium possit, dummodo non sit miles, vel nobilis, quibus dedecus est fugere. 3.93.2.5
Honorari debet ab aliis, quem Princeps honorat. 1.36.2.4
Honorandus est quisque in Sede secundum dignitatem. 1.70.2.10
Honorandus est quilibet secundum suam dignitatem. 2.295.1.4
Hora canonice recitanda sunt iuxta ordinem ab Ecclesia praescriptum, quem si quis non seruauerit minime peccabit mortaliter, nec etiam venialiter, si faciat ex iusta causa. 2.400.1.8
Hora canonice sunt septem. 2.400.2.12
Horas omnes canonicas omittens vno die vnum tantum committit peccatum. 2.401.1.13
Horae canonice iuxta humano, Ecclesiasticoque iure in septem distinctae fuerint remissae. ibid.16
Horae Canonice dici non debent syncopando, dimittendo scilicet vel verba, vel versus, aut syllabas. 2.410.1.11
Horae Canonice quate diuinum Officium appellentur, ostenditur. ibid.13
Horror naturalis confurgens ex accessu ad coniugem lepra infectum exultat a debito reddendo, ubi virgam erigit, apamque copulae reddi minime possit. 2.534.1.5
Horrorum ex fructibus, & olitorijs soluitur decima. 2.531.1.5
Hospitalarij possunt in suum praedictum se & domum suam alteri Religiose domui subicere, & donare. 2.193.1.1
Hospitalarij quando inceperint. 2.208.1.7
Hospitalarij, qui mittunt pro elemosynis Cruce falso signatos, in tota provincia exhortationis officio priuantur, & si missi sunt laici excommunicantur, si sunt clerici, ab officio & beneficio suspenduntur. 3.225.2.1
V. de Cisterciensibus.
Hospitalia & loca pia, quae per administratores reguntur, gaudent iure minoris. 1.329.1.5
Hospitalia pertinent ad sollicitudinem Episcoporum in quorum diocesi existunt etiam nolente fundatore, nisi hospital sit mere seculare, quia tunc testatore nolente Episcopo non subiacetur. 2.332.1.4

Hospitalia erecta auctoritate Episcopi sunt loca pia, & religio-
sa gaudentque omnibus pie causae privilegijs. 2.332.1.4
Hospitalia, etiam non sit erectum, & approbatum auctoritate
Episcopi ac proinde locus religiosus, & sacre non de iure
tamen est locus pius de iurisdictione Ecclesiastica. ibid.1
Hospitalia quomodo diuidantur, & quando veniat applicatio
beneficij Ecclesiastici, vel datum censetur in regimine, &
ritulum, remissum. 2.333.1.1
Hospitalia fundatum auctoritate Episcopi, gaudent immunitate
Ecclesiastica. 2.333.1.2
Hospitalitas quae sit, & qui ad eam teneantur, remittitur. 2.447.1.4
Hospitalia non consecrata qui ministrant propter penam
solatiae grauius peccat, quam ille, qui coacti inueniuntur
mortalis. 2.471.1.4
Hospitalitas tempore non currit praescriptio. 2.491.1.1
Hospitalia incutit facit vt pensionis censum sit. 2.491.1.1
Hospitalia nisi conductor habeat praedium in censibus agendum
quibus solent esse hostiles incutit, vel dicitur tempore
li imminere. 2.491.1.1
Humilitas vera in Episcopo ostendenda est. 2.491.1.1
Hydromantia quae, remittitur. 2.491.1.1
Hypotheca specialis bonorum Ecclesiae sibi non potest. 2.491.1.1
Hypotheca rei non soluit laudem. 2.491.1.1
Hypotheca competit pro laudem praedium. 2.491.1.1
Hypotheca tacita pro dote non praestat aliam hypothecam
praestata priori, etiam non privilegia. 2.491.1.1

I

Idem se facilliter per lubricum linguae non debet aliter
trahi. 3.394.1.4
Idem probanda est ab illo qui illum allegat. 3.394.1.4
Idem qui non fuerit in Sacerdotem promoueri, vt ad opo-
men animarum, assumi non debet. 1.271.1.1
Idem se probare non tenetur is, pro quo beneficium
bitur cum claus. Si idem fuerit, cum talis praedictum
3.71.1.1
Idem quis praesumitur ad beneficia. 3.71.1.1
Idem eliguntur ad beneficia ex quoque loco, & auctoritate
in Regno, & de eadem natione, & lingua tales nomina-
tur. 3.71.1.1
Idem quis non praesumitur, quando agitur de rebus
me. 2.411.1.1
Idem propterea praefertendus quia alio cum quo
rit, fuerit senior, seu originarius, alter vero extraneus, su-
ctor, aut Sacerdos, vel habebit maiorem dignitatem, vt
spensatione non indiget. 2.411.1.1
Idem an quis sit arbitrio Episcopi remittitur. 2.411.1.1
Idem an tempore praesentationis requiratur, non alio
modo. 2.411.1.1
Ieiunari debet in Sabbato vigilia occurrere in Dominica, & de-
iunanda est vigilia S. Martini. 2.411.1.1
Ieiunare debens ex penitentia iniuncta in pane & aqua, potest
deficiente pane aliis cibariis uti. 2.411.1.1
Ieiunare qui tenetur dies aliquos in pane & aqua, ex necessitate
cessitate cum superioris auctoritate potest vi legitimam
piscibus, aut aliis cibis ad sustentationem. 2.411.1.1
Ieiunium naturale frangit qui medicamentum ore sumit. 2.411.1.1
Ieiunium iure communi inductum est in vigilia Dominicae
talis, & assumptae Virginis in coetum. 2.411.1.1
Ieiunium aduentus agebatur Romae. 2.411.1.1
Ieiunium seruandum est in singulis vigilijs Apostolorum
terquam in vigilia SS. Philippi & Iacobi, & Iohannis Bapti-
stae. 2.411.1.1
Ieiunium Aduentus an fuerit in via quoad seculares, ostenditur
ibid.3
Ieiunia aliqua an in totum consuetudine abrogari possent, et
missae. 2.411.1.1
Ieiunium testimonium dicere debet. 2.411.1.1
Ieiunia, & Fratres S. Iohannis de Deo exempti sunt a ieiunijs de-
cimatum, seu vigilijs de nouilibus, qui ipi proprijs ma-
nibus, & sumptibus excolunt. 2.411.1.1
Ignorant item habens cum virotra potest pollicitum
gis cum ea matrimonium contrahere. 2.411.1.1
Ignorant etiam si habita scientia adit copula, si eam
tur matrimonium. 2.411.1.1
Ignorantibus, & supplicibus praedictum est. 2.411.1.1
Ignorant scilicet coeferens praedictum, quam coeferens
poterat, teneat primum vacatum eidem coeferens. 2.411.1.1
Ignorantia in facto proprio non praesumitur, nec est tolerabilis. 2.411.1.1
Ignorantia in facto proprio non praesumitur, nec est tolerabilis. 2.411.1.1
Ignorantia facti de tempore longinquo, antiquo, vel darentur
est tolerabilis. 2.411.1.1
Ignorantia in facto proprio, quando est grauis & notabilis
data longinquitate temporis non praesumitur. 2.411.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Ignorantia in facto proprio de antiquo non est tolerabilis quando adest iuramentum in facto illo. *ibid.*
 Ignorantia etiam facti alieni non presumitur in his, quæ publicè facta sunt, vel de illis in loco est publica vox, & fama. *l. 79. c. 6*
 Non presumitur quando agitur de aliquo facto notabili, graui, ponderoso, ex Farinac. *ibid.*
 Ignorantia crassa, & lapsa pro scientia habetur, etiam in penaliibus. *l. 101. c. 23*
 Ignorantia a legens illam probare tenetur. *ibid. c. 25*
 Ignorantia probatur per iuramentum, aut signis, aut coniecturis. *ibid. c. 26*
 Ignorantia verisimilis causæ per vnicum testem probatur. *l. 1. c. 27. l. 14*
 Ignorantia cum sit quid in animo consistens, iuramento probatur. *l. 698. c. 19*
 Ignorantia adfecta, siue affectata nunquam prodest cum acquiescit scientia, & nullo pacto ignorantem excusat. *l. 508. l. 11*
 Ignorantia facti quando in hoc excuset, ostenditur. *l. 539. c. 5*
 Ignorantia vincibilis, & culpabilis non excusat. *ibid. c. 7*
 Ignorantiam alleganti incumbit onus probandi. *l. 597. c. 6*
 Ignorantia crassa est, quæ ex lata culpa in adhibenda diligentia procedit. *l. 278. l. 3*
 Ignorantia plenè probatur iuramento ipsius, si ignorasse dicentis. *l. 399. c. 9*
 Ignorantia an excuset ab excommunicatione. *l. 307. l. 10*
 Ignorantia non presumitur in facto proprio antiquo, si illud sit arduum & graue. *l. 319. l. 8*
 Ignorari non licet quicquam, quod omnes sciunt. *l. 79. l. 4*
 Illegitimi nati sunt inhabiles ad beneficia Ecclesiastica. *l. 101. c. 8*
 Illegitimitas defectum non supplet personæ honestatis, vitæ probitas, & fama electi. *l. 101. l. 10*
 Illegitimus potest postulari, non autem eligi, & electores nisi probauerint illum ignoranter elegerint, incurrunt in penas Lateranæ, Concilij. *l. 101. l. 11*
 Illegitimi non ordinantur nisi Religiosi fiant, sed ad Prælaturas non habilitantur. *l. 180. c. 1*
 Illegitimus per ingressum in Religionem, ac professionem in ea emissam apud se ad omnes Ordines etiam sacros sine ulla noua dispensatione. *ibid. c. 2*
 Illegitimus per solemnem professionem in Religionem non redditur habilis ad Prælaturas in ea. *l. 181. c. 3*
 Fit capax beneficiorum manualium, quæ ad nutum Prælati reuocari possunt, dummodo talia beneficia non fuerint curata, nec Prælati monasterij. *ibid.*
 Illegitimi ante dispensationem in Religionem sunt capaces illorum officiorum, quæ prælati non sunt. *ibid. c. 4*
 Illegitimi Ecclesiis parentum quomodo Sacramenta ministrare non possunt. *l. 183. l. 3*
 Illegitimus filius alienius Religiosi dispensari potest vt ad dignitates, & Prælaturas promouatur in ea Religionem, in qua eius pater prælatum obtinuit. *l. 183. c. 27*
 Illegitimus dispensatus ad Ordines omnes etiam Presbyteratum, non censetur dispensatus ad beneficium Curatum. *l. 184. l. 2*
 Illegitimus etiam est incapax pensionis, quatenus est incapax Ordinis. *l. 184. c. 4*
 Illegitimus non prohibetur obtinere beneficium quod eius pater ministravit de facto, aut in Ecclesia, in qua pater seruauit, tanquam Vicarius, seu capellanus amouibilis. *l. 185. l. 3*
 Illegitimus in Ecclesia patris succedens sine dispensatione potest ab illa remoueri absque ulla processu iudiciali. *l. 186. l. 2*
 Illegitimus prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in Choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat. *ibid. c. 3*
 Illegitimus gentis etiam de vxore sine dispensatione ad Ordines, vel beneficia promoueri non potest. *l. 188. l. 1*
 Illegitima non est proles habita à coniugatis, quorum vnus erat altero sciente, & consentiente ad sacros Ordines promotus. *ibid. c. 2*
 Illegitimus in Ecclesia paterna præbendari non debet. *l. 188. c. 1*
 Illegitimus maximè spurius si instituitur in Ecclesia in qua institutus est, pater, institutio non valet, & institutus à suis beneficiis suspenditur. *l. 189. l. 1*
 Illegitimus sine dispensatione Papæ non potest promoueri ad dignitates personarum, ac beneficia Curata. *l. 189. c. 1*
 Illegitimi promoueri non possunt ad villas dignitates, & ad quæcunque beneficia curam animarum habentia absque præuia Sedis Apost. dispensatione. *ibid. c. 2*
 Illegitimus dispensatus in seculo vt beneficium Curatum obtinere possit, an postea factus Religiosus noua indigeat dispensatione vt esse possit Prælati regularis, ostenditur. *ibid. c. 4*
 Illegitimi sunt, qui non ex iustis nuptiis verè, vel putatiue nati sunt. *l. 569. c. 14*
 Illegitimorum variz differentiz traduntur. *ibid. l. 16*
 Illegitimi sunt filij, etiam in conscientia foro, qui ex matrimonio clandestino, & stante impedimento dirimente suscepti sunt, quamvis parentes in rei veritate illud ignorauerint. *l. 574. l. 22*
 Respondetur, fundamentis contrariæ opinionis. *ibid. c. 23*

Barb. Collect. Tom. 111.

Illegitimi sunt filij nati ex matrimonio contracto contra publicæ honestatis iusticiam. *l. 585. c. 1. l. 2*
 Illicitè, id est, inualidè. *l. 599. c. 9*
 Illicita si præcipiantur, parere non tenetur iurans simpliciter stare mandato alicuius. *l. 593. l. 1. l. 2*
 Illicitum non venit sub generali pollicitatione, seu promissione etiam iurata. *l. 94. c. 2*
 Illicitus penitus est irregularis, & ideo ordinari non potest. *l. 89. c. 3*
 Immissio trina in Baptismo an sit ex præcepto, ostenditur. *l. 417. l. 5*
 Immunitas alicui concessa à Principe exempti accrescit aliis præcipue quando fuit concessa ob publicam vilitatem. *l. 627. l. 6*
 Immunitas non suffragatur pro eis, qui post illius confessionem multa acquisierunt bona, ita quod ceteri, quos oportet integre ferre onera, grauitur ac nimium grauentur. *l. 242. l. 3*
 Intellige vbi procedit ex liberalitate concedentis. *l. 242. c. 5*
 Immunitatis concessio quando ita se habet quod ceteri vassalli, quos oportet onera immunitum subire grauitur læduntur, tunc à Principe succurrendum est. *l. 242. l. 4*
 Immunitas data an & quando onus immunitis accrescat non exemptis, vel teneatur eximens in eius computum accepto ferre, remissiuè. *l. 242. l. 6*
 Immunitas vni concessa an aliis accrescat, remissiuè. *l. 382. l. 4*
 Immunitas Ecclesiastica gaudens pro aliis delictis inde extrahi non potest. *l. 445. l. 3*
 Impedimentum probatur per iuramentum impediti. *l. 125. c. 30*
 Impedimenta duo vbi sunt non sufficiunt cessare in illis vaum, vt dispositio cesset. *l. 143. c. 3*
 Impedimento occulto laborans si publicè Ordines petat à proprio Episcopo casu, quo tenetur eos conferre, non potest expelli. *l. 160. l. 3*
 Impedimentum publicum, seu notorium non est necessarium ad hoc vt delegatus possit coercere iurisdictionem suam impediens. *l. 244. l. 8*
 Impedimento debito in non proseguendo appellationem non deferatur iuramentum suppletorium. *l. 470. c. 32*
 Impedimento probato matrimonij contrahendi, & publicatis attestacionibus, alij testes super defectu impedimenti admittendi non sunt. *l. 476. l. 1*
 Impedimentum quomodo probandum, remissiuè. *l. 658. l. 7*
 Impedimentum ob quod non potuit quis appellationem prosecui est probandum per testes, vel instrumenta, aut coniecturas siue alios modos arbitrio iudicis relinquendos. *l. 673. l. 7*
 Impedimentum non excusat nisi facta protestatione. *ibid. c. 8*
 Impedimentum ad proseguendam appellationem quale quis probare debeat vt exculcet, relinquatur arbitrio iudicis. *l. 676. c. 4*
 Impedimentum publicæ honestatis nullum nascitur ex sponsalibus mutuo consensu dissolutis. *l. 465. c. 5*
 Impedimentum publicæ honestatis ex sponsalibus ante septennium initis ideo in presenti oritur, quia contrahentes erant proximi septennio, & consensu mutua cohabitatione cum nixu ad copulam. *l. 467. c. 4*
 Impedimentum publicæ honestatis per Conc. Trid. restrictum est ad primum gradum. *l. 468. l. 7*
 Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus contractis cum consanguineis. *l. 469. l. 1*
 Impedimentum publicæ honestatis etiam ex nullis sponsalibus oritur. *ibid. c. 2*
 Impedimentum ex sponsalibus irritis descendens extendebatur vique ad quartum gradum. *ibid. c. 3*
 Hodie attentio iure nouissimo Conc. Trid. id impedimentum non excedit primum gradum consanguinitatis, siue in linea transversa, siue in recta. *l. 469. c. 4*
 Impedimentum publicæ honestatis attentio iure nouissimo Conc. Trid. oritur ex sponsalibus validis, non verò ex illis, quæ fuerunt inualida. *ibid. c. 5*
 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus contractis cum minore septennio, secus si cum maiore, vel cum minore consentiente post septennium, & affinitas sequens dissoluit sponsalia præcedentia secuto. *l. 499. l. 1*
 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus contractis cum minore septennio. *l. 499. c. 4*
 Impedimenta falsa denuntians vt matrimonium impedit, arbitraria pena punitur. *l. 510. l. 4*
 Impedimentum impediens, & dirimens nascitur inter baptizatum, & filium baptizantis. *l. 541. l. 1*
 Impedimentum ne matrimonium contrahatur plenè probatur vnicò teste. *l. 544. c. 23*
 Impedimentum hoc an incurritur si vxor incestum committat cum consanguineis viri, ostenditur. *l. 545. l. 6*
 Impedimentum frigiditatis, vel coeundi aut perpetuum, aut temporale esse potest, & declaratur vtrumque membrum. *l. 565. c. 6*
 Impedimentum perpetuum censetur ad dirimendum matrimonium quod per opus humanum absque peccato auferri nequit. *l. 536. c. 5*

O o 2 Imped

Index Rerum, & Verborum,

Impedimenti scientia præsumitur ex matrimonio clam, & occulte contracto. 2.593.1.3
 Impedimentum an possit iuramento probari ostenditur. 2.597.
 2.7
 Impedimentum impediens matrimonium an sit interfectio proprii filij. 3.89.1.6
 Impedimentum adhibens ne ex coitu conceptio, vel generatio sequatur, instar homicidæ tenetur, sed non sit irregularis. 3.95.2.3
 Impedimentum iustum ne possit peruenire ad Sedem Apostolicam quis dicatur habere, ostenditur. 3.301.2.4
 Impeditus debet protestari de impedimento. 1.30.2.11
 Impeditus legitime an compellatur procuratorem ad causam constituere, remissio. 1.450.1.9
 Impedito non currit tempus prosequendæ appellacionis, nisi facile impedimentum possit remoueri. 1.672.2.6
 Impeditus appellare, debet protestari. 1.724.2.24
 Impeditus comparere propter impedimentum iustum tenetur protestari. ibid. 2.6
 Impeditus iusto impedimento propter quod non soluit pensionem emphyteusis vitra biennium, non incidit in commissum. 2.158.1.107
 Impedito ad tempus exequi votum ultra maritum dilatio conceditur perpetuo vero impedito inductus redemptio in eo, quod magis expediat Terræ sanctæ. 2.314.2.1.2
 Impeditus legitime iudicatur qui nequit ipsum præsentare superioribus. 3.332.1.3
 Imperatores etiam se ipsos nominant seruos. 1.2.2.15
 Imperatoribus triumphantibus olim suggererebatur à tergo, Respicite post te, hominem memento te. 1.3.1.17
 Imperatoris electio spectat ad septem Germaniæ Principes, Papa examinat si est dignus, & consecrat, ac coronat, & in defectu supplet, & data dignitate vocum gratificat cui vult. 1.115.1.1
 Imperator per electionem, non per hæreditariam successionem de iure Canonico creandus est. ibid. 2
 Imperator debet sacro oleo vngi à Papa in brachio, siue humero dextero. 1.115.2.5
 Imperator iure communi consecratur manibus Summi Pont. ibid. 6
 Imperator electus, vnctus, & consecratur coronam auream à Papa accipit. ibid. 7
 Imperator antequam à Romano Pontifice coronetur, dicitur tantum nominatus, siue electus. ibid. 8
 Imperator dicitur Aduocatus, & defensor Ecclesiæ. 1.115.2.10
 Imperatoris in electione sufficit maior pars Electorum suffragium ferentium. ibid. 11
 Imperator quomodo dicatur mundi dominus, ostenditur. 1.116.1.20.11
 Imperator in temporalibus quam potestatem habeat, ostenditur. 1.187.2.4
 Imperator, aut Rex valide donat Imperatrici, seu Reginæ. 2.615.2.4
 Imperator non admittit appellaciones ad se interpositas opisso medio. 3.246.1.24
 Vide Papa.
 Imperium non præstat sacerdotio, sed subest. 1.287.1.5
 Imperio vacante succedit Papa in administratione. 1.377.1.1
 Impetrans aliquid contra ius commune hoc facere debet, ut minus quam possit lædatur ipsum ius. 1.472.2.3
 Impetrans secundas literas ad alios indices, tenetur facere expressissimam mentionem de prioribus. 1.59.1.2
 Impetrans de lite nulla non tenetur facere mentionem. 1.456.2.6
 Impetratio sola diuersarum commissionum, an sufficiat ad incurrendam penam cap. ex tenore de rescript. licet impetrans eisdem non vitetur. 1.45.2.3
 Impetratio in Ecclesia numerata non valet non facta de numero mentione, si per eam frangitur numerus Canonicoz, licet non frangatur numerus præbendarum. 1.46.2.1
 Impetratio ut saluetur à subreptione, seu obreptione, omnes qualitates sunt exprimendæ, quibus moueri possit Princeps ad non concedendum. 1.54.1.8
 Impetratio literarum ad beneficia vacatura per excommunicationem non valet. 3.175.1.16
 Impetrens, Vide incorrigibilis.
 Impossibile est quod contra bonos mores sit. 2.469.2.7
 Impotens ad copulam est impotens ad contrahendum matrimonium, siue sit impedimentum ætatis, siue naturæ. 2.558.2.1
 Impotentes si inueniantur ad copulam qui pueri matrim. contrahant, expectandum est vsque ad plenam pubertatē. 2.561.2.7
 Impotentia coeundi duas habet causas, seu partes, prior naturalis, posterior accidentalis. 2.556.2.5
 Impotentia perpetua ad copulam iure naturali impedit matrimonium. 2.557.1.7
 Impotentia coeundi dirimit matrimonium. 2.558.2.2
 Impotentia perpetua superueniens matrimonio non consummato illud non dirimit. 2.559.2.2

Impotentia perpetua vtrique coniugi nota distinet matrimonium.
 Impotentia coeundi vbi statim probati non possunt, datur terminum ad expectandum, & si conuenerit cum septima anno non poterunt coniungi, statim separari debent. 2.561.2.7
 Impotentia illa censetur perpetua, quæ nulla arte humana tolli corporali periculo remoueri potest. 2.561.2.7
 Impotentia temporalis ad copulam non reddit irritum matrimonium. 2.561.2.7
 Impotentia quantumvis ignorata minimè obstat vltimo monij. 2.561.2.7
 Impotentiam quæ signa necessario, & euidenter ostendit. 2.561.2.7
 Impotentiam alterius coniugis integrum est coniugi quærere tempore transacto allegare. 2.561.2.7
 Impræmenses libros hæreticorum sunt excommunicati in huiusmodi Domini, & possunt puniri tanquam illius fautores. 2.561.2.7
 Imprudentes nonnquam in aliquo re habent intellectum magis eleuatum quam omnes prodentes. 2.561.2.7
 Imprudentia, non de industria, aut dolose delinquentes locum puniuntur. 2.561.2.7
 Impubes monasterium ingressus post annum à parentibus reuocari non potest. Pubes per vim iugum, vel animum exire, vel à parentibus reuocari non potest. 2.561.2.7
 Impubes si Religionem abique parentum vel tutoris consensu ingrediatur, possunt parentes, vel tutor id factum irritum facere, & impubem reuocare, nisi anno & die id sollemniter consenserint. 2.561.2.7
 Impubes à parentibus, vel tutoribus Religionis obnoxii non possunt resistere ante pubertatem consentientibus ipsi, qui non obtemperauerunt, vel ipsi iniuris consentiente monasterio, solentur. 2.561.2.7
 Impubes quando religionem ingrediatur propter spem paternam oblatione, potest quandoque eam dimittere, siue sit. 2.561.2.7
 Impubes an possit inuitus religioni à parentibus, vel tutoribus offerri, ostenditur. 2.561.2.7
 Impubes doli capax an cum iuramento obligetur. 2.561.2.7
 Impuberes ambo, vel alter, nisi pro bono pacis, coniunguntur non debent. 2.561.2.7
 Impuberes duo si sponsalia contrahant, neque postea pubertatem resiste, pubes tamen factus potest quilibet. 2.561.2.7
 Impubes sponsalia contrahens si factus pubes non ratificatur ea ratificate censetur. 2.561.2.7
 Impuberes sponsalia contrahentes ante pubertatem puniri non debent, sed post pubertatem possunt, si contrahentes sponsalia, nisi copula carnalis interuenierit. 2.561.2.7
 Impubem posse procreare, & generare possibile, & contrarium est. 2.561.2.7
 Impuberes puniuntur in commissis peccatis, sed minus quam puberes. 2.561.2.7
 Impuberes clerici se ad iniucem peccatores possunt ad Episcopos absolui. 2.561.2.7
 Id in ante, idem significant quod in futurum, in perpetuum in posterum. 2.561.2.7
 Incendens vt laici sine tonsura & habito, & in maleficio deprehensi se pro clericis, non defendunt. 2.561.2.7
 Incendiarius tenetur ad omnia damna, & interesse propter incendium illata. 2.561.2.7
 Incendiarij excommunicati, & publicati non nisi à Papa absolui possunt. 2.561.2.7
 Incendiarij Ecclesiarum, seu aliorum locorum religiosorum iure sunt excommunicati. 2.561.2.7
 Incendiarij Ecclesiæ in morte pariter, & absoluti, non metuo sepeliendi sunt, & hæredes compelli debent ad hoc faciendum iuxta facultates defuncti. 2.561.2.7
 Incendium annumeratur inter casus fortuitos. 2.561.2.7
 Incendium quibus in dubio præsumatur emissum, censetur. 2.561.2.7
 Incerti per edictum citantur, si nesciatur locus vbi sint, quantumvis sciantur Provincia. 2.561.2.7
 Incertam rem promittens cum iuramento intelligitur se scire, & curatorem. 2.561.2.7
 Incertitudo rei vitiat actum. 2.561.2.7
 Incestus commissus à viro cum consanguineis suis vtriusque gradus non tamen dirimit matrimonium. 2.561.2.7
 Incestus cum consanguineis vxoris impedit matrimonium quoad do scienter admittitur fuit. 2.561.2.7
 Incestum committenti, etiam si sit inuocatus, non licet deinceps coniugale exigere. 2.561.2.7
 Incestus commissus cum consanguineis vxoris defunctæ an propter incestum impedimentum, ostenditur. 2.561.2.7
 Incestus crimen clericis committens ad Ordinem perpetuum deponitur. 2.561.2.7
 Incestus impedit matrimonium contrahendum. 2.561.2.7

BARBOSA
 Inlus Can
 To. 2. 13.
 GVI
 18

Collectan. in quinque libros Decretal.

Insuperus matrimonium contrahere non debet, sed si contrahit tenet, & tunc tenetur reddere, sed non potest debitum exigere.

2. 45. 1. 7. 3. 60. 1. 4.

Incident, latam sententiam significat. 1. 565. 1. 4.

Inclusio vnus est exclusio alterius. 1. 118. 1. 1.

Incompatibilitas habet locum in commendis perpetuis. 1. 133. 1. 14.

Inconueniens in fecture non presumitur qui in inuenit contumit, maxime si est literatus. 1. 570. 2. 1.

Inconueniens quæ sunt à iure inesse creduntur. 1. 118. 1. 1.

Inconueniens vis, & effectus, remissus. 1. 139. 1. 1. 14. & 1. 675. 1. 4. & 3. 199. 1. 3.

Inconueniens dicitur aliquod breue temporis spatium arbitrio iudicis taxandum. 1. 438. 1. 8.

Incorporatum vt quasi possessio acquiratur ex vnico actu electionis requiritur, quod sit electio confirmata. 1. 107. 2. 1.

Incorporatum quasi possessio, vt acquiratur ex vnico actu requiritur, quod illius vnus exerceatur iure proprio. 1. 108. 1. 16.

Incorporatum quasi possessio vt acquiratur bona fides ventis an sit necessaria, ostenditur. ibid. 18.

Incorporatum quasi possessio acquiratur per vnicum actum. 2. 351. 2. 7.

Incorrigibilis quis dicitur, ostenditur. 1. 359. 2. 7.

Incorrigibilis clericus, etiam nulla precedente degradatione propter incorrigibilitatem, potest puniri à iudice seculari. ibidem 9.

Incorrigibilis, & impoenitens dicitur, qui non fecit penitentiam et tanquam heretico ab Inquisitione iniunctam. 1. 570. 1. 9.

Inconuincibilis, deoratur sententiam latam. 1. 595. 2. 15.

Inconuincibilis, ad penæ executionem latam sententiam continere debet. 2. 45. 1. 5.

Inconuincibilis, omnem dilationem, & omne temporis spatium excludit. 2. 101. 2. 4. & 3. 85. 1. 2.

Indi, & *Æthiopes* quomodo possint in seruitutem redigi, ostenditur. 2. 57. 3. 5.

Indicia, & coniecturæ faciunt plenam probationem in ambiguis statutorum. 3. 335. 2. 4.

Indisilio quid sit, ostenditur. 1. 562. 2. 8.

Indignus quis dicitur. 1. 93. 1. 39.

Indignus scientia, & moribus, & aetate ad regiminem Ecclesiarum institui non debet. Et qui habet duas Ecclesias, alteram dimittere cogitur, nisi causa lubet. 1. 170. 2. 1.

Indignus promouens tenetur Ecclesie ad interesse. 2. 273. 3. 10.

Quod si quis ante potestatem aliquem admittit ad professionem, arbitrio iudicis punitur. ibid. 11.

Indignus deliberatoriæ non dantur reo quando vocatus ad iudicium potuit intrui ex transmissio rescripto. 1. 402. 2. 1.

Inductæ nouæ deliberatoriæ dandæ non sunt ex declaratione verbi generalis, vel ambigui positi in libello, si per expressa potuit reus deliberare super ambiguitate illa. 1. 403. 1. 1.

Indulgentia concessa à Prelato penitus falso, qui putabatur verus, non minus operantur, quam si essent concessa à Prelato vero. 1. 131. 2. 5.

Indulgentias concedere potest Capitulum Sede vacante. 2. 94. 1. 2. 4.

Indulgentia dux illorum, qui paganis prædicant. 3. 59. 1. 1.

Indulgentias an possint concedere Prelati inferiores Episcopis, ostenditur. 3. 194. 1. 4.

Indulgentia, quæ conceduntur per Prelatos non subditis, non prolant nisi proprii iudices hoc concedant. 3. 276. 2. 1.

Indulgentias alienis subditis Prelatus concedere non potest, nisi proprii Episcopi consentiant. ibid. 2.

Indulgentias suis subditis in aliena diocesi existentibus potest Episcopus concedere. ibid. 3.

Ad *Indulgentiam* consequendam non necessario requiritur vt præcedat confessio actualis. 3. 276. 2. 4.

Indulgentias in suis diocesis qualiter Episcopi concedere possunt, ostenditur. 3. 289. 1. 5.

Indulgentias concedendi facultatem habent Episcopi ex commissione Papæ, ac proinde iure communi Canonico, non verò Diuino. 3. 289. 2. 7.

Indulgentias concedere potest Episcopus electus & confirmatus, nondum consecratus. ibid. 8.

Indulgentia de iniunctis penitentis quæ fit ostenditur, ibidem. 12.

Indulgentiam conferendi beneficia alicui à Papa concessam, comprehendit omnia beneficia etiam curata, & dignitates. 3. 349. 1. 4.

Industria personæ electa ad impediendam subdelegationem in dubio non censetur. 1. 255. 1. 4.

Industria personæ electa presumitur, quando commissio esset grauis, & explicata ardua causa, ibid. 5.

Industria personæ electa censetur, quando eligitur persona, aut datur à Papa per Signaturam suam, vel de eius mandato super exequendis aliquibus. ibid. 7.

Barof. Collect. Tom. 111.

Industria personæ electa censetur, quando in rescripto commissionis dictum esset, *fratres*, vel *consilii de tua prudentia*, & *de reuerentia mandamus*. 1. 255. 2. 9.

Vel si dicatur, *personaliter exequaris*. ibid. 10.

Vel si dicatur, *discretionis tua mandamus*. ibid. 11.

Vel si dicatur, *super quibus negotiis expediendis conscientiam tuam eneramus*. ibid. 12.

Vel si dicatur, *tu cognoscas*. ibid. 13.

Industria personæ non dicitur electa per onus celebrandi Missas. 2. 47. 2. 3.

Ineptitudinis libelli exceptio potest opponi post litteram contestatam. 1. 608. 1. 17.

Infamatio inquisitionem præcedere debet, siue iudex procedat ad partis querelam, siue etiam ex officio. 3. 15. 1. 9.

Infamatus de apostasia deficiente probatione compellitur ad se purgandum. 3. 87. 1. 1. 2.

Infamatus fide dignus per iuramentum se purgat, alias secus, & censetur non idoneus enormiter peccans. 3. 255. 2. 1.

Infamatus tertio monitus se non corrigens, vsque ad purgationem ab officio suspenditur. 3. 256. 1. 1.

Infamatus, contra quem crimen probati non potest, debet se purgare iuramento de veritate, compurgatores vero de credulitate. 3. 257. 1. 1.

Infamatus suspendi potest propter magnitudinem criminis ne dum ab officio, sed etiam à beneficio, & augetur propter hoc numerus compurgatorum; interdum verò ex causa post purgationem præstitam suspenditur quis ad tempus, & deficiens in purgatione punitur vt conuictus. 3. 259. 1. 1.

Infamatus propter delicti grauitatem à beneficio quoque, ne dum ab officio suspendi potest. ibid. 2.

Infamatus de heresi tenetur se purgare. 3. 259. 2. 9.

Deficiens in purgatione, aut eam subire sibi iure iudicium reculans præsumptione admodum vigenti conuincitur. ibid. 10.

Infamatus, vel inimici quando fuerint illi, qui sunt eiusdem ordinis, non admittuntur ad purgationem, sed alij. 3. 260. 1. 5.

Infamia facti, per testes singulares probatur. 1. 502. 1. 45.

Infamia facti an per Papam, vel principem removeri possit. 1. 662. 7.

Infamia non incurritur ex leui iniuria. ibid. 9.

Infamia debet præcedere inquisitionem. 3. 11. 2. 9.

Infamia quænam sit sufficiens, & quis tumor frequens arbitrio prudentis relinquatur. 3. 12. 2. 6.

Infamia est læsæ dignitatis status moribus, ac legibus improbat. 3. 256. 1. 2.

Infamia sola suspendere potest à beneficio iam obtento. ibid. 3.

Infamiam iuris licet Princeps remouere possit, non potest tamen remouere infamiam facti. 3. 258. 1. 4.

Infamis curam monasterij potest gerere. 1. 174. 1. 5.

Infamis efficitur, qui duas simul habet vxores. 1. 200. 1. 2.

Infames consueuerunt fugere loca notioris sue. 1. 364. 1. 5.

Infames & notabiles qui, remissus. 1. 507. 1. 4.

Infames ad beneficia promoueri non possunt. 3. 194. 1. 7.

Infamis infamia iuris prænatur beneficiis obtentis. ibid.

Infantes paruali capaces sunt Baptismi, ac gratiæ per eum recipiendæ. 2. 418. 2. 3.

Infantes infidelium, ac Iudæorum, qui adhuc ad vsum rationis non peruenierunt, an possint inuitis parentibus baptizari, remissus. 2. 419. init.

Infans in vtero matris existens minimè potest baptizari, cum ad illum aqua immitti non possit. 2. 421. 1. 3.

Infans quod fuerit suffocatus à matrice quomodo cognoscitur, remissus. 3. 89. 2. 2. med.

Infans dicitur vsque ad septimum annum exclusus. ibid. fin.

Infans proprie quis. ibid.

Infans, pupillus, & minor, an in delictis excusetur, remissus. 3. 96. 2. 4.

Infans quinque annorum è manibus parentum propter assiduam infantis blasphemias à diabolo creptus fuit. 3. 163. 2. 6.

Infantia quid. 3. 89. 2. fin.

Infantia proximus quis. 3. 90. 1. init.

Infantia proximus an in delictis excusetur, ostenditur. 3. 163. 1. 2.

Inferior vnus esse potest vno respectu, & superior altero. 1. 230. 1. 4.

Inferior superioris iura nequit tollere. 1. 295. 2. 3.

Inferior vt non potest clausula, *ex certa scientia*. 1. 739. 1. 9.

Infidelium coniugum alter si venit ad fidem altero remanente in infidelitatis errore, communis proles assignatur conuerso. 2. 302. 1. 1.

Infideles coniuncti in gradu prohibito à lege Canonica post Baptismum non separantur. 2. 552. 1. 1.

Infideles matrimonio coniuncti in primo gradu consanguinitatis si ad fidem conuertantur, separandi non sunt. 2. 603. 2. 2.

Infidelis ad fidem conuersus non potest diuertere ab infideli ad fidem conuerso, obiciens ei fornicationem tempore infidelitatis. 2. 605. 2. 19.

Infidelis excommunicari non potest. 3. 60. 2. 4.

Infideles depradans non incurrit excommunicationem Bullæ in Exa Domini clausula 3. 3. 125. 1. 5.

Index Rerum, & Verborum,

Vide *Indam.*
Infirmus plexunq; prodest. 1.146.1.4
Infirmus quomodo, & quibus testibus sit probanda, remissus. 1.152.2.8
Infirmus non solum sua, sed etiam suorum pariter excusat. 1.313.1.4
Infirmi, & valerianarij dicuntur ex ex consilio Medicorum. 1.395.2.9
Infirmus quis dicitur, ostenditur. 2.72.2.4
Infirmi quando tempore ieiunij petunt vesci carnibus, cum vigens necessitas exigit, debet concedi, ut euitetur in eis maius periculum. 2.429.1.1
Infirmum morbi periculo carentem an teneatur medicus admodum, ut confiteatur, ostenditur. 3.288.1.4
Infirmi, seu valerianarij ob clerici percussione excommunicati possunt à suis Episcopis absolui. 3.302.2.4
Ingenii bonitas supplet tempus in studentibus. 1.334.1.4
Ingenus quæ dicitur, remissus. 1.103.1.18
Ingenus est qui statim cum nascitur liber est. 1.196.1.3
Ingenus si ducat seruam ignarus seruitutis potest cognita seruitute resiliere, non autem seruus. 2.537.1.4
Ingratitudine in probanda non defertur iuramentum suppletorium. 1.470.2.2.4
Ingratitudinis causæ, propter quas potest pater exheredare filium, quæ sint remissus. 1.593.1.6
Ingratitudo dicitur ventus vrens, sicans fontem misericordie, rorem pietatis, & fluentia gratia. 2.194.2.4
Ingratitudine remissa per patrem adhuc filius remaneat incapax iuris succedendi. 2.195.1.10
Per Ingressum Religionis in ea infirmitate, qua quis decedit, substituto non sit præiudicium. 2.226.2.5
Inhabiles admittuntur quando veritas per alios probati non potest. 1.590.1.2
Inhibitioni contravenire non dicitur qui suam continuat possessionem. 1.455.1.1
Iniuncta, & meretricia vita, vel dissolutio in genere, per testes singulares probatur. 1.592.1.43
Iniunctas mulieris, seu illius mala fama probatur per testes vicinos. 1.599.1.5
Inimicitia potentior iustam causam timoris & absentie præbent. 1.150.2.5
Inimicitia in aduocatione contracta non est consideratio digna. 1.282.1.4
Inimicitia capitalis contrahitur ex retentione vxoris alienæ inter vitum, & retinentem. 1.394.1.3
Inimicitia est iusta causa non manendi in aliquo loco. ibid. 7
Inimicitia capitalis oritur ex lite super bonis. 1.433.1.5
Inimicitia capitalis, quando adest inter coniuges, vxor viro non est restituenda. 1.434.1.5
Inimicitia capitalis oritur ex iniuria verbali. 1.588.2.2
Inimicitia duratissima potest Episcopus licentiam concedere beneficiati, ut in alio viciniori, & tutiori loco manere possit. 2.312.2.8
Inimicitia si superueniat inter debitorem, & fideiussorem, potest fideiussor conuenire debitorem, ut eum liberet à fideiussione. 2.183.1.14
Inimicitia oritur inter testem & eum, contra quem deposuit in causa criminali. 3.6.1.2
Inimicitia, ut repellat testem à testimonio, debet esse capitalis. 3.11.2.6
Inimicitia quæ dicantur capitales, remissus. 3.36.2.7. & 3.301.2.3
Inimicos excommunicare poterit Episcopus si pertinaciter recusatuerint facere conciliationem. 1.297.1.5
Inimicus postea dicitur qui bona nostra tollit. 1.453.2.4
Inimicus iudex recusari potest. 1.694.2.7
Inimicus accusati cohabitantes ab accusatione repelluntur. 3.4.2.1
Inimicus alienus præsumitur conuersans cum eius inimico. ibid. 3
Inimici ab accusando repelluntur quamvis sint reconciliati. ibid. 3
Nisi causa inimicitia iam diu sit extincta. ibid. 4.5
Inimicus præsumitur testis absq; citatione offerens se testimonio in causa criminali, & tanquam suspectus non probat. 3.6.1.3
Inimicus à testimonio repellitur. 3.7.2.1
Inimicus à testimonio repellitur. 3.8.1.4
Inimicus mens est qui cum meo inimico conuersatur. 3.11.2.2
Inimici capitalis testimonium repellitur in causis priuilegiatis, & in criminibus exceptis. 3.36.1.2
Inimicus capitalis reconciliatus, & cum quo est secuta pax, testis esse potest. 3.36.2.8
Inimicum facere non videtur, qui vitur iure suo. 1.112.1.2
Inimicum actione non defertur iuramentum suppletorium. 1.471.1.43
Iniuria quando fertur clericis, vel rebus Ecclesiasticis, si illa aliter probari non potest, laici qui interfuerint, sunt compellendi ad testificandum per censuras Ecclesiasticas. 1.548.1.1

Iniuria non præsumitur per locum illata, & ideo qui hoc delicti probare teneatur. 1.146.1.4
Iniuria non tam factio, quam verbi interrogatur. 1.464.2.4
Iniuria verbalis non tantum dicitur, quæ verbo tenet, sed etiam quæ scribendo fit. 1.464.2.4
Iniurians teneatur actione iniuriarum, etiam quod dicitur remissus. 1.464.2.4
Iniuria atrox quæ dicitur arbitrio iudicis relaxatur. 2.20
Iniuria nasci non debent unde iura nascuntur. 1.146.1.4
Iniuriam passus potest agere ad punitionem iniurie punitæ, ter, ciuilitate, vel criminaliter, & incidit ad damnum. 1.464.2.4
Iniuria dicitur grauis illa, quæ multis altitudinibus, videtur. 1.464.2.4
Iniuria facta facta est. 1.464.2.4
Iniuria non censetur remissa in foro foci per confessionem peccatorum. 1.464.2.4
Iniuria sine dolo & animo iniuriandi non committitur. 1.464.2.4
Iniuriandi animus non præsumitur quando potest fieri alia colectione. 1.464.2.4
Iniuria interrogatur si quis dicat alteri in mercedem. 1.464.2.4
Iniuria atrox quæ dicitur, remissus. 1.464.2.4
Iniuriarum actione teneatur qui inuito domus, & contra illius prohibitionem fundum ingreditur. 1.464.2.4
Iniuriarum clerico inferens potest puniri per iudicem Ecclesiasticum. 1.464.2.4
Iniurie æstimatio debet fieri per patrem cum iuramento, non sine eo. 1.464.2.4
Iniuria facta officiali Regis videtur facta ipsi Regi. 1.464.2.4
Iniuria in dubio præsumitur non vi iudici, sed vi perhæsitæ perne illata. 1.464.2.4
Iniuriam leuem Clerico inferens potest ab Episcopo absolui. 1.464.2.4
Iniuria facta clerico si per eum remittitur non per hoc censetur remissa, quæ fuit facta Ecclesie. 1.464.2.4
Iniuria facta clerico censetur etiam facta Episcopo, si Episcopus 3.304.1.10. fin.
Iniuria quilibet sufficit pro causa restitutionis in integritate, etiam si non sit materia. 1.464.2.4
Iniuria notoria reddit sententiam nullam. 1.464.2.4
Innocentia per vicum testem probatur. 1.464.2.4
Innocentia res per testes de credulitate probatur. 1.464.2.4
Innocentia in probatione admittitur minus idoneis. 1.464.2.4
Innocentius Papa III. quo tempore fuit ad Summum Apollonem euectus, ostenditur, & tripliciter opponitur contra reum in presentem. 1.753.2.9
Innouatio solius chartæ, seu instrumenti, quod erat nimis vetustate consumptum, nihil iuris de nouo tribuit. 1.753.2.9
Innouationem priuilegij, vel instituti potest per aduersarij petere. 1.753.2.9
Innouatio, quando est faciendi de priuilegio, seu instituto amissio, tria necessaria per testes probanda sunt, videlicet gestus, amissum instrumentum, & ipsius reus. 1.753.2.9
Innouatio priuilegiorum nouum ius non tribuit, sed antiquum conseruat. 1.753.2.9
Innouatio, seu confirmatio alia dicitur ex certa scientia, aliis forma communi. 1.753.2.9
Innouatio seu confirmatio in forma communi non reddit aliam validam, sed illum confirmat pro ut ante erat. 1.753.2.9
Inobediens non dicitur qui iure concedit. 1.753.2.9
Inobediencia est vitium inclinans ad non implendum præceptum, seu voluntatem superioris præceptum qua talis. 1.753.2.9
Inobediencia notam incurrit non obediens Apollonici Canonibus. 1.753.2.9
Inopia, & nefaria sunt pacta illa, ut suscepi liberi à iudicio liberari, patris factam hæresim profiteatur, si hinc inde Catholici matris Religionem teneant, & colant. 1.753.2.9
Inops dicitur qui ex operis, vel artificio debet vitam sustentare. 1.753.2.9
Inquisitio etiam inuitus ante tempus locationis factam per locatorem expelli potest, si superueniat necesse sit locatorem domo inhabitare. 1.753.2.9
Inquirere non potest superior de aliis criminibus præter ea quæ quibus testes deposuerunt. 1.753.2.9
Inquisitio formari non potest contra illum, qui per absolutionem à iudice liberatus fuit. 1.753.2.9
Inquisitio non fit de veritate criminum, nisi prius constet de infamia, & tunc non inimici, vel periti sed idonei viri ad persequendam inquisitionem, & ad testimonium admittuntur. 1.753.2.9
Inquisitionis via qui demonstrat, non punitur quia eod. modo dicitur, & sic arbitraria. 1.753.2.9

Collectan. in quinque libros Decretal.

Inquisitio non precedente fama nulla est, & inualida. 3.14.2.5
Inquisitio fama non precedente, si pars non opponat, valet. 3.15.2.13
Inquisitio, quæ sit contra officiales, & eius familiam, ac ministros in synodo, etiam fama non precedente valet. ibid. 15
Inquisitio contra regulares non debet fieri nulla precedente infamia. ibid. 17
Inquisitor contra hæreticam prauitatem quam ætatem habere debeat, remissus. 1.254.1.4
Inquisitores contra hæreticam prauitatem possunt procedere & punire contrahentem cum daabus. 2.605.1.13
Inquisitores generales si non seruauerint debitum inquisitioni ordinem, pruden- & caute se corrigere debent. 3.10.1.1
Inquisitores hæretica prauitatis punire possunt ludæos retinentes nutrices contra sacrorum Canonum statuta. 3.60.2.5
Inquisitores factæ Fidei quomodo Ecclesiæ reconcilient, ostenditur. 3.70.2.18
Inquisitores, & alij iudices Ecclesiastici trahentes reum seculari nullam incurunt irregularitatem, etiam si reus mortis pena afficiatur. 3.76.2.15
Inquisitores contra hæreticam prauitatem possunt procedere, & inquirere contra persistentem in excommunicatione per annum. 3.77.2.12
Inseruientes Ecclesiæ, ac deputati eius seruitio sunt exempti à iurisdictione seculari. 1.371.2.10
Insignis dicitur à Couar. textus in præsent. 1.619.2.2
Insignibus alienis venies in crimen falsi incidunt. 3.217.2.23
Insignibus Apost. dignitatis vi non potest, nisi Legatus de Latere. 3.445.2.19
Insuperditi in excommunicatione ad effectum, ut suspectus habeatur de hæresi, quæ requirantur, ostenditur. 3.77.2.13.14
Insuperditi per annum in excommunicatione est suspectus de hæresi. 3.274.2.2
Insuperditi in excommunicatione, ut contracta dicatur ad effectum priuationis beneficiorum, requiruntur persecutoria cum animi pertinacia in contemptum Clauium. 1.173.1.5
Insuperditi quid sit, ostenditur. 3.44.2.2
Instantia iudicii secundum canones per lapsum triennij non perit, sed est perpetua. 1.366.1.2
Instantia non currit auctori si reus subterfugiens causam trahat, ac differat. 1.366.2.6
Instantia prosequendæ appellationis non currit pendente nullitate sententiæ, quando videlicet nullitas principaliter deducitur. 1.677.1.3
Instantia non datur in supremo Principis auctoritate. 1.699.2.3
Instantia secundum ius Civile in causa Ciuili per triennium expirat. 3.232.1.7
Instanti quis non debet ultra facultates inuitis Ecclesiæ clericis. 2.78.1.1
Instituendi in Ecclesiis non debent esse vniuersi nationis tantum, sed vndeque existant, dummodo idonei sint. 2.78.2.1
Instituere qui potest, potest destituere. 2.337.1.6
Instituendi ius acquiritur potestati laico privilegio Papæ, seu consuetudine, aut præscriptione temporis immemorialis si fuerit per Papam approbata. 2.342.2.2
Instituere habens si fiat patronus, vel ex iure deuoluto debeat beneficium conferre, & nunquid hæc vniuersa actu expediri possint, remissus. ibid. 3
Instituere habens si fiat patronus, vel ex iure deuoluto debeat beneficium conferre, an & quando vniuersa, vel duplici actu expediri teneatur, remissus. 2.372.2.2
Instituens per negligentiam indignum, perdit potestatem constituendi primum successorem, & debet suspendi à perceptione fructuum proprii beneficii, donec visum fuerit superiori. 1.127.1.3
Instituens hæreticum hæredem ante mortem in excommunicationem incidit. 3.67.1.2
Instituens auctorizabilis sine Episcopi consensu ex privilegio, vel consuetudine Archidiacono, vel alij Prælati inferiori an competere possit, ostenditur. 1.205.2.3
Instituto ad Episcopum pertinet in Ecclesiis, quæ ad religiosos pleno iure non pertinent. 2.68.2.4
Instituto & destitutio beneficiorum de iure communi pertinet ad Episcopum in sua diocesi. 2.79.2.3
Instituto ad pias causas an possit liberè alterius voluntati committi. 2.215.2.3
Instituto in Ecclesiis, quæ ad religiosorum præsentationem spectant, fieri non potest nisi precedente ipsorum præsentatione. 3.212.2.3
Instituens scienter in beneficio viuens est deponendus, & ab Ecclesiastica communione depellendus. 2.811.1.2
Instituens canonicè non dicitur, qui beneficium habet ex translatione. 1.219.1.5
Instituto in Ecclesiis patronatus per nonos patronos mutari non possunt, nec vicissitudines Ecclesiarum per eos fieri. 2.349.1.1
Instituto ad præsentationem eius, qui tunc in patronatus Ecclesiæ possidebat, remoueri non debet, licet illud ius ab eo possit.

modum euincatur, secus si non possidebat, sed tantum credebatur esse patronus. 2.357.2.1
Institutus, vel confirmatus à Papa in beneficio manuali, quod consuevit ad Abbatis nutum prouideri, si delictum priuatione dignum committat, tunc quantuncumque in perpetuum sit collatum beneficium, poterit ab Abbate priuari illo. 1.730.2.35
Instrumentum probat euidenter. 1.17.2.3
Instrumentum est probatio probata. 1.51.2.3
Instrumenti ubi sit mentio in aliquo instrumento non creditur, nisi exhibeat primum, secus si ab eodem fuerit Tabellione conscriptum. 1.63.1.2
Instrumenti probata traditione censetur translatum verum mandatum. 1.50.1.2
Instrumenta, & alia iura partium, contraria transactione tolluntur. 1.302.1.1
Instrumentum producens in iudicio tanquam procurator præsumitur in eo procurator ut admittatur. 1.312.2.3
Instrumentum procuratorum ex remota regione allatum habens debitam, & publicam formam, præsumitur à Notario confectum, & fidem facit. ibid. 4
Instrumentorum probatio euidenter est, & manifesta. 1.393.1.3
Instrumentum offerens dicitur incontinenti probare. 1.438.1.7
Instrumentum crediti reddens creditor præsumitur creditum remisisse. 1.456.1.5
Instrumentum productum ex archiuio publico facit fidem. 1.467.2.12
Instrumenta propria contra se non tenent reus in iudicio conuictus auctori petenti edere, nisi sit fauor Ecclesiæ. ibid. 13
Instrumentum publicum, vel confessio partis, quando adest de debito non deservit iuramentum suppletorium alteri habenti vnum testem de solutione. 1.470.2.37
Instrumentum etiam priuatum sigillo authentico munitum fidem facit. 1.474.2.2
Instrumentum per testes an reprobat possit, ostenditur. 1.475.2.10
Instrumentum dicitur euidentissima probatio. 1.483.2.16
Instrumentis publicis annus, mensis & dies apponendus, non tantum hora. 1.488.1.18
Instrumentis necessaria solemnitas est ut locus gesti contractus exprimat. 1.489.2.37
Instrumentum produci potest post aperturam testium. 1.512.2.5
Instrumenta vique ad conclusionem in causa produci possunt. 1.512.2.18
Instrumenta subtrahens aduersario non perdit causam. 1.548.1.3
Instrumenti exemplum non solemniter sumptum fidem non facit absque originali. 1.550.2.1
Instrumenti exemplum non facit fidem. 1.551.1.2
Instrumentis publicis sufficiunt duo testes. ibid. 7
Instrumentum contrit si testes inscripti decesserint, nisi sigillum habeat authenticum, vel à notario sit confectum. 1.551.2.1
Instrumenti productio ita debet coram iudice fieri, ut non sufficiat coram notario & testibus illud exhiberi. 1.554.2.2
Instrumentum publica manu non confectum habens sigillum, cuius litteræ non sunt legibiles, vel scripturæ deletæ, vel enormem patitur fracturam, non probat. 1.554.2.2
Instrumentum corrolum in parte substantiali an probet remissionem. 1.555.2.14
Instrumenti appellatione non venit privilegium. 1.556.1.2
Instrumenta, & scripturæ vique ad conclusionem in causa produci possunt. 1.557.2.1.2
Instrumenta in iudicio produci non possunt postquam fuerit in causa conclusum. ibid. 3
Instrumenti falsitas, vel quod deest instrumento, probari potest per testes. 1.558.1.1
Instrumenta publica, & alia scripturæ sunt coram ipsomet iudice producendæ, ad hoc ut fides eisdem adhibeatur in iudicio. 1.558.1.7
Instrumentum reddit suspectum testis vnus ex numero necessario repugnans. 1.558.2.9
Instrumentum testibus reprobari potest, illis enim repugnantibus vices suas amittit. ibid. 11
Instrumentum etiam si plures habeat inscriptos testes, duobus tamen omni exceptione maioribus quoad eius seriem etiam directè reprobari potest. ibid. 12
Instrumenta communia edi non faciens iudex parti hoc petenti licet appellatur ab eo. 1.559.2.1
Instrumenta partis aduersæ edi debent. ibid. 4
Instrumentum ut habeat executionem paratam debet continere causam debiti expressam, vel per relationem ad aliam. 1.560.2.4
Instrumentis exemplaribus fides adhibenda est, quando ex ipsius tabellionis protocollo traduntur seruata iuris forma. 1.561.2.7

Index Rerum, & Verborum,

- Instrumentum**, vel scriptura ex archiuo publico prolata testimonium publicum habet. 1.628.2.3
Instrumenti totus tenor si refertur in alio probat ac si verè esset ibi instrumentum. 1.738.2.4
Instrumentum euidenter probat, & non secus ac iudicium habet vim definitionis causæ, & dicitur probatio probata. 2.192.1.2
Instrumentum dicitur expressè probare non id solum, quod directè, sed & quod indirectè ex eo colligitur. 2.187.1.6
Instrumenta dotalia de iure Canonico in matrimoniis necessaria non sunt. 2.578.1.4
Instrumenta per notarium hæreticum confecta nullius sunt momenti. 3.80.1.37
Instrumentum interlineatum, seu reseruatum si redigatur in publicam formam, debet notarius in transumpto mentionem facere de illis interlineamentis, seu rasuris, aliis manet suspectum. 3.153.2.7
Instrumenti deperditi tenor, & contenta in eo probari possunt per testes, qui illud perlegerunt si deponunt de tenore, & quod erat sine vitio. 3.229.1.4
Instrumentum, seu privilegium si reformetur cum omnibus requisitis habet eisdem effectus, quos haberet illud prius, quod amissum est. 3.230.1.7
Instrumentum raturas habens in loco suspecto non probat. 3.233.1.17
Instrumentum publicum, vel priuatum faciens mentionem de alio instrumento, non facit fidem, nisi producat originale. 3.346.1.9
Instrumentum confirmans facit plenam fidem de instrumento narrato, etsi primum instrumentum originale non ostendatur. ibid.10
Integra vel non integra quando res dicatur, ac per consequens perpetua iurisdicção, ostenditur. 1.247.2.2
Intellectus deducens iura contra suam naturam ad gratiam fugiendi sunt. 1.165.2.5
Intellectus diuinatorius rejiciendus est. 2.585.2.3
Intelligitur, denotat improprietatem. 1.564.1.4
Intentio in rescriptis maxime attenditur. 1.372.2.5
Intentionis suæ fundamentum quilibet probare tenetur. ibid.6
Intentio attendi debet. 1.63.1.5
Intentio scribentis semper attendenda. 1.347.2.5
Intentio concedentis semper attendi debet. 2.70.2.2
Intentioni secundum quam verba profertur standum est in foro conscientie. 2.448.1.3
Interdicti Ecclesiastici effectus omnes Summus Pontifex privilegio suo in totum, vel ad tempus suspendere potest. 1.70.2.3
Interdictum violans impossibilis est. 1.79.1.1
Interdicti non possunt eligere. 1.98.1.1
Interdictum Vnde vi, non competit contra illum, qui non spoliatus, nec spoliari mandauit, nec spoliacionem ratam habuit. 1.441.1.1
Interdictum Vnde vi, non datur nisi contra illum, qui deiecit. 1.442.1.8
Interdicto vis possidetis quotiescumque ambæ partes sunt in possessione, & vtraque præcedit se possidere, illa obtinere debet, quæ prior possidet. 1.484.1.17
Interdicti sententia non suspenditur per appellationem frequentem. 1.692.1.1
Interdictum an, & quando Episcopus possit suspendere, remissuè. ibid.2.3
Interdictum ad tempus, vel ad certum effectum an Episcopi suspendere possint, ostenditur. 1.704.2.3.4.5.6
Interdictum ferens an illi subiciatur, remissuè. 2.101.1.2
Interdicti tempore prohibetur recitari horas canonicas ex officio publico. 2.474.2.6
Interdicti tempore sanis, & morientibus conceditur Pœnitentia Sacramentum, cum duplici tamen limitatione. 2.475.1.8
Interdictum Ecclesiæ tribus modis fit, per legem, per iudicem, per Parochum, & vnaquæque species declaratur. 2.566.1.2
Interdictum violans exercendo actum proprium sui Ordinis inhabilis est, etiam ad requisitum beneficium obtinendum. 3.197.1.6
Interdictum si non seruant ij propter quorum delictum fuit positum, alij nihilominus seruare tenentur, secus si illi non seruant in quorum fauorem latum fuit. 3.238.2.1
Interdictum generale locale, quod dicatur, ostenditur. 3.239.1.2
Interdictum vnius Parochiæ ciuitatis, in qua plures sunt, an particulare dicatur, remissuè. ibid.3
Interdictum, quando non seruatur ab eo, cuius causa latum est, alij ex Papæ licentia seruare non tenentur. ibid.4
Interdicti generalis tempore Episcopi non prohiberi, qui non fuerunt culpabiliter interdicti clam celebrare possunt. 3.248.1.1
Interdicti tempore privilegium habentes interessendi Diuinis, an teneantur audire Missam sub peccato mortali in diebus festiuis, ostenditur. 3.249.1.7
Interdicti tempore conceditur pœnitentia & viaticum modicis. Clerici, qui seruatur interdictum generale, possunt silentio in cimiterio sepeliri. In conuentualibus Ecclesiis clerici bini, vel triui possunt Horas submissa voce dicere. 2.81.2.1
Interdicti tempore licitum est administrare Sacramenta pœnitentia & adultis. 3.144.1.4
Interdicti tempore licitum est singulis hebdomadis Missam solemnem celebrare causa renouandi corpus Domini nisi non semel, sed pluries in hebdomada. 3.145.1.4
Interdictum generale dicitur quod ferrus non solum in pœnitentiam, sed etiam in villam, vel cultum. 2.193.1.4
Interdictum generale locale dicitur, quod sub nomine cuiusvis vniuersitatis plurius locorum profertur. 3.194.1.4
Interdictum speciale locale est quando aliquis particularis locus interdicatur. 3.195.1.4
Interdictum vnius parochiæ ciuitatis an sit particulare, ostenditur. 3.196.1.4
Interdictum est censura Ecclesiastica prohibens vnam quorundam diuiniõrum, & Ecclesiasticarum sepulchrorum, quæ talia sunt. 3.341.1.3
Interdictum, & cessatio à diuinis differunt. 3.342.1.3
Interdictus & excommunicatus celebrans missam non deest decessu deponitur. 3.371.1.2
Vide Excommunicatus.
Interesse propter etiam minimum datur manentio ad litum. 1.445.2.2
Interesse in probando non defertur iuramentum suppletorium. 470.2.25
Interesse lucti cessantis, & damni emergentis, remissuè. 3.392.2.7
Interlineatura. Vide *Rasura, Cancellatur.*
Interlocutoria executioni demandata non potest rescindi. 1.715.1.28
Interpretatio pertinet ad eum, ad quem pertinet constitutio. 2.8.1.5
Pro Interpretatione privilegiorum an ad alium, quam ad concedentem recurri possit, remissuè. 3.372.1.2
Interpretatio facienda est in depositionibus testium, vtrumque contrarias euitetur, & quantum fieri potest ad concordiam sunt redacendi. 3.373.1.2
Interpretatio in omni dispositione est facienda vbi vtriusque potius, quam petat. 3.374.1.2
Interpretatio illa est facienda, quæ scripturæ concordetur. 3.375.1.2
Interpretatio lumenda est per quam excelsatur quæ à proprio. 1.600.2.3
Interpretatio fugienda est per quam responsa Pontificum & aliquam consultationem, & ius speciale redacatur. 1.719.1.25
Interpretatio plenissima fit in donationibus, & ob hæc clerici onerosa post multas donationes appoia, proutiam donationem tantum respiciunt. 1.191.1.2
Interpretatio facienda est secundum mentem dispositionis. 2.192.1.4
Interpretatio plenior in testamentis est adhibenda. 3.376.1.2
Interpretatio in dubio fieri debet, ut excelsatur quæ à peritiora. 3.377.1.2
Vide Declaratio.
Interrogatus in scrutinio Episcopi an ordinandus sit, Episcopus potest respondere illum dignum, si non novit illum indigne. 1.166.1.1
Interrogatus legitime tenetur sub peccato mortali, vtiatur fœi etiam cum periculo vitæ. 3.378.1.2
Interruptio non datur in præscripçãoe immemoriali. 3.379.1.2
Interruptio quibus modis fiat, ostenditur. 3.380.1.2
Interrumpens aliquem de precebus horatis iam conceptis animo, & voluntate continuandi reliquum illius precepcionis potest nem eius, quod interponitur, an satisfaciatur precepto Ecclesiæ, ostenditur. 2.411.1.7
Institutus decedens sepelitur in sepulchrum mortuorum, vel vbi vult sepelitur, Parochialis tamen Ecclesiæ habet Canoniam portionem eius, quod reliquum Ecclesiæ sepelitur. 1.144.1.4
Intra, includit locum, vel sua extrema. 1.145.1.4
Intrusus apparetur carens titulo potest recipere beneficium obento propria auctoritate. 2.198.1.2
Intrusus ille dicitur, qui post electionem, aut tamen confirmationem, administrat. 2.199.1.2
Intrusus in beneficium qui dicatur, ostenditur. 2.200.1.2
Intrusus dicitur, qui sprete superioris auctoritate beneficium possessionem inuadit. 2.201.1.2
Intrusus dicitur, qui habet ritum, & possessionem à non habente potestatem conferendi. 2.202.1.2
Intrusus quis, & quod modis dicatur, ostenditur. 2.203.1.2
In sua diocesi, & de sua diocesi, in quo dicitur, ostenditur. 3.279.2.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

Inuestitura an transferat possessionem, remissio. 1.69.1.7
Inuestitura rerum sacrarum, quas in domino sunt Ecclesie, siue
 sint mobiles, siue immobiles, sacre sunt. 3.308.1.4
Inuestitur rei alienae an eam teneatur gratis domino restituere,
 ostenditur. 3.131.2.8
Inuestitur ille dicitur in delicto, contra quem maleficio proba-
 tur. 3.77.1.9
Inuestitura verbalis per anulum, vel biretum, vel aliud si-
 gnum non transferat possessionem. 2.78.2.3
Inuestitura, quid significet, ostenditur. 2.83.1.4
Inuestitur tenet in feudis inspicitur. 3.20.2.8
Inuestitur potest quis de una Ecclesia ad aliam transferri. 2.28.
 2.3
Inundatio fluminum rariis contingens inter casus fortuitos nu-
 meratur. 2.138.1.11
Inuicem Abbas non fuit damnatus, sed tantum eius libellus, &
 fuit prophetiae dono praeditus. 1.8.1.2.2
Inuicem Evangelistam an Christus Dominus a neptis ad casti-
 tatis professionem vocauerit, ostenditur. 2.188.1.4
In iure pœnam irrogant abique aliqua priuationis senten-
 tia. 2.691.1.9
Inuicem calor, quo contractus infringuntur, talis esse debet vt
 ab ira consensus penitus alteretur. 2.299.1.3 & 3.89.1.4
Inuicem calore non dicitur facere qui id facit quod homines
 integri iudicii facere solent. 2.299.1.4
Inuicem in delictis non excusat a pœna, nisi sit maxima, &
 iusta. 3.88.2.2
Irregularis beneficii incapax est. 1.104.1.6
Irregularis quando sit exercens artem Medicinæ, vel Chirur-
 giæ, remissio. 1.171.2.4
Irregularis non efficitur ille, cui de consilio Medicorum propter
 infirmitatem amputata sunt virilia. 1.197.1.2
Irregularis efficitur clericus in Sacris constitutus, qui viduam
 cognitam è priori marito in vxorem duxit, & cum ea con-
 summat. 1.202.1.2
Irregularis non est qui baptizat filios infidelium, vel expositos
 sine ulla signo perhibente de ipsorum baptismo. 2.418.1.6
Irregularis non est Advocatus, vel iudex iudicans, aut consulens
 in causa criminali, nisi mors sequatur. 2.436.2.5
Irregularis efficitur, qui rebaptizanti ministrat Acolyti, Diaconi,
 vel Subdiaconi officio fungens. 3.86.2.8
Irregularis non efficitur, qui causa in ludo publicè permisso fo-
 cium interfecit. 3.101.2.2
Irregularis efficitur is ex cuius opera illicita homicidium le-
 quitur. 3.102.1.1
Irregularis an sit clericus censendus, qui ad necessarium rerum
 defensionem raptores occidit, ostenditur. ibid. 1
Irregularis est clericus, qui potuit mortem fugiendo vitare, si
 omnia fuga inualore occidit. 3.102.2.3
An autem liceat ad honorem tuendum incursum post im-
 paciam alapam, fustem, vel vulnus fugientem insequi, &
 occidere, ostenditur. ibid. med.
Irregularis an quis censendus sit in dubio facti homicidij, vel
 iuris, ostenditur. 3.103.2.2
Irregularis se gerere non tenetur, qui dubitat an aliquem
 mutilauerit si facta diligenti inquisitione adhuc dubitat. 3.
 104.1.4
Irregularis censendus est ille, qui feminæ grauidæ præbuit
 pharmacum ad abortiendum factum, sed dubitat an fetus ef-
 fect animatus. ibid. 5
Irregularis se gerere tenetur, qui consilium homicidij, quando
 dubitat vtum suo consilio operatum sit. ibid. 6
Irregularis habendus non est qui sedens equo, quando equus
 fractus habens puerum in via existentem conculcauit, & in-
 terfecit, quod ibi multipliciter declaratur. 3.104.2.1.2
Irregularis non sit clericus incedens in equo feroci cum habens
 male cohibentibus illum, si eum conculcauerit hominem, &
 occiderit. 3.105.1.2.2
Irregularis non sit Minorita si contra regulam equitaret mula
 mansueta, aut infirmos contra medici præceptum, & casu al-
 quem occiderit. 3.106.1.3
Irregularis se gerere debent omnes, qui percussurum, etiam si
 non constet ex quo vulnere percussus obierit. 3.107.1.9
Irregularis se gerere debent omnes dubitantes, an a se lethale
 vulnus fuisset inflictum. ibid. 10
Irregularis est monachus, qui omni adhibita diligentia aperuit
 apostema in gutture mulieris, quæ postea mortua est. 2.109.
 1.2
Irregularis praesumitur ille, qui fuit moralis causa abortus cum
 peccato mortali, si fetus erat animatus. 3.109.2.3
Irregularis non est, qui dum pulsus campanas casu homicidij
 causam dedit. 3.111.1.2
Irregularis est qui proiecit lapidem in Titium, si lapis Titio il-
 lum declinante cecidit in Caium, illumque occidit. ibid. 3
Irregularis an sit qui campanis dat signum, quo aliquis suspen-
 dendus est, ostenditur. 3.111.2.4
Irregularis est ille, qui rescindendo tectum non monens, vel

signum de more ponens, proiecit regulam, ex qua occidit
 viator. 3.112.2.2
Irregularis est clericus non solum si ipse interfecit per se, sed
 etiam si pugil ab eo datus aduersarium occidit. 3.115.1.1
Irregularis sit clericus excedendo Ordinem, quem non habet,
 dummodo scienter, & serio, & ex officio ministret. 3.181.1.4
Irregularis non fit qui in genere interrogatus, in genere aperit
 ius in causa sanguinis. 3.192.2.5
Irregularis sit patens, qui infantem lecto positum oppressit. 3.
 278.1.4
Irregularitas subleuata per Religionis ingressum an reuiscat pro-
 fessione annullata per Superiorem. 1.182.1.9
Irregularitatem non incurrit, qui habet oculum altero maiorem.
 1.195.2.6
Irregularitatem inducit viciu corporis impediens executionem
 Ordinis, & inducens deformitatem insignem. 1.198.1.4
Irregularitas quando nascitur ex adulterio publico vel ex aliis
 minoribus peccatis publicis inducentibus infamiam, in ea
 dispensare potest Episcopus. 1.354.1.15
Irregularitas quæ per profanationem delectatur, ostenditur. 1.364.
 2.6
Irregularitas per testes singularis probatur. 1.302.2.62
Irregularitas per solam penitentiam nunquam tollitur. 2.322.
 1.5
Irregularitas illa, quæ est ex proprio delicto suscepta per profes-
 sionem non tollitur. 3.87.1.11
Irregularitas incurritur ab eo qui homicidio auxilium præstat,
 etiam non cooperatium. 3.97.2.14
Irregularitatem non incurrit qui videns aliquem vulnerari, &
 occidi, valens homicidium impedire non impedit. 3.98.
 1. fin.
Irregularitas non incurritur ab eo qui post consilium datum ad
 homicidium, antequam illud sequatur, consilium reuocat. 3.
 100.1. med.
Irregularitatem incurrit ille, qui armatus cum aliis exiit ad oc-
 cidendum si postea aliquis occisus fuit, etiam si nihil com-
 misisset. ibid. 36
Irregularitas contracta ex dubio facti homicidij, priuat susce-
 ptione Ordinis, non verò beneficii, & aliis similibus. 3.103.
 2.3
Irregularitas etiam publica, quando nascitur ex homicidio
 casuali, potest Episcopus in vitroque foro dispensare ad Ordines
 minores. 3.104.1.8
Irregularitatem non incurrit clericus, qui cum scenam de curia
 deponeret, & prospiciendo prius, ne quem offenderet, proiecit
 in terram pericam, qua scenam continebatur in cornu, casu-
 que puerum oppressit, qui inde mortuus est. 3.105.1.2
Irregularitatem contrahit ille, qui dedit causam rixe, & eius
 amici, famuli, vel consanguinei, alterum cum eo contenden-
 tem, vel pugnantem occiderunt præter eius voluntatem. 3.106.
 2.2
Irregularitatem incurrit ille, qui præsens fuit tractatui habito
 super occidendo eius inimicum ab eius seruis, vel consanguineis,
 & tamen tacuit. ibid. 5
Irregularitatem non incurrit ille, qui ludendo lapidem in alium
 proiecit, animo cum deterrendi, ille verò alias fugiendo lapi-
 dem alium impexit, in capite fuit vulneratus, & medici im-
 peritia mortuus. 3.110.2.1.2
Irregularitatem effugiunt pueri, qui seipsos perterrefaciunt,
 probabiliter ignorantes mortem si inde sequuta sit. 3.111.
 1.4
Irregularitatem non incurrit dans in bello iusto ante confectum
 hastam suæ ensim, siue aliud genus armorum militi pugnant.
 3.115.2.3
Irregularitatis pœnam præscriptam contra Clericos maioribus,
 vel minoribus Ordinibus insignitos, qui excommunicati, vel
 suspensi diuina celebrauerint, incurrit etiam illi, qui auctores
 sunt, vt alias se presentibus diuina faciat. 3.172.1.
 init.
Irregularitatis pœna iure est statuta, si Clerici, vel interditi ce-
 lebrent in loco interdicto scienter, vel actum sui Ordinis pro-
 prium exercent. 3.176.2. init.
Irregularitas est expressiua nullitatis ipso iure. 1.46.2.3
Irregularitas simpliciter latam sententiam declarat. 1.131.2.4
Irregularitas, quid significet, ostenditur. 1.446.1.15
Iteratio eiusdem criminis ex intervallo nouum delictum est. 3.
 267.2.2
Iteris arreptio ad Sedem Apost. habet vim appellationis, si ser-
 uentur ea, quæ seruari debent in appellatione. 1.700.1.2
Iteris arreptio, quæ fit ad Papam ante ceptam causam suspen-
 dit iurisdictionem inferioris. 1.726.1.2
Iudex, vel Maurus testis esse non potest in causis Christiano-
 rum. 1.517.1.2
Iudex testes in causis Christianorum coadiunantur ab aliis inte-
 gris testibus Christianis, præsertim in materia difficilis proba-
 tionis. 1.517.1.3
Iudex potest esse testis contra Christianum, vbi agitur de eo
 conuincendi

Index Rerum, & Verborum,

Convincendo reuerſum eſſe ad infidelitatem. 1.17.2.5
 Iudeus poteſt eſſe teſtis contra Chriſtianum interueniente par-
 tium conſenſu. ibid.6
 Iudei de terris, quas colunt, tenentur decimas ſoluere. 2.247.1.
 1.2
 Iudei decimas personales non ſoluunt. ibid.4
 Iudei habent in filiis ius patriæ poteſtatis. 2.302.1.4
 Iudei, & infideles gaudent Eccleſiaſtica immunitate. 2.449.
 2.50
 Iudei, & infideles licite contrahunt in gradibus per leges Cano-
 nicas prohibitis. 2.604.2.7
 Iudeus effectus Chriſtianus in foro conſcientiæ ab omnibus
 præteritis peccatis & criminalibus abſolutus cenſetur. 2.606.
 1.23
 Iudei an vtantur noſtris legibus, remiſſiue. 2.607.1.3
 Iudei ſervos Chriſtianos habere non poſſunt. 3.53.1.3
 Iudeus Chriſtianum in ſeruum habere non poteſt, in adſcri-
 ptum vero poteſt. 3.53.2.1
 Iudeus poteſt habere adſcriptitium Chriſtianum in conſequen-
 tiam turis, quod poſſidet. ibid.2
 Iudeis non permittitur in dominiis Principum Chriſtianorum
 nouas ſynagogas extruere, ſed tantum antiquas retinere. 3.
 54.1.1.2
 Iudeus ſi habeat cauſam cum Chriſtiano, iudicanda eſt ſecun-
 dum æquitatem, ſed diſtingue vt ibi. 3.54.1.4
 Iudeis non licet in die Veneris ſancto tenere oſtia, vel ſeneſtras
 apertas. 3.54.2.1.2
 Iudeorum ritus quando tendunt in opprobrium Chriſtiane fi-
 dei non ſunt ferendi Iudei in talibus ritibus. ibid.3
 Iudei filius veniendo ad Catholicam fidem patris poteſtatem
 exiit. 3.55.1.3
 Iudei filius veniens ad fidem Catholicam non poteſt prætextu
 ingratitudinis à parente exheredari, imo poteſt alimenta pe-
 tere, & dorem. ibid.4
 Iudei etiam per Chriſtianos poſſunt habere bona ſtabilia. ib.5
 Iudei filius baptizatus retinet iura ſucceſſionis erga parentes, &
 reliquos. ibid.6
 Iudeus retinet iura ſucceſſionis in bonis parentis ad fidem con-
 uerſi. 3.55.2.7
 Iudeo in balneum ingredi non licet, nec ad eius nuptias, ludos,
 & choreas. ibid.8
 Iudeus an inter Chriſtianos poſſit eſſe Notarius, Doctor, Aduo-
 catus, vel arbiter. ibid.11
 Iudei à Chriſtianiſ heredes inſtitui non poſſunt. ibid.12
 Iudei Synagogas de nouo erigere non poſſunt, ſed tantum col-
 lapſas, & ruinam minantes reſtaurare. 3.77.1.1.2
 Iudeorum communio, & familiaritas nobis eſt interdicta. 3.
 57.2.2
 Iudei inuiti non ſunt baptizandi, nec ad hoc cogendi, nec ſine
 iudicio puniendi, aut rebus ſuis ſpoliandi. vel in ſuis feſtiuita-
 tibus moleſtandi, nec ipſorum cæmeteria violanda, aut eo-
 rum corpora exhumanda. 3.58.1.1
 Iudei ad fidem, ſeu Baptiſmum compellendi non ſunt. ibid.2
 Iudeorum, & infidelium infantes, qui adhuc ad uſum rationis
 non perueniunt, non poſſunt inuitis parentibus baptizari.
 ibid.3
 Iudeos expellere non poſſunt Principes Chriſtiani ex ſuo ter-
 ritorio ſine iuſta cauſa. 3.58.2.4
 Iudei ex Roma, Hiſpania, Francia, & aliis regnis olim eieſti fue-
 runt. ibid.5
 Iudei nutrices, vel ſeruientes Chriſtianos habere non debent,
 contraſcientibus interdicitur Chriſtianorum commercium.
 3.60.1.1
 Iudei eam retributionem Chriſtianiſ impendant, quamvis in
 pera. ibid.4
 Iudeus, qui percuſſerit clericum, temporaliter puniatur, & ſi de
 facto puniri non poteſt, interdicitur illi Chriſtianorum com-
 mercium. 3.60.2.1
 Iudei, & Saraceni vtriuſque ſexus debent in terris Chriſtiano-
 rum vti habitu per quem à Chriſtianiſ diſcernantur, & in die
 Paſſionis Domini non debent in publicum progredi, nec in
 conuelliamentum Creatoris proſilire. 3.61.1.1
 Iudei debent à Chriſtianiſ qualitate habitus diſcerni. ibid.2
 Iudei in diebus lamentationis, & Dominicæ paſſionis in publi-
 cum prodire non debent. 3.61.2.4
 Iudeorum illuſiones, & opprobria in ſpretum Fidei ſunt maxi-
 me damnata. ibid.6
 Iudeus carnaliter cognoscens Chriſtianam, qua pena ſit punien-
 dus, offenditur. ibid.7
 Iudeum, vel Paganum publicis officiis præponens, per Conci-
 lium Prouinciale corripitur, & præpoſito denegatur Chriſtia-
 norum commercium donec depoſuerit officium, & in uſus
 Chriſtianorum pauperum reſtituat inde quaſita, ſecundum
 Episcopos prouidentiam. 3.62.1.1
 Iudei ſunt incapaces cuiuſcuſque iuriſdictionis, & poteſtatis in-
 ter Chriſtianos. ibid.2
 Iudeo, vel infideli inter Chriſtianos officium publicum commit-

tens debet nedum puniri, ſed dicitur ſacrilegium commiſiſſe
 ibid.3
 Iudei, vel pagani publicis officiis perſeſcendi non ſunt, & ſi
 Regalia iura venduntur, ad ea colligenda præſentibus eſſe Chri-
 ſtianus non ſuſpectus. 3.62.2
 Iudeus eſt proſus incapax cuiuſcuſque iuriſdictionis, & po-
 teſtatis, tam ordinariæ, quam delegatæ inter Chriſtianos. ibi-
 dem 2
 Iudei repelluntur ab oneribus, & honoribus publicis. 3.62.3
 Iudeo non licet emere, vel in ſuo ſeruitio tenere hominem
 priuatum, vel baptizari uolentem. 3.62.4
 Iudei per ſubtractionem communionis Chriſtianorum, & pro-
 Principes ſeculares cogendi ſunt ad viſum reſtaurandi. 3.
 142.2.1
 Iudeis viſus exercere non licet.
 Iudeus poteſt puniri per indirectum poenis Eccleſiaſticis ſi ſine
 exerceat. 3.62.5
 Iudei ligantur ſtatutis locorum, quæ habitant. 3.62.6
 Iudei etiam compellendi ſunt ad reſtituendas viſas carceris
 Chriſtianiſ, & ad ſoluendas decimas, vel oblationes de rebus
 poſſeſſionibus. 3.62.7
 Iudeus poteſt puniri per indirectum poenis Eccleſiaſticis ſi ſine
 viſu exerceat. 3.62.8
 Vide 2.149.13
 Iudeus non ad libitum, ſed ſecundum communem & magis reco-
 gram Doctorem opinionem tenetur iudicare. 1.11.1.7
 Iudeus iudicando contra ſtylum facit ſententiam. 1.12.1.5
 Iudices delegati generali nomine excoſcutores appellantur. 1.41.
 1.3
 Iudices excoſcutores non impediuntur ex vi cauſa, de qua hic, vt
 poſſint procedere ſine collega impedito, non ſunt excoſcutores
 impedimentum à parte rei. 1.41.1.4
 Iudeus ſue ſit excommunicatus à principio, ſue medio tempore
 ſemper actus per ipſum factus eſt nullus. 1.41.2
 Iudeus poteſt eſſe imperator, dummodo requiritur Aſſeſſor. 1.41.3
 Iudices delegati cognoscunt verum ſua ſit iuriſdictione, & quan-
 tian ſuper exceptionibus ſui fori decernant. 1.41.4
 Iudicis arbitrio relinquuntur qui debeant dici maiores, quique
 minores. 1.41.5
 Iudeus cognoscit an ſua ſit iuriſdictione quando eſt diſcretus in
 riſdictionis inter ipſas partes. 1.41.7
 Iudeus debet eſſe prior ad abſolendum, quam ad tranſman-
 dum. 1.41.8
 Iudeus poſtquam deſinitio pronuntiat, auditur in cauſa appella-
 tionis nullitatis, ſeu tractationis ſententia, ſua vi aſſert.
 & ſe pro illius deſenſione opponere poſſit. 1.41.9
 Iudeus poteſt cognoscere, & videre verum ſibi competat iuriſ-
 dictio etiam quando pars ei aliquid opponit, quod conuoluit
 illum omnino carere iuriſdictione in ea cauſa. 1.41.10
 Iudeus qui non eſt virtute reſcripti excoſcutor in expenſis. 1.41.11
 1.9
 Iudeus tenetur condemnare victum victori in expenſis, ſi petitor
 fuerit. ibid.10
 Iudeus virtute cauſulae, ius, & iuſtitiam adminiſtrare, poſt con-
 demnare victum in expenſis parte non petente. ibid.11
 Iudeus, qui omiſit condemnationem expenſarum cauſa non tenetur
 reum in illis condemnare, non videtur cum ab illis phlo-
 uere. ibid.12
 Iudeus Eccleſiaſticis inquirere tenetur de qualitate, & idoneitate
 perſonæ eligendæ. 1.41.13
 Iudeus ſemper præſumitur iudicariſſe pro re iure. 1.41.14
 Iudeus, qui iudicauit in prima inſtancia, dicitur ſuſpectus in cauſa
 appellationis. 1.41.15
 Iudeus, qui in primo inſtancia fuit, non poteſt eſſe Adcoſcutor
 ſecunda. 1.41.16
 Iudicis mandatum & ſententia iuſta præſumitur. 1.41.17
 Iudeus præſumitur iudicariſſe pro re iure debebat. ibid.18
 Iudeus ſi promittit impunitatem delinquenti ſi veniens reſ-
 ſeatur an ea patefacta teneatur illum punire, reſcriptum. 1.
 149.2.4
 Iudeus quod temporis ſpatium expectare debeat excoſcutorum
 lapſo anno antequam ad declarationem, vel priuationem
 beneficiorum procedat, offenditur. 1.49.2.5
 Iudicis arbitrio relinquuntur, quod dicatur molitum victum. 1.
 195.2.7
 Iudeus Eccleſiaſticus vbiſcuſque eſt negligens in adminiſtratione
 rerum Eccleſiaſticarum, deponendus eſt. 1.49.2.8
 Iudeus ſecularis verè deſinitur vt ſit is, cui ſine Magiſtra manu
 ſicior, aut non habita ratione ad illam, iuriſdictione manibus
 eſt. 1.49.2.9
 Iudeus qui alternatiue duas penas imponere poſſit, minorem
 eligere tenetur. 1.49.2.10
 Iudices quando ſunt duo, vel plures in aliqua cauſa deputati,
 vnus non poteſt ſine alio procedere, nec aliquid facere, quod
 de iure ſit validum. 1.49.2.11
 Iudices delegati, ſi plures ſint, vnus ſine alio iudicare non poſſit.
 ibid.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

Index qui se vult excusare, debet istam excusationem exponere.

1.39.2.5

Indices ubi plures dati sunt cum clausula, quod si non omnes, &c. valebit sententia lata per duos iudices de consensu partium.

ibid. 6

Index terminus quando diem certum praefinit, non tamen horam, citatus tenetur comparere ea hora, in qua pro tribunali sedere, & ius reddere solet.

1.241.2.3

Index matutino, vespertino, & meridiano iudicare potest.

1.242.1.7

Index suspectus recusari non potest ab eo, qui licet illum non impetruerit, nec de eius consensu fuerit electus, habita tamen notitia de causa suspicionis, continet in illius iurisdictionem.

1.242.2.5

Index impetrans non potest illum allegare suspectum. ib. 6

Potest tamen si causa suspicionis superueniat post impetrationem.

1.243.1.10

Index debet iudicare secundum allegata, & probata, etiam contra propriam conscientiam, nisi superior iudex Superiorem non recognoscens.

1.246.2.17

Iudici male exequenti violententer resisti potest.

1.247.2.4

Indices si plures dati sunt simpliciter, tunc vno suspecto omnes redduntur suspecti.

1.254.1.2

Index dari non potest ab alio, quam a Principe minor 18. annorum, etiam si partes consentiant.

ibid. 6

Index potest penam minuere ob amicitiam, quam cum persona delinquentis habuit.

1.258.2.2

Index ex mera officii sui necessitate potest procedere ad crimina corrigenda.

1.262.2.6

Indices Ordinarii Ecclesiastici innocare possunt auxilium brachij secularis.

ibid. 7

Index debet iudicare secundum allegata, & probata.

1.265.1

Index quando est ordinarius iure quodam speciali si negligens fuerit, sua iurisdictione ad Superiorem devolvitur.

1.275.1.3

Index Ecclesiasticus & secularis mutuo sibi praestare tenentur auxilium in exequendis mandatis, & sententiis.

ibid. 6

Index Ecclesiasticus zelo correctionis, & punitionis aliquando, vel statuto, vel sententia quadam delicta punire potest pecuniaria poena, ubi ea magis timeatur.

1.276.1.15

Index dicitur quasi ius dicens populo, sicut & iudicare quasi ius dicere.

1.280.2.2

Index in iure generale nomen est comprehendens omnes, & solos illos, qui publica iudicandi, & cognoscendi auctoritate funguntur.

1.281.1.4

Indices proprie illi soli erant, qui publica auctoritate fuerint constituti, non qui privatorum consensu electi.

ibid. 6

Indices alij sunt, qui iurisdictionem habent, alij qui notionem.

1.281.2.8

Indices quidam sunt qui iurisdictionem habent suo iure, quidam qui alieno beneficio, seu commissione.

ibid. 9

Index etiam delegatus potest dare Advocatum etiam de suis domesticis partibus, quae illum habere non potest.

1.282.1.1

Index potest supplere de iure quae delinunt Advocatis.

1.282.1

Index potest condemnare partem in fructibus, interesse, & expensis, licet non petantur, saltem ex claus. *ius*; & *Iustitiam*, &c.

ibid. 4

Index non iudicat super non petitis.

ibid. 5

Index inferior potest differre executionem sententiae Principis, quia condemnavit aliquem iracundia motus, aut ob vindictam non servato iuris ordine.

1.286.1.13

Index debet studiosè agere ut promissa adimpleantur.

1.299.2

Index potest, & debet se interponere pro transactione inter partes faciendâ, praeterquam in casibus in quibus iura hoc non admittunt, ut super matrimonio.

1.308.2.1

Index an & quando salva conscientia possit partes litigantes reducere ad concordiam, remissive.

ibid. 3

Index potest penam minuere ex bono, & aequo ubi causa aliqua id suadet.

1.309.1.6

Index secularis solus est competens ad penam sanguinis imponendam pro adulterio, quoad alias vero penas crimen adulterij est mixti fori.

1.315.1.2

Index Ecclesiasticus solus est competens ad cognoscendum de adulterio, ut ratione illius diaconum celebraretur.

1.315.2

Index contra ipsum actum potest testificari.

1.342.1.7

Index Ecclesiasticus in spiritualibus annexis competens est.

1.352.2.3

Index debet providere ut litigantes seruent solemnitatem iuris.

1.358.1.1

Index Ecclesiasticus potest per viam denuntiationis Evangelicae, seu iudicialis, procedere contra quemlibet peccatorem etiam laicum, maxime ratione perjurij, vel pacis fractae.

1.362.1.1

Index similem causam, vel plenè consimilem habens est suspectus, & à iudicando temeretur.

1.365.1.1.6

Iudices si de principali, & exceptionibus praedicialibus simul cognoscunt, vel super principali, lite non contestata, testes recipiunt, licet ab eis appellatur.

1.365.2.4

Iudices tripliciter possunt considerari, alij dicuntur competentes simpliciter, alij incompetentes, prorogabiles tamen, alij tandem incompetentes, & improprorogabiles, & declarantur singulae species.

1.369.1.1.1. & seqq.

Index secularis si clericum per se distinguit, vel condemnat, excommunicari debet.

1.370.2.1

Iudices seculares personas Ecclesiasticas condemnare, vel iudicare non debent.

ibid. 2

Index, qui negligit facere iustitiam, litem facit suam.

1.375.1

Index Ecclesiasticus iudicare potest laicos tam civiliter, quam criminaliter, ubi habet dominium temporale.

1.376.1.2

Index secularis quando est negligens in faciendo iustitiam, Ecclesia tunc etiam contra laicos cognoscit.

1.377.1.2

Index Ecclesiasticus potest cognoscere de causis viduarum, & aliarum miserabilium personarum laicarum, quando iustitiam coram seculari consuequi non valent.

1.377.2.4

Index Ecclesiasticus potest se immiscere seculari iurisdictioni ratione connexitatis.

ibid. 7

Iudici Ecclesiastico permittitur laicos compellere de iniuriis, & damnis Ecclesiae illatis satisfacere.

1.382.1.4

Index etiam delegatus compellit actorem ad respondendum reo in causa reconventionis, & utramque causam ordine successivo simul audire, & vna sententia terminabit.

1.389.1.1

Index vnius ex litigantibus commensalis recusari potest.

1.394.1

Index conciliis vnius ex litigantibus, an & quando ut suspectus recusari possit, remissive.

ibid. 5

Index Ecclesiasticus non debet facultatem concedere mulieri, ut secundo nubat viro, nisi verosimiliter praesumatur de morte prioris.

1.396.2.17

Index ob causam penam à iure statutas minuere, & remittere potest.

1.397.2.9

Index in scriptis citare debet.

1.402.2.2

Index non potest prorogare terminum legalem certum.

1.402.1

Iudici Ecclesiastico non permittitur de damnis, & eo quod interest, pronuntiare quando alterius sponsi culpa matrimonium non initur.

1.414.1.3

Index datus, ut de proprietate cognoscat, aliquid de possessione pronuntiare non potest, quod multis modis declaratur.

1.422.1

Index electus de partium consensu recusari potest, vel ab vna illarum si nova recusandi causa superuenisset.

1.428.1.2

Index post conclusum in causa vsque ad sententiam potest interrogare partes ad clarificanda dubia.

1.428.1.5

Index Ecclesiasticus potest censuris compellere coniuges ad cohabitandum.

1.439.1.11

Index propter contumaciam rei potest rem petitam sequi, & ipsum contumacem in expensis condemnare.

1.447.1.1

Index arbitrari potest intra quem terminum reus comparere debet ad praestandam cautionem, & expensas.

1.451.2.4

Index ex officio potest iuramentum & supplementum probationis deferre quodcumque sibi videbitur, etiam parte non presente.

1.469.2.10

Index non debet petitionem, vel exceptionem recitare ob praesumptam malitiam partis petentis, vel opponentis.

1.482.1

Index potest attentis circumstantiis praescribere vnum, & eundem terminum, tam productioni, quam reprostationi testium, intra quem exceptiones probari debeant, insimul cum probatione principali.

1.483.1.8

Index debet habere notarium, vel duos viros idoneos, qui scribant acta iudicij, alijs si quid difficultatis emergerit, per Superiorem puniretur, nec crederetur ei super processu nisi in quantum per acta, vel alijs per legitima documenta constabit.

1.486.1.1

Iudicis simplicis assertioni sine scriptura in causis minimis standum est.

1.487.1.7

Iudici regulariter non creditur.

ibid. 8

Iudicis officium non est scribere, & si de facto scribat, illi non creditur.

1.488.2.2.4

Index mittre debet examinatore discretum ad recipiendos testes, qui ad eum commodè venire non possunt.

1.507.1.1

Index finita prima dilatione iusta causa allegata secundum dilationem dare debet.

1.513.1.4

Iudicis vnius verbo non creditur, scriptura verò eius per testes reprobari potest.

1.523.1.1

Index non potest esse testis.

1.523.2.2

Index datus ad causam quando non venit ad sententiam, vel fuit reculsus, aut compromissum expiravit, potest esse testis.

1.538.1.3

Index testimonium ferre non potest in causa coram eo veritate, vel in qua fuit iudex.

ibid. 4

Index

Index Rerum, & Verborum,

- Iudex** si de re, super qua litigatur, veritatem sciat, potest recusari, vt testificetur. *ibid. 5*
Iudici licitum est prudentibus promissis, & bonis simulationibus reum allicere ad veritatem eruendam. *1.562.2.3*
Iudex Ecclesiasticus loci Ordinarius competens est ad compellendum contrahentem, in cuius fauorem fuit iuratum, vt iuramentum remittat quando contractus habet vitium simulationis. *1.574.1.5*
Iudex contra usurarium inquirere potest parte non petente. *1.591.1.3*
Iudex Ecclesiasticus potest facere proclama sub pena excommunicationis, vt quicumque scit veritatem super tali negotio comparcat in iudicio ad deponendum. *1.591.2.4*
Iudex ex officio pro eruenda veritate potest iuramentum in supplementum probationis deferre quodcumque sibi videbitur. *1.600.2.3*
Iudex quibus ex causis alteri ex partibus iuramentum deferre possit, remittit. *1.604.1.2*
Iudex recusatus potest compelli respondere super articulis suspicionum. *1.606.1.8*
Iudex recusatus ob crimen. *ibid.*
Iudex si positiones suspensionis contineant turpitudinem. *ibid.*
Iudex statuere debet terminum ad omnes dilatorias proponendas, post quem excipiente non audiet, nisi in tribus casibus hic exceptis. *1.607.1.2*
Iudex potest recusari quocumque magis vnam partem, quam aliam diligit. *1.609.1.2*
Iudici suspecto nunquam Princeps presumitur ex certa scientia causam committere. *ibid. 6*
Iudex potest appellacionem datam, si causa propter quam fuit appellatum, probatur vera, declarabit appellacionem esse legitimam. *1.610.2.1*
Iudex proferens sententiam ipso iure nullam, potest illam reuocare. *1.646.1.3*
Iudices quoad possunt debent lites sopire. *1.646.2.3*
Iudex si in sententia referat se ad acta, & ex illa appareat de errore ipsius iudicis, vitiatur sententia. *1.651.2.6*
Iudici si commissum, & delegatum sit vt si quis coram eo probet intentionem suam, ferat sententiam pro eo alium condemnando, & nihil dictum sit de absolutioe, si tamen intentio, vel causa commissi non est probata, poterit eum condemnare, & aduersarium absolueret. *1.659.2.2*
Iudex in sententia non tenetur exprimere causas, quibus nititur ad ita iudicandum. *1.659.2.2*
Iudex quomodo, & quando possit declarare sententiam suam, remittit. *1.660.1.3*
Iudex habet presumptionem pro se, etiam si sit improbus. *ibid. 4*
Iudex non admittens appellacionem si causa est criminalis deponitur. *1.670.1.3*
Iudex Ecclesiasticus potest appellanti prafigere terminum vt intra illam coram superiore cum processu se praesentet, & eo tempore elapso declarare appellacionem esse desertam. *1.672.1.2*
Iudex qui non derulit appellacioni an possit prafigere terminum appellanti ad eam prosequendam. *ibid. 3*
Iudex a quo an possit arctare terminum appellanti ad prosequendum, seu petendum Apostolos. *ibid. 4*
Iudex a quo potest prafigere terminum appellandi ad docendum de prosecutione appellacionis. *1.674.1.15*
Iudex non potest augere terminum ad appellacionem interponendam concessum. *1.674.2.17*
Iudex ex sola appellacione interposita in vna causa, seu articulo, potest recusari vt suspectus in aliis causis. *1.675.1.2*
Iudices plures damnati, & corrupti odio prosequuntur appellantes. *ibid. 3*
Iudices aliqui adeo indignantur, vt pars grauata timeat appellare. *ibid. 4*
Iudex se sciens re vera non esse iudicem competentem in aliqua causa, & nihilominus pronuntiauit se esse competentem in ea, gesta per eum in hoc casu non valent. *ibid. 5*
Iudex vt suspectus recusari non potest notoriis criminibus. *1.685.1.4*
Iudex quando pronuntiat excommunicatum eum, qui antea lege dispositio est excommunicatus, non requiritur citatio. *1.687.1.6*
Iudex a quo non obstante appellacione cognoscit de causa si appellans non prosequitur, & iudex vt suspectus recusatus potest partes compellere vt alium eligant eorum quo questio terminetur. *1.688.1.1*
Iudex ordinarius eo ipso quod est suspectus, remanet etiam suspectus ab eo delegatus. *ibid. 3*
Iudex ordinarius recusari potest de iure Canonico. *ibid. 4*
Iudex potest prafigere terminum appellandi ad prosequendam appellacionem, quo elapso reassumit suam iurisdictionem, & exerceat. *1.690.1.2*
Iudex recusari potest ex eo quod sit consanguineus partis. *1.691.1.2*
Iudex secularis an possit esse competens ad compellendum litigantes creditores ad remittendas vias, remittit. *ibid.*
Iudici delegata causa cum clausula appellacionis remitti non potest. *1.692.1.2*
Iudex consanguineus vique ad quem gradum testari possit ostenditur. *ibid.*
Iudex recusari potest suspectus ex quavis leui, & incerta causa. *ibid. 8*
Iudex aequaliter coniunctus vique parti recusari non potest. *ibid. 9*
Iudex recusari potest vt suspectus, quia alius contra re propter ciuitatem, & ab eius sententia appellauit. *ibid. 10*
Iudex regulariter recusari potest suspectus ex quibuslibet huiusmodi vitiis. *1.692.1.2*
Iudex remouetur vt suspectus si esse dominus impetrat. *ibid. 13*
Iudex appellacionis remittit appellacionem, & causam ad priorem iudicem, nisi sibi conuenerit a grauante, vt nulla sententia fuisse appellatum. *1.692.1.2*
Iudex recusatus si suspicionis causam propositam iuratur non fuisse frivolum poterit reuocare, & ex minime obstat in eam procedere. *1.694.1.1*
Iudex qui differat partem salutem pro reuocanda, potest vt suspectus recusari. *1.694.1.1*
Iudex vel aduersarius non tenetur deferre appellacionem, vel non derulit appellans. *1.695.1.2*
Iudex a iudicando munere in eadem, in qua recusatus, se abstinere potest, non expectata reuocationis probatione. *1.696.1.2*
Iudex a quo prafigit terminum appellacionis. *1.697.1.2*
Iudex a quo non potest statuere terminum ad deferendum appellacionem. *1.698.1.2*
Iudex appellacionis si fuit appellatum post litem contestatam, & nunc altera pars est contumaciter absent, potest litem terminare sententiando, pro re iure, quam liquet de iure causae. *1.701.1.2*
Iudex si praesens fuerit, necessaria est contestatio litem in iudicio appellacionis, inuicem non sufficit prius iudicis contestatio. *1.702.1.2*
Iudicibus magni debetur honor. *1.702.1.2*
Iudex delegatus, cui est commissi causa appellacionis, potest absque noua commissione cognoscere de causa principalis appellacionis fuisse iustificata. *1.702.1.2*
Iudex probationis quando ab interlocutoria pronuntiatione huiusmodi appellatum ex stylo Romanorum Corix, post litem contestatam reuocare si pars iure quod non sperat iustitiam de hoc in partibus. *ibid.*
Iudex qui suo arbitrio procedere potest, tenetur suspectus inuicem situm sumere. *1.711.1.2*
Iudex delegatus non dicitur praesentare per solam praesentationem commissionis, seu reuocari. *ibid. 3*
Iudicem nubi suspectum culpam non possunt reuocare. *ibid. 23*
Iudex a quo appellatum est de grauante, si illud reuocat, potest in principali causa procedere. *1.712.1.2*
Iudex quando se pronuntiat competentem, vel incompetentem potest appellari. *1.713.1.2*
Iudex semel & iterum tantum sententiam interlocutoriam reuocare potest. *1.714.1.2*
Iudex etiam sine causa, & appellacione interposita potest sententiam interlocutoriam reuocare. *ibid. 2*
Iudex appellacionis interlocutoriae deferens non potest sententiam illam reuocare. *ibid. 3*
Iudex non potest suam sententiam interlocutoriam reuocare postquam iudex ad quem inuenerit. *ibid. 4*
Iudex etiam sine causa potest reuocare sententiam interlocutoriam. *1.715.1.2*
Iudicem recusare volens debet coram eodem suspectum probabilem causam proponere, & eam coram arbitrio committere eligendis probare, qua non probata, sua negotia non iuratur in principali, ea vero probata remitti negotia ad superiorem, vel causam committi de reuocanda sententia. *1.715.1.2*
Iudex suspecto recusato causa suspicionis proposita debet coram iudice recusato, probati tamen coram arbitrio. *1.715.1.2*
Iudex recusatus electis arbitris praefigit terminum suum quo suspicionis negotium terminari debet. *ibid.*
Iudex suspectus recusari potest non solum in causis, sed etiam in criminalibus. *1.715.1.2*
Iudex ordinarius de iure Canonico recusari potest. *ibid. 3*
Iudex recusari non potest ex quolibet causa reuocandi bene reuocari, sed ex iusta, legitima, & rationabili causa. *1.716.1.2*
Iudex, vt suspectus in notoriis criminibus recusari non potest. *ibid. 13*
Iudex quando est dubius, & vult consulere superiorem, debet dare copiam consultationis partis, alioquin ei non contradicatur. *1.719.1.2*

BARBOSA
 in l. 1. de Can.
 To. 2. p. 131.
 C. 1.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Iudex inferior si ad superiorem referat questionem facti, præsumitur quod causa exonerandi hoc faciat. **ibid. 3**
Iudex à quo potest innuocare quando tendit ad faciliorem exitum appellationis. **1.724.2.28**
Iudex inferior cognoscere non potest de re scienter confirmata per Papam, nisi confirmatio non teneatur, quia subrepticia, vel de re litigiosa. **1.727.2.1**
Iudices Ecclesiastici, & delegati gratis iudicare debent. **2.62.1**
Iudex pro munere temporali sententiam ferens quas penas incurtat, remittit. **ibid. 2**
Iudici data non quidem determinatè in fauorem dantis, sed simpliciter, & indeterminatè, ut cum expediat, prout iustitia postulauerit, an sit obnoxia restitutioni, ostenditur. **ibid. 5.6**
Iudici dans pecuniam pro conseruatione iuris sui, vel etiam pro redemptione indebitæ vexationis, non tenetur in aliquo, nec punitur. **2.8.1.12**
Iudici datum in dubio, præsumitur datum in malum. **2.8.2.15**
Iudex Ecclesiasticus punire potest seculares inducentes habitum regularium in ludibrium. **2.9.2.5**
Iudici electio est in penis alternatiuis, quando ad illum, vel etiam ad neminem verba diriguntur. **2.11.1.6**
Iudex procedit ex officio in notoriis, etiam nemine accusante. **2.18.2.2**
Iudex, vel officialis non debet exequi Principis, aut alterius superioris iussu præceptum, quando illud exequendo timeretur de vniuersali scandalo. **2.44.2.3**
Iudex compromissarius factus inter duos electos ad aliquam dignitatem, potest vnum confirmare, & alteri pro bono pacis de prouentibus prouisionem facere. **2.55.1.1**
Iudicis monito requiritur in factis, & dispositionibus negatiuis, ut quis in penam incidat. **2.68.1.8**
Iudex quilibet dicitur minister Dei in terris. **2.104.1.2**
Iudex in quibus casibus potest procedere contra reum, quamvis nullus sit accusator, remittit. **ibid. 3**
Iudicis imprudentia venditori nocere non debet. **2.153.2.17**
Iudicis mandatum ut emphyteuta non soluat pensionem excusat à caducitate. **2.155.1.127**
Iudex inquirere potest ex officio etiam ad priuata vitia ubi agitur de exequutione testamenti. **2.159.1.4**
Iudex exculari potest si omnia communi Doctorum opinione iudicet secundum illam, quam aliquando eius præceptor veteram esse affirmat. **2.237.2.5**
Iudici asserenti subesse causam necessariam absentiæ fides adhibetur ad delegationis validitatem. **2.245.2.5**
Iudex procedere potest in exactione decimarum per monitionem, & præceptum, & compellere recalcantem. **2.250.2.3**
Iudex potest pronuntiare super successu eius, quod principaliter petitur. **2.334.1.5**
Iudex in notoriis potest inauditam partem spoliare. **2.344.1.4**
Iudex requisitus si nolit exequi decretum iudicis requentis, nec eius precibus consentire, eius superior est omnino interpellandus. **2.355.2.4**
Iudex potest moderare concessionem, & inæqualitatem ex postfacto superuenientem ad modum iustæ exactionis reducere. **2.484.1.6**
Iudicis arbitrio relinquatur quantum vna Ecclesia parochialis ab altera distare possit ut commodè Sacramenta sumere inde possint parochiani. **2.434.1.4**
Iudex laicus non debet iudicare, nec hospitium quærere in domibus Ecclesiasticis. **2.436.2.1**
Iudex secularis in domo Ecclesiæ ius dicere non debet. **2.437.1.2**
Iudices seculares prætextu alicuius consuetudinis hospitium in Ecclesiis domibus vendicare non debent. **ibid. 3**
Iudicia prudentis arbitrio relinquuntur qualis debeat esse certitudo mortis prioris viti, ut vxor secundo nubat. **2.482.2.5**
Iudex Ecclesiasticus solum est competens, quando agitur de coniugii separatione ad lepram. **2.532.1.4**
Iudicis arbitrio relinquatur quando maritus diu abesse dicatur ab vxore. **2.533.1.4**
Iudex à quo generaliter potest intentare illa, quæ tendunt in fauorem exitum causæ appellationis, non tamen cognoscendo de eius viribus. **2.567.2.3**
Iudex à quo est appellatum in causa matrimoniali inhiibendo paribus ne interim lite pendente alteri nubant, non dicitur attentare. **ibid. 5**
Iudex Ecclesiasticus, ad quem causa nuptialium, vel alia spiritualis remittitur, potest opponenti exceptionem illam præfigere terminum peremptorium intra quem probare teneatur, non verò iudex secularis. **2.576.1.4.5**
Iudicis auctoritas, seu iussus in illicitis excusat à dolo. **2.584.1.3**
Iudex ex officio parte iniura procedere potest ad retractandam sententiam in coniugali causa latam, ubi de errore certior factus fuerit. **2.599.2.6**
Iudex Ecclesiasticus cur de causa dotis in hoc textu cognouit, ostenditur. **2.614.2.6**
Iudex Ecclesiasticus non debet mulieri facultatem concedere, ut secundo viro nubat donec certum nuntium acceperit de

Barlos. Collect. Tit. 111

morte prioris quantumcumque annorum spatio quindecim abfuerit. **2.618.1.4**
Iudex ex officio potest repellere excusatorem non idoneum. **3.1.2.2**
Iudex sine accusatore procedit super euidencia patati sceleris. **3.5.1.1.2**
Iudicis arbitrio relinquatur quod in iure expressum non est. **3.9.2.6**
Iudicis arbitrio quoties aliquid committitur est locus appellationis. **3.10.1.7**
Intellige ut ibi.
Iudex non potest inquirere de crimine occulto, sed oportet aliquam precedere infamiam, qua iudex ad inquirendum moueatur. **3.13.1.10**
Iudex quamvis sciat crimen subditi, non potest ex officio procedere ad eum accusandum per viam inquisitionis antequam ille accusetur. **3.13.1.9**
Iudex, & accusator debent esse diuersæ personæ. **3.14.2.3**
Iudex contra neminem potest procedere ad accusationem, nisi adit aliquis accusator. **ibid. 4**
Iudex habens à statuto, seu Principe plenum arbitrium in procedendo, & puniendo delinquentes, adhuc non procedente infamia inquirere nequit. **3.15.1.8**
Iudici asserenti in inquisitione famam præcessisse non creditur, nisi de ea aliunde appareat per testes. **ibid. 15**
Iudex nulla præcedente diffamatione in crimine hæresis, vel læsæ Maiestatis, procedere potest. **ibid. 16**
Iudex tanquam suspectus in causis criminalibus potest reculari. **3.15.2.19**
Iudex potest procedere contra calumniatorem euidentiæ absque accusatore. **3.17.2.4**
Iudex non potest iudicare secundum causam probatam, & non deductam. **3.35.2.3**
Iudex futurus est, qui ultra petita iudicat. **ibid. 3**
Iudex criminalis potest cognoscere de causa ciuili incidenter ad criminalem. **3.60.2.3**
Iudex secularis in causa hæresis est merus executor. **3.76.1.5**
Iudex qui negligit facere iustitiam, excommunicatur. **3.78.1.18**
Iudex ex negligentia male iudicans facit litem suam. **ibid. 19**
Iudex discretus in penitentia imponenda debet attendere circumstantias ex quibus augetur vel minuitur delictum. **3.96.2.1**
Iudex secularis in causis viutarum an iudex esse possit, remittit. **3.143.2.4**
Iudex ex officio suo vsurarium ad restituendas vsuras compellere potest, non obstante iuramento de non repetendis vsuris per debitorem præstito. **3.144.1.1**
Iudex secularis testem in testimonio coram se ferendo delinquentem punire non potest. **3.151.1.4**
Iudex intermissam quocumque modo accusationem suscipere, & ad sententiam vsque prosequi potest. **3.161.1.2**
Iudex quando videt accusationem esse suspectam de collusionem, non debet cessare ab inquisitione. **3.161.2.2**
Iudex Ecclesiasticus, pro executione sue sententiæ potest implorare brachium iudicis secularis. **3.169.1.7**
Iudex secularis sub pena excommunicationis potest cogi ad præstandum brachium suum Ecclesiastico. **ibid. 8**
Iudex Ecclesiasticus an sit competens contra laicos, qui in negotiis cum Ecclesia gestis eius rebus quoquomodo præiudicant. **3.206.1.14**
Iudex Ecclesiasticus an cognoscere possit contra laicos rerum Clericorum inuolantes, ostenditur. **3.206.2.15**
Iudex Ecclesiasticus potest extra territorium suo subdito communionem prohibere. **3.210.1.25**
Iudex, qui iustitiam facere negligit, & privilegia Sedis Apostolicæ non seruat, suis privilegiis est priuandus. **3.214.1.2**
Iudex in administranda iustitia negligens, aut per dolum, vel imperitiam male iudicans, quas penas ciuiles incurrat, ostenditur. **3.214.2.5**
Iudex per dolum, aut imperitiam male iudicans, qualiter criminaliter puniatur, ostenditur. **ibid. 4**
Iudex iniustitiam faciens non possit, sed omitendo, an easdem penas incurrat, ostenditur. **ibid. 5 & seq.**
Iudex Ecclesiasticus potest punire seculares quætores falsas elemosinas petentes. **3.227.2.10**
Iudex Ecclesiasticus potest punire laicos falsò portantes religionis habitum. **ibid. 24**
Iudex Ecclesiasticus non cognoscit de criminibus laicorum nisi quatenus spectant ad forum Conscientiæ. **3.257.1.2**
Iudex secularis Clericum in testimonio ferendo coram se delinquentem nullo modo punire potest. **3.270.2.5**
Iudex potest cognoscere, & punire iniuriam sibi factam contumplatione officij, quando pena determinata est à iure. **3.273.2.4.6**
Iudicem, qui est in syndicato, offendens, qua pena puniatur, remittit. **ibid. 7**
Iudex Ecclesiasticus potest priuare laicum militia temporali. **3.275.2.1**

¶

Vidd

Index Rerum, & Verborum,

Vide Delegationes.

Iudicandi munus est honor, & nobilitas ex iudicatura causatur. 1.273.2.15
Iudicare, & ius dicere in quo differant, ostenditur. 1.281.1.3
Iudicare munus publicum est. 1.281.2.5
Iudicare nullus debet de confirmationibus Papae sine eius mandato, nisi per falsi suggestionem fuerint oblati. 1.730.2.1
Iudicare est onus. 2.245.1.3
Iudicium illud dicitur iniquum, non solum quod est contra iustitiam, & aequitatem, sed etiam quod est inordinatum, siue contra iuris regulas. 1.239.2.7
Iudicium agnatum cum procuratore reuocato tenet, si reuocationem iudex, vel aduersarius ignorauerunt. 1.317.2.1
Iudicium diuiditur in criminale, civile, & mixtum. 1.349.1.3
Iudicium definitur ut sit actus trium personarum, iudicis, actoris, & rei in iudicio contententium, vel melius ut sit legitima causa cum fœtens strepitu per iudicem facta discussio. 1.349.2.7
Iudicium a citatione incipit. 1.350.1.8
Iudicium aliud ordinarium, aliud extraordinarium. ibid.9
Iudicia vniuersalia & generalia in quo differant, remissiuè. 1.388.2.11
Iudicium exerceeri non potest etiam de consensu partium in diebus festis, nisi necessitas, vel pietas suadeat, secus verò in feriis introductis fauore hominum. 1.408.2.1
Iudicium subreptiuius videtur suspectus, & praesumitur de sua iustitia diffidere. 1.564.1.2
Iudicium agnatum cum Ecclesia vacante non valet. 2.93.2.12
Iudicio in omni tres personae requiruntur, iudex, actor, & reus. 3.356.1.6
Iuramentum semper intelligitur rebus sic stantibus. 1.116.1.14
Iuramentum de obediendo Imperatori non obligat quando per depositionem, vel aliter definit esse Imperator. ibid.15
Iuramentum non extenditur ad actus non cogitados, & futuros. 1.146.2.7
Iuramentum scholasticum de non doctorando alibi, quam Bononia, intelligitur rebus sic stantibus. ibid.8
Iuramentum a parte parti delatum extra iudicium parit exceptionem litis fœtæ. 1.148.2.14
Iuramentum ubi non firmat contractum, sed solum fit de soluendo, facta solutione impletum est, & absque aliqua relaxatione potest solum repeti. 2.325.1.6
Iuramentum pacis frangens subiicitur Ecclesiastico iudicio. 1.3.2.2.6
Iuramento non confirmatur actus quoties in fauorem publicum principaliter prohibetur. 1.479.1.7
Iuramentum calumniae non praestatur in spiritualibus causis. 1.399.1.1
Iuramentum calumniae non subit, qui iam plene probauit. 1.400.2.3
Iuramentum calumniae lite contestata est praestandum vel parum post incontinenti. 1.401.1.3
Iuramentum calumniae sine causa subite recusans cadit ab institutione actione, intelligit per sententiam. 1.401.2.4.5
Iuramentum in supplementum probationis deferendum est semiplene probanti si ab eo petatur, vel in conclusione libelli appositâ sit ei uolens, peto ius, &c. 1.469.1.9
Iuramentum suppletorium, cui deferendum venit, debet esse legalis, & fide dignus, non autem petitus, vel infamis. 1.469.2.12
Iuramentum suppletorium deferendum est usque ad conclusionem in causa, & etiam post conclusionem, si antea petum fuisse, si causa esset summatoria. ibid.13
Iuramentum suppletorium deferendum est actori, quando semiplene intentionem suam probauit, reus verò nihil praestitit, reo verò, & non actori quando reus similiter semiplene probauit. 1.470.1.16
Iuramentum suppletorium non deferitur, quando aliquis se adstringit ad probandum, vel similiter plures haberi possunt. 1.470.2.28
Iuramentum suppletorium non deferitur quando agitur de maiori parte bonorum. ibid.35
Iuramentum suppletorium non deferitur contra iudicem in syndicato. ibid.48
Iuramentum suppletorium non deferitur non habenti notitiam rei. 1.471.2.46
Iuramentum deserti potest viro super copula habita cum sua uxore, cum vir non probat contrarium. 1.473.2.3
Iuramentum ad remittendum per testes necessario requiritur utriusque partis consensus. 1.475.2.6
Iuramentum in principio examinis praestandum. 1.515.2.6
Iuramentum desideratum tactus Evangeliorum. ibid.7
Iuramentum in probando animo succedit in vim plena & concludentis probationis. 1.515.1.2
Iuramentum testibus expresso consensu a partibus remitti po-

test, secus in causa matrimoniali, criminali, & civili aduocis. 1.537.1.3
Iuramenti in remissione a partibus faciendi non requiritur iudicis consensus. 1.537.2.4
Iuramentum calumniae an possit remitti a parte parti, oblatiur. 1.537.2.4
Iuramentum calumniae statuto tolli non potest. ibid.4
Iuramentum quando requirit quod propria manu alius sit non potest iurari per alium. ibid.4
Iuramenti materiam qui Doctores tractant, citantur. 1.537.2.4
Iuramenti nomen deducitur a iure. ibid.4
Iuramentum dicitur etiam iurandum, hoc Sacramentum. ibid.4
Iuramentum definitur ut sit Dei in testem ad confirmationem factorum veritatem actualis, siue virtualis inuocatio. 1.537.2.4
Iuramentum aliud asseritorium, aliud promissorium, & quodlibet vnumqueque, & an inter se differant, ostenditur. ibid.4
Iuramentum in iudiciale, & extraiudiciale dicitur. 1.537.2.4
Iuramentum calumniae, & de veritate dicenda, & de iure dicendum quod? ibid.4
Iuramentum necessarium est illud quod a iudice abique partium consensu deferatur. ibid.9
Iuramenti ad relaxationem agi potest, cuius implementum rationem continet ex parte iudicis. 1.473.2.1
Iuramentum potest remitti ab eo, cui praestitum fuit. ibid.4
Iuramentum praestitum a Praelato de non respondendo rebus Ecclesiae non valet. 1.574.1.4
Iuramentum secundum ubi priori facto, & honesto aduersari nullatenus obligat. ibid.4
Iuramentum praestitum a Praelato de non respondendo rebus Ecclesiae quatenus respicit commoditatem, & utilitatem ipsius Praelati, valet. 1.574.2.1
Iuramenti implementum in melius committitur non potest, si non adstringitur quis iuramento ad implendum quod iurauit si ab alia parte non adimpletur, cuius respectu probatur iuramentum. 1.574.2.1
Iuramentum quando factum est in fauorem tertii cum aliqua conditione, nisi illa adimpleatur, iurans ad iuramentum seruandum non obligatur. ibid.4
Iuramenti forma ponitur. 1.574.2.1
Iuramentum fidelitatis praestant Episcopi personis inter quos suoz consecrationis. 1.574.2.1
Iuramentum est illicitum non solum quando factum est contra iur, sed etiam quando sine illa exoritur. 1.574.2.1
Iuramentum in forma specifica adimpleri debet. 1.574.2.1
Iuramentum metu extortum si potest seruari, sine interuentu aeternae, seruandum est: Ecclesia tamen Romana conuenit tali iuramento absolueri. 1.574.2.1
Iuramentum vel licet metu extortum obliget, donec doceatur non tenere. ibid.4
Iuramentum promissorium de aliquo sine peccato mortali fieri non potest, nullam inducit obligationem. 1.580.2.7
Iuramentum tendens directe in motum proprium non valet. ibid.5
Iuramentum habet vim specialis mentionis. 1.580.2.7
Iuramento tres circumstantiae, seu comites interueniunt debent. 1.584.1.6
Iuramentum Monachi claustris adiutoris non valet. 1.584.2.1
Iuramentum, seu votum calore iracundiae praestitum non obligat. ibid.4
Iuramentum si sit contrarium alteri iuramento licet non est seruandum. 1.584.2.1
Iuramentum nunquam trahitur ad non cogendum. 1.584.2.1
Iuramentum praestitum in praedictum iure loquens non valet. 1.584.2.1
Iuramentum habet vim clausulae, si non valet, valere valet potest. 1.584.2.1
Iuramento in omni intelligitur auctoritas Imperatoris excepta. ibid.5
Iuramentum generale debet ita intelligi, si sit potest ut non obuiet iuri, aliis tamen remissionem non obligat contra iuris obseruantiam. 1.584.2.1
Iuramentum vnum vel debitum si alteri praestatur, illicitum est, & eo non obstante, cui debetur, praestandum est. 1.584.2.1
Iuramentum vni debitum si alteri praestatur, illicitum est. ibid.4
Iuramentum promissorium intelligitur si res in eodem iure permanferit. 1.584.2.1
Iuramentum non extenditur ad futurum euentum. 1.584.2.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Iuramentum de non accusanda vxore de adulterio validum est.

1.595.1.12

Iuramentum licitè ex causa necessaria etiam per Religiosos præstat.

1.596.1.1

Iuramentum factum per creaturas referendo eas la creatorem obligat ad sui obseruantiam.

ibid. 2

Iuramentum præstitum super actu à lege infirmato principaliter fauore iurantis, licet secundario in fauorem publicum, necessariò est obseruandum si non vi vel dolo fuit præstitum, & in alterius præiudicium principaliter non redundat.

1.596.2.1

Iuramentum mulieris iurantis de non contrahendo rerum dotarium alienationi, est obligatorium.

ibid. 2

Iuramenta quæ sunt contra vtilitatem Ecclesiasticam non tenent.

1.597.1.1

Iuramentum in supplementum probationis non deferretur in causis matrimonialibus.

1.602.1.4

Iuramentum an possit extendi ad diem prorogatum? ostenditur.

1.603.1.5

Iuramentum semel iam præstitum non potest extendi ex solo consensu & voluntate iurantis ad alium casum.

ibid. 6

Iuramentum simpliciter præstitum seruandi statuta alicuius Communis, minime extenditur ad futura nisi expresse iurans declaret.

1.603.2.7

Iuramentum delatum à iudice nullus sine iusta causa regularè potest, sed bene si derit à parte.

1.604.1.1

Iuramentum suppletorium quando deferendum sit reo, & non actori, ostenditur.

ibid. 6

Iuramentum suppletorium datur in matrimonialibus causis, ubi adest pluriquam sententia probatio.

ibid. 7

Iuramentum, cuius virtute lata est sententia, excludit appellationem.

1.684.2.2

Etiamsi condemnatis vellet per eminentiam rei probare contrarium eius, quod est iuratum.

ibid.

Eti in sententia lata virtute iuramenti relati.

ibid.

Et in sententia qua reus, cui fuerit delatum iuramentum, fuerit condemnatus ad solvendum.

ibid.

Secus, si is, cui deferretur iuramentum, allegat rationabiles causas, & exceptiones, quare non teneatur iurare, & iudex his relictis præcipit iurare, vel seferri.

ibid.

Vel in sententia lata in causa matrimoniali.

ibid.

Aur in sententia lata virtute iuramenti necessarii.

ibid.

Iuramentum de non alienando sine Papæ licentia non continet solita alienari, quæ inconsulto etiam Papa alienantur.

2.169.

2.2

Iuramentum, quo quis promittit se non reuocaturum pactum legis commissoriæ in pignoriibus, validum, & obligatorium est.

2.174.2.4

Iuramentum contra proprium non potest quis venire.

2.178.

2.20

Iuramentum in supplementum probationis deferendum est potius mulieri, quam viro si illi magis competita esset rei controuersie veritas.

2.264.2.6

Iuramentum recipiens de nouo censu imposito Ecclesiæ persoluendo, compellitur iuramentum absoluerè.

2.381.1.1

Iuramentum potest relaxari à partibus in quorum vtilitatem fuit iuratum.

ibid. 5

Iuramentum à parte parti remitti potest.

2.567.1.9

Iuramentum deferendum est viro super copula habita cum vxore ad eius domum traducta, & quomodo id intelligi debeat, declaratur.

2.500.1.2

Iuramento viri dicentis se copulam habuisse cum impubere non est standum.

ibid. 3

Iuramentum quando in sponsalibus non interuenit, an sit iniuri compellendi, remittitur.

2.501.2.8

Iuramentum an confirmet donationem inter virum, & vxorem, ostenditur.

2.615.2.3

Iuramentum quando factum est in fauorem tertij cum aliqua conditione, nisi illa adimpleatur, iurans ad iuramentum seruandum non obligatur.

2.516.1.8

Iuramentum non efficit validum matrimonium metu contractum.

2.528.1.5

Iuramentum adiectum matrimonio metu graui extorto non obligat.

ibid. 6

Iuramenti ad essentiam non requiritur contractus alicuius rei factus.

2.562.1.12

Iuramentum nunquam trahitur ad ea, de quibus verosimiliter iurans non disposuisset.

3.95.1.4

Iuramentum ab infideli parato iurare per falsos Deos ad redimendam suam necessitatem, & vexationem licitè quis petere potest.

3.136.1.12

Iuramentum à fidei, quem mortaliter scit, aut præsumitur paratum esse ad iurandum falsum, potest quis ad redimendum vexationem in casu necessitatis, aut debiri exigere.

3.136.

2.13

Iuramentum parti præstari debet in expensis, & damnis post taxationem iudicis.

3.266.2.7

Iuramentum ubi propria manu exigitur non admittitur proci-

Berbof. Collect. Tom. 117.

rator, etiam habens speciale mandatum ad iurandum. 3.

299.1.7

Iuramento eius, qui ignorauit, statim ad probandum ignorantiam.

ibid. 8

Iuramentum ab excommunicato ante absolutionem dirigendum est de parendo mandatis Ecclesiæ, & iudicis.

3.301.

1.3

Iuramentum excommunicati de Rando mandatis Ecclesiæ non habet vim absolutionis. Excommunicato nullus communicare tenetur præter personas exceptas, aliàs communicans cum excommunicato incurrit minorem excommunicationem, nisi sit excommunicatus cum participibus suis.

3.314.1.1

Intrare quis non potest etiam iuramentum fidelitatis, aut calumnie sine speciali mandato.

1.56.2.2.26

Iurans alicui vt Prælati suo, vel domino fidelitatem, amissa per eum prælatione, vel dominio illi amplius non debet fidelitatem.

1.116.1.17

Iurari debet de calumnia super exceptione in ciuilibus.

1.240.

2.15

Iurans de calumnia OEconomus, Syndicus, seu procurator generalis.

1.400.1.4

Procurator, vel Syndicus vniuersitatis Ecclesiasticæ, vel secularis.

1.400.2.1

Iurare debens calumnia potest petere tempus ad deliberandum, quando est dubius de facto super quo interrogatur.

1.

401.1.4.

Iurans puellam ducere in vxorem non tenetur accipere si dotem non constituit.

1.476.2.5

Iurans non tenetur iterum iurare successoribus de præstanda fidelitate.

1.567.1.med.

Qui iurauit facere aliquid alicui promittenti etiam aliud, si vna pars non obseruat promissum, altera pars non tenetur ad iuramentum.

1.599.2.1

Iurantes non loqui partem, aut matrem sunt absoluedi ab obseruantia talis iuramenti.

1.584.2.5

Iurans scienter illicitum non indiget absolutione, sed tenetur illud non obseruare. Si verò iurauit ignoranter, debet aliud obseruare si aliquo licito modo est obseruabile: si autem licitum quod parat illicitum, debet obseruare iuramentum, sed de animo deprauato ager penitentiam.

1.589.2.1

Iurantis mens, & intentio inspicitur.

1.592.1.2

Iurans cum muliere contrahere propter superuenientem fornicationem, vel deformitatem, eam repellere potest, non verò propter præcedentem.

1.594.1.1

Iurare prohibetur nisi ex causa necessitatis.

1.596.1.4

Iurans contra legem in sui vtilitatem introductam non peccat.

1.599.1.4

Iurans non esse contra aliquem potest in casibus propriis & Ecclesiæ suæ esse contra eum.

1.600.1.5

Iurans in Ecclesia residere pro seruitiis Ecclesiæ licitè se absentat.

2.36.1.1

Iurans non alienare bona Ecclesiæ, non potest alienare ea quæ sunt de mensa, vel dubitatur an sint de mensa.

2.112.1.1

Iurans non contrariari contractui non potest illum rescindere ob lationem vitæ dimidiam, nisi enormissima latione deceptus proponatur.

2.127.1.23

Iurans patronus non variare, nec cumulare in præsentatione beneficii iuripatronatus, tunc non potest per viam cumulationis, vel variationis alium præsentare.

2.363.1.4

Iurans cum aliqua contrahere, si non subest impedimentum per censuram Ecclesiasticam, contrahere compellitur.

2.472.

2.1

Iurans se vnam pluribus docturum, & postmodum aliquam ex illis carnaliter cognoscat, an illa sponsalia transeant in matrimonium, & quid attento Decretal. Concil. Trident. 1.

473.1.7

Iurans cum aliqua contrahere si vult Religionem ingredi, debet primo contrahere vt iuramentum seruatur, & postea ante copulam Religionem ingredi.

2.479.1.1

Iurans cum aliqua contrahere, moneri potius debet quam compelli, vt contrahat.

2.480.2.1

Iurans aliquam in vxorem accipere, non tenetur, nisi postea purè consenserit, vel eam cognouerit.

2.514.2.1

Iurans respondere tantum ad interrogata, post confessionem auditur volens probare exculationes, quæ confessionem non perimunt, sed exponunt.

3.10.2.1

Iurans se aliquid soluturum certa die, & antequam dies adueniat is in cuius fauorem est facta promissio, incidit in excommunicationem, an debeat illi fieri solutio, ostenditur.

3.82.2.7

Iurans obedire Prælati, & Ecclesiæ, non clero diocesano, sed Capitulo Cathedralis Ecclesiæ obedire tenetur.

3.340.1.1

Iuratz alienius assertioni in iis quæ ab eius animo pendente affirmanti, siue neganti creditur.

3.106.1.4

& quid in criminalibus.

ibid. 5

Iurgium dicitur quasi iuris guarrium.

3.336.1.5

in iure statuendo, non tam iustitia, quam honestas spectatur.

1.4.2.36

Index Rerum, & Verborum,

Iuris Canonici statuta ligant omnes, excepto Papa. 1.10.1.1
Iuris quod quisque in alterum statuit, ipse debet eo vti. 1.15.1.2
Ius ex facto oritur. 1.80.2.4
Iurium incorporalium quasi possessio non acquiritur per actus, qui sunt ex gratia, & amicitia. 1.81.2.3
Iura semper presumunt pro iudice. 1.104.2.6
Iurium incorporalium quasi possessio acquiritur per vnicum actum secundum veritatem. 1.107.1.9.10
Ius summum saepe summa iniustitia est. 1.152.2.29
Ius quod est de seruo facto Diacono etiam de Subdiacono debet intelligi. 1.192.2.1
Ius ad rem acquiritur per praesentationem; per institutionem vero ius in re. 1.260.1.4
Ius Canonicum in omnibus causis Ecclesiasticis, & illis annexis, in quibus vertitur periculum animae, vel agitur de conscientia, & pia causa, semper est observandum. 1.358.1.3
Iuri publico priuato pacto non derogatur. 1.379.1.5
Ius percipiendi decimas est spirituale. 1.399.1.2
Iuris eligendi, & aliorum incorporalium quasi possessio amittitur si possessor inuitus, & contradicens excludatur ab actu ad eadem iura spectante. 1.425.2.1
Iuris eligendi ad quasi possessionem acquirendam, quae sint necessaria, ostenditur. 1.426.2.30
Ius tertij venientis ad causam pro suo interesse in iudicio possessorio, quando dicatur connexus in iure spoliantis ad effectum ut non impediatur restitutionem spoliatum faciendam, remissum. 1.427.2.4
Iuris dispositione fieri potest, ut is, qui est in possessione, eam perdat per lapsum certi temporis, & ei acquiritur, cui debet fieri traditio corporalis. 1.447.1.2
Iuris Canonici aequitas seruanda est de iure Ciuili, quando non reperitur lex in contrarium. ibid.3
Iure simpliciter dicitur *ri*, quod per consuetudinem fit. 1.455.1.4
Iura portio sunt ad absolendum. 2.472.2.8
Iure Canonico deficiente recurrendum est ad iura, & consuetudines Regni, non autem ad iura Imperatorum, vel Iurifconsultorum. 1.490.1.2
Iuri superioris derogari non potest per iuramenta inferiorum. 1.589.1.5
Ius Canonicum aliquando ius diuinum vocatur. 1.600.1.2
Ius reuocandi donationem ob ingratitudinem non transit ad heredes. 2.195.2.23
Ius conferendi quando competit cuilibet in solidum si vnus non confert, censetur censente collationi per alterum factae. 2.240.2.15
Ius in re per praesentationem non acquiritur, sed ad rem. 2.343.1.3
Ius ad rem ut acquiritur praesentato, praesentatio debet fieri coram habente instituere. ibid.4
Iuri Ciuili operam dantes ante clericatum post illum assumptum non prohibentur ad Doctoratus gradum in eodem iure promoueri, etiam si sint monachi. 2.461.2.4
Iura propter criminis atrocitatem transgrediuntur. 3.24.1.3
Ius stalli, seu sedendi certo loco in Ecclesia an vendi possit. 3.44.2.3
Iure plebo quando dicantur Ecclesiae ad aliquem pertinere, remissum. 3.211.1.26
Iuri suo renuntiare vnicuique liberum est. 3.219.2.9
Iura ubi absolute dicuntur posse dispensari, intelligantur de Episcopo. 3.274.1.4
Ius commune adiuvare statuendo potest Episcopus. 3.306.2.5
Ius dictum est à iure, & id iure possit, quod iuste, quod bene: male autem possidet, quod quis vel suis male vtitur, vel aliena praesumit. 3.337.1.2
Iurisdiclio non potest esse incerta. 1.39.2.6
Iurisdiclio non datur in actu ante expeditionem. 1.41.2.4
Quando opponitur aliquid quod contradicit Iurisdictionem iudicis, potest ipse cognoscere an sua sit iurisdiclio. 1.49.2.25
Iurisdictionis exercitium actu acquiritur per confirmationem. 1.96.2.2
Iurisdictiones ordinariae, & delegatae non sunt incompatibiles, sed in vna eademque persona concurrere possunt. 1.196.2. med.
Iurisdiclio voluntaria competens alicui ex commissione legis quando delegari possit, ostenditur. 1.210.2.3
Iurisdictionem turbantes possunt ad iudicem, cuius iurisdiclio turbatur, etiam quod is delegatus esset, puniri. 1.224.1.3
Iurisdictionis turbatores possunt à iudice Ecclesiastico excommunicari, & poena pecuniaria multari. 1.224.2.11
Iurisdictionis prorogatio etiam in criminalibus fieri debet. 1.227.1.4
Iurisdiclio delegati non solum per citationem, sed per solum commissionem de citando censetur perpetuata. 1.238.2.5
Iurisdiclio delegati si expirat in termino peremptorio, quem partibus assignauit, post congruam horam peremptorij, iudex non expectauit consummationem, si non expirat, potest expectare in diem alteram, & iterum citare si vult. 2.241.2.2

Iurisdiclio delegati re integra morte mandantis expirat. 2.247.2.1
Iurisdiclio prorogari non potest per procuratorem non habentem mandatum de re ad rem. 1.248.1.1
Iurisdiclio delegata ad personas non expressas in rescripto, cum de ipsarum consensu prorogari non potest. 1.253.1.1
Iurisdiclio delegata prorogationem non admittit. 1.253.1.2
Iurisdiclio extra territorium exerceri non potest quando cognitur cognitio causa iudicialis. 1.253.1.2
Iurisdiclio spectat ad solum Episcopum de iure canonica. ibid.8
Iurisdiclio spectat ad Episcopum de consensu Capituli. 1.253.2.1
Iurisdiclio per merum extorta non tenet. 1.311.2.1
Iurisdiclio consuetudine acquiritur. 1.311.2.1
Iurisdiclio non perpetuat per citationem nullam. 1.311.2.1
Iurisdiclio iudicis non videtur praesentata per praesentationem litterarum illi factam. ibid.
Iurisdictionis perpetuatio non inducit ex citatione nullam. ibid.
Iurisdictionis quasi possessio non probatur per recommendationis probationem, licet alioquin debeat fieri citatio, ideo petens restitutionem hoc solum probare facciat. 1.443.1.1
Iurisdictionis quasi possessio an & quando admittatur per actum obedientiae violenter extortum, ostenditur. ibid.4
Iurisdictionis quasi possessio probatur per citationem publicam. 1.451.2.3
Iurisdiclio in genere, per testes singulares probatur. 1.501.2.3
Iurisdiclio & iura Episcopalia praesentari possunt ad inferioribus. 1.631.1. fin.
Etiam in iuribus Episcopalis aduocatus, & quae soli Episcopo, & ipsorum dignitati referuntur. ibid.
Iurisdiclio licet possit opposita exceptione citi, admittitur interim prorogari valem. 1.654.1.4
Iurisdiclio est acquisita iudici per praesentationem rescripti, ac priuilegij. 1.654.1.4
Iurisdictionis causa estimationem non recipit. 1.654.1.4
Iurisdiclio non datur in actu ante expeditionem. 1.654.1.4
Iurisdiclio ordinaria si iam coepit est per solum iuratum, non potest tolli quantum ad causam illam per solum iuratum, hoc fiat mentio in rescripto. 1.654.1.4
Iurisdiclio, sive correctio in grauioribus criminibus Regiarum ad solum Abbatem, paucis quibusdam exceptis pertinet. 2.339.2.5
Iurisdiclio Ordinarij per totam diocesim iura praesentat extenditur. 2.351.1.1
Iurisdictionis exercitium arguit siue esse illius territorij cui iudex ius dicit. 2.351.1.1
Iurisdiclio ordinaria non potest ad Episcopum concedi. 3.48.2.4
Iurisdictionis defectus dicitur inordinatus. 3.48.2.4
Vide Territorium.
Iurisprius Princeps reuerentiam exhibet ob meritum ex honorem scientiae. 1.710.1.3
Iurisprius non est simpliciter spirituale, sed spirituale tantum iuri coniunctum, & annexum. 1.710.1.3
Iurisprius etiam laicorum de quorum ad Ordinarium conferendum est per concursum pro illi vice. 1.710.1.3
Iurisprius in fundatione potest referantur ius indimentum inferiori Episcopo de ipsius Episcopi consensu. 1.710.1.3
Iurisprius pertinet Clerico ratione proprii patronatus iurisdictionis saeculare. 1.710.1.3
Iurisprius illud dicitur Ecclesiasticum, quod fundatur bonis intuitu Ecclesiae quousque. 1.710.1.3
Iurisprius Ecclesiasticum in laicos titulo oneris patronatus cum auctoritate Apostolicam, an debeat esse Ecclesiasticum, & effectus laicale. 1.710.1.3
Iurisprius est spiritualibus annexum. 1.710.1.3
Iurisprius causa spectat ad iudicium Ecclesiae. 1.710.1.3
Iurisprius spiritualibus annexum à iudice Episcopali iudicari debet. 1.710.1.3
Iurisprius acquiritur etiam absque alia relatione, & modo expressae non sit, remissum. 1.710.1.3
Iurisprius transire ad heredes quousque. 1.710.1.3
Iurisprius Regis non censetur Papa derogare, nisi dispositiue, & specificae expressae derogatione fieri. 1.710.1.3
Iurisprius donationem non possit condicere Capitulum. 1.710.1.3
Sede vacante. 1.710.1.3
Iurisprius diuindum est quoad commissionem, & exercitium, secus quoad substantiam ipsius iuris. 2.240.1.1
Iurisprius per Clericos comparari nec potest, ut comparatum filij, vel nepotes in Ecclesia patronatus praesentantur. 2.243.2.3
Iurisprius est indiuiduum. 2.243.2.3
Iurisprius gentilitio, & familiaris succedunt descendenti, licet non heredes, in capita, & non in stirpes. 2.243.2.3
Iurisprius gentilitio digne quando iudicatur in iurisdictione. 2.243.2.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

tionem expresse rationem conferendam agnitionis, & quando dubitatur an sit gentilium leniores sufficiunt probationes. ibid. 6

Iuripatronatus potius presumitur hereditarium, quam gentilium. ibid. 7

Iuripatronatus quando in stirpes, & non in capita spectat ad successores, ostenditur. ibid. 8

Iuripatronatus Ecclesiasticum transit ad quoscunque heredes etiam extraneos. 2. 140. 2. 9

Iuripatronatus non venit in restitutione fideicommissi. ibid. 10

Iuripatronatus non transit cum ea vniuersali translatione, quæ sit in fideicommissum. ibid. 11

Iuripatronatus transit ad heredes quoscunque. 2. 341. 1. 1

Iuripatronatus acquiritur ex reedificatione, seu refectione Ecclesiæ penitus diruta. 2. 342. 1. 7

Iuripatronatus non acquiritur ex argumento dotis. ibid. 9

Iuripatronatus donari non potest ab eo ad quem illud non spectat. 2. 343. 1. 8

Iuripatronatus facta venditione Ecclesiæ patronata libera manet. 2. 344. 1. fin.

Iuripatronatus consistens in aliqua vniuersitate bonorum etiam temporalium transit bonis venditis, permutatis, vel aliter alteratis in acquirentem abque Episcopi approbatione. 2. 344. 2. 1. 2

Iuripatronatus consistens in aliqua villa, vel castro data in dotem cum ea villa, seu castro transit in maritum. 2. 345. 1. 3

Iuripatronatus an transeat in conductorem castri, vel villæ ubi illud est, ostenditur. 2. 345. 1. 4

Iuripatronatus in usufructu vniuersitatis bonorum transit. 2. 346. 2. 7

Iuripatronatus personale, & de per se principale, & distinctum non includitur in confiscatione bonorum. 2. 347. 1. 10

In Iuripatronatus pertinere ad conventum possunt Abbas vel Abbatissa solum abque consensu conventus presentationem facere. ibid. med.

Iuripatronatus a laico in laicum sine consensu Episcopi transferri, vel donari non potest. 2. 348. 1. 2

Iuripatronatus translatio ab vno patrono alteri comparatione potest fieri sine Episcopi consensu. ibid. 4

Iuripatronatus quando ex antiqua institutione delatum est filijs, & nepotibus etiam non heredibus, non potest per partem assignari vni ex filiis in alterius præiudicium etiam cum consensu Episcopi. ibid. 5

Iuripatronatus per totum patronum religiosi loci sine consensu Episcopi donari potest. ibid. 6

Iuripatronatus permutari, aut cedi non potest sine consensu Episcopi. 2. 349. 1. 8

Iuripatronatus potest aduersus primum, & verum patronum Ecclesiæ non liberè præscribi. 2. 350. 2. 4

Iuripatronatus inter patronos laicos præscribitur spatio quadraginta annorum. ibid. 5

Iuripatronatus Ecclesiæ si deueniat ad exemptos, non per hoc in nullo debet ladi ius Episcopale. 2. 351. 1. 1

Iuripatronatus acquiritur potest quando venditur res, cui idem ius inseparabiliter adheret. ibid. med.

Iuripatronatus transit cum bonorum possessione, quibus inseparabiliter inheret. 2. 352. 2. 2

Iuripatronatus potest vendi, seu alienari sub bonorum generalitate. ibid. 3

Iuripatronatus potest transire in feudatium, seu emphyteusim, si villa, aut castrum, cui inest, infeudetur, vel in emphyteusim detur. ibid.

Iuripatronatus prohibetur infeudari. ibid. 5

Iuripatronatus transfertur ad heredes, siue sui, siue extranei, siue succedant ex testamento, siue ab intestato. ibid. 7

Iuripatronatus per se vendi non potest. 2. 354. 1. 1. 2

Iuripatronatus annexum oppido an in venditione talis oppidi facta cum expressione illius eidem annexi transeat in venditorem, remissive. 2. 354. 2. 3

Iuripatronatus controversia iudicis Ecclesiastici cognitionem requirit. ibid. 4

Iuripatronatus concessio facta Episcopo sub nomine appellatio non ipsius personæ, sed Ecclesiæ contemplatione facta censetur. 2. 356. 1. 2

Iuripatronatus, seu presentandi in qua possessione existens valide presentat, & eius presentatio amittenda est, ac institutio sequi debet. 2. 358. 2. 5

Ad Iuripatronatus acquirendam possessionem plura requiruntur quæ recensentur. 2. 359. 1. med.

Iuripatronatus possessio acquiritur etiam ex vniuersa presentatione sequuta institutione. 2. 359. 2. 6

Iuripatronatus questio si inter patronos existit, & vacante Ecclesiâ his intra sex menses non terminatur, Episcopus de persona idonea ordinare debet. 2. 361. 1. 1

Iuripatronatus ex constructione Ecclesiæ facta de consensu Episcopi acquiritur: patronus non erigit Prælatum in Conuen-

Bartol. Collect. Tom. 116

tuali Ecclesiâ, sed in capella sic; patrono debetur processionis honor, & alimentatur ab Ecclesiâ si vergat ad inopiam. 2. 364. 1. 1

Iuripatronatus acquiritur ex constructione Ecclesiæ facta de assensu Episcopi abque alia reservatione. ibid. 2

Iuripatronatus in Ecclesiâ Conventuali fundari non potest cum solo consensu Episcopi. 2. 364. 2. 3

Iuripatronatus non potest habere laicos in Ecclesiâ Collegiata. 2. 365. 1. 4

Iuripatronatus in Ecclesiâ Conventuali acquiritur ex constructione ad effectum præminentiarum, & ad omnes effectus, excepto iure presentandi, & nominandi. ibid. med.

Iuripatronatus in Ecclesiâ Regulari, vel beneficio regulari ex sola fundatione, & dotatione sine particulari privilegio Apostolico non acquiritur. 2. 366. 2. 10

Iuripatronatus questio si inter patronos non diffinitur intra quatuor menses, Episcopus ordinabit Ecclesiâ sine præiudicio eorumdem. 2. 368. 1. 1. 2

Iuripatronatus ex bonis Ecclesiasticis fundatum, sed causa permutationis, vel alio titulo oneroso in laicum translatum, remaneat Ecclesiasticum, vel efficiatur laicale. ibid. 2. init.

Iuripatronatus Clerici illi obueniens ratione sui patrimonij equiparatur laicali. 2. 370. 1. 6

Iuripatronatus per se principale, & distinctum non venit in confiscatione bonorum. 2. 373. 2. 1

Iuripatronatus, quod a laico donatur Ecclesiæ, Ecclesiasticum censetur quoad omnes iuris effectus. 2. 370. 1. 3

Iuuenis qui duxit in uxorem minorem septennio, & eam traduxit ad domum, potitur ex tali contractu publicæ honestatis infamia. 2. 467. 2. 1

L

Læsa enormis ad consequendam restitutionem necessario est probanda. 1. 329. 2. 14

Læsa enormissima, quæ dicatur, remissive. 2. 128. 2. 37

Læsonis in probatione non debet considerari tempus contractus in actibus successus respicientibus etiam futura tempora. 2. 384. 1. 8

Laici ex vi consuetudinis ius, & potestatem in Clericis habere non possunt. 1. 16. 1. 5

Laici sunt incapaces officio administrandi spiritualia, suspendendi, & Ecclesiastica iurisdictione. 1. 130. 2. 2

Laicus vite sanctitatis, & legalitatis maxime, potest eligi in Episcopum. 1. 135. 2. 3

Laicus in articulo mortis a peccatis absolueri non potest. 1. 237. 2. 17

Laici in quibus debeant obedire Papæ, remissive. 1. 186. 1. 10

Laicus non potest impetrare literas ad beneficium vacatum, etiam si antequam vacet beneficium promoueat ad Ordines. 1. 305. 1. 4

Laicus non potest esse minister Sacramenti Pœnitentiæ, etiam in necessitate. 1. 309. 1. 11

Laicus in rebus spiritualibus arripere esse non potest. 1. 345. 2. 1

Laici Ecclesiastica negotia tractare non debent, sed Prælatorum iudicio disponunt. 1. 351. 2. 1

Laicus ex delegatione Episcopi non potest de causis clericorum civilibus cognoscere. 1. 371. 1. 5

Laicus detentator rei Ecclesiasticæ, vel rei alienius clerici potest coram iudice Ecclesiastico conveniri, nisi laicus negaret rem rei Ecclesiasticam possidere. 1. 373. 1. 2

Laici rerum Ecclesiasticarum inuasores coram Ecclesiastico iudice conveniri, & ab eo valere arceri. ibid. 2. 3

Laicus laicum super re civili coram iudice Ecclesiastico convenire non potest, nisi in defectu iustitiæ secularis, vel nisi consuetudo id expostet. 1. 377. 1. 1

Laici usurpantes iura Ecclesiastica, seu ipsi rebus Ecclesiasticis violentiam inferentes, uti facili per iudicem Ecclesiasticum sunt puniendi. 1. 381. 2

Laici quamvis possint iurisdictionem non sui iudicis prorogare, clerici tamen non possunt, nisi Episcopi diocesani consensus accedat, & iudex, cuius iurisdictionem prorogare volunt, sit Ecclesiasticus. 1. 383. 2. 1

Laici possunt prorogare iurisdictionem iudicis Ecclesiastici. ibid. 5

Laici sunt idonei testes in causis criminalibus contra clericos ubi ex natura negotij veritas actus, & habitus sciri non potest. 2. 498. 2. 3

Laicus in criminali causa non testificatur contra clericum, accusat tamen pro sua, vel suorum iniuria. 1. 511. 2. 1

Laicus contra clericum in causa criminali testimonium ferre non potest. ibid. 1. 2

Etiamsi clericus sit primæ tonsuræ, 1. 512. 1. 3

Laicus contra clericum in criminali causa testificari potest quando agitur civiliter, vel in defectum Ecclesiasticorum testimonium, vel in criminalibus exceptis. ibid. 6

Aut in probatione famæ. ibid. 6

Pp

Laici

Index Rerum, & Verborum,

Laici & feminae admittuntur ad probanda impedimenta electi.
1.52.1.1
Laici contra clericum in causa criminali testimonium dicere
prohibentur. 1.54.2.2
Laici de rebus Ecclesiasticis testificari recusantes per censuram
Ecclesiasticam sunt compellendi, quando aliter veritas sciri
non potest. ibid. 3
Laici cum non possint spiritualia possidere ut decimas; ergo &
per consequens nec praescribere. 1.62.2.1
Laicus praescriptione nulla etiam immemorabili potest ius ac-
quirere percipiendi decimas. ibid. 2
Et procedit in omnibus decimis quocunque titulo etiam tem-
porali a laico percipiendis. ibid. 3
Ratio decisionis assignatur. ibid.
Laicus ex allegatione privilegij Summi Pont. si in illius proba-
tione ostendat possessionem temporis immemorabilis cum
fama privilegij habiti a Summo Pontifice, vel ab inferioribus
Praelatis ante Conc. Lateran. potest acquirere ius percipiendi
decimas. 1.62.2.1.4
Laicus spoliatus iure percipiendi decimas an sit ante omnia res-
tituendus, ostenditur. 1.62.2.6
Laicus an possit praescribere ius patronatus, ostenditur. 1.62.3.1.
8.9.10
Laici si sunt de terris Ecclesiae, vivere debent secundum Cano-
nes, & non secundum leges civiles. 1.67.6.1.6
Laici adulteri possunt per iudicem Ecclesiasticum excommuni-
cari. 1.68.1.1.9
Laicis non est permixtum Sacerdotum & Cleri locum ingredi.
2.1.2.2
Laicis permixtum non est in choris, & capellis Ecclesiarum exis-
tere, quia confabulantur & devotionem impediunt. ibid. 3
Laici possunt a iudice Ecclesiastico puniri, si dum moniti fuerint,
a monasteriis monialium non se abstinerint. 2.5.2.6
Laicus utens causa ludibrij veste religiosa virore, aut mulie-
rum, peccat mortaliter, & graviter punitur. 2.9.2.4
Laii in Canonicis non possunt institui. 2.7.6.2.1
Laici incapaces sunt beneficiorum. ibid. 2
Laicus fideiussor clerici non gaudet beneficio huius cap. 2.187.
2.1.2
Laici nullam statuendi potestatem in clericis habent. 2.114.
2.2
Laicus quando moritur nullo relicto haerede, ex testamento, vel
ab intestato, ultra decimum gradum succedit filius secularis
in eius bonis. 2.2.2.1.2
Laicus decimas usurpans dignus est ut puniatur diuino iudicio.
2.247.2.3
Laicus non potest transferre decimam in alium laicum, etiam si
cum titulo illam possideat. 2.248.2.1
Laici Ecclesias, vel decimas donare non possunt, nec ex eorum
titulo praestatur causa praescribendi. 2.258.2.1
Laicus si clerico, vel religioso loco concedit Ecclesiam sine con-
sensu Episcopi, non obstante tali concessione, quae non valet
ad ipsam Ecclesiam cum vacaverit, poterit praesentare, & eam
alteri Ecclesiae de consensu Episcopi concedere. 2.348.1
Laicus ut incapax non potest ad beneficia praesentari, nisi bre-
ui interdictio tempore clericali Ordine insigniatur. 2.356.
1.9
Laicorum, & clericorum ornamenta propria, & suppellectilia in
Ecclesiis poni non debent, nisi propter hostiles incursus, aut
incendia repentina. 2.424.1.2
Laici collectas imponentes clericis, vel Ecclesiis, seu iurisdic-
tionem eorum usurpantes, si moniti non desistunt, sunt excom-
municati cum suis fautoribus, potest tamen Episcopus cum
clero eis necessaria praebere subsidia. 2.438.2.1.2
Laici, vel inimici clericis accusare non possunt. 3.5.2.1
Laicus contra clericum in criminibus exceptis testis esse potest.
3.6.1.5
Laicus testis contra clericum admittitur in crimine simoniae. 3.
2.0.1.3
Laicus in crimine simoniae accusare potest. 3.2.1.1.4
Laici coram iudice Ecclesiastico possunt cogi ad observantiam con-
suetudinis dandi aliquid pro sepulturis. 3.42.1.9
Laici possunt acquirere ius sepeliendi in eminentiori loco, ha-
bendi pacem a Sacerdote, scamna, & huiusmodi prerogativas
in Ecclesia. ibid. 1.1
Laici non debent praedicare, nec occulta conventicula facere, nec
Sacerdotes reprehendere. 3.75.1.1
Laicus potest fieri irregularis, & inhabilis ad beneficia. 3.100.
1.37
Laicus Ecclesiae malefactor per Ecclesiam puniri potest, non ob-
stante privilegio fori. 3.204.2.1
Laicos violentiam, vel prauiudicium rebus Ecclesiasticis inferentes
coercere potest Ecclesia. ibid. 2
Laicorum coeercitio res Ecclesiae inuadentium quomodo, & quan-
do ad Ecclesiasticum, vel saecularem Iudicem pertineat, osten-
ditur. ibid. 5.6.7.8
Laici non possunt Presbyteros suspendere ab Officio, nec etiam

eosdem ad Divina restituere, nisi eis a sola Papa hoc potest
demandata fuerit.
Laicus contra clericum in criminibus notorius testis esse potest.
3.161.1.3
Lampas ante sanctam Eucharistiam noctu discurrere debet.
2.413.1.6
Lana soluit decimam.
Lancea ictum accepit Christus Dominus in latere dextero. 2.140.4
408.1.4
Languidi crymon.
Lapides, seu columnae terminorum quibus latere iuxta
probant confinia. 3.99.2.2
Largitionis munus utriusque sexus Regularibus imputatur.
1.494.4
materiam qui tractent, referuntur. 2.413.1.3
Larua, Vide Monstrum.
Latinitas falsa vitia rescriptum.
Latini qui vincti forma Graecorum valide baptizant. 2.40.
2.2
Latitans, vel se occultans ne citatio ad ipsum perueniat, continet
per edictum citari potest. 1.394.2.1
Latitare praesumitur vit quando absit ab ea domo in qua vix-
tus habitat. 1.448.2.4
Latreus insignes statim puniuntur non admittuntur appellatione. 1.
674.2.18
Latro publicus si ad Ecclesiam confugerit, illius immunitate non
gaudet. 2.441.2.37
Latro publicus quis proprie dicatur, remittitur. ibid. 37
Latronem interficiens cum se posset aliter liberare, quam pecu-
niam agere debeat, ostenditur. 3.33.4
Vide Fur.
Letrunculus ludus, Vide Scachi.
Laudemum soluendum est domino dictio ex emphyteusi vo-
ditae antequam emptor possessionem consequatur. 1.146.
1.18
Laudemum minui, vel augeri potest si conventum de iure pa-
tes, vel in regione. ibid. 3
Laudemij praestatio est quaedam exhibitio reatualium, quam
facit emphyteuta, dum suscipiendo inuicem dominum
recognoscit. ibid.
Laudemium in dubio debet intelligi, ut non debeat. ibi-
dem 21
Laudemum non debetur re nondum tradita. 1.146.4.9
Laudemum exigendi facultas non est personalis, sed realis. 1.147.
1.43
Laudemium debetur usufructuario, & non proprietario. ibid.
1.45
Laudum si feratur per laicum super rebus Ecclesiasticis, est nul-
lum. 1.248.2.1
Laudum laicum non praecedente compromisso non valet. 1.774.
1.5
Laudum arbitri, & arbitratores laici laicum iudicium praestant.
55.2.4
Vide Arbitrium.
Pro Legatario non debet edi totum testamentum, sed particu-
larium, quae illi pertinet. 1.542.2
Legatus non potest dispensare, ut potest in via Regum, &
alia eligatur in Praetium Provinciale. 1.118.2
Legatus nullus dispensare potest ut filius etiam legitimus habeat
illud beneficium in quo pater ministravit. 1.118.1.1
Etiam si sint legati a latere Cardinales. ibid.
Legatus non habet successorem. 1.117.2.3
Legationis officium antiquissimo via Ecclesiae est compositum
ibid. 4
Legati in triplici sunt differentia alius est natus, alius institui-
tur, alius Legatus de Latere appellatur. ibid. 5
Legati omnes in suis provinciis non delegant, sed ordinant
iurisdictionem exercere. ibid.
Legationis officium in Legatis de Latere non quidem minus
quam in aliis, sed tantummodo plenius exercitur in sua
natura in qua permanet. 1.117.2.3
Legatus Papae etiam per simplicem quereclam alio potest. 1.117.2.
2.1
Legatus tantum potest in sua Provincia, quantum Ordinarius in
sua diocesi. 1.548.1.4
Legatus non potest se ingerere causae alteri a Papa specialiter
delegatae. 1.548.1.4
Nisi ut sententiam iustam confirmet, vel exequatur, & sic
magna causa. ibid.
Legatus etiam de Latere absque speciali mandato Papae E. de-
pone non potest. ibid.
Legatus de Latere est Cardinalis. 1.548.2.7
Legatus non potest conferre beneficia, quae ad Episcopos ordinantur
nem spectant iure speciali, siue delegatio. ibid.
Legatus etiam Cardinalis non potest transire Episcopatum ab
vna Ecclesia ad aliam. ibid.
Legatus etiam de Latere ex generali legatione non potest con-
ferre Episcopos, vel vnam Ecclesiam Cathedralem alteri sub-
stituere.

Collectan. in quinque libros Decretal.

ctre, vel duos Episcopos vnic, vel vnum diuideri. 1.259.1.1
 Legatus ex quo causam ad Superiorem remittit definit esse iudex
 illius. ibid. 1.2
 Legatus de Latere non venit appellatione Romani Pontificis.
 1.259.1.5
 Legatus de Latere potest omnia, quæ non sunt reseruata Sedi
 Apost. in signum specialis privilegij. ibid. 7
 Legatus de Latere potest cognoscere de causis contra exemptos.
 ibid. 10
 Legatus de Latere potest conferre beneficia iurispatronatus cleri-
 corum. 1.259.2.1.2
 Legatus Sedis Apost. potest conferre beneficium absque Episcopi
 consensu. 1.260.1.3
 Legatus potest præd. beneficia conferre sine consensu patroni.
 ibid.
 Potest præd. beneficia suæ collationi reseruare. ibid.
 Legatus in pluribus locis potest in quolibet illorum iurisdic-
 tionem suam exercere. 1.261.1.1
 Legatus seu præf. in duabus Prouinciis, propter connexitatem
 territoriorum potest expedire negotia vnius Prouinciæ in alia.
 ibid. 2
 Legatus causam inchoatam finire non potest per regressum
 Prouinciæ. ibid. 3
 Legato de Latere præfente minor legatus executionem sui of-
 ficij dimittere debet. 1.261.2.1
 Legatus primus non videtur reuocatus per creationem secundi.
 ibid. 2
 Legatus de Latere dicitur maior omnium in Prouincia post Ro-
 manum Pont. ibid. 3
 Legatorum indulgentiæ sunt perpetuæ. 1.261.2.5
 Legati an & quando possint concedere indulgentias, remissiuè.
 ibid. 6
 Legatus non de Latere non potest absoluerè excommunicatos
 ob iniectionem manus in clericos. 1.261.2.1
 Legatus de Latere an possit absoluerè ab excommunicatione,
 quam quis contraxit, eo quod violentas manus in clericum
 iniecit. 1.262.1.2
 Legati de Latere solummodo sunt Cardinales. ibid. 4
 Legatus non habet iurisdictionem in exemptis, nisi in eos spe-
 ciali commissione illi fuerint legati. 1.279.2.4
 Legati legatione durante in iudicium vocati non possunt. 1.683.
 1.2
 Legatus de Latere, siue Cardinalis Legatus potest se intrinsece
 de appellatione interposita inferiori Ordinario ad Papam
 ut causam instructionem ad eum mittat. 1.697.2.2
 Legatus Papæ non potest ad tempus suspendere interdictum. 1.
 706.2.10
 Legatus in Portugalia derogat tempori huius textus. 1.709.1.7
 Legatus de Latere potest vnic beneficia suæ prouinciæ absque
 tamen præiudicio Episcopi. 1.740.1.4
 Legatus non potest dispensare contra Concilium. 2.54.2.3
 Legatus si non vult, non potest compelli suam sententiam exe-
 qui. 2.58.2.7
 Legatus de Latere Ecclesiæ, cuius alia Ecclesia est patrona, col-
 lationi suæ reseruare potest, licet non vacet, & conferre cum
 vacat. Ex duobus præfatis à patrono laico potest superior
 secundum institutū. 2.369.1.1
 Legatus Sedis Apost. (etiam si de Latere non sit) potest beneficia
 antequam vacent, suæ prouisioni reseruare. ibid. fin.
 Etiam in reseruacione pensionis, quam Legatus in beneficio
 potest constituere. 2.369.2. med.
 Item in reseruacione facta in fauorem certæ personæ. ibid.
 Et respectu plurium beneficiorum, quæ Legatus reseruare
 simul potest. ibid.
 Secus in beneficiis, quorum collatio Episcopis auctoritate
 Apost. commissa est. ibid.
 Legatus à latere potest derogare iurispatronatus Ecclesiastico,
 non autem seculari. ibid. 3
 Legatus potest conferre, seu reseruare beneficium cum deroga-
 tione iurispatronatus Ecclesiastici. 2.370.1.7
 Legatus non potest beneficium conferre, seu reseruare cum deroga-
 tione iurispatronatus laici. 2.370.2. init.
 Legatus, seu Nuntius Sedis Apost. omnes Ecclesiæ præcurare re-
 nentur nisi ab hoc per privilegium Apost. sint exemptæ, nec
 in hoc præscriptione iuantur. 2.384.2.1
 Legatus, seu Nuntius, vel Visitatoribus Apost. qui mittuntur ad
 visitandum alienas Ecclesias prouidendum est de procuratio-
 ne. ibid. 2
 Legatus Apost. aliquo proficiscens sumptus, & viaticum de-
 bentur in his Ecclesiis, ad quas dom legationis officio fungun-
 tur, accesserint etiam sine vlla visitatione. 2.389.2.2
 Legatus Papæ potest iudicare de causa matrimoniali. 2.527.1.2
 Legatus an possit dispensare in gradibus consanguinitatis, vel af-
 finitatis lege tantum Canonica prohibitis, quando esset in
 prouincia remota, ostenditur. 2.551.2.4
 Legatus etiam à latere non potest dispensare in impedimentis
 iure Pontificio dirimentibus matrimonium. 2.553.2.8

Legatus de latere potest beneficia prouinciæ suæ legationis
 absque Episcopi præiudicio vnic. 3.191.1.8
 Legatus an possit absoluerè excommunicatos ob clerici percul-
 sionem, remissiuè. 3.302.1.2
 Legatus de latere potest absoluerè ab excommunicatione, quam
 quis contraxit ob violentam manuum iniectionem in cleri-
 cum, quamvis atrox sit iniuria. 3.306.1.1.8
 Legatus de latere à quibuscumque excommunicationibus Papæ re-
 seruatis absoluerè potest, nisi dicatur quod à nullo alio, nisi à
 Papa possit absolui. ibid. 3
 Legatus alterius scribens Prælatus suæ Ecclesiæ, non incidit in
 penas, & relictum valet. 1.656.2.2
 Legatum emphyteusis irrequisito domino fieri non potest pen-
 tus extraneo, qui non erat emphyteusæ successurus. 2.148.
 1.53
 Legata nudis verbis relicta sunt exequenda. 1.205.2.1.2
 Legatum relictum ad alienius Ecclesiæ constructionem non ef-
 ficitur eadumque, etiam si locus adificij non fuerit designatus.
 2.205.1.6
 Legatum factum Ecclesiæ si sint plures in ciuitate debetur pau-
 periori. 2.206.1.4
 Legatum incertum fauore piæ causæ valet. ibid. 5
 Legata pia peti possunt coram iudice Ecclesiastico ab hærede
 laico. 2.213.2.6
 Legatum acceptans tenetur onus iniunctum agnoscere. 2.216.
 1.6
 Legatum factum Episcopo ab extraneo præsumitur factum con-
 templatione Ecclesiæ. 2.216.2.3
 Legatum ubi factum est Prælato Ecclesiæ sanguine communio
 ipsi testatori, factum præsumitur contemplatione ipsius Præla-
 ti, intellige vt ibi. 2.217.1.4
 Legatum non videtur intuitu piæ causæ relictum, sed consangu-
 initatis, si legatus est propinquus. ibid. 5
 Legatum quando factum fuit vni vel aliquibus ex ipsis Cano-
 nicis, præsumitur factum contemplatione ipsorum persona-
 rum, & non Ecclesiæ. 2.217.1.7
 Legatum ad satisfaciendum creditoribus est piū. 2.221.1.5
 Legator non debet legem promulgare punientem omnia cri-
 mina, sed quædam sub silentio pertransire. 1.14.1.3
 Legiflator quando respondet consultationi non introducit ius
 nouum sed ius commune ostendit. 1.165.2.4
 Legitima filiorum onus etiam piū non potest pater imponere
 nisi prohibita filij acceptatione. 2.309.2.7
 Legitima non potest lege, vel statuto auferri. 2.572.2.5
 Legitima an statim in vita patris peti possit si religionem ingre-
 diatur, ostenditur. 2.575.2.6
 Legitimandi potestas inter ea, quæ Principi reseruantur nume-
 randa est. 2.588.2.8
 Legitimationes in Regno Portugaliz prore & alibi non sunt
 veræ legitimaciones, sed potius dispensaciones. ibid. 9
 Legitimatus à Principe non potest obtinere terras, quæ non sunt
 subditæ Principi legitimanti. ibid. 10
 Legitimati per sublequens matrimonium possunt ad Episcopa-
 tum dignitatem promoueri, non verò ad Cardinalatus celsitudi-
 nem ascendere. 1.91.1.19
 Legitimati per sublequens matrimonium possunt promoueri
 absque dispensatione ad Ordines, beneficia, honores, ac etiam
 Episcopatum. 1.102.1.19
 Legitimatus per sublequens matrimonium non perdit legitima-
 tionem, licet patri sit ingratus. 2.579.2.15
 Legitimati per receptum Principis ad feudum successorem non
 admittuntur. 2.580.1. init.
 Legitimati per receptum Principis ad emphyteusis Ecclesiasti-
 cæ successorem non admittuntur. ibid. 11
 Legitimationem à Papa impetrare debent volentes in Ecclesia
 astica emphyteusi succedere cum clausula, vt bona Ecclesiastica
 possint obtinere. ibid.
 Legitimati per sublequens matrimonium possunt ad sacros Or-
 dines promoueri, & in Episcopos eligi. 2.580.2.24
 Legitimati per sublequens matrimonium ad retractum sunt ad-
 mittendi. 2.581.1.27
 Legitimationem nullam reddit subreptio, & obreptio. 1.48.1.9
 Legitimationis instrumentum probat quem non esse legatum.
 1.117.1.27
 Legitimatio filij potest à patre reuocari propter ingratitudinem
 in ipsum ab eo commissam. 2.194.2.9
 Legitimatio, quæ fit per sublequens matrimonium, iuris fictione
 retrahitur ad tempus natiuitatis. 2.579.1.13
 Legitimatio facta à Principe aliquo non extenditur ad bona sua
 extra ipsius territorium. 3.110.1.20
 Legitimus præsumitur qui natus est ex vxore in domo mari-
 tum ea cohabitantis. 1.187.2.3
 Legitimi tantum filij sunt adoptiui, quia à sola lege, non à natura
 probati sunt. 2.569.1.12
 Legitimi & naturales, simul dicuntur qui à natura & lege simul
 approbantur. ibid. 13
 Legitimi sunt filij concepti ante sententiam diuortij à parenti-
 bus

Index Rerum, & Verborum,

bus qui bona fide contraxerunt, licet inter eos existat impedimentum propter quod postea matrimonium iudicio Ecclesie fuit separatum. 2.571.2.2
 Legitimi sunt censendi filij suscepti ex matrimonio, quod iusto facti, vel iuris errore parentes nulliter contraxerunt. ibid. 3.
 17
 Legitimi per bonam fidem parentum admittuntur ad feudi, & maioratus successionem. 2.572.1.7
 Legitimi per bonam fidem parentum, an succedant in maioratu, feudo, emphyteusi, aut fideicommissio, si addit clausula, ut succedant ij soli, qui ex legitimo matrimonio procreati fuerint, ostenditur. ibid. 8
 Legitimi sunt filij nati post litem contestatam super matrimonio publicè contracto, quod per sententiam postea nullum fuit declaratum. 2.572.2.13
 Legitimi an sint filij suscepti a parentibus, qui de validitate matrimonij dubij erunt, ostenditur. 2.573.1.18
 Legitimus ut quispiam sit pro parte, & pro parte illegitimus monstruosum est. 2.589.1.18
 Ad Leo, adiectum vniuersitati bonorum importat hæredis institutionem, quando verò adiectum est certæ quantitati, vel summæ, intelligitur legatum. 2.120.1.3
 Leonis a testimonio refutantur. 2.497.2.15
 Leprosus superueniens non dissoluit matrimonium, nec matrimonij effectum, ideo ad inuicem maritali affectione coniuncti se tractare debent, aut ad perpetuam continentiam vouendam induci. 2.533.1.4
 Vide Coniux.
 Leprosus Ecclesie Rectori dandus est coadiutor. 2.274.1.1.2
 Leprosus promoueri non debet, & si iam est promotus propter scandalum ad celebrandum non permittitur, præcipue si esset magna deformitas. ibid. 3
 Leprosi quando congregantur sub communi vita, permittitur eis construere sibi Ecclesiam in cimiterio, & habere proprium Presbyterum, sine iniuria tamen veterum Ecclesiatarum. 1.433.
 1.1
 De horris & nutrimentis animalium suorum decimas soluere cogi non debent. ibid. & seq.
 Leprosi extra ciuitatem ponendi. 2.531.2.2
 Leprosi expelli possunt à ciuitate. ibid. 3
 Leprosus tenetur sanus coniux debitum reddere etiam cum notabili damno, quando lepra matrimonium præcessit. 2.533.
 2.4
 De Leuitis & earum commensuratione qui egerint, referuntur. 1.55.2.12
 Lex superflua remedia non inducit. 1.4.1.1.8
 Leges nihil frustra faciunt. ibid. 30
 Leges vnam syllabam superfluum, & vacuum habere non debent. ibid. 31
 Leges ita debent intelligi ne maneant sine effectu. 1.4.2.3.3
 Lex semper exprimere solet casus frequentioris vius. ibid. 4.1
 Lex vna anterior, quando loquitur distinctè, tunc altera posterior indistinctè loquens non tollit distinctionem legis anterioris distinctè loquentis. ibid. 4.5
 Lex vltima, quando tollat primam contrariam de ea non faciens mentionem, ostenditur. 1.5.1.4.6
 Leges, & constitutiones à superioribus stabilitas omni iure vnusquisque adstrictus est seruare. 1.10.2.4
 Leges iuxta quantumcunque humane à superioribus iuste stabilitæ habent vim obligandi in foro anime ad culpam mortalem, vel venialem iuxta materiæ grauitatem. ibidem 5
 Lex seu constitutio non habens decretum irritans, ut liget, necessario requisitum est, ut fiat illius publicatio. ibid. 6
 Refertur decisio Sacre Rotæ. ibid. 7
 Lex ligare non potest nisi à die publicationis, vel post duos menses postquam fuit promulgata. ibid. 8
 An ante duorum mensium lapsum scientes liget, ostenditur. 1.13.1.9
 Leges Summi Pontificis vim habent obligandi quamprimum in Curia Romana publicantur. ibid. 10
 Lex non præsumitur promulgata, nisi id probetur. ibid. 11
 Lex non extenditur ad præterita, sed trahitur ad futura. 1.12.1.2
 Lex noua iuris antiqui declaratoria quando extendatur ad præterita. 1.12.2.3
 ibid. 4
 Lex non obligat ignorantes. 1.14.1.1
 Lex, quæ vno malorum prohibito, cetera exinde oriens prohibet, bona est. 1.14.1.1
 Per Legem penalem priuatus ipso facto voce actiua, & passiua, an teneatur in conscientia hanc penam subire ante iudicis condemnationem. 1.16.2.6
 Lex, vel statutum Episcopi non valet sine consensu Capituli. 1.15.2.9
 Lex Civilis iusta obligat in foro Conscientiæ. 1.26.2.5
 Lex penalis etiam ipso facto vel ipso iure penam constituit, minime potest non obtemperantibus gignere obligationem,

quæ debeat tunc luere, & soluere penam in foro Conscientiæ ante iudicis sententiam. ibid. 4
 Lex potest facere ut non scriptum pro scripto habeatur. 1.12.1.8
 1.8
 Leges & statuta Laicorum Ecclesias, & earum bona nullatenus ligant. 1.12.1.8
 Leges Ciuiles Imperiales tacite, vel expresse Claustrorum mentionem facientes, eos ligare minime valent. 1.12.1.8
 Lex, siue constitutio Ciuilibus alienari prohibens bona immobilia Ecclesiæ, siue personis Ecclesiasticis, omnino illicita est. 1.12.1.8
 1.29
 Lex & constitutio futura respicit, & non præterita, nisi sit de præteritis cauens. 1.12.1.8
 Lex debet esse clara, dubia enim sibi parat infideliæ. 1.12.1.8
 Lex habens multiplicem sensum, non potest allegari ad destructionem causarum. ibid. 4
 Legi prohibitive potest renouari. 1.12.1.8
 Lex, quæ delinquendi occasionem præbet, non valet. 1.12.1.8
 Legis promulgatio necessaria est, ut vim habere obligandi, & 79.2.9
 Legis auxilium frustra inuocet, qui commisit in legem. 1.12.1.8
 2.4
 Legem extendere licet ex identitate rationis. 1.12.1.8
 Lex si voluisset, expellisset. 1.12.1.8
 Lex id noluisset præsumitur, cum facit id expresse videretur, nec expellit. ibid. 4
 Lex posterior nunquam censetur reuocare primam, nisi de prima faciat expressam mentionem. 1.12.1.8
 Lex, vel statutum ubi requirit quod actus sit ab aliquo factus, debet libellari de scientia, & probari. 1.12.1.8
 Lex diocesana, & lex iurisdictionis quæ, remittit. 1.12.1.8
 Lex non debet habere vnam syllabam superfluum, & vacuum. 1.12.1.8
 2.83.2.12
 Lex ubi non distinguit, nec non distinguere debet. ibid. 3
 Legis diocesana, & iurisdictionis differentia quæ, remittit. 1.12.1.8
 290.1.6
 Lex seu dispositio Principis non acceptata, nec moribus veterum comprobata non ligat subditos. 1.12.1.8
 Lex cum est abrogata, penam sustinet recitanda, & valere. 1.363.1.9
 Legis diuine habentis varios intellectus violatio est peccatum mortale. 1.12.1.8
 Lex penalis viens verbo, aut parti capio figuratè alio nem futuri temporis, sententiam à iudice ferendam continet. 1.12.1.8
 1.426.1.17
 Legem ex identitate rationis licitum est extendere. 1.12.1.8
 Lex id, quod constituit in casu omisso, constitutum intelligitur. ibid. 1
 Lex prohibetiva loquens de certis Religiosis, in aliis locum non habet etiam data similitudine rationis. 1.12.1.8
 Lex non posita iusto. 2.476.1.8
 Lex si aliud voluisset expellisset. 2.444.1.3
 Leges Regni vicinioris in dubio seruandæ sunt, & secundum eas iudicandum. 2.13.1.1
 Lex vel statutum si viatur verbo, prius, in tempore futuro, nunquid importet iuramentum, vel ferendum sententiam, remittit. 2.456.2.5
 Leges seu statuta prohibentia filijs matrimoniæ continentibus abque parentum consensu, sunt inualida. 2.456.2.5
 Lex, vel præsumitur aliquid statuendo tanquam pro certo & non comperto, vel tantum præsumitur tanquam verosimile, & probabile: prior modus præsumendi dicitur præsumptio iuris & de iure, posterior præsumptio iuris tantum. 2.457.1.1
 Legis duplex prohibitio magis operatur quam simplex. 2.451.1
 2.5
 Leges humane mutari possunt. 2.454.1.4
 Lex lata à seculari Principe circa matrimonium est nulla. 2.454.1.4
 619.2.5
 Lex continens verba solum comminatoria ferendum sententiam nunciat. 1.11.1.3
 Leges principum bona naufragantium eorum filios penitus declarantes sunt iniuræ, ac regulæ fidei abiectioni dicuntur. 3.125.1.8
 Lex omnis penalis viens verbo, aut participio significatiua actionem futuri temporis sententiam ferendam à iudice continet. 2.457.1.1
 ibid. 10
 Lex declaratoria trahitur ad præterita. 2.454.1.4
 Legis auxilium frustra inuocet, qui commisit in legem. 3.124.1.2
 1.2
 Lex vel statutum, quod alter pro alterius delicto ponitur, est odiosum, & rigore plenum. 3.124.1.2
 Lex à Principe lata venationem prohibens an obliget ad mortem, remittit. 3.120.1.3
 Lex penalis viens verbo imperatiui modi, quantum sit temporis præsentis, sententiam continet ferendam. 3.125.6.4
 Lex Canonica, & Ciuilibus potest altera alterius prohibitionem nouis penis coadiuuare. 3.120.1.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

Leges sicut non dedignantur sacros Canones imitari, ita etiam sacri Canones non dedignantur Imperatoris leges imitari. 3. 251.2.2.
Leges sine Canone valent parum. 3. 251.2.3.
Leges seculares tanquam inferiores, sacris Canonibus famulantur. 3. 251.2.4.
Leges publicè audire prohibitum est Monachis, Sacerdotibus, Archidiaconis, Decanis, Plebanis, & aliis personarum habentibus. ibid. 6.
Legibus Canonicis deficientibus si leges Imperatorum municipalibus, seu Regis contrariè repetantur, an Ecclesiasticæ causa secundum ius Regium decideri debeat, ostenditur. 3. 282.1.8.
Lex Canonica in foro seculari seruanda est, ubi agitur de materia peccati etiam vniuersalis. 3. 257.2. init.
Vide Statuta.
Libello quando petitur aliquid contra iuris regulas, debet exprimi causa ex qua peti possit. 1. 128.2.2.
Libellus alternatiuus an admittatur, ostenditur. 1. 337.1.11.
Libellus ineptus quis dicatur, remissiuè. 1. 363.2.2.
Libellum vnum offerens, & postea ante litem contestatam alium dans pro emendatione, desistens à primo, non videtur desistere à tota causa. ibid. 4.
Libellus in scriptis offerendus est. 1. 387.2.2.
Libellus generalis, & incertus vti inualidus non est admittendus. 1. 388.1.2.
Libellus quid sit definitur. ibid. 4.
Libellus que continere debeat, remissiuè. ibid. 5.
Libellus generalis in petitione fructuum, vlturum, damnorum, expensarum, & interesse valet. ibid. 4.
Libellus incertus in ciuilibus parte non opponente valet. ibid. 5.
Libellus incertus in petitione hereditatis valet, vel quando incertitudo causatur ex parte rei. 1. 388.2.67.
Libellus alteratiuus non valet. ibid. 8.
Libellus alternatiuus validus est quando tractatur de rescissione contractus in materia l. 2. C. de rescinden. vend. ibid. 9.
Et in actione hypothecaria. ibid. 10.
Et in minore. ibid. 11.
Libellus potest mutari, emendari, & corrigi sicut placet, vique ad litem contestationem. ibid. 12.
Libellus vnus sufficit pro diuersis causis. 1. 558.2.2.
Libellus alternatiuus admittitur vbi vnus est in obligatione, & aliud in solutione. 2. 173.1.5.
Libelli qualitatem præsumere debemus ex verbis sententiarum. 2. 259.2.8.
Libellus vbi continet plura capitula, valet sententia super aliquibus, nec in reliquis censetur iudex condemnare, vel absolueret. 2. 295.1.5.
Libri censuales Ecclesiarum, vel alterius loci probant Canonis præstationem, & possessionem, & an probent dominium, ostenditur. 1. 628.2.2.
Libros prohibitos habentes, aut legentes si sint hæreticorum, subiacent excommunicationi Bullæ in Cena Domini. 3. 66.2.5.
Libros hæreticorum retinere dicitur, non solum is, qui domi suæ illos retinet, sed etiam qui aliena. ibid. 6.
Liber est qui nascitur ex libera, vel liberta. 2. 537.1.1.
Liberorum fauore mitius est agendum quando is, qui deliquit, plures filios habet. 1. 558.2.11.
Liberorum nomen licet ad filios referatur, hæreticorum tamen habet significationem, quia ad nepotes veteris porrigitur. 2. 568.2.7.
Liberorum nominis illud proprium est, vt de solis liberis personis propriè dicatur, notum verò nomen etiam de seruis, & brutis. 2. 569.1. init.
Liberti parentibus excommunicatis licet communicare possunt. 3. 315.1.6.
Vide Felij.
Libertis fieri non dicitur, quod sit ad postulationem Principis. 1. 97.2.2.
Tò Libertè, importat alterius consensum non requiri. 2. 63.1.9.
Tò Libertè, importat idem, quod sine alicuius impedimento, & contradictione. 2. 170.1.8.
Liberalis nemo existit in necessitatibus. 2. 462.2.6.
Liberalis in donando exstimator debet de debere quod donat. 2. 189.2.1.
Liberalitas est propria Principum. 1. 42.1.2.
Liberalitas est donatio, largitas, & humanitas quadam, vt licet omnis virtus gratiofa sit, liberalitas tamen est omnium gratissima. 2. 462.2.8.
Liberalitas conuenit nobilibus. 2. 190.1.2.
Libertatis in causa ad hominis libertati fauorem in dubio iudicatur. 1. 668.2.5.
Libertatis causa dicitur inestimabilis. 1. 678.1.9.
Libertatem amittendi ex periculo inducitur iustus metus. 1. 724.1.15.
Libertas ob ingratitudinem reuocari potest. 2. 195.1.18.

Libertas à censu, & à seruitio an propriè præscribari, remissiuè. 2. 378.1.10.
Libertas debet esse in matrimonij, & sponsalibus, vnde in eis promissio penæ non obligat. 2. 490.1.1.
Liberti ob ingratitudinem reuocantur in seruitutem. 1. 91.1.2.
Liberti non sunt ordinandi nisi fuerint directè manumissi. 1. 191.2.2.
Libertus Clericus ob ingratitudinem commissam in patronum in seruitutem reuocari non potest. 2. 191.1.14.
Liberti Ecclesiarum ad sacros Ordines promoti, & liberti priuatorum eisdem Ordinibus insigniti, differunt. 2. 22.2.1.3.
Libido venerea peculiariter in nobilibus debacchatur. 2. 229.2.2.
Licentiam à suo Prelato habens transire ad aliam religionem si ante professionem vult reuerti, prioris religionis Fratres tenentur eum recipere. 1. 178.2.2.
Licentia, quam Conc. Trid. exigit in beneficiis ad se absentandum, peti & obtineri debet, & mortuo Episcopo concedente non expirat. 2. 302.2.4.
Licentia Episcopi in duobus mensibus à Conc. Trid. concessis ad se absentandum, an requiratur, ostenditur. ibid. 5.
Licentia Prælati requiritur, vt beneficiati ratione studij se absente possint. 2. 51.1.7.
Licentia pro absentia causa studij est accipienda etiam à Prelato, cum quis ea de re indultum obtinuit à sancta Sede Apost. 2. 35.2.3.
Licentia ad percipiendos fructus beneficiorum in absentia non expirat mortuo concedente. 2. 39.1.4.
Licentias, quas concedit Episcopus, concedere potest Capitulum Sede vacante. 2. 93.1.12.
Licentia concessa à Summo Pontif. Religiosis testandi, intelligitur ad viros pios. 2. 103.2.11.
Licentia Religiosis per Summum Pontif. concessa ad testandum, debet esse expressa. 2. 104.1.12.
Non expirat etiam re integra morte concedentis. ibid. 13.
Nec extinguitur primo actu. ibid. 14.
Sufficit si post testamentum conditum superueniat. ibid. 15.
Licentia transire ad strictiorem Religionem necessario petenda est ante transiitum expectando debito tempore responsum superioris. 2. 277.2.17.
Licentiam quando dubitaretur quo animo, bonone, an malo superior denegauerit, cuius tunc iudicio sit standum, ostenditur. 2. 279.1.24.
Licentia coniugij vt alter prostiteretur quando fuit graui dolo extorta, potest coniux manens in saculo reuocare professum. 2. 297.1.4. init.
Licentia gradu decoratus in vna Vniuersitate non potest gradum Doctoratus in alia recipere, nisi prius in ea licentia fuerit. 1. 421.1.6.
Tò Licet, arbitrium boni viri aequaliter videtur importare. 2. 313.1.4.
Lignamina galeatum sunt, & dicuntur ligna, ex quibus fieri solent titimes, & aliud quodlibet genus nauigij oblongi. 3. 56.2.7.
Limina Apostolorum an & quando Episcopi visitare teneantur, ostenditur. 1. 576.2.5.
Limitata causa limitatum producit effectum. 2. 244.1.3.
Litus viam aperit leges abhorrent. 1. 42.3.5.
Lites sunt potius restringendæ, quam laxandæ. 1. 56.1.15.
Lis non incipit nisi à lris contestatione. 1. 244.1.2.
Lis contestata super vno libello priori mutato partes ad alium descendere non poterunt. 1. 363.2.3.
Lris contestatio fit per petitionem appositam, & responsum sequutum, non verò per positiones, & responsum. 1. 392.1.1.2.
Lris contestatio inducitur etiam per verbum, *credis, vel non credis, vel nescis*, responsum articulis conuentionalibus effect. ibid. 3.
Lris contestatio non fit quando responso conditionalis esset, vel respondens protestaretur se citra animum contestandi litem respondere. 1. 392.2.4.
Lris contestatio est terminus substantialis iudicij sine qua sententia lata, & probationes factæ vitio nullitatis laborant. ibid. 5.
Lris contestatio in quibus casibus non requiritur, ostenditur. ibid. 16.
Lis non contestata non recipiuntur testes regulariter super principali, nisi timeretur de morte, vel diuturna absentia testium, tunc enim seruata solemnitate hic posita possunt etiam lre non contestata testes examinari. 1. 395.1.1.
Lis non contestata ad diffinitiuam sententiam procedit aduersus reum contumacem. 1. 396.2.16.
Lis introducta per modum exceptionis non interumpit præscriptionem. 1. 113.2.8.
Litium introductio criminum occasionem, & alia detrimenta præbet. 1. 448.2.2.
Lis decidenda est secundum iura existentia tempore controversiæ.

Index Rerum, & Verborum,

lit., non autem secundum privilegium impetratum lite pendente, nisi de lite pendente mentionem faciat. 1.256.2.1
Litis pendencia quando inducatur ex citatione, ostenditur. 1.608.1.10.
Lites debent celeriter terminari. 1.646.1.1.2
Litibus inquietatur iudex, laeditur Respubl. vexatur partes expensis. 1.646.2.4
Litis dubij euentus venditio ob lationem ultra dimidium rescindi potest. 1.126.2.12
Lite pendente super re emphyteutica inter duos directos dominos, vel heredes, non incidit in commissum emphyteuta ob non solutionem Canonis. 1.155.1.128
Lite pendente inter patronos super inrepatronatus, vel inter ipsos patronos non concordantes in presentato, si causa non finitur intra quadrimestre elapso termino potest Episcopus providere inuitis ipsis patronis. 2.341.2.5.6
Lite pendente inter presentatos non potest patronus laicus variare. 2.363.1.3
Litis pendencia super matrimonio non impedit secundum matrimonium contrahi, si primum erat nullum. 2.481.2.1
Liti qui renunciat simpliciter, non praesumitur id facere animo donandi. 3.36.2.5
Litis morae ubi fit mentio intelligitur de tempore quo fuit facta contestatio litis. 3.348.2.1.2
Litis contestatio, vide *Contestatio*.
Litigandi iusta causa quae sit in arbitrio iudicis relinquatur. 1.449.1.7
Litigandi iustam causam habet, qui pro se opinionem alicuius magni Doctoris habuerit. ibid.8
Litigandi iustam causam in dubio non praesumitur victum habuisse. ibid.9. & 3.269.1.8
Litigandi iustam causam habere censetur, qui habet pro se opinionem alicuius magni Doctoris. 3.269.1.7
Litigantes circa aliquod beneficium possunt arbitrum de communi consensu eligere, etiam si ille abiter non sit Praelatus, vel iudex causae. 1.304.2.2
Litiganti licitum est in foro conscientiae ad redimendam vexationem iudici etiam publicum stipendium habenti dare aliquod temporale, vt pro se iustam sententiam ferat, quando, &c. 8.1.13
Litiganti an licitum sit dare aliquid temporale iudici, vt iustam sententiam ferat, ostenditur. 3.29.1.10.
Litigator non consentiens testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobandos, potest postmodum eis vti. 1.525.2.6
Litigator si temere proruperit contra assertionem iudicis arbitrio superioris puniri debet. 3.273.1.1
Litigiosa res est de cuius dominio causa mouetur inter petitorum, & possessorem iudiciaria conuentione. 1.728.2.2
Litigiosi res dicitur quando pendet lis super quasi dominio directo, vel vili. ibid.3
Litigiosa res dicitur quando pendet lis super usufructu. ibid.4
Litigiosi vitium non inducitur in summariissimo possessorio. ibid.7
Litigiosa res alienari non potest, & si alienetur, alienatio est nulla. ibid.8
Litigiosa res alienari non potest etiam fauore pia causa. 1.729.1.11.
Litigiosa res mobilis alienari non potest nisi sit tempore peritura. ibid.15.
Litigiosa res in personam etiam coniunctam alienari non potest. 1.729.2.17
Litigiosi vitium nocet litigantibus, non autem extraneis. 2.730.1.25
Litigiosi vitium cadit in beneficiis Ecclesiasticis. 1.730.1.28
Litigiosi vitium non inducitur in causa beneficii in qua non principaliter agitur, cuius esset beneficium, sed tantum agitur de iure praesentandi inter patronos. ibid.32
Litigiosi vitium tollitur per sententiam, quae fecit transitum in rem iudicatam, vel quando lis est finita per sententiam, & illius executionem. ibid.33
Litigiosa res non efficitur quando lis super ea mota est iniusta, vel calumniosa, vel quando agens sine actione agit, nec ex processu nullo, aut cum falso procuratore facto, aut per pendentiam litis coram arbitris, vel per oppositionem sequestri. ibid.34
Litera obtinetur contra stylum Rom. Curiae non censetur a Papa concessa. 1.302.6
Literae non valent per quas incerti iudices conceduntur impetranti. 1.391.2
Literae corruunt in totum ubi in aliqua parte, vel articulo illarum per dolum, vel malitiam impetrantis falsum aliquod exprimitur, aut verum supprimitur. 1.402.4
Per Literas Apost. de hac constitutione mentionem non facientes, non potest quae trahi ultra duas dietas extra suam diocesim, nisi de consensu partium literae fuerint impetratae. 1.542.1

Literae ad lites non possunt abique mandato speciali impetrari. 1.561.1.16
Literas Papae habens ad beneficium si eis propter annum pensionem rennatis, non valent literae beneficiales per eam hoc tacto impetrare. 1.611.1
Literae executoriae in quibus impetrans falso dicit monachum processisse, non valent. 1.642.1
Literae priores tanquam speciales derogant posterioribus generalibus ab Episcopo impetratis. 1.642.2
Literae diuersae sub eadem data & forma contraria quando impetrantur, & praesentantur ad diuersum ad eandem iudicem non facta mentione de primis literis, superflui debent reuocari donec consulatur Papa. 1.642.1
Literas alienas aperientes quas praesens incurram, ostenditur. 1.249.2.2
Literas relationis vnus iudicis aperientis excommunicatur Summo Pont. non tenetur poena falsi, sed exco. diuina. 1.249.2.5
Literae remissionis condemnationum non valent nisi quilibet facti causa exprimat. 1.647.1.4
Literae citatores per edictum debent poni in loco publico. 1.454.1.1
Literae Episcoporum, & similium Ordinariorum faciunt silent. 1.476.2.2
Literae missae recognicio qualis sufficit, ostenditur. 1.552.1.7
Literae quando habent causam manifestam, quam approbatur periti, non faciunt falsitatis suspitionem. 1.553.3.3
Literae super absolutione voti per Crucem signatos impetrare tacita veritate, vel expresse veritate non valent. 1.557.1.1
Literae vnus defectus, seu carentia non vitiat decretum. 1.559.1.1.2
Literae confirmationis super sententia a qua erat appellatum non valent si appellatus malitiose praesentit appellationem, & praesentit donec de appellatione cognoscatur. 1.712.1.1
Literae obtinent a Papa per Presbyterum concubinatum illegitimum ab officio, vt absoluantur, si non continent litteras falsas, non ei proficiunt. 1.712.1
Literas dimissorias ad Sacros Ordines dans non habent primonium, teneant ei providere de suo. 1.712.1
Literae ad beneficium impetratae, quae de alterius iurisdictione possessionem non faciunt mentionem, invalidae sunt. 1.712.1
Literae priores quando sunt irritae, non est necessitas litterarum mentioni in posterioribus. 1.730.4.4
Literae impetratae praeter stylum Curiae sunt de falsitate suspectae. 1.738.2.4
Literas Apost. non recipiat existens in Curia, nisi de manibus Papae, vel officialium ab ipso deputatorum, persona canonice solemnes per nuncios recipere poterunt, de manibus tamen praedictorum. Contra faciens si laicus est, excommunicationi subiacet; si Clericus, ab officio, & beneficio deponatur. 3.152.2.1
Literas Apostolicas recipientes in Curia de manu alterius quam Summi Pontif. vel deputatorum sunt excommunicati. 3.153.1.2
Literas Papales falsandi noquem ponatur modi. 3.153.1.4
Literae Papae falsae in quibus Episcopus vocatur filius, vel infans, fiat, vel cum scribitur in plurali. 3.154.1.4
Literas subreptitias vel obreptitias impetrantes non incurunt excommunicationem huius text. & Bullae in Curia Domini. 3.155.1.5
Literae clausae in iudicio fidem non faciunt, sed patentes, quod intellige vt. 3.155.2.4
Literas alicui indici directas clausas qui recipit, non debent aperiri, sed iudici aperiendas tradere, alias puniuntur. ibid.9
Literas patentes recipiens, in illis contenta videtur approbata, non ita si clausas. ibid.4
Literae commendatitiae, vide *Commendatitia*.
De Literarum personis, & de eorum in Ecclesia Dei vitiis, vt. 2.201.2.12
Literati hac tempestate non cognoscuntur. 2.442.1.7
Literati in Ecclesia sunt praeficiendi. 1.712.2.4
Literati in Ecclesia Dei dicuntur radij Solis, itell. 3.120.2.4
Locare ad longum tempus, seu in perpetuum non potest alienari prohi. bitus. 1.403.1.16
Locatio rei litigiosa facta ad modicum tempus est valida, & cessat ad longum. 1.730.1.47
Locatio rerum Ecclesiae infra quod tempus sit permittitur, ostenditur. 2.112.2.4
Locatio ob lationem ultra dimidium rescindi potest. 1.126.2.12
Locatio ad alienationem extenditur quando per eam transiit in vile dominium, quia scilicet fit ad longum tempus, prout ad decem annos. 2.112.2.16
Locatio ad longum tempus, soluam laudemium. 2.112.2.16
Locatio fructuum Ecclesiae, vel beneficii an possit dari ultra triennium. 3.112.2.16

Collectan. in quinque libros Decretal.

Locatio est conventio qua factum solitum personarum, vile officium exercitum, vel vñ rei pro certa mercede conceditur. 2.12.4.1.4
 Locator, & conductor vnde, & quod duplex dicantur, ostenditur. 2.13.4.1.3
 Locator si locata domo indigeat ad patrem vel ad anum, filium, aut fratrem potest conductorem expellere. 2.13.9.1.12
 Locator durante tempore locationis potest expellere conductorem, si domus locata indigeat refectione. 2.13.9.2.30
 Non potest expellere tempore locationis existente necessitate. ibid. 3.1
 Locator si propter superuenientem necessitatem conductorem expellat non tenetur ad interesse. 2.14.0.1.32
 Locator etiam extra causam necessitatis, non tenetur præcisè stare locationi, sed liberatur præstando interesse. ibid. 3.3
 Locator an possit conductorem, qui pensionem non soluit, propria auctoritate expellere ostenditur. 2.14.1.2.48
 Locator & conductor possessionum tenentur ad decimas, nisi se immunes ostendant. 2.25.1.1.1
 Locum quando est suspectus parti, delegatus potest delegare alium in loco non suspecto. Et Canonici in causa Canonici delegatus recusat potest. 2.25.0.2.1
 Locum an, & quando sit de substantia electionis, remissus. 1.68.1.2.3
 Locum periculosus, & non tatus dicitur ultra mare, & ciuitas infecta peste. 1.69.1.1.3
 Loca montium non vacabilia numerantur inter immobilia, & in eis habet locum statum exclusiuum femininarum. 2.107.2.2
 Locum auctoritate Episcopi ad vñam hospitalitatis deputatus, est Religiosus, & ad mundanos vñs redire non debet. 2.33.2.2.1
 Locum Religiosus debet de Religiosis duntaxat reformari, non de secularibus, nisi in defectum Religiosorum. 2.33.3.1.1
 Locum sacri nomine intelligitur non solum Ecclesia, sed commercium consecratum, sed etiam locus ad eam, vel alia diuina Officia destinatus. 2.33.8.1.6
 Locustarum edictas causas pensionis remissionem. 2.13.8.1.12
 Loquutio cum excommunicato prohibetur. 1.60.6.2.3
 Loquutio pluralis duorum numero contenta est. 2.114.1.6
 Loquutio qualibet cum excommunicato prohibetur. 3.3.13.1.6
 Lurum quando quis præterit ex aliquo euentu, eo carere debet, si constet per eius dolum hunc casum euenisse, & per eum fuisse procuratum. 2.89.2.5
 Ludere ad aleas, & taxillos non licet Clericis. 2.11.2.5
 Pena apposta Ludentibus, an comprehendat etiam ludum spectantes, remissus. 2.12.1.10. & 3.114.1.2
 Ludens illicitè cum muliere præterente libidinis causa, si ex hoc contigerit abortio factus, irregularis fit. 3.109.2.2
 Ludi theatrales etiam præteritu consuetudinis in Ecclesiis, vel per Clericos fieri non debent. 2.9.1.1
 Ludi theatrales, seu representationes in Ecclesiis fieri non debent. ibid. 2
 De Ludis amphitheatralibus & scenis, remissus. ibid.
 Mala ex Ludo prouenientia reuertuntur. 2.12.1.6
 Ludus qui consistit in ingenio, aut virtute corporis, Clericis est permittus. ibid. 7
 Lumen ad Missæ sacrificium ex consuetudine conficiendum ex cetera, in necessitate verò sufficit subaceum, vel olei. 2.4.15.2.5
 Lustrum ad obseruantiam Conc. Trid. non admittunt quæstiones elemosinarum, nisi literas Regias ostendant. 3.227.1.18
 Castellani, & Galli idem ferè obseruant. 3.227.2.19
 Lustrum ad testimonium repelluntur. 1.497.2.16

M

Macedoniano non potest renuntiari. 1.379.1.9
Machinatio in mortem viri debet effectum sortiri, vt ex ea impedimentum hoc oriatur. 2.527.2.6
 Vide **Crimen**.
Maculam in oculo habens, quæ non inducit magnam deformitatem, etiam ad Episcopatum poterit promoueri. 1.195.1.1
 Macula repellit testem. 1.605.1.3
Magistri scholæ officium & dignitas quæ, remissus. 1.211.2.5
 Magistri gratis discipulos docere debent. 3.50.1.3
 Magister nimis modum excedens percutiendo in capite, aut alio periculoso loco, ex quo percussus obiret, aut deformatus est irregularitatem incurrit. 3.100.2.2
 Magister pueniens discipulos Clericos inuitu correctionis, non incurrit excommunicationem, modo non percutiat principaliter ex odio, vel ira. 3.294.1.4
 Magister, & Frater Hierosolymitani, si sint Sacerdotes, possunt suos subditos lese percutientes absolueri. 3.129.1.3
 Magister, vel Præfatus potest corripere Clericum causa correctionis sine periculo excommunicationis. 3.330.2.8
Magistratus ex vñs vbiq; terrarum recepto ad crimina punien-

da, quæ probati possunt, nulla præcedente infamia procedunt. 3.15.2.16
Magistratus secularis quemcumque hereticum sibi à iudicibus Fidei traditum debet ultimo supplicio afficere. 3.81.2.3
Magistratum Regium offendens dicitur saluagardium infringere. 3.273.2.3
Maiores dicitur respectu honoris, & prælationis. 1.285.1.6
 Maiores delinquens in alieno territorio habetur pro priuato. 1.296.1.4
Maiores in dubio intelligitur ætate. 1.504.1.3
 Maiores de domo dicitur, qui ætate est maior, & sic naturaliter, non qui dignitate. ibid. 4
 Maiores ex generali clausula, si qua mihi, &c. restituitur ad examinandos testes post publicationem. 1.521.2.4
 Maiores plus puniuntur quam minores, & nobiles quam ignobiles. 1.585.1.6
 Maiores dicuntur pater, auus, & alij superiores. 2.125.1.3
 Maiores Ecclesiæ causæ quæ dicuntur, remissus. 2.418.2.2
Maiores possessio, vt abique vñs actu apprehensionis in successorem transferatur, lege, vel consuetudine introduci potest. 1.68.2.4
Maiores viuo possessore, quando possit sequens, qui in eo successus est, petere, vt declaretur morte possidentis maioratum ad se pertinere, ostenditur. 1.416.1.13. & 2.86.2.2
Maiores successor tenetur soluere debita prædecessoris si contracta sint pro necessitate, utilitate, vel conseruatione ipsius maioratus. 2.185.2.7
Maiores successor tenetur soluere omnia debita contracta ab eo qui maioratum instituit, nisi post maioratum irreuocabiliter constitutum sint contracta. ibid. 8
Maiores possessor, qui aduersus institutorem ingratitudinem commisit, amittit maioratum. 2.194.2.5
Maiores in successione proximitas gradus attenditur respectu ultimi possessoris, quod etiam in quibuscumque aliis fidei commissis familiæ, vel agnationi relictis locum habet. 2.3.11.1.17
Maiores ad successiones admittendi sunt legitimi per subsequens matrimonium, & præferendi filiis secundis, qui nati sunt ex eisdem parentibus legitimo matrimonio iam coniunctis. 2.580.1.2.2
Maiores ob delictum possessoris, qui eius primus institutor non est confiscari non potest. 3.74.1.18
Maiores fructus vitæ heretici possessoris durante non publicantur, sed statim cum ipso maioratu transeunt ad sequentem vocatum. ibid. 19
Maiores in institutione clausula apposta, vt hora præcedente ante commissum delictum maioratus transeat in sequentem, valet. ibid. 10
Maiores tenor diligenter inspiciendus, & seruandus. 3.220.2.9
Maiores in Republ. Ecclesiastica iure optimo constituta. 1.283.1.2
Maiores Ecclesiastica consistit in ordinis prærogatiua, secundum quam Presbyter Episcopo, Presbytero Diacono, & sic de ceteris debet esse subiectus. 1.283.2.3
Maiores Ecclesiæ consistit in prærogatiua potestatis, seu iurisdictionis, secundum quam Archidiaconus maior est Archipresbytero, Archiepiscopus Episcopo. ibid. 4
Maiores Ecclesiæ consistit in prærogatiua antiquitatis, cui magna est reuerentia exhibenda. ibid. 5
Maiores Ecclesiæ consistit in prærogatiua ordinantis. ibid. 7
Maledicentes contra Romanam Ecclesiam puniuntur. 3.168.1.5
Maledicus Papæ puniendus est vt alij deinceps deterreantur. 3.167.2.1
Maledicentes Ecclesiarum in vtroque foro conueniri possunt. 1.374.2.1
Maledicium promittens, vel pecuniam, aut rem vt fiat, non valet talis promissio, nec firmatur iuramento. 2.590.1.9
Maledicij ratione separato matrimonio conceditur vtrique coniugi licentia ad aliud transeundum, & eo inito non est prius restitutum. 2.558.1.9
Maledicij ratione dissoluto matrimonio si maledicatus aliud inest, & eandem uxorem cum qua maledicatus fuerat, & disunctus fornicariæ cognoscat, tunc instaurandum est matrimonium cum illa. 2.564.2.15
Maledicium quando constare non potest an sit perpetuum, vel temporale, præsumitur perpetuum. 2.565.2.8
Maledicium dicitur quando vir non potest uxorem cognoscere, cum possit ad alias accedere, frigiditas verò quoad omnes vniuersalis est. ibid. 10
Maledicij signum quod sit, ostenditur. 2.566.1.11
Maledicium vt soluat potest quis aliquando à maledico parato petere, quando potest licite modo sibi noto facere. 3.136.2.16
Maledicium ligaminis quod, remissus. 3.197.1.5
Maledicia destitui possunt licite per amonitionem signorum. 3.157.2.6

Maledicium

Index Rerum, & Verborum,

Maleficus à testimonio repellitur. 1.498.1.7
Malitia hominum est obviandum. 1.42.1.3
Malitia, & doli nulli patrocinari debent. 1.447.2.5
Malitia hominum non est indulgendum. 1.51.1.2
Malitia ad professionem supplebat ætatem, sed hodie hoc sub-
tractum est per Conc. Trid. 2.281.1.6
Malitia quando dicatur supplere ætatem, ostenditur. 2.502.
2.5
Malitius hominum non est indulgendum. 2.596.2.2
Malitius hominum occurrendum. ibid.
Vide *Fraus*.
Malitiosè fieri dicitur, quod fit iniuria dolo adhibito. 2.510.
1.25
Mala non sunt facienda, ut inde eueniant bona. 2.135.2.8
Malum minus consulete licitum est, gratia vitandi maioris,
quando is, cui consilium constitutum apud se habebat maius
illud malum perpetrare. ibid.9
Malum minus cum præiudicio tertij in particulari suadere non
licet. 3.136.1.10
Malorum consortia bonos corrumpunt. 2.548.1.4
Mancipium instrumentis donatis, & traditis mancipia ipsa do-
nata intelliguntur. 1.149.2.5
Mancipia Ecclesie non possunt permutari cum aliis mancipiis
nisi remaneant libera. 2.160.1.1
Non debent redigi in usum secularium serui tamen fugitiui
Ecclesie possunt distrahi. ibid.med.
Mancipia Christiana ob dominorum hæresim libertatem conse-
quantur, quamvis domini hæretici redeant ad fidem. 3.82.
2.5
Mandans in Ecclesia occidere aliquem existentem extra Eccle-
siam, eius non gaudet immunitate. 2.452.2.9
Mandans, an, & quando puniatur eadem poena, qua mandarius,
remissive. 3.97.2.15
Mandans, & mandarius in eodem libello accusari possunt,
ibid.17
Mandans percuti Clericum si post mortem ipsius mandantis, is
qui hoc mandatum erat, Clericum perculserit, non excommu-
nicatur. 3.298.2.6
Mandatum de manutenuendo dandum non est ut quis lucrator di-
tributiones in absentia. 1.15.2.11
Mandatum de prouidendo speciale derogat generali præcedenti,
licet de illo nulla mentio habeatur. 1.29.1.4
Mandatum iurisdictionale speciale non derogat generali. 1.301.
2.7
Mandatum vllum non requiritur ad impetrandum beneficium
Ecclesiasticum. 1.37.2.8
Mandati fines sunt diligenter obseruandi. 1.50.2.4
Mandatum de prouidendo directum Episcopo impletur à Cano-
nico nouiter Episcopato. 1.50.1.3
Mandatum ob diuturnitatem temporis non præsumitur. 1.60.
1.8
De Mandatis Apostolicis agentes referuntur. 1.63.1.2
Mandatum procuratorium ad lites futuras trahi non debet. 1.
65.2.4
Mandati fines sunt diligenter obseruandi. 1.81.2.4
Mandatum speciale, aut generale, non requiritur ad dispensacio-
nes & quous alia privilegia impetranda. 1.101.2.16
Mandato generali ad primum Archidiaconatum non derogatur
per secundum mandatum speciale ad certum Archidiacona-
tum in eadem Ecclesia. 1.23.1.4
Mandatum re integra morte mandantis expirat. 1.237.2.4
Mandatum de prouidendo in forma Digni non expirat morte
Pape concedentis in integra. 2.237.2.6
Mandatum est stricti iuris. 1.249.1.3
Mandata Pape contententes hæresim contrahunt. 1.286.1.5
Mandatum generale habens cum clausula ratihabitationis non
potest transigere. 1.303.2.10
Mandatum nisi ostendatur non auditur quis tanquam alterius
procurator, etiam si Notarius dicat se vidisse, & scripsisse. 1.
312.2.2
Mandatum procuratorium per testes probari potest. ibid.6
Mandati reuocatio procuratori reuocato intimanda est. 1.313.
2.2
Mandatum quodcumque dereguit non esse sufficiens corrumpit
acta, etiam si procurator esset admissus. 1.314.2.4
Mandatum si appareat post sententiam, in eo que consistit tem-
pore causæ iam exire, non annullantur acta facta cum pro-
curatore in eo constituto, si prius non fuerit oppositum. 1.
314.2.6
Mandatum speciale requiritur ad transigendum. 1.316.2.5
Mandato generali detrahatur per speciale. 1.318.2.7
Mandatum speciale requiritur ad petendam restitutionem. 1.
335.2.6
Mandatum speciale requiritur ad compromittendum. 1.346.2.2
Mandati ratione sortitur quis forum. 1.386.2.6
Mandatum non solum seruandum est, sed & qualitas illius. 1.
445.2.4.82 1.454.1.5

Mandatum speciale requiritur ad accipiendum beneficij posses-
sionem. 1.471.2.1
Mandatum speciale ad accipiendum beneficia Ecclesiastica re-
dicitur, licet specialiter aliquod beneficium minus sine
nominatum. 2.59.2.4
Mandatum an, & quando puniatur eadem poena, qua manda-
rius, remissive. 3.97.2.15
Mandatum ad delictum perpetrandum probatur per consuetudinem
& subscriptionem mandantis. ibid.15
Mandatum de prouidendo habens in aliqua Ecclesia clero-
tis, vel diocesis, non potest prouidere in Cathedrali. 3.942.
2.4
Vide *Rescriptum*.
Manifestè apparere, idem est quod legitime per testes, vel
secundum ius. 1.593.1
Manus liber à quolibet seruitio temporali non vnde Ecclesi-
co tribui debet pro dote Ecclesie fundande, de illo autem
quod confertur Ecclesie ultra manum, tenetur illa cum
consecrata solvere. 2.574.1
Manus dicitur quantum quis cum vno pari bonum laborat
test. 2.571.4
Manus in fauorem Ecclesie tribui liberatur. 2.571.4.7
Manumissionis causa donatio facta inter viros, & uxorem valida
est. 2.616.1.4
Manus nemini citò imponenda. 1.19.2.5
Manus mutilatus si promouus fuerit in Abbatem, de Abbatia de-
ponitur. 1.197.2.1
Manus mutilatam habens non potest ad Ordines promoueri,
idem si habere articulatam manus, & ardui, ad ministerium
executionis Ordinum inefficaces. 1.197.2.1
Nec illas habens articulas, & arduas ad ministerium exco-
municationis Ordinum inefficaces. ibid.
Nec etiam eas tremulas perpetuo habent, quousque lim-
neter periculum subuersionis sanguinis. ibid.
Manus post promotionem amittens, Ordinis exco-
municatio impo-
ta est quoad illos actus, in quibus opus est manibus. 2.571.4
Manus diuersas in scriptura falsitatem arguit. 1.571.4
Manus qui dicantur, remissive. 1.571.4
Maribus non desinit nobilibus appellari. 1.143.1
Marium non habere, vel inuicem habere, patitur. 1.143.1
13
Maritus admittitur in negotijs vxoris sine marito, tunc
coniuncta persona. 1.571.4
Maritus præsumitur habitare in ea domo, in qua habet
vxor. 1.441.1
Marito assenti etiam cum iuramento se vxorem oppositi
non existeret si vxor per matronas attestantes ex ipso op-
posito aliquid probat contrarium. 1.471.4
Marito permissum est castigare vxorem. 1.491.1.17
Maritus qui contraxit matrimonium de vxoris si efficiens
Episcopus, non ob id censetur solum matrimonium de
præsentibus ante contractum. 1.590.2.3
Maritus factus Monachus à coniuge absolute reuocari non po-
test. 1.591.1.1
Maritus an teneatur secum deferre vxorem illam coniunctam
1.514.4
Marito non licet propter adulterium vxoris diu ipsi vxorem
ducere. 2.571.4
Maritus de vxoris legitimitate in iudicio agere potest sine ma-
rito. 2.571.4
Maritus præsumitur habitare cum vxore. 2.571.4
Maritus non alit vxorem sine causa degentem extra con-
mum. 2.571.4
Maritus alit vxorem, que est decessit sua culpa, tunc est per-
missum redire. 2.571.4
Maritus habet privilegium ut si condemnatur ad reclusionem
dotem vxoris, teneatur solum quatenus facere possit. 1.571.4
Maritus putatiuus non habet dilationem ad satisfactionem dotis
1.571.4
Maritus postquam semel adulteram vxorem admittit, & reuocet
1.571.4
Maritus postquam accusatus de eadem accusa, non potest eandem accusare de eodem crimine. 2.571.4
2.14
Maritus ultra arrhas vxorem dotare potest. 2.571.4
Marito exigenti dotem à tertio, qui eam promittit, non ob-
stat exceptio, quod vergat ad inopiam, si offerat cautionem
de restitendo. 2.571.4
Maritus cui non fuit solus dos promissa, an possit vxorem
pellere, ostenditur, ac declaratur terras in partem. 2.571.4
Maritus donare potest pecuniam ad refectum domos vxoris
incendio consumptas. 2.571.4
Maritus domus potest vxori quid annuus, vel mensuum ad
eam cum suis sustentandam. 2.571.4
Maritus constante matrimonio potest omnem dotem penitus
sam, vel partem eius vxori remittere. 2.571.4
Maritus retinens adulteram coniugem, non perdat penitentiam
particeps est delicti, secus si egi penitentiam. 2.571.4
Maritus propter suspicionem potest accusare vxorem de adul-
terio.

Collectan. in quinque libros Decretal.

tario, & in accusando præfertur cæteris. 3.120.1.1
 Maritus potest accusare uxorem ob violentam adulterii suspi-
 cionem. ibid. 2
 Maritus solus de iure Lustrano, & Castella contra uxorem, &
 adulterum querelam intentare potest. ibid. 3
 Maritus si contra uxorem agat criminaliter ad penam, non po-
 test vxor accipere contra illum de simili adulterio. 3.122.2.5
 Maritus recipiens pignus pro dote promissa non tenetur fructus
 in fortem computare. 2.145.1.1
 Maritus non tenetur fructus sibi pignori datos pro solutione
 dotis in fortem computare. ibid. 2
 Maritus, & gener possunt iniunctum pacisci, vt quid certum ince-
 rim detur, donec dos solvatur. 3.145.2.3
 Maritus mercator solus negociari in pactum, potest deducere
 interesse interim dum dos ei non solvitur, si fuerit promissa à
 patre, siue ab extraneo, qui dotare non tenetur. 3.146.1.5
 Maritus per decemium tacens non petendo interesse dotis, ad-
 huc illud petere potest. 3.146.2.7
 Maritus, qui non sustinet onera matrimonij, non potest viudas
 dotis consequi. 3.148.1.10
 Maritus non potest viudas dotis consequi data ab eo dilazione
 ad illius solutionem. ibid. 11
 Maritus iniuncta vxori, & vxor iniuncto marito post matrimonium
 consummatum non potest intrare Religionem. 2.288.2.2
 Maritus si abque licentia vxoris ad summu eucharistia Pœfifica-
 tum, poterit ab ipsa reuocari, vt ei teneatur debiti reddere. ib. 3
 Maritus qui bona immobilia de iure Lustrana, & Castella alic-
 nare non potest sine vxoris consensu, si ipsa vxor consentire
 renuat, quid sciendum, ostenditur. 2.355.2.7
 Maritus facit iniuriam qui orat pro Martyre. 2.406.1.12
 Masculinum in receptis concipit femininum, & quid regulari-
 ter in aliis materis, ostenditur. 1.62.2.5
 Masculus plus creditur quam feminis. 1.55.2.10
 Masculus, & femina ante pubertatem non præsumunt apti ad
 generationem. 2.499.2.4
 Masculi antiquitus caneant cum feminis in choro. 2.504.2.2
 Matris testimonium est suspectum vbi filia petit in virum ali-
 quem se maiorem. Et ad dictum solius matris de impedimen-
 to deponitis impeditur matrimonium, sed contractum non
 dissolvitur. 1.518.1.1
 Mater ipso iure amittit filiorum tutelam per transitum ad se-
 cundas nuptias. 1.719.2.3
 Non autem per sponsalia de futuro. ibid. 4
 Mater tenetur filios triennio alere. 2.303.1.13
 Mater in subsidium patris tenetur filios alere. 2.330.1.7
 Matris conditionem de iure Civili quoad servitutem sequun-
 tur filij. 1.136.2.4
 Mater sola non alit filium, qui fuit conceptus in matrimo-
 nio putativo, quod exinde fuit dissolutum. 2.573.1.16
 Mater filium occidens iracundia calore submoto, in monas-
 terium detrahatur ad perpetuam penitentiam agenda. 3.89.1.4
 Matrimonialis causa semper per Papam Episcopis delegatur.
 1.236.1.2
 Matrimonialis causa à Summo Pontif. non solum Episcopis, sed
 etiam inferioribus delegatur. 1.236.2.3
 In Matrimoniali causa si citatus venire contemnit, vel se oc-
 cultat, vel impedit ne citetur lite non contestata, testes sunt
 recipiendi, & procedendum ad sententiam definitivam. 11
 396.1.13
 Si verò reus, siue maritus absit ex causa, & sine culpa, citari
 non potest. ibid.
 Matrimoniali in causa non defertur iuramentum suppletorium,
 quando agitur de matrimonio dissolvendo. 1.470.1.17
 Matrimonialis causa Episcopis inferioribus à Romano Pontifice
 delegari potest. 1.473.2.2
 Matrimoniales causas sunt iudicandæ ab iis, qui statuta Cano-
 num non ignorant. 2.550.2.4
 Matrimonialis causa cognitio Episcopalis est dignitatis. 31
 194.1.2
 Matrimonium contrahitur etiam inter infideles, non tamen vt
 Sacramentum, sed vt contractus. 1.309.1.5
 Matrimonium pro filiis an, & quando parentes contrahere pos-
 sunt, remissive. 1.316.2.3
 Matrimonij causa quando principaliter agitur, potest idem iudex
 de causa dotis cognoscere. 1.394.2.13
 In Matrimonio spirituali contracto, si pars est contumax, proce-
 di debet sicut ius præcipit. 1.396.1.13
 Matrimonium si quis contrahat temporibus prohibitis, licet
 peccet mortaliter, quia illicitè facit, validè tamen contrahit.
 1.407.2.3
 Matrimonium consummate tempore prohibito, quod fuerat
 iam contractu tempore non prohibito, nulla culpa est. 1.408.1.7
 Matrimonium qualiter probetur, ostenditur. 1.567.1.1
 Matrimonium probatur per diuturnam decem annorum cohabi-
 tationem cum aliis adminiculis, & quid attento Conc. Trid. ib. 2
 Matrimonium probatur per famam vicinæ, concurrentibus aliis
 adminiculis. 1.567.2.4

Matrimonium est maris, & femine coniunctio. 1.667.1.6
 Matrimonij pro causa in dubio iudicandum est. 2.668.1.2
 Declarat, vt ibid. 3
 Matrimonij contractus omnes alios fauoribus, & prærogatiuis
 antecedit. 1.693.1.3
 Matrimonium quando est nulliter contractum ex defectu con-
 sensus, clerici contrahentes non amittunt beneficia. 2.21.1.10
 Matrimonio celebrando iuxta formam Conc. Trid. assistere po-
 test Capitulum Sede vacante. 2.94.1.20
 Matrimonij rati vinculum omnino dirimitur per solemne Reli-
 gionis professionem alterius sponsi, & coniux manens in sa-
 culo est omnino à vinculo solutus. 2.287.2.1.2
 Matrimonium non consummatur per copulam præcedentem. 2.
 288.1.8
 Matrimonium consummatur per copulam vi extortam. ibid. 8
 Matrimonium an fuerit verum inter Beatissimam Virginem, &
 Iosephum. 2.289.1.8
 Matrimonium contractum à coniuge inualidè professio, & reuo-
 cato post alterius coniugis obitum, ratum est, peccat tamen
 lethaliter contrahens tanquam violatur voti simplicis casti-
 tatis. ibid. 9
 Matrimonium contrahere liberè possunt constituti in minori-
 bus. 2.290.1.4
 Matrimonium ratum dirimitur per professionem Militaris Or-
 dinis S. Ioannis Hierosolymitani. 2.291.1.5
 Matrimonium ratum non dissolvitur per vota emissa à Mantel-
 latis, à quibuscumque viris Tertij Ordinis S. Francisci. 2.
 291.2.4
 Matrimonium ratum non dissolvitur per vota coadiutorum for-
 matorum emissa in Societate Iesu. ibid. 6
 Matrimonium ratum minimè dissolvitur per ascensum ad Epi-
 scopatum. ibid.
 Matrimonium ratum non dissolvitur per successionem sacrorum
 Ordinum. 2.296.1.5
 Matrimonium propter infidelitatem vnius dissolvitur quoad
 thorum. 2.299.2.3
 Matrimonium cur magis dicatur à matre, quam à patre, remissi-
 ue. 2.303.1.3
 Matrimonium plerumque sic appellatur, interdum coniugium,
 sæpissime nuptiæ. 2.462.2.5
 Matrimonium à maris officio circa prolem denominatur. 2.
 463.1.6
 Matrimonium in quo differat à nuptiis, ostenditur. ibid. 9
 Matrimonium à Deo fuit institutum in lege naturæ ante pecca-
 tum ad conservationem naturæ humanæ. ibid. 10
 Matrimonium non fuit simul institutum ac præceptum à Deo.
 2.463.2.11
 Matrimonium in lege Evangelica de fide elevatum est à Christo
 vt sit Sacramentum. ibid. 12
 Matrimonium dissolvitur vt sit viri & mulieris coniunctio indi-
 viduum vitæ retinens consuetudinem. ibid. 13
 Matrimonium duplex, aliud verum, aliud putativum, & quæ sit
 differentia inter verumque, ostenditur. 2.464.1.14
 Matrimonium solo consensu contrahitur, nec inualidatur si con-
 suetudo patris non seruetur. 2.464.2.1
 Matrimonium valet, quamvis non seruetur consuetudo regionis.
 ibid. 2
 Matrimonium contrahendum est secundum leges, ac loci con-
 suetudinem, vbi illud celebratur. 2.465.1.6
 Matrimonium putativum publicam honestatem producit. 2.
 469.2.6
 Matrimonij contractum non omnis violentia impedit. 2.470.2.1
 Matrimonium, seu sponsalia contrahentes per verba obicura
 communem verborum intellectum sequi tenentur. 2.471.1.1
 Matrimonium de præfenti est contractum si vir & mulier inui-
 cem promittunt quod ab eo tempore se pro coniugibus ha-
 bebunt. 2.472.1.1
 Matrimonij sacramentum quoad sui substantiam licitè, & indi-
 stinctè tempore interdicti contrahi potest. 2.475.1.10
 Matrimonia contracta inter amorem excoecatos, vt plurimum exi-
 tum habent infelicem. 2.476.1.5
 Matrimonium à filiosam. contractum sine parentum consensu
 validum est. ibid. 6
 Matrimonium contractum metu cadenti in constantem virum
 ad eum finem iniuste inuesso, est nullum. 2.476.2.2
 Cogi qualiter quis debeat ad Matrimonium post sponsalia à
 se iurata. 2.480.2.2. & seqq.
 Matrimonium pendente lite contractum valet. 2.481.2.2
 Matrimonium secundum contrahere non potest mulier nisi per
 certum nuntium certificata fuerit de morte primi viri. 2.482.
 1.1.2
 Matrimonij contractus cum peccatrice volente se corrigere, pro-
 ficat ad remissionem peccatorum. 2.483.1.1
 Matrimonium quod quis contraxit cum meretrice, validum est.
 ibid. 2
 Matrimonium metu gravi extortum ratificatur per diuturnam
 habitationem mutuum, & spontaneam. 2.484.1.1.3

Index Rerum, & Verborum,

In Matrimonij promissione an possit alter alteri absenti stipulari ostenditur. 2.485.1.5
 Matrimonium solo legitimo consensu contrahitur, verba autem requiruntur quoad probationem. 2.486.2.1
 Matrimonium re vera non est si alter contrahentium vitur verbis dubijs, aut falsis animo decipiendi mulierem, & cum postmodum cognoscit carnaliter, sed hoc in foro exteriori vix potest probari. 2.487.2.1
 Matrimonij quæ sit materia & forma ostenditur. 2.488.1.8
 Matrimonium contrahendum impeditur ad denuntiationem vnius honesti viri, qui defert consanguinitatem, & de fama vel scandalo docet. 2.488.2.1
 Matrimonium coactum non ratificatur per copulam subsequenter metu gravi extortam. 2.489.2.4
 Matrimonium contrahens post sponsalia copula consummata cum alia, an & quando teneatur in foro conscientie cum secunda præmanere, ostenditur. 2.493.1.7.8
 Matrimonia præsumpta cessant per Conc. Trid. 2.494.2.1.1
 Matrimonium de præfenti prius contractum præfertur secundo etiam copula carnali consummato. 2.496.1.4
 Matrimonium ante pubertatem initum validum est, si adit potentia generandi, & sufficiens discretio ad se obligandum. 2.499.1.3
 Matrimonium contractum ante legitimam ætatem validum est si malitia suppleat ætatem. 2.502.1.2
 Matrimonium non facit contractus ante pubertatem etiam cum nullo carnalis copula. 2.503.1.1
 Matrimonium coactum ratificatur per copulam subsequenter. 2.504.1.6
 Matrimonium vel sponsalia, quæ non sunt, vt si cū minore septennio contrahantur, accusari non possunt, denunciari tamen potest impedimentum ne contrahantur impofterum. 2.504.2.1
 Matrimonium aduersus Pontificiam prohibitionem initum quando sit inualidum, ostenditur. 2.504.2.5
 Matrimonium de præfenti si contrahatur, & puella non est in ætate, nec malitia ætatem supplet, licet vir dederit ei animum, non est matrimonium, sed sponsalia. 2.505.1.1
 Matrimonium femina cui modicum tempus ad duodecim annuum completum deficit, est inualidum, nisi malitia suppleat ætatem. ibid. 3
 Matrimonium inter impuberes contractum vt validum sit non satis est vt malitia suppleat ætatem, sed vltra requiritur discretio, & prudentia requisita ad coniugale consensum. 2.505.1.5
 Matrimonium per subarhationem contrahitur. ibid. 3
 Matrimonium contractum inter impuberes obligat vt sponsalia. ibid. 8
 Matrimonium quando negatur clandestinè contractum, ei qui stat pro illo, incumbit probatio. 2.506.1.1.2
 Matrimonij omnis probatio vbicumque deficit, non est exigendum iuramentum à reo, sed potius purè absolueudus. 2.506.2.2
 Matrimonia clandestina ante Trident. Concil. fuerunt valida. ibid. 3
 Matrimonium quando sunt contrahenda, debent per Presbyteros in Ecclesia edicta proponi, assignato termino, infra quem, qui voluerit impedire, impedimentum opponat, & si probabilis coniectura fuerit de impedimento, interdicitur matrimonium donec de hoc cognoscatur. 2.507.1.1
 Matrimonia clandestina contrahentes quas penas incurrant, remissive. ibid. 2
 Matrimonium quod sit omisiss denuntiationibus dicitur clandestinum. 2.507.2.9
 Matrimonia interdicta dicuntur quoties à iudice emanauerit præceptum contra aliquos ne matrimonium incant, vel contra ipsum parochum ne auctoritatem interponat. 2.508.1.9
 Matrimonium vbi nullum fuerit propter impedimentum consanguinitatis, an solum procedat text. in præfenti, ostenditur. ibid. 12.13
 Matrimonium denuntiationibus omisiss celebratum dicitur clandestinum quoad penas incurrendas. 2.508.2.14
 Matrimonium de præfenti contrahens successiue cum duobus, tenetur adhærere primæ, si autem primum contraxit per verba de futuro, deinde secundo per verba de præfenti, adhærere debet secundæ. 2.510.1.1
 Matrimonium validum dissoluit priora sponsalia eo modo, vt illo soluto nulla ea præficiendi obligatio supersit. ibid. 2
 Matrimonium initum contra interdictam Ecclesiæ an sit nullum. 2.511.2.2
 Matrimonium à filiis contractum absque consensu parentum validum est. ibid. 2
 Matrimonium contrahens sub conditione non improbat, non compellitur illud consummare ante conditionis euentum. 1.517.1.1
 Matrimonium nec diem, nec conditionem recipit. ibid. 3
 Matrimonium sub conditione contractum ea pendente dissoluitur per secundum purè contractum. 2.517.2.4
 Matrimonium contractum sub ea conditione si pater consense-

rit regulatur ex primo illius consensu aut diffinitio. ibid.
 Matrimonium contractum sub conditione bonæ non efficitur nisi nouus consensus accedat. ibid.
 Matrimonium contractum inter inuicibiles sub illa conditione si Papa dispensauerit, non efficitur validum ad rationem conditionis absque nouo consensu nisi dispensatum fuerit in iudice. ibid.
 Matrimonium inter consanguineos nulliter contractum tenetur à Papa dispensatum in iudice, quando ipse Papa decesserit legitimos filios natos ante dispensationem, & postea natos, & tunc operatur etiam in præiudicium sententiæ si fuerit sionem vocati. 2.518.1.1
 Matrimonium initum sub necessaria conditione est absolute & validum. 2.519.1.1
 Matrimonium an verum fuerit inter Beatiſsimam Virginem, & Ioseph, ostenditur. 2.520.1.1
 Matrimonium contractum sub conditione impossibili, est irritum validum illa reiecta. 2.520.2.1
 Assignatur ratio quare contractus sub impossibili conditione gesti non valeant, matrimonium vero sic. ibid. 2
 Matrimonium inter Christianum & Iudeum non subsistit. 2.521.1.14
 Matrimonium inter Christianum, & hæreticum an sit validum, remissive. ibid. 2
 Matrimonium post factum Ordinem contractum est irritum. 2.521.2.1
 Matrimonium contractum post factum Ordinem vi præiudicium meri in constantem virum cadente susceptum, non est irritum. ibid.
 Matrimonium contrahere possunt inuicibiles Ordines ecclesiastici. 2.522.1.1
 Matrimonium subsequens post factum solummodo recipit professionem est irritum. 2.522.2.1
 Matrimonium contrahendum impedit, sed non irritum contractum susceptio habitus professorum extra Religionem bene habente postea in incorporandi Religione. 2.522.2.1
 Matrimonij promissio facta absenti nullo proceſſu recipitur, et reuocabilis in vtroque foro ante acceptionem. 2.523.1.1
 Matrimonium contrahens viuentis prima vxore non tenetur hoc ignorante prima mortua à sui peritione non impeditur à secunda. 2.523.2.1
 Matrimonium prius inualidè contractum non tamen si dilato impedimento ignorans coniugem carnaliter cognoscit. 2.527.1.8
 Matrimonium contractum metu cadenti in constantem virum ad eum finem inuultu inuoluto, est inualidum. 2.528.1.1
 Matrimonium metu initum non ratificatur copula metu quæ extorta. ibid.
 Matrimonium quicquid illa contrahere non potest quam vxorem viuentem cognouit si inachium fuit in mortem exiit. 2.528.2.1
 Matrimonium contrahens cum secunda concubina prius viuentis etiam ob adulterium separare, prima mortua separatur à secunda, & cum alia contrahere potest. 2.528.2.1
 Matrimonium cum aliqua contractum viuentis prius concubina & superſtite, impedimentum dirimere est. 2.529.1.1
 Matrimonium contrahens cum secunda viuentis, quam vxorem non cognouit, nec ante contractum, nec post, mortua prius potest contrahere cum secunda. 2.531.1.1
 Matrimonium separatur quando liber ignoranter cum ancilla contraxerit, nisi postea hoc sciens illam cognoscit. 2.531.2.1
 Matrimonium contractum à libero cum ſeru, que contractum sit liber, an sit validum. 2.531.4.1
 Matrimonium, quod liber contraxit cum ſeru ignorans ſeruum esse, an sit validum, si post cognitam ſeruitutem habuit copulam cum ea, quid arcento Conc. Trid. ostenditur. ibid. 1
 Matrimonium est nullum ex errore perſonæ, aut conditionis, & rante ipſo errore. ibid.
 Matrimonium liberi cum ancilla ignorato errore clandestinè contractum si tranſierit decem annis ex quo illa ancilla est in ſeruiliis valet si tranſierit decem annis ex quo illa ancilla est in liberatis poſſ. ſione. 2.534.2.1
 Matrimonium ignoranter contrahens cum ſeru si deſinit, poſſ. gnita ipſius conditione, nec facta, nec verbo conſensu, poſſ. aliam ducere. 2.537.1.1
 Matrimonium consummatum ſolum ſignificat cum conſecrationem per quam Chriſtus factus est vnus caro cum Eccleſia. 2.540.1.1
 per incarnationis myſterium. 2.544.2.1
 Matrimonium non ſeparatur ex dicto vnus differentis aſſuetudinem inter coniuges præceſſiſſe. 2.544.2.1
 Matrimonium ſeparandum non est ad conſueſcentiam coniugum qui dicunt aſſinitatem præceſſiſſe, quantum vnusque vnusque conſentiat. 2.545.1.1
 Matrimonium ſeparatur inter aſſines & conſanguineos viſque ad quartum gradum. 2.546.2.1
 Matrimonium apud infideles legitime & valide contrahi poſſet. 2.552.1.2

Matrimonium

Collectan. in quinque libros Decretal.

Matrimonium inter Iudæos initum pacto expresse, ut liceat dare libellum repudij secundum ritum eorum est inualidum. 2. 552. 2. 4.
Matrimonium inter consanguineos olim fuit interdictum vsque ad septimum gradum, hodie verò vsque ad quartum. 2. 554. 1. 3.
Matrimonij prohibitio & irritatio inter ascendentes, & descendentes iure naturæ inducta ad quem gradum protrahatur, remissuè. 2. 555. 1. 6.
Matrimonium inualidum ob impedimentum dirimens impetrata illius dispensatione non reuocatur, nisi accedat nouus virtutis consensus. ibid. 7.
Matrimonium contrahere potest distans a stipite quarto gradu, vel ceteriori cum distante quinq, vel vteriori. ibid. 2. 1.
Matrimonium iam contractum dissoluitur propter impotentiam coeundi. 2. 557. 2. 4.
Matrimonium impedit naturale impedimentum ad coitum irrepabile arte medicorum. 2. 559. 2. 1.
Matrimonio separato ob impotentiam copula, an sint restituenda iocalia. ibid. 9.
Matrimonium initum cum ita impotenti, aut arcta, ut tali defectui absque miraculo subueniri non possit, est tanquam irritum dissolendum. 2. 561. 2. 4.
Matrimonium ratione frigiditatis viri dissolutum instaurandum est si postea contingat frigidum illum aliud matrimonium contraxisse, & consummasse. ibid. 6.
Matrimonium separari potest propter arctationem mulieris, si apparet quod præter diuinum miraculum absque periculo corporali habilis reddi non potest, redintegratur tamen si postea appareat Ecclesiam fuisse deceptam. 2. 563. 1. 1.
Matrimonium prius non restituitur ratione arctitudinis feminae dissolutum quando per concubitus proprii prioris viri nequit reddi apta copula cum illo, quamvis per concubitus cum altero apta sit. 2. 564. 1. 7.
Matrimonij prioris, quando inuenitur error dissolutionis altero coniugi professo, aut prosteri volenti, nulla est facienda restitutio, si consummatum non sit matrimonium. ibid. 1. 16.
Intellige & declara pro vbi.
Matrimonium dissolutum ob viri impotentiam quando possit instaurari ostenditur. ibid. 17.
Matrimonium separari potest ubi vxor dicat visum, cui cohabitare per tricenarium, non habere potentiam coeundi, illis hoc iurantibus cum septima manu propinquorum. 2. 565. 1. 2.
Matrimonium contra interdictum Ecclesie, vel iudicis factum, seu contractum, propter hoc solum non dirimitur, imponitur tamen penitentia si contrahentibus, & separatur donec cognoscatur de causa interdicti. 2. 566. 1. 1.
Matrimonium si inuenerit contra prohibitionem temporalem Pontificum non est irritum. 2. 567. 1. init & 2. 562. 2. 2. 1. 1.
Matrimonium in facie Ecclesie contractum si separatur, filij geniti, vel concepti ante sententiam sunt legitimi. 2. 471. 2. 1.
Matrimonium clandestinum dicitur quoad penas, cui de sunt denuntiationes. 2. 572. 2. 11.
Matrimonium etiam publicè contractum coram parcho, & testibus, omittit tamen denuntiationibus, censetur clandestinum quoad iustitiam, & alios effectus. 2. 573. 2. 10.
Matrimonium publicum non dicitur, quod coram magna hominum frequentia conuocatis etiam amicis, & vicinis contractum fuit. ibid. 21.
Matrimonium præsumitur quoad liberorum legitimacionem cohabitantes vita functis. 2. 576. 2. 9.
Matrimonium præsumitur quoad filios præcessisse inter viuos concurrentibus aliis præter cohabitationem coniecturis. ibid. 10.
Matrimonio in mortis articulo contracto legitimantur filij antea suscepti, etsi afforent substituti sub conditione, si sine liberis. 2. 579. 1. 9.
Per Matrimonium aliàs validum, clandestinè tamen celebratum legitimitur proles ante suscepta. ibid. 10.
Matrimonium non potest ita contrahi quod filij antea suscepti non legitimantur. 2. 579. 1. 16.
Matrimonium si fuit in facie Ecclesie celebratum, non sufficit probare illius impedimentum ad probandam prolem illegitimam. 2. 585. 2. 1.
Matrimonium propter adulterium coniugis potest dissolui quoad thorum, & mutuum cohabitationem, non tamen quoad vinculum. 2. 589. 2. 21.
Matrimonium à fidei contractum cum Iudæa, vel alia infideli punitur pena adulterij. 2. 594. 1. 4.
De Matrimonij validitate quando agitur, teo contumaciter absente possunt super impedimento matrimonij recipi testis alij legitimi, & ad eorum dicta, sententia ferri. 2. 595. 1. 1.
Matrimonium accusans propter quæsum repellitur. 1. 596. 2. 1.
Matrimonium metu initum non ratificatur copula metu graui exorta. ibid. 3.

Matrimonij ab accusatione repellitur, qui denuntiationis tempore tacuit, nisi denuntiationem probabiliter ignorauit, vel iuret de nouo didicisse, & quod non obicit illam malitiosè. 2. 597. 1. 1.
Matrimonij vinculum propter hæresim non dissoluitur. 2. 598. 2. 5.
Matrimonium separatur propter adulterium mulieris, & si vic postea fornicetur, redintegratur. 2. 600. 2. 1.
Matrimonium reintegratur si facta separatione thori propter vxoris fornicationem maritus cum alia fornicetur. 2. 601. 1. 4.
Matrimonium inter infideles contractum alterutro ad fidem Christi conuerso dissoluitur tribus concurrentibus. 2. 602. 1. 3.
Matrimonium tenet si alter coniugum labatur in hæresim. 2. 602. 2. 4.
Matrimonium verum, & legitimum est apud infideles. ibid. 5.
Matrimonium ab infidelibus contractum, si postea ad fidem conuertantur per Baptismum, an verum sit Sacramentum nouæ legis. 2. 504. 1. 5. med.
Matrimonij vinculum non dissoluitur propter coniugis adultèrium. 2. 605. 2. 16.
Matrimonium an statim ut infidelis conuertitur ad fidem dissoluitur, ostenditur. ibid. 18.
Matrimonij separatio si Ecclesie sententia facta sit eo quod infidelis noluerit conuerti, conuerso postea infideli, integrum est fidei ad religionem migrare. 2. 606. 1. 2. 1.
Matrimonio ex causa licita separato dos est vxori restituenda. 2. 607. 1. 2. 1.
Matrimonio ex causa licita separato in Regno Portugallie debent omnia bona diuidi inter virum, & vxorem pro dimidia parte. ibid. 3.
Matrimonio soluto cogitur vir dotem restituere, & bona diuidere, quæ communiter eis obuenerunt. 2. 608. 2. 1.
Matrimonio soluto ultra dotem est restituenda mulieri dimidia pars bonorum, quæ constante matrimonio fuerunt acquisita. ibid. 2.
Matrimonium est Sacramentum verè, & propriè ex septem legis Euangelicæ Sacramentis. 2. 69. 1. 2.
Matrimonium quoad thorum separari non debet propter adulterium quando ambo coniuges fuerunt adulterati. 3. 122. 2. 1.
Matrimonium inter raptorem, & raptam validum est, si clarè appareat de libera mulieris voluntate. 3. 128. 1. 2.
Matrimonio soluto non potest maritus interesse dotis non solutæ petere. 3. 146. 2. 8.
Matrimonium celebrans cum excommunicatione mortaliter peccat. 3. 177. 2. 2.
Matrimonio vri ante Ordines licitum est Sacerdotibus Græcis. 3. 278. 2. 2.
Matrux Ecclesia quæ dicatur, remissuè. 1. 615. 2. 2.
Matrux Ecclesia, pro maritali. 3. 343. 2. 2.
Matronæ, quæ feminam aspiciant, sufficiunt duæ vt de virginitate deponant. 1. 474. 1. 7.
Matronæ quomodo sufficienter inspectionis causam reddant, ostenditur. 1. 474. 2. 9.
Matronæ reprobari possunt per quas virginitas probatur. 1. 492. 2. 1.
Matronæ debent esse artis peritæ, honestæ, & bonæ famæ. 1. 493. 1. 3.
Matronæ vt legitimè de formine virginitate deponant non satis est, vt illius verenda oculis perspiciant. ibid. 5.
Matronæ quæ adhiberi debent in terminis huius text. debent esse de Parochia, & petitores quantum fieri potest. 2. 563. 1. 2.
Matronæ, quæ inspicere debent an mulier sit virgo, vel corrupta, debent esse honestæ, & bonæ famæ. 2. 565. 2. 5.
Matrimonium simul cum Laudibus recitari potest in Vesperis antecedentis diei post tempus Completorii, etiam non expectato Solis occasu. 2. 399. 2. 4.
Matrimonium sine Laudibus recitari potest. ibid. 5.
Tò Maximè interdictum ponitur taxatiuè. 1. 11. 2. 6. & 1. 189. 1. 3. & 1. 380. 1. 5.
Tò Maximè est implicatus. 1. 148. 1. 5.
Tò Maximè, aliquando ponitur pro tantum. 1. 396. 2. 18.
Tò Maximè, dictionis vis & effectus, remissuè. 2. 471. 2. 3.
Media via est eligenda. 1. 439. 2. 18.
Medicina præstantia, & dignitas, remissuè. 1. 171. 2. 3.
Medicus petrus, sollicitus, & traditionis artis obseruans non impeditur promoueri propter euentum mortalitatis infirmi. 1. 171. 2. 1.
Medici imperitii dampna, remissuè. ibid. 2.
M. dici beatiores sunt quoad seculum, quam Aduocati, quia eorum errores cooperit terra. 1. 172. 1. 1.
Medicus tenetur pauperem gratis curare. ibid. 6.
Medicus salarius de publico non debet petere præmium ab infirmis. ibid. 8.
Medicus de publico stipendarius sit irregularis si ex omissione curandi peccat infamius. ibid. 9.
Medicis non creditur ad iudicandum, an vulnus sit lethale. Qq 2.

Index Rerum, & Verborum,

& an vulneratus decesserit ex vulnere, vel alia causa, nisi ad minus fiat duo, & communiter in arte periti reputentur. 3. 107. 1. 3.

Medicus ubi non adest nisi unus in loco quo quis fuit vulneratus, ille unus sufficit ad iudicandum, an vulnus fuerit lethale. ibid. 6.

Medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere infirmum ad confessionem, nec quicquam persuadere pro salute corporis tendens in animarum periculum. 3. 288. 1. 1.

Medici vocati ad medendum infirmo in lecto iacenti, eum ante omnia tenentur monere, & inducere, ut confiteatur, & quid, arrepta Constat. Pij V. ostenditur. ibid. 3.

Medicus sub pena excommunicationis non potest aliquid suadere infirmo quod sit in detrimentum salutis æternæ. 3. 288. 2. 6. fin.

Mediolani Dux habet iura regalia, & fiscalia, & omnia potest in suo statu, quæ potest Imperator in toto Imperio. 2. 590. 1. 28.

Melioramentum venditio non potest fieri absque domini consensu. 2. 147. 2. 49.

Melioramenta in rebus emphyteuticis per commissum deperditis, amittit emphyteuta. 2. 155. 1. 138.

Meliorationes factæ per Prælatum in rebus Ecclesiæ sunt suæ in vita, etiam si dimittat beneficium, sed de his testari non potest. 2. 198. 1. 1.

Membra regulantur à capite. 1. 627. 1. 4.

Membris destitutis pro absolutione excommunicationis ob clerici percussione Sedem Apostolicam adire non tenentur. 3. 302. 1. 5.

Mendacium, vel malefium per unicum testem probatur. 1. 500. 2. 22.

Mendacium omne, quod proximum lædit, vel in iudicio dicitur, est peccatum mortale. 3. 135. 1. 4.

Mendax omnibus odiosus est. 3. 135. 1. 5.

Mendax semper dolose, & cum fraude procedere præsumitur. ibid. 6.

Mendax non punitur nisi in casibus à iure expressis. ibid. 7.

Mentis sanitas naturaliter, & de iure præsumitur. 1. 103. 1. 10.

Mens & ratio statuentium in re scriptis attendenda. 2. 83. 2. 5.

Mens ex præfatione colligitur. 2. 315. 1. 5.

Mente captus rationis vi omnino destitutus matrimonium contrahere non potest. 2. 486. 1. 3.

Mensuræ duorum spatium intra quod si Religiosi ad audiendas leges, seu physicam exeuntes ad claustrum non redierint, excommunicatione ligantur, est computandum à die qua Religiosus egreditur ad præfatas scientias audiendas. 2. 455. 2. 10.

Mensis quilibet constat triginta diebus. 2. 145. 2. 15.

Mensuris tempore an sit peccatum accedere ad uxorem remissive. 2. 431. 1. 4.

Mensuris, & pondera fraudans triginta diebus in pane, & aqua poenitere debet. 2. 124. 1. 1.

Mentione non facta de lite nulla non ob id dicitur nullum scriptum lite pendente impetratum. 1. 49. 1. 16.

Mentio de processu coram Ordinario debet fieri in literis ad delegatum. 1. 447. 2. 3.

Mercatores inter miserabiles personas connumerantur. 1. 298. 1. 2.

Mercator, seu campfor fiduciarius non habet privilegium excusationis. 2. 177. 2. 8.

Mercator nondicitur ille, qui vendit vinum, oleum, vel granum ex proprio fundo, nec artifex, qui rem emit, ut suo labore, & industria in aliam formam redigat. 1. 298. 1. 4.

Mercedis in causa non datur appellatio quoad effectum suspensionis. 1. 711. 1. 16.

Merces in locatione debet esse certa, non simpliciter constituta, alias esset contractus innominatus. 2. 134. 2. 5.

Merces certa quando dicatur constituta. ibid. 6.

Merces certa, quæ in locatione intervenire debet an necessario sit constituenda in pecunia numerata, an vero sufficiat quod constituitur in alia quacunque specie, ostenditur. ibid. 7.

Meretrix à testimonio repellitur. 1. 498. 1. 18.

Meretrices & vicini expelli possunt. 2. 140. 2. 37.

Meretrix domum locans non peccat, dummodo non intendat domum conducere ad meretricium usum. ibid. 38.

Meretricem trahere de lupanari, & accipere in uxorem proficit in remissionem peccatorum. 2. 483. 1. 3.

Meretrix an teneatur in conscientia solvere mercedem solitam, rem habens cum illa, siue eam promiserit, siue non. 2. 483. 2. 1. init.

Meretrix dicitur, quæ multorum libidini parat. 2. 483. 2. 6.

Meretrix non est, quæ peccatum aliquod occulte commisit, vel alicuius amore capta ei sui copiam fecit. ibid. 7.

Meretrix dicitur à merendo, quasi mercatur stipendia. ibid. 8.

Meretricium genus infame. ibid. 9.

Meretrices tanquam personæ turpes non possunt capere ex testamento fratris ad exclusionem fratrum. ibid. 10.

Meretrices cur permittantur in Christiana Republi. ostenditur. ibid. fin.

Meretrices debent audiri in sacramentali Confessione. 3. 479.

Merum Imperium quid sit, & quæ sub merito Imperio continentur, remittitur.

Metropolitano confirmatus licet nondum receptus pallio, tunc tunc suum suffraganeum consecrari facere.

Metropolitani antequam pallio decorentur non debent Concilio convocare, Chirisma consecrare, & nec se Archiepiscopos nominare.

Metropolitani unus non potest cum alio pallio consecrari. 1. 42. 2. 2.

Metropolitani ab omnibus Suffraganeis consecratur, suffraganeus vero à tribus, Metropolitano iubente.

Metropolitani ad consecrationem debent, omnes Episcopi Comprovinciales venire.

Metropolitani maiori numero consentire debent. 1. 344. 1. 1.

Metropolitani non potest per querelam alii, cum tamen iudex ex appellationis causa.

Metropolitani potest adici per viam querelæ quando solutio est remedium absolutionis.

Metropolitani non potest iudicare causas inter subditos Episcoporum, qui ad eius Metropolim se contulerunt.

Metropolitani non potest exigere iuramentum à Suffraganeis ultra formam Canonice, & si exigat, non tenetur iurare, si iuratur, iuramentum non tenet.

Metropolitani, & Archiepiscopi non differunt.

Metropolitani auctoritas est ut puniat delinquentes à consecratione Metropolitani Ecclesiæ in dualis officio.

Metropolitani ad correctionem excessuum, & reformationem morum singulis annis facere debent provinciale Concilium in quo statuere debent personas idoneas per singulos dies, quæ follicite inueniant, & in sequenti Concilio recte corrigenda.

Metus iustus inducitur ex minis, & verbis minutorum, quæ sunt prolata à persona potente, & soluta minas extorqueat. 2. 47. 1. 4.

Metus non præsumitur.

Metus iustus, qui cadit in constantem virum, iudicatur per amissionis omnium bonorum, vel maioris partis.

Metus qualiter probetur, remittitur.

Metus suspicio tollitur si consensus, seu ratio impetretur post metum.

Metus reuerentialis quando sit sufficiens ad rescindendum tractus, ostenditur.

Metus cadens in constantem virum quis dicatur ostenditur. ibid. 5.

Metus an purgetur quoties aliquis sponte soluit quod iuramento per metum promiserat, ostenditur.

Metus mortis an excuset communicantes cum excommunicatis. 1. 314. 1. med. & fin.

Metum passio non subuenit si non sit talis qui cadere possit in constantem virum.

Metus qui dicatur cadere in constantem virum arbitrio iudicis relinquitur. 1. 316. 1. 7. & 1. 724. 1. 1.

Metus per testes singulares probatur.

Metus, qui meis inferitur, mihi ipse non videtur.

Metus iustus inculsus appellanti illum excusat ne appelletur in iudicio à quo.

Metus iustus inducitur ob periculum mortis, aut corporis incertum.

Metus iustus inducitur ubi agitur de peribendo magnum lucrum, vel de incurrendo grante dampno in rebus propriis. 1. 319. 2. 9.

Metus reuerentialis præcedentibus minis, aut reuerentia solus, caditque in constantem virum.

Metus levis non est sufficiens ad irritandum possessionem in foro externo, sed nec in foro confessorio.

Metus suspicio tollitur per ratificationem actus subsecuti.

Metus reuerentialis non annullat solus præcedentibus minis, aut reuerentia solus, caditque in constantem virum.

Metus duplex est, alius cadens in virum constantem alius in reum non constantem.

Metus alius dicitur gravis, alius levis, remittitur.

Metus probatur ex coniecturis.

Metus minor magis excusat formam, quam virum.

Metus minor magis excusat formam, quam virum. Initium iuramenti annullat matrimonium in rebus que sunt.

Metus quando iuste incurritur, non reddit matrimonium inane.

Metus excusat etiam eum, qui in illum incidit culpa sua. 2. 479. 1. 5.

Metus an irritet ipso iure matrimonium.

Metus cadens in constantem virum quo ius iuratum annullatur, ostenditur.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Metus cadens in constantem virum quis dicatur. 2.489.2.5
Metus reventialis nisi minx aut verbera illi adiungatur, non
cadit in virum constantem. 2.503.2.4
Metus reventialis datur in omni illo, qui iure aliquo sube-
ctionis alicui subest. ibid. 3
Metus illatus post sponsalia inita est iusta causa illa dissoluendi.
2.504.1.5
Metus solum reventialis non annullat professionem. 2.525.
1.5
Metu contrahens fit vxor illius cum quo contraxit sine aliquo
novo consensu si cohabitauerit illi. 2.527.2.7
Milites SS. Mauritij & Lazari, etiam si contrahant matrimonium
cum vnita & virgine, remanent capaces retinendi pensiones
vique ad summam ducatorum 400. auri de Camera. 2.21.2.
med.
Milites Ordinum militarium an & quando teneantur ad tributa-
ta, & gabellas, remissio. 2.25.2.4
Miles ordinum militarium si clericum occidat, perdit privile-
gium, & singulum militiam, & remanet meré secularis. 3.2.
75.2.2
Militia nobilitat. 2.23.2.2
Minis in probandis non deferunt iuramentum suppletorium. 1.
471.39
Minx dummodo testes sint concordēs in illarum qualitate licet
discordēs in loco, & tempore, per testes singulares probantur.
1.502.1.49
Minx quando sunt illatz à persona potente, & solita minas
exequi, inducunt iustitiam metum. 1.723.2.11
Minima non sunt in consideratione. 1.511.52
de Minimis non est curandum. 1.666.2.8
Minimi interdum sententiam optimam dicunt. 2.101.2.2
Ministri paucos bonos, quam multos malos habere sanctius est.
1.176.3.3
Ministri nomine Ecclesie pro decimis non solutis rei vendica-
tione, vel personali actione, vel ex officio iudicis contra li-
cos agere possunt. 2.254.1.12
Ministro ad redimendam vexationem potest quis licite dare
temporalia pro Sacramentis conferendis, si aliter confere
nequeat. 3.136.2.15
Ministri Ecclesie non debent accipere oblatum ab excommuni-
cato, vt diuina officia pro ipso faciant. 3.321.1.3
Minor 14. annorum non habet administrationem Ecclesie, nec
bonorum sine decreto Superioris. 1.169.2.9
Minor qui veniam ætatis impetrauit, non potest bona immo-
bilis alienare. 1.170.1.10
Minor in maiorem potestatem habere non debet. 2.295.2.2
Minor etiam ad lucrum restituitur. 1.332.2.7
Minor contra confessionem delicti quando restituitur, ostendi-
tur. ibid. 8
Minor restituitur in eo quod contraxit, vel omisit, si probat ex-
inde se laesum, & sit infra tempora restitutionis petendæ. 1.
336.1.1
Minor an debeat probare se esse intra quadriennium concessum
ad restitutionem, ostenditur. 1.336.2.9
Minorem contra an cutat præscriptio statutaria. 1.337.1.2
Minor restituitur ad appellationem omisam. 1.337.2.3
Minori an corrat tempus decem dierum ad appellandum, & iten-
ditur. 1.338.1.4
Minor restituendus est circa religionis professionem. 1.440.2.4
Minor an in spiritualibus possit petere restitutionem in integ-
rum, remissio. ibid. 5
Minor 25. annis si renuntiavit beneficio suo an possit implora-
re beneficium restitutionis, remissio. ibid. 6
Minorum appellatione venit tam puericia, quam adolescentia.
1.480.2.20
Minor, etiam si renuntiatur sit testibus, vel post factam eorum
publicationem, ad examinandos testes restituitur. 1.525.2.3
Minor restituitur aduersus recognitionem scripturæ absque
auctoritate tutoris factam. 1.552.1.8
Minori datur restitutio aduersus lapsus fatalium prosequendæ
appellationis ob negligentiam tutoris causatum quamuis tu-
tor soluendo, existeret. 1.674.1.12
Minor an restituendus sit in materia suspicionis, remissio. 1.
716.1.6
Minor laicus ultra dimidiam an sit restituendus, ostenditur. 2.
131.2.4
Minor, & fideus non tenentur denunciare, sed sequuta euictione
possunt agere contra suum auctorem. 2.132.2.12
Minor an, & quando restituitur aduersus omisam solutionem
canonis rei emphyteuticæ, ostenditur. 2.152.1.105
Minor laicus, in resignatione beneficii an restituatur, ostenditur.
2.166.1.2
Minor aduersus negligentiam in non adimplenda voluntate
defuncti, an restituatur ne lucrum sibi relictum amittat, re-
missio. 2.207.2.4
Minor restituitur aduersus additionem factam cum beneficio
inuentarij quando in hereditate sunt vexationes. 2.220.1.6
Barb. Collect. Tom. 1.11.

Minor 14. annis proficundo non obligatur Religioni nisi factus
maior ratum habuerit. 2.268.1.1
Minores, qui possunt copula carnali coniungi, ex contractu ma-
trimonij obligantur, nisi violentia intercedat. 2.502.1.1
Minor virginem stuprans pena huius capitur. 3.117.1.3
Minores mitius puniuntur. 3.163.1.3
Minor an, & quando aduersus confessionem delicti factam in
iudicio restituitur, remissio. ibid. 5
Minori se dicenti incumbit probatio. 3.163.2.4
Minori datur restitutio in integrum aduersus omisam trium
mensium circumscripto tempore interponendam cautionem
de in casu succumbentis demolendo. 3.199.2.3
Vide Ecclesia.
Miraculo fieri dicitur id quod fit modo extraordinario, & con-
fucto. 2.561.2.5
Miraculum insigne refertur quod accidit cuidam Lufitano
Omne. 3.263.1.4
Miserabilis dicitur quasi miseræ habilis. 1.311.1.4
Miserabilis persona quæ dicatur relinquatur arbitrio iudicis. 1.
311.2.5
Miserabilis persona potest laicum interdictio Vnde vi coram iu-
dice ecclesiastico conuenire, etiam si res subtrahatur de iudi-
catis. 1.381.1.1
Miserabilis persona ubi quis est simul & oppressus poterit con-
tra laicum, & super re temporalis agere coram iudice ecclesia-
stico. 1.381.1.7
Missæ Presbyteri concubinarij an sit audienda remissio. 2.18.1.6
Missæ ecclæ, & peculiares qui tenentur dicere ex obligatione,
malè agit si alias celebret sine iusta causa. 2.47.2.3
Missam quis licite audit extra propriam Parochiam in diebus
Dominicis & diebus festis cessante contemptu, & ignorantia
eorum quæ Parochiani per Parochos scire tenentur. 2.333.
1.2
Missæ audiendæ præceptum adimpletur quocunque loco illa
audiatur, peccabit tamen mortaliter qui eam ex contemptu
in propria Parochia audire noluit. 2.233.2.5
Missæ de feria dimittenda non est propter Missam specialem. 2.
202.1.1
Missæ celebrandæ sunt de eo festo de quo sit officium, ibid. 1
Missam semel in die sufficit Sacerdoti celebrare, nisi causa ne-
cessitatis suadeat. 2.401.2.16
Missas tres in die Natiuitatis Domini licitum est cuiuslibet Sacer-
doti celebrare. 2.403.1.3
Missam vnâ ex tribus, quas quilibet Sacerdos dicere potest in
die Natiuitatis Domini satisfacit fidelis audiendo. ibid. 4
In Missis licet in honorem alicuius Sancti diebus feriatis cele-
brandis dicatur propria præfatio non tamen dicitur hymnus
Angelicus, nec Symbolum. 2.403.2.12
Missæ non prodest Beatis nisi quatenus per ipsam coluntur, &
honorantur. 2.406.1.14
Missæ præcepto satisfacit qui inter Missarum solemnia Ho-
ras Canonicas recitat. 1.411.1.11
Missæ duæ collegialiter in Ecclesijs Collegiatis debet celebrari
vna pro defunctis, alia secundum exigentiam dicere pro fe-
sto si festum occurrat, vel pro feria, si feria. 2.413.1.1
Missæ ad sacrificium lumen requiritur sub lethali culpa. 2.413.
2.4
Missis ad Iudæorum, & Infidelium conversionem specialiter con-
cessum est, vt seruata temporum qualitate iuxta Canonicas
sanctiones liceat vesci cibis, quæ ab infidelibus illis appo-
nuntur. 3.59.1.2
Missarum celebrationem nondum Presbyteri usurpare præsum-
pentes, quam penam incurrant, ostenditur. 3.182.1.2
Missionem passus si repetens possessionem allegat se contumacem
non fuisse restituitur in pristinum statum præstita cautio, &
dilata condemnatione expensarum, quam euitat si postea con-
fiteretur eum non fuisse contumacem. 1.413.2.1
Missus in possessionem ex primo decreto post annum verus sit
possessor. 1.397.1.26
Missus in possessionem ex primo decreto in reali per lapsum anni
veram, & incommutabilem illius rei possessionem acquirit,
licet passus missionem habuerit infra annum voluntatem cau-
tionem præstandi, quam tamen non deduxit ad effectum, suo
defectu. 1.452.1.8
Missus in possessionem ex primo decreto actione reali intra an-
num non efficitur verus possessor, sed tantum cultor. ibid.
Missus in possessionem causa custodiæ si fructus dissipat, dissipati
renouantur, & cum aliis sequestrantur. 1.460.2.1
Missus agit cum lege, quam cum ministro legis. 1.119.1.7
Mobilis pretiosa æquiparatur immobilibus. 2.107.1.2
Moderamen inculpatæ tutelæ non dicitur seruatum, quando quis
non animo se defendendi, sed viciendi aggressorem persequi-
tur. 3.108.2.15
Moderamen inculpatæ tutelæ excedens in occidendo non pœna
ordinaria homicidij, sed extraordinaria propter excessum iu-
dicis arbitrio imponenda pœnari debet. ibid. 16
Modici non nocent. 1.65.1.6

Index Rerum, & Verborum.

- de Modico non est curandum. 1.5.1.50
Modica non nocent. ibid. 51
Modus favore Ecclesie præsumitur causa impulsiva, vel finalis, propterea ipsi Ecclesie magis utilis fuerit. 2.515.2.3.
Modus aduersus substantiam matrimonij omnino illud irritat. 2.510.2.5.
Molendinorum ex redditibus soluitur decima. 2.240.1.3
Molestiam sibi ab appellante illatam probare debet appellans incontinenti. 1.695.1.3
Momenti nomine possessionis causa significatur. 2.420.1.2
Monacha rixosa potest expelli. 3.304.2.3
Vide *Monialis*,
Monachationis in causa non deferretur iuramentum suppletorium. 1.470.1.18.
Monachus licet non possit agere in iudicio sine licentia Abbatis, si tamen degat extra monasterium de eius voluntate, poterit agere, & conueniri eo absente. 1.511.1.7
Monachus vnus monasterij alterius factus Abbas in electione Abbatis prioris monasterij vocem non habet, etiam si tale ius ab Abbate, & monachis prioris monasterij fuit reseruatam. 1.128.2.1
Monachus translatus non habet vocem in Capitulo à quo est translatus. ibid. 5
Monachus ex vna Religione transiens ad aliam, si in secunda sumit Ordines, & reuertitur ad primam, potest administrare in susceptis. 1.161.1.1
Monachus infamis an possit eligi in Abbatem. 1.174.1.5
Monachi vagatio sine expulsiōe non priuat Monasterium, iure suo, quod habet in eum. 1.269.2.2
Monachi recipiunt ab Episcopo Chrisma, &c. 1.279.2.5
Monachi pro Monasterio aduocare non possunt, nisi de licentia Abbatis, & expofcente Monasterij vilitate, vel paupertate, pro amicis Monasterij. 1.310.2.2
Monachorum appellatione veniunt Canonici Regulares. 1.311.1.1.
Monachus de licentia Abbatis potest esse procurator patroni, vel amici Monasterij. 2.311.2.9.
Monachi qui pro debito monasterij iurant stare in obitagio, & fideiussores, qui iurant creditorem indemnem seruare, iuramenta seruare coguntur. 1.381.1.1
Monachi vel clerici in obfides dari non possunt. 1.582.1.6
Monachi Prioratus & administrationes non confirmantur, & rescriptum, vel confirmatio veritate tacita impetrata non valet. 1.737.1.1.
Monachus vbi transit de vno monasterio ad aliud, non debet esse onerosus secundo. 2.23.1.3.
Monachus, & pupillus ad emphyteusum nominare possunt. 2.155.2.142.
Monachi tenentur soluere decimas prædiales de prædijs nouiter cultis, de quibus decimæ prius soluebantur. 2.219.2.1.
Monacho non licet temere transire de monasterio ad monasterium, nec habere aliquod peculiare. 2.265.1.1.
Monachus non potest promoueri in Ecclesia Collegiata ad Canonicatum, vel aliud beneficium simplex ipsius Ecclesie Collegiatae, & quid de suprema eius dignitate, ostenditur. 2.267.2.7
Monachus obedientiam suo Prelato promissam nullo tempore spatio præstare potest. 2.274.1.4
Monachus quando eiicitur iniuste à Conuentu, aut maiori eius parte in hoc delinquente, tunc minime acquirit Monasterio. 2.274.1.5.
Monachus translatus de vna Religione ad aliam, debet federe in Capitulo iuxta tempus, quo emisit professionem in posteriori. 2.279.1.27
Monachorum congregatores numerantur. 2.317.2.2. & seqq.
Monachi non debent recipi in monasterio pro pretio, aliàs receptus ad sacros Ordines promoueri non potest, & recipiens ab officio suspenditur, & monachi habentes peculium absque licentia Abbatis ab Altaris communione remouentur, & sic de ceteris sepultura, & fratrum communione priuantur. 2.312.2.1.
Monachi non succedunt in bonis vnitatis dignitati, siue iurisdictioni. 2.314.1.3
Monachus Ecclesie præfectus socium Monachum habere debet quando Ecclesia est monasterio plenè subiecta. ibid. 4.
Monachi possunt de iure promoueri ad Ecclesias parochiales seculares, quod hodie non procedit. 2.325.1.3
Monachus ineptus officio prædicandi an possit tuta conscientia præfici Ecclesie seculari curata, ostenditur. 2.325.2.5
Monachi non sunt promouendi ad aliquas præfecturas parochiales sine socio sui Ordinis. ibid. 7
Monachi quibus vestibus & cibis vti debeant, & de abdicatione proprietatis, & de officiis in genere & specie, ostenditur. 2.316.1.1
Monachus habens proprium à monasterio expellitur. 2.326.2.6
Monachus Abbati contradicere non potest si velit eum ab officio remouere. ibid. 9.
- Monachorum, Abbatum, & visitatorum correctio. 2.312.2.
Monachi singuli non possunt commorari in Priuilegiis, monachorum, etiam si super hoc habent rescriptum Apostolicum, illo fiat mentio de Lateranensi Concilio. 2.312.2.
In Monachis est prohibitio magis stricta, quam in clericis. 2.456.1.2.
Monachi qui seculariter viuunt & sunt incontinentes, excommunicantur, & in monasterium intrudendi fratres aliter Ordinati de Monachis eiusdem Ordinis reformati esse possunt. 2.456.1.4
Monachus reuelatus non tenetur redire ad monasterium. 2.456.1.4
Monacho non permittitur quemquam accusare præter proprium Abbatem. 2.456.1.4
Monachus quando est in studio habet licentiam agendi à iudice defendendi in getis ratione studij. 2.456.1.4
Monacho accusanti Abbatem debetur tantum expensis satisfactione. 2.456.1.4
Monachus qui accusat Abbatem an ei teneatur obediunt. 2.456.1.4
Monachus accusans Abbatem habet de bonis monasterij capias non solum ad probandum litum, sed etiam, per illud exquenda. 2.456.1.4
Monachi per simoniam recepti in quos penes incurantur, excommunicantur. 2.456.1.4
Monachus ab simonia detrahendus est in vltimo monasterium, & potest ibi proficere. 2.456.1.4
Monachum simoniacum fuisse receptum vbi per accusationem constiterit, receptus, & recipiens deponatur, vbi vero per inquisitionem hoc ipsum constiterit, receptus in alio monasterio detrahatur, recipienti vero, & maioribus perinde condigna imponitur, & interim executione sacrorum Ordinum suspendi debent. 2.456.1.4
Monachi pretio recepti, vna cum recipientibus monachis sunt repellendi, & in arctiori ad agendam persequendum intrudendi. 2.456.1.4
Monachi appellatione venit Abbas. 2.456.1.4
Monachus in apostasia ordinatus non potest facere dispensationem in suscepro Ordine ministrare. 2.456.1.4
Monachus ab irregularitate excusatur, qui cum comitante campanili deponeret, eadem signum puerum oppellit. 2.456.1.4
Monachi recreationis causa venatio est licita. 2.456.1.4
Monacho simplici potest causa à Sede Apostolica committi, seu delegari. 2.456.1.4
Monachus in Vicarium ab Episcopo potest eligi. 2.456.1.4
Monachos, & Canonicos Regulares se ad fouendum perueniunt absoluit Abbas, & illius discretionem deservit recurrente ad Episcopum. 2.456.1.4
Monachum, vel conuersum Religiosum percutitur à deo denuntiari excommunicatus. 2.456.1.4
Monacho facta iniuria censetur etiam facta Abbati, vel Monasterio. 2.456.1.4
Monachi vti subditi non possunt communicare cum Abbatibus excommunicatis. 2.456.1.4
Monachi nonnulli Greci excommunicati ob persequendum eorum, qui non poterant indigi ad iurandum secundum illam, possunt pro illa vice absolui cum sola promissione monachi. 2.456.1.4
Vide *Clericus*, & *Translati*.
Monasterij bona superior dispensans ab administratione remouetur. 2.456.1.4
Monasterium nullum est, in quo privilegio vel consuetudine sit obtentum ut Prelatus cognoscat etiam priuatis ad hoc scopum de delictis suorum subditorum Regularium. 2.456.1.4
Monasterium habetur loco filij, seu hæredis, & sancte curato penitus substituto. 2.456.1.4
Monasteria sunt exempta à lege diocesana, non vero à lege imperiali. 2.456.1.4
Monasterium an habeatur loco filij quando apparet testamento intellexisse de filiis veris & naturaliter genitis, quantum debita in qua affirmatiua, & negatiua opinio eque probabili. 2.456.1.4
Ampla primò, vt procedat etiam in foro conscientie. 2.456.1.4
Secundò etiam in grauato bigamo, qui ex dispensatione Pontificis sit monasterium ingressus. 2.456.1.4
Tertio, et si Monachus spontaret, aut degradaretur. 2.456.1.4
Quarto, vt tunc etiam substitutio eueniat si grauatus sit clericus Ecclesie secularis in Sacris constitutus. 2.456.1.4
Monasterium non succedit exclusio substituti, vbi non sub conditione liberorum, sed pure, & simpliciter post mortem substituti fuerit grauatus. 2.456.1.4
Monasterium non habetur loco filij quando liberorum conditione sit in propriam personam relata. 2.456.1.4
Monasterium habetur loco filij, & succedit exclusio substituti in vltimis voluntatibus, & contractibus gratuito, non vero in testamento. 2.456.1.4

Collectan. in quinque libros Decretal.

Monasterium succedendi incapax nullatenus substituitur excluditur, sed statim substituitur a die professionis admittitur. 1. 480.1.13.

Monasterium succedendi incapax quando non vult succedere in bona professi grauari ea restituere, si decesserit sine liberis, substituitur non excluditur per professionem factam. ibid.14.

Monasterium quod sibi heredem instituit non dicitur sine herede decessere. 1.480.2.21.

Monasteria, & pia loca ad decimas tenentur nisi aliquo privilegio, prescriptione, vel compositione sint exempta. 2.261.2.3.

Monasterium ingreditur sumendo habitum nouitii, potest infra tempus probationis redire ad seculum, nisi appareat eum vitam vultu mutare omnino. 1.280.2.1.

Monasterium reuocans electos, aut apostatas, an & quando teneatur soluere ea, quae Religiosus illo tempore, quo fuit extra Religionem, in propriis alimentis consumpsit, ostenditur. 2.182.2.4.

Monasterium subiectum est Episcopo in cuius diocesi situm est, nisi probetur exemptum. 2.335.2.1.

Monasterium quando habet in loco populum sibi subiectum cura animarum per Monachos exerceri non potest, sed illi debet praefici clericus secularis. 2.336.2.1.1.

Monasteria Regularia ad solutionem procuratorum possunt se iurare consuetudine non soluendi tanti temporis cuius initii memoria non excitat. 2.382.2.3.

Monasterium, siue Ecclesia, quae est in territorio Episcopi, licet nunquam soluerit, teneatur tamen soluere procuratorem suo Episcopo visitanti, nisi aliud rationabiliter obstat. 2.390.1.1.

Monasteria Religiosa, gaudent immunitate Ecclesiae 451.2.15.

Monasterii pro ingressu non licet aliquid exigere, vel accipere, quasi pretium. 3.302.2.2. fin.

Monasterium S. Crucis Conimbricensis laudatur. 2.21.2.3.

Monasterium an praescribere possit libertatem, & exemptionem iurisdictione Episcopi ostenditur, & de intellectu capicem non liceat, de prescriptione. 2.333.1.8.

Monasterium, cui a Papa conceditur, ut fructus suae Ecclesiae possit in propriis vitiis conuertere, non potest vacante Ecclesia possessionem auctoritate propria capere, & fructus percipere absque auctoritate Episcopi diocesani. 3.338.1.4.

Monasterium potest agere pro iniuria facta monacho. 3.304.1.10.

Vide Ecclesia.

Moneta valor iuxta quod tempus inspicendus sit contractus ne, an solutionis, remissus. 2.278.2.13.

Moneta mutata in valore post tempus contractus debet solui illius valoris, cuius erat tempore, quo fuit celebratus contractus. 2.391.1.5.

Monetae valor debet aestimari iuxta illius cursum, qui est in loco celebrati contractus, non autem loci ubi fuit destinata solutio. ibid.5.

Moneta vnde sit dicta, & a quo tempore inceperit, remissus. ibid.6.

Monetas formare, illasque eudere, approbare, & reprobare, regale est. 1.589.2.2.

Monetam sciens esse mutandam si mutuet, vel det illam ante legem, an teneatur ad restitutionem, remissus. 1.590.1.4.

Monetae sit proba, & legitima tria continere debet, materiam publicam, formam, & legitimum pondus. ibid.5.

Monetae valor iuxta quod tempus considerandus sit, contractus ne, an solutionis, remissus. ibid.6.

Monetam Principis falsans excuritur. 1.590.2.10.

Moneta debet solui visualis, & in loco frequentata. 3.169.2.10.

Monetam sciens esse mutandam si soluat, mutuet, vel det illam ante legem, an teneatur ad restitutionem, remissus. ibid.13.

Monialis illegitima non potest esse Abbatisa, seu Priorissa. 1.182.1.7.

Monialis monasteria frequentans, & monitus non desistens, si Clericus est deponitur, si laicus, excommunicatur. 2.5.1.

Monialis ad monasteria accessus omnibus in vniuersum iuris prohibitus est. 2.5.2.2.

Moniales fruuntur beneficio huius cap. 2.187.1.5.

Monialis S. Clarae de quibusque terris & possessionibus suis nullas decimas, & primitias persolvere tenetur. 2.243.2. mcd.

Moniales possunt zelo sancti oris vitae ad strictiorem Religionem transire, eo modo, quo possunt viri religiosi, & qualiter hoc procedat ex decisionibus S. Congregationis, ostenditur. 2.275.1.3.

Monialis, quae adeo incorrigibilis est, ut ipsius emendatio, vel correctio in nullo Monasterio speretur, an eiici possit, ostenditur. 2.285.1.15.

Monialis percuties monialem, seu conuersum, vel clericum secularem, incidit in excommunicationem, & ab Episcopo loci absolui potest. 3.317.1.12.

Vide Monacha, & Regularis.

Monitio non arguit superioritatem monentis. 1.241.1.6.

Monitio vlla, aut saltem vnica citatio an necessaria sit ad excommunicationis validitatem, ostenditur. 1.686.1.3.4.5.6.

Monitiones quae, & quales contra clericos concubinosas fiat

facienda, ostenditur. 2.17.1.5.

Monitio trina requiritur ad hoc ut possit procedi ad priuationem contra clericum de mala familiaritate mulierum suspectum. 2.17.2.3.

Monitio necessaria est, ut data negligentia heredit ad Episcopum deuoluatur exequendi potestas. 2.104.2.2.

Monitio trina requiritur ut clericus non deferens habitum, nec tonsuram, priuatur privilegio clericali. 3.250.1.5.

Monitio & citatio praemittenda est ad excommunicationem ferendam. 3.326.2.1.2.

Monitiones praecedentes excommunicationem debent esse tres, vel vnica, quae tres complectatur. 3.327.1.4.

Monemachia purgatio nullo iure permittitur. 3.115.2.4.

Monstra laruarum, remissus. 2.590.1.3.4.

Monis Ferrati Dux habet iura Imperij. 3.590.1.3.4.

Mora purgatio non admittitur, cum quid sit ipso iure. 1.137.2.3.

& 1.157.1.7.

Mora purgatur, quando res non est integra, & ius alterius factum est detentus. ibid.4.

Mora ut probetur requiritur interpellationis, siue requisitionis probatio. 1.396.1.2.1.

Mora an purgari possit, remissus. 1.401.1.5.

Morae purgatio non admittitur claspso termino dilationis, seu legis, secus in casibus relatis. 1.403.1.7.

Mora periculosa est. 1.451.1.4.

Morae purgatio non admittitur stante pacto, quod ipso iure incuratur caducitas non soluendo canonem die praestituto. 2.155.1.134.

Mora non committitur per emphyteutam ob quantitatem illiquidam canonis. 2.155.1.128.

Morabatinus aucti fuerunt in Portugalia temporibus Alphonsi Henrici, & Sanctij filij. 3.232.2.18.

Morabatinorum, & Maraueginorum differentia, & aestimatio, quae fuerit, remissus. ibid.13.

Morari nollis debet apud illas personas, quae vitae, aut salutis spirituali, vel temporalis ipsius possit infidari. 2.303.1.101a.

Morbo epileptico, seu caduco laborans, inhabilis est ad beneficia, & non potest celebrare. 1.101.1.14.

Morbo sui natura sanabili affectus non praesumitur in eodem morbo perferuere, & persistere. ibid.

Seruus est in Morbo sui natura perpetuo, & insanabili. ibid.5.

Morbo epileptico, seu comitali correptus Ordines assumere non potest, nec in susceptis ministrare. 1.103.1.7.

Morbis nouis noua conueniunt antidota praeparari. 1.400.2.5.

Morbo Gallico laboranti coniugi non tenetur sanus coniux cum periculo notabilis infectionis debitum reddere. 2.533.2.3.

Morbi ab animae peccatis, & pestilentiae ex sceleribus originem trahunt. 3.288.1.2.

Moriente in congressibus cum tauris, aliisque bestiis, Ecclesiaistica sepultura priuandi non sunt. 3.113.2.7.

Mors aliquando citius venit propter peccatum. 1.146.1.4.

Martiris in articulo non dicitur consurgere omnis transiret volens, sed credens, aut dubitans probabiliter se naufragaturum. 1.273.2.18.

Mortis articulus quis dicatur, ostenditur. 3.282.2.7.

Mors non probatur per famam, nisi aliis adminiculis adiunctis. 1.396.2.22.

Mortui illatio facit locum religiosum quando sit auctoritate Episcopi. 2.339.1.5.

Mortuorum suffragia vendi non possunt. 3.422.1.5.

Mortuus est omnis censura incapax. 3.67.1.4.

Mortuus quis praesumitur ex vulnere etiam post illud acceptum surgat e lecto triduo iam transacto. 3.101.1.5.

Mortui an possint excommunicari discutitur. 3.216.1.5. & 3.311.1.4.

Mos, vltus, stylus, & obseruantia, in quo differant, ostenditur. 1.66.2.4.

Mos quid sit. 1.67.1.101a.

Mores boni sunt maxime necessarii beneficiariis, & qui dicantur, remissus. 1.89.2.7.

Mostr, significat incontinenti, nullo actu contrario interueniente. 1.124.1.1.5.

Mulier omnia mala perpetrare potius debet, quam peccare in corpore suum. 1.323.2.4.

Mulier potest renunciare Vellezino. 1.379.2.8.

Mulier post mortem virorum, dum in viduitate permanserint, retinent eandem dignitatem, honores, &c. 1.381.2.2.

Mulier coniugata spoliata a viro non restituitur si matrimonium fuit clandestinum. 1.434.2.11.

Mulier spoliata a viro quasi possessione maritali ante omnia est restituenda. 1.435.2.2.

Mulier afferenti se a viro cognitam potius credendum est, quam viro neganti, intellige vt. 1.474.1.4.

Mulier testificatur contra clericum cum de crimine agitur. 1.498.1.1.

Mulier etiam se defendendo sortitur forum viri. 1.540.2.3.

BARBOSA
Inlus Can
To. 2. 13.
GVI
15

Natalium defectus penitus occultus non sapienter potest
dispensationem, 1.10.1.1
Natalium causa Ecclesiastica pendente coram Ecclesiastica
non potest secularis iudex in causa principali hereditaria po-
cedere, 1.17.1.1
Nativitatis festum si occurrat festa feria, licitum est
carnes comedere, exceptis prostris, 1.4.1.1
Natiuitatis quatuor refectus in causa civilis hereditaria,
veritur coram iudice seculari ad Ecclesiasticam est etiam
tenda, 1.17.1.1
Naturalis filius de iure Canonico quis dicatur, ostenditur, 1.
10.1.1.6
Naturales in provisionibus beneficiorum saltem de beneficiis
aliis præferri debent, 1.10.1.1
Naturalis ex soluto genitus & soluta, legitimatur per for-
pationem coniugum etiam quod hereditatem, 1.17.1.1
Naturalis filius proprii, & fructu dicatur, qui ex concubina
tus est in schismate vovis, 1.19.1.1
Natus ex parte ferus, & libera matre potest Ordinatus
1.19.1.1.2
Nati ad filios primi gradus proprii dicantur, ostenditur, 1.
5.6.2.8
Natus non videtur qui consensum mortuus est, 1.3.11.1
Nauarrus Summorum Pontificum diplomaticus, & regis legatus
ad beneficia Nauarræ exteros non admittit, 1.8.1.1
Naufragantium bona suscipiens, in quibus calvus extorsit
censura Bullæ in Capta Domini clausula diffinita, 1.14.1.1
Necessitas non habet legem, 1.1.1.1
Necessitas causa cessante cessat quod ex erulum statutum est, 1.
4.4.1.1.4
Necessitatis causa, id est, vi prece, carnes in Quadragesima co-
medens non peccat, 1.4.1.1
Necessitatis custodia non debet a quibus excommunicati & interdicti
ciuitatis custodia, 1.4.1.1.1
Necessitas facit licitum quod non licitum in lege, 1.1.1.1
Necessitas, 1.1.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Necessitas causa potest mutari aliquid de forma assignata. 3.

351.2.10.

Remanentia quæ remissio.

3.158.1.11

Negatus factum per eum naturam nulla est directa probatio.

1.105.1.8 & 1.148.1.7

Negans se emphyteutam, si de mendacio conuincatur, in penam commissi cadit.

2.149.1.62

Negatio plus tollit, quam ponit affirmatio.

1.74.1.10

Negatio plus negat, quam affirmatio affirmat.

ibid. 1.1

Negatio tribus modis dicitur.

1.105.1.4

Negatio pura, & simplex probari non potest.

ibid. 1.5

Negatio facti probatur cum habeat in se implicitam affirmati-
uam, vel in eam resoluitur.

1.105.1.16

Negatio probatur per confessionem partis.

ibid. 1.7

Negatio propria natura est difficilissima probationis.

1.148.2.8

Negatio an, & quando probari possit, ostenditur.

2.475.1.4

Negatio vera quæ in hoc textu dicitur, ostenditur.

1.486.2.2

Negatio vel negatio quid sit, & variae illius species, remissio.

ibid. 3.

Negligens dicitur quasi nec eligens.

1.155.1.7

Negligentia alia est materialis tantum, alia formalis.

1.155.1.2

Negligentia materialis illa est per quam quis ius suum cuius li-
beram administrationem habet, omittit.

ibid. 3

Negligentia formalis vel est propria, vel impropria.

ibid. 4

Negligentia formalis & propria est illa, quæ supponit in negli-
gentie intellectum sollicitum ad imperandum voluntati.

ibid. 5

Negligentia opponitur prudentia.

ibid. 6

Negligentia definitur ut sit rationis cunctatio, seu tarditas in-
efficaciter operando.

ibid. 8

Negligentia Prælatorum an, & quando suppleri possit ad super-
ioribus per viam recursus, seu appellationis, remissio.

ibid. 9

Negligentiam inferioris in beneficiis conferendis supplet supe-
rior si tempus Lateranen. Concilij lapsus sit, & collatio per
inferiorem postea facta non valet.

1.156.2.1

Negligentia in iudice, vel Prælatore in iis, quæ facere tenentur,
ratione officij est peccatum mortale.

1.205.1.3

Negligentia quam Prælati ipsi habuit intra sex menses con-
ferre beneficium, non nocet ei, ut tanquam ad Prælatum ob-
negligentiam ad ipsam conferendi potestas deuoluatur.

2.89.

2. init.

Negligentia Prælati, & Canonicorum non præiudicat Ecclesiæ,
& successoribus.

2.369.1.5

Negligentia quandoque dolo comparatur.

3.155.2.17

Negotiari illi dicuntur qui aliquid emunt, vel contracta onero-
so acquirunt, ut ex illius venditione lucrum referant, non au-
tem ementes, ut eam reducant ad aliquam formam, vel ea
vendant, quæ de rebus suis recolecta sunt.

2.458.1.3

Negotiari, & *negotiatoris* verbum generalius est verbo *mercari*,
seu *mercatoris*.

3.366.1.4

Negotiator de lucro decimam soluit deductis expensis, quas fecit
de pecunia decimata, expensæ vero quæ sunt pro habendis
fructibus, non deducuntur, & de fructibus soluitur deci-
ma, etiam non deductis expensis pro re restauranda.

2.256.1.1

Negotiator an censetur ille qui in suo fundo venam ferri, vel
metalli habet, indeque ferrum confici, & vendi curat, remissio.

2.458.1.5

Negoria gratia debet quis per se tractare, & non per procurato-
rem, quamvis tunc sibi vim inferri.

1.226.2.5

Negoria Ecclesiastica possunt per Pontificem laicis committi.

1.352.1.6

Nemo priuatur iure suo sine culpa.

1.139.2.6

Nemo potest venire contra suum iuramentum.

1.116.1.13

Nemo sine actione vel causa experitur.

1.128.1.7

Nemo tenetur querere in suis scriptis ea quæ contra se sunt, &
illa in medium proferre.

1.465.2.1

Nemo auditur contra propriam confessionem.

1.482.2.5

Nemo potest venire contra factum suum.

2.24.1.4

Nemo dat, quod non habet.

2.343.2.10

Nemo potest scire se esse in gratia Dei.

3.261.2.2

Neophytus an ad publica officia promoueri possit, remissio.

3.63.2.4

Neophyti, & qui à Iudæis, vel Mauris originem trahunt, ad
quæ non admittantur in Regnis Portugallia, & Castellæ,
ostenditur.

3.63.1.6

Neophyti, & qui à Mauris, vel Iudæis originem ducunt, an sine
incapaces officiorum publicorum, & beneficiorum, ostenditur.

3.258.2.4

Nepos ex filio potest in beneficio aut succedere.

1.341.2.3

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in ma-
trimonium.

2.496.2.1

Nisus ad copulam facit præsumi adulterium.

2.496.2.3

Nisus ad copulam facit præsumere potentiam ad illam.

2.501.1.1

4. & 2.503.1.2

Nobilis ex utroque parente proprie dicitur illustris.

1.71.2.6

Nobilis, & potentior, alias tamen idoneus preferendus est alteri
etiam melius morato, & eruditiori, si ita expediat Ecclesiæ.

1.113.2.2

Nobiles quam ignobiles grauius sunt puniendi.

1.140.2.13

Nobilis tanto melior, quanto antiquior.

1.285.1.2

Nobilior an possit renuntiare privilegio nobilitatis, remissio.

1.378.2.3

Nobilis plus creditur, quam ignobili.

1.526.2.5

Nobiles tenentur de facinoribus suorum famulorum.

1.540.1.2

Nobilis, & bonus cum quis est, præsumuntur omnia rite ab eo
gesta.

2.55.2.5

Nobilis ut quis dicatur sufficit quod vulgus, & communis ho-
minum æstimatio eum nobilem reputet.

2.63.2.14

Nobilium, & in dignitate constitutorum peccata in exemplum
trahi solent ab inferioribus.

2.313.1.3

Nobiles mitius puniuntur.

3.169.1.9 & 3.274.2.4

Nobilitatis ratio est habenda in beneficiorum distributione.

1.

295.2.8

Nobilitatis mentio fieri debet in literis ad lites.

1.252.1.4

Nobilitas differt à diuitiis.

ibid. 5

Nobilitatis qualitas plurimum mouere solet Pontificem ad
dispensandum.

2.63.2.12

Nobilitas in materia beneficii consideratur, etiam si solum
proveniat ex parte matris.

ibid. 13

Nobilitas animi superat nobilitatem generis.

2.71.1.2

Nobilitatem paternam filius sequitur, non maternam.

1.302.2.5

Nobilitatem paternam gaudens legitimitate per subsequens matri-
monium.

2.581.1.18

Nobilitas in filios derivatur.

3.223.2.5

Nobilitas propter delictum amittitur.

3.255.2.3

Nobilitas per ingressum Religionis an amittatur, ostenditur.

ibid. 4

Nobilitas i providendum beneficiis.

3.274.2.7

Nobilitas ab Imperatore, vel Rege præfertur nobilitati ab in-
feriore.

1.289.1.9

Nolite iurare omnino, &c. Matth. 5 declaratur.

1.596.2.3

Nomen primum quis è Romanis Pontificibus cepit mutare,
ostenditur.

1.2.1.6

Nomina quæ Rom. Pontifici tribui solita, quindecim.

1.2.1.12

Nomine solum proprio omisso cognomine cur describantur Pa-
pa, Imperator, & Reges, ostenditur.

1.3.1.18

Nomen facti beneficii necessarium est exprimere in illius impe-
tratione, nisi sit in Cathedrali.

1.59.1.5

Nomen bonum habere melius est quam diuitias multas.

1.101.

2.14

Nominis similitudo non inducit suspensionem.

1.365.2.4

Nomine debitoris dans in solum sufficit si nomen sit exigibi-
le de tempore cessionis, nisi promittat illud esse bonum.

1.446.1.13

Nomine alieno possidens non præscribit.

1.636.2.7

Nec etiam in iuribus incorporalibus, quæ quasi possident is,
cuius nomine possidentur.

ibid.

Nomen malum habet suam suspicionem, & ex bono nomine
oritur bona præsumptio.

2.110.2.2

Nomen bonum, & honestum habere, præmium est non modicum.

2.111.1.3

Nominandi ad emphyteusim potestatem habens non potest se
ipsum nominare.

2.114.1.5

Nominare potest maritus uxorem ad emphyteusim.

2.66.1.15

Nominatum interdictum, declaratur.

3.210.2.5

Nominatio, seu descriptio prior maiorem dignitatem arguit.

1.42.1.10

Nominationes dirigi debent Decano, & Capitulo, & non sufficere
dirigi Capitulo, non exprimentis caput.

1.70.2.1 & 1.81.2.2

Nominatio, vel appellatio eius cuius non interest, electionem
non impedit, sed si vocandus contemnitur, eo prosequente
contemptum, cessatur electio etiam confirmata, & potest pro-
sequi, nisi consenserint electioni.

1.110.2.4

Nominatio prior maiorem dignitatem arguit.

1.285.2.11

Nominatio solum, non facit quem filium, nisi habitus sit pro-
tali.

1.485.2.6

Nominatio ad emphyteusim an possit fieri irrequisito domino.

2.148.2.60

Nominatio ad emphyteusim titulo dotis an maneat irreuocabi-
lis, ostenditur.

2.146.1.147.148

Nominatio ad emphyteusim facta in testamento contrahit illo re-
uocato, vel annullato.

2.156.1.149

Nominatio emphyteusis ob ingratitudinem reuocatur, dummo-
do talis sit, quæ reuocationem patitur.

2.195.1.13

Nominatio partis in libro suo probat filiationem.

2.575.2.5

Nominatus prior censetur magis dilectus.

1.42.2.14

Nos valeat, denotat latam sententiam.

1.115.1.32

Notario non creditur asserenti in instrumento totam vniuersita-
tatem, vel Collegium interuenisse, sed necesse est exprimere
singulorum nomina.

1.319.2.3

Notarius in possessionem mittit.

1.453.2.2

Notario in probando non defertur iuramentum suppletorium.

470.2.36

Notarij electio, qui acta describat, spectat ad iudicem.

1.436.

2.4

Notarius

Index Rerum, & Verborum,

- Notarius semel electus an possit postea repelli & mutari sine causa, vt alius assumatur, saltem de partium consensu, remissive. **ibid.** 5
- Notarius habet vim duorum testium. **1.487.2.10**
- Notario scribenti creditur in actis iudicialibus, etiam si testes non interuenerint. **1.488.2.29**
- Notario dicenti in iustamento testes iuratos an credatur, remissive. **1.515.2.9**
- Notarius ubi in testamento asserit testatorem fuisse sanæ mentis, non per hoc probatur sanitas mentis. **1.223.2.8**
- Notarij an aliquid pro singulis dimissoriis, aut testimonialibus possint recipere, ostenditur. **3.19.2.3**
- Vide *Aduocatus, Tabellio.*
- Nobis qui dicantur, & quæ inter eos & spurios sit differentia, ostenditur. **2.569.2.15**
- Notitia quando dicatur remissive. **1.557.1.4**
- Notitia facti vicini loci ex vicinitate præsumitur. **1.565.2.1**
- Notitia eorum, quæ publicè, & solemniter sunt, præsumitur. **2.597.1.5**
- Notorium allegandum est quamvis non probandum. **1.352.2.1**
- Notorium dicitur quod ex actis constat post conclusum in causa. **1.532.1.7**
- Notorium per negationem non efficitur dubium. **1.547.2.3**
- Notorium non indiget probatione, licet non releuet ab onere proponendi. **1.592.1.4 & 2.18.2.6**
- Notorium, & manifestum in quo differant, ostenditur. **ibid.**
- Notorium in genere sumptum rei est, cui adungitur valde plena notitia, inducens indubitam & finitam probationem. **2.18.1.13**
- Notorium dicitur quod nulla tergiversatione celari potest. **2.18.2.3 & 3.345.1.4**
- Notorium non indiget probatione, nec protestatione. **3.5.2.5**
- Notorium quod dicatur, remissive. **ibid.** 6
- Notorium, & publicum præsumuntur omnes scire. **3.172.1.2**
- Notorium facti quod sit, ostenditur. **3.261.1.2**
- Notorium inducitur & probatur per acta iudicij. **3.344.2.1.2**
- Nouale quod dicatur, remissive. **1.456.2.3**
- Nouale est ager nunc primum præfusus. **3.333.1.1**
- Nouale semel, semper remanet nouale. **3.254.2.2**
- Nouale quod sit, ostenditur. **ibid.** 3
- Nouale quod desinit esse nouale non reassumit eam qualitatem per reditum ad priores. **3.153.1.5**
- Nouale est ager seu terra nunc primum, seu de nouo proficilla, de qua non extat hominum memoria quod aliquando culta fuisse. **3.343.1.1.2**
- Nouitiatus annus extra monasterium de licentia superioris iusta de causa peragi, & adimpleri potest. **2.527.2.4**
- Nouitio intra annum probationis decedente an eius bona ad monasterium pertinere debeant, ostenditur. **2.223.1.2**
- Nouitij decedentes absque sepultura electione quo loco sint sepeliendi, remissive. **2.216.2.4**
- Nouitius se propriis professorum actibus sponte ingerens occurrat professor. **2.264.1.3.2**
- Nouitio nolenti præferri à Religione egredi volenti an sit restituendus habitus nouitiatus, ostenditur. **2.267.1.5**
- Nouitio à Religione egredi volenti omnia bona restituenda sunt vna cum fructibus, etiam si sint feudalia. **ibid. fin.**
- Nouitij in articulo mortis existentes, an & quando ante explectum probationis annum proficere possint, ostenditur. **2.272.2.4**
- Nouitius si de licentia superiorum exiit propter malam valetudinem, & postea reuertitur, potest coniungere primum tempus cum sequenti. **2.273.1.6**
- Nouitius intra annum probationis licet potest à Religione retrocedere. **2.280.2.2**
- Nouitij ad seculum redeuntes licet possunt ad Ordines, & beneficia promoueri. **2.280.2.1.2**
- Nouitij quibuscunque factis Ordinibus ordinari possunt. **2.281.1.3**
- Nouitius à quo Episcopo ordinari possit, ostenditur. **ibid.** 5
- Nouitij infra annum probationis libere ad seculum redire possunt, nisi professionem faciant tacite, vel expresse, vel appareat illos vitam mutare voluisse. **2.281.2.1.2**
- Nouitius cum redit ad seculum, nullatenus tenetur soluere expensas in suis alimentis à monasterio consumptas. **ibid.** 2
- Nouitiorum habitus ab habitu professorum aliquando distinguuntur manifestè, vel occultè. **ibid.** 7
- Nouitius immunis est à gabellarum solutione. **2.449.2.11**
- Nouitij, & alij habentes votum ingrediendi Religionem non includuntur sub dispositione huius text. **2.455.1.4**
- Nouitii religionum sunt de foro Ecclesiæ, ita vt eos percutientes incurrant sententiam excommunicationis. **3.298.1.5**
- Nouum non censetur quod rescitur. **2.382.1.3**
- Per *Nothem* intelligendum est tempus quod incipit post datum signam ad salutationem Anglicam. **1.242.2.10.1**
- Noctis tempus dicitur tempus suspectum. **ibid.** 8
- Noctq dicitur post occasum Solis. **1.197.1.3**
- Nullus* Mastrini concurrente iusta causa per spatium trium horarum separatim recitari possunt. **2.471.2.4**
- Nullatenus*, negat omnes casus, & omnem potestatem. **7. & 3.144.2.4**
- Nullitates ex defectu iurisdictionis manantes sunt annullandæ. **1.313.1.3**
- Nullitas ex defectu iurisdictionis infanabili dicitur, adeo nec sententia lata ab incompetenti iudice de partium consensu conuallari possit. **1.411.1.2**
- Nullitatem proponens probare debet siue ad intentionem, siue ad exceptionem, aut replicationem fundatam. **1.440.1.2**
- Nullitates ex defectu iurisdictionis emanantes lumen annuendæ sunt. **1.512.1.2**
- Nullus*, coniunctum cum verbo cuiusque temporis, denotat nullitatem. **1.502.1.2**
- Nullum ab initio non connotescit ex tempore. **1.502.1.2**
- Nullum, & inutile æquiparantur. **1.502.1.2**
- Nullus tenetur ad quid faciendum cum dispendio salutis spiritualis. **1.502.1.2**
- Nullum quod est ab initio, ipso iure ratificari non potest. **1.502.1.2**
- Nullum, & modicum æquiparantur. **1.502.1.2**
- Nullus plus iuris in alium transferre potest, quam ipse in se habeat. **1.502.1.2**
- Numerus in electionibus auctoritatis, & meritis præfertur. **1.502.1.2**
- Numerus clericorum debet institui in Ecclesia Collegiatis secundum facultatem ipsarum. **1.502.1.2**
- Numerus trium Canoniorum congruus est ad constituendum Collegiatam. **1.502.1.2**
- Nunni vnus à dimidio vel excessu, vel defectu latet, vt in deceptione interueniat. **1.502.1.2**
- Nuntiatio nouum opus in optione est vel lites tres mentes de præiudicio suo ostendere, litem cunctando ab opere, vel incepta cautione de opere demolendo, statim aduocari permitti. **1.502.1.2**
- Nuntiacionis noui operis remedium duntaxat competit alterius ædificationem futuram, non iam factam. **1.502.1.2**
- Nuntiatio noui operis non tollitur idcirco cautione nuntiator se offerret intra trimestre tempus de suo iure reprobationes perficere. **1.502.1.2**
- Nuntiatio noui operis non competit pro seruandis muniti. **1.502.1.2**
- Nuntio non creditur. **1.502.1.2**
- Nuntij repliarum vitales assumuntur. **1.502.1.2**
- Nuntio creditur inspectantibus ad suum officium cum coram præsumptionibus, & coniecturis ostendat se non fuisse circum. **1.502.1.2**
- Nuntio creditur in his quæ ad eius officium spectant, etiam si sciam tamen in rebus minimis illi creditur. **1.502.1.2**
- Nuntio publico tunc non creditur quando citatus concurrens, & præsumptionibus ostendit se non fuisse citatum. **1.502.1.2**
- Nuntio affirmanti citatum respondit: se non esse venturum, an sit credendum, remissive. **1.502.1.2**
- Nuntio publico iurato exequi officium suum bene creditur circa citationes. **1.502.1.2**
- Vide *Legatus.*
- Nundinus, & mercatus prohibere possunt Episcopi Dominicalibus festiuis diebus. **1.497.1.2**
- Nuptiarum solemnitates contrahere quibus temporibus interdicitur. **1.497.1.2**
- Nuptia attentio Concilij Tridentini quibus temporibus prohibentur, ostenditur. **1.497.1.2**
- Nuptia in Cana Galilææ non fuerunt S. Iosonis, sed Simonis Cananæ. **2.281.1.1**
- Nuptix dicuntur proprie à traditione, quæ sit sponte rem. **1.497.1.2**
- Nuptix coactæ malos exitus habere solent. **2.471.2.4 & 2.481.2.6**
- Nuptix incestæ non contrahuntur ex solis spiritualibus inter consanguineos, & affines, non secuta copula carnalis. **2.471.2.4**
- Nuptix secundæ non sunt benedictæ. **2.471.2.4**
- Nutrices Christianæ etiam extra lactatum domos, eorum filios lactare possunt. **1.517.2.4**

O

Obedientia est nauigatio tuta. **1.512.1.2**

Obedientia largè sumitur pro executione cuiusque rei, quæ potest cadere sub præcepto. **1.512.1.2**

Obedientia specialiter accipitur pro executione præcepti premissi, vel taciti, non ex quacunque intentione, sed ex eo volente quod præcipitur. **1.512.1.2**

Obedientia in rub. sumitur pro vt virtus specialis, secundum quam omnis subditus tenetur omni iure obedire suis superioribus. **1.512.1.2**

Obedientia formalis est virtus inducens voluntatem ad preceptum, & facilius implendum præceptum, seu voluntatem ipsam. **1.512.1.2**

Collectan. in quinque libros Decretal.

Obedientia tripliciter ab aliquibus distinguitur, sufficiens, perfecta, & indifferens. 1.284.1.14
Obedientia plura, ubi inveniatur, remissive. 1.287.1.2
Obedientia concordiam conseruat in Angelis, pacem nutrit in Monachis, tranquillitatem generat in ciuibus. ibid.3
Obedientia, vel subiectionis controuersia quando agitur nihil est attentandum in praeiudicium rei, vel possessoris non citari. 1.289.2.1
Obedientiam alicui iurans non censetur se obligare ad res illi- citas, quas ille praecipit. 1.588.2.3
Obedire Episcopo tenetur Clerici in negotiis, pertinentibus ad statum clericalem, aliis possunt puniri. 1.285.2.3
Obedire legibus tenetur in foro conscientiae. 1.286.1.6
Objectiones aduersus testes regulariter proponi debent ante pu- blicationem, non vero postea. 1.525.1.5
Obiectiones aduersus testes proponendae sunt ante sententiam. 1.605.1.2
Oblationes lucrari non possunt nisi clerici intereant Diuini. 1.213.1.2
Oblationes indistincte pertinent Rectori. ibid.3
Oblationes quae sunt tempore Iubilaei in Ecclesia Cathedrali spectant ad Archiepiscopum eiusdem Ecclesiae, & non ad Episcopum. ibid.4
Oblatio verbalis sufficit recusante creditore. 1.273.2.19
Et ita excusat a mora, & impedit cursum usurarium quando creditor expresse recusat pretium oblatum recipere. ibid.
Quod si creditor non expresse recusat, sed simpliciter taceat nec recusando, nec contradicendo, sola verbalis oblatio non sufficit ad retardandum cursum usurarium. ibid.
Haec tamen non procedunt quando creditor habet iustam causam recusandi. 1.274.1.1
Oblatio defunctorum quarta mortuorum, vel funeralium ap- pellatur. 1.619.1.3
Oblationes quae sunt alicui imagini depictae in pariete alicuius priuati, cedunt Ecclesiae parochiali, eiusque Rectori. 2.100.2.3
Oblationes generaliter sumptus important omnes actiones per quas quocunque res ad diuinum cultum exhibentur, stricte tamen & proprie dicuntur res illae, quae intuitu religionis im- mediate Deo ab hominibus, absque immolatione exhibentur. 2.216.1.5
Oblatio Religioni facta filiorum impuberum per parentes quid operetur, & quomodo fieri debeat, ostenditur. 2.618.1.3
Oblationes, quae sunt in aliquo loco Regularium, acquiruntur Religiosis illius loci. 2.312.1.2
Oblationis nomine continetur quicquid fidelis offert Ecclesiae, & a secularibus possideri non debet. 2.317.1.1
Oblationis quid. 2.317.1.3
Oblationis nomine quae veniant. 2.348.1.1.2
Vide Decima.
Oblati in perpetuum alicui Religioni, vel Ecclesiae quia sunt Ecclesiasticae personae, eximuntur a tributis, & gabelis. 2.449.1.8
Oblati qui in totum se religioni non tradiderunt, Ecclesiasticae personae non sunt. 2.114.1.43
Oblati dicuntur qui non tantum bona propria, sed se ipsos dant monasterio. 2.247.2.6
Oblati, & Confratres, qui se Religioni tradiderunt, an Ecclesiasticae personae sint censendi, ostenditur. 2.254.1.2
Vide Conuersi.
Obligare se alicui, & successoribus suis sub poena peritij cur possit quis, non autem obligare se, & successores suos, ostendi- tur. 1.587.1.10
Obligari, aut hypothecari non potest res litigiosa. 1.729.1.10
Obligatio alendi est panis delicti Episcopi promouentis ad ordines carentem patrimonio. 2.51.1.8
Obligatio annua non sufficit semel cauisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & noua nascitur obliga- tio. 1.446.1.9
Obligatio important tractum successuum non adimpletur per momentum, sed durat tantum, quantum tractus successuum. 1.446.1.10
Obligatio una sublata ex duabus remanet altera. 1.450.1.8
Obligatio per Principem ex conuentione contracta adeo valida est, ut nec ipse, nec eius successor, siue per electionem, siue per successionem possit suum contractum, vel praedecessoris sui infringere. 1.467.1.7
Obligatio praesumitur personalis, & non realis. 2.79.2.4
Obligatio facta pro principali debito traditur etiam ad interese, & usuram. 2.179.1.4
Obligationes in forma Camerae vigore renuntiant beneficio huiuscap. 2.188.1.23
Obligatio ad antidota proprie non est obligatio inducens iuris vinculum. 2.209.2.3
Obligatio ingrediendi monasterium videtur a principio posita, sed sub conditione resoluenda. 2.267.1.1
Obligatio quae fit in Ecclesiis Collegiatis dicendi quotidie duas

Missas, unam pro uiuis, & alteram pro defunctis, remissive. 1.414.2.5
Obligatio reuelandi delictum illi, cui imminet, ita est intelli- genda, ut prius praemitatur fraterna admonitio facienda in- iusto aggressori, nisi ubi veretur in damnum Reip. 3.98.2.2
Obligatus rationabilis deposito onere, & reddita ratione ordinari potest, non vero prius. 1.193.1.1
Obligatus ad reddendam rationem alicuius administrationis non ante, sed post redditas rationes ordinari potest. 1.199.2.2
Obligatus ad vias soluendas soluere non cogitur nisi iurauerit quo casu cogitur, sed repetit, & de materia & intellectu. 1.578.1.1
Obligatus soluere certam quantitatem ad certum tempus, alias non soluendo in tempore designato, tenetur ad certam po- nam, si soluit minorem partem debiti, non incidit in poenam propter maiorem partem non solutam. 3.271.1.1.2
Obligati ad obsequium familiare, quod ante excommunicationem praestabant dominis, praestare quoque debent post excom- municationem. 3.514.1.4
Obreptio committitur per narrationem falsi, subreptio vero per veri taciturnitatem. 1.47.2.3
Obreptione, & subreptione appositus processus nullus est momenti. 1.58.2.6
Obsequium domini, & reddere uxori debitum quando simul non stant, an potius fauendum sit coniugali obligationi, quam do- mini obsequio, remissive. 2.555.1.5
Obsequantia, mos, vltus, stylus in quo differant. 1.66.2.4
Obsequantia licet pro consuetudine accipiat, proprie tamen respicit factum, & concernit vltum alicuius iudicij, vel tribu- nalis. ibid.
Obseruatio subsecuta declarat, ac interpretatur mentem referi- bentis. 1.73.2.15
Obstetrices, medici, & similes in relationibus spectantibus ad eo- rum officium de credulitate probantur. 1.504.2.13
Obstinatio, vide Perseuerantia.
Obuentionis appellatio quae veniat, ostenditur. 2.454.2.8
Occasus, & causa in quo differant, ostenditur. 1.740.1.8
Occasus omnino est fugienda. ibid.3
Occasus aliquando in malam partem accipitur. 3.10.2.2
Occidendi animus praesumitur ex occasione facta in capite. 3.100.2.3
Occidendi animus praesumitur, vel non praesumitur ex qualita- te, seu genere armorum. 3.108.2.17
Occidendi se ipsum sepulture ecclesiasticae tradendus non est. 2.229.1.4
Occisus in flagranti aliquo delicto in publico oblinatus cen- setur, ac per consequens pro eo non est orandum. 3.129.1.5
Occultis faciens dolose facere creditur. 1.241.2.4
Occultis, & clandestinis quae sunt suspitione non carent. ibid.5
Occultum quod dicitur, & quibus modis, remissive. 1.18.1.6
Occupans certum locum in quo quis iura libere possidebat, si per- alius occupationem non potest possessor sua iura libere pos- sidere sicut prius, conueniri potest possessorio pro libertate possidendi, & restitutio fieri non potest nisi dimittat locum in pristina libertate. 1.445.2.1
Oculi macula, quae non inducit magnam deformitatem, nec scandalum parit in populo, non excludit quem a clericatu, nec ab Episcopatu. 1.195.1.2
Oeconomus praeficere potest Capitulum Sede vacante. 2.93.2.10
Officialium scientia quando arguat scientiam domini, ostendi- tur. 1.442.2.13
Officiali dicenti se nuntiasse, vel citasse creditur. 1.500.2.11
Officiales locorum in quibus sunt statuta contra libertatem Ec- clesiasticam excommunicantur, nisi, &c. 3.329.2.1
Offendens, seu occidens iniuriam inferentem principali suo, ami- co, domino, vel consanguineo, non praesumitur de eius man- dato occidisse si delictum sit momentaneum. 1.441.2.13
Secus si de scientia domini appareat. ibid.4
Offendens personam alicuius Principis inferioris superiorem re- cognoscens ab Ecclesia iniurus non est extrahendus. ibid.10
Offendens clericum turbantem in actu diuina officia, non est ex- communicatus. 2.304.2.3
Offerens se soluturum id in quo fuit condemnatus, dicitur sen- tentiam ratificare. 1.454.1.7
Id Offerens, vel teneam oblationem requirit. 1.721.1.3
Officio temeris, & illo priuatus non potest amplius ad illud eli- gi. 1.80.1.3
Officio quis priuatur propter negligentiam. 1.212.2.3
Officium aliquando accipitur pro eo quod voluntarie, seu libe- raliter fit. 1.210.2.3
Officium nonnunquam designat beneficium quod amicis exhi- bemus, & quod homo homini in quantum homo est, praestat. ibid.4
Officium frequentius sumitur pro eo quod unusquisque pro sua conditione, siue publica, siue priuata obligatione facere tene- tur, & ei conuenit. ibid.5
Officium

Index Rerum, & Verborum.

Opinio probabilis in foro Confitentis sequi potest etiam p
babiliori.

Opinio illa præsumitur verior, quæ à maiori parte Docto
rebruit recepta existit.

Opinio alicuius Doctoris matrimonium sustinentis præ
sententia illud impugnantum.

Oppones aliquam exceptionem non dicitur grante de
quod iudex illum relicto.

Oppones alteri parentes ipsius defunctos legitimi non
præsumitur fouere malam causam.

Operi feculi intendere licet diebus feriatis in bonorum Dei
per necessitatem alimentorum, maxime citra seum im
petitum.

Opera exteriorum virtutum in hac vita viros emittentes
tuant.

Opus ipsum quod demolitur pati non debet iudex, quia
evidenter constaret de iniustitia & multis deordinationi
bus.

Opera bona facta extra charitatem quod efficacia operum
ostenditur.

Orare simul cum excommunicatis non licet.

Orationes priuatas pro excommunicato ad Deum dirigere vi
tum est.

Oratoria non debent procuratoris causa sustinere, illa feli
quæ de Episcopi auctoritate erecta, & iustitia non fuerit.

391.1.2

Oratoria abque Episcopi auctoritate instituta non sunt liti
ligio, nec Ecclesie nomine comprehenduntur.

Oratorium dicitur Ecclesia, seu alius orandi causa con
stitutum.

Oratorium constructum auctoritate Episcopi, quod immu
tate Ecclesie.

Ordinandus in subdiaconum titulum habere debet.

Ordinandus conueniens cum ordinante, an puerumque qui
post fuscipit Ordines non ordinare fup beneficio, an
alimentos, suspensus fit ab ordine sic fuscipiens, & contra
collatione per triennium.

Ordinamus puerum ante ætatem suspenditur à collatione ordi
nium, & ordinatus ab excommunicatione Ordinatus deinceps
nari ad ætatem.

Ordinans non tenetur ad alimenta ordinari esse puerum
in subdiaconum.

Non Ordinatus Greci à Latinis, & Latini à Grecis ad
Ordinari potest qui duxit uxorem à se primo conjugium
t.

1.5

Ordinare est liti verbum, conferre.

Ordinare, & pronuntiare ordinandum differt.

Ordinari potest in Sacris, qui beneficium Ecclesiasticum
ciens non habet, si habeat patrimonium idoneum accipere
Episcopi dispensatione.

Ordinare qui non potest, non potest iudicare.

Ordinari vt liceat viro cum licetia vxoris pueri defuncti
ingressus illius in Religionem seu vxorem, seu vxoris
vero faris sic in vxoreque euentu vt castitatem in faculo
ueat, ostenditur.

Ordinari non potest qui non fuerit baptizatus, & si de facto
dineetur, non recipi Ordinis characterem, licet exco
municatus.

Ordinari quis non potest absque patrimonio, etiam laici
patrem diuitem.

Ordinari quis non potest absque patrimonio, etiam laici
patrem diuitem.

Ordinario si aliquand mandatur à delegato, debet humiliter
quiquid si alius delegatus per alias litteras potest exco
nem mandet contrarium.

Ordinatis graue fit prauiudicium ex prauiudicio Papæ in
mensibus.

Ordinari ad Ordines promouere possunt quod iudicauerint
sumendos.

Ordinarius quando fecit eum non canonice iniuriam, non
Legatus Papa mandatum in possessionem iniuri, non debet
sistere violentem, sed precibus instabit vt diffuset deinceps
consulari.

Ordinarius non potest resistere violenti delegato Principi
volenti exequi sententiam.

Ordinarius absolvere non potest excommunicatum à delegato
Summi Pontificis, etiam si de excommunicatione illius
aut alia ratione iurisdicção in illo expressit.

Ordinarius cui à delegato mandatur exco
ficet esse iniustum, non potest se ab eodem liberare, illius
quatur.

Ordinari in hac rubric. dicuntur illi comes qui licet extra
dinem, id est, contra ius ordinarium deponeatur, con
tamen sunt cum propria, non aliena iurisdicção, cum p
sunt.

Ordinarius iudex definitur vt sit ille, qui ius in iudicio, & p
ris, vel magistratus iurisdicção, seu iurisdictionem
ibid.

Ordinari iudicis de essentia est quod iurisdictionem

Collectan. in quinque libros Decretal.

non alieno beneficio habere. 1.263.2.4
Ordinarius iudices dicuntur iurisdictionem habere iure suo, & sic
proprium appellant. ibid. 5
Ordinarius ut dicitur iudex non satis est iurisdictionem habere,
sed oportet ita constitutum habere ut eidem iurisdictioni prae-
sint. ibid. 6
Ordinarius, & alij superiores monitiones generales aliquando faci-
unt, ut scienter talia, vel talia circa sub pena excommu-
nicationis denunciant. 1.264.2.5
Ordinarius qui scit non ut iudex, vel homo, sed ut Deus, subdi-
tum esse criminis reum, indeterminatè potest, sed non nomi-
natim eum arguere, vel punire. 1.165.1.1
Ordinarius subiectus Episcopo si profert in sibi subditum iustam
censuram Ecclesiasticam, Episcopus illam servare debet, &
illam sine satisfactione, & conscientia profertentis relaxare non
debet. 1.266.1.1
Ordinarius quando constat quod absolutus à Papa supplevit veram
causam quare fuerit excommunicatus, debet illum remittere
ad Papam, si vero sibi non constat, adest tamen vrgens sus-
picio contra illum, debet cogere eum se purgare. 1.268.
2.1
Ordinarius supplet negligentiam Abbatis non reuocantis Mona-
chum vagabundum. 1.269.2.1
Ordinarius absolute non potest excommunicatum à delegato
summi Pontificis. 1.173.1.11
Ordinarius in exemptum, quamvis negligentem, nullam iurisdic-
tionem exercere potest. 1.279.2.4
Ordinarius cui competit absolute ab excommunicatione, potest
aliis absolutionem demandare. 1.280.1.1.2
Ordinarius iudex ante electionem arbitrorum potest si velit nego-
tium principale alteri non suspecto committere. 1.371.2.3
Ordinarius qui confert, in poss. si suam mittere potest. 1.453.2.2
Ordinarius licetis afferentibus aliquem esse excommunicatum, vel
quid simile, an erodatur, remittitur. 1.476.2.3
Ordinarius auctoritate potest notarius tabellionis mortui notas in
publicam formam redigere. 1.561.1.1.2
Ordinarius duo si pronuntiant contraria, tenet sententia pro reo,
nisi in quatuor casibus hic contentis, & similibus. Si vero de-
legati discordant, delegans est aduendus, si arbitri, neutra tenet.
1.668.1.1
Ordinarius, & is, cui mandata est iurisdicção, regulariter acqui-
paratur. 1.717.2.6
Ordinarius iudex cum accedit ad aliquem locum suae iurisdic-
tionis, seipsum alit. 1.6.2.4
Ordinarius an possit imponere pensionem pro bono pacis in fa-
uorem vniuersi duorum litigantium, remittitur. 1.165.2.4
Ordinarius debet compellere censuris Abbates, ut Monachos à
Prioribus reuocent ad claustrum. 1.338.2.1
Ordinarius consensum in donatione iurispatronatus praesumit in-
teruenisse stante eff. Quoties donationis, vel transactis qua-
draginta annis. 1.348.2.3
Ordinarius Ecclesiam conferre debet quando esset qualis inter
patronos, & his non sit terminata intra sex, vel quatuor menses.
1.351.2.2
Ordinarius ubi recusat, vel differt instituere, adiui potest supe-
rior proximus. 1.351.1.2
Ordinarius tenetur idoneiorem admittere ubi à patronis duo fue-
runt valide nominati. 1.356.2.5
Ordinarius renuente instituere aduendus est Papa, qui supplet, ac
providet, seu instituit. 1.371.1.4
Ordinarius hodie potest dispensare in denuntiationibus. 1.507.2.2
Ordinarius vel parochus quamvis sciat impedimentum, & nemo
denunciet potest illud dissimulare si sibi constet de dispensatio-
ne pro foro conscientiae. ibid. 6
Ordinationes Regie Lusitanorum confirmatae fuerunt in concor-
datis in Curia Romana inter Clerum, & Regem Dionysium.
1.25.2.31
Ordinationes factae ab Episcopo in Synodo diocesana sunt per-
petuae. 1.161.2.3
Ordinatio vacantis Ecclesiae etiam patronata si ex iusta causa dif-
feratur, est ibi per Episcopum exco. non ponenda. 1.168.1.1
Ordinationes, quae respiciunt ordinem procedendi etiam contra
clericos, qui ipsi litigant coram iudice seculari, seruari debent.
1.376.2.8
Ordinationes fauorabiles clericis, & non contradicentes Canonibus
seruari debent, etiam quoad Ecclesias, & clericos. 1.399.1.3
Ordinatio communis Ecclesiae per contradictionem & appellatio-
nem eius, cuius non interet, impediri non debet. 1.101.2.1
Ordinatio, vel consecratio non censetur simoniaca, licet Ordina-
tori aliquid donatum fuerit non ex pacto. 1.26.2.1
Ordinationes beneficiorum collationes, & Ecclesiasticarum rerum,
& alienationes per schismaticos factae, sunt irritae, & dignitate
& Ordine suspenduntur qui schisma tenere iurant. 1.84.1.1
Ordinarius qui est non debet respicere preces carnales. 1.173.2.3
Ordinarius cum patrimonio an incurrit suspensionem, & postea
celebrando irregularitatem. 1.53.1.1.1
Ordinatus extra tempora suspenditur donec dispensetur cum eo,
& ordinatus puniatur. 1.161.2.1

Barf. Collect. Tom. 111.

Ordinatus à Papa à nullo potest ad superiores ordines promoueri
sine ipsius licentia. 1.162.2.1
Ordinatus ante legitimam aetatem attentata Bulla Pij 11. est sus-
pensus perpetuo, donec absolutionis beneficium consequatur.
1.164.1.6
Ordinatus ante legitimam aetatem ignoranter non incurrit sus-
pensionem, nec celebrando irregularis efficitur. 1.164.1.6
Ordinatus ad sacros Ordines sine titulo ab Ordinatore iuste petit
beneficium. 1.175.2.1
Ordinatus quando quis est in subdiaconum sine manuum imposi-
tione, & confirmatus non Chriamatis, sed ob 1. vocatione, tunc
non fit iterario, sed supplebitur praetermissum. 1.179.2.1
Ordinatus primò, habetur prior & maior in honore. 1.285.1.1
Ordinatus à Papa non sunt exempti, sed iurisdictioni Ordinarii
subiecti. 1.189.1.1.2
Ordinatus à Papa nullus potest promouere sine Papae licentia, &
ab eo solo deponuntur. ibid. 3
Ordinatus ad Sacros per Episcopum, sine titulo nemine prae-
sentante ordinatur, vel successore compellitur in necessitatis prouide-
re donec titulum habeat. 1.12.1.1
Ordinatus in Sacris ex legitima vxoris licentia manentis in secu-
lo cum voto castitatis potest simul habitare cum ea, si suspecti
minime sint. 1.290.1.3
Ordinatus quamvis aliquis fuerit ad titulum Ecclesiae ad prae-
sentationem Rectoris, patronus, qui non consensit, ad ipsam cum
vacabit poterit praesentare. 1.371.1.1
Ordinatus per metum, an & quando recipiat characterem, remit-
titur. 1.410.1.1
Ordinatus metu non cogitur continentiam seruare, quando merus
fuit cadens in constantem virum. ibid. 18
Ordinatus, vel absolutus ab Episcopo non baptizato saluus fit pro-
pter fidem Sacramenti. 1.413.1.5
Ordinatus per simoniam prohibetur Missarum solemnia celebrare.
1.10.2.1
Ordinatus ad praesentationem beneficii cum pacto, quod nihil
vquam petierit à praesentante ratione praesentationis, non pos-
test ascendere ad superiores Ordines, nec in suscepto ministrare.
1.39.1.3
Ordinatus cum patrimonio sibi donato cum conditione de resti-
tuendo post ordinationem, non incurrit illam penam, vel sus-
pensionem. 1.39.2.7
Ordinatus dicitur habere aliunde quando habet patrem diuitem.
1.54.1.5
Ordinatus à schismatico ab officio est repellendus nisi probet se-
cum dispensatum per habentem potestatem. 1.84.2.2
Ordinatus in apostasia à religione cum sit excommunicatus fit
irregularis. 1.88.1.5
Ordinatus ante annos discretionis recipit characterem. 1.183.
2.6
Ordinatus sacro Ordine ante usum rationis non tenetur vi voti
ad obliuendam castitatem. ibid. 7
Ordinatus per saltum recipit characterem Ordinis sic suscepti, sed
non eius executionem. ibid. 8
Ordinatus si fuit erat lata excommunicatio contra illum facien-
tes non potest in Ordine sic suscepto ministrare, vel ad supe-
riorem ascendere sine Papae dispensatione. 1.184.2.2
Ordine Episcopali nullus maior est in Ecclesia Dei. 1.2.2.10
Ordo denominationis designat ordinem dilectionis. 1.42.2.11
Ordo clericalis nobilitat, & est dignitas, & honor. ibid. 13
Ordo recepti interpretationem recipit à iure communi. 1.45.2.1
Ordinis Sacramentum solis Pontificibus reueratur. 1.69.2.3
Ordines minores ex delegatione Summi Pont. possunt à simplicibus
Sacerdotibus conferri. ibid. 4
Ordines maiores nec vigore delegationis facti à Papa possunt ab
aliis conferri quam ab Episcopis. ibid. 5
Ordines minores non veniunt appellatione sacrorum. 1.89.1.2
Ordinibus minoribus iniuncti debent intelligere saltem linguam
Latinam. 1.90.1.10
Ordines Sacri quando conferuntur Missa non est de eorum sub-
stantia. 1.111.1.1
Ordines sacri diebus Dominicis, vel Sabbato, Pentecostes ab alio
quam à Papa conferri non debent. 1.158.2.1
Ordines minores qualibet Dominica, aut festiua die conferri
possunt. ibid. 7
Ordines minores conferri possunt diebus festiuis, sacri vero con-
ferri debent in quatuor temporibus, vel Sabbato Sancto, vel
Sabbato de passione. 1.159.1.1
Ordines minores Dominicis, & aliis festiuis diebus possunt Episcopi
conferre. ibid. 2
Ordines minores fas est Episcopo dare feria Sexta Vespere prae-
cedente Sabbatum, in quo de iure Ordines sacri conferuntur.
1.159.2.4
Ordines sacros quibus temporibus Episcopi dare possunt, ostendi-
tut. ibid. 6
Ordines minores an vna die Episcopus dare possit, ostenditur.
ibid. 7
Ordines duo sacri non possunt conferri eidem vno die, vel duobus
continuato ieiunio. 1.163.1.1.2
Ordines

Index Rerum, & Verborum,

Ordines suscipiens extra tempora quam penam incurat. ostenditur. *ibid.* 3
Ordinibus sacris insignitus ante legitimam aetatem ab illorum executione suspensus est, & quid attenda constitutione p. 11.
1.163.2.4
Ordinem Presbyteratus ante legitimam aetatem accipiens an irregularitatem eo ipso incurat, ostenditur. 1.164.1.7
Ordines sacros scienter suscipiens ab eo, qui loco simul, & dignitari Episcopali renuntiavit, executionem officij non habet. 1.167.1.6
Ordo sacer an liberet à patria potestate, ostenditur. 1.170.1.4
Ordines suscipere qui obligentur, remissi s. 1.171.2.2
Ordo clericalis confertur per primam tonsuram. 1.175.1.6
Ordinibus sacris initiatus praesumitur habilis, & idoneus ad beneficia simplicia. 1.176.1.5
Ordines sacros recipere potest, qui grauius est debito sine aliqua administratione contracto. 1.193.2.4
Ordinibus initiari non prohibetur administrator rerum Ecclesiasticarum, aut miserabilium personarum. *ibid.* 5
Ordines minores non praesumuntur ex maioribus. 1.201.2.3
Ordines sacros recipiens à Papa est honorandus, & anteposendus in beneficiis concursu. 1.289.1.4
Ordine qui maior est, licet in Ecclesia posterius receptus in loco & portione praefertur. 1.295.1.2
Ordo necessarius debet praecedere, ad obtinendum beneficium Ecclesiasticum. 1.305.2.7
Ordo quando ponitur in aliqua dispositione gratia exempli, nunquam censetur positus pro forma. 1.351.2.2
Ordo, generaliter prolum comprehendit etiam primam tonsuram. 1.359.1.2
Ordinis peruersio delegato in delegatione assignari vitia processum. 1.360.1.3
Ordo iuris in professione requiritur. 1.393.1.3
Ordo multis capitur modis. 1.411.2.2
Ordo est parium dispariumque rerum sua cuique loca tribuens dispositio. *ibid.* 3
Ordo in hac rubrica accipitur pro ordine iudiciario, quia est quaedam dispositio, qua mediante iudicia, & ipsius acta suo loco, & tempore disponuntur. *ibid.* 4
Ordo in minoribus rebus seruandus. *ibid.* 5
Ordo cognitionum in hac rubrica importat modum, & ordinem à iudice obseruandum in examine plurium questionum inter eandem personas. *ibid.* 7
Ordo iudicarius in notoriis non est seruandus. 1.592.1.3
Ordo Camaldulensium. 1.318.1.5
Fons Corythi. 2.318.2.6
Graduconferentium. *ibid.* 8
Cuius huiusmodi. 2.319.1.9
Gisterienium. *ibid.* 10
Montis Virginis. *ibid.* 11
Syluestrinorum. 2.319.2.12
Celestini. *ibid.* 13
S. Ambrosij ad nemus. *ibid.* 14
S. Hieronymi per Hispaniam. 2.320.1.16
S. Hieronymi in Pisis. *ibid.* 17
S. Hieronymi in Fessulanis. *ibid.* 18
Ordinis characterem non recipit qui non baptizatus ordinatur. 2.411.2.1.2
Ordines illi, qui non est Constitutus, valide quamvis non licet conferri possunt. *ibid.* 3
Ordines assumens ille qui non est baptizatus, se tamen baptizatum credens, an illos receperit, Christive corpus celebrando conficiat, ostenditur. 2.421.1.2
Ordinis characterem minime recipit non baptizatus. 2.422.2.3
Ordinis Sacramentum in loco interdicto, & personis interdictis conferri non potest. 2.475.1.1.1
Ordinibus minoribus credens annexum votum castitatis non tenetur ad illius obseruantiam. 2.521.1.3
Ordinis cuiuslibet collatio gratis est facienda. 3.19.1.2
Ordinem non debet quis ab eo recipere, quem credit simoniacum, sed ministrare potest in illo, quem prius ab isto accepit. 3.38.1.1
Ordinis aliquem actum quando quis dicatur solemniter, vel ex officio exercere, ostenditur. 3.181.2.8
Ordinem sacrum bene quis recipit etiam si nullum habeat de minoribus. 3.183.2.8
Ordinem Episcopalem nullus recipere potest, nisi sit saltem Sacerdos. 3.184.1.10
Ordinem fortius recipiens (si contra hoc facientem lata erat excommunicatio) sine dispensatione Papae in se suscepto ministrare, vel ad superiorem ascendere non potest, sed si excommunicatio lata non erat, Episcopus poterit dispensare. *ibid.* 1
Ordines fortius quando quis dicatur recipere, ostenditur. 3.184.2.6
Ordines minores, & Subdiaconatum eidem conferri una die sine Papae licentia non potest, nisi ad huc consuetudo. 3.185.1.2
Ordines minores una die conferri possunt. *ibid.* 4
Ordines duos nullus eodem die recipere debet, & si praecedente excommunicatione eos suscipit, in susceptis ministrare non potest. 3.185.2.1

Ordinis Sacramentum vere datur excommunicato quod dicitur. *ibid.* 3
Ordo Christi in Portugalia quando interceptus ostenditur. *ibid.* 3
Ordo sacerdotialis quando tempore praedicationis requiritur, ostenditur. *ibid.* 3
Ordinis Cluniacensis origo, remissio. 3.111.1.1
Ordinis Sacramentum iure datur excommunicato, & decommunicato quod characterem, non quod executionem, ostendit. 3.116.2.5
Originalis penes scriptores remanere debet. 1.484.1.2
Originalis, & exemplum quando inter se differunt, praefertendum est originalis. 1.111.1.1
Originalis, huc adscripti liberi sunt. 1.111.1.1
Origo una, & causa una prouenit ex pluribus actibus, per se singulares probatur. 1.111.1.1
Ordo de iure facilius prohibetur, quam cretus. 1.111.1.1
Ordo luxuriosum quando dicitur, remissio. 1.111.1.1
Ordo quis, & qualis fuerit eius vita, refertur. 1.111.1.1
Ordo aliqui officiales, qui dum turbamur, interueniunt. 1.111.1.1
Ordo fortuito casu laedunt, ab excommunicatione excluduntur. 3.297.2.1.2
Ordo, qui mala pariat, remissio. 1.111.1.1
Ordo laudandum quod sit, ostenditur. 1.111.1.1
Ordo pro labore, qui dicitur pater gratia, & sumis oblationum. 1.111.1.1
Fecunditatem carnis domat. *ibid.* 2

P

Pactum in spiritualibus, vel quae pactum iudicium, vel tempus, seu de re turpi, vel impossibili de iure, vel de facto, non valet. 2.301.2.1.2
Pactum etiam nuda seruanda sunt. 1.191.1.4
Pacta rumpere graue est apud Deum, uelut quid homines. 2.299.1.5
Pactum nudum quid sit, & quando habent adiectum de ut Cuius, Canonico, quid sit iuratum, & inter excommunicatos, remissio. *ibid.* 1
Pactum non valet per quod beneficium Ecclesiasticum detur, cum religio. 1.301.1.1
Pactum de succedendo post mortem Praelati in ipsius Ecclesia non valet. 1.301.1.1
Super alterius hereditate Pacifici non potest pactum contrahi, interueniente. *ibid.* 2
Pactum plus potest quam statutum. 1.301.1.1
Pacta, quibus quis promittit certam partem fructuum beneficiorum cum collatione, tum conferendum pro dote, non sunt simoniacae. 2.301.1.1
Pactum de recuperanda re post certum tempus si in venditione apponitur modico constituto pignori, parumque pignori non venditio. 2.301.1.1
Pactum de retrovendendo cum modico pignori inducit contrarium viarium. *ibid.* 2
Pactum de recuperanda re vendita, etiam cum clausula, quae cumque, praescribitur spatio po. anuorum. 2.301.1.1
Pactum de retrovendendo facit rem esse minime pignori, quod si fuerit si libera videretur. *ibid.* 2
Pactum legis commissoriae in pignoris reprobatur. 2.301.1.1
Pactum legis commissoriae cui in venditione, & non in pignoris, permissum, ostenditur. 2.301.1.1
Pactum commissoriae legis ex intervallo in pignoris alienatur, & quid fauore dotei dandae mariti. *ibid.* 2
Pactum quod pignori debito non soluto maritus pignori non tenetur iusto pretio est validum. *ibid.* 2
Pactum tempore contracti matrimonij, quod maritus non tenetur soluere de bita mariti, etiam contracta condicione matrimonij, validum est. 1.104.1.1
Pactum de retrovendendo an minus valorem rei, remissio. 3.140.2.1.1
Pactum excedens interesse certum à lege, aut statuto vel consuetudine taxatum, est nullum. 3.141.1.1
Pactum dicitur inter partes ex pace educationis, siquidem legibus, & moribus comprobata. 3.141.1.1
Pactum quid sit, & unde dicatur. 3.141.1.1
Pactum qui habent uxores in aliquo gradu possibiles ab Ecclesia si coherantur, remanent coniuges. 3.141.1.1
Pactum Episcopi gaudet immunitate Ecclesiae. 3.141.1.1
Pactum ad aliam Ecclesiam translatum cum pignori scilicet sibi concessio sepelitur. 1.141.2.1
Pactum de corpore B. Petri quomodo assumi debeat, ostenditur. 3.141.2.1
Pactum sub qua forma verborum traditur, remissio. 3.141.2.1
Pactum vniuersaliter solum à Romano Pontifici datur. 3.141.2.1
Pactum qualis sit propria materia Sacramenti Corporis Christi. 1.141.2.1
Papa dicitur Episcopus vniuersalis Ecclesiae. *ibid.* 1
Papa habet propria Diocesi totum Orbem. *ibid.* 1
Papa aliquando vel Vrbis Romae, vel Catholice Ecclesiae Episcopus. *ibid.* 1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Episcopum seipsum appellat. *ibid. 11*
 Papa fratres vocat Episcopos quasi sibi æquales, Cardinales vero, *ibid. 12*
 & Reges, filios. *ibid. 13*
 Papa de stylo ita se Seruum Seruorum Dei appellat, vt si appareret *ibid. 14*
 Bulla sine huiusmodi inscriptione, de fallo esset suspecta, tan-
 quam contra stylium. *ibid. 15*
 Papa in decisionibus causarum maior est omnibus Sanctis qui
 Summi Pontifices non fuerunt. *1.14.2.3*
 Papa potest priuilegio, seu concessione certas Clericorum causas
 committere iudicibus secularibus, & fori priuilegio derogare.
1.22.1.11.12
 Pro parte negativa, quæ verior est, adducuntur fundamenta.
ibid. 13
 Papa non potest in totum, & generaliter fori priuilegio Clerico-
 rum derogare, potest tamen illud interpretari, mutare, &c.
1.13.1.2.1
 Papa nunquam asserit consuetudini cognoscendi laicos de ali-
 quibus causis Clericorum consensum præstitit, imò quotidie
 eius officiales paros, & censuris afficiunt laicos, qui talia fa-
 cere audent. *ibid. 2.3*
 Papa, quamvis non facili nec frequenter faciat, potest definire,
 & exequi. *1.30.1.5*
 Papa si mandat in rescripto de duobus inquiri alternatiue ad cer-
 tum effectum consequendum sufficit alterum probari. *1.32.1.1*
 Papa quando in literis narrat renuntiationem beneficii per talem
 procuratorem fuisse factam, ex hoc probatur illum fuisse pro-
 curatorem. *1.56.2.27*
 Papa non intendit in literis aliquos grauari super plurium recep-
 tione, nisi hoc in ipsis literis explicetur. *1.63.1.1*
 Papa ea quæ sunt O. dinis an possit laico conferre, ostenditur. *1.70.1.9*
 Papa potest dispensare in iure naturali & diuino, non abrogando
 in totum, vel ex parte, sed declarando eius obligationem per
 veram dispensationem in casu aliquo speciali locum non ha-
 bere. *1.76.1.4*
 Papa in seruitio existentes percipiunt fructus beneficiorum suo-
 rum, non tamen distributiones quotidianas sine eius speciali
 priuilegio. *1.81.1.8*
 Papa in dubio intendit culque providere in patria sua. *1.82.1.13*
 Papa potest dispensare super Concilio. *1.85.2.4*
 Papa in electione an locus sit de substantia, remissus. *1.87.1.4*
 Papa in electione duarum partium concordia requiritur, & quid
 hodie attenta nouissima Gregor. XV. constitutione, ostenditur.
ibid. 5
 Papa à nemine indicatur. *ibid. 6*
 Papa non potest sibi eligere successorem. *1.88.1.10*
 Papa potest facere constitutionem super electione Summi Pont.
ibid. 11
 Papa in electione si duas partes Cardinalium nullo modo consen-
 tire velit, quid faciendum, ostenditur. *ibid. 13*
 Papa solus concedere potest, vt Episcopus in die sue consecra-
 tionis Ordines conferre possit. *1.111.1.9*
 Papa solus potest dispensare in ætate ad suspensionem Ordinum.
1.113.1.9
 Papa potest transferre Imperium in personam Caroli Magni à
 Grecis in Germanos, & disponere de Imperatoris electione,
 confirmatione, & coronatione, &c. *1.115.1.3*
 Papa potest electionem de Imperatore factam improbare, si idon-
 neus non videretur, & ex rationali causa alium eligere, & elec-
 tum deponere. *ibid. 2.4*
 Papa quando mandat habentibus eligere quod eligant cum consi-
 lio, alioquin consilium prouideant, eligentes debent consilium
 requirere in tractatu electionis, & congruo tempore expectare
 responsum, aliàs electio non tenet. *1.130.2.1*
 Papa solus potest dispensare, vt sublimis, & eruditus homo duo
 simul habeat beneficia curata, intelligit vt ibi. *1.134.1.18*
 Papa dicitur habere peritiam totius iuris. *1.136.1.3*
 Papa solus potest transferre Episcopos, & indulgentia per eum su-
 per tali transiitione concessa ad litteram seruanda est. *1.141.2.1*
 Papa est Vicarius Christi. *ibid. 2*
 Papa est successor Petri. *ibid. 3*
 Papa semper, & vbique vritur pallio, alij in Ecclesiis suis, & certis
 tantum diebus. *1.143.1.1*
 Papa semper, & vbique pallio vti potest. *ibid. 2.2*
 Papa concedit licentiam concedi Episcopo, qui sine mortis peri-
 culo in Ecclesia sua morari non potest. *1.150.1.1*
 Papa quolibet tempore Ordines etiam factos conferre potest. *1.158.2.2*
 Papa potest ex speciali gratia Episcopo concedere vt Ordines ex-
 tra tempora conferre possit. *ibid. 3*
 Papa dispensare potest vt extra tempora statuta quis possit ab ali-
 quo Antistite ad factos Ordines promoueri. *ibid. 4.4*
 Papa solus, vel Legatus de Latere ex speciali sibi data potestate
 cum ordinatis extra tempora dispensat. *1.165.1.2*
 Papa potest infanti beneficium simplex conferre. *1.169.2.6*
 Papa solus seclusis Religionum priuilegiis, dispensare potest
 cum illegitimis Religiosis, vt ad Dignitates, & Prælaturas pro-
 moueantur. *1.181.2.4*

Barthol. Collect. Tom. III.

Papa solus dispensat, vt illegitimus habere possit ea beneficia,
 quæ in eadem existunt Ecclesia in qua genitor habuit, vel de
 præsentibus habet. *1.183.1.6. & 1.185.1.3*
 Papa dicitur Christi Vicarius. *1.214.1.7*
 Papa habet Vicarium. *ibid. 8*
 Papa multitudine negotiorum impeditur præterita retinere me-
 moria non præsumitur. *1.230.2.2*
 Papa tenetur ad Confessionem sacramentalem omnibus illis casti-
 bus quibus de iure Diuino est instituta, & præcepta. *ibid. 1.8*
 Papa si delegat questionem de iure præsentandi, sub ea forma vt
 delegatus ad præsentationem eius, ad quem videri pertinet,
 ordinet & Ecclesiam, appellatione remota, per hoc non habet
 instituere, sed pronuntiare, & is ad quem pertinet, instituit &
 si iuri suo detrahatur, licet appellat. *1.235.1.1*
 Papa nunquam intendit tertio præiudicium etiam minimum in-
 ferre. *ibid. 2.2*
 Papa non delegat causas nisi personis existentibus in dignitate. *1.237.1.2*
 Papa si scienter admittit appellationem contra iudicem habentem
 potestatem remota appellatione, appellatio valet, & sententia
 iudicis suspenditur. *1.245.1.6*
 Papa in delegando videtur voluisse prouidere negotiis litigiosis,
 & non personis. *1.254.2.2*
 Papa vbi appositus manum, Legatus de Latere non potest se intro-
 mittere. *1.258.1.3*
 Papa solus Ecclesiam Cathedralem diuellit, coniungit, aut alia
 ratione mutat. *ibid. 2.9*
 Papæ manus appositio facit, quod causa semel effecta Curialis
 semper remaneat Curialis. *1.273.1.15*
 Papa per rescriptum, quo mandat ordinario, vt subditos suos cor-
 rigat, non facit ex hoc ipsum delegatum. *1.274.1.8*
 Papa quando Episcopo committit id quod semota commissione
 ad illius spectabat potestatem, non delegata iurisdicção de nouo
 tribuitur, sed ordinaria, nisi in commissione adiecta fuerit clau-
 sula, *auctoritate nostra, vel tanquam delegatus à nobis.* *ibid. 2*
 Papa comparatur Soli. *1.287.2.6*
 Papæ auctoritas, & scientia excusat à vitio simoniæ inductæ de
 iure positio. *1.300.2.7*
 Papæ auctoritas defectus omnes solemnitatum supplet. *1.302.1.3*
 Papa ciuiles, & criminales, ac spirituales causas potest laico de-
 legare. *1.322.1.8*
 Papa solus cognoscit de dubiis priuilegiorum Sedis Apostol. &
 non inferior. *1.361.2.1*
 Papa potest esse iudex in sua causa. *1.362.1.5*
 Papa in nullo impedimento iure diuino naturali matrimonium
 dirimente dispensare potest. *1.439.2.15*
 Papa ex vi Pontificalis officij habet sufficientem potestatem super
 omnia negotia secularia, quando id expedit inter Principes ad
 quietem, & conseruationem, & Ecclesiæ defensionem, & ad
 bonum spirituale. *1.466.2.3*
 Papæ, Regis, & Imper. assertioni, & testimonio plene creditur.
1.523.2.4
 Papa licet habeat plenitudinem potestatis, potest sibi socios acci-
 pere, qui ei in illa exercenda adiuuent. *1.565.1.2*
 Papa potest dispensare vt matrimonium contrahatur inter pa-
 truum, & neptem ex fratre. *1.571.1.6*
 Papa censetur tacite dispensare si facit actum scienter cum inha-
 bili, ad cuius validitatem est necessaria dispensatio. *1.606.2.3*
 Papa si contra ordinationem suam confert beneficium hoc tacito,
 subreptitia dicitur collatio, & non tenet. *1.655.2.1*
 Papa an possit sine causa aliquem priuare beneficio suo, ostendi-
 tur. *1.656.1.4*
 Papa in sententiis, quas profert, ordinem iuris seruat. *1.664.2.1*
 Papa solus, vel Princeps famam restituere potest. *1.666.2.6*
 Papa postquam aliquam causam ad se aduocat, non valet proce-
 sus postea per minorem iudicem factus, sicut non valeret si
 fuisset ab eo legitime appellatum. *1.707.2.8*
 Papa si manum appositum in aliqua commissione signanda, per sa-
 lem signaturam voluit tantum negotium ad se aduocare, & in-
 feriorum manus ligare. *ibid. 2.5*
 Papa solus potest dispensare, vt coniugatus quæcunque benefi-
 cium obtineat. *2.24.1.3*
 Papa potest dispensare, vt promoti ad factos Ordines matrimo-
 nium contrahant. *ibid. 2.4*
 Papa quando mandat alicui, vt prouideat, vel prouideri faciat in
 aliqua Ecclesia intelligitur tantum de beneficio simplici, non
 de dignitate, vel Rectoria. *2.32.1.1*
 Papa à residentia in beneficiis curam animarum habentibus sine
 iusta, & debita causa nullum potest relaxare. *2.37.2.3*
 Papæ ad mandatum non tenetur quis prouidere illi, qui benefi-
 cium in literis tacuit, vel sine scandalo prouideri non potest.
2.44.2.1
 Papa potest beneficia conferre antequam vacent, & ad illa conce-
 dere expectationes. *1.54.1.2*
 Papa per clausulas derogatorias generales super Concilio dis-
 pensare non censetur. *ibid. 2.4*
 Papa si mandat Capitulo vt aliquem in Canonicum recipiant, &
 præben

Index Rerum, & Verborum,

- præbendam, si quæ vacant, conferant si mandati scientes alij conferunt coguntur primum recipere, & de redditibus Ecclesiæ loco beneficij prouidere donec præbendam habeant. 2.60.2.1
- Papa statim quo lapsus est primum semestre concessum Ordinariis ad prouidendum de beneficijs vacantibus potest conferre. 2.83.2.8
- Papa ad vacatura beneficia ius tribuit. 2.83.2.2
- Papa ad beneficia vacatura expectatius licet concedit. ibid.3
- Papa solus est Ecclesiam in Cathedrali erigere. 2.91.2.2
- Papa eximere potest a præstatione decimarum. 2.251.2.3
- Papa quomodo contra ius diuinum disponere possit, remissuè. ibid.4
- Papa excommunicando priuilegia alicuius Religionis, in quibus adest exemptio a solutione decimarum, an censetur alteri Religionis exemptionem a solutione decimarum communicasse, ostenditur. 2.261.2.4
- Papa solus potest licentiam concedere transeundi a laxiori Religionis nulla legitima causa existente. 2.277.1.12
- Papa potest dispensare in matrimonio rato, vt soluto eius vinculo possint liberè coniuges aliud matrimonium inire. 2.292.1.14
- Papa habet potestatem dispensandi in votis propria, & vera dispensatione relaxante voti vinculum, quod ea sublata verè obligat. 2.307.1.2
- Papa an possit in lege diuina, & naturali dispensare, ostenditur. 2.307.2.3.4
- Papa vniuersalis Pastor crediti sibi à Deo ovis curam gerens in ordine ad finem supernaturalem, & bonum Ecclesiæ potest Regem Regno priuare. 2.310.1.10
- Papa in casibus, quibus Reges deponere, aut priuare potest, notos constituere in præiudicium legitimi successoris non valet. ibid.11.14
- Papa potest Regem Regno priuare, & extraneo adiudicare vbi ex circumstantiis occurrentibus apparuerit sic expedire bono spirituali totius Regni, & conseruationi Religionis. 2.311.1.15
- Papa commutat votum ultra maritum in vigilijs, orationes, & ieiunia, tunc maxime cum cessat causa, quæ inducit ad vouendum, ita etiam quod expensæ faciendæ in eundo, moderando, & redeundo integraliter mittantur in terræ sanctæ subsidium. 2.313.1.1
- Papa licentia an desideretur ad admittendum Episcopatum, iam semel acceptatum, transeundumque ad Religionem gratia prioris voti adimplendi, remissuè. 2.316.2.5
- Papa non potest dispensare cum Religiosis in particulari in hoc quod stante Monachatu simul etiam habeant proprium proprium, & stricto modo sumptum. 2.327.1.11
- Papa an possit dispensare in voto solemnī castitatis professi, ostenditur. ibid.12
- Papa, Imperator, & Reges, alique supremi Principes superiorem non cognoscentes possunt in suis terris veltigalia imponere absque incurfu in excommunicationem Bullæ Cœnæ. 2.381.1.4
- Papa sine licentia non debet aliquis venerari pro Sancto. 2.425.1.1
- Papa solus potest Sanctos canonizare. 2.425.2.3
- Papa non potest errare in S. inctorum canonizatione. 2.425.2.5
- Papa notarius potest esse Clericus. 2.459.2.7
- Papa an possit statuere vt matrimonium ratum dirimatur per subsequens copula consummatarum, ostenditur. 2.511.1.5
- Papa potest dispensare in radice matrimonij etiam post mortem alterius ex coniugibus si dispensatio per parentes in vita petita fuerat. 2.518.1.9
- Papa potest inhabilitare personas matrimonium contrahentes. 2.540.1.3
- Papa in terris Ecclesiæ potest libere illegitimos legitimare, in terris verò alienis, minime, nisi ex causis multum arduis, vel nisi in spiritualibus, & tunc indirectè, & per quandam consequentiam intelligitur legitimare etiam quoad temporalia. 2.587.1.1
- Papa non solum ad spiritualia, sed etiam ad actus sæculares laicos potest legitimare in terris Imperij. 2.587.1.3
- Papa, qui potest tollere impedimentum à iure positum procedens, potest etiam illo sublato dispensare in illius radice. ibid.4
- Papa censetur in radice dispensare quando ipse declarat legitimos filios natos ante dispensationem, & postea natiuitos. 2.588.1.5
- Papa in terris Regum directè non habet iurisdictionem quoad temporalia. 2.590.2.37
- Papa potest sine Cardinalibus omnia expedire, etiam ardua, ex ciuilitate tamen in arduis debet communicare cum Cardinalibus. 2.591.2.45
- Papa an possit mortis poenam corporalem infligere remissuè. 2.592.1.49
- Papa errare non potest cum aliquid definit tanquam summus totius Ecclesiæ præfectus, & pastor. 2.602.1.2
- Papa an super infideles habeat potestatem sæcularem gubernatuiam, remissuè. 2.604.2.8
- Papa non potest dispensare in pluralitate vxorum. 2.605.1.11
- Papa solus dispensat cum inhabili ad beneficium simoniace acquisitum, qui talem simoniam sciuit, in eamque pro se factam consensit. 3.46.2.4
- Papa potest statuere vt laicus committens aliquod delictum feruor. 3.46.2.4
- Papa an habet supremam potestatem in prouidendo, & conseruando commercium cum infidelibus, & in debellando remissuè. 3.46.2.4
- Papa solus dispensat in irregularitate, quæ contrahitur ex ratione Baptismi publica. 3.46.2.4
- Papa solus absolvere potest à poenis incurfis per pugnam in duello. 3.46.2.4
- Papa fratres vocat Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ceteros autem Reges, & Principes filios. 3.46.2.4
- Papa licetis fallis vtens mitius punitur, quam illas fallentes. 3.46.2.4
- Papa maledicens est puniendus. 3.46.2.4
- Papa solus potest inire Episcopatus. 3.46.2.4
- Papa excommunicans cum excommunicato, an peccet, ostenditur. 3.46.2.4
- Papa in eadem causa potest esse iudex, & testis. 3.46.2.4
- Papa recipiens aliquos in filios, non censetur eos excommunicare. 3.46.2.4
- Papa appellationes ad se interceptas omnino medio solus admittit. 3.46.2.4
- Papa concedit priuilegium Fratribus Minoribus, & Prædicantibus, vt vbique fuerint sine Parochialis iuris præiudicio, cum alteri valeant viatico celebrare. 3.46.2.4
- Papa vi præcepti humani ad semel in anno consummationem non tenetur. 3.46.2.4
- Papa si literis suis excommunicatum saluat, non propter hoc eum absoluit. 3.46.2.4
- Papa an liceat communicare cum excommunicato sine causa remissuè. 3.46.2.4
- Vide Pontifex.
- Papa coronatio, vide Coronatio.
- Papatus, dicitur beneficium. 3.46.2.4
- Par in parem non habet imperium. 1.101.2.5.11.12.13
- Paria sunt statuti ligari, & forum sortiri. 1.176.1.7
- Paralytici debet dari coadiutor. 2.71.1.1
- Paralytici non possunt promoueri, nec promoueri admitti, sed illis dandus est coadiutor. 2.71.1.1
- Parentum ex confessione, & nominatione magna interuersione pro filio. 1.43.1.1
- Parentes in testes admitti possunt vbi filia peti in iuramento sibi æquale, secus si diuitius, vel nobilitate differat. 1.518.1.4
- Parentes in probanda consanguinitate filiorum testes esse possunt. 1.518.1.8
- Parentes vel tutores non possunt propria auctoritate, siue inferendo extrahere impuberem à Religionem. 2.352.1
- Parentis qui habet malam fidem impedimentum, non habet ut legitimi parentis. 1.771.1.10
- Parentis qui scilicet impedimentum, non habet iura legitimi parentis. 2.552.2.4.11
- Parentum testimonium in causa matrimoniali ad faciem filiorum recipi potest. 2.556.1.3
- Parentes recipi possunt in testes pro filiis in his, quæ incutuntur per eos sciri præsumuntur, quam per alios. 2.556.1.3
- Parentes an sint plus diligendi, quam vxor. 2.605.1.14
- Parentes circa quos pueri reperiuntur oppressi, quam potestatem agere debeant, ostenditur. 2.85.1.1
- Et quam culpam, & poenam incurant. 2.85.1.1
- Parentes peccant qui filios exponunt, si eos nutrire, & alere commodè possunt. 2.81.1.1
- Parentum appellatione ascendentes omnes vtique secus continentur. 3.333.1.3
- Vide Conanguini.
- Parisijs, & in locis vicinis ius Ciuile legi non debet. 3.46.2.4
- Parisijs quare ius Ciuile doceri, aut audiri prohibetur, in hoc textu ostenditur. 3.46.2.4
- Parma Dux quoad iurisdictionem in subditos, & nullius non recognoscat superiorem, sed habet potestatem potestatem, exemplo aliorum Principum, qui vel ab Ecclesia, vel ab Imperatore fuerunt inuestiti. 2.590.1.4.11
- Parochia auctoritate Dionysij fuerunt limitata. 2.100.2.3
- Parochia prouidendus est, qui sit gratus Ecclesiæ cui prædicet, minis, quæ coram inferiore requiritur, feruor debet, ostenditur. 2.157.2.4
- Parochialem annexam canonici habens accessio, & in perpetuum per Vicarium ad sui nutum amouendum de iure solutam an possit in eius curæ exercitio se inuicem, ostenditur. 1.218.1.5
- Parochialis non debet ita grauati vt illius Reclor non possit eius redditibus viuere. 2.40.1.5. & 2.87.1.4
- Parochialem habens Ecclesiam, non per Vicarium, sed per Episcopum illi deferre debet. 2.604.2.8
- Parochiales Ecclesiæ vnice conferantur ad nominationem Recloris principalis, & nominatus approbatur ab Episcopo. 2.68.1.11
- Parochiales Ecclesiæ iurisdictionis ad quo sint tollenda ostenditur. 1.451.1.5

Collectan. in quinque libros Decretal.

Parochianus Ecclesie Cathedralis si alibi sepelitur, de ipsius funeralibus, seu relictis Ecclesie sepultura, debetur quarta Capitulo Ecclesie Cathedralis. 2.28.1.1
Parochianus vnius Ecclesie si legaverit alteri exempto, in qua elegit sepulturam, de huiusmodi legato debetur Canonica portio. 2.29.1.4
Parochianus potest Missam audire in aliena Parochia contempto proprio Presbytero notorio fornicatore, vel excommunicato. 2.23.2.6
Parochianus, seu diocesanus si domicilium transferre, primus Praelatus in eo iura Episcopalia, seu diocesana sibi non vendicat, decime tamen Praediales illius Parochiae sibi debentur, nisi alteri debeantur ex consuetudine. 2.23.1.1
Parochiani compellendi sunt de apibus, & de omni fructu decimas solvere. 2.20.2.1
Parochus, vel Praelatus communi errore talis existimatus habens titulum potestatem a legitimo superiore, valide exercet gesta per illum etiam ad forum conscientiae spectantia. 1.13.2.3
Parochus debet retinere Clericum vt cum adiuvet. 1.18.2.5
Parochus debet habere Clericum, qui sibi in Missa deserviat. 2.3.1.2
Parochus ante omnia est retinendus si fuerit spoliatus corpore iam sepulto. 2.27.1.5
Parochus inter duos quando contenditur de iuribus parochialibus, propterea quod quis habitat in finibus duarum Parochialium, ea iura inter eos diuidi debent alternis vicibus. 2.23.1.5
Parochus de iure communi habet fundatam intentionem respectu omnium decimarum intra suae parochiae limites existentium. 2.27.1.6
Parochi habent assistentiam iuris super iure parochiali percipiendam intra fines suarum parochiarum. 2.43.1.1
Parochus non tenetur denuntiare impedimentum matrimonij, quod sicut in sacramentali Confessione. 2.50.2.5
Parochus concedens licentiam alij Sacerdoti assistenti matrimonio clandestino non comprehenditur sub hoc textu, sicut nec comprehenditur parochus alienus dans licentiam assistenti alij Sacerdoti. 2.50.1.1
Parochus suspensus triennio eo quod interfuit clandestino matrimonio, si eodem currente triennio iterum assilatur, suspendaturque iterum triennio, hoc posterius triennium incipit statim a die scientiae iudicis illud inferentis. 2.50.1.18
Parochus proprius contrahentium quis dicatur, remissive. 3.28.5.1
Duplicem habens Parochiam, potest in qualibet contrahere matrimonium. ibid.
Parochus existens extra diocesam potest excommunicari ab Episcopo propter non residendum. 3.30.2.3
Parochus suos subditos absoluit potest ab excommunicatione iuris etiam maiori nemini reclusa. 3.31.1.12
Vide Ordinarius.
Pars minor non vocata ad electionem potest agere, & rescindere a maiori parte factam. 1.10.1.5
Pars resecta in his Decretalibus scriptis ad plenum Pontificiarum dispositionum intellectum pertinet. 1.43.2.17
Pars aduersa citanda est ante dilationem iuramenti suppletoria. 1.47.0.1.15
Pars amplius non admittitur ad testes producendos post tertiam productionem. 1.51.2.2
Partium iura ubi sunt obscura, potest iudex rem diuidere inter colligantes. 1.56.3.1.6
Pars quando opposuerit de legitimatione personarum appellatio conceditur. 1.71.1.13
Partes ligantes circa aliquod beneficium possunt arbitrium de communi consensu eligere, quamvis non sit Praelatus, vel iudex causae. 2.55.2.7
Pars maior est illa, quae maiori ratione, & pietate nititur. 2.101.2.6
Pars tutior in dubio est sequenda. 2.467.2.5
Amplius non solum in dubio facti, sed etiam in dubio iuris, quando scilicet dubitatur verum lex sit statuta, necne, intellige prove infra. 2.468.1.6
Participans in crimine criminoso, quando incurrit excommunicationem, offenditur. 3.312.2.4
Participans cum excommunicato a Papa excommunicatione se extendente ad participantes, peccat mortaliter, & maiorem excommunicationem incurrit. 3.314.2.5
Participium praeteriti temporis regulariter penam ipso iure inducit. 1.27.5.1.7
Participium praeteriti temporis etiam in dubio est latae sententiae. 2.56.2.12
Partus sequitur ventrem. 1.192.2.3
Partus ex ancilla, vt liber sit, sufficit matrem liberam esse tempore conceptionis, naturalis, aut medio. 2.537.2.4
Partus, & nihil aequiparantur. 1.250.1.4. & 1.483.2.10
Passus animi vehementer, & humiliter morbi durare praesumuntur. 1.103.2.9
Passus tenetur inquirere, & habere auram de omnibus suis. 3.351.2.1
Pater, & Filius, & Spiritus sanctus vera ratione, non collectiva, seu similitudinaria sunt vna essentia, substantia, seu natura. 1.8.2.1
Barb. Collect. Tom. 1.1.

Pater non prohibetur etiam immediate succedere in beneficio filij siue sit legitimus, siue illegitimus. 1.183.1.2
Pater & filius possunt Missam celebrare in eadem Ecclesia, dummodo ambo non detineant beneficium in ea. ibid. 4
Pater Sacerdos si habuerit personatum in aliqua Ecclesia, in illa filius non potest habere personatum, vel ministrare, sed amovendus est. 2.183.2.1
Beneficium in Ecclesia dicitur habere ad effectum vt filius in ea aliud obtinere non possit, quamvis per procuratorem apprehenderet possessionem, in Ecclesiaque nunquam ministraverit. ibid. 2
Pater, & mater non possunt ferre testimonium in causa filij, etiam si sit naturalis, spurius, incestuosus, vel adoptivus si sit in potestate. 1.518.2.10
Pater vel mater non praesumitur ille, qui filium non diligit. 1.563.2.3
Pater non potest etiam cum iuramento filium privare alimentis. 1.587.1.7
Pater non potest nocere filio emphyteusi non hereditaria, sed ex pacto, & providentia concessa, nisi fuerit ex re, & pecunia patris acquisita, vel nisi pater fuisset primus emphyteusis acquiritor. 2.166.2.15
Pater potest filium vendere in maxima necessitate. 1.171.1.5
Et quid in matre. ibid. 6
Patri pro filio fideiubenti praeditur excussionis exceptio. 2.178.1.11
Pater ubi est consuetudo potest eligere sepulturam filio impuberi. 2.227.2.6
Pater potest eligere sepulturam filijs minoribus 14. annorum, dummodo dicta electio fiat in vita, non autem post mortem. 3.228.1.10
Pater si filio impuberi elegerit sepulturam permittente consuetudine, & decedat filius factus pubes, non debet sepeliri in dicta sepultura electa, nisi factus pubes ratam habuerit talem electionem. ibid.
Pater si cum bonis suis, & filio impubere se obtulit monasterio, filius factus maior exire potest Religionem, & legitimam a Monasterio petere. 2.270.2.8
Pater confesso Religionem succedendi capax, an debeatur statim legitima pars filijs, quae ad illos mortuo patre proveniuntur esset, ostenditur. ibid. 2
Pater post triennium tenetur filium alere. 2.302.2.7
Pater per censuram Ecclesiasticam compellitur restituere filio eius uxorem quam iniuste derinuit, vel derinet. 2.474.1.8
Pater pro filio impubere sponsalia contrahit, pro pubere vero non nisi consentiat. 2.496.2.1
Pater non tenetur alere filium spurium si ipse ex sua arte, vel aliunde commodè vivere possit. 2.520.1.18
Pater baptizati non potest accipere uxorem levantis ab eodem levante cognitam. 2.540.1.1
Pater ubi non succedit, nec filius succedere potest. 2.575.2.3
Pater in quibus casibus possit, vel non possit testimonium ferre in causis filiorum, remissive. 2.596.2.4
Pater, & patronus amittunt ius filiationis, & servitutis cum filios vel seruos exponunt. 3.91.1.5
Pater exponens filium, licet perdat patriam potestatem, non tamen eximitur ab onere dotandi. ibid. 7
Pater pro filio non est conueniendus. 3.164.1.7
Pater non tenetur solvere penam pecuniarum pro delicto filij, etiam ex bonis, quae pro legitima parte filio deberentur. 3.164.2.9
Pater pro iniuria facta filio agere potest nomine proprio. 3.317.1.11
Non est contra filium agere potest pro iniuria facta patri. ibid.
Pater abique incursum excommunicationis potest filium Clericum verbis afficere. 3.330.2.6
Patri appellatione venit avus, & proavus in Scriptura. 3.333.1.1
Venit avus paternus. ibid. 2.2
Patres Soc. Iess possunt extra tempora à iure statuta Dominicis, vel alijs diebus festis Ordines suscipere. 1.158.2.5
Patres Soc. Iess cum sint veri Religiosi, si contra constitutionem de qua in hoc textu delinquant, in excommunicationem incidunt. 2.455.1.3
Patres veteris legis antiquae pluribus vxoribus coniuncti immunes fuerunt, à culpa. 2.605.2.15
Patrifamilias liberum est de rebus suis disponere etiam in praedictum filiorum, non tamen cum in fraudem id agit. 2.216.2.6
Potentia sola nihil operatur quando actus requirit aliquid ultra patientiam. 2.116.2.6
Patriam naturale est, vt vnusquisque diligat, & nihil dulcius habeat quam patriam. 1.3.2.22
In Patria cui homo minus honoretur, ostenditur. ibid. 23
Patriae conseruando sequenda est, qua deficiente in casu dubio seruandae sunt leges Regni vicinioris. 1.71.2.5
Patria relinquenda aliquando laudabiliter potest. 1.364.2.5
Patria ordinandorum inuestiganda, vt exinde sciatur, quibus ipsi sint imbuti moribus. 3.258.2.2
Patriarcha qui confirmatus in Archiepiscopum transiit ad
 R r 2 Sedena

Index Rerum, & Verborum,

Sedem Episcopalem ab Episcoporum confirmatione suspenditur. 1.138.1.1
 Patriarcha non cognoscit de causis subditorum Archiepiscoporum, & Episcoporum suorum, nisi per appellationem legitimam, aut vigore consuetudinis seu privilegij. 1.271.2.1
 Patriarcharum privilegia ubi referantur, ostenditur. ibid.2
 Patriarchae re, an vero nomine differant à Primatibus, remissive. ibid.5
 Patriarchae, & alij Praelati immediate subiecti Papae tenentur ei praestare obedientiam, & iuramentum. 3.444.2.9
 Patriarchae pallium à Romano Pontifice tamen accipiunt. 3.445.1.10
 Patriarchae ubique ante se Crucem deferre possunt. ibid.14
 Patriarchae in urbe Romana, vel ubi Romanus Pontifex fuerit, Crucem praeferre non possunt. 2.445.2.16
 Patriarcha Crucem praeferre non potest, ubi Legatus Papae praesens esset. ibid.18
 Patriarchatus Constantinopolitani originem qui referant citantur. 3.244.1.4
 Patriarchatus Alexandrini dignitas, & origo, ostenditur. ibid.5
 Patriarchatus Antiocheni dignitas, & quando incepit, discutitur. ibid.6
 Patriarchatus Hierosolymitani origo, & dignitas ostenditur. 3.244.2.8
 Patriarchatus ad minores Ordines de consuetudine non requiritur. 2.42.1.2
 Patrimonij bona ad cuius titulum fuit quis ordinatus, habet privilegia, quae conceduntur à iure bonis Ecclesiasticis, saltem integritatem quod non extinguitur per adeptionem beneficij. 2.43.2.9
 Patrimonij sub vocabulo, ad cuius titulum potest quis ordinari, quid veniat, ostenditur. 2.57.2.3
 Patrimonium ad cuius titulum quis est ordinandus debet constitui super re certa, & immobili. 2.58.1.4
 Patrimonius scilicet petenti rem suam sibi praedictat. 1.305.1.5
 Patronus in fundatione beneficij potest sibi reservare pensionem, vel aliud opus opponere. 1.73.1.3
 Patronus in fundatione beneficij potest opponere quascunque conditiones, etiam si fiat contra ius, nisi fiat natura impossibiles, aut aliis iure approbatæ. ibid.4
 Patronus non tenetur alium praesentare, si Ordinarius sine legitima causa praesentatum admittit nolit. 1.82.2.2.4
 Patroni Ecclesiastici praesentantes indignum scienter, priuantur iure praesentandi, laici vero pro prima tantum vice. 1.93.1.3.6
 Patrono elapso termino praescripto ad praesentandum potest Episcopus ipsi facere rem gratiam, eamque ad praesentandum admittit. 1.156.2.3
 Patronus laicus praesentans minus idoneum si est intra quadriennale tempus, poterit alium idoneum praesentare. 1.268.1.2
 Patronus Ecclesiasticus ratione Ecclesiae, & non patrimonij praesentando scienter indignum, est priuatus pro illa vice iure praesentandi. ibid.5
 Patroni laici quare variare possunt, non ita Ecclesiastici, remissive. ibid.6
 Patronus laicus non potest accusare Clericum institutum in Ecclesia, in qua est patronus. 1.506.2.3
 Patronus non potest promittere se praesentaturum aliquem ad beneficia vacatura, nec potestatem dare alteri ut praesentet, & si id faciat non tenet. 2.89.2.2
 Patronus beneficij Ecclesiastici non potest promittere se praesentaturum aliquem ad beneficium vacaturum, nec alicui dare potestatem praesentandi ad illud antequam vacet. ibid.3
 Patronus ingratius Ecclesiae perdit ius patronatus. 2.194.2.7
 Patroni abentes quando citari debeant, remissive. 2.340.1.8. fin.
 Patroni si praesentando discordant, praefertur praesentatus à maiori parte, si est idoneus, & si hoc sine scandalo fieri non potest, vel patroni infra tempus debitum non praesentant, Episcopus ordinabit Ecclesiam. 2.341.1.1
 Patronus inter si sit discordia in praesentando ad beneficium vacans potest Episcopus iubere, ut claudantur Ecclesiae ostia, de eaque reliquiae extrahantur. ibid.1.2
 Patroni laici, qui Clericos instituunt, & destituunt in Ecclesiis etiam patronatus, vel bona ipsarum aliter administrant, excommunicantur, & Clerici, qui institutionem laicorum recipiant, communionem priuari debent. 2.342.2.1
 Patronus laicus si succellit praesentat duos, & secundus instituitur ab Episcopo, valet institutio. Patronus non potest Clerico, vel alteri Ecclesiae conferre Ecclesiam patronatus, vel alteri donare. 2.343.1.1
 Patronus laicus potest variare, & qualiter huiusmodi variatio fieri possit, ostenditur. ibid.2
 Patronus de per se vendens ius patronatus in poenam excommunicationis incurrit, & illo cum emptore priuari debet. 2.343.2.1.2
 Patronus potest obligare beneficium ut saltem in genere sibi reddat rationem circa administrationem reddituum Ecclesiae patronatus. 2.347.2.12. fin.
 Patronus Ecclesiam Clerico conferre non potest, & si contraxerit, potest hoc non obstante ad Ecclesiam praesentare Rectorem. 2.349.2.1

Patronus potest per litteras nominare Clericum ad beneficium ius patronatus, sed cautius agere si manu notati consueverint, quos aliter constituitur procurator ad praesentandum eorum Episcoporum citatur. Vicario. ibid.3
 Patroni Ecclesiae vacantis si infra tempus à iure concessum non praesentant, Episcopus ordinabit Ecclesiam. 2.351.2.2
 Patronus si infra terminum praefixum non praesentaverit, potest Episcopo eo tractato libere de Rectore Ecclesiae in Ecclesia providere. 2.351.4.3
 Patroni sine consensu non potest qui Ecclesiam occupat. 2.351.4.3
 Patronus potest alteri comparare sine Episcopi consensu ius patronatus renuntiare. 2.351.4.4
 Patronus non potest Ecclesiam sibi retinere, vel eam alteri concedere propria auctoritate. 2.351.4.4
 Patronus licet non possit se ipsam praesentare, potest tamen alium. ibid.3
 Patroni plures quando sunt, videlicet Clerici, & non laici, & alter Clericus, possunt ex se ipsos vocare nominare, & praesentare. 2.354.1.4
 Patronus non potest sine Episcopi vel Papae consensu etiam loco Religioso conferre Ecclesiam laicam, vel aliud spirituale. 1.355.1.1
 Patronus idoneam & dignam personam debet sub peccato mortali nominare, & praesentare. 1.355.2.4
 Patronus puritatem debet praesentare, & non alius qui caret puritate, licet bonum ius habeat in proprietate. 1.357.2.4
 Intelligit ubi. ibid.
 Patronum non licet aliquem cuiusvis privilegij praetere ad beneficia ius patronatus praesentare, nisi eorum Ordinatio loci ad quem praesentatio, seu institutio de iure pertinet, alius praesentatio, & institutio forsitan sequatur nullo iure. 1.362.1.4
 Patronus non potest praesentare licet pendente super iurisdictione. 2.362.1.3
 Patronus non potest durante lite inter duos praesentare alium tertium praesentare sine vitio anentis. 2.362.1.4
 Patroni non possunt pendente lite inter alios praesentare alium in locum ubi praesentari moritur praesentant. ibid.1
 Patronus ius patronatus propria auctoritate alium non potest, nec ab Ecclesia aliquid temporale exigere, nisi tempore solutionis à Decretano illud fuerit sibi relictum. 2.362.1.5
 Patronus capiens aliquod de bonis Ecclesiae (in ius patronatus) per se, siue per suppositas personas iurisdictionem ipsa res priuatur est, & incurrit excommunicationem cum relictione. 2.362.1.3
 Patrono non prohibetur de bonis Ecclesiae sui ius patronatus aliquid in fundatione accedente Episcopo placito aliquid exigere. ibid.4
 Patronus non vetatur Ecclesiam illiusque iura tenet. ibid.5
 Patroni an & quando possint bona beneficiorum sui ius patronatus locare ostenditur. ibid.6
 Patronus laicus qui semel praesentavit, potest variare ante institutionem Episcopi, & alium succellit cumulo semel tantum praesentare, secus vero in Ecclesiastico. 2.363.1.3
 Patronus si prima vice praesentando erravit non variare nec cancellare, tunc non licet etiam per tertiam cumulationem, vel institutionis nominare alium. 2.363.1.3
 Patrono laico variare non licet si à priori praesentatione praesentat recedendo alterum nominare. 2.363.1.3
 Patronus Ecclesiae debet praeferi in praesentationis honoribus sedis, & dignioris loci. 2.363.1.3
 Patronus ingratius non alitur ab Ecclesia. 2.363.1.3
 Patronus Ecclesiae vacantis quamvis sit Clericus ad eum praesentationem potest. 2.363.1.3
 Patronus non valet procuratorem deputare qui eundem contrarium ad Ecclesiam vacantem nominet. 2.363.1.3
 Patronus ut possit suum de ius patronatus ad ipsi beneficium, duo modi referuntur. 2.363.1.3
 Patronus etiam ad beneficium simplex se praesentare non potest. 2.367.2.7
 Patronus laicus si duos successit praesentat, valet institutio de locando, non obstante appellatione prius facta per priorem. Episcopus tamen qui malitiose priorem repulit, aliam in competenti beneficio providere compellitur. 2.370.2.4
 Patronus Clericus ratione sui patrimonij potest variare & alium praesentare sicut patronus laicus. 2.370.2.4
 Patroni etiam Clerici nouum censum Ecclesiae imponere non possunt, nec veterem augere, & si super hoc iurisdictionem vel cautiones exigerint, coguntur abioluere. 2.370.2.4
 Patroni de temporalibus rationem exigere possunt à priore, qui ad eorum praesentationem fuerant instituti, quod an verum sit, ostenditur. 2.370.2.4
 Vid. Inter. 2.370.2.4

Collectan. in quinque libros Decretal.

Paulus cur aliquando à dextris, Petrus vero à sinistris ponatur ostenditur. 1.288.1.8
Pauper ex sua culpa, & vicio non est succurrendum. 1.75.1.6.6
Pauper qui censendus sit dicere iudicis commissum existit ex personarum & circumstantiarum qualitate. 1.673.2.11
Pauper non solvens Canonem emphyteusis ultra biennium ob pauperatem non incidit in commissum. 1.15.2.1.108
Pauperibus certæ quantitatis restitutio, & distributio pro satisfactioe male oblatorum debet fieri per Episcopum quando executor est suspectus. 3.62.1.5
Paupertas illa maxime nocet, quæ culpa alicuius provenit. 1.17.
 1.7 & 1.150.2.6
Paupertas calidè affectata non prodest. 1.251.1.2
Pauper s. non est causa sufficiens ad repellendum testem à testimonio, si aliàs est persona honesta. 1.507.2.4
Paupertas sufficit causam fatium etiam appellantis culpa causata esset. 1.673.2.10
Paupertatis pretextu non debet quis operari peccatum mortale, 3.41.1.7
Pax an dicatur rupta, aut incidat in penam factoris pacis, qui ex noua causa offendit aliquem, remissus. 1.297.1.6
Pax seruanda. 1.298.2.1
Pax & concordia vt conferuntur multa de iure conceduntur. 2.55.1.3
Pax si duo fecerint promittentes sub certa pena non se offendere, & postea si se inuicem offenderint, nec conser quibus prius incepit, neuter tenetur de pace rupta. 3.270.1.3
Peccare penitus in nullis potius diuinitatis est, quam humanitatis. 1.15.2.5
Peccare ex contemptu duo importat, nempe actum peccandi & causam eius. 3.123.2.4
Peccat qui g. oriatur, & sibi complacet in referendis, & exponendis suis peccatis mortalibus. 3.19.1.2.2
Peccata suos tenere debent auctores. 1.13.1.15
Peccatum auget quoad Deum diuturnitas temporis. 1.75.2.2
Peccatum omne, quod ipso iure irrogat infamiam, non impedit executionem post peccatum penitentiam. 1.15.2.1.5
Peccatum mortale pro nullo metu debet incurri. 1.13.2.3
Peccati ratione etiam venialis subicitur laicus Ecclesiastico iudicio. 1.362.1.5
Peccatum est duplex, originale scilicet, & actuale. 2.4.19.1.6
Peccatum est facere contra conscientiam errantem. 3.38.1.4
Peccata venialia tantum habere non obligant præcepto confitendi, quod intellige vt ibi. 3.184.2.4
Peccata declarata in Confessione, & etiam alia, quæ in eorum notitiam possunt aliam adducere, ab Sacramentali cadunt sigillo. 3.287.1.10
Peccatus criminis reus inuitus ab Ecclesia extrahi non potest. 2.44.1.4
Peculium quid sit, & illius appellatione quæ veniant, remissus. 2.196.1.2
Peculium dicitur à pecunia quasi pusilla pecunia. ibid.3
Peculium definitur vt sit patrimonii portio, quam paterfamilias, aut seruo scortum tanquam proprium ipsorum habere permittit. ibid.4
Peculium in quatuor species diuidi solet, in profectitium aduentitium, castrense, & quasi castrense. 2.156.2.5
Peculium dupliciter accipitur, vel large & improprie, vel stricte, & proprie. ibid.6
Peculium an licitum fuerit Religionum Prælati concedere Religiosis ad nutum reuocabile ad solos vius honestos, & pios ostenditur. 3.122.2.2
 Et quid attentio Conc. Trid. 3.122.1.3
Peculium profectitium, quod pater in bonis filiorum habet, propter patris crimen non publicatur, sed filio reuertitur. 3.72.2.12
Peculium castrense, vide *Castrense*.
Pecuniam dans pro reuocatione litis super beneficio ad redimendam vexationem, si ius habuerit, non peccat. 1.310.2.6
Pecuniarum de aliquo certo genere quando inter contrahentes sunt conuentum quod solutio fieret, si tempore solutionis dictum genus monetæ non reperitur, aut reperitur quidem, sed cum magna difficultate, solutio fieri debet in alia moneta iuxta valorem antiquæ, & conuentæ. 2.388.1.5
Pecunia ad alimenta relicta deponi debet apud mercatorem ad honestum lucrum. 2.614.2.7
Pecunia pro matrimonio dari potest. 3.221.1.4
Pecunia ab Ecclesiis exigi non debet pro Chistmate. 3.25.2.2
 1.2
Pecunia an quæcumque sufficiat ad simoniam inducendam, remissus. 3.27.2.3
Pecunia exigi non potest pro ministerio Ecclesiastico exercendo, vel pro Vicariis assignandis, vel pro Chistmate. 3.28.1.2
Pecunia dans vt Episcopalem, vel spirituales iurisdictionem exerceat, officio suo priuatur, & sic conferens illud amplius conferre non poterit, & canonicè punietur. 3.47.1.5
Pecunia exigi non debet pro licentia studendi, etiam si hoc habeat consuetudo. 3.51.1.1

Noua Pedagia sine consensu Principis communionem priuantur. 2.380.2.1.2
Pedagium dictum est à pede quod à transeuntibus soluitur. 3.346.2.2
Pendere à libero arbitrio dicitur illud in quo est petendum alterius consilium. 2.337.1.4
Pendere quid significet, ostenditur. 1.365.2.5
Pendit nullam recipit modificationem, & idem importat quod *prior* & *omino*. 1.41.2.5
Pendit omne præiudicium includit, nullamque limitationem admittit, & significat nullitatem actus ipso iure. 1.109.2.4
Pendit an ouendum, latam sententiam continet. 2.359.1.3
Pensionarius potest agere remedio spolij pro pensione sibi subtrahata. 1.106.2.4
Pensionarius potest agere interdicto, Vnde vi, contra negantem soluere pensionem, quæ soluebatur suo prædecessori. ibid.5
Pensionarius tenetur recitare Officium paruum Beate Mariæ Virginis sub eadem pena sub qua beneficiarij tenentur ad recitationem diuini officij. 2.409.2.7
Pensio est beneficium Ecclesiasticum si detur in titulum beneficii, secus si in stipendium. 1.44.2.5
Pensio an ex toto, vel ex parte remitti debeat, si fructus beneficii fuerint ex parte diminuti, vel ex toto perierint, remissus. 1.30.1.3
Pensionis rei donatæ per solutionem facta donatio cum auctoritate donatoris acquiritur illi donatario rei donatæ possessio, adeo quod si ab illa expellitur, per interdictum, Recuperanda, agere poterit. 1.435.1.1
Pensionis solutio facta à beneficiario metu censuratum ei non nocet, nec constituit pensionarium in quasi possessione percipiendi pensionem. 1.443.1.3
Pensio imposita super Canonico dum Canonicus fuit in illis excommunicatus, vel suspensus, an debeat solui per Capitulum, ostenditur. 1.703.2.16
Pensionibus Ecclesiasticis priuatur Clericus in minoribus contrahens matrimonium de præsent. 2.21.1.6
Pensio reuerata pro officio aliquo comparabili cum matrimonio non inducit vacationem beneficiorum. 2.22.1.11
Pensiones in titulum vii Clerico assignatæ per malitiam remanent extinctæ. 2.26.1.4
Pensio quando conceditur ad particulare commodum alicuius super fructibus alicuius Ecclesiæ dicitur beneficium. 2.32.2.3
Pensiones, quæ transeat ad successores in beneficio non potest Ordinarius imponere. 2.55.2.8.9
 Intelligi, dummodo non interueniat aliqua conuentio inter partes de pensione reueranda. 2.56.1.9
Pensiones sunt onera realia. 2.59.2.10
Pensio reuerata de consensu eius quem apparet ius non habere in beneficio, non afficit verum prouisum non consentientem. ibid.11
 Intelligi nisi pensiones extinctæ sint, & inter casus extinctionum pensionis ille est notabilis. ibid.12
 Contrarium vide. ibid.13
Pensionis iure communi pueri capaces sunt, sed necessarium est infantis ætatem Summo Pont. exprimere, cum ab illo Imperatur. 2.70.1.3
Pensio soluenda ex redditibus beneficii licita, & honesta imponi potest. 2.103.1.11
Pensio imponenda in emphyteusi, vt dicatur immodica respectus non est habendus ad fructus ex fundo provenientes, sed ad pensiones in illa regione imponi solitas. 2.116.2.15
Pensionis remissio fit in emphyteusi, in qua fuit imposita fructibus respondens. 1.127.1.10
Pensio augenda non est colonis propter vbertatem. 2.139.1.20
Pensio emphyteusis sufficit vt soluta sit à quocunque etiam extraneo, ne res incidat in commissum, quamvis domino nolente. 2.151.2.100
Pensionem post commissum incursum ob cessationem Canonis dominus directus accipiens, non amplius emphyteutam expellere poterit. 2.153.1.117
 Intelligi si sciat illud incursum. 2.154.1.119
Pensionem soluens emphyteuta illi, qui publice gerebatur pro procuratore liberatur. 2.154.2.124
 Vel quando soluit Prælati intrusoribus habeat iustam, & verisimilem causam credendi cum esse Prælatum. ibid.125
Pensiones ante commissum decursas tenentur soluere emphyteuta. 2.55.2.137
Pensio ab Ordinario an possit imponi in permutatione beneficiorum ad coarctandos fructus beneficii, ostenditur. 2.165.1.3
Pensionis Ecclesiasticæ debitor non gaudet beneficio huius cap. 2.187.1.6
Pensio antiqua est soluenda secundum antiquam monetam, vel si non sit in vsu, secundum eius æstimationem. 2.390.2.12
Pensionis super Ecclesiastico beneficio incapax est excommunicatus. 3.273.2.17
Pensionis, seu mercedis remissio, vide *Remissio*.
Per, in compositione tem integram, & omnibus modis abolutam. R. 4

Index Rerum, & Verborum,

intam ostendit. 3.7.2.7
Perussio levis Clerici facta in foro, platea vel alio loco publico, an & quando possit esse enormis propter scandalum, quod oit-
 tur ex notorio excessu. 3.317.1.8
Perussus in foro exteriori à quo præsatur, si rixantes plures
 sint, remissus. 3.108.1.11
Perditi in alia an possit repeti, remissus. 2.11.2.16
Pergrinationis causa accedens ad Sedem Apost. sub eius prote-
 ctione consistunt, & contra eos nihil est innouandū. 1.72.6.1.1
Pergrinus de cuius ordinatione non constat, non permittitur cele-
 brare in publico, sed in occulto sic. 1.203.1.1
Pergrinus Clericus, qui abiit in aliam diocesim, sine commen-
 datitiis sui Ordinarij literis ad diuina Officia non est admit-
 tendus. ibid.2.
Periculi corporalis nomine intelligitur periculum probabile vitæ
 aut grauis morbi secundum vnam opinionem, sed solius mor-
 tis secundum alteram vetiorem. 2.564.1.13
Periti maior fides adhibetur. 1.526.2.8
Periti semper consulendi sunt vt quis valeat excusari. 1.14.2.4
Periti in arte iurare debent, vt suo testimonio fidem faciant. 1.
 474.1.5
Peritus vbi in ciuitate, vel loco vnus tantum adest, is sufficit vbi
 plures requiruntur. ibid.8
Peritis in arte non credendum. 3.107.1.2
Peritis in arte credendum, sine iuramento. ibid.4
Periti in arte duo, si non concordant, standum est dicto senioris,
 & quid si sit contentio inter medicos, & chirurgos. ibid.5
Peritium in iuramento calumnie est inculpabile. 1.40.2.4
Peritium est mixti fori quando agitur ad penam. 1.375.1.9
Peritij reus non est, qui iustitandum propria auctoritate com-
 mutat in melius. 1.575.2.2
Peritium quomodo definiatur, ostenditur. 1.584.1.4
Peritium non committitur absque dolo. 1.589.2.6
Peritius an priuatur beneficio per sententiam. 1.30.1.3
Peritius non potest subire iuramentum honoris, sed oneris. 1.
 291.1.2
Peritius à testimonio repellitur. 1.544.2.2
Peritius etiam emendatus de peritio à testimonio repellitur. 1.
 545.2.4
Peritius semel, præsuntur peierare in futurum. 1.569.2.5
Peritius est, & ab Ecclesia remouendus qui non necessitate, sed
 voluntate venit contra licitum iuramentum. 1.582.2.1
Peritius priuatur beneficiis Ecclesiasticis obtentis, per sententiam
 scilicet. 1.582.2.2.6
Intellige de peritio vero & proprio. ibid.3
Peritii sunt infames. 1.583.1.7
Peritius est qui iurauit Ecclesiam defendere, & requisitus sine
 iusta causa recusat, nec eum defendere appellatio. 1.589.1.1
Peritius Clericus vel suspectus de fuga non gaudet beneficio
 huius cap. 2.187.2.10
Peritius non est ipso iure beneficiis priuatus. 3.13.2.6
Peritius an sit ipso iure priuatus beneficiis, vel veniat priuandus
 remissus. 3.14.1.4
Peritius beneficio est per sententiam priuandus. 3.190.1.2
Vide Excommunicatus.
Permutantibus beneficia an licitum sit inter se de permutatione
 tractare. 2.162.1.6.7
Permutare non potest prohibitus alienare. 2.108.2.6
Permutationem beneficiorum de licentia suorum Prælatorum be-
 neficiati simpliciter facere possunt. 1.147.3.5
Permutatio in dubio facta ab Episcopo præsuntur bene facta, &
 ex iusta causa. 1.149.1.4
Permutatio & tras litio an differant, ostenditur. 2.161.1.1.3
Permutationis titulo non potest res litigiosa in alium transferri.
 1.729.1.11
Permutatio dignitatum sine auctoritate superioris fieri non po-
 test. 2.45.2.7
Permutationibus beneficiorum auctoritatem præstare potest Ca-
 pitulum Sede vacante. 2.93.1.8
Permutatio ex vi verbi maxime in materia odiosa sub emptione
 non continetur. 2.95.1.2
Permutatio ob lationem vltra dimidiam rescindi potest. 2.126.
 2.16
Permutatio beneficiorum ob lationem vltra dimidiam rescindi
 non potest. 2.127.1.4
Permutatio an & quando soluat laudemium, ostenditur. 2.147.
 1.41
Permutatio emphyteusis irrequisito domino facta facit emphy-
 teutam incidere in commissum. 2.147.2.48
Permutationis beneficiorum materia vbi tractetur, ostenditur. 2.
 158.2.2
Permutatio dupliciter accipi potest, lato scilicet modo & genera-
 liter, vel strictè, & specialiter. ibid.3
Permutatio generaliter sumpta capit quamlibet commutationem,
 siò que ambitu complectitur omnes tam innominatos quam
 nominatos contractus, non quidem gratuitos, sed respectuos.
 ibid.4
Permutatio strictè, & specialiter accepta non comprehendit

quamlibet commutationem, nec illi competit iudicialitatem
 tim.
Permutatio definitur vt sit vnus rei vicarius præfatio, vel vnus
 vt sit rei proprius, siue quoad dominium, siue quoad admini-
 strationem sub ratione rei hinc inde datio actualis. ibid.5
Permutatio dupliciter potest considerari, primo, vt in esse con-
 no producta, postremo vt inchoata.
Permutatio inchoata continetur sub contracta do vt de. ibid.6
Procuratoris pactum sine vlla traditione celebratum permuta-
 tio non est.
Permutationes beneficiorum an possint expedire inferiori præ-
 lati, ostenditur. 2.163.2.8
Permutatio beneficij propria auctoritate, non auctore superioris
 facta est simoniaca. ibid.12
Permutatio de bonis Ecclesie debet fieri causa voluntaria, vel co-
 cessitatis. 2.163.2.11
Permutationes beneficiorum coram quibus fieri possunt, ostendi-
 tur. ibid.13
Permutatio fieri non potest coram illo qui iudicialitatem ex-
 scopalem non habet. ibid.14
Permutatio beneficiorum si completa est vna parte, & per alteram
 stat quo minus impleatur, restituitur pars ad iuram. 2.166.
 1.1
Permutatio debet fieri auctoritate superioris. ibid.15
Permutatio beneficiorum fieri non potest ab excommunicato. 3.
 175.1.18
Id Perpetuè excluduntur, denotant priuationem ipso iure. 1.
 584.1.3
Perpetuum quibus modis dicatur. 2.100.1.7
Perpetuum in crimine repellitur à testimonio tam in causa ciuili,
 quam criminali, emendatus vero non infamatus, nec peritius ad-
 mittitur in ciuili, & etiam in criminali ciuitate nota. 1.744.
 2.1
Perseuerantia, pertinacia, & oblatio in quo differant, remissus.
 1.9.1.4
Persona vitio, qui ad beneficia eligi, seu præfationi non possunt,
 quales sunt, remissus. 1.91.1.4
Personæ honestæ, ac discretæ illæ dicuntur, qui in dignitate
 aliqua constituti sunt. 1.111.1.4
Personæ miserabiles gaudent iure minoris. 1.293.2.1
Persona principalis per se non per aduocatum debet iudicari po-
 nere in iudicio, nisi sit indifferens. 1.293.2.1
Persona principalis non indistinctè releuatur ab iuramento de
 calumnia, licet compareat per econonum, sed sit vel econ-
 nomo est defendendum inspecta qualitate cause, & personarum.
 1.399.2.1
Personæ Ecclesiasticæ non præsuntur accipere à laicis in signis
 decimas ab eisdem laicis decimas, que spectant ad alienas Ec-
 clesias. 1.571.1.4
Persona religiosa, & valde Catholica præsuntur quod bono zelo
 libere mouerit. 1.578.2.3
Persona deputata alicui Ecclesie quando censetur Ecclesiastica,
 ostenditur. 3.147.1.4
Personatus est honor, & præmentia in Ecclesia absque admi-
 nistratione, potestque renouari. 1.111.1.7
Vide Dignitas.
Pertinacia, vide *Perseuerantia*.
Pertinentiam appellatione que veniunt in statum, legibus alio
 quibuscunque dispositionibus de eis mentionem facientibus.
 441.1.1
Id Pertinere, omnem causam & titulum siue singularem, siue vni-
 uersalem successionis comprehendit. 1.156.1.3
Pessis si in loco beneficij viget, beneficiatus ad residendum conui-
 nitur. 2.111.1.1
Pessis annuerantur inter casus sortitios. 2.111.1.1
Petens aliquam rem, & afferens vnam causam in qua succumbit,
 potest nihilominus eandem iterum petere ex alia causa, non
 obitante sententia lata. 1.414.2.3 de lege
Petens, vel recipiens à laicis res Ecclesie, petitis receptis, & illi
 excommunicandus. 2.106.1.1
Petitio restitutionis in integrum contra sententiam suspendit re-
 gulariter executionem sententiae, nisi contra petentem restitu-
 tionem esset suspicio malitiae. 1.334.1.1
Petitio patris requiritur in citatione facienda. 1.335.2.1. & 1.
 385.2.2
Petitio siue libellus dari debet in scriptis. 1.488.2.17
Petitorium dicitur hic petitio, siue scriptura petitum communi-
 1.41.1.2
Petitorium intentatum suspendi potest antequam sit in co-
 clulum, & transit fieri ad possessorem. 1.417.2.1
Petitorium & possessorem quando interueniunt, & interueniunt
 iur, ostenditur. 1.331.1.1
Petrus X I Rex Aragonie regnavit anno Domini 1103. 1.384.2.4
Perrum Romæ fuisse contra hereticos qui defendentes 191.1.1
 tur. 2.111.1.7
Phreneticus non potest facere testamentum. 2.111.1.7
Pra causa substituta per professionem grauius non censetur. 1.
 481.1.4

Collectan. in quinque libros Decretal.

Pistati causa in hoc text. ea solum intelligitur, quæ respiciat opera misericordiar. 1.410.1.17
Pignora, vel fideiussores dans non satisfacit, qui per sententiam solvere tenetur. 1.650.1.6
Pignus rem suam sub pacto legis commissoria; & iurans non contrahente si iussit impeditur infra diem statutum non redemit, post diem redimere poterit. 2.174.1.1
Pignorat, vel hypothecari possunt bona emphyteutica irrequirit domino. 2.150.1.81
Piscari licet propter necessitatem in diebus festis. 1.407.1.5
Piscatio Clericis est permissa. 3.165.1.5
Piscium ex piscatione soluitur decima. 2.240.1.4
Piscium, aut animalium ex captura tanquam ex decima personali expensa deducitur. 2.156.1.2
Pistor non dicitur mercator. 1.298.1.3
Pistor, vel fornarius si conveniant pro parva pensione coquere panes pro tota familia, quæ postea nimium crevit, an teneatur pro modo familia, quæ exibat tempore conventionis, an etiam pro illa, quæ postea aucta fuit, ostenditur. 2.384.1.7
Placiti nomine venit quælibet lis, iurgium, & causa forensis, quæ in iudicio agitur. 1.405.2.6
Plebanus is vocatur, qui est præfectus Ecclesiæ, siue plebis. 1.21.1.2.8
Plebanus habet iurisdictionem puniendi malefactores. 1.266.1.1
Plebani officium quod de iure communi. ibid.
Plebanus dignitatem habet. 2.461.2.6
Pleno iure, remissio. 1.106.1.3
Pluralitas actuum non præsumitur. 1.380.2.16
Pluralitas aliquando resolutur in singularitates. 2.247.2.5
Plus petendi modo & plus petentium penas ponit. 1.215.2.1
Plus petere dicitur, qui ante diem petit. ibid.2
Plus tempore petere dicitur qui ante conditionis eventum petunt. 1.416.1.5
Plus petere non dicitur, qui ante diem petit, si debitor aufugiat, vel fallitus sit, vel bannitus citat. ibid.617
Plus petens quod sibi debetur, condemnatur in expensis, si debitor non faceret partem debiti. 1.416.2.14
Plus petentium quod sibi debetur penas non incurrit, qui ante litem contestationem pœnit, & à petitione desistit. ibid.16
Vel si adesse clausula, hoc meliori modo, &c. ibid.19
Vel, salvo iure superius, &c. ibid.18
Pœnam non meretur quod legitime factum est. 1.13.1.12
Pœna præsupponit culpam. ibid.13
Pœna simpliciter apponitur propter contumaciam in dubio intelligitur temporalis, non perpetua. 1.16.2.1
Pœna imposita pro contumacia regulatur secundum limites contumacie. 1.27.1.9
Pœnis in legalibus licitum est desistere vsque ad sententiam. 1.134.1.15
Pœna certa à lege, vel consuetudine ubi est statuta non eam potest iudex remittere, minuire, aut augere. 1.217.2.11
Pœna apponitur in contractu nullo est nulla, & inutilis. 1.252.2.10
Pœna in quacunque dispositione apponitur sequitur naturam principalis dispositionis. 1.252.2.11
Pœne mutatio fit ex qualitate personarum. 1.309.1.18
Pœna talionis vsu, & moribus utroque iure sublata est. 1.315.1.3
Pœna corporalis exequi non potest in die festo, nisi virgine necessitate, vel si imminet periculum in illius retardatione. 1.405.1.7
Pœnas plus debito petentium non efficit, qui debitum sibi iam solutum repetit, nisi petierit ignoranter, vel postea debitum noluerit exigere. 1.416.2.19
Pœna si quis in tantum, C. vnde vi, non procedit in Ecclesia. 1.447.1.4
Pœna pecuniaria licet respectu alterius sit interesse, tamen ob ipsius delinquentis culpam vera pœna censetur. 1.446.1.5
Pœna aliqua non est alteri infligenda, ad solum dictum confitentis crimen proprium, infamato tamen est indicenda purgatio. 1.462.1.1
Pœna depositionis ab omni beneficio, & officio Ecclesiastico imponitur pro simonia conventionali. 1.463.1.5
Pœnis non deferunt iuramentum suppletorium. 1.471.1.42
Pœna obnoxiosus sicut est manifeste nocens, ita & occultus, licet postea dicat se ioco fecisse. 1.562.1
Pœna ordinaria non debet quis ex præsumptionibus puniri. 1.570.1.8
Pœna vnius debet esse metus alterius. 1.585.2.5
Pœne vendentium res litigiosas an habeant locum in Ecclesia, remissio. 1.719.1.13
Pœnam pecuniarum Ecclesiasticus iudex imponere nequit. 2.10.1.8
Pœna debet commensurari delicto, & culpe respondere. 2.102.1.4
Pœna accipitur sub ratione medicinx. 2.102.1.5
Pœna mutatio fit ob qualitatem personarum. 2.245.1.4
Pœna mitior imponenda est illi, qui clam, quam qui palam deliquit. 2.407.2.6

Pœna originalis peccati est carentia visionis Dei. 2.419.2.9
Pœna debita peccato duplex est, scilicet damni, & sensus. ibid.10
Pœna æterna, quæ datur damnatis, & morientibus in peccato, continet pœnam damni, & pœnam sensus, & pœnam utriusque. 2.419.2.10. fin.
Pœna adiecta contractui sponsalium est prorsus irrita, & fidem violans non tenetur in utroque foro eam solvere. 2.490.1.2
Pœna promissa in sponsalibus vel matrimonio quate solui non tenetur, atrox autem sic ostenditur. ibid.3
Pœna etiam promissa à parentibus, vel consanguineis adiecta contractui sponsalium est irrita. ibid.4
Ampla quantvis pœna sit modica attenta contrahentium dignitate. ibid.5
Pœna adiecta contractui matrimonij, quamvis non possit exigi, potest tamen exigi interesse consistens in damno emergenti. ibid.6
Pœnas apponere in sponsalibus an sit peccatum mortale, remissio. 1.490.1.7
Pœnas triennales suspensionis comminatas in hoc text. an incurrat parochialis Sacerdos, qui interfuit matrimonio valido, clandestino tamen ob omillas denuntiationes. 2.509.2.3
Pœna, quas incurrat sciens uxorem adhuc viuere, & ducit secundam, remissio. 2.510.2.2
Pœna arbitraria ultra suspensionem imponi potest Sacerdotibus secundis nuptiis benedictionem impetientibus in casu non permisso. 2.617.2.7
Pœne secundis nuptiis post annum initis iure Civili inducunt an sint correctæ per text. in præfenti, ostenditur. 2.619.2.3
Pœne secundis nuptiis iure Civili inducunt in favorem filiorum prioris matrimonij, quæ iure Canonico non corriguntur, quænam sint, remissio. 2.619.2.3
Pœne testamentariæ secundis nuptiis impositæ iure Canonico non correctæ, quæ. ibid.
Pœna privationis pro gravi dumtaxat crimine imponitur. 3.7.2.4
Pœna apponitur contra asportantes arma, non comprehendit eos, qui vaginas ad enses recondendos asportaverint. 3.56.2.5
Pœnas plures vni delicto imponit Ecclesia propter ipsius delicti immunitatem. 3.56.2.9
Pœnis alternatiue impositis optio datur reo, quod intelligit ut ibi. 3.58.2.6
Pœnas pecuniarum pro criminibus inflictas in pios vsus potius, quam in propriam utilitatem Prælati erogare debent. 3.62.1.4
Pœnam minuire ob charitatem, vel amicitiam potest iudex. 3.63.1.8
Pœna mitior imponenda est teo cum agitur civiliter, quam cum agitur criminaliter. 3.155.2.13
Pœna ultimi supplicij, & degradationis locum habet in mandantibus falsificare literas Papæ. ibid.15
Pœna ratione minoris ætatis an & quando sit minuenda, ostenditur. 3.163.1.4
Pœna blasphemantis Deum, vel aliquem sanctum, & præcipue gloriosissimam Virginem, panitur. 3.168.2.1
Pœna minuenda est in iis, quibus ex sola fama proceditur ad condemnationem. 3.172.1.5
Pœna ubi à iudice inferitur ob iniuriam Clerico irrogatam, & ea pecuniaria sit, dimidia pars competit Ecclesiæ, altera in utilitatem laici est distribuenda. 3.268.1.2
Pœnas pecuniarum Episcopus non potest convertere in suos vsus, sed ne quidem in fabricam Ecclesiæ Cathedralis, aut mercedem Vicarij. 3.268.2.3
Pœna pecuniaria concubinarum in prima admonitione Episcopus punire potest. ibid.5
Pœna quæ promittitur in contractu nullo, non debetur. 3.270.1.2
Pœna conventionalis adiecta obligationi dandi quantitatem intra certum terminum non solum, licet exigi potest. 3.271.1.3
Pœna conventionalis iure Civili vsque ad duplum extendi potest. ibid.7
Pœna conventionalis post impletæ conditionis tempus debita, exigi potest, etiam si nihil interfit danti rem habere. 3.272.1.5
Pœne conventionalis etiam in foro Conscientiæ debentur si perat creditor. ibid.6
Pœna conventionalis quæ continet lucrum immoderatum, non potest licet exigi, cum tunc censetur posita in fraudem utilitatum. 3.272.1.7
Pœna conventionalis apponitur dationi quantitatis à solito fenecari non debetur. ibid.8
Pœna apponitur obligationi dandi quantitatem intra certum terminum, si conditioni paritum non sit, pœna committitur pro illa parte tantum, quia respondeat quantitati non solutæ, ibid.9
Pœna temporalis sumitur ab Ecclesia propter communicationis contemptum. 2.174.2.6
Pœna duplex, temporalis scilicet, & æterna pro omni peccato debetur. 3.176.2.4
Pœnalis constitutio suos tantum auctores obstringit, nec contra hæredes transit. 2.196.1.24
Pœnientes

Index Rerum, & Verborum,

Poenitentes solemniter ordinari non possunt, etiam solemniter poenitentia peracta. 1.198.2.3
Poenitentes solemniter infamiae nota laborant. ibid.4
Poenitentes solemniter si ordinantur, characterem recipiunt. 1.199.1.6
Poenitens verè non est, qui peccandi animum non deponit, eius tamen confessio recipitur. 3.277.1.1
Poenitens verè ille dicitur quando ita peccata mortalia displicuerint, ut ob nullum bonum querendum, vel malum vitandum, ea denuo admittere proponat. ibid.2
Poenitens verè ut quis censetur non est necessarium credere se nunquam denuo lethaliter peccaturum, sed sufficit concipere odium omnis peccati mortalis, & dolere quod concipere nequeat. ibid.3
Poenitens an iniunctam poenitentiam teneatur acceptare, remissus. 3.285.2.9
 An possit implere per alium. ibid.
Poenitentia solemniter, & publica quae sit, de illis ritibus, & solemnitatibus, remissus. 1.124.1.4
Poenitentiae Sacramentum necessarium est non solum necessitate medijs, verum etiam praeccepti. 1.307.1.8
Poenitentia potest ex causa commutari ab eo Sacerdote, qui eam iniunxit. 3.314.2.5
Poenitentiae Sacramentum Catholicus recipere potest ab haeretico in extremo vitae periculo. 2.475.1.12
Poenitentia quadraginta dierum ubi locum habeat. 2.510.2.3
Poenitentia illius, qui alterius sponsam de praesenti sibi accepit in uxorem, ostenditur. 2.510.2.2
Poenitentiae beneficium denegandum est manifesto raptori, & Ecclesiae violatori, nisi prius ablata restituit si potest, vel emendandi firmam & plenam securitatem fecerit. 3.124.1.2
Poenitentia publica pro manifesto peccato imponi debet. 3.275.1.1
Poenitentia publica quae sit ostenditur. ibid.2
Poenitentia arbitraria indicenda est illi, qui modum excessit se defendendo. 3.276.1.1
Poenitentiae hodie sunt arbitrarie. ibid.2
Poenitentiam tolerabilem, & humane fragilitati accommodatam tenetur poenitens acceptare, acceptatamque adimplere. ibid.3
Poenitentiae hodie sunt arbitrarie Confessoribus. 3.278.2.5
Poenitentiae Sacramentum tempore interdicti non solum morientibus, & infirmis, sed etiam sanis, & benevalentibus conceditur. 3.281.2.2
Poenitentiali in foro, per testes singulares probatur. 1.502.2.68
Pollex appellatio ne apud Graecos venit Homerus, & apud Latinos Virgilius. 1.357.1.16
Pollicis pars si desit quando inducatur ex hoc irregularitas, ostenditur. 1.195.1.3
Pollicis vngula carens, dummodo sit fortis in pollice, licet ad Sacerdotium promouetur. 1.197.2.12
Pollicis pars si desit, nulla praecedente culpa si Hostiam frangere non impedit, irregularitatem non inducit. 1.198.1.3
Pollicitatio actionem, & obligationem non inducit. 1.300.1.4
Pollegamia iure diuino Evangelio, naturali, & humano prohibita. 2.604.2.10
Pondera & mensuras fraudans triginta diebus in pane & aqua penitere debet. 2.124.1.1
Pondus illud dicitur falsum quod nunquam transiit per manus affinatorum. ibid.4
Pontifices quare cum ad summi Apostolatus apicem euehantur, nomen mutant, ostenditur. 1.2.1.5
Pontificis scientia non excusat, si non tollat in totum huiusmodi statuta, quia ea inuoluntarie tolerat ad evitandum scandalum, & malum malum. 1.24.1.24
Pontificis auctoritas in quolibet iuramento semper excepta intelligitur. 1.85.2.8
Pontificis electio qualiter olim fiebat ostenditur. 1.86.2.3
Pontificem inter, & Imperatorem quae sit differentia. 1.287.2.4
 Vide **Papa**.
Pontificis auctoritas, vide **Auctoritas**.
Pontificalis officij plenitudo continetur in pallio Archiepiscopi. 1.134.1.3
Pontificum ius quando naturali innitur, & ab illo procedit, est ubique obseruandum. 2.530.2.13
Pontificio iuri statum est in foro Ciuili, quando casus est dubius. 3.198.1.2
Pontificum ius obseruatur apud Castellanos deficientibus legibus Regijs & consuetudinibus prouinciarum. ibid.3
Pontificum ius obseruatur apud Lusitanos, ubi agitur de materia, quae peccatum concernit. ibid.4
Populum faciunt decem homines. 1.83.2.7
Populi diuersarum linguarum quando sunt in ciuitate, vel diocesi, Episcopus debet providere eis per viros idoneos, qui secundum varietatem linguarum officia eis celebrent, & Sacramenta ministrant. 1.274.2.1
Populus à clero diuisus esse debet quando celebratur. 2.1.1.1
Populi appellatio non venit clerus. 2.41.1.4
Populus tenetur Ecclesiam edificare, & reparare si ad illum ex consuetudine hoc pertineat. 2.432.2.3

Populus cogi potest, si non iure actionis, saltem officio habendi ad obseruandum honestam, & laudabilem consuetudinem, quod aliquid detur pro sepulchris, exequiis mortuorum, & similibus. 3.41.2.2
Portarius Regis dicitur nuntius, aut cursor, quasi portator litterarum. 3.41.1.9
Portio congrua Vicariis perpetuis assignanda quilibet in ecclesia. 3.41.1.9
Portio Canonica debetur ex eo, quod relinquitur Ecclesiae, vel pijs locis pro anima, & pietatis causa. 3.41.1.9
Portio Canonica debetur si quis in agnitione de qua desinit, & sua alicui moraliter obulit. 3.41.1.9
Portio Canonica non debetur Ecclesiae, cuius parochianus Religionem ingreditur, & pendente anno professum obijt, licet ingressus est animo exundi, & mortatur ante professum. 2.2.6.2.3
Portio Canonica debetur Ecclesiae Parochiali si defunctus eligat in alio loco, quam in propria parochia sepeliri. 2.2.6.2.3
Portio Canonica, vide **Canonica**.
Portugalia Regnum est exemplum à Romano Imperio. 2.519.4.23
Portugalia Regno an tempore interdicti generalis concedatur diuinorum celebratio, ianuis clausis, ostenditur. 1.359.2.5
Positiuibus respondere admittitur procurator, vel advocatus quando principalis esset homo simplex. 1.359.1.3
Positiuibus ut respondetur, mandatum in iudicio requiritur ad sic & sic respondendum, nec sufficit speciale. ibid.
 Admittitur tamen procurator cum generalis potest mandata ad respondendum positiuibus, quando dominus est absent. ibid.
Possit quis non dicitur, quod contra ius potest. 1.46.1.6
Possessio vera, & propria absque actu aliquo corpore ex lege, seu Principis potestate dari potest. 1.46.1.6
Possessio ut in haereditate transeat sine corporali apprehensione, lege vel consuetudine introduci potest. 1.46.1.6
Possessio vera, & propria in constitutum transeat per capulam constituit. 1.46.1.7
Possessionem, & deiectionem tenetur probare, qui petit iudicium. 1.30.1.5
Possessio vique in praesentem continuata praesumitur. 1.30.1.5
Possessio an amittitur per sequestrem, ostenditur. 1.30.1.10
Possessionis restitutio cessat quando castrum et manifestum. 1.412.1.3
Possessio an à sedibus, vel à pedibus dicitur, ostenditur. 1.412.1.3
Possessionis definitio quae. ibid.
Possessionis causa momentanea appellatur, quia exigit momentum seu parui censetur praedicti. 1.410.1.4
Possessionis, & proprietatis causa sub vno, eodemque decedente est. 1.420.1.4
Possessio praedecessoris successori prodest. 1.424.1.3
Possessio confectenda: acquiritur ex vna collatione sortis effectum. 1.427.1.4
Possessio per locationem probatur etiam in praedictum rem, locator percipiat pensionem, seu mercedem, quae est locatio effectum. 1.435.1.1
Possessio non probatur ex locatione, nisi probetur locorem factum vel pensionem nomine proprio, non autem iure familiaritatis percipisse. ibid.
Possessio probatur per instrumenta in quibus continetur locum decimarum, & earum perceptio conductibus. ibid.
Possessio per cautionem probatur etiam in praedictum rem locator percipiat pensionem, seu mercedem, quae est locatio effectum. 1.435.1.1
Possessionem ingressus ignorante domino ad quem pertinet potest per ipsum dominum statim cum sciuerit repelli, etiam vultu leniter, nec ex tali repulsione competit repulso contra dominum interdictum possessionum. 1.435.1.1
Possessionem non amittit, qui sub conditione recedit. ibid.
Possessio non acquiritur per solam traditionem multo ad deum viti factam non praecedentibus sponibus etiam mutuum. 1.440.1.1
Possessio in iudicio manentibus, per vnum testem probatur. 1.440.1.1
Possessio vera an per actum factum absque aliqua apprehensione acquiri possit, remissus. 1.451.2.2
Possessio an à pedibus, seu à sedibus dicitur ostenditur. 1.451.2.2
Possessio an à pedibus, seu à sedibus dicitur ostenditur. 1.451.2.2
Possessio definitio quae, ostenditur. 1.451.2.2
Possessio alia dicitur naturalis, alia ciuilis. 1.451.2.2
Possessio antiquiori probata illa, quae est iustus, & sine vitio clandestina, & turbata praesumitur. 1.451.2.2
Possessio in iudicio manentibus, per vnum testem probatur. 1.451.2.2
Possessio in genere articulata, per testes singulares probatur. 1.451.2.2
Possessio per simplicem locationem non probatur. 1.451.2.2
Possessio ipsa, super qua lis pendet, efficitur lingua, & potest in alium transferri non potest. 1.451.2.2

Collectan. in quinque libros Decretal.

Possessio contra ius iurata vera presumptione alicuius cituli, suffi-
 cit ad repellendum proprietarium illius iuris. 1.79.2.7
 Possessio colorata alicuius narranda est, si quis eam in beneficio
 obtinet. 1.85.1.4
 Secus in provisione facta. Mora proprio, qui excludit subre-
 ptionem. ibid.
 Item in possessione beneficii generaliter, vel specialiter re-
 servati ex provisione inferioris à Papa. ibid.
 Possessio plus habet facti quam iuris. 3.85.2.4
 Possessio quasi in iurisdictione, & similibus an acquiratur per
 inuestituram annuli, remissive. 2.102.2.2
 Possessio feudi per inuestituram verbalem, seu abusum non
 transfertur. ibid.3. & 2.103.1.6
 Possessio quomodo definiatur, ostenditur. ibid.7
 Possessiones, quæ sunt de mensa, alienari non possunt, & Ecclesiæ
 consuetæ regi per Regulares, secularibus Clericis conferri non
 debent. 2.113.1.1
 Possessio non adipiscitur ex inuestitura. 2.191.2.8
 Possessionem habens percipiendi decimas de omni grege in sylva
 depalcante, in eadem tenendus est ad percipiendum decimas de
 omni frumento, seu fructu in eadem sylva collecto postquam
 ad culturam red-acta fuit. 2.240.1.4
 Possessio vniuersus iurisdictionis inducit idem in omnibus. 1.
 331.1.5
 Possessio per locationem probatur si locator percipiat pensionem,
 quæ est loco fructuum. 2.33.12
 Possessio quasi non acquiratur actibus meræ facultatis. 2.44.1.13
 Possessio aliquando pro iure proprio rei, & sic pro domino, & sic
 possessa accipitur. 3.147.1.4
 Possessio beneficii capta ab excommunicato est valida. 3.175.2.6
 Possessio ius est. 3.348.1.12
 Possessor olim etiam hodie possessor præsumitur. 3.308.1.2
 Possessor clandestinus, & violentus à pari procedunt, ita contra
 utrumque patitur, & eodem modo interdicitur. Vide vi com-
 petat. 1.432.2.3
 Possessor bonæ fidei tenetur tantum restituere fructus extantes
 ante litem contestationem, & non consumptos, post litem vero
 contestatam vniuersos. 1.436.2.8
 Possessor bonæ fidei suos facit fructus industriales, non vero na-
 turales nisi habeat titulum. 1.436.2.9
 Possessor olim, etiam hodie possessor præsumitur. 1.442.2.7
 Possessor olim, etiam hodie possessor præsumitur, si contrarium
 non appareat, etiam ex huiusmodi presumptione resultare
 vel sequeretur delicti præsumptio. 2.443.2.8.9
 Limitatur tamen si per decem annos non possideret naturaliter.
 1.444.1.10
 Vel in ipsius possessoris præiudicium. 4. ibid. 1.1
 Possessor si appellat à sententia contra eum lata, & dissipat fructus
 lite pendente, fructus possunt sequestrari. 1.461.1.1.1
 Possessor male fidei non præscribit. 1.619.2.1
 Possessor bonæ fidei adhuc dicitur ille, qui dubitat an res sit sua,
 & habet iustam causam dubitationis. 1.641.2.15
 Possessor rei emphiteuticæ tenetur ad solutiones præiudiciorum
 annorum. 2.157.2.165
 Possessor prædij super quo vendicæ erant certe menuræ fru-
 menti, contentus ad illas soluendas, non potest excipere de ex-
 ceptione prius facienda in venditore. 1.178.1.15
 Possessor triennalis alicuius beneficii non potest molestari, non
 obstante quod collatio sibi fuerat facta tempore, quo erat ex-
 communicatus. 3.175.1.10
 Possessoria remedia tam retinenda, quam recuperanda competunt
 illis in quos possessio legis ministerio transferuntur. 1.68.2.5
 Possessorium quando ab altera parte per modum reconventionis
 deducitur, eadem sententia simul cum petitorio est terminan-
 dum. 1.423.1.4
 Possessorio adipiscendæ, vel recuperandæ agere potest qui agit de
 proprietate ante conclusionem causæ, post conclusionem vero,
 & ante sententiam hoc non potest nisi iusta causa subiciat. 1.427.
 2.1
 Possessorio intentato, & petitorio suspensio tertius veniens ad cau-
 sam pro suo interesse quando audiat super petitorio non ob-
 stante suspensione prædicta, remissive. ibid.3
 Super Possessorio, & petitorio quando actum est, utrumque est
 terminandum vnica sententia. 1.428.1.2
 Possessorium prius terminari debet quam petitorium. 1.432.1.3
 Possessorium prius terminari debet quam petitorium. 1.432.1.3
 Possessorium iudicium competit pro honore. 1.435.1.2
 Possidens alieno nomine non præscribit, quia non ille, sed possi-
 dens, cuius nomine possidetur. 1.634.2.1
 Possidens beneficium patronatum sine institutione Episcopi tenetur
 restituere fructus ex eodem beneficio perceptos. 2.370.1.
 fin.
 Possidens olim hodie quoque possidere præsumitur. 3.176.2.3
 Possidens, significat interuallum. 1.131.2.2
 Possulare possunt qui eligere valent. 1.11.2.5
 Possulari potest in Abbatem non professus si ex aliqua bona causa
 fiat talis postulatio. 1.95.1.1
 Possulari potest in Abbatem, Religiosus nondum professus,

quamvis non possit eligi. 1.95.1.2
 Postulantibus Prælatum an liceat à postulatione iam facta recedere.
 1.136.2.3
 Postulari non potest excommunicatus. 3.174.2.14
 Postulatio per quam, priuata, vel minor vtilitas communis, vel
 maiori præferatur, vel quæ sit à minori quoad à tertia parte Col-
 legij admitti non debet. 1.80.1.1
 Postulatio contra quam agitur de contempto, potest sine præiudi-
 cio alicuius reici, potest tamen de speciali gratia admitti. 1.81.
 2.1
 Postulatio per postulationem nullam ius acquirunt. ibid.2
 Postulatus post solemnem postulationem admissam dicitur proui-
 sus. ibid.3
 Postulatum si cum electione concurrat, & numerus postulantium
 est duplo maior, & postulator est idoneus, postulatio admitti-
 tur reiecta electione: si vero indignus, & hoc maior pars postu-
 lantium ignorauerit, postulatio & electio reprobat: si vero
 sciebant, & electus idoneus erat, confirmatur electio, id m si
 numerus postulantium non est duplo maior. 1.119.2.1
 Vide Electio.
 Postulatum tanquam institutum, vel administratorem qui reci-
 piunt ante admissionem postulationis, priuantur potestate eli-
 gendi, & potestas deuoluitur ad alios licet pauciores, & si nullus
 sit de Capitulo ad Papam. 1.104.2.1
 Potentia generandi ante pubertatem an aliquando extiterit, ostendit.
 2.499.1.5
 Potentia generandi ante pubertatem quomodo probetur, & ex
 quibus dignoscatur, ostenditur. 2.502.2.4
 Potentia generandi in dubio præsumitur, & qui allegat contra-
 rium debet probare. 2.558.2.3
 Potentior ille dicitur, qui ratione officij, quod gerit, vel privilegij
 potest vel minari, vel alios vexare. 1.339.2.4
 Vide Nobilitas.
 Potestas, importat facultatem, & liberam voluntatem. 1.353.2.9
 Potestas conferendi non deuoluitur ad superiores ex negl gentia
 inferiorum quando superior dolose procurauit illam negligen-
 tiam. 1.89.2.4
 Potestas data alicui per vitam compromissis, & gratiæ, non potest
 etiam reuocari. 1.93.2.2
 Potestas exercendi ea quæ sunt Ordinis non transferuntur per con-
 secrationem electionis, sed per consecrationem. 1.96.2.1
 Potestate eligendi si aliqui ob delictum commissum priuati sint,
 & ad eos deuoluta qui non deliquerunt, si etiam ij delinquant,
 ad quos tunc pertineat eligere, ostenditur. 1.105.1.18
 Potestas data compromissis ad eligendum Prælatum re non in-
 tegrali, id est, si ceperunt habere tractatum, non potest reuo-
 cari. 1.112.2.1
 Potestas sine potentia deriuatur à verbo *possum potui*. 1.221.1.12
 Potestatis nomen latissimum est plura significans, solumque di-
 stinguuntur ratione materie. ibid.13
 Potestatis verbum aliquando per antonomasiam merum imperium
 significat. ibid.14
 Potestas, quare in hac rubr. appositum fuerit, cum in illa. ff.
 de officio eius, qui huic respondet, omisum reperitur, ostendit.
 1.212.1.16
 Potestas laicis, seu familia an possit capere Clericum repositum
 cum armis, aut delinquere paratum, ostenditur. 2.3.1.7
 Præbenda in quantum est temporalis potest conferri laico. 1.19.
 2.14
 Præbendarum suppressio nunquam fieri debet nisi redditus Eccle-
 siæ diminuti probentur. 1.27.2.2
 Conc. Trid. quid statuat circa præbendarum suppressionem
 ostenditur, & de eius materia D. D. referuntur. ibid.4
 Præbendarum Ecclesiæ Cathedralis prouiso ad Episcopum, &
 Capitulum simul pertinet. 1.89.1.2
 Præbendæ primò vacaturæ in allectione præferuntur posterius re-
 ceptis in Canonicum illi, qui ordinaria auctoritate prius rece-
 pitus est. 1.283.2.8
 Præbenda reperitur in genere neutro pro stipendiis quæ præsta-
 bantur militibus in prædium destinatis. 2.40.1.3
 Præbenda in hoc tit. in genere feminino accipitur, pro stipen-
 diis, quæ Clericis præstantur pro diuino ministerio. ibid.4
 Præbenda vnde dicatur, ostenditur. ibid.5
 Præbenda proxi est genus sumitur pro omni beneficio. ibid.6
 Præbenda in specie sumpra accipitur pro præbenda Cathedralis,
 vel Collegiæ Ecclesiæ. 2.40.2.7
 Præbenda alia est Ecclesiastica alia temporalis. ibid.8
 Præbenda temporalis est quæ laico conceditur pro labore tempo-
 rali. ibid.9
 Præbenda spiritalis est ius percipiendi prouentus in Ecclesia
 competens percipienti tanquam vni de collegio. ibid.10
 Præbenda & Canonica differunt. 2.40.1.12
 Præbenda spiritalis est beneficium Ecclesiasticum, non vero Ca-
 nonica. 2.41.2.12
 Præbendæ, & dignitates non debent diuidi, nec etiam permutari
 2.45.1.1
 Præbenda vna potest diuidi in duas cum vacat si facultates suffi-
 ciant. 2.45.2.5
 Præbendæ

Index Rerum, & Verborum,

Præbendæ duæ fieri possunt de vna vacante, si eius i perant facultates, a iâs iudens integrare tenetur. 1.60.1.1
Præbenda vna ad hoc vti integretur, non debet alia rel. indi. 1.70.2.1
Præbenda afficitur per præsentationem mandati d to excoctore ad prouidendum, ita quod collatio alteri facta non t. neat. 2.83.2.1
Præbendarum resignationem coguntur, qui tempore suspensionis Archiepiscopi Eboracen. & postea abique eius auctoritate se intruferant in illis. 2.84.1.6
Præbendam vnam habens in Ecclesia, & aliam obtinens, vtramque retinens, vacat prima de iure, licet non de facto. 2.87.1.1
Præbendæ pacto præcedente permutari non possunt, Episcopus tamen potest de loco ad locum permutare personas. 2.160.2.1
Præbenda, & relictus debentur recepto in Canonico consuetudine non obitante. 3.44.2.1
Præbenda theologalis perditur per non residentiam. 3.1.2.2
Præbenda est beneficium Ecclesiasticum. 3.349.2.5
Vide Beneficium.
Præcentor præsertim in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis nominatur inter eas, qui dignitate præditi sunt. 1.71.1.3
Præceptores Templi pro domibus suis agere, & defendere possunt, nec obitat eis regio, vel quod ignota sit eorum origo. 1.364.1.1
Præceptores in Ordinibus Militibus qui dicantur, ostenditur. 1.364.2.3
Præceptum, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. 1.7.1.1
Præcepti transgressio est mortale peccatum. 1.14.1.4
Præceptum superioris iniustum nullo modo est exequendum, & tenetur illud impediens secundum iustitiam expectare. 1.33.1.2
Præceptum impositum Capitulo, seu alij gerenti vices Episcopi vt præbendam alicui conferat transiit ad Episcopum. 1.36.1.2
Præceptum iudicis iniquè præcipiens dicitur ipsolum. 1.240.2.3
Præceptum Ecclesiasticum in materia graui violati in genere suo grauis culpa est. 1.286.1.7
Præcepta ceremonialia, vel iudicialia legis veteris in lege Evangelica vim amplius legis non obtinent. 2.431.2.5
Præcepta ceremonialia, & iudicialia legis veteris in quo differant, ostenditur. 2.431.2.6
Præceptum de quo in hoc text. obligat ad mortale. 1.498.1.2
Præcepto annuæ Confessionis satisficit quocunque anni tempore confitendo. 3.285.1.5
Præceptum iudicis cum clausula, si senseris te grauatum compareas, &c. habet ex sui natura vim simplicis citationis. 3.344.2.7
Præceptum vnicum transgrediens, omnium factus est reus. 3.351.2.1
Præceptum, habet vim specialis derogationis, & significat sine vlla exceptione, & conditione. 1.30.2.7
Prædicandi officium, an requirit ordinem sacerdotalem, an verò sufficiat aliquis ex sacris, vel minoribus, ostenditur. 3.75.1.4
Prædicandi officium nullus potest sibi assumere sine superioris licentia. 3.80.1.40
Prædicandi officium laicis cuiuscunque Ordinis, est interdictum. 3.81.1.1
Prædicare nemo potest sine licentia sui Prælati. 3.59.1.3
Prædicare excommunicatis Verbum Dei licitum est. 3.323.2.3
Prædicatio officium laici assumere non debet. 3.75.1.3
Prædicatio Verbi Domini tempore cuiuscunque interdicti licita est. 2.323.2.2
Prædicator accipere potest necessaria ad sustentationem vite, & studiorum suorum. 3.330.2.3
Prædictum etiam secundum iuris rigorem est restituendum. 1.432.1.4
Prædicti debent illi, de quibus voluntate est, quod pro aliquo non petierant. 1.521.1.22
Præiudicare alicui vbi incitit princeps, accipiendum est de modico, non graui præiudicio. 1.71.1.9
Præiudicium illud solum consideratur, quod venit principaliter, non secundario, quando de illo agitur. 1.421.1.33
Præiudicium modicum, per testes singulares probatur. 1.502.2.56
Prælati solus abique suo Consensu vel Capitulo agere, & consensu potest, super bonis ad Ecclesiam, vel consensum spectantibus. 1.50.1.3
Prælati, an, & quando teneatur stare locationi prædecessoris, remissum. 1.63.2.4
Prælati debet esse promptus in puniendo inobedientes. 1.79.2.11
Prælati dicitur honorabilior pars Capituli. 1.96.1.6
Prælati mortui, antequam sepultura tradatur, ad electionem noui procedendum non est. 1.117.2.2
Prælati si per negligentiam confirmant indignum electum ad tegimen animarum, perdit potestatem confirmandi primum successorem, & a perceptione proprii beneficij suspenditur, & promotus denicitur, si verò per malitiam hoc fecit, grauius puniuntur. 1.27.1.1
Prælati, vel pæochus communi errore talis existimatus habens titulum paratum a legitimo Superiore, valde exerceat gesta per illam, etiam si ad forum conscientie spectent. 1.132.1.3
Prælati non notorie iniurioso solens liberatur. 1.132.2.6
Prælati si ab obedientia subditos absoluit, non propter hoc Prælati renuntiat. 1.154.1.1

Prælati exempti non possunt renuntiare sue Prælati sine Papa licentia. 1.144.2.1
Prælati qui dicantur, & eorum appellatione qui veniunt, ostenditur. 1.155.2.10
Prælati si ex aliqua iusta causa ad sacros Ordines promoueri non possunt, Prælatum debet amittere. 1.163.1.1
Prælati si pro alienis debitis obligati Ecclesias, & illi inferiori administratione spiritualium, & temporalium, & obsequio tenent. 1.163.1.1
Prælati inferiores sine Diocesani consensu in Ecclesia sua penitus institui non possunt. 1.163.1.1
Prælati ob delictum loci ipsius spirituali iurisdictione sunt interdicti. 1.163.1.1
Prælati omnes Episcopi inferiores, qui habent iurisdictionem fori contentionis, habent potestatem ferendi censuras. 1.163.1.1
Prælati omnibus habentibus Collegiatus Ecclesias regulares, vt saculares, est cura gregis commissa. 1.163.1.1
Prælati subditos suos corrigere & reformare debent appellatione remota, vel consuetudine non obitante. Si tamen Capitulum consensu corrigere excessus Canoniarum, si infra annum ab Episcopo præfigendum non facit, ipse Episcopus hoc facit. 1.174.2.1
Prælati in impositione manuum causæ debent i quibus peragunt, & ab omni alio grauiantur. 1.174.1.4
Prælati non possunt res Ecclesiæ acquirere detractione facta. 1.174.1.3
Prælati appellatione veniunt tam superiores, quam inferiores. 1.174.1.3
Prælati debent laicos de clericis (appellatione frustrata non obstante) iustitiam facere, ad saculare tamen forum eorum laicis trahi non debent, etiam data ipsorum Prælatum iurisdictione. 1.174.1.3
Prælati inferiores, qui aliis legitimam iurisdictionem habentibus possunt clericos sibi subiectos iudicare, & excommunicare. 1.174.1.3
Prælati & Capitulum, contumaces in non iurando de calumnia præiudicant Ecclesiæ, cuius nomine instituta est. 1.174.1.3
Prælati agere possunt, vt ante omnia restituatur iurisdic. eorum, cuius nomine deiectus fuit. 1.174.1.3
Prælati nomine Ecclesiæ, vel prælatione potest agere tam in petitorio quam in possessorio eadem recuperantia, sed non remittenda. 1.174.1.3
Prælati, & clerici qui causam Ecclesiæ non possunt remitti possunt in ea. 1.174.1.3
Prælati sub nomine dignitatis compromittunt super res Ecclesiæ compromissum transit ad successorem eo mortuo. 1.174.1.3
Prælati taciturnitas non nocet Ecclesiæ donec sit præscriptum. 1.174.1.3
Prælati inferiores potest præferre in censuris Ecclesiæ sine diocesani consensu ipsi Episcopali. 1.174.1.3
Prælati Regulares recusari non possunt. 1.174.1.3
Prælati subditum suspendere, vel excommunicare non debet nisi monitione præmissa, nec subditum contra disciplinam Ecclesiæ appellare potest, maxime si est Religiosus. 1.174.1.3
Prælati si modum excedat in correctione, bene admittitur appellatione a tali correctione. 1.174.1.3
Prælati non debet clericum cogere ad concubinum abiectionem, sed cum nolentem dimittere potest excommunicare. 1.174.1.3
Prælati inferiores habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, & Capitulum Sede vacante possunt licentiam beneficii concedere ad se abiectionem. 1.174.1.3
Prælati etiam inferiores si subditos suos ad fornicium suum incauerint, non admittunt ipsi subditos fructus suorum beneficiorum. 1.174.1.3
Idem in Legato quoad provinciam suam. 1.174.1.3
Prælati & Capitulum possunt præbendæ vacantes honeste cuius imponere. 1.174.1.3
Prælati si promittit providere de beneficio quando petenti, reseruat providere. 1.174.1.3
Prælati sine consilio Capituli institui, vel debeat, vel alia negotia Ecclesiæ tractare non debet. 1.174.1.3
Prælati non possunt tractare negotia sine consilio Capituli. 1.174.1.3
Prælati cum maiori parte Capituli statueret, quod ad necessariam reparationem fabricæ quilibet Canonici excocti teneantur. 1.174.1.3
Prælati non possunt res vnius Ecclesiæ alteri dare, nec inuenire illas res commutare sine ambarum consensu. 1.174.1.3
Prælati rem Ecclesiæ donare potest si eadem castrobus donaretur. 1.174.1.3
Prælati alienare poterit res Ecclesiæ pro remuneratione meritorum. 1.174.1.3
Prælati abique solemnitate in alienationibus rerum Ecclesiæ necessaria, potest hereditatem repudiare, seu transire legibus, aut alteram rem Ecclesiæ non incorporatam. 1.174.1.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

Prælati Ecclesiæ collegiati, vel Monasterij, potest absque Capitulo consensum prælati alienationi rei emphyteuticæ, ad Ecclesiæ pertinentis. 2.144.2.5
Prælati recipiens pensiones post commissum decursus an censetur remittere caducitatem, ostenditur. 2.153.2.118
Prælati an possint emphyteutam priuatum propter canonem non solum reintegrare absque auctoritate Sedis Apostolicæ ostenditur. 2.154.1.12.1
Prælati an feudum a laicis iniuste detentis, quod facile ab ipsis recuperari nequit, laicis in feudum dare possit. 2.164.2.1.1
Prælati monasterij absque consensu Conuentus nec fideiubere nec fideiubendi facultatem concedere possit. 2.180.1.5
Prælati successor tenetur de bona Ecclesiæ ad debita contracta per prædecessorem pro sua sustentatione. 2.184.2.3
Prælati successor tenetur stare locationi factæ per suum prædecessorem, quia ad ipsiusmet Ecclesiæ necessitatem, & utilitatem bona locauit, secus si nomine proprio. ibid.5
Prælati successor tenetur ad expensas litis, & impensas necessarias factas per prædecessorem pro Ecclesiæ ministris & famulis. 2.186.1.11
Prælati potest modicam donationem facere de rebus Ecclesiæ si hoc habet consuetudo. 2.190.2.2
Prælati conferendo vni beneficium, seu alteri, libertatem exercet. 2.191.1.7
Prælati non obstante iuramento de non feudando de nouo, potest integrare feudum, si appareat vassallum in mensura fuisse deceptum. 2.191.2.1
Prælati donare potest res Ecclesiæ ob causam remunerationis. 2.191.2.3
Prælati ea, quæ emittit de bonis Ecclesiæ, debet emere nomine Ecclesiæ, aliter est remouendus ab administratione. 2.197.1.1
Prælati præsumitur ex bonis propriis non Ecclesiæ acquisiuisse, quando constat eum ante promotionem bona habuisse, & Ecclesiæ pauperem esse. 2.197.2.3
Prælati ex causa remunerationis donare possit. 2.198.2.5
Prælati potest reservato patrimonio ex redditibus Ecclesiæ congruum accipere sustentationem. 2.202.1.3
Prælati potest consanguineis emphyteusim concedere. 2.214.1.6
Prælati Regulares exempti possunt instare aliorum Religiosorum transire ad strictiorem Religionem, petiti, etiam non obtenta licentia a Superiore. 2.275.2.5
Prælati inferior, & Conuentualis monasterij potest dare licentiam subdito suo transire ad strictiorem Religionem. 2.276.2.10
Prælati Conuentualis de consilio, & consensu sui Conuentus potest præstare licentiam transire de Religionem æquali ad alteram æqualem cum iusta, & legitima causa, siue ea tamen requiritur licentia Papæ. ibid.11
Prælati Pontifice inferior potest indulgere licentiam transire de laxiorem Religionem existente causa, quamvis ad Pontificem facili sit aditus. 2.277.1.13
Prælati negans licentiam sine causa legitima subdito transire de ad strictiorem Religionem peccat mortaliter, & merito debet puniri. ibid.16
Prælati etiam professus potest votum ultramarinum emittere, & in suos vicesimam proventuum Ecclesiæ conuercere. 2.317.1.1
Prælati expurgare debent suam congregationem malis, eos ex terminando ne alios inficiant. 2.330.1.7
Prælati ut dicatur in quasi possessione iurium, in quibus habet intentionem de iure fundatam, requiritur actus possessionis positius in quocunque actu; possessio vero vnius actus trahitur ad omnes alios in quibus alter non reperitur in possessione. 2.331.2.6
Prælati seu Rector Ecclesiæ non potest, præsertim post mortem Ecclesiæ suam propria auctoritate constituere censuram. 2.380.1.1
Prælati tunc sunt procurandi cum personaliter visitant, & debent tunc seruare Concilium Lateranensem, & prædicationi, correctioni, & reformationi vacare, Legati, & Nuntij Apostolici pro diebus tantum pro quibus morâ trahunt procurari debent, & contra hanc constitutionem exactum restituitur duplicatâ. 2.389.2.1
Prælati, & clericis præcipitur in virtute obedientie ut nocturnum officium & diurnum studiosè celebrent, & deuotè. 2.408.2.1
Prælati qui pro procuratore, vel seruitio impendendo legato, vel alteri plus extorquent a subditis, quam impendant, extorta restituere debent, & tantundem tenentur dare pauperibus. 2.449.2.1
Prælati, seu Episcopi habens temporalem iurisdictionem non incidit in irregularitatem quamvis alteri committat causam in qua postea ingeratur pena sanguinis. 2.557.1.8
Prælati dans pecuniam ne ipsum iure suo de facto molester, illam repetit si Prælati promissa non seruat. 3.31.2.1
Declarata vnum sequi
Prælati iurisdictionem temporalem vendens, si eam habeat ab Ecclesiâ, simoniam committit. 3.48.1.4
Prælati & Capitula ad studia Theologie scholares doctiles transmittuntur, qui in absentia redditus præbendarum suarum

& beneficiorum per quinquennium integraliter percipiunt, & si proprii redditus ad sustentationem studiorum non sufficiunt, debet Prælati cum Capitulo eis providere; Magistri verò donec docuerint integrè percipiunt fructus beneficiorum suorum. 3.51.1.1
Prælati ex Principis delegatione possunt de rapto & aliis criminibus iudicare, penam tamen sanguinis infligere non possunt. 3.125.2.2
Prælati sicut & alij Ecclesiastici viri possunt in causis laicorum, etiam criminalibus, ubi pena sanguinis non infligitur, iudices delegari, quod intelligitur. 3.125.2.4
Prælati exempti sola obedientia non sufficit ad transferendam possessionem subiectionis in Episcopum, sed requiritur totius Conuentus. 3.189.2.2
Prælati inferior citra Episcopum non potest, suam Ecclesiâ, vel sibi subiectam alteri vnire sine Episcopi consensu, etiam Metropolitanis auctoritate interueniente. 3.190.2.1
Prælati & clerici habentes qualiacunque beneficia exigentia residentiam nequeunt longè peregrinationis, in suarum Ecclesiarum præiudicium vrgenti, voto se adstringere. ibid.2
Prælati licitum olim erat cum omnibus generaliter concedere, batur aditus in Terram sanctam emittere votum eundi in subsidium Terræ sanctæ, illudque exequi etiam inconsulto Pontificis tenebantur, hodie verò cum iis aditus non pateat, necessaria est Pontificis licentia. ibid.3
Prælati Regularibus officio prædicandi fungentibus, non autem simplicibus Religiosis, integrum fuit olim votum eundi in subsidium Hierosolymitanum, emittere, ac exequi sine superioris licentia. ibid.4
Prælati inferior potest ex consuetudine acquirere iurisdictionem cognoscendi de causis matrimonialibus. 3.194.1.3
Prælati seculares de bonis intuitu Ecclesiæ acquisitis donare possunt etiam immodicè, & in profanos vsus. 3.231.2.11
Prælati de criminibus infamato non sufficit quando se purgat, iurare quod sit immunis ab illis criminibus, sed iurare debet quod post suam promotionem illa crimina non commiserit. 3.261.1.1
Prælati pro criminosis sustinendis pecuniam exigere non debent, nec etiam correctionis causa ex cupiditate penam pecuniariam ponere. 3.368.1.1
Prælatum suum occidentes priuantur beneficiis, & feudis, quæ habentur ab illis Ecclesiis. 3.273.1.1.1
Prælati ob sedandum scandalum iuste omittit repetitionem rerum ecclesiasticarum, quæ ab illis contra iustitiam usurpantur. ibid.5
Prælati qui mori. 3.290.2.1.1
Prælati conuentuali licet sibi eligere Confessarium. 3.291.1.1.1
Prælati percussus subditum regularem, potest absolui a Sacerdote subdito suo ab ipso in confessorio electo. 3.297.1.1
Prælati religionum an possint absoluerè nouitium ab excommunicatione contracta ante nouitium. ibid.5
Prælati quilibet inferiores Papa tenentur vitæ excommunicationis, perinde ac ceteri. 3.303.2.4
Prælati suos Religiosos per laicum verberans est excommunicatus nisi foris necessitas excuset, aut consuetudo. 3.308.2.1.1
Prælati potest & debet clericum subiectum incorrigibilem incarceratione, & laici citra metum excommunicationis de Prælatorum licentia capere possunt clericos, & ad iudicium ducere. 3.318.2.1
Prælati potest iubere sui clerici capi etiâ per laicos. 3.318.2.4
Præpositus quis dicatur, ostenditur. 1.168.2.5
Præpositus in Ecclesiis Germaniæ, Poloniæ, Flandriæ, & Angliæ habet dignitatem post Pontificalem maiorem, & curam animarum, totique præest Canoniorum Collegio. 1.211.2.4
Præpositus quamvis proprie vocetur qui præest, tamen vsus obtinuit, ut Præpositus dicatur qui habet quandam curam Prioratus super alios. 3.335.1.1.1
Præscribens iurisdictionem dicitur acquirere priuatiue respectu eius, cui antea iure communi competebar. 1.631.2.5
Præscribens decimas in aliena parochia, si ibi insurgant noualia, ipsorum decimas non habet. 2.256.2.2
Præscribens decimas alicuius certi fructus in vno prædio potest habere decimas alterius rei ibi satæ. 2.258.1.2
Præscribere, id est prius siue ante scribere. 1.613.2.3
Præscribo pro prædicatione, siue determino aliquando accipitur. ibid.4
Præscribo pro excipio interdum accipitur. ibid.5
Præscribere pro acquirere per possessionem, & ita pro vsuacpete frequentius accipitur. 1.614.1.6
Præscribere potest clericus decimas in alterius diocesi. 2.256.2.5
Præscriptio immemoralis non æquiualeat priuilegio vbi adest incapacitas ex parte præscribentis. 1.16.1.4
Præscriptio immemoralis non æquiualeat priuilegio vbi adest incapacitas præscribentis. 1.13.1.18
Præscriptio non interruptitur per iudicium in quo actor succumbit. 1.413.1.9
Limita, vt. ibid.10. & 11
Præscriptio tempus legitimum requirit. 1.416.2.18
Præscriptione in probanda non deservit iuramentum supplementum. 1.470.2.16

Index Rerum, & Verborum,

Præscriptio, seu usufructus definitur ut sit acquisitio dominij per
continuum possessionem temporis lege definiti. 1.614.1.7
Præscriptionem interruptit monitio, & protestatio Papæ. 1.618.
1.7
Præscriptio legitima in rebus Ecclesiasticis est quadragenaria. 1.
619.1.4
Hodie vero iure communi sola 40. annorum præscriptio cur-
rit contra Ecclesiam, nulla distinctione facta inter Ecce-
lesias, & Monasteria. 1.619.2.5
Præscriptio an contra ignorantem currat. 1.610.1.3
Præscriptio iuxta leges humanas perfecta, etiam in animæ iu-
dicio præscribentem defendit, quamvis ipse post completam
præscriptionem habeat scientiam rei alienæ. ibid.4
Præscriptio non datur sine possessione. 1.622.2.7
Præscriptio sola quadraginta annorum admittitur contra Ecce-
siam, & si contra talem præscriptionem opponatur inter-
ruptio, uterque probabit. 1.623.2.1.2
Præscriptio quadragenaria requiritur in rebus, quæ principaliter,
non in his, quæ secundariò pertinent ad Ecclesiam. 1.
624.1.3
Et in his quæ sunt Ecclesiæ quoad verum & proprium do-
minium. 1.624.1.9
Et in rebus immobilibus. ibid.10
Præscriptio quadragenaria non requiritur in rebus Ecclesiæ
mobilibus. ibid.11
Præscriptio dormit hostilitatis, schismatis, & pestis tempore. 1.
625.2.3
Præscriptio quomodo dicatur ipso iure currere contra eos, qui
non iure sed facto aliquo impediuntur. ibid.4
Præscriptio non currit cuilibet impedito. 2.626.1.5
Præscriptio per quam una pars Cleri in præiudicium alterius
eximitur ab onere procuratoris non valet. 1.626.2.5
Præscriptio centenaria sola currit in iuribus ad Romanam Ec-
clesiam spectantibus. 1.628.1.1
Præscriptio centenaria contra Romanam Ecclesiam per leges
civiles introducta & recepta est. 1.659.2.1. & 1.630.1.3
Præscriptio triennalis sufficit in rebus mobilibus, & se mouenti-
bus Ecclesiæ Romanæ. ibid.4
Præscriptio centenaria potior est quàm immemoralis. 1.630.2.5
Præscriptio in vno capitulo, & in vno prædio, non extenditur in
aliud. 1.632.1.7
Præscriptio quæ tollit omnino visitationem iure communi in-
iundam merito prohibetur, quamvis admittatur, quæ illam
transfert, vel alij cumulat. 1.632.2.3
Præscriptio prohibetur contra procuratorem ratione visitatio-
nis iure communi debitam manente visitandi onere. 1.633.1.4
Intellige siue præscribitur procuratio tota, siue pars veluti
cum minuitur quantitas alias soluenda. ibid.5
Præscriptionem ubi lex prohibet, an admittatur illa, quæ est
longissimi temporis 30. vel 40. annorum, aut saltem centum
annorum, seu immemoralis, an per contrarium omnis subla-
ta censetur. 1.633.2.6
Præscriptio non prohibetur respectu modi. ibid. init.
Prohibetur contra procuratorem futuram. ibid.
Præscriptio 40. annorum cum titulo immemoriali præscriptio-
ni æqualis est. 1.637.2.13
Præscriptio completa qui privilegium contrarium impetrat,
& vitur illo, præscriptioni renuntiat; si præscriptio non
erat completa, malam fidem habet, & ideo non præscribit. 1.
638.2.1
Præscriptio immemoralis cum mala fide prohibetur. ibid.6
Præscriptio longissima an iustus titulus requiratur. 2.259.2.10
Præscriptio velut odiosa, non extenditur, sed est stricti iuris. 2.
337.2.3
Præscriptio nulla currit contra matrimonium. 2.555.2.8
Præscriptio currit non potest, si non datur continua & pacifica
possessio. 3.234.1.2
Præscriptio interruptitur, si naturaliter interrumpatur posses-
sio, vel civiliter per citationem. ibid.3
Præscriptum tantum censetur quantum possessum. 1.631.2.2
Præsentandi, & eligendi ius sunt fructus. 1.295.1.5
Præsentandi ius non habetur in actu, nisi à tempore vacationis.
2.90.2.5
Præsentare non potest validè in vacante creditor, cui pignora-
ta fuit Curia, seu villa, cui erat annexum ius patronatus. 1.
663.1.2
Præsentare se ipsum simul cum compatronis nullus potest, sed
præsentationi à solis compatronis intra tempus debitum de
se ipso factæ consentire. 2.354.1.4. fin.
Præsentari non potest excommunicatus. 3.174.2.1.5
Præsentatio facta à patrono ecclesiastico excommunicato, etiam
occulto est nulla, secus in laico. 1.95.1.8
Præsentatio, & collatio facta de digno omisso digniore valida
est. 1.99.2.3
Præsentatio facta ex impetu, vel iracundia non valet. 1.111.1.3
Præsentatio facta clandestinè non valet. 1.126.1.39
Præsentatio ad beneficia intra quod tempus faciendæ per patro-
nos, remissuè. 1.156.2.2

Præsentatio, seu electio est fructus iuri personarum. 240
Præsentatio ad beneficium per solum Prælatum facta
maioris partis Collegij consensu est ipso iure valida, &
institutio. 240
Præsentatio iuripatronatus si iure mota sit facta dicitur
institutio. 240
Præsentatione à patrono semel facta, non potest illa
mortem à sequenti successore renovari nisi facta præsentatione
ne moriatur possessor ante factam institutionem eo tempore
quo ipse variare possit. 240
Præsentatio debet fieri Episcopo habenti iustitiam. 240
Præsentatio à malæ fidei possessoribus est nulla. 240
Præsentatio à patronis laicis, vel clericis ratione patronatus
facienda est infra quadrimetrum, à patronis vero ecclesiasticis
intra semestre. 240
Præsentationem spernente superiore, potest de rebus ad
appellare. 240
Præsentatio est exhibitio Personæ per patronum Episcopum
alteri, ad quem institutio pertinet legitimè facta. 240
Præsentatio quando duo fuerint cumulatim æque idonei, debet
institui per eum quem voluerit episcopus. 240
Præsentatus si iurat præsentanti de antiquo censu sagax
postea contrarium iurat indiget, valet secundum, & non
primum, tamen ab Ecclesiâ remouetur. 240
Præsentatus ad Ecclesiam non confirmatus si apparet quod non
residens, non debet restitui per superiorem: confirmatus au-
tem, & ex non iusta causa non resiliens, per eum appellari
remota. 240
Præsentatus à patronis admittitur siue instituitur postea
lum Sede vacante. 240
Præsentati ad beneficia Regularia possunt ad libitum præ-
reuoari. 240
Præsentati quando fuerint plures à diversis patronis, illi
institui, qui à maiori parte, quamvis laici non sint, po-
sentur. 240
Præsentati quando sunt plures per hanc præsentationem
acquirunt ius ad rem. 240
Præsentatus ab eo, qui erat in quasi possessione præsentati-
cum bona fide amoveri non debet, etiam si deinde contra
patronum illum non esse verum patronum. 240
Præsentatus an debeat personaliter se exhibere Episcopo. 240
1.4
Præsentati cum duo sunt alter ab existente in possessione conti-
nandi, alter vero ab habente proprietatem impediendi
ille institutus est, qui à possessore præsentatus fuit, illi
tempore præsentationis constat de defectu propriæ pos-
sessionis. 240
Præsentatus ab existente in possessione præsentati cum
nullum delegatur ius possessionis, amoveri non debet. 240
1. med.
Hæc quasi possessio præsentati non trahit in hæredes
præsentantium siue non apprehendunt. 240
Præsentatus à malæ fidei possessori amoveri debet. 240
Præsentati à patronis debent se Episcopo personaliter exhibere
tate, & non teneant eos per procuratorem admittit. 3.112.1.5
Præsentia, & taciturnitas contrahendum an sufficiat dumque
cunque extranei contrahunt, ostenditur. 240
Præsentia partis vide Citati.
Præsentatio illi in choro, & loci in Capitulo licita est
negotiatione. 240
Præsentatione data in titulum perpetuum & habentia aliquod ob-
sequium spirituale annexum beneficiis dicuntur. 240
Præsumptio, dolum importat, ac temeritatem. 240
Qui ex duobus illatis alterum negat, reliquum affirmare po-
sumitur. 240
Præsumitur pro iudice in iis, quæ spectant ad eius officium. 240
699.1.3
Præsumptiones plures ad probationem faciendam coniunguntur.
1.194.2.11
Præsumptio fraudis infortit adversus illum, qui perinde ex-
ne intra annum actionem non instituit. 240
Præsumptio est contra notarium ecclesiarum parochialium
Præsumptio quando sumatur, ac dicatur ad tempus
de tempore ad personam, remissuè. 240
Præsumptio etiam veltens non sufficit ut quis de gravi
mine condemnatur. 240
Præsumptiones ex, & argumentis nullas debet condemnari
criminaliter. 240
Præsumptio pro notariis in dubio stat. 240
Præsumptio malitiæ contra alquem purgatur per probationem
oblatam incontinenti. 240
Præsumptio iuris dicitur patens probatio. 240
Præsumptiones plures ad plenam probationem faciendam
iunguntur. 240
Præsumptio proveniens ex copula non provenit ex illa de
nata ad illam. 240
In Præsumptione scientiarum eorum quæ publicè sunt
contra eum, qui præsumptus fuit, admittitur probatio per
iuramentum. 240
Præsumptio

Collectan. in quinque libros Decretal.

Præsumptiones, & coniecturæ in simonia debent esse euidentes.

3.24.1.4
Præteritis faciunt præsumere de futuris. 1.565.1.1
Ex Præteritis præsumitur circa futura. 1.566.1.1
Præsentio datur inter iudicē loci domicilij, & originis. 1.380.1.3
Præcaria definitio solet per se contractus ad preces initus in pet-
petuum, vel ad tempus singulis quinquenniis renouandis, vel
melius ut concessio rei ad tempus, vel in perpetuum fru-
da ad preces recipientis facta. 2.11.2.6
Præcarie contractus solum in vfu iuris Canonici reperitur,
& tantum ab Ecclesiasticis, & in rebus ecclesiasticis celebratur.
ibid.7
Præcaria in quo differat à præcario ostenditur. ibid.8
Præcaria ab emphyteusi differat. ibid.9
Præcarie de quinquennio in quinquennium secundum auctori-
tatem, & antiquam consuetudinem renouari debent. ibid.10. &
2.116.1.1.2
Præcaria quid sit ostenditur. 2.118.1.3
Præcariorum materiam qui tractant, citantur. 2.115.1.2
Præcarium in neutro, præcaria in feminino, & præcaria in nume-
ro plurali dicimus. ibid.3
Præcarium est contractus per quem aliquid vtendum conceditur
quandiu concedens patitur. ibid.4
Præcarium ad libitum differat à locatione & commodato. ibid.5
In Præcario libera facultas renouendi censetur esse de substantia
illius. 2.116.1.3
Præcarium est quod precibus petenti vtendum conceditur tandiu
quandiu is, qui concessit, patitur. 2.116.1.4
Præcarium tacite renouatur si dominus patitur eum, qui roga-
uit in possessione remanere. ibid.5
Præcarij concessio extinguitur voluntate concedentis, aut ei suc-
cedentis. 2.117.2.1
Præcarium liberè à concedente renouari potest. ibid.2
Præcarium non finitur morte concedentis. 2.117.2.4
Præcarium qui rem accepit dicitur possidere naturaliter, dominus
autem, qui concessit, ciuilitur. 2.118.1.6
Quanto tempore possessio illa ciuilis amittatur, remissiuè
ibid.
Præcarium in quo differat à commodato, remissiuè. ibid.7
Quando is, qui Præcarium concessit, rem præcario datam aliena-
uit, tunc nisi voluntate noui domini res eadem manet
penes eum qui ab initio præcario possidebat, finitur & tollitur
præcarium. 2.118.1.5
Præces importunæ, assidueque sollicitationes, eorum præsertim,
qui aut iubere possunt, aut potentes sunt, inducunt iustum me-
tum. 1.723.2.2
Præces solennes, & publicas fundere non licet defuncto non ca-
nonizato. 2.426.2.5
Præces in fauore & gratia niti solent. 3.242.2.4
Presbyter qui in duello digiti partem amisit ex dispensatione
proprij Episcopi potest in suo ordine ministrare. 1.194.2.1
Presbyteri clerici capellaram subditarum titulo Cardinalatus,
debent Cardinali obedientiam, & reliqua de quibus hic; & va-
cante titulo succedat capitulum illius Ecclesiæ, nisi pro bono
pacis aliquid sit exceptum. 1.291.2.1
Presbyter, aut clericus, seu notarius in possessionem mittit. 1.
453.2.2
Presbyter habens populum, debet habere clericum, qui secum
cantet & in aliis hic expressis cum inuēt. 2.3.1.1
Presbyter, cui medietas palmæ cum duobus digitis est abscissa,
Missam non celebrat, sed ceteris sacerdotalibus officiis fungi
potest. 2.73.1.1
Presbyter qui duos digitos, parremque manus amisit, Missam ce-
lebrare non potest. 2.53.2.2
Presbyteri Parochiales Dominicis diebus, & festiuis Parochianos
alienos ad Missam admittere non debent si ex contemptu ad
eorum Ecclesiam accedunt. 2.233.1.1
Presbyter tenetur horis debitis dicere horas Canonicas, permit-
tatur tamen sibi ex causa dicere eas vsque ad vespers inclu-
sive. 2.399.2.1
Presbyterorum filij ordinari non possunt. 2.592.1.50
Presbyter ebriofus Missam celebrans non præmissa digestionē
Ecclesiæ priuari debet. 3.72.1
Presbyteris prohibitum est, ne accipiant aliquid temporale pro-
pter celandum publicum peccatorem Episcopo, vel eius mi-
nistis. 3.24.1.2
Presbyter, qui per inspectionem astralabij furta requirit, ad tem-
pus suspenditur ab Altaris ministerio. 3.158.2.1
Presbyterum interficiens puniendus est, & pœnæ pars vna Eccle-
siæ cuius fuit, alia pars pro eius anima distribuitur. 3.268.1.1
Presbyterum occidentis poenitentia ponitur. 3.275.2.1
Presbyterum occidentis in poenam prohibetur matrimonium con-
trahere. 3.275.2.4
Presbyter de Subdiacono per saltum ignoranter factus post poe-
nitentiam in Diaconum ordinatur, & postea potest secum in
Sacerdotio dispensari. 3.182.2.1
Presbyter qui non est, non potest in Episcopum consecrari. 3.
193.1.8

Barb. Collect. Tom. 111,

Presbyter suspensus ab officio ab aliis etiam exemptis ad diuina

Officia restitui, seu absolui non potest. 3.226.2.11
Ad Presbyteratum nullus est promouendus, nisi possit docere po-
pulum ea, quæ ad salutem sunt necessaria, ac ad ministranda
Sacramenta. 1.90.1.12
Vide Ordo.

Pretium iustum ei censetur illud pro quo vendi potest in foro.

2.123.2.7

Pretium iustum ex quibus cognoscatur, & attendatur, ostenditur.

2.128.1.34

Pretium regulatur de tempore contractus. 2.128.2.39

Pretium licet recipi potest pro sepultura ratione situs, vel di-
gnitatis loci. 2.230.1.2

Pretium datum pro emendo iurepatronatus, nec emptor, nec
venditor habere debet, sed Ecclesiis tribuitur, cui ob simo-
niam illata fuit iniuria. 2.354.2.5

Pretij exactio pro sepulturis, prohibetur, non obstante contraria
consuetudine. 3.21.2.5

Pretium exactum pro licentia docendi est restituendum, & pro-
missum est remittendum. 3.50.2.1

Primatia quæsitio inter Bituricem & Burdegalem Archiepiscopos
refertur. 1.296.1.3

Primatiz Hispaniarum causa in Concilio Lateranensi sub In-
noc. III. excitata fuit. 1.334.2.2

Primatia Sardinie quod sit in Calaritana Ecclesia refertur
fundamenta aliquorum. 1.635.2.4.5

Alia pro Pisana. ibid.

Responsio. 1.636.1.1

Primicerij ad officium quæ spectent ponuntur. 1.211.1.2

Primicerius est beneficium. 1.17.2.2

Primitia dicuntur ab eo quia dantur primæ vel ab eo quia dan-
tur optimæ. 2.236.2.6

Primitiæ diffinitio traditur. ibid.7. & 3.337.1.3

Primitiæ quo tempore institutæ, & qua quantitate, remissiuè. 2.
237.2.4

Primogenitus quis sit de duobus si ignoretur ille censendus quem
populus elegerit. 2.232.2.4

Primogenitus dicitur ille, qui primo natus est, etiam si cum nul-
lus frater sequatur. 3.334.1.12

Primus acquirens quandiu viuit, durat ius secundi, cui facta est
donatio. 2.614.1.5

Principalis concessio, censetur concessum accessorium veniens in
necessariam consequentiam principalis. 1.218.1.2

Principalis concessio conceditur accessorium, quando accessorium
est à suo principali inseparabile, licet magis dignum, quam
ipsum principale, cui annectitur. ibid.4

Principalis persona admittitur in testem vbi agitur de correctio-
ne de peccato impediendo. 1.449.2.2

Principale cū accessoris per appellationē legitimè interpositam
defertur ad iudicē appellationis, & sententiæ excommunicatio-
nis & interdicti post appellationē, lata non tenent. 1.704.2.1

Princeps licet quoad vim coactiuam suis legibus solutus sit,
quoad vim tamen directiuam leges suas in conscientia seruare
tenetur. 1.10.1.6

Principes seculares de causis Clericorum cognoscere quam per-
niciosum sit, ostenditur ex sanctis Patribus. 1.212.1.4

Princeps quandoque per nimiam importunitatem, petentium
non concedenda concedit, videtur concessio subreptitia. 1.442.
1.7

Principis assensus in Episcoporum electionibus, an quando in-
teruenire possit, ostenditur. 1.101.2.15

Principis scientia requiritur ad consuetudinem inducendam. 1.
189.1.3

Principes defensionem an aliquando restringere vel tollere possit,
ostenditur. 1.233.2.3

Princeps solus potest committere causam appellatione remota.
1.244.1.4

Princeps quando delegat duos in vna causa, qualiter proceden-
dum. 1.244.2.10

Princeps quando delegat causam alicui speciali delegato, cen-
setur tollere omnem iurisdictionem inferioribus Ordinariis. 1.
245.1.9

Principis mandatis est parendum. 1.286.1.4

Principi iniusta præcipienti obediendum non est. 1.286.1.11

Principi non potest dici, cur ita facias. ibid.12

Princeps grauius peccat frangendo fidē quam inferior. 1.300.1.3

Principis meru, & Superioris minantis mortem delinquens ab ex-
traordinaria pœna absoluitur. 1.323.2.3

Princeps non recognoscens Superiorem, est competens iudex in
causa inter se ipsum, & subditos. 1.362.1.6

Princeps potest exigere iuramentum ab Episcopis tenentibus
feuda ab eo. 1.374.2.4

Princeps existente iusta causa potest contra absentem, & inau-
ditum sine citatione procedere. 1.421.2.9

Principi asserenti se ex iusta causa mortuū sine citatione proce-
dere an fides sit adhibenda, ostenditur. ibid.11

Princeps potest concedere, vt de petitorio, & possessorio simul
agatur. 1.423.1.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

net vendantur, vel quod quis solus piscetur in certa parte maris. 1.72.0.1.3
 Privilegium vniuersi suffraganei alteri, quando sumus in causis communibus & indiuiduis. 1.72.1.1.3
 Privilegium innovatio nouum ius non tribuit, nec antiquum confirmat, sed si quod competebat conferat. 1.73.2.1.5
 Privilegium aliquando accipitur pro charta, seu instrumento in quo gratia, aut concessio Principis continetur, aliquando vere pro concessione ipsa, seu gratia. 1.73.3.1.10
 Privilegium verba si referantur ad personam, censetur Privilegium personale, si autem referantur ad rem, censetur reale. 1.79.2.1.10
 Privilegium cognoscendi de causis in prima instantia habet Capitulum Sede vacante. 2.94.1.2.3
 Privilegium perpetuum dicitur quod sit Ecclesiæ, vel populo. 1.100.1.7
 Privilegio in secundo, quando non fit mentio de alio alteri concessio, iam est manifesta subreptio, quæ vitiat in privilegiis. 1.139.2.4
 Privilegium secundum intentionem Papæ est intelligendum. ibid. 6
 Privilegia eximentis à solutione decimarum amittuntur si incipiant esse enormiter lesiva Ecclesiæ Parochiali. 2.141.2.3
 Privilegium quando dicatur enormiter ledere spectat ad declarationem Papæ. ibid. 4
 Privilegium de decimis soluendis reuocatur si ex post facto incipit Ecclesiæ Parochialis esse nocivum. 2.142.1.1
 Privilegium concessum ex certa causa expressa vel tacita cessat cessante causa. 2.142.2.8
 Privilegium super decimis laborum non extenditur ad terras, quæ aliis traduntur excolenda. 2.143.2.1
 Privilegia exemptionis à solutione decimarum sunt personalia, non autem realia. 2.144.1.2
 Privilegium super decimis laborum etiam ea, quæ non sunt noualia comprehendit. 2.144.1.1.2
 Privilegium vitiat falsa causa. 2.153.2.9
 Privilegium super decimis non soluendis ecclesiasticæ personæ concessum noualia comprehendit. 2.154.2.1.3
 Privilegia olim concessa Cruce recipiuntibus, remissive. 2.333.1.2
 Privilegium contra ius commune eidem non derogatur si de eo merito non habetur. 2.338.1.2
 Privilegia valent non facta mentione de iure contrario, cum semper contra illud emanent. 2.338.2.6
 Privilegium patri, & posteris concessum, similiter competit filiabus nisi materia refragetur, aut lex resistat. 2.376.2.4
 Privilegium non potest concedi collegio quando scholares non adfuerint. 2.435.1.4
 Privilegium futuro collegio vel hospitali concedi potest ut incipiat habere vires quando erectum fuerit. ibid. 5
 Privilegia concessa per verba vniuersalia, & prægenericia cessant in causa publicæ utilitatis, necessitatis inuitabilis, & incongruæ. 2.437.2.6
 Privilegium quod maritus non tenetur ultra quam facere potest, ab eo renuntari non potest. 2.608.1.10
 Privilegia Ecclesiæ minori spatio quadraginta annorum non præscribuntur. 2.433.2.1
 Privilegium continuè, & absque lite non seruatur per triginta, vel quadraginta annos per consuetudinem, & vsum contrarium perditur. 2.434.2.6
 Privilegium immunitatis perditur si immunitatem habens passus est se describi in libro soluentium. 2.434.2.7
 Privilegium quando acquiritur per contractum, aut pecuniam, non amittitur per non vsum. ibid. 8
 Privilegium quoto temporis spatio per non vsum amittitur, remissive. 2.435.1.9
 Privilegia capellanorum aliquorum Principum, qui à iurisdictione suorum Prælatorum erant exempti, an derogentur per Concil. Trident. ostenditur. 2.435.1.3
 Privilegium concessum monasterio ut eius monachi excommunicari non possint, intelligitur de monachis existentibus in monasterio, vel in Ecclesiis sibi vtroque iure subiectis. 2.439.1.1
 Privilegium de decimis non soluendis de noualibus mentionem faciens, ad noualium decimas trahi non potest, quæ ab aliis erant possessa tempore privilegii concessi. 2.442.2.14
 Privilegium de non soluendis decimis noualium extendi non potest ad decimas noualium, quæ tempore impetrationis iam erant proficisci. ibid. 15
 Privilegia tria Patriarchalium Sedium referuntur. 2.443.2.1
 Privilegium alicui concessum, an Princeps sine causa reuocare possit, ostenditur. 2.446.2.28
 Privilegium merè voluntarium tempore non perditur. 2.447.1.7
 Privilegium certis Religiosis concessum, ut tempore interdicti possint diuina officia celebrare, extenditur ad Episcopos. 2.448.1.2
 Privilegium ad instar quod dicatur, ostenditur. ibid. 3
 Privilegium ad instar alterius concessum, an alteri communice-

tur, si prius illud augeatur, minuat, vel reuocetur, ostenditur. 3.248.2.4
 De Privilegiis aliquibus religionibus concessis, ut pro suis festiuitatibus, vel etiam professione nouitij facienda publicè interdicti tempore celebrare possint, agentes referuntur. ibid. 5
 Privilegia concessa aliquibus, ut tempore interdicti diuinis interdictis possint, illis tantum profunt, qui interdictio causam non dederunt. 3.249.1.6
 Privilegia non sunt violanda etiam indirectè. 3.249.2.4
 Privilegium interpretandum est ut aliquid operetur præter ius commune. 3.253.1.2
 Privilegium innovatio nouum ius non tribuit, sed solum antiquum conferat. 3.253.1.1.2
 Privilegium innovatio dupliciter potest fieri. ibid. 3
 Privilegium super decimis noualium non extenditur ad decimas quas tempore indulti alius possidebat, si de ipsis mentio facta non fuerit. 3.253.2.1
 Privilegium super decimis non soluendis quos eximat, ostenditur. 3.254.1.2
 Privilegia quæ alteri inferant præiudicium, restringenda sunt. 3.254.2.4
 Privilegio clericali nemo priuandus est nisi coniungatur per veras probationes. 3.259.2.11
 Privilegium diuersimodè accipitur. 3.261.1.1.3
 Privilegia dicuntur quasi priuilegia. ibid. 4
 Privilegium definitur quod sit lex priuata seu ius singulare contra ius commune indultum. ibid. 5
 Privilegia quomodo dicantur habere rationem legis, ostenditur. 3.262.2.5
 Privilegium diuiditur in diuinum, & humanum. 3.261.1.7
 Privilegia quædam sunt clausa in corpore iuris, quædam non ita. ibid. 8
 Privilegia vel sunt realia, vel personalia. ibid. 9
 Privilegia personalia & realia in aliquibus conueniunt, in aliis differunt. ibid. 10
 Privilegia alia sunt affirmatiua alia negatiua. ibid. 11
 Privilegia alia sunt perpetua, alia temporalia. 3.262.2.10
 Privilegium aliud bonum publicum respiciat aliud priuatum. ibid. 12
 Privilegia qua ratione in publica, & priuata diuidantur cum omnia priuata leges dicantur, ostenditur. ibid. 13
 Privilegium aliud est pro foro interno, qui Conscientiæ dicitur, aliud pro externo. 3.263.1.4
 Privilegiatorum nomen an sit grammaticale. 3.263.2.17
 Privilegiis suis priuandus est qui alienis derogat. 3.264.1.1
 Privilegium Ecclesiæ præscribitur spatio triginta annorum. 3.268.1.1
 Privilegium, quod Religiosi, seu monasteria habent de decimis non soluendis, præscribitur tempore triginta annorum. ibid. 2
 Privilegia in eo valent, & tenent, in quo videntur, & obseruata fuerint. 3.269.2.8
 Privilegia quantum valeant, & quomodo sint seruanda, cognoscitur ex tenore, ultra quem non est egrediendum. 3.270.1.1
 Privilegium non præsumitur, sed ab eo, qui allegat, probandum est. ibid. 5
 Privilegia quæ in corpore iuris clausa sunt, præsumuntur, & ideo ea privilegia ostendere non tenentur. 3.270.2.6
 Privilegium tenor attendendus est, nec de illo iudicandum, nisi oppositus tenore inspecto. ibid. 7
 Privilegium tenor inspicendus non solum quoad verba, sed etiam quoad mentem. ibid. 10
 Privilegium stricte est interpretandum etiam si concessum sit à Principe, qui legem concedere possit. 3.271.1.11
 Privilegium non priuatis personis, sed toti religioni concessum, adhuc non est ut fauorabile interpretandum. ibid. 12
 Privilegia per quæ consuetudini, aut alteri privilegio derogatur, fauorabilia sunt, & latissimam recipiunt interpretationem. ibid. 13
 Privilegij verba si exemptionem excludant iuri, & iurisdictioni Episcopi derogant. 3.272.2.9
 Privilegium vni concessum non potest ad alium extendi propter identitatem rationis. 3.273.1.1.2
 Privilegium militare, & ministerij, seu Doctoratus filiis non prodest. 3.273.2.4
 Privilegium personaliter marito concessum ad uxorem non extenditur. ibid. 6
 Privilegia, quæ alicui certæ personæ conceduntur per modum contractus, vel ob beneficium ad heredes transeunt. ibid. 8
 Privilegium est lex priuata, seu ius singulare contra ius commune indultum. 3.274.1.10
 Privilegium meretur amittere, qui illo abutitur. 3.278.1.25
 Privilegia quando dicantur amitti per non vsum, vel contrarium vsum, vel etiam per abusum, & in quibus differant, ostenditur. ibid. 26
 Privilegia, seu instrumenta deperdita, & ea, quæ in illis continentur, probari possunt per testes deponentes de amissione, & illius tenore. 3.279.1.4
 Privilegio Sedis Apostolicæ nulli se tueri possunt quo minus vitare non debeant excommunicatos. 3.294.1.11
 Privilegium

Index Rerum, & Verborum,

Privilegium est lex privata, seu ius singulare, contra ius commune indultum. 3.345.2.3
Privilegium dici non potest illud, quod nihil specialiter concedit, sed illud tantum, quod iure communi concessum erat. ibid. 4
Privilegiū Canonis quare facilius perdat, quam privilegium fori, ostenditur. 3.308.2.3
Privilegium quando conceditur, salvo iure matricis Ecclesie per matricem Ecclesiam non intelligitur Romana, sed Cathedralis. 3.343.2
Privilegium non admittitur etiam per centum annos si quis non potuit eo uti. 3.346.1.12
Privilegium vel beneficium concedentis ad intentionem recurrendum est. 3.348.1.3
Privilegiatus contra pariter privilegiatum an & quando utatur suo privilegio, remittitur. 1.332.1.6
Privilegiatus ut non teneatur respondere nisi in certo loco, si in alio loco respondere, vel solvere promittit, ibi poterit connec-
turi, & etiam ubi habet domicilium. 1.382.2.1
Privilegiatus ut absens in studio fructus præbendæ recipiat si se transferat in villam, vel castellum, ubi nullum est, vel minus competens studium, privilegio non utitur. 2.35.2.1
Privilegiati super iure funerandi sepelire possunt illos, qui apud eos eligunt sepulturam, soluendo tamen canonicam portionem Ecclesie Parochialis, si vero alios sepeliunt, tenentur restituere quicquid occasione funeris acceperunt. 2.229.1.1
Privilegiati super decimis non soluendis de his prædiis, quæ ab aliis conducuntur, decimas solvere tenentur. 2.241.2.1.2
Privilegiati ut ubique possint cum Altari viatico celebrare, hoc sine consensu Episcopi facere possunt. 3.253.1.1
Privilegiati debent quoque vitare excommunicatos, & ipsi quoque excommunicati sunt ob iniectionem exanimum in clericos. 3.299.2.1
Prius descriptus dicitur dignior, & præcedere debet. 1.285.1.4
Probanda non probans ex officio à iudice respuitur. 1.215.1.4
Probanti semiplene in supplementum probationis iuramentum deferri potest. 1.469.1.4
Semiplene probare dicitur quando quis probavit intentionem suam per unum testem omni exceptione maiorem, ibid. 5
Probatio facienda est iudici. 1.472.1.2
Probatio evidens sit per instrumenta. 1.51.2.2
Probatio quælibet debet de necessitate concludere. 1.140.2.3
Probatio non desideratur in notoriis, sed tantum onus proponendi. 1.186.1.5
Probatio per testes admittitur in actibus requirentibus scripturam si agatur de scripturæ declaratione. 1.331.2.2
Probatio semiplena sufficit, ut quis restituatur in causa favorabili. 1.335.1.2.2
Probatio semiplena requiritur in petenda restitutione in causa favorabili quando argueretur dolus, & fraus aduersarii. 1.333.2.2
Probatio semiplena si allidatur ex aliqua præsumptione, non sufficit, ut ob eam deferatur parti iuramentum in supplementum probationis. 1.469.1.6
Probatio semiplena non fit ex uno teste non reddente rationem dicti sui, vel verisimilita non dicente, vel ex pluribus singu-
laribus. ibid. 7
Probationes cum sunt æquales, testibus rei magis, quam actoribus in dubio creditur. 1.472.2.5
Probatio admittitur contra iuramentum. 1.472.1.10
Probatio obscura non releuat probantem. 1.480.1.18
Probatio testium, vel instrumentorum recepta post terminum eadem probationi præfixum, non valet ipso iure. 1.483.1.7
Probatio tractatus filiationis an sufficiat in iudicio petitorio vel probari debeat in titulo seu dominio, remittitur. 1.485.2.6
Probationes exacte necessariæ non sunt in probandis confinibus antiquis. 1.492.2.14
Probationes plures imperfectæ, etiam diversi generis, si tendant ad eundem finem, coniunguntur ad faciendam plenam probationem. ibid. 15
Probationes post publicatas semel attestaciones iterum recipi possunt, ubi priores non extant. 1.494.2.6
Probatio exceptionis oppositæ contra testem productum si non admittitur antequam dictum testis recipiatur in casu in quo admitti debuit, licet appellatur. 1.506.2.1
Probationes in crimine debent esse apertissimæ. 1.519.1.6
Probationes factæ in iudicio summario, fidem non faciunt in plenario. 1.510.2.4
Probatio facienda per instrumenta in causa appellationis super eisdem, vel contrariis articulis admittitur. 1.515.2.5
Probationes subtrahens aduersario an causam amittat, remittitur. 1.515.2.5
Probationes ex se imperfectæ ad plenam probationem coniunguntur in delictis, quæ occulto committuntur. 1.523.1.3
Probatio, quæ fit per inspectionem oculorum, quæ sit. 1.530.2.4

Probatio efficacior requiritur ab eo, qui probare vult quod est verum simile. 1.581.2.1
Probationes debent esse efficaciores quando tractatur de probando contra illud, quod habet præsumptionem pro se. 566.2.4
Probatio immemoralis præscriptionis non sufficit ad extendendam, & probandam contrariam. 1.594.2.1
Probatio eorum, quæ offeruntur incontinenti per centum annos, gaudet prærogativa. 1.594.2.1
Probatio incontinenti ad iustificandam appellationem, quæ sit, ostenditur. 1.594.2.1
Probatio verborum in utilitatem est necessaria in mutuo, si pro ab ipso Prælati, & Capitulo infamul, ut ex illo loco obligetur. 1.594.2.1
Probatio verborum in utilitatem Ecclesie non est necessaria in mutuo fuerit acceptum intra summam ab Ecclesia communi ordinatione taxatam. 1.594.2.1
Probatio verborum in Ecclesie utilitatem qualiter probetur. 1.594.2.1
Probatio una sit ex duabus probationibus diversi generis. 2.35.2.5
Probatio in contrarium non admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure. 2.491.1.1
Nisi sit confessio partis, ut. 2.491.1.1
Probatio contra præsumptionem iuris, & de iure parum non opponente est valida. 2.491.1.1
Probatio per eundem facti adeo est clara, ut nulli magis quam illam iudex requiratur ad rem ipsam cognoscendam. 2.3
Probatio excessus accusatori incumbit. 3.103.2.4
Probatio solutionum trium annorum præteritorum sufficit ad hoc, ut præsumatur annis retro lapsis solutum fuisse. 3.299.1.4
Probatio Confessionis reuelatæ de licentia penitentis, etiam in-
cumbat, ostenditur. 3.103.2.4
Probaturum in iudicio non admittitur quod aliud soluit. 1.473.1.3
Processus factus per literas subreptitias irritus, sed factus contra formam scripturæ, irritus non est. 1.504.1.1
Processus factus contra formam scripturæ, etiam in minimo irritatur. ibid. 4
Processus habitus contra reum expressè conclusum, qui per literas Apostolicas trahitur ultra præfixum tempus, irritatur. 1.514.1.1
Processus ob legitimæ citationis defectum irritatur. 1.514.1.1
Processus habitus à Principe contra partem inauditam, irritus est, tam in civilibus, quam in criminalibus. 1.514.1.1
Processus in dubio rite, recteque factus non præsumitur. 1.473.2.12
Ad Processus substantiam quæ requiritur, ostenditur. ibid. 16
Processus publicis interesse debet, hoc Regulariter quatenus que, nisi in strictiori clausura percepta videntur, vel ab eis utatur ultra dimidium milite. 1.514.1.1
Processus in materia fidei per Canonicam purgationem quando terminandus, remittitur. 1.514.1.1
Procurare fratres alicuius domus qui tenentur obligati ad procurandum omnes, licet illorum numerum nunc excedat, sed si ex hoc grauaretur nimium, per iudicis officium ibi probabitur. 1.514.1.1
Procuratio Episcopis quando debetur, remittitur. 1.514.1.1
Procuraciones quæ debentur Legatis, & Nunciis Apostolicis, præscribi non possunt. 1.514.1.1
Procuratio seu visitatio præscribi non potest. 1.514.1.1
Procuraciones an possint recipere Episcopi habentes alias visitationes pingues ex quibus sustentari valiant. 1.514.1.1
Procuratio non potest præscribi. 1.514.1.1
Procuratio nulla debetur Episcopo visitandi eorum civitates ubi sita est Cathedralis. 1.514.1.1
Procuratio ratione visitationis non debetur propter prius visitatorium. 1.514.1.1
Procuratio debita pro visitatione an possit etiam recipi pro consecratione, remittitur. 1.514.1.1
Procurator constitutus ad eligendum cum modo generali, & libero, non potest in ferendis suffragiis unum nomine suo, & alterum nomine mandantis eligere. 1.514.1.1
Procurator specialis requiritur in transactione. 1.514.1.1
Procurator specialis requiritur ad petendam restitutionem in integrum, remittitur. 1.514.1.1
Procuratorem qui se facit cum non sit, tenetur pena fidei, & condemnatur in expensis. 1.514.1.1
Procurator reuocatus si aliquid agat, & dominum suum, tenetur concessa videtur facultas agendi. 1.514.1.1
Procurator ut valide reuocetur debet fieri iustissimo parti vel iudici. 1.514.1.1
Procurator debet constitui unus de Collegio. 1.514.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Procuratores plures quando simpliciter dari sunt, unus non potest sine alio. 1.236.2.4
 Procuratoris doli non obest domino. 1.249.1.5
 Procuratoris factum domino in causa in qua habet mandatum nocet. ibid.6
 Procurator si formam mandati excedit, excusatur dominus ab expensis. ibid.8
 Procurator excedens fines mandati principali sciente, & non contradicente, gesta per ipsum censentur à principali ratificata. ibid.8
 Procurator admittitur cum cautione de rato, si dubitet illum non habere mandatum. 1.290.1.5
 Procurator in dubio præsumitur, penes quem reperitur acta ipsius causæ. ibid.6
 Procurator ad agendum etiam cum libera, & generali administratione non potest transigere, vel pacisci. 1.303.1.2
 Procurator alterius debet habere mandatum legaliter factum. 1.312.1.1
 Procurator cum cautione de rato admittitur ubi dubitatur de mandato. 1.312.2.5
 Procuratorem constituere non compellitur quis in arduis causis, secus in leuibus. 1.313.1.3
 Procuratorem constituere ad causas non compellitur legitime impeditus. 1.313.2.6
 Procurator reuocatus, & de hoc certificatus, sciente parte aduersa non potest rescipere à Papa obtinere, & obtenta non valet. 1.314.1.1
 Procurator vsque ad litem contestatam reuocari potest. ibid.5
 Procurator etiam inuitus post litem contestatam reuocari potest ex inimicitia, quæ sit capitalis. ibid.6
 Procuratorem qui se facit cum non sit, tenetur pœna falsi, & condemnatur in expensis. 1.314.2.5
 Procurator non interuenit quando agitur de adulterio coram iudice seculari ad pœnam legalem, secus si coram ecclesiastico ad separationem thori. 1.315.1.1
 Procuratoris constitutio facta ad causam iam motam operatur ratificationem eorum, quæ gesta sunt per eundem procuratorem antequam mandatum susciperet. ibid.8
 Procurator agere potest contra dominum ad expensas. 1.315.2.2
 Procurator, qui de mandato domini negotia gessit, habet actionem mandati etiam si causa ipsa extra suam culpam non habuerit bonum exitum. ibid.3
 Procurator qui ob suam utilitatem iter faciens causam alterius tractauit, ad illas tantum expensas agere poterit, quas fecit ultra id quod expensurus erat si procurator non esset. ibid.4
 Procurator Episcopi causas Episcopatus agit, & defendit, licet non fuerit datus sub nomine syndici. 1.316.1.1
 Procurator constituitur, maxime in causa matrimoniali, plena gaudere debet libertate. ibid.1
 Procuratoris constitutio facta metu an sit nulla, ostenditur. ibid.2
 Procurator generalis potest appellare si ei denegentur induciæ ad consulendum dominum ex causa probabili. 1.316.2.1
 Procurator potest in principio litis citari quando dominus præfens non fuerit. 1.317.1.2
 Procurator constituitur à reo ad agendum an sit sufficiens ad defendendum, ostenditur. ibid.3
 Procuratoris reuocatio ad iudicem, vel aduersarium peruenire debet. 1.317.2.2
 Procuratorem constituere nemo compellitur. ibid.3
 Procurator post litem contestatam absque causæ cognitione reuocari non potest. ibid.4
 Procurator non præsumitur quis constitutus nisi ad causas præfentes, quod intelligit vt. 1.318.2.3
 Procurator simpliciter constitutus cum alio præoccupare non potest, vel solus admitti. ibid.4
 Procurator in solidum per quæ verba videatur constitutus, remissiuè. ibid.5
 Procuratores quando plures sunt constituti in solidum, occupatio vnius excludit alium. ibid.6
 Procurator simpliciter datus ad causam tenetur appellare. 1.319.1.9
 Procurator simpliciter datus ad agendum non tenetur inuitus appellationem à se interpositam prosequi, fallit in aliquibus casibus, de quibus. ibid.9
 Procurator si non appellauit tenetur parti ad damna, & interesse. ibid.
 Procurator Vniuersitatis, cuius maiores, & iurati sunt excommunicati, non repellitur ab impetrandis, nisi illi in procuratorio sint expressi, vel eorum auctoritate factum sit, vel ad id scienter sint admissi. 1.319.1.1
 Procuratoris constitutio facta per Vniuersitatem, cuius maiores, per quos eadem regitur, sunt excommunicati, an valeat, ostenditur. 1.319.2.1
 Procuratorem sine mandato comparentem iudex ex officio repellere potest. 1.319.2.2
 Procurator non potest esse infamis, nec etiã Aduocatus. 1.364.2.4

Procurator non potest subire iuramentum calumnix, nisi habeat mandatum speciale ad aliud, secus si sit procurator clerici. 1.398.2.3
 Procurator tamen clerici potest iurare de calumnia sine speciali mandato. ibid.
 Procurator in animam propriam iurare tenetur aduersario exigente. 1.399.1.3
 Procurator fisci non tenetur iurare de calumnia. 1.400.1.5
 Procurator an, & quando domino præiudicet, remissiuè. 1.429.2.5
 Procurator in criminalibus non interuenit si agatur directè. 1.451.1.3
 Procurator excommunicatus si constituitur, licet postea absoluitur, non tamen habilitatur, vt possit agere. 1.477.1.9
 Procurator non admittitur ad testimonium. 1.505.1.7
 Procurator absque speciali mandato non potest causare attentatam. 1.715.1.36
 Procurator ad capiendam possessionem beneficii potest laicus constitui, prout etiam ad renuntiandum, & accipiendum beneficium Ecclesiasticum. 2.58.2.2
 Procurator quærit domino possessionem per actum fictum. 2.59.1.5
 Procurator constitutus à patrono non potest ipsum patronum præsentare. 2.80.2.4
 Procuratorem vt præsentet pro se ad beneficia vacatura de auctoritate Ordinarij quis potest constituere ex iusta causa. 2.90.2.6
 Procurator alienans rem Ecclesiæ referuato assensu Apostolico, si tradiderit possessionem ante illius interpretationem, an faciat dominum in censuras incidere, remissiuè. 2.110.1.12
 Procurator, seu factor recipiendo censum, seu pensionem non præiudicat domino, quin possit caducitatem incursum declarare. 2.154.1.120
 Procurator deputatus à multis patronis ad præsentandum potest vnum ex dictis constituentibus præsentare, modo comparuerit nomine omnium. 2.367.2.4
 Procurator constitutus à patrono ad præsentandum non potest se ipsum præsentare. ibid.6
 Procurator non admittitur ad prosequendam accusationem criminalem, licet possit allegare causam absentiae, seu alias exceptiones non tangentes crimen propositum, & qui iurauit stare mandato alicuius non admittitur ad accusandum illum, si virtute iuramenti sibi fuit iniunctum, vt non accusaret. 3.8.1.1
 Procurator in causis criminalibus non admittitur. ibid.2
 Procuratore admissio in criminalibus parte non opponente processus cum eo factus non est nullus. 3.9.1.4
 Procurator in criminalibus admittitur ad allegandas causas absentiae, & iusta impedimenta facti, vel iuris. 3.9.1.8
 Procurator in criminalibus an admittatur ad allegandas exceptiones, quæ tangunt crimen, ostenditur. ibid.9
 Proditione, aut ex insidijs vulnerans, an sit ab Ecclesia excommunicatus, remissiuè. 3.93.1.7
 Proditor, & per insidias delinquens non gaudet Ecclesiæ immunitate si ad eam confugiat. 3.92.2.4
 Proditoris quæquam occidere, aut per insidias, idem est. 3.93.1.5
 Proditorium homicidium est cædes hominis nihil tale suspicantis. 3.93.1.6
 Proditorius homicida quis dicatur, ostenditur. 2.447.1.46
 Prodigus est, qui dat danda, & non dando. 1.74.1.4
 Prodigus, cui bonorum administratio interdicta est, ad emphyteusim nominatè non potest. 2.156.1.45
 Proditio quarta testium dari debet cum solemnitate legali causa legitima non refragante, aliàs legitime appellatur. 1.537.2.1
 Productionem quartam negare poterit iudex si ei videretur sufficere testes receptos. 1.532.1.4
 Proditio quarta testium quomodo & quando concedenda sit. 1.545.2.12
 Professio non animo, sed tantum verbis facta ob metum mortis ab alio incussum inualida est. 1.320.1.2
 Professio facta per dolum an vitietur si in hominem prudentem doli merito caderet. 1.325.2.2
 Professio non præsumitur, sed probanda est quoties facta negatur. 1.541.2
 Professio tam virorum quam mulierum attento Concilio Tridentino prohibetur ante decimum sextum annum expletum, & quæ antea fieret decernitur nulla. 2.262.2.3
 Professio emissã in suprema, & vltima die anni decimi sexti augeat, remissiuè. ibid.4
 Professiones tacitæ an post Concilium Tridentinum aliquam vim habeant, ostenditur. 2.264.1.3
 Professio tacita vt inducatur sufficit, vt sola illius Religionis consuetudine actus, quibus quis se ingerit, sint professorum proprii. ibid.5
 Professio facta in religione Minorum ante decimum octauum ætatis annum, sed tamen post 16. an valeat, remissiuè. 2.265.1.4

Index Rerum, & Verborum,

- Professio facta ante decimum quartum annum non obligat, post
decimum quartum vero, si sit per susceptionem habitus pro-
fessorum etiam obligat, nisi detur persecutio tridui. 2.166.1.1
Professio tacita in aliqua Religione ex eo facta censetur, cum
quis sciens, & prudens desert sponte triduo distinctissimum
professorum habitum. ibid. 4
Et ad illam an requiratur tridui persecutio in actu
exercitio, ostenditur. 2.266.2.5
Professio facta sine susceptione habitus Religionis valet. 2.269.
2.1
Professio quando est irrita defectu solius potestatis in admi-
tente an satis sit ad eius valorem, ut is ratam eam habeat non
mutata priori professi voluntate per actum contrarium, osten-
ditur. 2.270.1.7
Professio non est necessario facienda in Monasterio, sed potest
vbiq; fieri. 2.270.2.8
Professio furtivi an ratificetur si ille sic professus postea ad sa-
nam mentem rediens, consensitque professionis a se emisse,
contradicit, aut habitum professorum non deponat, ostendi-
tur. 2.271.2.3
Professio nec fieri, nec recipi debet infra probationis annum, fa-
cta tamen nullo nouitatis tempore elapso volentibus noui-
tio, & monasterio tenet de iure communi. 2.272.1.1.2
Secus attenda dispositione Concilij Tridentini. ibid. 3
Professio non irritatur morbo etiam grauissimo. 2.272.1.1.2
Professionem faciens ad obseruantiam Regularem compelli-
tur licet in claustrum nunquam permanferit, sed in saeculo, & suis
bonis vltus fuerit. 2.374.1.1
Professio facta per verba expressa fortior est, difficilique reuoca-
tur, quam tacite per delationem, & assumptionem habita-
2.281.1.1
Professionis tuenda coniectura & signum est quando desertur
solus habitus professorum. 2.281.1.6
Professio Religionis Christi priuilegio ex solo iure diuino posi-
turi matrimonium ratum dirimit. 2.292.1.10
Professio coniugis altero iuvene, & suspecto de incontinentia
non proficere, sed manente in saeculo cum voto castitatis, an
valida sit, ostenditur. 2.293.1.3
Professio coniugis solemniter facta de licentia spontanea alteri-
us qui manens in saeculo continentiam non promittit, est va-
lida. ibid. 3
Professio coniugis facta de licentia alterius non vouentis casti-
tatem, valet. 2.293.2.3
Professio vitae eremiticae non dirimit matrimonium ratum. 2.
295.2.4
Professio dolo graui extorta de licentia alterius coniugis, non
habet vim voti simplicis, sed solius castitatis quoad abstinen-
dum a debiti petitione. 2.296.2.3
Professione Religionis obtinetur plenissima omnium criminum
antea commissorum condonatio. 2.307.1.5
Professio facta cum condonatione, pacto, seu modo de retinendo,
seu habendo proprio non valet. 2.325.2.7
Professio an & quando potuit fieri in manibus Episcopi, remissi-
ue. 2.323.1.3
Professio ea conditione facta ut proficiens domi maneat, & certa
suorum bonorum portionem habeat ad necessaria vitae subsi-
dia ex Abbatis voluntate pendente, valida est. 2.324.2.2
Professio simoniace in Religione facta, est valida. 3.30.2.1. & 3.
31.1.4
Professio facta per excommunicatum tenet. 3.316.2.7
Vide *Metus*.
Professus qui non fuerit in religione non potest ad illius Abba-
tias, Praefecturas, aliaque beneficia administrationem habere
assumi. 1.129.2.2
Professus solemniter de licentia spontanea uxoris, quae manens
in saeculo continentiam non promittit, ad eius petitionem, non
potest reuocari iure actionis, sed ex solo iudicis officio. 2.
293.1.4
Professus religionem vxore viuentem, & dissimulante, & mortua
ad saeculum redire non potest. 2.294.1.1.2
Professus sola traditio non sufficit ad valorem professionis, sed
oportet quoque adesse personam habentem potestatem acce-
ptandi nomine ipsius religionis. 2.270.1.3
Prohibitio generalis etiam minima comprehendit. 2.45.2.3
Prohibitiones variae expectatiuarum ad beneficia vacatura re-
feruntur. 2.82.2.3.4
Prohibitio contrahendi in secundo & tertio genere affinitatis,
tollitur, & etiam illa, quae erat inter filios secundarum nup-
tiarum cum consanguineis primi mariti mortui, & statuitur
ut deinceps prohibitio coniugij vltra quartum consanguini-
tatis, & affinitatis gradum non extendatur, constitutionibus,
& longinqua consuetudine in contrarium non obstantibus. 2.
554.1.1
Prohibitio de non ferendis armis ad Saracenos, intelligitur de
inimicis nominis Christiani, qui actu, vel habitu habent bel-
lum cum Christianis, 3.56.2.8
Prohibitio, & praecipuum Ecclesiasticum non sepeliendi excom-
municatum in loco sacro, quare introducta, ostenditur. 3.216.1.4
- Prohibito* vno omnia prohibentur per quae perueniunt ad illud
1.14.1.5 & 1.228.1.5
Prohibitum nonnunquam intelligitur, quod non inuenitur
cessum. 1.14.1.5
Prohibitum ad tempus post illud videtur esse permissum
1.28. & 3.167.1.1
Proles illegitima est quam viro viuentem vxor ex adulterio
cepit siue cum adultero, siue cum viro mortuo. 2.771
Promissa sub fide idem operatur, quod iuramentum ad obli-
gationem. 2.771
Promissiones factae à Principe saeculari ante electionem
cantus postea sequuta electione. 2.771
Promissio facta per verba generalia, & adulterio, non tenet
obligationem aliquam. 2.771
Promissio benefici vacaturi non valet. 2.771
Promissio benefici vacantis, an & quando obliget. 2.771
Promissio de vendendo emphyteusim potest fieri irregulariter
minore. 2.771
Promissionis causa cessante, cessat & ipsa promissio. 2.771
Promissio alterutius de contrahendo cum ea quam pollicetur
adulterium, non inducit impedimentum nisi ab altera ex-
se accepta sit. 2.771
Promittens coram aliquo iudice singulis & consumer sit in non
compendio excommunicari potest, non vnum beneficium
priuari. 3.370.2
Promittens soluere aliquam pecuniam summam tenetur solu-
ere in pecunia numerata. 1.449
Promittens stare iudicis sententiae, qualiscunque illa erit, ad
potest appellare. 1.449
Promittens aliquem non molestare non prohibetur eum mole-
stare de iure. 1.449
Promittens contrahere matrimonium sub illa conditione, ut
pa dispensauerit, potest pariter etiam post obitum
penstationem, non tamen in radice. 2.182.1
Promittens per fidem, scilicet humanam, si non adimplat, non
erit peius, sed ratione violatae fidei peius, reputatur
que infamis inter homines. 2.182.1
Promittens aliquid absolute, si contingat postea illud fieri
sententiam malam non tenetur promissum implere. 2.182
2.2
Promissus ad sacros Ordines inualidus, vel ante potestatem
trahit validè matrimonium. 2.182.1.4
Promittendus ad Episcopatus culmen debet omnes 30. annos
exatis annum. 2.182.1.4
Promissio tacita ex processu ad vicerum alium sufficit
per emergentibus. 2.182.1.4
Promissum declarat decisionem. 2.182.1.4
Promissa quare non acceptus in patria sua, ostenditur ex iudicio
Thoma. 2.182.1.4
Promissum solum non inducit voti obligationem nisi promissum
ne firmetur. 2.182.1.4
Propositum nullum quantumvis firmum aliquem voti obliga-
tionem inducit nisi promissione firmetur. 2.305.1
Propositum quale voto sufficit quando promissione firmatur
ostenditur. 2.305.1
Proprietatis nomen, cuiusque significatio. 2.771
Proprietatis defectus notorius repellit à petitione possessionis
beneficij. 1.182.1.4
Proprietatis nomen & dominium vtrum differant, an vno quo
eodem accipiantur, ostenditur. 2.771
Proprietatis aliquando dicitur plena, interdum reata. 2.771
Proprietatis vitium est peccatum mortale in monacho, nisi
materiam paruitate veniale reddatur. 2.771
Pro rata, quid remissive. 2.771
Prorogantes partes videntur respectu ad qualicumque iudicium
ius prorogauerunt iurisdictionem. 2.771
Prorogare iurisdictionem coram delegato Papae bene licet dicitur
cis, etiam sine consensu Episcopi. 2.771
Prorogatio fit de tempore ad tempus, quando designatur remi-
nus, intra quem finiri debet. 2.771
Prorogatio facienda est ante lapsum terminum. 2.771
Prorogatio de re ad rem non admittitur in iurisdictione consi-
naria. 2.771
Prorogatio quot modis fieri debeat, remissive. 2.771
Prorogatio iurisdictionis non censetur diuersa iurisdictione. 2.771
Prorogatio vis, & effectus in Doctore dispensante, vel
qualis. 2.771
Protestatio contraria facto non suffragatur. 2.771
Protestatio non est necessaria cum aduersarius non repugnat. 2.771
Protestatio ubi prodesse non potuisset impune omitti potest. 2.771
ibid. 6

BARBOSA
Iulius Can
TO. 2. 1. 3.
C. VI

Collectan. in quinque libros Decretal.

Protestatio ut noceat requiritur expressus consensus eius, cui fit, nec sufficit, si simpliciter taceat. 1.130.1.6
Protestatio post factum non prodest. ibid. 2.7
Protestatio contraria facto non suffragatur. 1.139.1.9
Protestatio facienda est illi, cui negotium principale tangit. 1.273.2.14
Protestatio non est necessaria ubi impeditur non facit id ad quod tenebatur. 1.131.1.5
Protestatio valet quando quis metu mortis cogitur matrimonium inire, & clam protestatur se minime consentire. 1.310.2.4
Protestationes clandestinæ ex causa fieri possunt. 1.320.2.5
Protestatio de impedimento facta congruo tempore, & cum ipsius causa, iuuat. 1.394.1.8
Protestatio necessaria non est ubi impeditur non facit id. quod tenebatur. 1.664.1.5
Protestatio coram honestis viris quomodo facienda quando ob metum iustum appellari non potest coram iudice à quo, ostenditur. 1.724.2.23
Protestatio extrajudicialis non interruptit præscriptionem legalem, siue statutariam. 1.388.1.3
Protestatio, qua alter coniux potestatus est ante matrimonium se nolle per quæcumque verba postea à se dicta matrimonium contrahere, non prodest matrimonio postea inito. 2.488.1.5
Protestatio facta à sponso quod non intendit sponsalia debere transire in matrimonium per copulam subsequentem, nihil valet. 2.119.1.4
Protestellum exhiberi aduersario petenti quando quis cogi possit, ostenditur. 1.559.1.2
Prouentuum appellatione comprehenduntur ex illis prouentientia. 1.19.1.3
Prouentuum appellatione comprehenduntur omnes fructus non solum naturales, & industriales, sed etiam artificiales, & sic fructus pensionis, & distributiones quotidianæ, quibus excommunicatus priuatur. 1.702.2.8
Proverbia vulgaria possunt allegari. 3.60.1.3
Proverbia debent beneficia vacantia ij ad quos prouiso spectat intra sex menses. 2.82.2.6
Proverbia collatio deuoluitur ad Superiorem. 2.83.1.7
Prouincia in vna illud dicitur esse, quod eidem propinquum est. 1.117.2.5
Prouisus prebendarum Ecclesiæ Cathedralis spectat ad Episcopum cum consilio Capituli, vel melius ad Episcopum, & Capitulum infirmum. 2.96.2.2
Prouisio simoniacæ facta ignorante prouiso nulla ipso iure. 3.11.1.3
Prouisio Papæ, vel Legati cum clausula absolutionis ad effectum, &c. est valida. 3.175.2.14
Prouisus, & collatio facta per Ordinarium de beneficio iurisdictionis durante quadimestri an sit nulla, ostenditur. 2.370.1.5
Prouisus prior est preferendus posteriori. 1.581.6
Prouisus ex solo titulo Canonico, veluti qui habetur per electionem, seu confirmationem admittitur poterit ante apprehensionem corporalem possessionem, si modo ab alio non sit occupata. 1.96.2.3
Prouisus à Papa, est preferendus in concursu, data in omnibus paritate. 1.189.1.6
Prouisus à Papa, & prouisus ab Ordinario si sub eodem die, eodemque momento capiant possessionem, preferendus est prouisus à Papa. ibid. 7
Prouisus à poss. flore bonæ fidei præfertur prouiso à proprietario, illoque, cuius conferendi competit. 2.360.1.9
Prouisus de beneficio curato debet saltem esse prima tonsura initiatus, & in ea ætate constitutus, vt intra annum ad sacerdotium promoueri valeat. 3.211.2.18
Procuratio gradatim, & non omisso medio fieri debet. 1.718.2.2
Proximitas quoad Regni successione attendenda respectu ultimi possessoris. 2.310.2.12
Proximi vitam seu bonam, vsque ad occasionem iniusti aggressoris defendere licet, quando aliter illa defensio expediti non potuerit. 3.94.1.5
Pubes sunt quoad matrimonium, qui ex habitu corporis concipere & generare possunt. 2.498.2.1
Pubes cum impubere contrahens nunquam resiliere potest, nisi impubes cum pubes factus fuerit reclamauerit. 2.501.1.5
Pubes prius factus potest statim resiliere, nec teneatur pubertatem alterius expectare, quando sponsalia à principio ambobus impuberibus contracta fuerunt. 2.501.2.6
Pubertatis proximus quando quis dicatur relinquatur iudicis arbitrio. 2.500.2.6
Pubertatem ante non licet resiliere à sponsalibus præsumptis. 2.502.1.2
Pubertati proximus, etiam si doli capax sit, si delinquit, mirius puniatur. 3.164.1.5
Publicanus est pessimum genus hominum. 1.362.2.4
Publicatio, vel publicatio testamenti in certis capitulis non præiudicat volenti testes producere in aliis. 1.516.1.1
Publicatio testamenti Clerici, vel pietatis causa facti, coram

indice Ecclesiastico facienda est. 2.108.1.8
Publicatio attestacionibus non sunt vterius testes alij recipiendi super eisdem articulis. 1.516.1.2
Publicatio castro, seu villa ob delictum patroni delinquentis, cui consistebat iurisdictionis annexum, illud accessorie publicatur. 2.347.1.9
Publice quando aliquid est factum, non ignorantia, seu scientia ipsius facti præsumitur. 1.79.2.15
Puella inter nobiles annos desponsata & traducta, si pubes facta petit licentiam alteri nubendi, non auditur si vir iurat se eam cognouisse, nec auditur si nondum pubes, sed proxima pubertati probetur cognita. 2.500.1.1
Puer simplex & humilis præsumitur quod bonus futurus sit. 1.563.2.1
Pueri & beneficiati, qui non possunt in eadem Ecclesia deferuire, in ea non debent idonei reputari. 2.70.1.1
Pueri dicuntur, qui sunt impuberes, & sic minores 14. annis. ibid. 4
Pueri ad Religionem non admittantur in Insulis ante decimum octauum annum, quia ibi nimia est asperitas. 2.165.1.5
Puer non debet ita seuerè puniri sicut maior, nec pater ex delicto filij impuberes teneatur. 2.163.2.1
Puer septennis & mentiri, & negare, & confiteri potest. ibid. 6
Puer doli capax ex homicidio irregularitatem contrahit. 3.164.2.10
Pueri ratione vrentes possunt ligari censuris. 3.294.1.3
Pueri doli incapaces non ligantur excommunicatione. 3.294.1.6
Pueri censentur rationis compotes in ea ætate, in qua cognoscunt se grauius peccare, & discernere sciunt bonum à malo. 3.184.1.3
Pueri qui in canone inciderunt sententiæ promulgatæ, siue ante, siue post pubertatem, possunt à diocesani Episcopis absolui. 3.371.1.12
Puer doli capax puniri potest. 3.333.1.4
Puniendus est quis in eo, in quo deliquit. 1.141.1.4 & 1.249.2.4
Puniendus est melius, qui prouocatus offendit. 2.437.1.2
Punitur quis melius ob fragilitatem ætatis. 3.333.1.3
Punitur melius ille, qui prouocatus fecit. 3.276.2.4
Pupillus & Ecclesia quatenus teneantur ad restitutionem pretij, & acceptorum ex contractu, quem impugnant. 2.110.1.10
Populi se & sua Deo dicantes Religionem ingredi non possunt. 2.166.1.2
Pupillus non ligatur, nec comprehenditur sub statuto generaliter loquente. 3.164.1.6
Pupillus potest communicare cum tutore excommunicato. 3.315.2.8
Purgatio spolijs in restitutionem bonorum & fructuum consistit. 1.394.2.10
Purgatio vulgaris per ignem, aquam calidam, vel frigidam, remissio. 2.460.2.4
Purgatio Canonica quæ, & an sit in vsu, ostenditur. 3.255.2.2
Purgationem suam qui rite perfecerit, iudex sine mora debet illum declarare innocentem. 3.258.1.2
Purgatio Canonica potest indicari quando contra inquisitum adfuerint indicia ad torturam. 3.259.1.5
Purgatio de necessitate non est indicenda si infamia ortum habet ex probabilibus coniecturis, potest tamen indicari ad instantiam purgandi. 3.160.1.1
Purgatio canonica non indicitur si infamia sit simplex, & absque scandalo. ibid. 4
Purgatio non est indicenda super notorio crimine, & pendente causa super criminibus coram Papæ delegato ab Ordinario, super eis recepta non tenet. 3.261.1.1
Purgatio vulgaris in nullo casu tolerari debet. 3.262.1.1
Purgatio vulgaris in nullo casu tolerari debet, & sententia lata ex tali purgatione est nulla. 3.263.1.1
Purgatio vulgaris olim triplex. ibid. 3
Purgatores debent esse bonæ opinionis. 3.257.1.4
Vide Compurgatores.
Purgatorijs à penis defuncti sacrificijs soluantur. 2.414.1.4
Purus vnusquisque præsumitur, ita vt obiectanti impuritatem incumbat onus probandi. 1.571.2.4

Q

Quadragesima tres, quibus quis ob peccatum aliquod peccare debet, an intelligantur de tribus, quæ veniunt in vno anno, an verò trium annorum, ostenditur. 3.5.1.4
Quæsius à rectore Ecclesiæ tempore promotionis nihil habente, præsumitur de bonis Ecclesiæ acquisitum. 2.196.2.1.1
Quæsius per Episcopum post consecrationem suam, Ecclesiæ sunt relinquenda. 2.197.1.1
Quæsius à Prælato in dubio præsumuntur intuitu Ecclesiæ acquisita. 2.197.2.4
Quæsius de feudo inter clericum, & laicum est determinanda à domino feudi, qui si malitiosè differat determinare, Legatus Papæ, vel Episcopus potest causam determinare. 1.374.1.1

Quæsius

Index Rerum, & Verborum,

Questio principalis si talis sit quod sine articulo a quo appellatum est, expediri non possit, super sedetur. 1.677.1.1
Qualitates sacrae pecuniae qualiter olim permittentur, ostenditur. 3.227.1.15.16
Qualitatem usus qualiter attentio Concil. Trident. prohibetur, ostenditur. ibid.17
Qualitates elemosynarum sine Apostolicis, vel diocesano- rum licetis admitti non debent, nec aliud praedicare possunt quam in forma contineatur literarum. 2.289.1.1.2
Qualitates elemosynarum nomen & usum in Christianae Religiosis locis abolendum praecipit Concil. Trident. ibid.3
Qualitates elemosynarii nullo modo nec per se, nec per alium praedicare debent. ibid.4
Qualitas electa per partem, & iudicem admittenda est. 1.247.2.6
Qualitas allegata necessarii probanda est. 1.483.2.15
Qualitas alicuius rei, per vicum testem probatur. 1.500.2.15
Qualitas probanda est ab eo, qui ea se fundat. 1.541.1.2.7
Qualitas ubi in testes requiritur in superlativo gradu per producentem est omnino articulanda, & probanda. 2.531.1.12
Quantitas probari potest per iuramentum mutuantis probata mutui numeratione per testes, qui non recordantur de quantitate. 1.326.2.3
Quid si testes deponant de venditione, asserentes se vidisse perfectum conuentum de re, & pretio, sed non recordari de quantitate pretii. ibid.
Quarta decimarum, & funeralium praescribitur contra Episcopum si quadraginta annorum spatio non soluatur, & Cathedralis Ecclesia interim non vacuit. 1.619.1.1
Quarta Episcopalis ex quibus relictis non soluatur, ostenditur. 2.221.1.1
Quarta Episcopalis an debeat de relictis pro fabrica, seu re- stauracione Ecclesiae, si illa aedificiis, aut refectorie pariterum non indigeat, remittitur. ibid.3
Quarta debetur Ecclesiae parochiali ab Ecclesia etiam exempta ubi quis sepelitur extra parochialem, vel ex electione, vel ob sepulchrum Maiorum. 2.225.2.2. & 2.229.1.3
Quarta funeralis de iure debetur Ecclesiae parochiali. ibid.3
Quarta nulla debetur de relictis pauperibus in genere. ibid.5
Quarta Episcopalis non debetur quando quis in vita donat Ecclesiae. 2.226.1.2
Quarta Parochialis debetur de omnibus quae obveniunt ratione funeris, seu in die funeris, & de omnibus legatis factis Ecclesiae ad quam quis eligit sepulturam. 2.229.1.2
Quarta decimationum Episcopis debetur ex omnibus decimis Ecclesiarum Parochialium suorum Episcopatum. 1.178.1.8
Quarta decimarum debetur Episcopo. 2.245.1.3
Quarta Episcopalis soluitur Episcopo ex omnibus decimis pertinentibus ad Ecclesias inferiores ad onera Episcopatus sustinenda. 3.240.2.3
Quarta Episcopalis non detrahitur de relictis personis. 3.349.1.3
Quasi, nunquam est expressiva veritatis. 2.246.2.5
Improprietas, & fictionem denotat. 1.367.1.3
Aliquando est veritatis expressiva. 2.448.1.3
Querela dicitur quoties causa elefetur ad iudicem absque appellatione. 1.313.2.8
Querelari an possit pericari in iuramento litis decusio. 1.604.1.3
Qui non potest per se, non potest per alium. 3.157.1.5
Qui tacet, consentire videtur. ibid.6
Quintantus in iudicio producent sine protestatione aliqua, solutiones in ea contentas ratificare videtur, etiam si productio sit facta a procuratore. 1.456.1.4
Quoad, dispositionem restringit ad casum specialem. 3.254.1.4
Quod exinde visum fuerit, arbitrium boni viri important, non autem liberam voluntatem. 1.195.1.3
Quod tibi non vis fieri, aliis ne facias. 1.294.2.3
Quod maritus non conveniatur ultra quam facere possit, quid significet, ostenditur. 2.608.1.9
Quotidie tempus quotidianum & perpetuitatem notat. 1.4.1.27

R

Rapta potest matrimonium contrahere cum raptore, ubi datur libera facultas in contrahendo. 3.128.1.1
Raptus virginum, & adulteri gaudent Ecclesiastica immunitate. 2.448.1.53
Raptor manifestus, vel Ecclesiae violator si resistit, vel de restituendo caver in vita & in morte, ad penitentiam, & ad sepulturam admittitur, alias secus. 3.123.2.1
Raptor non dicitur, ac proinde puniri non debet, qui mulierem rapuit a principio consentientem, ac cum raptore tractantem de insimul contrahendo matrimonium. 3.127.2.2
Raptor an dicatur attentio Concil. Triid. qui rapit consentientem nescientibus parentibus. ibid.3
Raptor cum rapta contrahere non poterat secundum antiquos Canones. 3.128.1.3
Raptor etiam si raptam in vxorem habeat, sit infamis. 3.256.2.2

Raptus etiam proprie dicitur in viris. 3.256.2.2
Raptus non dicitur ubi volens per matrimonium adducitur, tamen cum rapta matrimonium contrahere potest, & consummationem matrimonii, alter sine consensu alterius Religione ingredi non potest. 3.257.1.1
Rasura, cancellatio, vel interlineatura quando falli praesumitur, nem inducant, remittitur. 3.257.1.1
Rasura, vel cancellatio si stat secundum quod colligitur ex quentibus, vel precedentibus, non vitatur in aliquo iudicio. 3.257.1.1
Rasura facit instrumentum suspectum de falsitate. 3.257.1.1
Ratificare potest dominus etiam post senentiam alia peritiam procuratorem. 3.257.1.1
Ratificatio solo temporis cursu praesumitur. 3.257.1.1
Ratificationis praesumptio ex mora annos indicatur. 3.257.1.1
Ratibitio retrotrahitur ad dim. electos indicatur, & modo dato equiparatur, nisi agatur de praesidio tertii. 3.257.1.1
Ratio ubi est eadem, ibi idem ius esse debet. 3.257.1.1
Ratio ubi est eadem, ibi dicitur alibi eadem lex non curari, sed comprehenditur. 3.257.1.1
Rationem ab administrationibus piam locum potest ex- gere Caputulum Sede vacante. 3.257.1.1
Ratio assignatur cur stetur consensio coniugum assensum matrimonium esse contrarium, & non consensum, mat- monium esse dissolendum. 3.257.1.1
Ratio expenditur, quare in donatione Ecclesiae, quam licet de- tinet, in locum religiosum Episcopi consensu accedat, si non ita requiritur in donatione iustitiam facta in lo- cum religiosum. 3.257.1.1
Ratio eadem est, idemque ius de re aud. & de princip. qui augetur. 3.257.1.1
Ratio vera decidendi ad hunc text. quiritur. 3.257.1.1
Rationis implicati propter administrationem suam Regu- rium etiam potest reddere rationes promouendi possunt, si super eis lis mota sit. 3.257.1.1
Rationis publicis adstrictis si fidei iustitiam praesentem, con- ri potest. 3.257.1.1
Rationis obligati qualiter per constitutionem liti V. prob- beatur ordinari, & Religionem ingredi, ostenditur. 3.257.1.1
S. Raymundus de Penafort variis Decretis Episcopi de Ordi- Gregorij Papae IX. in hoc volumine reperi. 3.257.1.1
S. Raymundus reatus fuit in Sanctorum numerum i. C. anno VIII. anno 1601. 3.257.1.1
Reatus criminis actualis quis sit, ostenditur. 3.257.1.1
Rebaptizandi non sunt illi quos domi consuetudo fuisse baptizatos a parentibus, vel obstrictibus, aut ab aliis, sed solum in Ec- clesia suppleudas esse sollemniter. 3.257.1.1
Rebaptizandi non sunt illi, qui nati, & educati fuerunt plurimo annis inter Christianos, & a parentibus Christianis, nisi eis constet eos non fuisse baptizatos. 3.257.1.1
Rebaptizans aliquem sub conditione, quoniam scire esse baptizatum, nonabilem culpam contrahit. 3.257.1.1
Rebaptizans cum peccato mortali, & rebaptizatus irregula- tem contrahunt, quod intellige ut 3.257.1.1
Rebaptizanti publice ministrans irregularitatem incurrit. 3.257.1.1
Recedi ex causa potest a statuto, vel consuetudine iurata. 3.257.1.1
Receptatores haereticorum excommunicantur in hoc text. & in 101.2.5
Receptatores haereticorum excommunicantur in hoc text. & in Bulla Coenae Domini. 3.257.1.1
Receptatores haereticorum, qui dicantur, remittitur. 3.257.1.1
Receptio in sorores ad moniales omnes pertinet. 3.257.1.1
Recepti ultra numerum, non obstante certo Canonico num- mero etiam per Papam confirmato, praesentibus est de se per exerescentibus fructibus, maxime si voluntatem per Can- nicos fuerint recepti. 3.257.1.1
Receptus in Canonicum ultra numerum an habet vocem electione Episcoporum, remittitur. 3.257.1.1
Receptus per litteras Apostol. licet praebendam expetere, et alias litteras hoc supprimentes, in alia Ecclesia recipi non debet. 3.257.1.1
Receptus in Canonicum ex promissione Capituli, debet quare facultas se obtulerit, habere praebendam. 3.257.1.1
Recepto in Canonicum, quoniam cito facultas se obtulerit, debetur praebenda, & interim habebit quotidianas distributiones. 3.257.1.1
Receptus sub protectione Papae per hoc non censetur exemptus. 3.257.1.1
Recepti possunt ex laudabili consuetudine pro spiritibus bus administrandis peti non possunt, antequam administ- tur. 3.257.1.1
Receptientes sortem suam, deductis expensis de possessionibus, fructibus arborum, quas in pignore tenent, possunt restituere dominis restituere debent. 3.257.1.1
Reconueniens non potest iterum a conuentione reconueniri. 3.257.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Reconuenire non potest reus actorem coram alio iudice indicio, nisi pars non apponat, quia tunc valebit processus. 1.389.2.2
Reconuenire ante licentiam contestatam, vel incontinenti post, paria sunt. 1.390.1.5
Reconueniri super proprietate non potest agens possessorio. 1.415.1.4
Reconuentio non datur coram arbitro. 1.445.1.2
Reconuentio fit coram iudice conuentionis. 1.389.1.2
Reconuentio habet locum coram iudice delegato. 1.390.1.5
Reconuentio in criminalibus locum non habet. ibid.7
Reconuentio non admittitur in causa spoliationis, nec in actione de dote, nec in causa appellacionis. ibid.
Reconuentioni locus est etiam si actor à conuentione desisteret. 1.390.2.10
Reconuentio potest fieri in quacunque parte iudicij. 1.391.1.13
Redire Ecclesie patronatæ potest apponere in ea vicarium temporalem sine consensu patroni. 1.216.1.4
Rectores Parochialium, que in nullis diocesi sunt, an teneantur venire ad Synodum, ostenditur. 1.290.1.5
Rektor dissipator beneficij, contumax, & absens potest priuari beneficio. 1.431.1.2
Rektorem Ecclesie parochialis non potest Episcopus ab illius seruitio extrahere, & illum occupare in suo. 2.33.1.3
Rektor curato debetur congruus. 2.40.1.5
Rektor Ecclesie, non obstante consuetudine Episcopi, vel patroni, debet de redditibus Ecclesie sufficientem habere portionem. 2.67.1.1
Rektor Ecclesie potest seruis illius manumittere si ei dederit tantum quod valent duplo plus seruis manumissis, ipsi tamen manumissi, & eorum posterij erunt sub parochio Ecclesie. 2.106.1.1
Rektor Ecclesie si pro facto proprio rem Ecclesie obligauit, cogitur eius heres redimere, & Ecclesie restituere. 2.171.2.1
Rektor beneficij vocatio non requiritur, nec eius consensus, cum illi ad suam vitam non praedicator in vnioue. 2.191.1.3
Rektor Ecclesie dicitur populum regere. 2.337.1.3
Rektor Ecclesie patronatæ licet possit absque patroni consensu Vicarium temporalem, vel ad vitam ipsius Rektoris constituere, non potest tamen absque consensu patroni, etiam cum auctoritate Episcopi perpetuum Vicarium ad Ecclesie ministerium eligere. 2.371.2.1
Rektor Ecclesie patronatæ potest sibi eligere, quos voluerit, ad inferiendum Ecclesie, & illi ministrandum sine patroni consensu. 2.371.2.4
Rectores Ecclesiarum parochialium possunt compelli, vt de redditibus, qui superiunt, teneantur conferre ad constructionem, seu reparationem Ecclesie. 1.434.1.2
Rektor Ecclesie si ab illa non habeat tot redditus, quibus praestare possit talem reparationem, tunc tenebuntur parochiani eam nobilibus, & exemptis. 2.435.1.3
Rektor ab Ecclesia ciuitatis mediante pecunia, & deinde illam Ecclesiam sibi accipiens, est ea deponendus. 3.19.2.1
Rektor Ecclesie, vide **Prælati**.
Recuperanda possessionis remedium non conceditur commendatario si commendat deiectione. 2.7.2.6
Recusari quando a iudice facti sunt impedimenti, terminus assignatus intra quem recusationis negotium terminari debet, ei non currit. 1.716.1.5
Recusari se purgare de hæresi, officio & beneficio debet priuari. 3.259.1.3
Recusari non potest iudex si de consensu partium datus sit. 1.244.1.5
Recusari potest in vna causa qui grauauit in alia. 1.675.1.5
Recusatio in dubio non censetur adempta. 1.39.2.9
Recusatio etiam post conclusum in causa admittitur, si orta sit post litem conclusionem. 1.442.2.3
Recusatio suspendit iurisdictionem iudicis recusati. 1.488.1.25
Recusatio iudicis in scriptis proponenda est. ibid.26
Recusatione iudicis non defertur iuramentum suppletorium. 1.470.2.29
Recusatio iudicis ante alias exceptiones proponenda est. 1.603.2.2
Recusatus potest mittere causam ad superiorem de recusatoris consensu, vt cognoscat de negotio principali. 1.715.1.7
Redditus annui futuris temporibus cedendi, peti possunt vno libello, cum iam cessis, vt iusto tempore sibi soluantur. 1.416.1.10
Redditus annui ob lationem ultra dimidiam, tam ex parte emptoris, quam venditoris rescindi non possunt. 2.127.1.25
Redditus saueratiu impoſitio super emphyteutica irrequisito domino facit emphyteutam incidere in commissum. 2.148.1.14
Redditus beneficii à principio sufficientes si in postfacto minuantur, tunc compelli possunt parochiani ad iustam alimoniam supplendam. 2.172.1.3
Vide Prabenda.

Redeima est contra ius. 2.256.1.6
Redire, indicat ipso iure. 2.170.1.7
Reductio ad arbitrium boni viri quando petitur in aliqua causa compromissa in clericum, & laicum simul, petenda est coram Episcopo iudice clericum. 1.346.2.5
Regalia iura quamvis aduersus Regem præscribi non possunt, præscribi tamen possunt per vnum donatarium aduersus alterum. 1.629.1.7
Regale ius potest præscribi tempore immemoriali. 3.346.2.3
Regni successor tenetur ad debita prædecessoris. 2.185.1.9
Regni successio de se non iure hæreditario, sed sanguinis deferretur. 2.311.2.18.19
Regna Neapolis, Sicilia, Sardinia, Polonia, & Vngaria Imperatori subiecta non sunt. 2.590.1.29
Regnum propter Regis hæresim per summum Pontificem potest ab illo amoueri, & ad ipsum pertinet ius eligendi, si filii, ceterique propinquiore hæretici sunt. 3.72.2.9
Regressus in beneficiis sublati sunt à Concilio Tridentino. 2.412.3
Regula, vtile per inutile, de regulis iuris, lib. 6. non habet locum cum aliquid inducitur pro forma substantiali. 1.122.2.15
Regula Cancellarie referuatio de dignitatibus maioribus, & principalibus locum habet vbi est tantum vna dignitas. 3.334.1.3
Regularis notorie exemptus citatur ab Ordinario, vt compareat in iudicio, non tenetur coram ipso comparere. 1.36.1.14
Regularis vnius Ordinis vel habitus, non potest eligi in Prælatum alterius Ordinis, vel habitus. 1.110.1.4
Regulares in suos vsus conuertere non possunt Ecclesias in quibus obtinent patronatus, & si intra tempus Lateran. Concilij quando vacant non præsentent Rectores ad eas, superior ordinabit easdem. 1.156.1.1
Regulares penitentiam à Sancto Officio ad dignitates & Prælaturas omnino inhabiles sunt. 1.174.1.5
Regulares Sacerdotes, qui laici sacramentum Extreme-Vnctionis sine proprii Presbyteri licentia ministrauerint excommunicationem referuatam Sedi Apostolicæ ipso facto incurrunt. 1.178.1.1
Regularis legitime dispensatus à Capitulo generali ad Prælaturas, si deinde à Religione egredi contingat, & aliam inter, in ea non poterit absque noua dispensatione Prælaturas obtinere. 1.182.1.6
Regulares vtriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis Superioribus. 1.269.1.4
Regularis degens extra monasterium etiam sui Ordinis preterito privilegio tutus non est quo minus si deliquerit ab Ordinario loci visitari, puniri & corrigi valeat. 1.270.1.11
Regulares, siue Monachi indistincte coram suo Abbate sunt conueniendi, vel accusandi, præterquam de grauissimis criminibus depositione dignis. ibid.6
Regulares non possunt appellare à suorum Superiorum iustis mandatis, & correctionibus. 1.274.1.5
Regulares exempti non possunt absque ipsius Papæ licentia renuntiare privilegio exemptionis. 1.385.1.12
Regulares, & Monachi sine suorum Superiorum licentia testimonium perhibere non possunt. 1.398.2.6
Regulares ad monasteria monialium cuiusque Ordinis accedere prohibentur. 2.5.2.3
Regulares in Ecclesiis suis non possunt diuidere parochias, nec minuire redditus, vel portiones, quas consueuerunt dare Parochiis, vel clericis secularibus, qui inserviunt eorum Ecclesiis, nisi ad sit consensus Episcopi illorum. 2.46.2.1
Regulares Canonici Cathedralium Ecclesiarum eiusdem sunt Ordinis & rationis cum reliquis Canonicis Regularibus. 2.52.2.2
Regulares an capaces sint beneficiorum secularium parochialium interueniente superioris licentia, ostenditur. 2.113.1.4
Regulares donare possunt ex causa meritorum. 2.91.2.5
Regulares de iure possunt promoueri ad Ecclesias parochiales seculares, dummodo illarum concurret necessitas, aut utilitas, quibus Regulares præficiendi sunt. 2.325.2.6
Regulares non possunt absque legitima causa à beneficiis electiuis remoueri. ibid.
Regulares lineis non camisis non vestiantur. 2.326.1.2
Regulares de licentia Superioris possunt habere bona factem ad vsum fructum. 2.323.1.3
Regulares licet possint de licentia Prælati habere administrationem temporalem, & vsum quorundam bonorum, non tamen possunt habere dominium & proprietatem. 2.327.1.10
Regularis, qui ad ieiunium Feriæ Sextæ ex obseruantia Regulari adstrictus est, non potest comedere carnes, si in ea eueniat festum Natiuitatis Domini. 2.430.1.3
Regulari accusanti Abbatem debentur expensæ litis, & alimenta & monasterio donec causa finiatur. 3.6.2.3
Regulares in Ecclesiis suorum ordinum prædicantes non obtinent Episcopi licentiam, non ab eo, sed à suis superioribus puniri debent. 3.80.2.45
Regularis Episcopus factus est dominij incapax, & quicquid acquirit, Episcopatu acquirit. 3.232.1.10
Regulares

Index Rerum, & Verborum,

Regulares purgant se de delicto secundum regulam Canonica-
cam. 3.256.1.1
Regulares se ad inuicem percutientes possunt à suis Prælatibus ab-
solui. 3.296.2.2
Regulares se se percutientes per eorum Prælatibus absolui pos-
sunt, nisi excessus extiterit enormis. 3.299.1.2
Relapsi qui dicantur, ostenditur. 3.70.1.15
Relapsus dicitur fugiens à carcere illo effracto. 3.70.2.16
Relapsus dicitur non seruans penitentiam primi ordinis sibi in-
iunctam. ibid.17
Relaxatio iuramenti in foro Ecclesiastico est perenda. 1.573.2.3
Relictum Episcopo contemplatione personæ non diuiditur cum
Ecclesia Cathedrali, secus si contemplatione Ecclesiæ, &c. 2.
2.16.2.1
Relictum pro anima consanguinei, vel amico pauperi, dicitur
relictum ad pias causas. 2.225.2.6
Relicta testamento ab excommunicato ad pias causas an à mi-
nistis Ecclesiæ recipi possint, ostenditur. 3.321.1.4
Religionem professus qui non est, regulari præfectura non est di-
gnus. 1.110.1.3
Religionem professus potest ad Ordines promoueri sine aliqua
illegitimitatis dispensatione. 1.189.2.3
Religionem timore mortis professus, nec postea ratum habens,
potest egredi, & ducere uxorem. 1.340.2.1
Religionis Prælatum potest sibi eligere sepulturam. 2.227.2.6
Religionem nullus intrare potest nisi in ætate legitima, & spon-
tanea voluntate. 2.264.2.1
Religionem profiteri nullus poterat antequam iure communi nisi
quatuordecim annis exactis, & in scæminis post
duodecim. ibid.2
Religionem quis ingredi debet sponte. ibid.5
Religionem ingredi vouens, vel ille, cui relictum fuit legatum
sub conditione ingrediendi religionem, an satisfaciatur si anno
nouitatus exeat, ostenditur. 2.267.1.3
Religio quæ dicitur minor, aut maior, & strictior. 2.268.1.4
Religionis regula quamvis certam proficendi formam præscri-
bat, non sunt eius verba ita necessaria, vt aliàs facta professio
sit irrita. 2.270.2.9
Religionem si quis ingreditur sui compos, & anno nouitatus
in furorem incidit, an tempus futuris computetur in nouita-
tus anno, ostenditur. 2.272.1.4
Religio tota, aut domus religiosa an possit se ad strictiorem
religionem transferre, remissum. 2.275.2.6
Religio strictior quæ dicitur, ostenditur. 2.278.1.18
Religio Minorum sancti Francisci de Paula est archior Reli-
gione Catholicanorum. 2.278.2.1
Religionem ingrediens animo perseverandi, tamen Religioni
in genere etiam alio voto non facto. 2.281.2.4
Religionem ingressus sub conditione est obligatus monasterio.
ibid.15
Religionis licitum est eiicere Religiosum professum tanquam
incorrigibilem. 2.283.1.5
Ad Religionem non dicitur transire qui non proficetur. 2.289.2.3
Religionem ingredi potest vnus coniugum altero inuito ante
condemnationem matrimonij. 2.291.1.2
Religionem ingredi vouens non satisfaciatur Episcopatum susci-
piendo, sed prius debet Religionem intrare. 2.316.1.1.2
Religio S. Basilij, eiusdemque institutio. 2.317.2.2
S. Benedicti. 2.318.1.1.1.1
Cluniacensis. ibid.4
Vallis Umbrosæ. 2.318.2.7
Religionem nouam non licet constituere sine auctoritate Ro-
mani Pontificis, nec in diuersis monasterijs potest quis esse Ab-
bas, vel monachus. 2.335.2.1.1.2
Religionis professio à filio facta eum liberat à patria potestate.
2.389.1.16
Religionis fauore valet donatio inter virum, & uxorem. 2.616.
1.11
Religiosus nondum professus potest in Abbatem postulari, quam-
vis non possit eligi. 1.95.1.2
Religiosus nullus potest esse Prælatum illius Religionis, quam
non fuerit solemniter professus. 1.118.2.4
Religiosos contra prohibitionem sui Prælati ordinari non de-
bet. 1.160.2.1
Religiosos ordinare non possunt Episcopi sine literis, & licentia
suorum Prælatorum. ibid.2
Religiosus contra prohibitionem sui Prælati ordinari non po-
test. ibid.3
Religiosus effectus per simplicia biennio nouitatus anno tran-
acto vota in Societate Iesu emissi, si ab ea retrocedat, à vo-
tisque absoluitur, an reincidat in pristinam irregularitatem
ex defectu natalium insurgentem, quæ iam erat purgata per
illa vota. 1.182.1.9
Religiosi obligatio erga Religionem per sententiam expulsi-
onis tollitur. 1.269.2.3
Religiosi debent habere syndicum, qui causas monasterij agat,
defendat etiam si oportuerit constituto illi salario. 1.320.1.
init.

Religiosi etiam ad testificandum non admittuntur absque in-
mento nisi à partibus remittatur. 1.377.2.1
Religiosus potest esse testis interueniente superiori licentia. 1.
543.2.1
Religiosi possunt adhiberi testes in testamento, in quo vnus
monasterium hæres instituitur est, vel illi legatur. 1.444.4
Religiosorum & mulierum certus numerus in conuictu esse
qui ex propriis monasterijs redditibus, vel constantibus
molyis sustentari possit. 1.444.4
Religiosi diuersi habitus missi ad prædicandum de non con-
suetis, ne populi scandalizentur, debent accipere communem
hoseolum habitum, vt sint conformes. 1.444.4
Religiosi bona licite ex vna religione in alteram diuersi
transfuerunt, quæ prius monasterium ratione eius acquir-
rat, recuperat posterius. 1.444.4
Religiosorum appellacione in stricta dispensandi ratione non
comprehenduntur clerici seculares. 1.444.4
Religiosorum ad præbendam nullus debet in eorum Eccle-
siis institui per Episcopum, nisi prius ei congrua pensio per
Episcopum assignetur. 1.444.4
Religiosi non debent Ecclesiis, vel decimis à laicis sine deo-
sanorum consensu recipere, excommunicatos, vel interdictos
ad diuina admittente, in Ecclesiis quoque quæ ad eos non pto-
no iure pertinent, institueret, vel debeat. sed præbendam
Dioecesis ad eas viros idoneos. 1.444.4
Religiosos piam voluntatem exequutores complere potest
Capitulum Sede vacante ad totidem administrationis ra-
tiones. 1.444.4
Religiosi an sint omnino incapaces beneficiorum secularium
maxime in titulum, remissum. 1.444.4
Religiosus si fideiubeat, vel mutuum accipiat sine licentia Præ-
lati, & maioris partis Capituli, non tenetur Ecclesiæ, & tunc
recipiens puniatur nisi mutuum sit velum in vultum Ec-
clesiæ. 1.444.4
Religiosus fideiussor existeret non potest, absque Prælati, & ma-
ioris partis Capituli licentia. 1.444.4
Religiosus si de facto fideiubeat absque Consensu licentia, in-
ta est fideiussor. 1.444.4
Religiosus non potest mutuum recipere vltra summam com-
muni prouidentia constitutam, nisi Prælati, & maioris partis
Consensus licentia interueniat. 1.444.4
Religiosi taceant, vel expressè professi testari non possunt. 1.444.4
Religiosi etiam ad pias causas testari non possunt. 1.444.4
Quamvis Prælati cuiuscunque Summo Præbende inferiori,
seu Capituli generalis accedat licentia. 1.444.4
Religiosus professus in quacunque Religione ex Summi Pon-
tificis licentia testari potest. 1.444.4
Religiosi interdictionem est eligere sepulturam. 1.444.4
Religiosi de nouitibus, quæ propriis manibus, seu sumptibus
excolunt, decimas solvere tenentur, si pacto expresse ad hoc
teneantur. 1.444.4
Religiosum alienum recipientes absque licentia dimittuntur
superioris peccant mortaliter. 1.444.4
Religiosus exemptus à iurisdictione Episcopi dicitur debet
translati si adfuerit expresse voluntas, consensu Abbatis, &
Conuentus, ac etiam iusta causa. 1.444.4
Religiosus non exemptus à iurisdictione Episcopi minime
dicitur debet translatus ad pacem nisi vltra licentiam Abbatis
& Conuentus, adfuit etiam iusta causa, & licentia Episcopi. 1.
266.1.5
Religioso cuiuslibet licitum est zelo sanctionis vix ad strictiorem
Religionem transire, petita prius licentia sui Prælati, quan-
vis non obtenta. 1.271.2.2
Religiosus translatus ex vna Religione ad aliam debet esse de
nouo nouitius, atque in eadem proficere. 1.279.1.1
Religiosus transiens ad strictiorem Religionem bono zelo, non
tamen petita licentia, ad prius Monasterium reuocari potest.
1.279.2.3
Religiosi fugitiui annuatim sunt requirendi, & cognati verbi
monasterium reuerantur. 1.282.1.1
Religiosos fugitiuos tenentur querere, & reuocare Præbende
Capituli, Abbates, seu Priores. 1.282.1.1
Religiosi professi iusti, & in perpetuum electi, an maneat
votis, & obseruantis Religiosis liberi, ostenditur. 1.284.2.1
Religiosus fugitiuus, & electus, apud alia Monasteria, & alium
Ordinis constitutis submisistranda sunt vix necessaria. 1.284.
2.20
Cuius verò expensis subministrari debent. 1.284.1
Religiosi quamvis sint parum literati possunt promoueri, quæ
in eis magis attenditur vita, quam scientia. 1.315.1.4
Religiosus proprium habens tempore mortis inuentum, non de-
bet in loco sacro sepeliri. 1.324.1.1
Religiosus si inuentus sit in morte cum bonis donationibus, non
propterea præcipiantur debet ecclesiastica sepultura priuari.
nisi contra ipsum prius opponatur. 1.324.1.1
Religiosus proprium habens tempore mortis inuentus, in her-
editate cum illo proprio est sepeliendus. 1.324.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Religiosorum delinquentium multitudini non paritur faciendum contra votum, aut obsequantia Monachalem. 2. 129. 2. 6
Religiosus non dicitur locus nisi Episcopi accedat auctoritas. 2. 333. 1. 4
Religiosi vendicare, vel retinere non possunt Ecclesias sibi concessas à laicis sine diocesani consensu, nisi legitime prescripserint, vel postea diocesanus consenserit. 2. 350. 2. 1
Religiosus factus Episcopus potest licite caribus velci Feria Sexta in qua Natale Domini incidit. 2. 430. 2. 4
Religiosi professi excentes ad audiendas leges, vel physicam, nisi infra duos menses ad claustrum redeant, excommunicati sunt, & in nulla causa parocinarii possunt, & in choro, & in Capitulo, & ceteris crunt vicini, & sine dispensatione Papæ non promouentur. 2. 455. 1. 1. 2
Religiosus, qui non exiit animo audiendi leges, vel physicam, sed postea mutata voluntate permanet extra claustrum principaliter animo eas audiendi, & sic post huiusmodi voluntatis mutationem duos menses extra claustrum moratur, incurrit in excommunicationem comminatum in hoc text. 2. 455. 1. 8
Religiosus claustrum egrediens animo audiendi leges, vel physicam, sed re ipsa non audit, incurrit hanc excommunicationem. ibid. 9
Religiosi Societatis Iesu post emissam tria simplicia vota sunt incapaces matrimonij. 2. 522. 2. 3
Religiosus potest suum Abbatem accusare nulla ad hoc prius impetrata licentia. 3. 2. 2. 2
Religiosus chirurgiam exercens si ex ea mors sequitur, irregularis est, etiam si sit peritus & diligens, & hoc fecerit causa pietatis, sed cum eo post satisfactionem misericorditer potest dispensari. 3. 109. 1. 1
Religiosi possunt facilius quam clerici à suis administrationibus amoueri. 3. 151. 1. 8
Religiosi possunt eligere sepulturam, si sunt in remotis extra sua monasteria. 3. 195. 2. 2
Religiosorum numerus in quolibet monasterio constituendus, quatenus debeat esse ex Conc. Trid. ostenditur. ibid. 3
Religiosus nullo Ordine initiatus, si violenter interdictionem quam penam incurrit, ostenditur. 3. 197. 1. 9
Religiosi etiam exempti Ecclesias, & decimas non debent à laicis recipere sine consensu diocesani. 3. 207. 2. 1
Religionem plantare, seu approbare reseruatum est Summo Pontifici. ibid. 2
Religiosi privilegiati & exempti tenentur vitare excommunicationem, & nominatim interdictos. 3. 209. 2. 13
Religiosi in priuatis Oratorijs publicè pulsare campanas non possunt. 3. 215. 1. 6
Religiosi Monasterium fundare non possunt sine licentia Papæ. 3. 232. 2. 15
Religiosi, quibus à Papa concessum est, ut Ecclesijs eis subiectas possint in proprijs vijs conuocare non auctoritate propria, sed à diocesano loci possessionem illarum Ecclesiarum recipere debent, nisi in privilegio alio aliud exprimat. 3. 237. 2. 1
Religiosus creditus est penitentem decenter si habere licentiam à proprio Parocho, ut illi minisset sacramentum Confessionis, & Eucharistie. 3. 286. 1. 13
Reliquia Sanctorum vendi non possunt, seu passim ostendi non debent, ne circa illas populus decipi possit. 2. 426. 1. 1
Reliquie antiquæ non possunt extra capiam ostendi. ibid. 2
Reliquie Sanctorum venales exponi non debent. ibid. 3
Remedio adipiscende possessionis, & interdicto, Quorum bonorum, agere possunt illi, in quos possessio legis ministerio transferretur. 1. 68. 2. 6
Remedium recuperandæ possessionis competit spolio facto super iuribus incorporalibus. 1. 106. 2. 6
Remedium reintegrandæ possessionis præsumitur spatio triginta annorum. 1. 430. 2. 7
Remedium possessionum ex interdicto Retinendæ intentari potest pro conseruatione iurisdictionis, honoris, & obsequiorum quasi possessione. 1. 483. 2. 11
Remedium recuperandæ possessionis conceditur contra singularem successorem. 1. 700. 1. 4
Remedium lesionis ultra dimidiam tollitur de iure spatio 30. annorum, 15. apud Lusitanos, 10. apud Gallos, 4. apud Castellanos, & 3. apud Valentianos. 2. 118. 1. 35
Nisi deceptio sit enormissima. ibid. 36
Remissio pensionis, seu mercedis fit propter sterilitatem sine conductoris culpa contingens. 2. 136. 2. 1. 2
Remissio pensionis non fit quando sterilitas contigit ex vitio rei proprio. 2. 137. 2. 5
Remissio pensionis, seu mercedis non fit quando calamitas, quæ fructus abstulit, consueta est in illis locis, vel regionibus. ibid. 6
Remissio pensionis denegatur simplici colono partitario. 2. 138. 1. 9
Remissio pensionis fit in emphyteusi si ex ea soluat magna pensio, quæ fructibus respondeat alijs fecus. ibid. 10
Remissio pensionis, ubi est facienda ob causam sterilitatis, intel-
Barb. Collect. Tom. 111.

ligitur pro rata obtingentis sterilitatis. 2. 138. 2. 16
Remissio, quæ fit inter socios, soluit laudemium. 1. 146. 2. 27
Remissio qua soluuntur spontalia, debet esse libera, non metu, aut dolo induta. 2. 457. 1. 7
Remissio decimarum facta à Romano Pontifice, ut privilegium in toto rigore accipi debet, strictamque recipit interpretationem, ac per consequens presentes tantum decimas, non futuras comprehendit. 3. 242. 1. 11
Remittens ius futurum censetur solum remittere illud, quod habet causam de presenti. 1. 146. 2. 3
Renuntians literis ad beneficium, quando dicitur simoniace renuntiare. 1. 58. 1. 2
Renuntians beneficio potest ad illud denuò eligi, vel admitti ex alio titulo superueniente. 1. 146. 2. 2
Renuntians literis beneficialibus non ideo institutioni iam factæ renuntiare videtur. 1. 149. 1. 1
Renuntians per Procuratorem potest renouare eam renuntiationem quando res est integra. 1. 154. 1. 3
Renuntians loco, & dignitati non potest Ordines conferre etiam ex licentia alicuius Episcopi. 1. 167. 1. 2
Renuntians potest beneficium renuntiarum repetere ex noua causa. 1. 59. 1. 6
2º Renuntiare aliquando sumitur pro eo quod est referre, seu nuntiare frequentius tamen accipitur pro repudiare, resignare, vel cedere. 1. 44. 2. 3
Renuntiare, cedere, & resignare inter se confunduntur, & vnum pro alio passim accipitur. 1. 145. 1. 7
Renuntiare quis potest literis ad beneficia, & iuri ad rem absque Superioris licentia. 1. 149. 2. 2
Renuntiare non potest beneficiatus coram laico etiam Notario Camera, vel habente insuperatorem in beneficio. 1. 150. 1. 3
Renuntiare Ecclesiam metu iurans si renuntiaverit, non obstant abiuratione, illam repetere potest. 1. 322. 2. 2
Renuntiare possunt contrahentes matrimonium communicationem etiam inducunt, & statibus legibus, seu statutis eam inducentibus. 2. 609. 1. 8
Renuntiare iuri suo cuiuslibet permittitur. 3. 156. 2. 4
Renuntiare potest Abbatia. 1. 154. 2. 4
Renuntiare potest privilegium in præiudicium exempli. 3. 46. 1. 9
Per Renuntiationem amittit quis beneficium. 1. 30. 1. 4
Renuntiationis materiam qui Doctores tractent, citantur. 1. 144. 2. 2
Renuntiatio desinitur ut sit spontanea iuris proprii dimissio, vel melius ut sit legitima beneficii dimissio à superiore admissa. 1. 145. 1. 4
Renuntiatio beneficii duplex est, tacita & expressa. ibid. 8
Renuntiatio tacita dicitur quæ à iure absque aliqua verborum expressione fieri intelligitur. ibid. 9
Renuntiatio expressa est illa, quæ à resignante verbo, aut scripto iuxta formam à iure præscriptam celebratur. 1. 145. 2. 10
Renuntiatio duplex est, altera simplex & pura, quæ ex mera liberalitate absque vilo pacto, & conuentione fit, altera verò conditionalis, quæ in fauorem certæ personæ, vel sub aliqua conditione celebratur. ibid. 11
Renuntiatio simplex & pura à iure recepta est, & coram diocesano Episcopo fieri potest. ibid. 12
Renuntiatio conditionalis à iure reprobatæ est, de stylo tam Curie à Romano Pont. admittitur. ibid. 13
Renuntiatio iurata non trahitur ad ius superueniens, vel futurum. 1. 146. 2. 6
Renuntiatio beneficii non præsumitur. 1. 148. 1. 2
Renuntiatio ut valeat, oportet eam liberam esse, licet donec rescindatur mero iure teneat. ibid. 3
Renuntiatio non sponte facta per testes probari potest. 1. 148. 1. 10
Renuntiatio simoniaca est nulla, etiam quoad præiudicium resignantis ipsius simoniace. ibid. 12
Renuntiatio beneficii facta in manibus laici non tenet, renuntians tamen est beneficio spoliandus. 1. 149. 2. 1
Renuntiatio coram laico facta non est nulla ipso iure. 1. 150. 1. 5
Renuntiatio conditionalis in fauorem certæ personæ apud inferiores Prælatos absque sabb simoniæ fieri non potest. 1. 233. 1. fin.
Renuntiatio facta cum pacto, ut resignatarius soluat resignanti expensas factas in illo beneficio consequendo, est simoniaca. 1. 300. 2. 3
Renuntiatio litis super beneficio pro pecunia, aut alio temporali est simoniaca, etiam si recipiatur nomine expensarum. ibid. 4
Renuntiatio debet esse libera, & voluntaria. 1. 321. 2. 3
Renuntiatio beneficii metu facta venit rescindenda. ibid. 4. & 1. 431. 1. 4
Renuntiatio beneficii fieri non potest sine superioris auctoritate. 1. 322. 1. 6
Renuntiatio beneficii faciendi coram Episcopo debet esse sine vilo pacto, modo, seu conditione. 2. 59. 2. 3
Renuntiatio tacita in præiudicium renuntiantis idem operatur quod expressa. 2. 103. 1. 5
Renuntiatio casuum fortiorum non comprehendit insolitos, & qui rarissime contingunt. 2. 137. 2. 8
T
Representare

Index Rerum, & Verborum,

Repraesentare dicitur, qui praebetur sensibus corporeis. 2.11.2.3.1
Repraesentationes facere possunt clerici rerum patrum, & solemnitate Fidei nostrae. 2.9.1.6
Reprobatio contra testes in causis summariis non admittitur. 1.53.6.1.6
Reprobatio vnius ex duobus propositis videtur includere approbationem alterius. 1.565.1.3
Reprobatus semel ad aliquam Ecclesiam vicio personae nec ibi, nec alibi potest eligi. 1.94.2.2
Repudi libellum dant inter se Iudaei. 2.552.1.3
Repudium quare fuisse licitum Hebraeis, ostenditur. 2.605.1.17
Repulsa testium sunt defensiones. 1.542.1.2
Repulsa testium si non reperiantur, potest appellari. 1.542.2.4
Requisita sollemnia non praesumuntur intervenisse ex temporis diuturnitate, quando ex inspectione instrumenti apparet eam non intervenisse, aliis secus. 2.129.1.5
Res inter alios acta aliis nocere non debet. 1.306.2.5
Rei ratione sortitur quis forum, ubi res sita est. 1.387.1.8
Rei vendicatione quando agitur, semper designanda est res, quae petitur certo loco, & etiam finibus certis. 1.388.1.1
Rebus Ecclesiasticis potest agi contra quemlibet possessorem. 1.442.1.10
Res libera tradi debet. 1.558.2.4
Res minus valet ex onere abiecto. ibid.1
Rei vendicationem intentans, petendo rem suam tenetur probare dominium ex parte sua, & possessionem ex parte rei conuenienti, siue propriam, siue impropriam. 1.612.2.2. med.
Res iudicata accipitur pro negotio, causa, vel lite, quae inter litigantes coram iudice ventilatur. 1.643.1.8
Res iudicata dupliciter consideratur, aliquando a tempore, quo iudex profert sententiam, aliquando post illud tempus. ibid.9
Et constituitur differentia inter utrumque modum. ibid.10
Res iudicata definitur ut sit res, quae finem controversiarum iudicis pronuntiatione accipit. 1.643.2.13
Rei iudicatae appellacione quae contineatur, ostenditur. 1.644.1.14
Res inter alios iudicata aliis non nocet, nisi ei, qui cum sibi primum actio & defensio competere, sustinuit sequentem agere. 1.667.2.1
Res inter alios acta aliis nocet cum causa sunt connexa. ibid.3
Et in causa filiationis. ibid.4
Res Ecclesiasticae alienari non debent. 2.107.1.2
Rem venalem qui exposuit compellitur ad eam vendendam. 2.124.1.9
Rem donatam uxori propter nuptias si vir habens alia bona, unde vxor possit sibi consulere, eadem consentiente vxore vendiderit, non poterit illa inquietare super ea emptorem, qui spatio triginta annorum non possederit, maxime si pretium fuit conuersum in communem usum viri & uxoris. 2.129.1.1
Rem solitam alienari absque consensu domini potest emphyteuta alienare eo irrequisito sine commissi incursum. 2.151.1.87
Res Ecclesiasticae pignori non debent nisi ex necessitate, & rationabili causa. 2.170.2.1
Res sacrae non possunt pignori obligari. ibid.2
Res sacrae quibus ex causis alienari, seu pignori possunt, ostenditur. ibid.3
Res ad eos pertinere videtur cuius sumptibus fuit aedificata. 2.33.1.4
Rem alienam in consensu domini, potest maritus donare uxori. 2.616.1.9
Res inter alios acta in iudicio aliis praesudicat, & prodest quoad quandam praesumptionem. 3.35.1.5
Res semel destructa, si reficiatur, non dicitur eadem. sed noua, & diuersa. 2.47.1.4
Rei licita dans operam, non tenetur de quacunque crede, quae inde sequatur. 3.104.2.3
Rei licita operam dans, adhibensque sufficientem diligentiam ne alicui noceat, si occidat aliquem, non est homicida, nec peccat. 3.111.2.3
Res transit ad successorem cum suo onere. 3.141.1.3
Reperempta percipit illius iura ta actiua, quam passiva. 3.198.2.4
Res inter alios acta nocet aliis ratione connexitatis. 3.161.1.4
Res omnis per quascunque causas nascitur, per eandem dissoluitur. 3.350.2.1
Rerum Ecclesiasticarum alienationes factae per schismaticos, vide *Ordinatio*.
Rescriptum, seu mandatum speciale derogat generali, etiam si de eo nullam faciat mentionem. 1.29.1.3
Rescriptum Papae, vel Regis intelligitur secundum supplicationem. 1.30.2.9
Rescriptum, ut valeat oportet fieri specificam mentionem de statu causae. 1.31.1.10
Rescriptum ubi copulat duo ad eundem effectum, sufficit vnum probare ob cuius probationem obtinere possit. ibid.11
Rescriptum primum, & non secundum valet si in secundo per aduersarium impetrato non fiat mentio de primo, & si primum fuit impetratum communi consensu partium, non valet secundum impetratum per alteram partem hoc tacito. 2.31.1.3

Rescriptum ad lites posterius non derogat priori super eadem causa ad alios iudices impetratum, in quo illius mentio non fit. ibid.
Ampla licet res integra existat, & si perperam collata sit inchoata. ibid.
Rescriptum ad lites posterius, ut deroget priori debet mentem facere omnium clausulatum notabilium, quae in eo continentur. ibid.
Rescriptum posterius non faciens mentionem prioris an sit iure nullum, ostenditur. ibid.
Rescripto, vel dispositione ubi duo, vel plura sub eadem clausula seu alternatiue proponuntur, sufficit quodcumque ex illis in quo rescriptum verificatur. 1.314.4
Rescripto Papae debet parere is ad quem illud designatur, vel causam rationabilem assignare quare petere non potest. 1.331.1
Rescripta ob importunitatem petentium concessa non sunt conuenda. 1.442.1.1
Rescriptum impetratum, vel concessum non praesudicat causae priuilegiatae, nisi de ea fiat specialis mentio. 1.342.1
Rescriptum non est adimplendum in praedictum rescripto. ibid.
Rescriptum Principis praefertur non facta mentione prioris. ibid.
Rescriptum impetratum ad beneficia non valet si in eo subnotatur dignitas impetrantis. 1.372.1
Rescriptum ad beneficium impetratum non valet tacita impetrantis dignitate. ibid.2
Rescriptum secundum impetratum ab aduersario valet, licet non faciat mentionem de primo, si prima impetratio dolosa vel negligentia non fuit vius illo. 1.372.1
Rescriptum posterius praesuale non facta mentione prioris, quae impetrans per malitiam, vel negligentiam suam vius non fuit intra annum. ibid.
Quae requirantur ut conclusio text. subdit. ibid.
Decisio text. procedit in rescriptis iustitiae, seu ad lites, non vero in rescriptis gratiae. ibid.
Rescripta per quae incerti iudices dantur, vel futura argum committuntur, non valent. 1.382.1
Rescriptum Apostoli, falsa latinitate conscriptum vitatur. 1.39.2.2
Rescriptum contra secundum non potest opponi de taciturnitate primi impetrati per appellatorem, de sua appellacione uero habita mentione. 1.40.1.1
Rescriptum secundum valet non facta priori mentione quando primum erat subreptitium. ibid.
Rescriptum non scribitur pluribus cum eius. Quod si non conuenit, intelligitur tam de impotentia facti, quam iuris. 1.40.2.1
Rescriptum iustitiae concessum contra Petrum, & quodam alio, comprehendit tantummodo personas aequales, vel inferiores Petro. 1.42.1.1
Rescripta diuersa contra vnum super eadem ad diuersos iudices impetrant, & illis viuentibus, petitis eorummodum rescriptis. 43.1.1
Rescriptum praesentans, cuius virtute citatio subsequens est, non potest illi renouari sine consensu partis aduersariae. ibid.
Rescriptum si ob aliquod vitium sit nullum, tunc illius mentio habenda non est in impetratione secunda. 1.43.1.7
Rescriptum ad beneficium impetratum, & de beneficio impetrantis non faciens mentionem, minime valet. 1.44.1.1
Rescriptum debet intelligi secundum ius commune, & eius exceptiones amplecti. 1.45.1.1
Rescriptum interpretatur secundum verisimilem mentem concedentis. ibid.3
Rescripta gratiae per subreptionem obtenta sunt iuramentum, & in rescriptis iustitiae, quae non vitantur nisi a quo exceptio nis. 1.45.1.1
Rescriptum subreptitium, & quicquid ab eo pender, est ipso iure nullum. ibid.7
Rescriptum non vitatur taciturnitas in eo quod si fuisset expressum, fuisset aequale concessum. 1.45.1.1
Rescriptum per quod quis impetravit iudicem lites pendentes, non facta mentione de illa est nullum. 1.46.1.1
In Rescripto lites pendente impetrato mentio facienda est de statu causae. ibid.4
Rescriptum corrumpit quando adest dolus, siue alius Princeps rescriptum concessurus, siue non. 1.49.2.1
Per Rescriptum impetratum contra antecessorem qui facit violentum beneficii occupator, conuocatur successor eodem vicio laborans. 1.50.1.1
Rescripti, seu mandati forma debet praecise, & punctualiter, non autem per aequipollens adimpleri. 1.50.2.1
Rescripta non extenduntur ad res, vel ad personas in eis non comprehensas. ibid.4
Rescriptum cum sit stricti iuris, ad expressa tantum restringitur. ibid.6
Rescriptum secundum valet, licet de primo non fiat mentio, quo vii noluit impetrans intra annum. 2.111.1
Rescripta iustitiae sunt anomalia, secus in rescriptis gratiae. 1.51.2.3

Collectan. in quinque libros Decretal.

Rescripto quando plura narrantur diuersos effectus operantia non sufficit imperantur alterum solum probare ad utrumque effectum consequendum. 1.52.1.1
Rescriptum non valet super restitutione beneficii imperatum quod de causa excommunicationis imperantis non facit mentionem. 1.53.1.1
Rescriptum non vitiatur solum taciturnitate facti, sed etiam silentio alicuius qualitatatis. 1.53.2.6
Rescriptum imperare nulli licet, quod aliquem ultra duas dietas ad iudicium trahat, & quid attentio iure Sixti, ostenditur. 1.54.2.2
Text. iste non habet locum in causis in Romana Curia commissis. ibid.3
Rescriptum duorum occasione, vnius scilicet in causa principali, alterius in causa appellationis si contenditur, non iudex super principali, sed deputatus super appellatione cognoscere debet de validitate appellationis. 1.55.1.1
Rescriptum Apostolicum quo mandatur de beneficio providendi alicui nullum ius speciale tribuit mandatorio. 1.58.2.7
Rescripta subreptitia ad lites non sunt nulla nisi ope exceptionis. ibid.8
Rescriptum, quod procurator reuocatus, & de hoc certificatus, extra iudicium impetravit, non valet, secus tamen si in iudicio, dummodo reuocatio ad noticiam aduersarii, vel iudicis non peruenierit. 1.59.2.1
Rescriptum impetratum contra hominem alicuius diocesis, non extenditur ad hominem eiusdem nominis alterius diocesis. 1.60.1.1
Rescriptum non valet, si Clericus Mediolanensis dixerit se Bononiensem. 1.60.2.2
Rescriptum vitiatur ex errore nominis diocesis, nisi ex circumstantiis constet de corpore eiusdem quo Papa in rescripto tenet. ibid.3
Rescripta delegatoria sunt stricti iuris. 1.61.2.3
Rescripta beneficialia sunt stricte intelligenda. ibid.4
Rescripta sunt stricti iuris, & ab eius verbis non est recedendum. 1.63.2.6
Rescriptum directum excommunicatori vt absoluat excommunicationem si contra Concilium cum excommunicauit, datis executoribus, qui eo non parente exequantur, non excommunicatori, sed executoribus cognitionem demandat. 1.64.1.1
Rescriptum impetrans ad beneficium si dixit se non esse beneficiatum, cum tamen haberet beneficium, licet exiguum, non valet rescriptum. 1.64.2.1
Rescriptum Pontificum ad beneficium ad quod obtinendum proposuerat impetrans se nullum beneficium habere, cum tamen haberet vnum, quamvis exiguum, est nullum. 1.65.1.2
Rescripto Apost. abarentes in casibus hic enumeratis, priuantur commodo rescripti, & condemnantur in sumptibus, & damnis aduersario. 1.65.2.1
Rescriptum cedi non debet. ibid.2
Rescriptum non trahitur ad lites futuras. ibid.3
Rescriptum contra legem etiam non habentem clausulam derogatoriam non valet. 1.136.1.4
Rescriptum recipit interpretationem a persona concedentis. 1.226.1.2
Rescriptum est interpretandum secundum ius, etiam si rescripti verba aliud sentire videntur, & nihil operantur. 1.234.1.4
Rescripta Motu proprio concessa nihil operantur in preiudicium tertij. 1.235.1.5
Rescriptum iustitiae re integra morte Papae illud concedentis extinguitur. 1.237.2.3
Rescriptum Papae, quod sibi mandatur, non exequens graniter puniunt. 1.240.1.11
Rescriptum impetratum ab excommunicato super prosecutione appellationis valet, licet de excommunicatione non fecerit mentionem. 1.240.2.14
Rescriptum secundum prioris reuocatorium quoad processum factum contra tertios trahitur retro. 1.247.2.3
Rescripta sunt stricti iuris. 1.249.1.2 & 1.274.1.3
Rescriptum delegatorium ad certas res, non extenditur ad alias, nisi de partium consensu expresso, vel tacito. ibid.3
Rescriptum iustitiae impetrans vt collega detur Ordinario, lites pendentes coram Ordinario narrare debet. 1.250.1.8
Rescriptum est restringendum. 1.253.2.5
Rescripta delegatoria sunt stricti iuris. ibid.6
Rescriptum Papae datum Episcopo vt corrigat clericos suae diocesis, non dat iurisdictionem super exemptos. 1.279.2.1
Rescriptum vt valeat, debet fieri expressio rei. 1.305.1.4
Rescripti vigore impetrati contra alienantem conueniunt, in quem facta est alienatio rei causa mutandi iudicij. 1.338.2.1
Rescripti praesentatio sufficit ex parte actoris, vt lites contestatio inducatur. 1.401.2.5
Rescriptum concessum cum clausula, *Motus proprii*, de lite excepta mentione non habita, est nullum. 1.456.1.5
Rescriptum impetratum contra consuetudinem & Aylum Principis suspectum est de falso. 1.516.2.3
Rescriptum Apost. propter rasuram in loco non suspecto non censetur vitiosum. 1.553.2.1
Rescriptum impetrans ad delegatum debet facere mentionem de processu, & lites pendentes, quae est super tali causa, alias commissio est nulla. 1.665.1.4
Rescriptum vt valeat debet fieri specifica mentio de appellatione. 1.709.1.9
Rescriptum currit a tempore praesentationis. 1.710.2.8
Rescriptum impetratum contra consuetudinem, & Aylum Principis, suspectum est de falso. 1.737.1.4
Rescriptum non probatur falsum propter paucorum literarum rasuram in loco non suspecto. 1.156.2.1
Rescriptum omne impetratum contra ius, censetur per importunitatem obtentum. 3.260.2.3
Rescriptum Pontificis, & privilegium Principis probat, & tenet, licet in eo de alio fiat mentio. 3.345.2.5
Vide Mandatum.
Reservata, quae Summo Pontifici, & Sedi Apost. in iure reperiuntur, remittuntur. 1.338.1.1
Reservata Principi non veniunt in generali commissione. 1.259.1.3
Reservata Principi ratione dignitatis acquiri possunt per inferiorum praescriptionem tantum temporis, cuius initium memoriam hominum excedat. 3.346.2.3
Non Residens in beneficio, etiam modica estimationis, illo priuatur. 2.32.1.1
Residentia generaliter sumpta dupliciter consideratur, primo materialiter, secundo formaliter. 2.28.1.8
Residentia definitur vt sit assistentia personalis vera, vel ficta, cum exercitio ecclesiastici ministerij in proprio beneficio. ibid.9
Residere tenentur omnes obstricti Canonici & praebendati in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata. 2.34.2.2
Resignans reperire potest beneficium resignatum, quoties renuntiatio fuisset facta vi metu, dolove. 1.154.2.4
Resignare beneficium non potest beneficiatus absque sui Praelati licentia. 1.147.1.2
Resignatio beneficii ab excommunicato vitando facta est nulla. 1.98.1.9
Resignatio beneficiorum coram Ordinariis quomodo facienda, remittitur. 1.147.1.3
Resignatio quando fit coram Ordinario, eius assensus praestandus est unico contextu. ibid.4
Resignatio quando non tenuit, tunc sine noua collatione ad suum beneficium cedens redit. 1.154.1.3
Resignatio est simonica, quae fit cu pactione, & modo. 1.231.2.6
Resignatio beneficii coram Ordinariis alterius gratia, & favore non valet. 1.232.1.8
Resignatio, seu collatio beneficii facta de nocte est valida. 1.242.1.13
Resignatio dicitur simonica, quae fit cum pactione, & modo. 1.300.1.5
Resignatio beneficii dolo facta est nulla. 1.525.2.3
Resignatio beneficii potest per testes probari. 1.530.2.5
Resignationes beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi recipere potest Capitulum Sede vacante. 2.93.1.6
Resilienti absque causa manifesta a sponsalibus non requiritur Ecclesiae iudicio imponitur poenitentia. 2.504.1.3
Resistere, & se defendere aduersus officialem exequentem non licet. 1.129.1.4
Respondens se velle litigare, amplius non potest declinatorias opponere. 2.350.2.5
Td Respondere, duo significat, litigare scilicet, & soluere. 1.382.2.7
Responso facta post spoliolum est nulla, & spoliato danda est restitutio. 1.430.2.4
Responso ita debet intelligi ne respondens incidat in contrarietatem. 1.555.2.19
Respublica, ciuitas, & Vniuersitas gaudent iure minoris. 1.329.1.7
Resp. libera, & perfectae, quales sunt Veneta, Genuensis, & aliae similes possunt vestigia imponere. 2.381.1.5
Restituendi obligatio nulla contrahitur ex praetermissione dignioris, si ei nullum iustitiae ius per oppositionem acquisitionis fuerit. 1.100.1.5
Restituendus in spiritualibus non est fur, & praedo. 1.185.1.5
Restituere dicitur a retro, & statuo, quasi retro statuere, sicut deducere deducitur a retrodare. 1.327.1.3
Td Restituere amplius in iure habet significationem. ibid.4
Restituere quis excusatur propter inopiam, & proprietatem. 1.589.1.3
Restitutio in integrum quando petitur incidenter, non requiritur lites contestatio. 1.282.2.2
Restitutio in integrum non habet locum in spiritualibus. 1.326.1.7
Restitutio praesupponit cessionem. 1.347.1.6
Restitutio enormissima stante laesione peti potest etiam post quadriennium. 1.350.1.16

Index Rerum, & Verborum,

Restitutio conceditur in causa favorabili, etiam semiplene pro-
lata iusta petendi causa. 1.332.2.1
Restitutio in integrum quando petitur adversus sententiam debet
plene, & manifeste constare de lésione ex contrahibus. 1.333.2.9
Restitutio in integrum postulat non est exequenda sententia,
quæ transit in rem iudicatam. 1.334.1.2
Restitutio petita contra Principis sententiam non habet effe-
ctum suspensivum. 1.334.2.3
Restitutio opposita per viam exceptionis contra sententiam,
quando impedit executionem, ostenditur. ibid.6
Restitutio conceditur adversus lapsum tempus ad retrahendam
rem autam oblato pretio. 1.336.2.4
Restitutio in integrum postulanda est ab Ordinario administra-
tionem habente, vel à delegato ab eo, siue hæc causa sit spe-
cialiter delegata, siue incidat in causa generaliter sibi commissa;
ab Ordinario verò administrationem non habente, vel à
delegato peti non debet nisi veniat incidenter. 1.337.1.1
Restitutio in integrum postulanda est ab Ordinario administra-
tionem habente, vel à delegato ab eo. 1.337.2.2
Restitutio denegata Ecclesiæ vltius sibi non conceditur, nisi ex
nova causa, restituitur tamen ad appellandum à sententia de-
negationis. ibid.1
Restitutio vbi semel denegatur amplius cõcedenda non est. ib.2
Restitutio plenaria quæ dicitur, ostenditur. 1.394.1.10
Restitutionem beneficii petenti non obstat renuntiatio facta
post spoliacionem, quia præsumitur non spontanea. 1.430.1.1
Restitutionem beneficii petens non auditur, etiam si spoliatio-
nem probet, si probatur cum sponte beneficium prius resigna-
sse. 1.430.2.1
Restitutio non competit spoliato vbi constat de notorio defectu
proprietatis. 1.432.1.5
Restitutori quoad habitationem, & copulam non est locus an-
te matrimonij consummacionem, secus quoad solam habita-
tionem. 1.434.1.3
Restitutori locus non est in matrimonio, nisi quando constat
de legitimo consensu. 1.434.2.10
Restitutio spoliati debet fieri cum damnis, & interesse. 1.436.1.2
Restitutio minimè est differenda probationibus in promptu pa-
ratis. 1.440.1.12
Restitutio vxoris impeditur propter scititiam viri, & timorem
offendendi eam. ibid.2.4
Restitutio quoad copulam non conceditur quando matrimo-
nium nondum fuit consummatum. 1.440.2.1
Restitutio in integrum minori læso in contracta matrimonij
etiam in dotis constitutione non datur. 1.441.1.8
Restitutio vxoris nondum cognitæ denegatur viro. 1.493.1.2
Restitutionem petens an debeat se læsum probare, ostenditur. 1.
674.1.13
Restitutionem petenti an & quando obstat spontanea abiura-
tio, remissio. 2.79.2.8
Restitutio minoris ita est intelligenda, vt fructus sint ipsi mino-
ri reddendi. 2.114.1.7
Restitutio concedenda est vxori temerè recedenti, si postea re-
diens non admittatur. 2.600.2.10
Restitutionem si petat ille, de cuius crimine in iudicio constat
propter iudicium ordinem non seruatum, non est audien-
dus, sed illum tanquam notorium criminofum debet superior
de nouo priuare. 3.13.1.1
Restitutio ante omnia concedenda non est, cum scandalum inde
est futurum. 3.13.2.7
Restitutio facienda est illi, à quo oblatum est, vel habenti cau-
sam ab eo. 3.99.2.33
Restitutio rei inuentæ fieri debet pauperibus, si dominus facta
diligenti inquisitione incertus est. 3.137.1.2
Restitutio facienda est expensis creditoris absentis, quoties lon-
gè abest à loco, vbi debitor habitat. 3.137.2.1.1
Restitutio adversus sententiam, quomodo alternativè peti pos-
sit, ostenditur. 3.133.1.16
Restitutoris in integrum materiam qui Doctores tractent, ci-
tantur. 1.327.1.2
Restitutio propriè sumpta differt à solutione, & redditione.
ibid.5
Restitutio differt à satisfatione, in foro tamen conscientie fre-
quenter ponitur restitutio pro satisfatione. ibid.6
Restitutio in integrum est reintegrandæ rei vel causæ actio,
seu repõitio in pristinum statum. 1.327.2.7
Restitutoris duo sunt capita, alterum maiorum 25. annis, aliud
verò minorum, & illorum, qui iure minorum funguntur, ve-
luri Ecclesiæ, & similibus. 1.228.1.8
Restitutio in integrum, vide Petitiõ.
Restituuntur in integrum adversus omisam allegationem, proba-
tionem, & lapsum terminum probatorij, minor, vniuersitas,
Ecclesiæ, & alie priuilegiatæ personæ, & intra quindecim
dies post factam attestacionem publicationem restitutionis
beneficium à iudice postulantur. 1.522.1.5
Restitui non potest res ab eo, ad quem cum vicio peruenit. 1.
415.1.3

Retrahi sola res patrimonij, vel generis potest etiam res
démque pretio fuerit vendita cum alia, vel alio nego-
monialibus, dolo etiam, vel fraude non probatis. 1.394.
Retrouenditio non soluit laudemum. 1.440.
Retrouenditio emphyteusis potest fieri inrequisito domini.
1.492.69
Renelare peccatum, & peccatorem pro consilio habendi
modo licet. 3.91.
Renouans procuratorem in contemptum Sedis Apost. & in pro-
iudicium aduersarij, condemnatur in expensis factis ab ad-
uersario. 1.394.
Renouate volens alios ab errore, & cæcitate, se ipsum moneat.
1.394.
In questione Renouationis rescriptum tenetur ad alium
si iudices in cognicione sibi non deferant, nec inueniunt
cordem. 1.410.
Renouationis scientia est necessaria. 1.410.
Renouatio procuratoris non præsumitur. 1.410.
Renouatio mandati antequam perueniat ad procuratorem non
obstat, vt quicquid interim sit, valeat. 1.410.
Renouatio mandati non tenet post conclusionem in causa. 1.410.
Renouatio conclusiois, in causa an probetur ex eo quod per
dicem admittantur articuli partes aduersarij. 1.410.
Reus si obicit actorem esse excommunicatum, & intra terminum
competentem non probat legitime, alius admittatur
contra reum, &c. 1.410.
Reus si recedat à iudicio dimisso procuratore solammodo
agendum contumax est, & condemnatur in expensis. 1.410.
Reus quando iure communi habet duos iudices, poterit alium
ex illis, quem maluerit, eligere ad actionem prosequendam.
383.1.12
Reus non tenetur respondere libello in actione personalium
exprimere causam petendi. 1.391.
Reus si fuerit pet actorem interrogatus an rem petitam possideat
necne, & neget possidere, si postea conuincatur de men-
sione possessione priuatur. 1.407.
Reus non est audiendus de proprietate oppositæ aduersus
petentem restitutionem, nisi actorem confiteatur. 1.408.
Reus qui mitendunt in possessionem ad mandatum iudicis non
admittit, non mulctabitur de Canonica reque: si intra ter-
minum cauet stare iuri. 1.408.
Reus post litem contestatam vbi est contrarius, si iure de
sacris, fieri debet sententia diffinitiva, si non liquet, petens po-
natur in possessione, & pro absente feruntur quæsiuorij
tatis. 1.408.
Reus si non inuenitur, sufficit citacionem ad litem
suam proponi. 1.410.
Reus si ante citationem absuecit, non habet locum in lito
possessionem ex primo decreto. 1.410.
Reo expiente de excommuniacione contra actorem non ob-
stat communionis repositio. 1.406.
Reus in quacunque parte litis excommunicatione contra actorem
obiciens auditur, & si malitiose dilator, in expensis
condemnatur, & datur quod non excipiat, ipse iudex publicus
excommunicationem repellit. 1.410.
Reus dicens se non possidere ad hoc vt absolatur, cum tempore
litis contestate possidere præsumitur, contra ipsam quod de-
lo desistit possidere. 1.410.
Rei iudicatæ exceptio vt obstat quæ concurrebat debet, osten-
ditur. 1.410.
Reo damnato ad traditionem possessionis non sufficit tradere pro-
prios pro ipsa possessione. 1.408.
Reus conuentus coram iudice non suo quando non opposuit
ceptionem declinatoriam ante litem contestatam, sed litem
alias dilatorias & peremptorias, præsumitur tunc consentire
& protogasse iurisdictionem illius iudicis. 1.408.
Reus licet appellat si non auditur expiens procuratorem ad-
ris non habere legitimum mandatum. 1.408.
Reus petens sibi declarari rem petitam in libello non auditur,
licet appellat. 1.408.
Reus criminis ad Ecclesiam confugiens non est violenter ab ea
extrahendus, nec debet amplius prauis criminibus committi
extrahendus, nec debet amplius prauis corporales, et
damnari ad mortem, vel ad aliam partem corporalem, et
men aliter legitime puniendus, nisi in duobus casibus hic
meritis. 1.410.
Reus iniuste contra ordinem iuris interrogatus non tenetur
potest negare se non fecisse crimine, de quo interrogatur. 3.101.
Reus extrajudicialiter prius ab actore monuitur vt restituat
& non ex iuris necessitate. 3.101.
Tâ Rem erit, non sunt late sententia, vel eorum electione
Reges habent ius nominandi Episcopos, vel eorum electione
sensum præstandi. 1.95.2.7.8.69.8.1.99.1.1
Reges Christiani, quibus olim concessum fuit vt regenti qui
fuerint, remissio. 1.97.1.8
Rex non potest Regno seruicium imponere. 1.91.1.8
Rex an, & quando possit Episcopos vocare ad se, illi tenentur
ei obedire. 1.91.1.8
Reges Lusitani quo iure promittere possint in genere Ecclesiæ
sui

Collectan. in quinque libros Decretal.

fui patronatus, & preceptoris vacaturas, ostenditur. 1. 90. 1. med.
Rex non potest immunitatem a soluendis decimis concedere.
2. 339. 1. 4
Vide Imperator, Papa.
Regis vinctio, vide Vinctio.
Rigor opponitur equitati. 3. 316. 2. 6
Roma communis patria est omnium. 2. 387. 1. 7
Romae in xlviii diebus nallum sanum commoratur. 1. 450. 1. 1
Rusticus, & mulier facile excusantur, ne fenus exerceant dicantur.
2. 131. 1. 8
Rustici Ecclesiarum non possunt deferre rura Ecclesiarum, & colere agros priuatorum. 2. 438. 1. 1

S

Sabaudia Dux serenissimus in suo ducatu Imperij, & omnimode potestatis ius habet. 2. 509. 1. 30
Saccharum soluit decimam, & ad hanc effectum reputatur potius fructus naturalis, quam industrialis. 2. 140. 1. 5
Sacerdos benedictus, qui haereticis penitentibus datur, unde originem duxit, remissus. 3. 702. 1. 9
Sacerdos an solo verbo possit facere Papa? 1. 8. 1. 22
Sacerdotis filius potest dici ille, qui natus est ante patris Sacerdotium. 1. 32. 1. 2
Sacerdotis quae scientia sit necessaria, ostenditur. 1. 90. 1. 12
Sacerdos, qui ex iusta causa fecit sibi amputari virilia non est irregularis. 1. 197. 1. 1
Sacerdos omnis quolibet penitentes a quibusvis peccatis, & censuris in articulo mortis absolue potest. 1. 273. 1. 16
Sacerdos domicilium habet in loco beneficii. 1. 387. 1. 14
Sacerdotis praesentia excludit praesumptionem falsitatis. 1. 526. 2. 4
Sacerdotis solo dicto creditur quoad probandum aliquem penitus. 1. 606. 1. 9
Sacerdos sine iusta causa non est deponendus. 1. 646. 2. 1
Sacerdos non debet retinere in domo mulierem suspecta de incontinentia, etiam si sit mater, vel alia consanguinea. 2. 13. 2. 1
Sacerdoti praebenda si assignari iubeatur, praesentandus debet esse Sacerdos in acta praesentis. 2. 49. 1. 5
Sacerdos, qui quotidie celebrare tenetur, an excusetur ratione morbi, ostenditur. ibid. 8
Sacerdos obligatur quotidie celebrare, non tenetur quotidie celebrare, sed quanto frequentius potest, salua honestate. 2. 49. 1. 9
Sacerdos potest recipere pecuniam, vt celebrat Diuina. ibid. 10
Sacerdos pro Missis celebrandis potest perpetuo operas suas locare. ibid. 11
Sacerdos regulariter sumit alimenta de bonis Ecclesiarum, cui seruatur, si habeat. 2. 52. 1. 2
Sacerdos parochialis si corpus eius, qui alibi elegit sepulturam violenter rapuerit, & funus spolauerit, tenetur restituere totum, quod accepit, & perdit quartam Canoniceam. 2. 217. 1. 3
Sacerdos si obligetur a fundatore ad Missam quotidie celebrandam peculiariter, vortum scilicet de mortuis, potest ac debet celebrare de fusto. 2. 401. 1. 3
Sacerdos illis diebus, quibus potest Missam Sancti eod. die curantis celebrare relicta vortu de mortuis, non tenetur collectam pro mortuis, vel Missa vortu, quam potuit, adiungere. 2. 402. 2. 4
Sacerdoti an fas sit in diebus profectis sacrum facere pro sui animi voto, eo praetermisso, quod tempore conuenit, ostenditur. ibid. 5
Sacerdos semper vinum profundere debet, postquam totum accepit: Eucharistiae sacramentum, nisi eodem die aliam Missam debuerit celebrare. 2. 49. 1. 2
Sacerdos, qui inchoata Missa meminit alicuius peccati mortalis, non tenetur illam iam inchoatam relinquere, vt conficatur, nec tenetur ad se vocare Confessarium ad Altare si periculum sit scandali. 2. 407. 1. 5
Sacerdotes, qui sine legitimo impedimento non celebrant in anno sacros diebus festis praepius, an peccent, ostenditur. 2. 410. 1. 12
Sacerdoti cuiuslibet an fas sit Missae sacrificium facere in die Crux Domini, ostenditur. 2. 414. 1. 2
Sacerdos qui sine aqua, & igne, vel in pane fermentato, aut vase ligno sacrificat, ab officio, & beneficio deponitur. 2. 416. 1. 1
Sacerdos Latinus non potest in Ecclesia Latina, & in necessitate conficere in fermentato nisi per Graecam transire. ibid. 2
Sacerdos portans in manibus sanctissimum Sacramentum Eucharistiae gaudet immunitate Ecclesiae. 2. 451. 1. 11
Sacerdos secundis nuptiis benedictionem imperiens in casu non permisso suspensionem incurrit. 2. 617. 1. 3
Ampla etiam benedictio secundum matrimonium a se iusto primo. ibid. 4
Sacerdos secundis nuptiis contrahentium alterius in parochia benedictionem imperiens absque parochi, vel Ordinarij licentia quam poenam incurrat, ostenditur. 2. 617. 2. 6
Sacerdos pro ministracione spiritualium potest aliquid exigere, si ei sumptus defint. 2. 34. 1. 3

Barbof. Collect. Tom. 111.

Sacerdos gratis ministrare spiritualia quando debeat, & possit aliquid accipere titulo sustentationis. ibid.
Sacerdotes diuina donantes ac Sacramentorum ministris seruientes alii debent ab iis, quibus Sacramenta conferunt. 2. 42. 1. 6

Sacerdos non debet poni ad solam mulieris confessionem asserens se commississe adulterium cum Sacerdote, sed sibi infamato potest indici purgatio, quam si praestiterit absoluitur, deficiens vero suspenditur ab officio. 3. 120. 2. 1
Sacerdos compelli non potest ad reuelandum peccatorem, siue peccatum in penitentia confessum. 3. 194. 1. 1
Sacerdos audita in Confessione reuelare non cogitur, etiam si praepereur sub quacunque anathematis administratione, & a quocunque Praelato, etiam summo Pont. ibid. 2
Sacerdotibus Graecis procurantibus, vel studiosis negligentibus oppressionem filiorum, non imponitur penitentia publica, sed debent abstinere ab Altaris officio, & aliter in secreto agere penitentiam, si delictum est publicum debet publice agere penitentiam. 3. 278. 1. 1
Sacerdotis arbitraria penitentia moderari debet secundum quantitatem excessus penitentis, & contritionem, ac circumstantias. 3. 278. 2. 1
Sacerdos proprius sufficienter ad penitentiae Sacramentum ille conferri debet esse, cuius assistentia, siue per se, siue per Sacerdotem a se eam delegatum ad matrimonij validitatem requiritur. 3. 285. 1. 7
Sacerdos proprius existens extra territorium potest absolue, parochianum suum confiteri volentem. 3. 286. 1. 14
Sacerdoti fide digno asserenti mortuum, seu morientem dedisse sibi licentiam de reuelanda Confessione creditur. 3. 287. 1. 22
Sacerdoti non iurato creditur super penitentia alicuius facta. ibid. 23
Sacerdoti dicta in confessione a penitente sine proposito confitendi, & absolutionem obtinendi, an cadat sub sacramentali sigillo, ostenditur. ibid. 25
Sacerdos ciciens Regularem de Ecclesia officia Diuina turbantem excommunicatus non est. 3. 304. 1. 1
Sacerdotis proprii appellatione quis intelligatur, ostenditur. 3. 313. 2. 13
Sacerdos solus potest Sacramentum Extremae Vnctionis infirmo conferre. 3. 337. 1. 1
Sacerdotium per testes singulares probatur. 3. 502. 1. 6
Sacerdotia sine peccato quis petere potest ratione mandati, aut nominationum sine ratione alterius gratiae. 3. 37. 2. 3
Sacramentum coniugij quomodo dicatur apud infideles existere, ostenditur. 2. 603. 2. 3. 4. 5
Sacramenta gratis conferenda, quia pro eis conferendis, non licet aliquid exigere. 3. 281. 1. 2
Sacramenta conferre volenti, nisi dato aliquo temporali, an illud in extrema necessitate, vel ad redimendam iniustam vexationem dari liceat, ostenditur. ibid. 3
Sacramenta sunt liberè conferenda, cogit tamen laicos obseruare laudabiles consuetudines. 2. 41. 2. 1
Sacramenta a schismatico administrata, an & quando valida sint, ostenditur. 3. 84. 1. 3
Sacramenta a Sacerdote parato conferre in peccato mortali potest, quis exigente necessitate petere. 3. 136. 2. 14
Sacrificium oblatum a Sacerdote in peccato mortali existente prodest, & habet suum fructum quatenus nomine Christi, & Ecclesiae offertur. 1. 18. 1. 2. & 2. 407. 2. 8
Sacrificium etiam pro mortuis offertur. 2. 413. 2. 3
Sacrilegium est crimen mixti fori, ita vt pro eo possit quis coram Ecclesiastico, vel seculari iudice conueniri. 1. 375. 1. 4
Sacrilegium committentes sunt per Ecclesiam indicandi. 2. 361. 1. 5
Sacrilegij criminis reus gaudet Ecclesiastica immunitate. 2. 44. 1. 7
Sacrilegium est crimen mixti fori. 3. 205. 1. 9
De Sacrilegio, eiusque speciebus qui DD agant, ostenditur. ib. 10
Sacrilegium committitur a laicis inuasoribus rerum mobilium, vel immobilium, quae in dominio sunt Ecclesiae. ibid. 11
Sacrilegi quae poena puniri debeant, ostenditur. 3. 204. 1. 3
Sacerista ad officium quod spectent, ponuntur. 1. 113. 1. 1
Sacerista quam dignitatem & officium habeat, remissus. ibid. 2
Sacerista potest reuocari. ibid. 3
Sacerista idem est quod Thesaurarius. ibid. 4
Sacerista parentum viri etiam praebet vxori iustam diuertendi causam, ac petendi euitationem securitatis. 1. 434. 2. 7
Sacerista coniugis quando est tacita vt nulla securitatis cautio sufficiens ab alio praestari possit, non est restituendus coniugis spoliatus. 1. 439. 1. 13
Sagittarij, seu balistarij qui sint, ostenditur. 3. 116. 1. 2
Salarium debet habere is, qui rem sequestratam apud se habet. 1. 461. 1. 8
Salarium famulo agro an debeat, remissus. 2. 38. 2. 7
Salarium accipiens ab Episcopo pro seruitio facto in iurisdictione commissa exercenda simoniam non committit. 3. 47. 2. 4
Salaria assignari debent Theologorum Lectoribus, & aliarum facultatum Doctoribus. 3. 50. 1. 4

T t 3

Salarium

Index Rerum, & Verborum,

Salinnia inter regalia connumeratur. 3.346.1.1
Salens cum muliere praegante saltatione immoderata sequuto abortu foetus animati, irregularis est. 3.109.2.4
Salutare excommunicatum quando fit prohibitum, ostenditur. 3.313.1.7
Salus conductus literis quisque fidem habere non tenetur, quando locus non est tutus propter inimicitias. 1.698.2.6
Sancti plures de nuptiis ante matrimonium consummatum vocati referuntur. 2.287.2.3
Sanguis & aqua quae de Christi Latere fluxerunt, quid significant. 2.499.1.1017
Sanguinis effusio propter quam violatur Ecclesia debet secum trahere abundantiam, ita ut non sufficiant paucae guttae. 3.226.1.3
Sanguinis effusio per quam polluitur Ecclesia, debet esse iniuriola. 3.126.1.5
Sanguinis effusio, propter quam polluitur Ecclesia, debet esse publica. ibid.6
Sanguinis, aut seminis effusio, ut per eam Ecclesia violatur, debet fieri intra eandem Ecclesiam, non supra tectum, vel infra Ecclesiam. ibid.9
Sapiens non debet quis esse apud semetipsum. 1.14.2.2
Sapientes audire, & consulere magnum signum bonitatis est. 1.563.2.3
Sardinia, & Corsica insulae fuerunt in patrimonio B. Petri. 1.634.1.2
Sarraceni unde dicantur, remissio. 3.53.1.1016
Sarraceni dicuntur omnes, qui impij, & nefariae Mahometi sectae, atque perfidiae inhaerent. 3.56.1.3
Sarracenus haereticus dici non potest, etiam si negaret articulum Fidei. 3.65.1.2
Satisfactio partis in absolutione ab excommunicatione est iure communi praecipua. 3.343.2.1.2
Scacchorum ludus qualis, & de eius origine, & inuentione, qui Doctores tractant referuntur. 1.116.1.18
Scacchorum ludus nec laicis, nec clericis prohibitus est. ibid.19
Scacchorum, siue laticulorum ludus clericis non est prohibitus. 2.12.1.8
Scacchorum ludus quare literatis non conueniat, ostenditur. ibid.9
Scandali ratione potest Episcopus renuntiare Episcopatu. 1.152.1.14
Scandali materiam tractantes referuntur. 1.617.1.2. & 3.208.2.9
Scandalum quando non prouenit ex culpa habentis beneficium, sed ex improborum malitia, tunc nemo cogitur propria dimittere propter eos. 2.25.2.3
Scandalum quando timetur ex matrimonio inter contrahentium consanguineos potest iudex illud contradicere. 2.489.1.6
Scandali distinctio, diuisio, eiusque materia, remissio. 3.311.1.1
Ad Scandala vitanda multa sunt concedenda, quae alijs non concederentur. 3.35.1.3
Secleris euidentia non admittit excusationem. 3.5.1.4
Schismatum tempora deducuntur de centenaria praescriptione, quae solum currit contra Romanam Ecclesiam. 1.629.2.1
Schisma Graeca vox, Latine scissuram significat. 3.83.1.3
Schisma definitur ut sit diuisio per quam quis se ab unitate Ecclesiae separat. ibid.4
Schisma in quo differat a crimine haerese ostenditur. ibid.5
Schisma datur quoties temere quis desinit summo Pont. obedire, secus si data legitima causa. 3.83.2.6
Schismatis ratio consistit in ea obedientia quae habet annexam rebellionem in Pontificem ex parte sui officij. ibid.8
Schismaticus quando haereticus formaliter dicendus sit, ostenditur. 3.83.2.7
Schismatici an sint excommunicati, ostenditur. 1.87.1.7
Schismatici gesta nullius sunt momenti. 3.84.1.2
Schismatici non sunt irregulares. 3.84.2.5
Schismatici non sunt absolute excommunicati in hoc text. sed solum in Bulla Cene domini. ibid.6
Schismatici etiam post peractam poenitentiam inhabiles sunt ad Ecclesiastic. beneficia obtinenda absque dispensatione. 3.85.1.4
Scholares veteres conductores sunt praefrendi nouis super conductione domus. 2.135.1.2
Scholae ut ibi. ibid.
Scholaris non potest de domo conductae expelli etiam si dominus eam velit pro sua necessitate. 2.139.2.27
Scholaris qui non soluit pensionem potest de domo expelli. 2.141.1.45
Scholasticus incipiens corrumpere virginem, sed non perficiens, non tenetur de defloratione. 3.117.2.6
Scholasticus si iurasset se alibi sumptuum lauream, adhuc ob nouum examen poterit alibi Doctoris insignia sumere. 1.146.2.7
Scholasticus si verberauerit clericum, potest ab illa manuum iniectione in studio a suo Conseruatore Apost. absolui. 1.280.2.5

Ad Scholasticum requisita quae remissio. 1.981.1
Scienter succedens in vitium potest conueniri per seipsum petratum contra violentum. 3.362.2.1
Scienter praesumitur a vitio abstinere. 3.362.2.1
Scientia requisita in Episcopis quanta debeat esse, ostenditur. 9.1.1.30
Scientia, quae requiritur in Episcopis, remissio. 1.100.1
Scientia multa inhat non quidem suo, sed hominum rationi. 1.10. & 1.151.2.11
Scientia praesumitur contra eum, qui ex officio reuocatur retere, & seire. 1.100.1
Scientia quae requiritur in eo, qui in Episcopum est promouendus, remissio. 1.100.1
Scientiae defectus est iusta causa cedendi Episcopatu. 2.10
Scientiae imperfectum potest supplere perfidio chatum. ibid.12
Scientiae defectus impedit ordinari. 1.174.1.1
Scientia per vicum testem probatur. 1.174.1.1
Scientia alicuius, per testes singulares probatur. 1.174.1.1
Scientia in factis vicinorum praesumitur. 1.174.1.1
Scientia certa non praesumitur. 1.174.1.1
Scientia nobilitat hominem. 1.174.1.1
Scientia Canonica Legali, & Doctori iura Canonici Doctorum Legum est praesumenda. 3.51.1.2
Scientia Canonica dicitur quiddam mixtum ex moralibus & Canonibus. 3.51.1.10
Seire quilibet praesumitur, quae in ciuitate notoria sunt, & publica. 3.57.1.7
Seire quilibet praesumitur, quod publice sciatur. 3.57.1.7
Seire, & seire debere paria sunt. 3.57.1.7
Scribere in die festo lucris, seu mercedis causa, non licet ostendere. 1.406.2.6
Scribere, & transcribere. 1.407.1.1
Scripta manu alicuius etiam sine testibus, die & anno, probant contra ipsum. 1.407.1.1
Scriptores, & eorum successores custodire tenentur originalia, & partibus exhibere, alias tenentur ad restitutionem. 1.408.1.3
Scriptura non est de substantia legis. 1.101.1
Scriptura testimonialis non est de substantia legis. 1.101.1
Scriptura an sit necessaria in probanda praesentione. 1.101.1
Scriptura tabellionis non creditur, nisi habeat testem testimonem. 1.101.1
Scriptura licet minus solemniter probat contra praesentem. 1.101.1
Scripturae productae si indirecte contrarietur, an & quando probent, ostenditur. 1.101.1
Scriptura priuata fidem facit. 1.101.1
Scriptura priuata dicitur, quae non est publica, sed a priuatis personis confecta. 1.101.1
Scriptura priuata recognita a parte habet vim confirmationis. 1.101.1
Scriptura priuata recognita a parte operatur effectum ipsius ipsius, & Gallos, ut per eam procedi possit per aduocatum decem dierum. 1.101.1
Scripturae priuatae recognitioni fieri debet per testes qui vident illam scribi, & deponant se illius confessionem interuississe. 1.101.1
Scriptura priuata probat. 1.101.1
Cum diuinitate temporis. 1.101.1
Parte non opponente, etiam si careat die, & consule. 1.101.1
Penes acta de consensu parium lata. 1.101.1
Reperta in archiuo publico. 1.101.1
Stantibus adminiculis. 1.101.1
Scriptura rala praesumitur, & tanquam falsa reici potest. 1.101.1
Scriptura munita sigillo alieno de voluntate signatarii adhibet. 1.101.1
Scripturae priuatae ab eodem productae fidem non faciunt. 1.101.1
Scripturas falsas producentes debet perdere causam. 1.101.1
Scriptura, in qua quid abraham reperitur, nihil penitus probat. 1.101.1
Scripturam producentes videtur approbare, & confiteri omnia in ea contenta. 1.101.1
Vide Privilegium. 1.101.1
Scrutatores tres & non plures debent esse in electione per seipsum faciendae, alias electio non valet. 1.101.1
Scrutatores tres in electione, quae fit per scrutinium de electis, debent esse de Collegio. 1.101.1
Scrutatores ut aliqui extra collegium in electione possint intervenire an consuetudine introducti valeant, ostenditur. 1.101.1
Scrutatores debent interrogare electores, & si non pariter in quem consentiant, & quare, & quo zelo, de meritis, & qualitate illius. 1.101.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Scrutatores ex se, & ore proprio vota exquirere debent. ibid. 20
Scrutatores quomodo se scrutari debeant, ostenditur. ibid.
23
Seruitus publico, an liceat postulantibus variare, ostenditur
1.81.1.14
Seruitio publico aut postquam vota, & suffragia ceperint regu-
lari, non est licitum suffragium semel datum mutare, aut
recusare. 1.136.2.2
Seruitus aliunde cognitum, nisi in Confessione sacramentali,
nullo casu quocunque, etiam superiore iubente, etiam pro fa-
lute & scandalo Regni totius inuito penitente reuelari po-
test. 3.99.1.24
Secretum cognitum in confessione facta laico in extrema neces-
sitate an cedat sub stricto Confessionis sacramentalis sigillo,
remittitur. ibid. 25
Sesui in cunabulis, vel ex iusta causa faciens sibi virilia abscon-
dit, licet promouetur. 1.195.3.1
Secularis potestas qui clericum bannit, condemnari debet per
iudicem Ecclesiasticum, secundum estimationem iniuriae in
expensis, & damnis. 3.206.2.1
Sedes Apostolica quae specialiter reseruauit, non transferuntur
in generali demanatione. 2.59.1.8
Sedes in hac rubr. pro Ecclesia in qua est locus Praelati cuiuscun-
que etiam inferioris. 2.99.2.2
Sede vacante status eius mutari non debet. 2.91.1.1
Sede vacante si scribatur Capitulo, vel gerenti vices Episcopi, vt
praebendam alicui conferat, si creatur Episcopus nondum exco-
municatus, & ad eum spectet collatio praebendarum, illud
adimplere tenetur. ibid. & seqq.
Sedes Apost. & vniuersalis Ecclesiae primatus iure Diuino est in
Rom. Ecclesia. 2.59.1.39
Sedes Apostol. an possit auctoritate Pontificia alio transferri,
ostenditur. ibid. 40
Sedes Apost. non potest errare in approbatione religionum. 3.
207.2.3
Segeres iacentes in agris, & secum in pratis ad locum securum,
licet in festis deserte, si imminet necessitas. 1.407.
1.6
Semestre ad eligendum, seu conferendum a iure praefixum non
currit legitime impedito, nec incipit currere nisi a die notitiae
vacationis. 2.84.1.1
Semestre tempus datum Ordinariis ad conferendum computari
debet secundum Calendarium, & de momento ad momentum.
2.84.2.11
Semestre tempus datum Ordinariis ad conferendum est a tem-
poris vacationis numerandum, & currere incipit ab eo tempo-
re, quo scire potuit, vel debuit Episcopus. ibid. 12
Semina ex predialibus decimis non deducuntur. 2.253.
2.2
Seminis effusio, vide *Sanguis*.
vt *Semper*, aliquando sumitur pro quocunque. 1.330.
1.17
Senectus aetate sit doctior, vsa tutior, & processu temporis sapien-
tior. 1.104.1.5 & 1.526.2.7
Senectus, quae non impedit in totum ex quotionem officij Pa-
storalis, non praebet iustam causam resignandi Episcopatum.
1.146.1.3
Senectus non est sufficiens causa cedendi. ibid.
Senectus qualis dicatur, quae Episcopum impotentem reddit ad
exequendum officium Pastoralis, arbitrio Summi Pont. vel iu-
dicis relinquatur. 1.151.2.9
Senectus facit recedere a regulis iuris. 1.395.2.8
Senectus an excuset in delictis, remittitur. 3.96.2.3
Senex praefertur iunioribus. 1.104.1.4 & 1.141.1.3
Senex est utilis & necessarius Ecclesiae, & ad est periculum in
mutatione. 1.146.1.3
Senex, valentior, & diu absenti ante litem contestatam exa-
minari possunt, si tamen tempore moti iudicij viui, & praesen-
tes sint, vt probent debent denuo recipi. 1.395.2.3
Senex qui dicatur, ostenditur. ibid. 7
Senex non possunt cogi venire ad testificandum. 1.507.2.3
Senex an sint compellendi ferre testimonium inuiti, remittitur. 1.
507.2.5
Senex cogi non possunt venire ad testificandum, sed debet iudex
ad domum illorum mittere pro testimonio ferendo. 1.546.
1.5
Senex praefertur moriturus. 2.313.1.6
Senex ob clerici percussorem excommunicati possunt ab Epi-
scopo absolui. 3.302.1.3
Senex decreuit an sint apti ad contrahendum matrimonium,
ostenditur. 2.559.1.3
Seniores maior fides adhibetur. 1.54.1.2 & 1.504.1.2
Seniorum voces in electionibus sunt praefertendae. 1.104.1.3
Seniores in dicendis sententiis sunt praefertendi. 1.285.1.3
Seniores primo loco sedere debent. 1.295.2.3
Seniores virtutibus praefertuntur excellere, nonnunquam tamen
flagitiosissimi reperiuntur senes. 1.571.1.8
Seniores a longis iniuriis sunt excusandi. 2.313.1.5

Seniores nonnunquam pro dominis vsurpantur. 2.375.2.5
Vide *Antiquior*.
Sensum, non verba considerare debemus. 3.335.1.1
Sententia lata sine probationibus, vel sine causa cognitione, est
ipso iure nulla. 1.26.1.35
Sententia lata tam leui tempore, quod acta verisimiliter videtur
non potuerint, est ipso iure nulla. ibid. 36
Sententia lata contra itylum est nulla. 1.27.1.6
Sententia an valeat, quae fuerit data ab excommunicato de tem-
poris data rescripti, & absoluto tempore receptionis, osten-
ditur. 1.41.1.6
Sententia in fauorem Capituli lata contra Episcopum spoli-
tem, & obtemperat per procuratorem constitutum a Decano, qui
mandatum causae non habebat, est valida respectu Collegij
cui praest. 1.59.2.2
Sententia a non suo iudice lata nullam obtrinet firmitatem. 1.69.
1.2
Sententiae iuste latae ab incompetenti iudice possunt ex eisdem
actis approbati. ibid. 3
Sententia in causa beneficii in rem transie indicatam. 1.113.
1.8
Sententia si semel fuit lata contra opponentem, non poterit am-
plius alius eundem defectum opponere. 1.113.2.15
Sententiarum aequali probabilitate data a parte iuris liberum
erit iudici in iudicando quilibet partem sequi. 1.116.2.
24
Sententia lata aduersus Praelatum intrusum Ecclesiae non pra-
iudicat. 1.127.2.6
Sententia vnius non tenet, quando causa duobus committitur. 1.
236.1.4
Sententia est nulla, cum ab vno tantum est lata, si a tribus ferri
debetur. 1.239.2.4
Sententia regulariter non potest ferri de nocte, & stylo tamen
Curiae hoc non seruatur. 1.242.1.14
Sententia si per iudicem appellationis fuerit confirmata, per ip-
sum est exequenda. 1.246.1.11
Sententia lata per Ordinarium, qui per errorem iudicat vt dele-
gatus, cum non sit, est nulla. 1.247.2.5
Sententiam interlocutoriam quilibet iudex ordinarius reuocare
potest. 1.252.1.8
Sententia excommunicationis prolata a Praelato inferiori, non
potest relaxari ab Episcopo sine congrua satisfactione, &
eiusdem praelati inferioris conscientia. 1.267.1.3
Sententia lata in matrimoniali causa, a qua prouocatum non
est praetextu appellationis corrigi, aut emendari nequit. 1.261.
1.6
Sententia in causa matrimoniali, quae appellatione cessante in
rem indicatam transiit, veritate comperta non nisi remedio
querelae retractari potest. ibid.
Sententia lata super lege dicecesana non praedictat iis, quae sunt
de lege. 1.279.1.1
Sententia stricte debet interpretari. ibid. 3
Sententia etiam expensarum condemnatoria lata contra absen-
tem ex probabili causa legitime per nuntium executam non
valet. 1.313.1.1
Sententia lata contra impeditum ex probabili causa non valet.
ibid. 2
Sententia lata cum procuratore reuocato, & de hoc certificato,
non praedictat domino. 1.313.2.1
Sententia pendente supplicatione mandatur executioni, praestata
cautione quod omnia restituet. 1.333.2.7
Sententia pro parte valet, vel approbati potest. 1.344.1.5 & 1.
345.1.9
Sententiae in iudicatum transactae mentio facienda est in referri-
pro impetrato, alias subreptitium erit. 1.347.1.2
Sententia lata ab incompetenti iudice non valet. 1.353.1.2
Sententia in possessorio ordinario lata est diffinitiva, non tamen
quando summus contenditur. 1.367.1.4
Sententia iudicis an extendatur ad bona alibi sita ostenditur. 1.
381.10
Verum si quis prius bonis ex dispositione iuris communis,
tunc sententia vnius iudicis extenditur etiam ad bona vbi-
cunque sita. ibid.
Sententia ferri non potest in causa restitutionis contra contum-
aciam lite non contestata. 1.293.1.1
Sententia diuortij ferenda inter Indos an seruandas sit integre
ordo iudicarius, remittitur. ibid. 2
Sententia priuationis ob non residentiam minime tenet non
seruata forma a Concilio Tridentino praescripta. 1.396.2.10
Sententia die feriato in honorem Dei prolata inualida est, sicut
executio ex illa proueniens. 1.410.1.12
Sententia in causa haereticis an possit ferri in die festiui, ostendi-
tur. ibid. 33
Sententia excommunicationis lata diebus feriatis in honorem
Dei valida est. ibid. 34
Sententia sola in corporalibus possessionem non transfert ab-
que alio facto. 1.426.2.19
Sententia lata contra illum, cui est collatum beneficium non
T 4 praet

Index Rerum, & Verborum,

- præiudicat quoad proprietatem collatori etiam si sciuerit causam. 1.428.1.4
Sententia lata post reuocationem literarum non tenet. 1.431.1.1
Sententia lata à primis iudicibus reuocatis ante notitiam reuocationis valet. 1.431.2.3
Sententia in causa beneficii non transit in rem iudicatam respectu superioris quominus possit de iuribus partium inquirere. 1.450.2.1
Sententia in causa beneficii lata transit in rem iudicatam. 1.450.2.1
Sententia depositionis, & excommunicationis ferri potest in absentem contumacem, & testes contra illum recipi valent. 1.451.1.1
Sententia post decennium statim habet auctoritatem rei iudicatæ. 1.463.1.1
Sententia per transiitum in rem iudicatam pro veritate reputatur, ius inter partes constituit, ex ea actio iudicati competit, executioni mandatur, & habet auctoritatem iuris. 1.463.1.1
Sententia ubi retractari intenditur non deferunt iuramentum supplementorium. 1.470.1.34
Sententia pro libera ferenda est, cum utriusque partis testes aequales. 1.471.2.6
Sententia secundum medicorum, aliorumque in arte peritorum iudicium lata, an, & quando in rem iudicatam transeat, ostenditur. 1.474.1.6
Sententia ex falsis testibus, vel instrumentis lata, nunquam transit in rem iudicatam. 1.484.2.23
Sententia lata ex testibus corruptis an veniat retractanda, transactaque in rem iudicatam remissiuè. 1.484.2.23
Sententia vique ad triginta annos potest allegari nulla. 1.484.2.26
Sententia ex falsis testibus lata non est nulla, sed iniusta. 1.487.1
Sententia lata sine processu est nulla. 1.487.2.1
Sententia sine actis non facit fidem, nisi sit antiqua. 1.487.2.1
Sententia interlocutoria necessario, non est in scriptis proferenda, licet postea debeat in scriptis redigi. 1.489.2.38
Sententia definitiua in scriptis proferenda est. 1.489.2.38
Sententia non probat acta iudicij, & processum præcessisse, nisi transiit in rem iudicatam. 1.490.1.40
Sententia retractanda est si constat fuisse latam ad dictum corruptorum testium. 1.508.1.1
Sententia diuorij in causa matrimonij per testes corruptos, probata postea corruptione reuocatur. 1.508.1.1
Sententia appellacione venit definitiua, & non interlocutoria. 1.530.2.2
Sententia executionem etiam trium conformium tertius impedire potest, si incontinenti de suo interesse probare velit. 1.536.1.2
Sententia executionem tertius impedire non potest, quando sciuerit litem agitari, & acquiescere donec sententia esset lata. 1.536.1.2
Sententia lata à iudice si per scripturam non apparet, debent recipi testes, & in publicam scripturam redigi. 1.539.2.1
Sententia lata ex falso instrumento valet, & tenet vique quo contrarium probetur. 1.554.1.3
Sententia definitiua ex violenta præsumptione fertur. 1.561.2.1
Sententia definitiua, siue interlocutoria ex violenta præsumptione ferri potest, siue agatur de filiatione quoad possessionem, siue quoad proprietatem. 1.553.2.9
Sententia lata contra Ecclesiam viduam Pastore indefensam non tenet. 1.597.1.4
Sententia quæ per falsa instrumenta, vel alias falsas probationes profertur, non valet. 1.610.2.6
Sententia multis modis sumitur. 1.642.1.2
Sententia strictè sumpta importat assensionem iudicis ad quem tendunt, & ordinantur lites ac processus iudiciorum. 1.642.2.4
Sententia alia dicitur definitiua, alia interlocutoria. 1.642.2.4
Sententia definitiua illa dicitur, quæ terminat causam principalem. 1.642.2.4
Sententia interlocutoria appellatur illa, quæ terminat aliquem articulum causæ principalis. 1.642.2.4
Sententia propriè sumpta definitur ut sit pronuntiatio iudicis litigantium controuersias determinans. 1.642.2.4
Sententia lata contra leges vel Canones non tenet, nec ab ea opus est appellare. 1.644.2.1
Sententia continens expressum iuris errorem est nulla ipso iure, quando error in tenore illius expressus ponitur pro fundamento eiusdem. 1.644.2.1
Sententia in dubio præsumitur iuste lata. 1.644.2.1
Sententia expressè lata contra consuetudinem, stylum, vel alia non valet. 1.645.1.7
Sententia lata contra quascunque leges etiam seculares non tenet. 1.645.1.7
Intellige si sint illius fori in quo sententia profertur. 1.645.1.7
Sententia lata contra quascunque constitutiones non tenet. 1.645.1.9
Sententia lata contra legem loquentem eorummodo in casu, diuerso tamen ab illo de quo agitur, tenet. 1.646.1.12
Sententia potest allegari nulla vique ad 30. annos. 1.646.1.12
Sententia contra leges, canones, & prolatam, est nulla ipso iure. 1.646.1.12
Sententia ex defectu iurisdictionis nulla est. 1.646.1.12
Sententiam à Papa confirmari iuste quis petit si iuste & rationabiliter fuit lata. 1.646.1.12
Text. in præfent intelligitur tantum in confirmatione iustitiae, quæ mediante appellacione vel supplicatione à parte postulatur. 1.646.1.12
Sententia executioni mandari interest Reipubl. 1.646.1.12
Sententia lata contra matrimonium nunquam transit in rem iudicatam, unde quodcumque reuocatur cum consensu de re. 1.646.1.12
Sententia lata in causa matrimoniali non transit in rem iudicatam. 1.646.1.12
Intellige, vt. 1.646.1.12
Sententia pronuntians non esse matrimonium quod est legitimum, vel quæ iure prohibuit admitti, non ita transit in rem iudicatam quin vtiat comperta possit omni tempore retractari. 1.646.1.12
Intellige etiam post longissimum q. 200.000. spatium & etiam si sententia separatiouis per secusum & terram confirmata sit. 1.646.1.12
Sententia prætextu iniquæ consuetudinis lata contra Beneficiam retractatur. 1.646.1.12
Sententia referens se ad instrumentum nullum, est nulla. 1.646.1.12
Sententia iniqua retractatur per superiorum, licet causa fuerit appellacione remota commissa, si autem cont. nec manifestum iniquitatem, est nulla. 1.646.1.12
Sententia lata contra absentem non contumacem in causa matrimoniali non valet. 1.646.1.12
Sententia diuorij in causa matrimoniali tunc lata ad solam iugis consensionem asserentis contrarium non reuocatur, sed interim si statuitur, donec legitime de contrariis doceatur. 1.646.1.12
Sententia in coniugali causa lata non ita efficitur authoritatem forit ut retractari possit quoties compertum fuerit tam errore quodam latam fuisse. 1.646.1.12
Sententia in causa matrimoniali contra vtriusque pollicetur continens irreuersibile per partes vtriusque legitime probata potest retractari, etiam si post sententiam secusum matrimonium ab vtroque, vel altero contrarie conuictum ponatur. 1.646.1.12
Sententia in causa matrimoniali vt retractetur non sufficit quod sit, pro quo lata fuit, confitetur illius errorem, & vtriusque esse in contrarium, nec vtriusque partis consensu. 1.646.1.12
Sententia contra ius litigatoris valet si ab ea infra decem dies non fuerit appellatum. 1.646.1.12
Sententia quæ transit in iudicatum facit ius, & pro vtriusque habetur. 1.646.1.12
Sententia non præsumitur ritè lata, à qua fuit appellatum. 1.646.1.12
Sententia lata si nihil continet iniquum, licet sit appellatum, si non probetur quod iudex non seruauit formam mandati, est confirmanda. 1.646.1.12
Sententia lata non obstante privilegio contra in litigacionem iure tenet, si non appellatur. 1.646.1.12
Sententia rectè, ritèque lata præsumitur propter temporis diuturnitatem. 1.646.1.12
Sententia si præcipit aliquid fieri ad certum terminum, tempore decendi ad appellandum currit à tempore pronuntiationis, autem à die termini: quadimestre tempus quod à lege datur, autem à die termini: quadimestre tempus quod à lege datur, & condemnatis in personali, potest à iudice à causa actuari, & sponte terminum arctatum recipere, non potest post decursum appellare, licet non constet iudicem ex causa terminum abbreviasse. 1.646.1.12
Sententia potest probari per testes, licet non deponat de causis quæ solent iudicem mouere ad sententiandum. 1.646.1.12
Sententia dicitur res iudicata quando ab ea non potest appellari, vel non fuit appellatum infra decem dies. 1.646.1.12
Sententia pro iustitia præsumitur, quando ab ea appellatum non est. 1.646.1.12
Sententia executionem tertius impedire potest. 1.646.1.12
Sententia inter alios lata quando necesse termino, ostenditur. 1.646.1.12
Sententia lata pro, vel contra Regem successioni nocet, & perit. 1.646.1.12
Sententia lata pro, vel contra Regem legitime lata pro, vel contra potest dicat. 1.646.1.12
Sententia in causa maioratus legitime lata pro, vel contra potest dicat. 1.646.1.12
Sententia lata contra feudum possessorum, successorum iur. vel ei præiudicat. 1.646.1.12
Sententia lata contra possidentem naturaliter, non præiudicat possidenti civiliter. 1.646.1.12
Sententia lata contra principalem rem potest maneri executioni contra eum, qui rem litigiosam emit. 1.646.1.12

Collectan. in quinque libros Decretal.

Sententia lata contra resignantem respectu beneficii resignati possessoris scientie, & patientie, parit erga ipsum, si agere velit, exceptionem rei iudicate. **ibid. 17**
 Sententia lata inter alios in causa status persone prodest, & nocet quando fuisse lata cum principali interesse, vel fuisse lata ad fauorem filij naturalis. **ibid. 18**
 Sententia lata contra principalem citato fideiussore illi nocet. **ibid. 19**
 Sententia lata contra debitorem post contractum pignus nocet creditori, quominus ius pignoris retineat si sciuit causam agi, secus si ignorauit. **ibid. 10**
 Sententia lata pro locatore prodest, & nocet conductori ab eo causam habenti. **ibid. 21**
 Sententia lata contra proprietarium usufructuario scienti nocet. **ibid. 22**
 Sententia causa plenè cognita lata de nullitate inter contrahentes domino quoad laudemij repetitionem nocet. **ibid. 23**
 Sententia declarans aliquem esse nobilem facit ius quoad omnes de familia. **ibid. 24**
 Sententia lata contra hæredem præiudicat legatariis, & fidei commissariis. **1.652.2.25**
 Sententia lata super inhabilitate testatoris ad disponendum an nocet substituto, ostenditur. **ibid. 26**
 Sententia lata in fauorem directi domini prodest habentibus dominium vitile. **ibid. 27**
 Sententia lata contra emphyteutam, vel feudatarium in possessione non nocet dominis etiam scientibus. **ibid. 28**
 Sententia lata contra Prælatum, seu Rectorem beneficii, nocet & præiudicat successoribus. **2.662.2.3**
 Sententia lata ad fauorem, vel contra aliquos alicuius artis, vel officij, prodest & nocet postea venientibus & succedentibus, licet in Sententia comprehensi, & expressè nominati non sint. **1.662.1.28. med.**
 Sententia lata contra ciues, vel homines alicuius loci præiudicat omnibus sequentibus, etiam si non sint hæredes condemnationum. **ibid. fin.**
 Sententia Papæ, vel Principis facit ius, & habet vim legis. **1.664.2.3**
 Sententia secunda in diuersa instantia contra prima lata, tenet merito iure, nec debet infringi, quamvis sit iniusta, ex quo ab ea non fuerit appellatum, præsertim si prima sententia secundis iudicibus non fuit ostensa. **1.665.1.1**
 Sententia nunquam transit in rem iudicatam ubi agitur de periculo animæ. **ibid. 6**
 Sententia contra priuilegium ostensum, vel non ostensum tenet, si ab ea non fuerit appellatum, vel supplicatum. **1.665.2.1**
 Sententia per instrumenta, seu priuilegia de nouo repecta quando retractari debeant, remittitur. **ibid. 4**
 Sententia à qua fuit appellatum retractatur si constat testes ad quorum dicta tantum lata fuisse, conspiratores fuisse. **1.666.1.1**
 Sententia, quæ nitiatur duobus fundamentis, vno vero, & altero falso sustinetur ex vero. **1.666.1.3**
 Sententia reuocata propter defectum iurisdictionis, ut quia vnus ex iudicibus publicè excommunicatus erat, vel propter iuris ordinem non seruatum, iterum de nouo causa principalis est videnda. **1.667.1.1**
 Sententia lata à iudice excommunicato nullius prorsus est momenti. **ibid. 2**
 Sententia interlocutoria & simplex decretum latum à iudice excommunicato est nullum. **ibid. 6**
 Sententia lata à iudice excommunicato an possit per partes ratificari, remittitur. **ibid. 7**
 Sententia ab excommunicato occulto lata valet. **1.667.2.8**
 Sententia inter alios lata nocet scienti, & pro suo interesse non comparet. **1.666.2.2**
 Sententia alicuius censuræ si proferatur post appellationem est ipso iure nulla, potestque clericus pendente tali appellatione celebrare. **1.670.1.4**
 Sententia, seu mandatis iudicis etiam cum iuramento parere promittens non obstante tali promissione, & obligatione, potest appellare. **1.684.1.2**
 Sententia interdicti sicut excommunicationis non suspenditur per appellationem sequentem. **1.692.1.2**
 Sententia excommunicationis, suspensionis, vel interdicti lata sub conditione suspenditur si ante conditionis euentum fuerit appellatum. **1.693.2.1**
 Sententia interlocutoria habens vim diffinitiuæ dicitur illa, quæ pronuntiat quem non esse minoris ætatis. **1.712.2.6**
 Sententia interlocutoria retractari potest quodcumque à iudice. **1.714.2**
 Intellige vt ibi.
 Sententiam interlocutoriam habentem vim diffinitiuæ non potest iudex reuocare. **ibid. 25**
 Sententia conformes quæ dicantur, ostenditur. **1.718.1.3**
 Sententia, vel arbitrium latum contra formam iuris, licet sit confirmatum à Papa, non valet. **1.737.2.1**
 Sententia vnales sunt nullæ. **2.8.1.11**

Sententia venalis arbitri est valida. **2.8.1.16**
 Sententia facit rem notoriam. **2.18.1.3**
 Sententia lata contra vnum non nocet alteri, qui non fuit in lite. **2.60.1.1**
 Sententia priuatoria post contumaciam sequi debet, vt clerici absentis, ac contumacis beneficium alteri conferri, siue ad ipsum eligi possit. **2.34.2.3**
 Sententia super possessorio lata dicitur interlocutoria. **2.79.2.6**
 Sententia lata super beneficio ecclesiastico, an transeat in rem iudicatam, ostenditur. **2.81.1.4**
 Sententiam non irritat causa vna vera, & vna falsa. **2.88.1.4**
 Sententia lata contra Ecclesiam viduatam Pastore indefensam non valet. **2.91.2.6**
 Sententia non committitur dum emitur locus sepulture honoratior ob rationem, & respectum aliquem temporalem. **2.230.2.5**
 Sententia diuortij lata si coniux innocens monitus velit adulterum sibi reconciliare, potest adulter statum mutare proficendo, & semel iam professus reuocari non potest. **2.298.1.4**
 Sententia iudicis desideratur, vt licita sit habitationis separatio. **2.298.2.6**
 Sententiam sanguinis nullus clericus dicere, aut proferre potest, nec sanguinis iudicium agitare. **2.460.1.2**
 Sententia in causa matrimoniali lata à Canonum imperio valet. **2.550.2.5**
 Sententia, quæ per euidenciam facti nulla est, nunquam transeat in rem iudicatam. **2.564.1.8**
 Sententia vitatur & est nulla si iudex in ea referat se expressè ad acta, & ex illis appareat de errore ipsius iudicis. **ibid. 9**
 Sententia matrimonij non transit in rem iudicatam à quædendo appellatum non est, vel duplici sententia confirmata. **2.565.1.18**
 Sententia iudicis desideratur vt licita sit thori separatio. **2.599.1.2**
 Sententia lata in causa criminali an præiudicat ciuili, remittitur. **3.4.1.5**
 Sententiam super notorio ferenda est. **3.5.2.7**
 Sententia vt valeat debet esse conformis libello. **3.35.2.4**
 Sententia verba obscura interpretantur iuxta conclusionem libelli, limita in criminalibus. **ibid.**
 Sententia lata ab excommunicato est nulla. **3.60.1.36**
 Sententia corporis afflictiva non est mandanda executioni eo die, quo condemnatus ad mortem, sumptus sanctissimum Euchari- stia sacramentum. **3.129.1.4**
 Sententia potest allegari nulla visque ad triginta annos. **3.151.2.7**
 Sententia lata per falsas literas non debet executioni mandari. **3.152.1.1**
 Sententia falsa non est exequenda. **ibid. 2**
 Sententia ex falsis instrumentis nunquam transit in rem iudicatam. **ibid. 3**
 Sententia Ordinarij lata in exemptum tanquam ab incompetente iudice probata est nulla. **3.190.1.4**
 Sententia iudicis neque extra territorium, neque eos, qui subditi non sunt, ligare potest. **3.209.2.17**
 Sententia nulla nunquam transit in rem iudicatam, nullaque indiget reuocatione. **3.258.1.3**
 Sententia quando est ipso iure nulla, potest reuocari per iudicem, qui eam tulit. **3.263.1.2**
 Sententia, quam pars iniusta proficetur, non debet exequi. **ibid. 3**
 Sententia excommunicationis lata à iudice, qui sit nominatim excommunicatus, & publicè denuntiatus ad præscriptum Concil. Constant. est nulla. **3.331.1.3**
 Sententia diffinitiva ferri potest per verbum *statuo*. **3.338.1.1.1**
 Sententia diffinitiva non est præscriptum executionum. **3.344.2.6**
 Separatio thori propter adulterium vxoris impeditur si vxor ex- cipiat de eodem adulterio viri, vel è contra, declaratur ibi multipliciter. **2.600.1.7**
 Separatio thori propter adulterium, etiam fit, si vir dederit occa- sionem, vt mulier fornicetur. **2.600.2.9**
 Separatione matrimonij facta propter adulterium si innocens coniux fornicetur, reintegratur matrimonium. **3.122.2.3**
 Separatus ob impotentiam, si nubat alteri, cogendus est redire ad primam. **2.563.2.1. init.**
 Sepeliendus in monasterio tenetur relinquere Ecclesiam Parochialem medietatem bonorum, quæ pro anima sua disposuit. **2.225.2.1**
 Sepeliendus vnusquisque de iure est in Parochiali, vel potius in ea, in qua maiores sui sepeliri consueuerunt. **3.247.1.2**
 Sepelientes Parochianum alienum, quem sepelire non debebant, coguntur restituere corpus, & quæ ratione ipsius obtinuerunt. **2.226.2.1**
 Sepeliri potest vnusquisque in sepultura, qua Maiores sui sepeliri consueuerunt. **2.225.1.2**
 Sepeliri in maiorum suorum sepulchro vnusquisque optabile est. **2.226.1.3**
 Seprenarius numerus perfectissimus, & maxima habetur in consi- deratione. **1.401.2.17**
 Sepulchrum

Index Rerum, & Verborum,

Sepulchrum commune esse familiæ probatur ex inspectione litterarum. 2.225.1.5
Sepulchri hereditarii vsus est pretio æstimabilis, & vendi potest pro debitis defuncti. 2.230.2.3
Sepulchrum habens proprium suis sumptibus emptum, vel edificatum pro se, aut suis non committit simoniam si vendat quoad proprietatem habito respectu ad solas expensas in coedificando factas. 2.230.2.7
Sepulcrum alicui vendere prohibetur quando locus sacer est communis ad uelium sepulcras. 1.411.1.2
Sepulcrum non habens, neque eam eligens ibi est sepeliendus, ubi Sacramenta suscipit. 2.225.1.4
Sepulcrum alienam quilibet eligere potest. 2.225.1.5
Sepulcrum eligere potest pater filio impuberi, & dominus seruo pariter impuberi, ubi adest consuetudo. ibid.6
Sepulcrum electio facta alicui monasterio, siue Ecclesiæ, non leganda parochiali quartam funeralem, valet. 2.225.2.4
Sepulcrum hominis non recipit dilationem. 2.226.2.3
Sepulcrum electio omnibus adultis est libera. 2.227.1.4
Sepulcrum libere potest sibi eligere mulier nupta. 2.227.2.1
Sepulcrum electio rebus singularibus probari potest. 2.228.1.2
Sepulcrum Ecclesiastica priuari non debet casualiter mortuus. 2.229.1.1
Sepulcrum Ecclesiastica priuari debent illi, quos constat notorie in peccato decessisse. 2.229.2.5
Item & hi qui post mortem conuincuntur de hæresi. ibid.6
Sepulcrum vendi non potest. 2.230.1.1
Sepulcrum Ecclesiastica priuari debet, qui decimas non soluit, aut restituit Ecclesiæ. 2.249.1.6
Pro Sepulcrum potest aliquid recipi in vim elemosynæ ex consuetudine iam diu obtenta. 3.412.2.3
Sepulcrum Ecclesiasticum priuatur hæretici. 3.80.1.39
Sepulcrum vsus Ecclesiasticæ prohibetur per omne interdictum siue locale, siue personale. 3.213.1.40
Sepulcrum Ecclesiasticæ vsus per omne interdictum siue locale, siue personale prohibetur etiam infantibus vsu rationis carentibus. 3.282.2.10
Sepulcrum Ecclesiasticum prohibitio in tempore interdicti, an locum obtineat in festiuitatibus, quibus Diuina fieri iure conceditur, ostenditur. 3.282.1.11
Sequester probabiliter dicitur a sequendo quod eius qui electus sit utraque pars fidem sequatur. 1.457.2.5
Sequester nomine veniunt interpretes, commissarii, pignores, captores, quæstiones, recuperatores, propriè tamen comprehenduntur illi apud quos res super qua controuersia est, deponitur. ibid.6
Sequester penes quem est beneficium sequestratum, potest ad illud præsentare. 1.460.1.4
Sequester non potest sequestrum susceptum deponere, nisi de mandato iudicis faciat. 1.461.1.7
Sequestratus repetit omnem impensam a sequestrante, quam fecit in conseruatione rei sequestrate, & retinere potest rem ipsam pro melioramento. 1.461.1.9
Sequestratus bonis eorum dominus ex ipsis sub sequestro positus ali debet, & agi potest pro sumptibus lris. ibid.10
Sequestrata villa, vel castro, in quibus consistat iuspatronatus, si durante sequestro vacauerit beneficium, sequester ad illud præsentari potest. 2.346.2.8
Sequestratus bonis semper dominus ali debet de illis bonis sequestratis. 3.7.1.9
Sequestratio ob contumaciam rei non comparentis fieri potest. 1.52.1.2
Sequestratio dicitur a verbo sequestrare, quod idem est ac separare, seu diuidere. 1.457.1.4
Sequestratio definitur ut sit rei de qua controuersia est apud tertium legitime facta depositio, seu separatio. 1.457.2.7
Sequestratio sufficienti cautione tollitur, quæ dicitur fideiussoria, seu pignoratitia. 1.460.1.4
Sequestratio quando est voluntaria, neuter litigantium possidet rem sequestratam, secus in sequestratione necessaria. ibid.5
Sequestratio regulariter prohibita est, & non admittitur nisi in casibus iure expressis. 1.460.2.2
Sequestratio fit quoties agitur de re mobili, & debitor de fuga suspectus est. ibid.3
Sequestratio fieri potest quando est timor grauium rixarum, vel scandali magni. ibid.4
Sequestratio in quibus casibus admittitur, remissiuè. 1.460.2.6
Sequestratio propter bonorum dissipationem admittitur. 1.461.1.3
Sequestratio triplex est, voluntaria, necessaria, & mixta, & quæ dicantur, ostenditur. 2.120.1.9
Sequestrum factum loco missionis propter scandalum euitandum reuocari debet oblata cautione, & restitutis expensis. 2.459.2.1
Serua non potest transferre dominium dotis in maritum sine consensu domini. 2.536.1.6
Seruire Episcopo, & Ecclesiæ sunt diuersa. 3.302.2.6
Seruitus terminata suis terminis & finibus sunt contenta. 1.209.1.3

Seruitum ubi pro fundo soluitur illud non amittitur, etiam vitra biennium seruitum non fiat. 2.536.1.6
Seruitum super rebus emphyteuticis emphyteuta contra dominum consensum constituitur potest. 2.536.1.7
Seruitus ignorata quo iure matrimonium dicatur. 2.536.1.8
Seruitus ignorans coniux an possit propria auctoritate quod thorum recedere quando seruitutem alicuius impetierit. 2.536.1.9
Seruitus ignorantiam alleganti an incumbat onus probandi. 2.537.1.3
Seruitus de iure naturali inducta. 3.184.1.1
Seruus seruorum Dei dicitur Papa quantum ad humilitatem nam quoad potestatem est dominus dominorum. 1.454.1.1
Seruum seruorum Dei se primus nominauit Sanctus Dominus, & non Beatus Gregorius. 1.454.1.2
Seruus ante plenam manumissionem ordinari non debet. 1.454.1.3
Seruus ordinari non potest, si veri aule temerario Ordinis facris se fecerit insigniri, charactrem recipit. 1.454.1.4
Seruus sine licentia domini ordinari deponitur, & dominus restituitur. 1.454.1.5
Seruus dolo aliis ignorantibus ad Sacrosanctum promouetur, deponitur, & domino redditur. 1.454.1.6
Seruus sciente domino, & non contradicente in clericum a Episcopo promotus libertatem amittit. 1.454.1.7
Seruus si fiat religiosus, & profiteatur fratre liberum se esse probans, domino restituitur, & religiosi obnoxius manet. ibid.4
Serui Ordinibus insigniti, cui domino restituti sunt, obnoxii sunt. 1.454.1.8
Serui abique dominorum licentia religionem ingredi non possunt. ibid.9
Seruus ab Ecclesia manumissus ordinari potest, & quod accipit post suum obitum erit Ecclesiæ manumissus, quam si accipiat vel contra eam restituitur, libertate, & Ordine priuati debet. 1.454.1.10
Serui & spurij ordinari non debent. 1.454.1.11
Seruus domino ignorante aut contradicente Sacerdos initiari debet ei seruire in obsequiis statui debeat. 1.454.1.12
Seruus inuito aut infcio domino ordinatus an habet Sacerdotium, & Canonis priuilegium, ostenditur. 1.454.1.13
Seruus Ecclesiæ manumissus ab ea ut fiat clericus, & ipsi Ecclesiæ perpetuo seruiat in diuinis, ad aliam Ecclesiam se transferre non potest, secus si putet fuisse manumissus. 1.454.1.14
Seruus supplicare potest. 1.454.1.15
Seruus adscriptus fundi pars quodammodo iudicatur, & cum immobilibus connumeratur. 1.457.1.10
Serui sunt prohibiti habere emphyteutem. 2.537.1.10
Serui iam facti liberi, & presbyteri quando morantur, eorum peculium diuiditur in quatuor partes, ut ostenditur. 2.537.1.11
Seruum ad Ecclesiam confugientem potest dominus petere si ibi restitui recepto ab eo iuramento de illam non ostendendo. 2.447.1.49
Seruus manumissus ea conditione ut fiat monachus, & monasterio seruiat, aliis in seruitutem rediens, manumissionis voluntatem cogitur obsequiare, si hoc acceptato monachus factus sit. 2.537.1.12
Seruus contradicente domino matrimonium contrahere potest, sed propter hoc non liberatur a seruitute domino debiti. 2.535.1.1
Serui inuitis dominis possunt licet matrimonio copulari. ibid.2
Seruum matrimonio coniunctum an liceat domino vendere in longinquam prouinciam ab emptore transfundendo. ibid.3
Seruus post contractum matrimonium minime eximitur a domino sequi consueti domino præstari. 1.454.1.13
Seruus liber fit, quando ad Ordinem promouetur scietur per Episcopum abente, & ignorante domino. 2.536.1.11
Seruus si assensus emptus ab infideli contra matrimonium, nunc infra sex menses fuerit christians, & emptorem non inuenierit, duodecim solidis persoluit liber efficitur. 3.33.2.4
Seruus fit capientis, qui ad hostes arma alportauerit. 3.38.2.11
Seruus iudei quomodo emendans, ostenditur. 3.41.2.3
Serui domino excommunicato eorumque communicant. 3.41.2.4
Serui non possunt esse testes. 3.38.2.1
Seruus testis esse potest ubi communi opinione reputatur pro libero, & in exceptis criminibus, vel ubi veritas aliter habetur non potest. 3.37.1.1
Seruus ratio in peris insignendis habenda est. 3.37.1.2
Serui in confirmatione ex certa scientia possunt causari, nec nocet si verum confirmationis præcedat inuocem causam. 3.37.1.3
Denotat omnimodam similitudinem. 3.37.1.3
Serui 2.2

Collectan. in quinque libros Decretal.

Sigilla iudicium delegatorum videnda. acta causa relationis
aperient non audire postmodum contra illa. 1.249.2.1
Sigillum an per se solum abique scriptura, vel subscriptione
obliget, vel fidem faciat, remissive. 1.475.1.1.1.
Sigillum publicum semper prescriptum appositum de consensu
illius, cuius est sigillum, quando sigilli dominus non contra-
dicit. 1.553.1.1.1.
Sigillum publicum solum probat abique alia subscriptione Epi-
scopi. 1.555.1.1.1.
Sigillum detor in signum confirmationis. 1.555.1.1.1.
Sigillum si frangatur pro ea parte vt non dignoscatur imago,
vel non cognoscantur literæ, nec cuius sit, non facit fidem.
ibid. 7
Sigillum debet continere characterem, seu literas circa pro-
prium nomen declarantes. 1.555.1.1.1.
Sigillo vt credatur, debet esse destinatum ad illum vsum ad quem
adducitur. 1.699.1.2
Sigillum Principis clericis, qui falsauit, est deponendus. 3.152.2.2
Sigillo singulari, & proprio vtens potest alii prohiberi ne tali
sigillo vtiatur. 3.195.1.4
Sigillum Confessionis tam strictè obligat, vt ob nullum omni-
no, quantumcumque magnum incommodum cuiusdam,
penitente inuito licet aliquis, quæ sub sigillo cadunt, reue-
lare. 1.86.1.1.1.
Signa penitentiae probari possunt per vnum testem. 3.10.2.1.2
Signatura non dat pro peritio priuationem beneficiorum nisi
peritium sit iudiciale. 1.50.1.3
Simile non est idem, nam regula, de similibus idem est iudicium
habendum, procedit quando per omnia suat conuenientia si-
milia. 1.140.1.1.1.
Simonia an inducat modica res. 1.5.1.47
Simonia committitur tam per dantes, quam per accipientes, &
tam per agentes, quam per consentientes. 1.109.1.3
Simonia crimen non patitur si aliquid iure concessum deduci-
tur in expressum pactum. 1.20.1.1.9
Simonia abique vicio in traditione spiritualium possunt expri-
mi ea, quæ tacite insunt. 1.85.2.2
Simonia præscriptio colligitur ex vicinitate promissionis rei
temporalis, & concessione beneficii. 1.118.2.1.10
Simonia committitur in electione, seu resignatione per dationem
consanguineorum, electo, vel resignatario ignorante. 1.137.
1.2
Simoniace electi per dationem consanguineorum ad illud bene-
ficio obtinendum inhabiles sunt. 1.148.2.1.3
Simonia committitur data pecunia pro resignatione. 1.148.2.1.3
Simonia crimen incurritur ubi quis promittit aliquid vt patro-
norum voces consequatur. 1.307.2.2
Simonia committitur quoties patronus pro præsentatione, vel
nominatione ad beneficium temporale commodum recipit.
1.308.1.4
Simoniace est transactio in qua spirituale pro aliquo temporali
remittitur. 1.375.1.8
Simonia crimen est mixti fori. 1.375.1.8
Simonia committitur tam per dantes, & accipientes, quam per
agentes & consentientes. 1.463.1.3
Simonia per testes singulares probatur. 1.502.1.1.1
Simonia sicut in datione committitur, ita in remissione debiti
liquidi. 1.510.1.5
Simonia non inducitur ex præsentatione, seu collatione bene-
ficii cum onere celebrationis Missarum, & præsentationis,
quando tale onus fuit appositum ante collationem. 2.48.2.6
Simoniace non committit qui emit in Ecclesia locum honora-
torem in quo sedeat. 2.250.2.6
Simonia definitur vt sit studiosa voluntas emendi, vel vendendi
res spirituales, seu spiritualibus annexas. 3.18.2.3
Simonia tres sunt species, mentalis, conuentionalis, realis, & si-
gillatim declarantur. 1.47.4
Simonia vitiū habet suam deformitatem ex tribus potissi-
mum rationibus. 3.29.1.2
Simonia dicitur hæresis saltem largo modo. 3.20.2.2
Simonia vocatur pestis, quia ratione avaritiæ, & ambitionis vt
cancer serpit. 1.47.4
Simonia magnitudine sua omnes alios morbos, omniāque alia
crimina vincit. 3.21.1.3
Simonia est pro ingressu monasterij pecuniā accipere. 3.21.1.1.2
Simonia, & vfura in quo differant, ostenditur. 3.21.2.4
Simonia committitur si pecunia tradatur pro actione confe-
randi. 3.22.2.2
Simonia probatur ex patris confessione. 3.23.4
Simonia committitur si quis habeat iuspatronatus litigiosum, &
cum causidico pacifatur se nominatum ipsum, si causam
sedulo, ac diligenter ageret. 3.23.2.3
Simonia est ferre alicui Prælati principaliter spe consequen-
di ab eo beneficii ecclesiastici, secus si minus principaliter. 1.47.4
Simonia est conferre beneficium prætextu consanguinitatis. 3.
2.4.2.3
Simonia committitur si post auditam confessionem pro absolu-
tione pecunia extorqueatur, siue penitens sit dignus, siue in-

dignus absolute. 1.47.4
Simonia committitur dum Episcopus beneficiū alicui promit-
tit, vt pro se intercedat apud Principem, seu pro se petat ali-
quam gratiam. 3.25.1.1.1.
Committitur dum collator beneficii promittit alicui benefi-
cium si de se honestè locutus fuerit coram aliis, vel signa
honoris exhibuerit, vel se ipsius consanguineum esse profes-
sus sit. 1.47.4
Dum collator intendens alicui sibi obligare, promittit se be-
neficiū ei collaturum, si ab eo petatur. 1.47.4
Committitur ab eo, qui pecunia inducit familiarem, vel ami-
cum Episcopi, ad petendum pro se, vel pro alio beneficium,
quamvis pecunia tradatur solum mediatori, seu intercessori,
non verò Episcopo, aut collatori. 1.47.4
Non committitur tradendo alicui familiaribus Prælatorum,
non vt intercedant, vel optulerit, seu procurent, sed solum vt
sibi aditum, vel facilem ingressum ad Prælatum concedant,
quod est obsequium merè temporale pretio æstimabile. 1.47.4
Idem si pecunia detur familiaribus, non vt intercedant, &
procurent beneficium, sed solum vt certiores faciant Præ-
latum de Oratoris meritis. 1.47.4
Simoniace non inducitur modica res. 3.26.2.3
Simonia causa datam, restituendum est danti. 3.27.1.2
Simonia committitur ordinandus si præsentatori suo aliquid
temporale promittat, vel det, vt ad Ordinem ab ipso præsen-
tetur. 3.27.2.1.2
Simonia materia sunt omnes actus procedentes à potestate Or-
dinis. 3.28.1.2
Simonia labe non caret, qui plurium electorum suffragio electus
pecuniam dedit alicui electioni contradicenti ne repugnan-
do electionem impediat. 3.29.1.3
Simonia non est post ius quæritur, seu obtentum beneficium, aut
aliud spirituale donum redimere vexationem quæ pro iure
tollendo iniuste inferitur, probabiliter timetur. 1.47.4
Simonia est materia pretium recipere pro absolute ab ex-
communicatione. 3.30.1.1.2
Simonia consistit in vitione ingressus ad monasteriū. 3.30.2.2
Simonia an committatur, si aliquis det pecuniam pro obtinenda
absolute in sacramento Penitentiae, si aliter sacerdos no-
lit absolute ostenditur. 1.47.4
Simonia non committitur si detur pecunia Sacerdoti iniuste abso-
lutionem deneganti ad tollendam iniustam vexationem. 3.
33.2.7
Simonia abique vicio potest quis alteri aliquid dare vt pecca-
tum viciet, vel vt opus spirituale faciat. 3.35.1.6.1.1.
Simonia quia occulte committitur satis coniecturis probatur. 2.
37.1.4
Simonia est, si quis alicui Ecclesiæ sua bona dedit, vt eligatur
in Canonico, & illa sibi retineat pro præbenda, secus si hoc
fiat sine pacto. 3.37.2.1.2
Simonia inducit sola promissio de dando. 1.47.4
Simonia veram non deducit sola actum correspondentiæ, nisi
proberetur præcedens pactum, & conuentio. 1.47.4
Simonia est pro Chismate, vel inuestitura Ecclesiarum aliquid
exigere, nec exculat consuetudo, vel nominis variatio. 3.38.1.1
Simonia committitur cum aliquid datur pro inductione in cor-
poralem beneficii possessionem. 3.39.2.4
Simonia labe an consideretur in casibus propositis in hoc text.
ostenditur. 3.39.1.4
Simonia confidentialis, an in casu huius text. considerari possit,
ostenditur. 1.47.4
Simonia est dare pecuniam pro vicariatus, vel pro alia admini-
stratione rerum spiritualium. 3.40.1.1
Simonia non est post administratum spirituale exigere etiā im-
plorato iudicis officio, quod solum est de ea causa conferri.
3.41.3.4
Simonia est aliquid exigere à nouiter recepto in canonicum, etiā
modicum cōuertendum in commodum, & utilitatem canoni-
corum, & beneficiatorum, ac personarum Ecclesiæ. 3.44.2.3
Simonia committit Episcopus, quando aliquid exigit pro re
præstanda, quam tenetur facere ratione sui officij. 3.48.1.3
Simonia committit Episcopus cui data fuit pecunia vt Vica-
rium faceret in temporalibus. 3.48.2.5
Simonia non committit qui pretio docuit Theologiam præ-
dicam vel speculatiuam, seu Scholasticam, aut interpretati-
uam Scripturam. 3.50.2.1.1
Simoniace est deponendus per sententiam iudicis ab omni offi-
cio, & beneficio Ecclesiastico. 1.463.1.1.1. & 3.20.2.1
Simoniace gaudet ecclesiastica immunitate. 2.44.1.1.3
Simoniace accusare potest seruus, meretrix, & criminolus. 3.
21.1.1
Simoniace in Ordine dato pro collatione pretio, talis quan-
tumvis occultus suspenditur ab Ordine. 1.47.4
Simoniace tam occultus, quam publicus est ipso iure suspen-
sus. 1.47.4
Simoniace dicuntur detestabiles omni peccatore. 3.21.1.3
Simoniace est electio, si pro suffragio beneficium promittatur. 3.
23.1.3
Simoniace

Index Rerum, & Verborum,

- Simoniacum est pro temporali obsequio beneficium ecclesiasticum promittere. 3.13.1.1
Simoniacus notorius in beneficio, aut infamatus, qui se purgare non potest, ab illo deponitur. ibid.
Simoniacus an priuatur ipso iure, seu per sententiam, remissive. 3.14.1.2
Simoniacum est pretio, vel favore celare peccatorem, vel reconciliare non penitentem, vel dignè penitentem à reconciliatione remouere. 3.24.1.1
Simoniaci infamiam incurrunt, cum per sententiam de hoc crimine fuerint condemnati. 3.26.2.3
Simoniaco beneficium resignari non potest. 3.32.1.7
Simoniaci sunt Monachi & quilibet religiosi recipientes aliquem pretio ad religionis habitum, nisi monasterium sit ita tuue, quod sustentari non valeant. 3.40.2.3
Simoniacus mentalis non tenetur ad restitutionem. 3.47.1.3
Simoniacus est promittens aliquid pro obtinendo Episcopatum, vel Abbatiam, aut nominationem à Rege. ibid. 5
Simoniacus est Episcopus, qui pretio recepto suas vices committit alicui. 3.47.2.2
Simpliciter est parcendum. 1.140.2.1
Simpliciter succurrendum. 2.166.1.3
Simpliciter ignoscitur. 3.159.1.4
Simpliciter, positum generaliter intelligitur. 1.228.1.3
Simulatio causa, & prouida, quæ tendit ad inquirendam veritatem, licita est. 1.310.2.6
Simulatio, per testes singulares probatur. 1.502.2.52
Singulares de vniuersitate possunt ad commodum vniuersitatis reprobare instrumentum falsò confectum nomine vniuersitatis. 1.474.2.1
Singularitas idem est quod vnitas. 1.529.2.26
Si quis, suadente, sunt promulgata sententia. 1.559.1.6
Si, an inducat canonem lata sententia, ostenditur. 1.371.1.9
Societas praua paulatim deprauat, & corrumpit innocentem. 1.85.1.2
Societas per testes singulares probatur. 1.502.2.66
Societas vera, & propria, an sit contracta de iure communi inter virum & uxorem, questio dubia. 2.608.2.3
Partem affirmatiuam, ac proinde inter coniuges attento iure communi lucra constante matrimonio acquisita esse communicanda quæ Doctores teneant, referuntur. ibid. 4
Pars negatiua verior, & receptior. ibid. 5
Contrariis partis affirmatiue respondetur. 2.609.1.6
Societas vera, & propria non contrahitur inter coniuges, etiam vbi ad est consuetudo, seu statutum, vt inter coniuges simpliciter contrahentes bona omnia communicentur. ibid. 7
Societatis contractus per superuenientem excommunicationem non dissoluitur. 3.181.1.6
Socius criminis, & muneris non testificatur etiam in crimine simoniaci, & vnius testimonium non sufficit ad condemnandum. 1.509.1.1
Socius criminis, & muneris non probat, nec indicium facit ad torturam aliis indicis non concurrentibus. 1.509.2.5
Socius criminis admittitur in his criminibus, quæ solent perpetrari occultè. 1.510.1.3
Socij criminis, & muneris non probant contra simoniacum. ibid. 4
Etiam infamia, aut alia probatio aduersus aliquem existat, & etiam deficientibus testibus, & in criminibus sua natura difficilis probationis. 1.509.2. med.
Secus in crimine læsæ maiestatis, & in aliis quæ à lege aliqua particulari ad prædictum effectum excipiuntur. ibid.
Vel quando confessus de crimine conuenitur non criminaliter, sed civiliter. ibid.
Socij etiam iurati coguntur ad detegendam veritatem coniurationis. 1.501.1.1
Sodomitæ delictum, per testes singulares, probatur. 1.501.2.33
Sodomitæ sunt infames. 2.189.1.14
Sodomitæ à testimonio repellitur. 1.498.1.19
Sodomitarum Clericorum poenæ, quæ, remissive. 2.10.1.3
Sodomitæ an gaudeat Ecclesiastica immunitate, remissive. 2.441.1.6
Sodomitæ quæ poenæ sint puniendi, ostenditur. 3.187.1.1
Sodomitæ sub Constitutione Pij V. includuntur, qui quasi ex vitiu continuo huiusmodi vitium exercent. 3.188.1.7
Sodomitæ notorius, non verò occultus Constit. Pij V. comprehenditur. 3.188.2.9
Sodomitæ notius Christiani Imperij legibus igni traduntur, nisi sint minores. 3.189.2.12
Solemnitas requisita in actu conficiendo non requiritur in actu resciciendo. 1.18.2.9
Solemnitates iuris possunt remitti de consensu partium. 1.227.1.8
Solemnitates extrinsecæ præsumuntur interuenisse, quando actus esset coram Principe. 1.502.1.4
Solemnitas à Canonibus requisita in alienandis rebus Ecclesiasticis non potest consuetudine remitti. 1.65.2.2.8
Solemnitas intrinseca semper præsumitur. 1.660.1.6
- Solemnitas extrinseca præsumitur quando defectus talis solennitatis non fuit per partem allegatam. 1.571.1.1
Solemnitatem in alienatione facta per maritum in rebus suis cit præsumere spatium 30. annorum. 2.193.1.3
Solemnitas extrinseca non præsumitur quando est talis, quæ partes renuntiare non possunt. 2.194.1.1
Solemnitates omnes an requirantur in reuocatione contractus feudalis, quæ in prima eorum confessione requiruntur. 1.69.2. med.
Solemnitas rogatus testium non est necessaria in testamentis, & pias causas. 1.213.1.1
Solemnitas minor requiritur in destruendo, quam in construendo. 2.137.1.6
Soluti solvendi sunt secundum taxam, quæ antiquitus solui consueverunt. 1.293.1.2
Soluti apponi in contractibus, nisi non apponantur, pro expellendo habentur. 1.431.1.1
Solvendo non est alio modo puniatur, quamvis omnia solui & vnus nummus deficiat. 1.446.1.1
Soluti de mandato iudicis in publica subaltatione liberantur. 1.592.2.2
Item soluent ipsi iudici an apponantur exequuntur. ibid.
Solvens alij, quam vero creditori non liberatur, limitatur à aliquibus casibus. 1.594.1.1
Solvente vno alius liberatur. 1.595.1.1
Solvendi qui promittit in certo loco, & non soluit, ad satisfactionem tenetur ad interesse eius, quod sua interest solui soluentem non factum. 1.595.1.1
Solvendi plus, vel minus dicitur, qui ante, vel post diem soluit. 1.415.2.4
Solvendi vere qui iurauerit non potest compensationem obtemperare. 1.594.1.1
Solvendi celeriter quando quis dicitur, remissive. 2.155.1.13
Soluti afferenti incumbit onus probandi. ibid.
Solutum vbi quis conculit in certum locum, ibi videtur contraxisse, in coge potest conueniri. 1.411.1.1
Solutio annua debet fieri secundum valorem, qui erat tempore contractus. 2.591.1.4
Solutio facta per principalem iuvat fideiussorem quoad liberationem facta per fideiussorem, creditorem in qua possit contra principalem debitorem constituit. 2.142.1.20
Solutio vbi fieri debet in seutis auri stampam, vel plectra Florentina, si de iure debitor teneat solvere monetas ipsam conueniam, ex generali tamen consuetudine solui potest tantum de alia moneta. 2.141.1.1
Solutio census quando in seigum subiectionis facta præsumitur, ostenditur. 3.211.1.1
Somniis credere superstitiosum, & impium est. 3.171.1.1
Sophia Regina de stupro accusata suo & seipem boocatum, & nobilium feminarum iuramento se purgavit. 3.161.1.1
Sororem vicinam minime tenetur docere fratrem. 1.142.1.1
Soror pro sorore admittitur in causa maximam, & periclitatur quando non est disparitas inter coniuges. 1.519.1.1
Sorte furta inuestigare prohibuitur. 3.171.1.1
Sortis usus in Ecclesiasticis electionibus non probatur. 3.171.1.1
Sorte qui eligitur, humano iudicio non comprehenditur. 3.171.1.1
Sorte an sit dirimenda questio, illa de duobus fratribus, qui ex vno pariter nascuntur, pariter si cognoscitur non possit, regulariter prius edicus sit in lucem, remissive. ibid. 4
Sortium criminibus distinctio declaratur, & respondetur aliquibus oblationibus. 3.160.1.1
Sortilegia pro furis inueniendis, vel diuinationibus faciendis prohibentur, & contrafacientes poenæ imponuntur. 3.171.1.1
Sortilegij crimen perpetrantes quando Inquisitorum hereticæ prauitatis iudicio subiaccant, remissive. 3.171.1.1
Sortilegi Clerici, & laici poenæ quæ sit, remissive. 3.171.1.1
Sortilego clerico Episcopus debet imponere annum suspensionem, & amplius spatium anno relinquere eius arbitrio. 1.59.2.6
Spadones, vide Eucuchi.
Sed Spelat, non solum possessionem, sed etiam dominium significat. 1.764.1.1
Spe lucris licitum non est ad spiritualia inuitare. 3.111.1.1
Spirituale cum temporali permutari non potest. 1.166.2.1
Spirituale in restitutione si constet quæ ratione possidet, poterit index officio cum spoliare. 1.393.1.1
Spirituale quomodo quid dicatur, remissive. 1.393.1.1
Spiritus sancti gratia in electionibus Prælatorum inuocatur. 1.423.2.5
Spoliare significat, & declarat latam iam esse sententiam. 1.773.1.1
Spoliati dicitur mulier de domo viri & sponte recedens vel redire non admittatur. 2.602.1.1
Spoliacionem opponens excipiendo contra actum spoliacionem prius est audiendus, & probata exceptione non cogitur respondere donec restitatur; si vero agendo opponat, non cogitur.

Collectan. in quinque libros Decretal.

quæ questio simul terminabitur, & ea probata restituetur. 1.
 412.2.1
 Spoliatus questio præcedere debet questionem proprietatis.
 1.432.1.5
 Spoliatus exceptio vii dilatoria ante litem contestatam opponenda est. 1.607.2.5
 Spoliator potest convenire in eo loco ubi commisit spoliū. 1.
 372.2.3
 Spoliator reus potest reconvenire actorem de alio spolio contra se per eum commissio, secus si spoliū ex utraque parte commissum sit super eadem re. 1.414.2.2
 Spoliator violentus rem cum fructibus, etiam qui percipi potuissent, restituere, damna relaxare, & de iniuriis satisfacere compellitur. 1.436.1.1
 Spoliator tenetur de iniuria. 1.436.1.3
 Spoliatus repellitur à restitutione per exceptionem excommunicationis, quæ obstat agenti de spolio. 1.53.2.7
 Spoliatus iudicis auctoritate agens ad restitutionem iniustitiam spoliationis probare tenetur. 1.17.1.4
 Spoliatus agens interdictio, unde vi, in primis spoliationem ipsam probare tenetur. 1.229.2.3
 Spoliatus si post factam spoliationem intuitu non agere, non potest adhuc agere ut restituatur. 1.314.1.4
 Spoliatus non est restituendus si post spoliū pepigisset cum spoliatore se possessorio non actum adversus spoliū. ibid.7
 Spoliatus possessorio, & pretorio simul agens si possessionem, & spoliationem probat, sed non dominium, & proprietatem, obtinet in possessorio, sed succumbit in pretorio. 1.423.
 2.2
 Spoliatus, qui passus est fieri probationes super dominio, ex quibus constat de iure domini spoliatus, non est restituendus. 1.419.1.2
 Spoliatus ante omnem contentionem regulariter restituendus est, nisi constet de notorio defectu proprietatis, vel si spoliatus à possessione, quam acquisivit per clausulam constituti. 1.419.2.4
 Spoliati restitutio debet fieri cum fructibus. 1.430.1.4
 Spoliatus ex eo, quod renuntiavit, præsumitur quod iuravit, & coactus renuntiavit. 1.430.2.6
 Spoliatus à iudice nulliter ante omnia est restituendus, modo nullitas sit evidens, & spoliatus haberet aliquod ius. 1.433.1.1
 1.2
 Spoliatus restituendus est ad fructus, quos percipisset, seu percipere potuisset ex re ipsa, si ei possidere fuisset licitum. 1.436.
 2.5
 Spoliatus non solum probare debet possessionem, sed etiam deiectionem. 1.437.2.8
 Spoliato agenti possessorio recuperande satis est probare quod aliquando possederit ante spoliū, licet non probet quod possedit tempore spoliij. 1.445.2.7
 Spoliatus iniuste restituitur ad omnem modum, causam, & locum. 1.445.2.2
 Spoliati hæres, & quilibet universalis successor intra annum poterit agere interdictio, unde vi, contra occupantem vi possessionem, quam defunctus habebat. 1.531.2.3
 Spoliatus ante omnia est restituendus, quando agit indicio possessorio allegans spoliū, & petens se restitui. 1.600.2.13
 Spoliij remedium non datur nisi probata possessione, etiam per constitutum. 1.229.2.2
 Spoliū primum, & secundum, quando proponuntur per viam actionis, in nullo eorum supersedendum est, sed de utroque pariter cognoscendum. 1.413.1.4
 Spoliū ante omnia est purgandum usque ad victimam nummum, quadrantem, vel obolum. 1.422.2.4
 Spoliij restitutio, ut fiat, debet ostendi titulus saltem coloratus. 1.434.1.2
 Spoliū non solum per confessionem partis, sed etiam per publicum instrumentum in re tempore electionis confectum probari potest. 1.441.1.6
 Spoliij actio in rem scripta competit successorij, & contra successorem. 1.443.1.9
 Spoliij remedium datur hæredi, & contra hæredes, ad quos bona proveniunt. 1.531.2.2
 Spoliij purgatio, vide *Purgatio*.
 Sponsa vxor non est. 1.569.1.2
 Sponsa vi cognita intra bimestre sibi concessam virum ad Religionem transire possit, ostenditur. 1.288.1.9
 Sponsa de præsentibus non cognita, quæ dicit se velle Religionem ingredi, compellitur infra certum tempus proficisci, vel adhærere marito. 2.291.1.1
 Sponsa de futuro aliquando vocatur vxor. 2.469.1.11
 Sponsa si promittat sponso aliquid in dotem, non tenetur sponsus eam ea contrahere, nisi id sibi daretur. 2.514.1.4
 Quid vero si vi promittat vxori, vide ibi.
 Sponsa sponso concubitu pati non debet. 2.546.2.7
 Sponsam rapere licet, & Conc. Trid. non comprehendit raptum, quo sponsus rapuit propriam sponsam. 3.117.2.4
Barb. Collect. Tom. 111.

Sponsus nolens matrimonium contrahere, & fidem datam adimplere, aut teneatur ad damna & interesse ostenditur. 1.414.1.4
 Sponsus an possit sponsam accusare de adulterio, ostenditur. 1.
 594.2.9
 Sponsus de futuro si ante copulam ad remotam se transferat, sponsa liberè cum alio contrahere potest, si tamen per eam stetit quominus matrimonium perficeretur sibi penitentia imposita. 2.469.2.1
 Sponsa per verba de futuro non tenetur sequi sponsum suum quocunque vadat. 2.470.1.2
 Sponsio in longinquam se regionem transferente absque sponsæ licentia poterit sponsa derelicta alij nubere, & in hoc est correctum ius Civile per Canonicum. 2.470.1.5
 Sponsi matrimonium contrahendum iusta causa cessante cogi possunt per censuras Ecclesiasticas. 2.473.1.5
 Sponsus qui fidem datam non servat, vel ob nimiam contumaciam, vel quia alij nupsit, ad quid teneatur, ostenditur. 2.
 490.2.8.9
 Sponsus, & sponsa per concubitu se sibi invicem tradunt. 2.511.2.4
 Sponsus non tenetur contrahere matrimonium cum sponsa, quæ post sponsalia incidit in lepram. 2.534.2.2
 Idem si superueniat morbus contagiosus, vel infirmitas incurabilis. ibid.3
 Sponsalia per fornicationem dissoluntur. 1.694.1.4
 Sponsalia dissoluntur per lepram, epilepsiam, & aliam deformitatem superuenientem. 1.594.2.7
 Sponsalia propter causas præcedentes non dissoluntur, si ex ignorantia non sint. ibid.
 Sponsalia an dissoluantur per pauperatatem superuenientem, ostenditur. 1.595.1.16
 Sponsalia dissoluantur etiam si femina per vim fuerit carnaliter cognita. ibid.11
 Sponsalia per verba de futuro non inducunt vacationem beneficiorum. 2.22.1.11
 Sponsalia de præsentibus dissoluntur per Religionis professionem, non per propositum castitatis servandæ seculo. 2.295.2.1
 Sponsalia à verbo *spondeo* dicta sunt, & idem quod sponsionem significant. 2.462.2.3
 Sponsalia per promissionem futurarum nuptiarum recte definiuntur. ibid.4
 Sponsalia de futuro etiam iurata dissoluntur si sponsi se dissolunt. 2.465.1.1
 Sponsalia etiam legitime contracta per inutuum sponsoium dissolutum dicuntur. ibid.2
 Precedit text. in præsentibus cum sponsi simul liberè mutuo consensu, non coactè sponsalia præcedentia dissolunt. ibid.3
 Sponsaliorum dissolutionem quando facere debeat Ordinarius, ostenditur. ibid.4
 Sponsalia iurata certe alicui personæ etiam intuitu Dei mutuo dissensu dissoluntur. 2.467.1.6
 Sponsalia obligant sub culpa mortali. ibid.8
 Sponsalia ante septennium valide contrahuntur malitia suppleta ætatem. 2.468.1.9. & 2.502.1.3
 Intellige in matrimonio quando adest potentia generandi cum discretionem. 2.469.1.10
 Sponsalia sunt promissio futurarum nuptiarum. 2.469.2.8
 Sponsalia dissoluntur ob sponsi abentiam in terram longinquam, quando de proximo nulla est spes reditus. 2.470.1.2
 Sponsalia etiam iurata per verba de futuro contrahens non potest compelli ad matrimonium rationabili causa subsistente. 2.473.1.4
 Sponsalia iurans potest religionem ingredi non contracto matrimonio. 2.479.1.2
 Sponsalia iurans, & postea adstringens se religionis voto, non potest sine peccato mortali matrimonium inire animo firmo ingrediendi religionem ante consummationem. 2.48.1.4
 Sponsalia ante septennium valide contrahuntur malitia suppleta ætatem. 2.468.1.9
 Sponsalia de futuro, si sequuta est copula, non dissoluntur per sponsalia de præsentibus, nisi per metum, qui potuisset cadere in constantem virum contracta sunt. 2.478.2.2
 Sponsalia irritantur per subsequens matrimonium valide celebratum cum alia persona. 2.484.2.1.2
 Sponsalia priora de futuro non dissoluntur per posteriora iuramento firmata. ibid.5
 Sponsalia præfixo termino non adimpleta reddunt liberum ab eorum fide illam per quem non stetit. 2.485.1.4
 Sponsalia non iudicantur matrimonium in foro conscientie si sponsus diceret se ad sponsam accessisse animo fornicatio. 2.
 487.1.2
 Sponsalia sunt si sponsus habito tractatu inter amicos de matrimonio contrahendo misit archas, vel iocalia, nihil aliud exprimens, & sponsa acceptavit. 2.487.1.4
 Sponsalia de futuro per copulam subsequentam transiunt in matrimonium. 2.491.2.1.2
 Sponsalia de futuro per copulam subsequentam ita transiunt in matrimonium, ut nulla in contrarium admittatur probatio, etiam per confessionem partis. 2.493.1.9
Amplia

Index Rerum, & Verborum,

Amplia etiam si ambo sponsi tempore copulae protestentur se non intendere matrimonium contrahere, quia nihilominus obligantur ad matrimonium. 2.494.2.10
 Sponsalia de presenti non solvuntur per subsequens matrimonium, etiam carnali copula consummatum; sed sponsalia de futuro etiam iurata solvuntur per sequentia de presenti. 2.495.2.1
 Sponsalia & matrimonium quibus verbis contrahi censentur ostenditur. ibid.2
 Sponsalia priora dissolvantur per matrimonium cum alia contractum. 2.496.1.5
 Sponsalia contrahentes ante septennium an peccent mortaliter, ostenditur. 2.498.2.3.4
 Sponsalia nulla ex defectu consensus non creant publicae honestatis iustitiam, alia vero sic, licet legitimo modo fuerint dissoluta. 2.499.2.1
 Sponsalia nulla ob defectum aetatis postquam illa advenierit, expressae vel tacite ratificari possunt. ibid.2
 Sponsalia requirunt aetatem septem annorum completorum. ibid.
 Sponsalia invalida dissolvi possunt absque iudicis auctoritate ubi adest certitudo causae, & facti. 2.501.1.4
 Sponsalia impuberum ita firmantur iuramento, ut neutri liceat pubertatem adepti resilire. 2.501.2.7
 Sponsalia de futuro per copulam subsecutam transeunt in matrimonium. 2.502.1.3
 Sponsalia si maior inuita contraxit cum minore, non tenetur ipsam expectare donec veniat ad aetatem adultam. 2.503.2.1
 Sponsalia metu graui contracta non firmantur iuramento. ibid.4
 Sponsalia contracta cum minore septennio per mutuum cohabitationem post septennium conualescent, & inducunt publicae honestatis iustitiam, solvant tamen matrimonium de presenti. 2.504.1.1
 Sponsalia inita contra Pontificis interdictum cum decreto irritante sunt invalida. 2.504.2.2
 Sponsalia annuli subarrhatione in matrimonium transeunt. 2.505.2.4
 Sponsalia de presenti non dissolvantur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum. 2.510.2.1
 Sponsalia de futuro contracta cum conditione per copulam carnalem transeunt in matrimonium recedente conditione; quid vero attento iure Concilii Tridentini ostenditur. 2.515.1.5
 Sponsalia contrahens sub honesta conditione, & ante conditionis eventum desponsatam cognoscens, à conditione recedit. 2.518.2.1
 Sponsalia sub conditione contracta per copulam transeunt in matrimonium. ibid.2
 Sponsalia redduntur nulla per conditionem contrariam substantiam matrimonij. 2.510.1.5
 Sponsalia non dirimuntur per simplex castitatis votum. 2.513.2.2
 Sponsalia dissolvantur quoties denuo agnoscitur notabilis motum asperitas, & leuitia. 2.525.2.4
 Sponsalia contrahens cum puella septem annorum, eam polluens, non potest habere eius sororem in vxorem. 2.547.1.1
 Sponsalia per oscula, amplexus, & similia signa nequaquam transeunt in matrimonium. 2.566.2.2
 Sponsalia de futuro cum vna etiam contra interdictum Ecclesiae contracta, non dirimunt matrimonium postea contractum cum alia. 2.567.1.1
 Sponsio facta inter duos, ut qui plus portauerit praestet centum non valet. 2.11.1.5
 Sponsus recipi an possint. 2.8.1.10
 Sponsus si sit incestuosus, vel adulterinus, tenetur in dispensatione hoc exprimere. 1.5.41.5
 Sponsus, & serui ordinati non debent. 1.191.1.1
 Sponsus quis dicatur, ostenditur. 1.192.1.4
 Sponsus qui, & quoduplices dicantur, ostenditur. 2.570.1.17
 Sponsus censendi sunt omnes, qui ex illis nascuntur, qui matrimonium contrahere non potuerunt, remissio. 2.575.2.2
 Stalli in choro, & loci in Capitulo praeservatio, vide Praeservatio.
 Stallum, vide Ias.
 Statim, latam denotat sententiam. 2.87.2.4
 Statuentes possunt renuotare, & agere contra statum in eorum fauorem conditum, declara, vt. 1.17.2.4
 Statutus, est iuris non inductum. 1.121.1.4
 Status cum votis simplicibus institutus non est Religio, sed modus viuendi honestus. 2.336.1.3
 Status vicinus in beneficiis ad effectum validitatis collationis consideratur. 2.360.1.7
 Declata vt ibi.
 Statutaria dispositio, seu lex municipalis loquens in vxore, habet locum in sponsa. 3.329.1.5
 Statuta generalia laicorum, quae simpliciter disponunt, nec iuri Canonico contradicunt, si honesta sint, Ecclesiasticas personarum saltem vi directiva ligant. 1.2.1.1.3
 Statuta laicorum poenarum condemnationem, & exactionem im-

ponentia aduersus eos, quorum persona clauorum delectat, vel in fructibus, vel in pastibus veteris sacrae iurata, non ligat Clericos, nec Ecclesiasticos personarum.
 Statutum laicorum super feudis in praedictum Ecclesiam non valet.
 Statuta laicorum feudalia, etiam generalia, non proferuntur in Ecclesia.
 Statutum castri, vel ciuitatis ambiguum declaratur per statuta loci viciniore loquens distincte, & clare, quod ex quatuordecim tractatibus.
 Statutum secundum ius commune recipit interpretationem ab eodem iure.
 Statutum in quarendis in praedictum Ecclesiae, si laici non odio, sed bono zelo faciant.
 Statuta legati durant etiam legatione finita, finem tamen habent delegati iurisdictionis, si citatio non praedicta.
 Statuta perpetua legati Papae facere possunt.
 Statutum disponens idem quod ius commune, addit, quodammodo.
 Statutum excludens à successione famulum, non extenditur ad bona alibi sita.
 Statuta iure communi consona censentur esse ius commune. 1.557.1.2
 Statutum permittens non seruatur iuramentum in aliquo casu non valet.
 Statuta edita qui promissit seruare, & postea per illud iuramentum aliter non iurando promissit seruare, etiam si postea edicta, non tenentur ex iuramento ad nouiter edicta.
 Statutum disponens vt debitum certo aliquo tempore praestetur, non valet, stante mala fide.
 Bona fides requiritur in pacto retrocedendi cum clausula, quandoqueque, &c.
 Statutum continens id, quod ius commune, recipit interpretationem à iure communi.
 Statutum non valet quod non admittatur ignobilis in Canonicis Cathedralium.
 Statuta, & consuetudines quod beneficia etiam conferantur, & non aliis, an valida censeri debeant, remittit.
 Statuta concedere quae possit Capitulum, Sede vacante, obstat.
 Statutum si punit facinorosa tractatum non requiritur iudicium summatio.
 Statutum quod accusans habeat certum praemium, immutetur probauerit.
 Statuta contra libertatem Ecclesiasticam quae dicuntur, obstat.
 Statuta laicorum non possunt disponere super directo dominio fendi Ecclesiastici.
 Statutum laicorum disponens de mortuus est contra iustitiam Ecclesiae, ac prout non valet.
 Statutum, de quo in hoc text. est locale, & habet locum Bononiae solum.
 Statutum laicorum disponens circa substantiam matrimonij inhibendo, vel impediendo illud, vbi Ecclesia non improbat, non valet.
 Statuta prohibentia mulieribus, extra territorium vbi sunt, nulla sunt.
 Statutum mandans posse de delicto inquiri contra non diffinitum non valet.
 Statutum prohibens artifices in certis festis abesse, non comprehendit Iudaeos, nisi specificè de illis loquatur.
 Statutum non valet vturas inducens.
 Statutum imponens poenam pecuniariam pro homicidio non valet.
 Statutum, seu consuetudo Iudi permissa in clericis vt corripit omnino improbat.
 Statutum etiam iuratum super damnis non repetendis ad expensas non extenditur.
 Statutum domicilij an liget subditos extra territorium ditionem, ostenditur.
 Statutum loquens de vulnere cum singulis effusione, non habet locum in vulnere, ex quo modicum sanguinis effunditur.
 Statutum, quod exceptio excommunicationis opponi non possit si inualidum est.
 Statuta, vel consuetudines facientes seruari contra libertatem Ecclesiasticam sunt excommunicati.
 Vide Lex.
 Stephanus Gratianus decessit à viuis Romae 7. Augusti. 1651. a. 430.2.8
 Sterilitas vt dicatur ad remissionem faciendam perferri, patet magna requiritur, vt ex fructibus perceptis detrahatur quod non potuerit dimidia debita personis percipi.
 Sterilitate stante non fit colonus mercedis remissionem quodammodo.
 Sterilitas cum vbertate praecedens, vel subsequens annuam interpellati potest compenari.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Stipulatio sine causa non valet, nisi merita praecesserint. 1.560.2.3
Striges quae, & an contra illas procedant Inquisitiones Hispaniae.
 3.157.1.4
Studere spe promotionis habende in Ecclesia licitum est. 1.174.1.5
Studiosus literarum gaudet iure minoris. 1.329.2. inie.
Studium literarum, & magistri doctrinae etiam quatuor & lucra
 cauta, minime redduntur ierulia. 1.406.2.3
Studium Medicinae, & legum civilium prohibitum quibus sit,
 ostenditur. 2.461.1.2
Et declaratur. ibid.3
Stupa quae in die Coronationis Papae comburantur in summi-
 tate arundinis, ostenditur. 1.3.1.16
Stuprata alicui se virginem tempore stupri creditur cum iu-
 ramento. 3.117.2.5
Stuprator, qui non vult puellam in uxorem ducere, quomodo cas-
 tigaretur ostenditur. 3.119.1.12
Stuprator an possit per procuratorem se defendere, remittitur,
 ibid.3
Stuprum in cauponae famulam commissum non est punibile
 propter vitium officii. 2.182.1.11
 Dos mulieris propter stuprum praestanda quomodo estiman-
 da, ostenditur. ibid.22
Stuprum ne committatur cum puella virgine, ipsa tamen con-
 sentiente, continens malitiam specie distinctam a simplici
 fornicatione, & necessario in confessione explicandam, osten-
 ditur. ibid.30
Stylus Curiae facit ius, & pro lege observatur. 1.16.1.3
Stylus iudiciorum circa processum ordinatum & iudiciorum
 vltim verstantem pro lege in eodem iudicio observandum etiam
 in criminalibus. ibid.4
Stylus mos, vltus & observantia in quo differant. 1.66.2.4
Stylus quid sit. ibid.5
Stylus praesumitur talis, qualis, est in loco vicino vi valeat scri-
 ptura, & acta. 1.71.1.4
Stylus servatur pro lege. 3.154.1.4
Stylus in dubio non praesumitur. ibid.5
Stylus introducere solis sapientis iudicibus permittitur, ibid.6
Stylus contra ius non est observandus. ibid.7
Subarbitrio annali an, & quando sit sufficiens sponsalium, aut
 matrimonij, indicium. 1.653.2.4
Subdelegatus a delegato Papae iurisdictionem habente potest
 coactere impedimentum. 1.247.1.1.2
 Subdelegatus delegati Papae si iurisdictione vii ceperit, a dele-
 gato remoueri non potest, & si fecerit contra mandatum, siue
 excesserit formam relictam, processus est nullus. 1.251.2.1
 Subdelegatus videtur reuocare delictum per cognitionem,
 quam facit. 1.720.1.2
Subdiaconatus, & Diaconatus Ordinibus assumendi debent esse
 veris in minoribus, ac de literis, & his, quae ad Ordinem
 exercendum pertinent, instructi. 1.90.1.11
 Subdiaconatus ordine initiatus eximitur hodie a seruitute. 1.
 92.2.2
 Subdiaconatum simul cum minoribus Ordinibus suscipiens re-
 mario ausu, potest dispensari ab Episcopo vt mittitur in
 Ordinibus non fuisse susceptis. 3.185.1.3
Subdiaconus in Episcopum eligi potest, quod an hodie procedat
 attenta constitutione Gregorij X V I. ostenditur. 1.173.1.1
 1.2
 Subdiaconatus ordo olim sacer minime dicebatur. ibid.3
 Subdiaconi an ordinentur per manus impositionem. 1.179.2.1
 Subdiaconus, qui cum vltus contraxit, & eam cognouit, biga-
 miae poenam incurrit, licet bigamus non sit. 1.201.2.1
 Subdiaconus matrimonium contrahere non potest. 2.522.1.1
 Subdiaconus calumniose accusans Diaconum, subdiaconatu pri-
 uatur, & publice verberibus castigatur, & in exilium mittitur.
 3.17.1.1
 Subdiaconus venationem sapientis exercens in casibus sibi non
 permissis eadem poena, qua Diaconus, puniendus est. 3.165.1.10
 Vide Diaconus.
Subditus in iurisdictionem suam ordinatum tanquam in arbitrium va-
 let compromittere. 1.344.1.3
 Subditus ratione d. micellij proprie, & absolute subditus est. 1.
 370.1.4
 Subditus non praescribit obedientiam contra Praelatum. 1.627.1.1
 Subditus non potest praescribere contra procuratorem quae
 ratione visitationis debetur, quamvis alius in personam al-
 terius praescribere possit verumque. 1.631.2.1
 Subditus non tenetur parere superiori aliquid exigenti, vel praeci-
 piendi contra tenorem sui privilegij. 3.189.2.1
 Subditus respectu iuri dictionis non potest communicare superiori
 excommunicato, nec e contra. 3.315.2.9
Subemphyteus vendens alteri emphyteusim, quando tenetur re-
 quiere consensum domini indirecti, & non emphyteute,
 ostenditur. 2.145.1.8
Subexcoctores gratiarum & literarum Apost. qui ab excoctore
 Romae executionem in partibus faciendam frequenter sub-
 delegant, per claus. illam, seu \$. ceterum, qui ad finem
 Birtel. Collect. Tom. III.

executorialium adici solet, an nudi tantum & meri facti sint
 executores, vel iurisdictionem aliquam obtineant. 1.256.1.17
Subiaceat, non est lata sententia. 3.153.1.3
Subiectio Ecclesiae Parochialis non inducit minori spatio 40
 annorum. 1.623.2.4
Subiectus olim etiam hodie subiectus praesumitur. 1.308.1.2
 Subiecti vnus regni, sine sui Principis licentia, alterius regni, seu
 Principis iurisdictionem prorogare non possunt. 1.344.1.8
Sub interminatione anathematis, vel sub excommunicatione,
 non sunt latae sententiae, sed ferendae. 2.213.1.9. & 3.37.2.5
 & 3.184.2.3
Sub praetextu significant etiam veram causam. 1.24.2.24
 Subreptio non dolosa non vitiat rescipitum ad lites, si alius Papa
 esset concessurus. 1.48.2.10
 Subreptio non praesumitur dolosa. 1.49.2.10
 Subreptio per ignorantiam commissam non excusat. 1.49.2.12
 Subreptio quamvis vitiet gratiam ipso iure, opponi tantum potest
 vique ad quadraginta annos. 1.58.2.5
 Subreptio vitiat Principum privilegia. 1.557.1.2
 Vide Obreptio.
 Subreptitia dicitur venia a Principe impetrata, non facta mentione
 de iterato crimine. 1.49.1.15
 Subreptitia an sit hodie gratia impetrationis beneficii non expresse
 nomine Sanctae Ecclesiae, ubi situm est. 1.59.2.6
 Subreptitia dicitur Principis venia, non facta mentione de iterato
 crimine. 3.267.2.3
 Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. 1.456.
 1.4
 Subscribens scripturam ab alio confectam praesumitur illam appro-
 bate. 1.109.2.6
 Subscribens quando non legit scripturam, cui se subscripsit non
 censetur illam approbare. 2.111.1.14
 Subsidium charitativum Papa imponere potest. 1.404.1.8
 Vide Charitativum subsidium.
 Substitutus si fuerit filius testatoris, tunc ille succedit exclusio Mo-
 nasterio. 1.479.1.4
 Substitutus non excluditur si grauitus ante possessionem testatus
 sit instituendo heredem extraneum. 1.479.2.8
 Substitutus a monasterio non excluditur quando ingressus in illud
 caruit effectu. 1.480.1.15
 Substitutus excludunt legitimi per subsequens matrimonium,
 si testator dixerit, si sine liberis de legitimo, vel ex legitimo
 matrimonio, &c. 1.580.2.26
 Substitutio facta filio eo decedente sine liberis, euanciscit per in-
 gressum monasterij, nec ad inuadendum ingressum sufficit
 probare minorem aetatem tempore ingressus, si ille ex adiecto
 geminatus probetur. 1.477.2.1
 Substitutio nimia reprobat. 1.355.1.2
 Succedens in comitatu debita praedecessoris tenetur soluere. 1.62.
 2.1
 Succedens in Regno, an tenetur ad debita praedecessoris, remis-
 sione. ibid.3
 Vide Fundum.
 Succesor quis dicatur, ostenditur. 3.193.2.2
 Successio in Ecclesia Dei prohibetur. 1.301.1.3
 Successio iure consanguinitatis non datur in bonis Ecclesiasticis.
 2.45.2.2
 Successionis filiorum in bonis parentum origo, & necessitas an ex
 iure naturali proveniat, ostenditur. 2.118.2.4. & seqq.
 Successio haereditaria in Ecclesiasticis beneficiis non datur. 2.353.
 2.2
 Successionis filiorum in bonis parentum origo, & necessitas eis ex
 iure Civili provenit, imo iure naturae debitam esse defenditur.
 2.574.1.14
 Successor tenetur adimplere factum praedecessoris. 1.63.2.3
 Successor in beneficio tenetur ad expensas viles, & necessarias in
 lite factas per praedecessorem, non autem ad delicatas, vel viles
 tantum. 1.128.1.4
 Successori non veniunt ea, quae sunt, & dependent ex hominis in-
 tellectu. 1.234.2.5
 Successor conuenitur ex contractu praedecessoris in loco contra-
 ctus. 2.382.2.2
 Successor potest soluere precaria irrationabiliter facta ab anteces-
 sore. 2.116.2.1
 Successor conductoris non potest expellere colonum propter su-
 peruenientem necessitatem. 2.139.2.26
 Successor in beneficio quando tenetur ad debita praedecessoris,
 ostenditur. 3.171.2.2
 Successor vt conueniri possit pro debito contractu per eius praede-
 cessorem, requiritur quod pecunia probetur versa in vtilitatem
 Ecclesiae. 2.180.2.15
 Successor in beneficio tenetur ex bonis, & redditibus Ecclesiae ad
 debita sui praedecessoris beneficiati, quae facta fuerunt pro Ec-
 clesiae necessitate, vel vtilitate. 2.184.2.1.2
 Successor in beneficio quando tenetur ad pensiones decursas tem-
 pore praedecessoris non solutas, ostenditur. 2.185.1.6
 Successor in regno potest renouare donationes factas a praedeces-
 sore. 2.193.2.3
 Successor

Index Rerum, & Verborum,

Succesor in Regno illud non accipit ab ultimo possessore, aut alio quolibet anteriori, sed tota eius successio referenda est ad ipsam rempublicam. 2.310.2.12
Succesoris in officio imponentium collectas, vel onera Ecclesiasticis, excommunicationi subiiciuntur nisi intra mensem satisfecerint. 2.448.2.5
Succesor Praelati alteriusve beneficiarii, non tenetur stare locationi per suum praedecessorem nomine proprio factae. 3.49.1.6
Suffragium semel datum adhuc potest reuocari alium eligendo. 1.136.2.2
Suffragii non indigent viuorum, qui in caelis sunt. 2.406.1.13
Suffragia, & preces pro damnatis ad ignem aeternum fieri non possunt. 2.406.1.15
Summa plures si separatim petantur, an possint cumulari ad effectum ve ficiatur, excedant ne iudicium iurisdictionem, ostenditur. 2.678.1.8
Summi facti à patre in coniugio causa nuptiarum, vel in die professionis, aut occasione Sacri à filio facti, non sunt computandi in eius legitimam. 3.127.2.5
Supplendia in Ecclesiis poni non debent nisi necessitas vigeat, Ecclesiae debent sua uala & uelimenta munde tenere. 2.424.1.1
Superfluum omne est à iure reprobatur. 1.47.1.29
Superior non est obtemperandum quando aliquid aperte, vel occulte iniustum praecipit. 1.165.1.13
Superiorem non habens in materia dispensabili potest alteri committere abolutionem pro se. 1.230.2.9
Superior bona Monasterij dissipans ab administratione remouetur. 2.325.2.5
Superior alicuius tribunalis ubi est suspectus, omnes eius officiales sunt pariter suspecti. 2.329.1.5
Superior ad quem sit querela si est negligens, pro executione huius statuti, canonice puniri debet. 2.449.2.1
Supplicari potest usque ad biennium. 1.333.2.8
Supplicatio sola sine literis sufficit quando non agitur de canonizatione gratiae. 1.362.2.6
Supplicatio sola absque litterarum expeditione sufficit ad effectum obtinendi simplicem absolutioem, licet focus ad effectum ad iudicationis. ibid.
Supplicatio praesumitur signata tempore datae, & admittitur probatio in contrarium. 1.58.1.10
Supplicationes conuenientes iustitiam quae dicantur, ostenditur. 3.156.1.2
Supprimere praebendas, aut portiones vigore Concil. Trid. non potest Capitulum Sede vacante. 2.94.2.18
Surdus, vide *Mutus*
Suspectus sub iudice litigare durum, & periculosum est. 1.609.1.3
Suspectus de inimicitia capitali repellitur à testimonio. 3.36.1.3
Suspecti de haeresi nisi debite se purgaerint iuxta considerationem suspicionis, & qualiter personae, debent excommunicari, & vitari donec satisfiant, & si per annum persistant in excommunicatione, tanquam haeretici condemnandi sunt. 3.77.1.8. fin.
Suspensatur, importat sententiam ferendam. 2.509.2.21
Suspensus ab officio, vel beneficio est, qui ad potus aequales potiores obligat. 3.10.2.4
Suspensus a beneficio extenditur tantum ad fructus beneficiorum, non autem ad facultatem administrandi in spiritualibus, & temporalibus. 1.109.1.4
Suspensio à beneficio extenditur tantum ad fructus beneficiorum, non autem ad facultatem administrandi in spiritualibus, & temporalibus. 1.109.1.4
Suspensio inducta propter contumaciam censetur inducta ad rempus, quo durat contumacia. 1.127.1.8
Suspensionem incurrit, qui eodem die duos sacros Ordines suscipit. 1.163.1.5
Suspensionem violans celebrando Diuina deponendus est à beneficio, & officio. 2.10.1.5
Suspensionem à beneficiorum collatione incurrit ille, qui post secundam correctionem indignis beneficiis confert. 2.66.1.12
Suspensionis triennalis poena imposita parochio assistendi matrimonio clandestino, cessat hodie per poenam arbitratiam positam à Conc. Trid. 2.509.1.17
Suspensio, quam incurrit sacerdos secundis nuptiis benedictionem imperiens in casu non permisso non incurritur ipso iure. 2.617.2.5
Suspensio est censura Ecclesiastica qua alicui clerico, ad aliquod tempus determinatum, vel perpetuo ob culpam à superiore prohibetur sui Ordinis exercitium in totum, vel in partem. 3.342.1.5
Suspensio duobus modis fertur. ibid. med.
Suspensus ab officio, nec eligere, nec eligi potest. 1.73.1.12. & 1.74.1.18. & 1.98.1.4. & 1.173.1.6
Suspensus Clericus debet tantum habere de fructibus sui beneficii, quod sufficiat sibi pro alimentis, quando non habet unde sustentetur. 1.109.1.5
Suspensio ob contumaciam non debentur alimenta. ibid. 6

Suspensus donec satisfecerit, sequitur satisfactione illa abolendo ne opus non est. 1.177.2.1
Suspensus nullo iure est non habens litteras testimoniales sui Episcopi, sed potest celebrare seculo secundo. 1.259.2.4
Suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, nisi id deducatur. 2.582.2.4
Suspensus, & depositus à beneficiis, propter crimen de fratribus eorum ei subministrari debent alimenta, si non habet bona, nec industrialiam unde vivere possit, eorum fame perire non esset. 1.79.2.13
Suspensus ex delicto violando suspensionem per executionem leuare maioris Ordinis, à quo est suspensus, & irregularis. 10.1.6
Suspensus quoad se tantum, & non quoad alios dicunt omnes Ecclesiasticis existens in peccato mortali. 1.408.2.5
Suspensi sunt à collatione beneficiorum, qui dant beneficia Ecclesiastica, praeterim curata personis indignis. 1.232.2.2
Suspensus beneficiis conferre non potest. 1.24.1.3
Suspensus ab officio, & beneficio, qui mortuus non dimittit Ecclesiam sine consensu Episcopi sibi coelecti. 1.560.2.1
Suspensus ab officio eo quod interfuit matrimonio clandestino non est suspensus à beneficio. 2.509.1.13
Suspensi ab Ordinibus, & dignitate laici, qui sponte uenerunt praebere de tenendo schismate. 1.33.1.9
Suspensus ab officio an sit suspensus à beneficio, ostenditur. 3.175.2.3
Suspensus, vel excommunicationis ignorant, celebrando nulla indiget dispensatione respectu irregularitatis, alia locis. 1.171.1.2
Suspensus ab officio, beneficiis conferri non possunt. 3.170.2.4
Suspensus ab officio ubique & in aliis Episcopatus suspensus censetur. 1.509.2.1
Suspensus à beneficio in alio loco beneficium habere potest. 2.10.1.18
Suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, nisi id deducatur. 3.12.2.13
Vide Degradatur.
Suspicio calumniae cum adest non est admittenda reuocari neque se executioni. 1.344.2.4
Suspicionis causa semper est exprimenda. 1.39.1.4
Suspicio violenta adulterij non inducit ex solis oculis, & complexibus, quando alia adminicula non conueniunt. 1.16.1.3
Suspicionis causa de iure Canonico exprimitur est à reuelatione. 694.1.4
Suspicionis causa cessante cessat suspicio. 1.70.1.13
Suspicio falli in literis Apost. habetur pro falsitate non solennit collendam fidem literis, sed etiam ad puniendum. 1.571.1.3
Suspicio oritur ex eo quod quis alium iurare faciat. 2.51.1.8
Suspicio unica non sufficit ad collationem probandum. 3.6.1.1
Synbolum unde dicitur. 1.8.1.1
De Symbolo Fidei, qui Doctores tractant, referuntur. 180.
Synopsa, & synopsis quid significet, ostenditur. 1.404.1.8
Syndici Communitatum ad omnes causas persequendas constituti animam propriam de calumnia tuant. 1.393.1.2
Synodus diocesana qualiter, & quando veniat Episcopos constituit gregare, remittit. 1.2.1.4
Synodus diocesanae interesse debent omnes, qui animarum curam habent. 1.261.2.4
Synodus tota ut suspecta recusari non potest. 1.571.2.2
Synodus generalis à Summo Pont. cuiusque auctoritate tantum adducitur. 1.77.2.4

T

Tabella votiva, & alia huiusmodi in signum gratiae reuerentiae an possint in loco ubi corpus defuncti sepelitur esse affigere ostenditur. 1.436.2.8
Tabellionatus officium exercere non potest clericus in sacris Ordinibus constitutus. 1.492.1.4
Intellige ut
Tabellionatus officium exercere possunt clerici in Curia Romana. 2.459.2.8
Tabelliones, & Notarii vim duorum testium obtinere dicuntur. 558.2.8
Tabernaculum intrare non licet clericis, nisi sine in iudicio, hoc in probatione. 2.12.2.4
Tacens si potuit prohibere, & non prohibuit, videtur coconsensisse. 2.96.1.4
Tacens consentire videtur quando vltra cautionem interuenit aliquis actus postivus ex parte auctoris. 1.259.1.1
Taciturnitas non praesumat ubi quis contradicendo expressis verbis non potuisset actum impedire. 1.185.1.1
Vide Praelatus.
Talionis poena quae, remittit. 3.177.2.2
Talionis poena an hodie locum habeat, remittit. 3.10.2.4
Tantumquam, est expressus veritatis, quia verum deest
Tantumquam, quodammodo, similitudinem potius, quam verum deest

Collectan. in quinque libros Decretal.

denotant. 1.288.1.10
Taurorum, aliarumque ferarum agitationes, à quo tempore inciperint, ostenduntur. 1.113.1.3
Taurorum agitationes Bulla Pij V. prohibet in Regnis Hispaniarum, quoad laicos, & Fratres Milites reuocata fuit per Gregor. XIII. 1.114.1.4
Taxatio non cadit in his, quæ tantum per liberalem donationem conferti possunt. 1.35.1.4
Temporales, vide **Agitudines**. 1.208.1.4
Templarj, & Hospitalarij vesæ sunt Religiosi. 1.207.1.4
Templarj quando inceperint, ostenduntur. 1.207.1.4
Templariorum religio quando, & ob quæ extincta fuerit, ostenditur. 1.207.1.4
Vide Cistercienses.
Tempus ad conferendum Episcopum est trimestre à noticia confirmationis. 1.91.2.2.7
Tempus patrono præstatur ad præsentandum non currit ignorantibus. 1.137.2.1
Tempus sex mensium datum ad conferendum, est à tempore scientiæ vacationis numerandum. 1.136.2.3
Tempus primam includitur, ac computatur in termino. 1.408.1.5
Temporis computatio ab Æra Cæsaris olim fiebat. 1.488.1.18
Tempore Regis Ioannis I. apud Hispanos incipit tempus computari à die Natalis Domini nostri Iesu Christi. 1.205.1.2
Tempus annale non currit missionem passo, si intra illud cautio nem iudicibus, vel alteri eorum aliis absentibus, obicit: licet per eos, seu per eum recepta non facit. 1.451.1.1
Tempus non currit ignorantibus. 1.453.2.3
Tempus corrit illi qui misit procuratorem idoneum, & diu fuit deputatum de mandato, quod tamen fuit pronuntiatum inualidum. 1.717.2.2
Temporis cursu longissimo omnia solemniter interueniente præsumuntur. 1.129.2.3
Tempus datum à iure patronis ad præsentandum currit à die scientiæ notæ vacationis. 1.361.1.2
Tempus rectam diuinum officium incipit à media nocte antecessoris diei, & persequatur vsque ad mediam noctem sequentis diei inclusiue. 1.399.2.3
Temporis diuturnitas quando peccatum augeat, ostenditur. 1.211.6
Tempus, quod non est de substantia negotij, per testes singulares probatur. 1.501.2.34
Tempus ad producenda instrumenta currit à die noticiæ. 1.608.1.20
Tempus datum ad appellandum non incipit currere, nisi à die quo habetur notitia. 1.658.1.5
Tempus datum ad appellandum non currit pendente causa super nullitate sententiæ, aut super attentatis. 1.658.1.5
Tempus prosequende appellationis partes prorogare non possunt. 1.674.2.16
Tempus appellationis prosequende statuitur ab homine si altera pars præuenit, hoc tacito licet impetrandum, licet non valent, sed terminum iuris etiam appellatus præuenire potest, dummodo nimium non præcurat, & ubi ex dilacione imminet periculum etiam neutra parte prosequente, potest iudex ad quem suppetere, partes compellendo ad prosequutionem. 1.708.2.1
Tene, sententiam latam continet si præcedat negotio vniuersali. 1.690.2.3
Tener scripturæ, quæ pro forma requiritur, si sit amissa, probatur per testes. 1.539.1.2
Tenor totius privilegij Papæ innoscere debet ut dicatur conscientia ex certa scientia. 1.733.2.14
Terminus peremptorius si est nimis brevis in litibus, præsertim rerum Ecclesiasticarum, licet appellatur, & appellatio tenet. 1.401.1.1
Termini probatorii licet sint arbitrarij, coactari, restringi, ac protogari à iudice valent. 1.451.1.6
Terminus in citatione congruus apponendus est. 1.451.1.6
Terminus agrorum mutantes, vel euellentes quam penam incurrant, & insinuat. 1.473.1.11
Terminus quando statuitur ab acta, non verò à die actus, computatur tempus de momento ad momentum. 1.658.1.12
Terminus quando statuitur ab acta, non à die actus computatur tempus de momento ad momentum. 1.472.14
Terra quævis patria est, ut in adagio. 1.41.3.4
Teritij, seu iurisdictionis ex limitibus non infertur ad limites decemvirois Patochialium. 1.331.1.2
Teritij cuiuslibet religionis communantur inter personas Ecclesiasticas. 1.93.2.3
Tertarij gaudent forti privilegio, præcipue si viuant in communitate. 1.114.1.4
Tertius in iudicio possessorio potest interuenire ad eum effectum ut sibi, & non spoliato restituitur de dominio suo decedendo. 1.536.1.5
Tertius in executionem impedit, debet incontinenti de iure suo docere. 1.536.2.10
Tertius interuenire potest etiam ad impediendam executionem

trium sententiarum conformium. 1.661.1.6
Tertius interuenire potest in iudicio possessorio ad eum effectum, ut sibi, & non spoliato restituitur de dominio suo agendo. 1.661.1.6
Tertius quando sciuit litem agitari, & acquieuit donec sententia esset lata, contra eum hoc casu executio competit. 1.661.2.8
Tertius ex sua spontanea voluntate absque alia citatione speciali, vel generali comparens dicitur actor. 1.661.2.8
Tertio, qui vult de integro experiri, præiudicium fit cum possessio transferretur in alium, qui obtinuit. 1.661.2.8
Testamentum ob dictum vnus testis instrumentarij vacillare dicitur. 1.558.2.10
Testamenti ad factorem semper indicandum. 1.668.2.6
Testamentum testatoris, qui nesciebat articulat loqui, falsum est. 1.97.1.2
Si, responso, an dicatur articulata loquutio. 1.97.1.2
Testamentum quomodo à iustis, deriuari dicatur à mentis testatione, ostenditur. 1.199.1.4.5
Testamentum est voluntatis nostre iusta sententia de eo quod quis post mortem suam fieri vult, & respondet objectioni. 1.199.2.6.7
Testamentum quoddam in scriptis dicitur, quod vulgo clausum nuncupatur. 1.200.1.9 & seqq.
Testamenti nuncupatiui species declarantur. 1.200.1.9 & seqq.
Testamentum quoad inuentionem, & primum vltim iurisdictionem, est quoad formas tamen, solemnitates, & confirmationem iuris est civilis. 1.200.2.12
Testamenti executio si infra annum à die monitionis non fit per debentem exequi, deuoluitur executio ad Episcopum. 1.204.2.1
Testamenti Clerici, vel pietatis causa facti publicatio coram iudice Ecclesiastico est facienda. 1.208.1.7
Testamenti laici publicatio in quo Clericus est hæres institutus, an sit facienda coram iudice Ecclesiastico, remissum. 1.208.1.7
Testamentum Clerici non subiicit querelæ inofficiosa, vel nullitati ex causa præteritionis. 1.210.2.3
Testamentum cum duobus, vel tribus testibus sine proprio patrecho est nullum. 1.212.2.6
Testamenti vim obtinet in pijs causis sola subscriptio manu testatoris sine testibus facta. 1.213.2.4
Testamentum venit ubi quis extremam voluntatem suam alterius dispositioni committit, & dicitur testatus ad pijs causas. 1.214.2.12
Testamentum nuda, & signis conditum valet ad pijs causas. 1.215.2.4
Testamentum ad pijs causas ratione incertitudinis non viciatur. 1.215.2.9
Testamentum à furioso factum non valet licet optimè, & ut homo sanæ mentis fuerit testatus. 1.215.2.9
Testamentum vsque ad mortem mutari, vel reuocari potest. 1.405.1.5
Testamentum hæretici, & quælibet alia dispositio, etiam ad pijs causas, est nulla. 1.799.1.29
Testamenti factionem amittunt sodomitæ. 1.189.2.15
Testari possunt beneficiarij ex consuetudine de acquisitis, & beneficio. 1.209.1.6
Testari non potest hæreticus, siue post, siue ante sententiam declaratoriam criminis, etiam inter liberos orthodoxos. 1.799.1.30
Testari libere potest Clericus de his, quæ acquirit ex industria, vel doctrina sua. 1.214.2.9
Testator si substituerit aliquem de sua familia adiciens velle ea bona perpetuo in familia conseruari, tunc monasterium non habet loco filij, seu hæredis. 1.479.1.5
Testator si instituat filium in Sacris iam constitutum, aut professum, & ei decedenti absque liberis substituat tertium, non succedit Ecclesia, vel monasterium. 1.479.2.12
Testator quando rem pro certo pretio vendidit iussit, non potest oblationem ultra dimidiam venditio rescindi. 1.127.1.22
Testator potest remittere cautionem de præstandis legatis, & fideicommissis hæredibus. 1.175.1.8
Testator quando legat non rem suam, sed alienam, hæres, licet secundum legem sæculi cogatur soluere æquiualens, non tamen secundum leges Dei. 1.206.1.1
Testator si aliquid relinquit Episcopo, non præsumitur tale legatum relictum animo compendandi cum ea quarta, quam Episcopus consequi debet ex cæteris legatis ab hoc testatore factis Ecclesiæ. 1.228.1.3
Ad Testificandum non admittitur qui cæcè vel legitime conuincitur potest quod labore consimili morbo. 1.516.2.1
Testificari qui compelli non possunt, ostenditur. 1.511.1.5
Testari pro condonesticis, seu dominis possunt. 1.511.1.5
Domestici, seu familiares Episcopi, vel alicuius magni domini. 1.510.1.3
Domestici, seu familiares iam expulsi. 1.510.1.3
Famulus non habens salarium, seu expensas. 1.510.1.3
Domestici magnæ auctoritatis, & vite honestioris. 1.510.1.3
Domestici vniuersalque partis. 1.510.1.3

Index Rerum, & Verborum,

- Domestici domesticorum. *ibid.* 8
Domestici testificantes contra producentem. *ibid.* 9
Domestici producti ad defensionem rei inquisiti, & ad illius innocentiam. *ibid.* 10
Domestici testes instrumentarii. *ibid.* 11
Testimonium vnius iudicis non est credendum etiam respectu causæ, seu processus, qui apud illum ventilatur. 1.487.1.4
A Testimonium tanquam viles & infames compelluntur:
Adulteri. 1.498.2.3
Bannitus. *ibid.* 4
Blasphemus. *ibid.* 5
Calumniator condemnatus. *ibid.* 6
Carceratus de crimine, quod per sententiam infamaret. *ibid.* 7
Concubinarius manifestus. *ibid.* 8
Criminosus condemnatus. *ibid.* 9
Decocti. *ibid.* 10
Ebrus penitus. *ibid.* 11
Fustigatus, & ad trirèmes transmissus. *ibid.* 12
Hæreticus. *ibid.* 13
Histriones. *ibid.* 14
Lenones. *ibid.* 15
Lusores. *ibid.* 16
Maleficus. 1.499.1.17
Meretrix. *ibid.* 18
Sodomita. *ibid.* 19
Vitiarius. *ibid.* 20
Ad Testimonium procurator non admittitur. 1.506.1.7
Testimonium dicere non potest, qui non habet manus. 1.515.2.8
Testimonium non dicere qui iuravit, testificari compellitur, si testificationes publicæ non sunt. 1.516.1.1
A Testimonium repellitur consimilem causam habens, tanquam suspectus. 1.517.1.2
Testimonium infidelis an sustineatur extra iudicium, remissive. 1.517.2.6
Testimonium de auditu ad probandam consanguinitatem in causa matrimoniali quibus concurrentibus valeat, ostenditur. 2.541.1.1
Testimonium ubi est necessarium, compellendi sunt testes ad illud ferendum, etiam per suspensionis, excommunicationis, & depositionis sententiam. 2.547.1.1
Testes absentes qualiter compellantur ad perhibendum testimonium, ostenditur. *ibid.* 2
Testes ad testificandum compelluntur quando veritas aliter haberi non potest. *ibid.* 3
Testes ad probandam consuetudinem debent esse testes, & non singulares, & non interrogati reddere rationem dicti sui. 1.77.2.1
Testes examinati debent deponere de visu actuum, ex quibus dicunt fuisse inductam consuetudinem. 1.78.1.17
Testes ad probandam consuetudinem de tribus deponere debent. *ibid.* 18
Testes singulares non probant, nec ad probationem faciendam coniunguntur. 1.105.1.9
Testis deponens super negatiua improbabilis, & nullatenus corroborata, non potest de fallo puniri. *ibid.* 15
Testis omni exceptione maior ille reputatur in iure, qui nulla legitima exceptione repellitur potest. 1.108.2.20
Testes singulares non probant. 1.113.1.7
Testis per scripturam testificari non potest. 1.114.1.22
Testes deponentes aliquem vi, vel metu resignasse beneficium, præferuntur aliis deponentibus illum sponte resignasse. 1.148.2.11
Testi vario, & sibi ipsi contratio non est fides adhibenda. 1.165.1.4
Testis quando possit deponere de credulitate sine causa, vel ratione concludenti, & testimonium illius admittendum sit. 1.66.1.2
Testis pretio conduceri non debet, sed idoneus, ac fideiis, & ieiunus. 1.295.2.1
Testis corruptus promissionem pecunie, vel alia re non probat. 1.196.1.2
Testes antiquiores maxime sunt præferendi. 1.209.1.6
Testes domesticus ubi adest difficultas probationis plenè probant. 1.209.1.7
Testis repellitur, qui habet consimilem causam. 1.250.1.5
Testes in figura iudicii, & viva voce, non in scriptis testimonium perhibere tenentur, & cogi possunt. 1.269.1.2
Testes si extra patriam vocentur pro testimonio ferendo illis solui debet expensis producentis, antequam de domo pedem moueant. *ibid.* 3
Testis consimilem causam habens repellitur à testimonio. 1.365.2.3
Testium receptio facta contra non contumacem lite non contestata in causa matrimoniali est nulla. 1.394.1.1
Testes regulariter examinari non possunt ante litem contestatam. 1.395.1.2
Testes ante litem contestatam possunt auctore petente examinari si de illorum morte timeatur. 1.395.1.4
Testis iuramento statim super diuinitate absentia. *ibid.* 4
Testes valedictorii, & diu absentia coacti, quo ante litem contestatam examinari possunt personales, citari debent per aduersa contra quam examinantur, nisi potius, vel contulerint veritas. 1.395.1.5
Testes ad perpetuum rei memoriam ante litem contestatam produci & recipi possunt. 1.395.1.6
Testes in diebus feriatis recipi non possunt. 1.395.1.7
Testes parte non citata recipi possunt circa idoneitatem personæ cui de beneficio prouideri mandatur. 1.411.1.1
Testes parte non citata recipiuntur contra potentes in causa litem resis. 1.411.1.2
Testium publicatio facta in possessione non impedit quominus recipiantur in petitorio etiam super eisdem articulis, vel dictis contrariis. 1.411.1.3
Testis sine iuramento examinatus facit præsumptionem. 1.419.2.2
Testis omni exceptione maior ille dicitur, qui nulla legitima exceptione repellitur potest. 1.419.2.3
Testes quando examinantur ad perpetuum rei memoriam, non testantur iuramentum in supplementum probationis. 1.475.1.17
Testes deponentes pro causa pia præferuntur. 1.475.1.17
Testes deponentes super negatiua ubi probant, nisi adiciatur quod aliter esse non possit, quin ipsi citentur. 1.475.1.17
Testes in causa propria an, & quando recipi possunt, remissive. *ibid.* 5
Testes præferuntur instrumento, in antiqua vetè instrumentis testibus. 1.475.1.7
Testes vtrò se offerentes, & non requisiti probant quando agitur de peccato vitando. 1.476.1.3
Testes duo in instrumentis publicis sufficiunt. 1.477.1.3
Testis dubium, seu obsecram depositum non interpretatur producentem ad suam intentionem. 1.480.1.3
Testis ambiguum verbum contra producentem, interpretatur. 1.481.1.23
Testes singulares non probant præscriptionem. 1.481.2.3
Testes sibi inuicem contrarij nihil probant. 1.481.2.4
Testes quando dicantur sibi inuicem contrarij, ostenduntur. 1.483.1.5
Testes non admittuntur ad reprobandos illos, qui alium in reprobant. 1.483.1.6
Testium commissi receptione, non censetur opus illius examinationis. 1.483.1.7
Testes numero plures alijs præferuntur, nisi potius sint digniores. 1.483.1.8
Testium fides ut improbetur, & de fallo puniri possit, sufficit probare corruptionem absque falsitatis probatione. 1.483.1.9
Testium subscriptio instrumenti extrajudicialis vita dicitur. 1.483.1.10
Notarij necessarii non est. 1.483.1.11
Testis duplex est, alius interior, alius exterior. 1.483.1.12
Testis interior dicitur ille, qui de rebus interioribus deponere potest. *ibid.* 4
Testis exterior appellatur ille, qui de rebus exterioribus per aliquem sensum corporum deponit. 1.483.1.5
Testis definitur ut sit legitimus probator super statum causæ alioquin adductus. 1.483.1.6
Testium receptio facta contra non citatum nulla est. 1.483.1.7
In Testium receptione pars est citanda. *ibid.* 8
Testes inhabiles recipiuntur, quando ex facti, seu negotij natura alij testes haberi non possunt. 1.483.1.9
Testes duo sufficiunt ad perfectam probationem indubie in qualibet causa tam prophana, quam Ecclesiastica. 1.483.1.10
Testi vnicuique plena fides adhibetur an à iuratore, vel à iuramento fieri possit, ostenditur. 1.483.1.11
Testi vnicuique consentientibus partibus plena fides adhiberi potest. 1.500.1.4
Testi vnicuique de re sua, vel contra producentem testificantem plena fides adhibetur. *ibid.* 5
Testi vnicuique creditur quando non agitur de aliquo præiudicio. *ibid.* 6
Testis vnicuique probat quando agitur de impediendo matrimonio antequam contrahatur. 1.500.1.5
Testis vnicuique in civilibus concurrentibus aliquibus præiudicantibus probat. *ibid.* 10
Testis vnicuique probat quando sumus in probatione, alius in quo impossibile, vel saltem difficile est habere plures testes. 1.500.2.11
Testes singulares non probant, nec ad probationem faciendam coniunguntur. 1.501.1.1
Testes singulares probant iunctis administratis. 1.501.1.2
Testes singulares probant si sint nobiles, probant fides, & veritas. *ibid.* 3
Testes singulares probant si sint nobiles, probant fides, & veritas. *ibid.* 4
Testes singulares, de quo, & in quibus probent quando agitur de probando rem in genere. 1.501.1.5
Testes in dubio non præsumuntur singulares, sed contrarii. 1.501.2.77
Testes deponentes de auditu, auditu suorum Maiorem in negotijs probant. 1.501.2.77

BARBOSA
Inlus Can
To. 2. 13.
CVI
18

Collectan. in quinque libros Decretal.

Testes de credulitate non probant, nec presumptionem faciunt.

ibid. 6

Testes de credulitate probant in causis in quibus probant testes

de auditu. 1.504.2.7

Testes de credulitate probant in his, quæ directè probari non

possunt. ibid. 14

Vel sunt diffilis probationis. ibid. 15

Et contra producentem. ibid. 16

Et in probando adulterio, & copula carnali. ibid. 17

Et contra confessionem raptæ. ibid. 18

Testes de credulitate probant si reddiderint sufficientem ratio-

nem suæ credulitatis. ibid. 19

Testes de viueritate, vel collegio admittuntur ad testifican-

dum pro sua viueritate. 1.505.2.2

Testes de viueritate non probant pro ea in his, quæ eorum

commodum tangunt, vt singulos. 1.506.1.6

Testi deponenti contrarium illius, quod antea in suo testimo-

nio deposuerat, non est credendum, sed priori dicto standum

est. 1.508.1.med.

Procedit etiam quando vtrumque testimonium repugnans in

diuersis iudicis præstitum fuit. ibid. fin.

Non procedit in causa hæresis, in qua posteriori testimonio

stat. ibid.

Testi dicenti se falsum deposuisse de alterius mandato, vel pre-

ce, non creditur. 1.508.2.2

Testi qui dicit se falsum deposuisse, fides adhibenda non est,

quauis dicat in articulo mortis. ibid. 3

Testis corrupti dictum non facit indicium contra corruptentem

ad inquirendum. ibid. 5

Testis peritus indicium non facit ad formandam inquisitionem.

1.509.1.inir.

Testes examinati, & publicati in vno iudicio faciunt fidem in

alio inter easdem personas. 1.510.2.2

Testes in causis Ecclesiasticis, vel civilibus infra tres productio-

nes, id est, dilationes produci possunt, non verò per tertiam,

nisi cum quadam legum solemnitate. 1.512.2.1

Testium dicta sunt iuranda, & non cauillanda. 1.513.2.3

Testis generaliter loquens deposito declarat per alium in

specie deponentem. ibid. fin.

Testes ubi inter se sunt contrarij, maiori numero, seu digniori

in equali standum est. ibid.

Testes noui, & veteres super nouis articulis tantum in causa

appellationis produci possunt iuramento secundum morem

prius recepto. 1.514.2.1

Testes in causa appellationis super nouis capitulis produci pos-

sunt. 1.515.1.2

Non autem super eisdem, vel directè contrariis, qui in prima

producti sunt instantia. 1.515.2.3

Testes de nouo reperi, possunt produci in causa appellationis

super eisdem capitulis, vel directè contrariis, qui in prima

producti sunt instantia. ibid. 4

Testis liberè, & non requisitus, testimonium dicere debet ad

proximum liberandum. 1.516.1.2

Testes an, & quando post publicatas attestaciones possunt ite-

rum examinari, vel de nouo produci, remissuè. 1.516.2.3

Testis vnus plene probat ad impediendum matrimonium. 1.518.

2.9

Testes idonei non sunt, quos actor de familia sua produxit. 1.519.

2.1

Testes producere potest reus in causa matrimoniali ad proban-

dum contrarium eius, quod actor probauit, etiam si publicatio

attestationum sit facta, consuetudine contraria non obstante.

1.522.1.1

Testes in causa matrimoniali post testificatorum apertionem,

publicationemque produci possunt. ibid. 2

Testes producti ad probandam consanguinitatem postquam tes-

tificati sunt, possunt denuò produci super eisdem, vel directè

contrariis articulis. 1.522.2.4

Testi super dilatoria inducto non creditur super principali, nec

cogitur deponere, secus si super peremptoria, tunc enim cogi

potest vt iuret deponere super toto. 1.523.2.1

Testis respondens vitæ interrogata, vel vitæ se examini offe-

rens non probat, idem si nimis animosè deponat, vel in testi-

monio se indicem continat. 1.524.1.2

Testes iurare debent antequam deponant. ibid. 3

Testium dicta non sunt ad petitionem tertij publicanda, & is,

qui produxit testes coram certis iudicibus, non potest ad eun-

dem effectum coram iudicibus aliis illos producere, sed illo-

rum attestacionibus debet esse contentus. 1.524.2.1

Testium publicatio expectanda non est, vt in illis obicitur. ibid. 4

Testibus non creditur in fauorem eius, qui contra personas eo-

rum protestatus est. 1.525.2.7

Testes producentis eorum personas dicere non potest. ibid. 8

Testes actoris, & rei quando contraria deponunt, fidem sibi non

derogant, sed prævalent digniores, & verosimiliora deponentes,

& si in ceteris est disparitas, præfertur numerus. 1.526.1.1

Testibus dignioribus magis creditur, quàm minus dignis. 1.526.2.2

Testibus senioribus magis creditur, quàm iunioribus. ibid. 6

Testes numero plures paucioribus præferuntur. 1.527.1.11

Testis in parte falsus omnino, & in totum falsus reputatur.

ibid. 12

Testes quantum fieri potest concordari debent. 1.527.1.14

Testes si contradicant dicto partis non probant, sed statim asser-

cioni ipsius partis quando tendit in eius præiudicium. ibid. 15

Testibus hinc inde contrariis plures numero vincunt pauciores.

1.527.2.16

Testibus ad fauorem rei deponentibus magis creditur, quàm

deponentibus ad fauorem actoris. ibid. 18

Nisi actor causam fauorabilem tueatur. ibid. 19

Testes de auditu alieno non probant. 1.628.1.2

Testes testificantes de auditu proprio probant cum audiunt notas

voces contrahentium. 1.628.1.3

Per Testes de auditu probari potest:

Adulterium. ibid. 4

Vnio beneficiorum. ibid. 5

Antiqua. ibid. 6

Confusio quando sumus in antiquis. ibid. 7

Insparronatus in tempore antiquissimo. ibid. 8

Domini in antiquis. ibid. 9

Consanguinitas, & affinitas. ibid. 10

Nobilitas aurore. 1.629.1.11

Denuntiationis causa. ibid. 12

Contra producentem. ibid. 13

Filiatio. ibid. 14

Matrimonium. ibid. 15

Metus in causa matrimoniali. ibid. 16

Fraus per heredem in hereditate commissa. ibid. 17

Possessorium. ibid. 18

Memoria hominum existentia. ibid. 19

Testimonium aduinculatum ex aliis aduinculis & conie-

cturis. ibid. 20

Subornatio testium. ibid. 21

Valor obtentorum. ibid.

Testes possunt recipi, & ferri sententia, quando agitur de libertate

Ecclesiæ contra contumacem, etiam licet non contestata. 1.530.

1.1

Testes diligenter examinandi sunt, & puniendi qui eos impe-

diunt, & ipsorum testimonium multitudinem est per iudicem resignanda.

1.532.2.1

Testium examinatio, quando sunt absentes à longinquis partibus

alteri committi potest. ibid. 2

Testes interrogari debent non solum super contentis principaliter

in articulis, sed etiam super illorum circumstantiis. ibid. 3

Testis impeditus quominus suum proferat testimonium, habetur

pro productio contra legantem. ibid. 4

Testes interrogari possunt de loco, & tempore. ibid. 5

Testes possunt interrogari de sua credulitate. 1.533.1.6

Testium numerus effrenatus à iudice est cohibendus. 1.535.

2.7

Testes quot in qualibet causa examinari possunt de iure communi,

statutorum Urbis, Ordinarij, Regij Lusitanorum, & Castellano-

rum, ostenduntur. ibid. 8

Testis non interrogatus minime tenetur reddere rationem dicti

lo. 1.533.1.6

Nisi in criminalibus. ibid. med.

Idem in his quæ non cadunt sub sensu corporis, sed iudicio in-

tellectus percipiuntur. ibid.

Vel si deponat super publica voce & fama. ibid. fin.

An se aliquid vidisse de nocte. 1.534.2.inir.

Aur super negatiua. ibid. med.

Aur de consanguinitate. ibid.

Aur aliquem non esse culpabilem. ibid. fin.

Vel quando agitur de reprobatione instrumenti. ibid.

Vel si deponat super qualitate personarum. ibid.

Aur dominio. 1.534.1.inir.

Seu de infamia. ibid.

Vel notorio. ibid.

Aur super etate. ibid.

Interesse. ibid. med.

Dolo. ibid.

Furore. ibid.

Sana mente. ibid.

Ebrietate. ibid. fin.

In probatione hærese. ibid.

Adulterij. ibid.

De ruitatione. 1.534.2.inir.

Aur aliquem fuisse vagabundum. ibid.

Vel quando agitur de probanda morte alicuius. ibid.

Aur si deponit de amicitia, siue inimicitia. ibid.

Vel aliquem esse iracundum. ibid. med.

In testibus prodigalitatem probantibus. ibid.

In probatione metus. ibid.

Vel si deponat de valore, & pretio & æstimatione rei. ibid.

Item in probatione clericatus. ibid.

Vel consuetudinis. ibid.

Testes

Index Rerum, & Verborum.

Testes si impediuntur de facto deponere contra inquisitum, habentur pro propositis contra ipsum. 1.535.1.10
 Testes mulieres recepti per iudicem, possunt, & debent iterum examinari etiam post publicationem. 1.535.1.12
 Testis solemniter iterum examinatus an sufficiat si seferat ad primum dictum inutiliter examinatum, ostenditur. 1.535.2.13
 Testis si dicat aliquid extra iudicium, & postea iuratus in iudicio contrarium respondeat, posteriori assertioni stabitur. 1.535.2.14
 Testes, qui aliis non sunt idonei, in subsidium reputantur idonei, quando alie personæ haberi non possunt. 1.536.2.7
 Testes de Capitulo pro, & contra Capitulum admitti possunt. 1.536.2.8
 Testes iurare debent quamvis dignitate præfulgeant, aliis non probant. 1.537.1.1
 Testes etiam antiqui publicatis attestacionibus possunt produci si materia antiqui capituli reperitur aliquo addito, quod subiciunt necessarii probandi. 1.539.1.12
 Testis, qui semel productus dicit se nescire, & nunc iterato deponit super eodem negotio, non dicitur varius. 1.539.1.13
 Testes, quos reus inducit, recipiuntur & publicantur citato aduersario, ne probationis copia pereat. 1.539.2.7
 Testes ad perpetuam rei memoriam examinari possunt ante litem contestatam ex parte rei. 1.539.2.8
 Intellige vt. 1.539.1.6
 Testes receptos contra opponi potest ex parte rei ante litem contestatam. 1.539.2.7
 Testes examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur quandoque in alio iudicio repeti ad alium finem. 1.540.1.3
 Testes in matrimonij probationibus publicatis attestacionibus examinari possunt. 1.540.1.4
 Testis si dicat contrarium in secundo iudicio, quod dicit in principio, non valet dictum eius. 1.540.1.5
 Testes etiam aliis productis producere potest qui testificati non didicerit, nec renuntiavit testibus producendis super antiquis capitulis, & re articulis. 1.540.2.5
 Testes alios nominare, & producere potest quis ultra iam nominatos, & examinatos ante didicita testificata. 1.540.2.6
 Testes de auditu ad probandum consanguinitatem debent specificare singulos gradus dempto filipite. 1.541.1.3
 Testes probatorios, & reprobatórios probatoriorum reprobare licet, sed reprobatórios reprobatórios non licet. 1.542.1.1
 Testes non improbi in prima instantia possunt in secunda improbi, præcipue si pars ignorauerit viciā, &c. 1.542.1.2
 Testes super omnis interrogatoriis non modo ante publicationem, fed etiam post eam rependiunt. 1.542.1.3
 Testis si culpa partis diminuit, & imperfecte deponat, non potest iudex ad instantiam partis post publicationem testium eundem examinare, nisi contrarium patrem grauando, secus si culpa iudicis male examinatus sit. 1.542.1.4
 Testium dicta coram arbitro receptorum in ordinario iudicio non contradicte aduersa parte probationem inducant, si tamen reproductis tempore mortis etiam aduersarij relucante fides adhibetur. 1.542.2.2
 Testi etiam Religioso non creditur qui sine iuramento deponit. 1.543.2.1
 Testes, etiam si agatur de vita & miraculis alicuius canonizandi sunt recipiendi & examinandi sigillatim, cum diligentia. 1.544.1.1
 Testes infirmul deponentes nullam fidem faciunt. 1.545.1.1
 Testis criminofus in dubio emendatus præsumitur. 1.545.2.1
 Testis, qui in crimine detinetur, siue in ciuili causa, siue in criminali repellitur. 1.545.3.1
 Testis, qui obliuiscitur crimen, an possit obliuiscere quod obliuiscitur crimen, remittitur. 1.545.3.2
 Testes in causa ciuili monendi & inducendi iurati ad testificandum, & si se subtrahunt odio, gratia, &c. compelli debent. 1.545.3.3
 Testis, qui timore aduersæ partis se subtrahit, testificari compellitur. 1.547.2.1
 Testes non sunt cogendi quando agitur de probando crimen occultum. 1.547.2.2
 Testis requisitus ad testificandum, si testificari renuat, præsumitur corruptus. 1.547.2.3
 Testis qui iuratur se non examinari, potest non obtinere iuramentum ad testificandum compelli. 1.548.1.1
 Testes compellendi sunt etiam in causa criminali si res altere probari non possit. 1.548.2.1
 Testes tamen cogendi quando agitur de probando iniuriam personalem factam clerico, 1.548.2.2
 Testes super consanguinitate probanda cogendi sunt, si constat de nonnullis testificari odio, gratia, vel timore. 1.548.2.1.3
 Testis synodalis, qui coram Ordinario super matrimonio deponit, non compellitur iterum super eo coram delegato. Et propter superuenientem infamiam a testimonio repellitur potest tamen si errauit incontinenti, non ex intervallo fecerit corrigere. 1.549.2.1

T^{estis} incontinenti potest se corrigere, non vero et immu-
nisi ex tunc tormentorum hoc faciat, quia tunc etiam
longifinio intertore potest corrigere.

T^{estis} qui in crimine falsi se subtrahunt odio, gratia vel timore,
poffunt cogi testimonium dicere.

Poffunt cogi in ciuibilibus, et non in criminalibus si gra-
tia vel timore se subtrahant.

Hodie tamen indistincte feruatur vel testes coguntur,
et in ciuibilibus, et in criminalibus caufis.

T^{estis} in iniquitate fuiffe cogendi, quando crimen aliquod
tra elechum, et fcribitur Pape, et dubitatur de crimine, vel de
litteris an sint Capituli.

Cogi poffunt in caufa iniquitatis etiam in criminali
ibid.

Et in crimine faci.

T^{estis} fa dicendo testimonio fe fubtrahentes, gratia, odio, vel
timore facere prefumunt.

T^{estis}, qui fuit habiles, & idonei, compelluntur iurati dicere tes-
timonium.

T^{estis}, qui non iurat, minimè creditur.

T^{estis}, qui obfcurè depofuit, iuram effi examinandus.

T^{estis} facta publicatione poffunt repeti iudice de officio ad effi-
cium declarandi dubium depofitionum.

T^{estis} dicenti fe falum depofuille de alterius mandato, prece, vel
pzmio, non effi credendum.

T^{estis} examinatus illo citato, cuius principales interer, falum
facit.

T^{estis} deponens non verifimilis, minimè probat.

T^{estis} de credulitate admittuntur ad probandum adulterium,
copulam carnalem.

T^{estis} iurta credulitate falum dicens excufat à falo, &
per iurio.

T^{estis} fi de crimine contra eum exceptio conuictus, vel
conuictus apparere, repellitur à testimonio, fed de crimine non
punitur fi non tangit negotium principale.

T^{estis} contra quem oppofit non debet mulctari pena
multaria.

T^{estis} potest deponere de iis, qui ante pubertatem huius
effi circa annum decimum cum dimidio vixit & apprehen-
f.

T^{estis} publicatio an, & quando fit de fubstantia iurici, non
fuit.

T^{estis} illegitimus in caufa fummaria repellitur.

T^{estis} fuor aorio & conftituende populi recipiunt fe iura-
mento.

T^{estis} receptio in ciuibilibus committitur.

Secus in criminalibus.

T^{estis} duo, aut tres cum Parochio testatorem fufficiunt in tes-
timonio de iure Canonico.

In ore duorum, vel trium fal omne verbum.

T^{estis} duorum numerus fupradictum fupplet defectum perfonarum
Presbyteri in testimonio.

Femina an poffit effi t^{estis} iure Canonico in hoc testimonio
ibid.

T^{estis} duo, vel tres fufficiunt pro t^{estis} Ecclefie, vel legiti-
piis, quia in his non effi iudicandum fecundum leges, fed
non.

Testamentum quis acceptare videtur et fimplici acceptatione
legati.

T^{estis} vnus, & confeflio facta abfente parte faciunt p^{ro}ba-
tationem.

T^{estis} non repellitur ob id, quia coram parte dixit id, quod in
iudicio dicturus erat.

T^{estis} vnicus fufficiat ad impediendum matrimonium conuictum
dam.

Amplia quauis effi denuntiatio, feu accufatio, allegatio
fuam turpitudinem.

Amplia etiam quauis nolit teftari nifi cum, & obfque
n^{on} publicatione.

T^{estis} ad impediendum matrimonium requiritur quod affi-
cum iuramento fe certo effi impediendum.

T^{estis} publicè confentiri turpitudinem fal ad impediendum ma-
trimonium, an fit fides adhibenda, oftendunt.

T^{estis} vnus de vifum probet mortem, & homicidium.

T^{estis} fe offerenti ad teftificandum credendum in materia in qua agi-
tur de peccato ciuitando.

T^{estis} duo omni exceptione maiores ad foluendum matrimo-
nium defiderantur.

T^{estis} debent effi omni exceptione maiores, vel ymagi de
foluendo matrimonium.

T^{estis} omni exceptione maiores an ficut requiruntur in diffo-
rione matrimonij, ita & in eius celebratione requiruntur, vel
miffi.

T^{estis} duo, qui prefentes effi debent matrimonio contracto
iuxta formam Concilii Tridentini an debeant effi omni excep-
tione maiores, remiffi.

T^{estis} omni exceptione maiores dicuntur illi qui p^{ro}pter non p^{ro}-
p^{ri}am exceptionem etiam dicuntur.

Collectan. in quinque libros Decretal.

Testes quod sint omni exceptione maiores per producentem articulandum, & probandum est. 2.551.1.11
 Testes, qui de consanguinitate deponunt, à stipite vel germine computationem incipere debent. 2.553.2.1
 Testes super consanguinitate deponentes debent gradus clara computatione distinguere. ibid.2
 Testes super consanguinitate deponentes tenentur efficere causam, & probabilem rationem dicti sui reddere. ibid. fin.
 Testes de auditu alieno, an & quando probent consanguinitatem remissive. 2.554.1.4
 Testis per scripta testificari, & proprium testimonium exponere non potest. 2.595.2.2
 Testes in causa matrimoniali debent esse praelatae famae. 2.596.2.2
 Testes quando sunt varii, vel contrarii in aliquibus accidentalibus, & accessoris non ex eo arguitur dolus, vel falsitas. 2.599.2.5
 Testis qui causam habet similem est suspectus. 3.6.1.4
 Testes non tenentur de criminibus occultis testificari. 2.10.2.6
 Testes synodales, qui de ordine Episcoporum visitant discessum, aluntur ab Ecclesiis visitatis. 3.16.1.5
 Testes criminosi an & quando admittantur in crimine simoniae. 3.36.1.1
 Testi vario, & sibi ipsi contrario non est fides adhibenda. 2.270.2.4
 Testes duo fide digni, & omni exceptione maiores sufficiunt ad conuincendum haereticum. 3.81.2.46
 Testis falsidicus tres laedit. Deum, iudicem, & partem, & falsus est non solum qui mendacium dicit, sed etiam qui veritatem occultat. 3.151.1.1
 Testis falsi crimen in eo cognoscitur, quam detestabile sit, quia Deo, iudici, & hominibus obnoxius est. ibid.3
 Testis in dubio non praesumitur falsus. 3.156.1.5
 Testes, in amissione privilegii deponentes debent deponere etiam instrumentum omni vicio caruisse, & de perfecta literarum notitia, de die, & consule. 3.229.2.6
 Testis non iuratus si sit alius probus, & honestus, facit praesumptionem. 3.230.2.14
 Testibus receptis contra iuris prohibitionem non est fides adhibenda. 3.263.1.4
 Testi, si propter vacillationem incarceration, infamiam non incurrit. 3.270.1.1
 Vide *Attestatio*.
 Testis laicus, vide *Laius*.
 Theologus praefendus est Canonista in assequutione Episcopatus, praecipue ubi haereticus polluitur. 1.91.1.11
 Thronum ab vxore filium occidente separari non licet. 3.89.1.3
 Timor inferendae violentiae, licet illa non sit, vitat electionem. 1.105.1.11
 Titulum rei quam possidet nemo cogit ostendere. 1.118.2.3
 Titulum suae possessionis non tenetur quis probare. 1.314.1.8
 Titulum beneficii probare, non potest beneficiarium compellere superior, quoties te constituit eius aduersarium. 1.433.2.5
 Titulus in beneficiis non tenetur quis probare. 1.506.2.2
 Titulus pluribus eiusdem beneficii nisi quis potest non solum in defendendo, sed etiam in agendo. 1.524.2.2
 Titulus varius potest quis obtinere super eodem beneficio. 1.557.1.31
 Titulus illegitimus, qui ex errore iuris legitimus reputabatur, constituit praescribentem in mala fide. 1.96.1.8. & 2.194.1.5. & 2.259.2.6
 Tolerantia approbationis expressa dat ius in beneficio. 1.157.2.6
 Tonsura prima non confertur nisi habenti aetatem septem annorum completorum. 1.89.1.3
 Tonsura prima iniungenda debet scire rudimenta fidei, ac legere, & scribere saltem in lingua nativa. 1.89.2.9
 Tonsura prima omni tempore conferri potest. 1.159.2.3
 Tonsura prima est Ordo. 1.175.1.8
 Tonsuram primam conferre an liceat simplicii Sacerdoti, ostenditur. ibid.9
 Tonsurae primae clericum percipiens est excommunicatus, & non nisi à Papa absolui potest. 1.175.2.10
 Tonsuram primam infanti confertur per annum eam alteri dare non potest. 1.163.2.3
 Tormentum fieri non debent. 1.113.1.12
 In Tormento moriens, licet eam vulnere lethali superuixerit, & poenitet, atque ei Eucharistia non denegetur, Ecclesiastica carbit sepultura. 1.113.2.7
 Torquei possunt clerici per manus laicorum sine excommunicationis in usu. 3.308.2.3
 Tortura astrictum damnum irreparabile. 1.714.1.18
 Totum vnum per testes singulares probatur. 1.501.2.37
 Tradere, & tractatus multipliciter in iure dicitur. 1.494.2.7
 Traditus debet esse diuisus, distinctus, & clarus, vt commodius intelligi possit. 1.472.2.2

Baroij. Collect. Tom. 111.

Traditio ad domum hodie non facit transire sponsalia in matrimonio de praesenti, nisi in traditione ipsa nouus consensus coram Parocho, & testibus exprimat. 1.440.2.3
 Trahens aliquem coram diuersis iudicibus pro eadem causa eam perdit. 1.432.2.6
 Traianus an orationibus D. Gregorii saluus factus fuerit, ostenditur. 2.406.2.16
 Transactio facta coram iudice delegato habet executionem paratam. 1.229.1.2
 Transactio in spiritualibus interuenire non potest. ibid.6
 Transactio in spiritualibus potest interuenire. 1.302.2.4
 Transactio est contractus. 1.303.1.4
 Transactio in beneficiis, etiam si praecedat iuramentum, fieri non potest, continet enim simoniae speciem. ibid.2.1
 Transactio super beneficio Ecclesiastico sine Superioris consensu, quae nullus est momenti, non officit pacifcenti, nec liti finem imponit, nec per mutuum consensum recipit firmitatem. 1.304.1.2
 Transactio simonica est dum in transactione remittitur, vel retinetur ius spirituale pro temporalis. 1.305.2.2
 Transactio fieri non potest super Ecclesiastico beneficio, sed tantum amicabilem compositionem. ibid.1
 Transactio fit de re dubia. 1.306.1.3
 Transactio facta de rebus Ecclesiae per Praelatum sine superioris consensu non obligat successorem. ibid.1.1
 Transactio sicut super iure praesentandi, ita super annexo fieri non potest vt recedatur à lite interueniente aliqua temporalitate. 1.307.1.1
 Transactio super matrimonio non valet. 1.309.1.4
 Transactionis ex causa facta alienatio rei litigiosa valet, dummodo transactio facta fuerit bona fide. 1.729.2.4
 Transactio, & compositio super decimis praeteritis sine consensu superioris fieri potest. 2.112.1.4
 Transactio ob lationem ultra dimidiam iusti pretij rescindi potest vel in ea agi ad supplementum iusti pretij. 2.126.1.9
 Transactio non soluit laudemium, nisi res dimittatur. 2.147.1.39
 Transactio, quam irrequisito domino facit emphyteuta transferens emphyteusim in aduersarium, aliquo nempe dato, vel retento facit illum cadere in commissum. 2.148.1.50
 Transactio de decimis futuris an, & quando valeat, remissive. 2.239.2.5
 Transactio tempore, intra quod causa debuit terminari per arbitrum, non erit locus praetogationi compromissi iam extincti. 1.251.2.9
 Transactio non debet carius vendi quam in mercato venderetur. 2.123.1.1
 Transfere de vna Ecclesia ad aliam potest quis inuicem. 1.140.1.7
 Transigi super re facta, & litigiosa non potest, intellige vt ibi. 1.303.2.1
 Transigere non licet super spirituali subiectione. 1.308.7.1
 Transigere, seu compromittere super re immobili, cuius possessio penes Ecclesiam, si eam dimittat non potest Praelatus. 2.108.2.13
 Transitus de vna Religione ad aliam, vt licitus sit non temeritate, leuitate, odio, &c. sed studio perfectioris vitae faciendus est. 2.276.1.9
 Transitus ex ordine Mendicantium ad ordines Monachales Cathedralis excepta sine expressa licentia Papae non est licitus. 2.278.1.20
 Translatio & permutatio differunt. 2.161.1.2.3
 Translatio rei litigiosae in alium non valet. 2.193.2.3
 Translatio de vna Ecclesia ad aliam, quando definit esse Episcopus primae, ostenditur. 1.138.1.5
 Translatio ad laxiorem Religionem sine iusta causa dicitur indebita translatio. 2.277.1.14
 Translatio de vno ordine ad alium, vt sit Praelatus illius, debet necessitate ibidem de nouo profiteri. 2.279.1.26
 Translatio legitime ad aliam Religionem non tenetur ad vota specialia in priori Religione emissis. 2.279.2.28
 Transubstantiatio quid sit, remissive. 2.404.2.1
 Transgredi tempora statuit, & poenas violantium. 1.297.1.8
 Treuga est securitas praestita rebus, & personis discordia, non dum finita. 1.297.2.10
 Tributum ex certo fundo debitum cum sit onus reale pro quo cecidit tacite hypothecatum, transit in quemlibet possessorem. 2.254.2.14
 Tribus solutio arguit subiectionem. 2.375.2.1
 Tributa, cum sit generale ad omnia tributa extenditur. ibid.3
 Tributum de quo agit hic text. à Ramiro Rege communi Hispanorum voto promissum fuit D. Iacobo ob partem de Mauris diuinitus victoriam apud Clauigium. 2.385.2.4
 Tributorum exactor si ad Ecclesiam confugiat eius gaudere debet immunitate. 1.446.1.40
 Triennium de quo in hoc text. quando incipiat, & an debeat esse continuum, ostenditur. 2.561.1.8
 Quare desideretur in praesenti vt iuret septima manus propinquorum, &c. ostenditur. ibid.10

xx

Titio

Index Rerum, & Verborum,

Triennium in impedimento maleficij à quo tempore computetur, ostenditur. 1.565.2.7
 Triennium continuum quod dicatur, ostenditur. 1.565.2.7
 Turpiter accipit, qui gratis tenetur prestare. 1.131.2.6
 Turpiter inuenti cum vxore, vel filia alicuius quibus modis dicatur, ostenditur. 3.198.2.7
 Turpitudinem suam allegans quando audiat, ostenditur. 1.65.1.8
 Turpitudinem suam allegans nemo est audiendus. 2.86.1.4
 & 2.193.1.2
 Turpitudinis patronus censetur, qui vitium vxoris celat. 3.119.2.4
 Turpius cicitur, quam non admittitur hospes. 1.594.2.6
 Tuores, Coratores, economi, & ceteri habentes administrationem alieni patrimonij sine speciali mandato iuramentum de calumnia præstant. 1.400.1.4
 Tutoris, seu curatoris contumacia in non iurando de calumnia prædicat pupillo, & adulto. 1.401.2.6
 Tutor donare potest propter benemerita. 2.191.2.4
 Tyranni præceptum inducit merum iustum. 1.423.2.4
 Tyrannus si rem habeat cum aliqua muliere per vim, filius inde natus non erit spurcius quoad matrem. 2.581.2.32

V

Vacante in hac rubr. impotrat carentiam proprij Prælati, qui iura Ecclesiæ tenetur. 2.91.1.4
 Vacare aliquando idem est quod cessare. 1.565.2.7
 Vacatio præbendam, seu Canonatum in Ecclesiis non numerari, possibilibus non est, nec fit ibi deuolutio ad superiorem ex negligentia semestri in non prouidendo Ecclesiæ de ministris. 2.87.2.1
 Vacationis nomine venit omnis vacatio, seu vacandi casus. 2.91.1.5
 Vacabundus an possit quocunque loco puniri, remissus. 1.381.1.8
 Valentudinarij qui sunt, arbitrio iudicis relinquuntur. 1.507.1.2
 Vide Inferius, Senex.
 Valor, vel æstimatio, per testes de credulitate probatur. 1.504.2.11
 Valorem rei minuit pactum de retrovendendo. 1.558.2.7
 Variatio maxime in alterius prædictum reprobata est. 1.136.2.4
 Vassallus feudum filix sue non potest in dotem dare. 1.171.2.9
 Vassallus domino suo titulum feudi ostendere tenetur. 1.128.2.5
 Vassallus non potest feudum alienare sine consensu domini, valet tamen alienatio quando fit ipsi domino. 1.163.1.4
 Vassalli coram domino feudi conueniendus est, etiam si dominus feudi sit Ecclesiastica persona. 1.354.1.1
 Vassallus qui iurauit Prælati, successoribus iurare non cogitur. 1.585.1.1
 Vassallus, qui semel iuramentum fidelitatis domino suo præstitit, ad repetendum idem iuramentum, nequaquam est cogendus, sed quid respectu successoris. 1.586.2.4.5
 Vassallus ob ingratitudinem amittit feudum. 1.191.1.12
 Vassallus ubi duo domini contendunt de baronia, potest differre post annum petitionem inuicem, dummodo intra annum offerat se velle illam recipere ab eo, qui est vetus dominus, & protestetur quod per eum non fiat. 2.351.2.6
 Vassallus non potest filix suæ feudum in dotem dare sine consensu domini. 2.613.2.2
 Vassalli liberantur ab omni debito fidelitatis præstando, si ipsi domini manifestè in hæresim labantur. 3.82.1.2
 Vassalli per excommunicationem dominorum absoluantur ab obsequiis, & muneribus illis post excommunicationem præstandis. 3.274.2.5
 Vide Colonos, Emphyteuta.
 Vassorum Ecclesiæ custodia spectat ad Archidiaconum. 1.205.1.1
 Vassus quando dicatur, ostenditur. 2.138.1.9
 Venalis licentia nulla est, nisi sit arbitri. 3.261.2.4
 Venatio periculosa, & clamorosa clericis interdicitur. 3.165.1.2
 Venatio in dubio præsumitur facta causa recreationis. 1.565.2.7
 Venationem prohibitam exercens clericus quam penam incurrat, ostenditur. 3.165.2.6
 Venationis triplex species. 1.565.2.7
 Venationes, & sylvarum fatigationes cum canibus, & accipitre omnibus Religiosis interdicitur. 3.166.1.1.2
 Vendors rem suam in ludo non tenetur de cessione. 2.12.2.17
 Vendors rem plusquam valeat, quia solutionem differt, peccat, nisi dubium sit an tempore solutionis erit valor rei variatus, & venditor non erat venditurus tempore, quo vendidit. 3.138.1.2
 Videntes iusticiam, vel bonum litis euentum, quam penam incurrant, ostenditur. 3.261.2.3
 Vendere non licet materiam, vt illa iudici vtantur ad cultum iudaicum. 3.54.2.4
 Venditionis contemplatione quod factum est, pars pretij est. 1.558.2.6
 Venditio facta cum pacto de retro ob lisionem vitra dimidiam rescindi non potest. 2.127.1.21
 Venditio facta sub hasta quando ob lisionem vitra dimidiam rescindi non potest, ostenditur. 2.127.1.27

Venditio cum pacto de retro soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio seruatus realis soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio res iusta testatoris soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio nulla non soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio conditionalis non soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio iusfructus non soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio redditus non soluit laudemum. 2.127.1.21
 Venditio nulla emphyteusis iniquitudo domino, non facit emphyteutam vendentem incidere in commissa. 2.127.1.21
 Venditio conditionalis iniquitudo domino fieri potest, si non committitur sit ad traditionem. 2.127.1.21
 Venditio emphyteusis cum pacto legis communitate, vel aditionis in diem, fieri potest iniquitudo domino. 2.127.1.21
 Venditio emphyteusis quæ rescinditur tempore l. 2. C. de reuel. vendit, fieri potest iniquitudo domino. 2.127.1.21
 Venditio quam facit parvis (sue heres emphyteuta colorat) non potest fieri iniquitudo domino. 2.127.1.21
 Venditionis actum constituit ad rationem mensuræ rei iugur ex certo fundo vendita. 2.127.1.21
 Venditio iuripatronatus ipso iure non valet. 2.127.1.21
 Venditio donorum intellectus, & voluntatis est summa iura modo. 3.301.1.3
 Venditio credito maiori pretio ficti non potest quam ea, quæ agitur presente pecunia. 1.558.2.7
 Venditor ubi tenetur tradere possessionem emptori liberam huiusmodi traditione si se constituat possidere eam possit. 1.558.2.7
 Venditor deceptus vitra dimidiam iusti pretij agere potest vt res sibi reddant pretium acceptum restitutum, vel iustum pretium suppleat, & in hoc electio est emptoris. 2.127.1.21
 Venditor tenetur emptorem defendere coram iudice, quo emptor contentus est. 2.127.1.21
 Et quid si sit clericus, remissus. 2.127.1.21
 Venditor ubi latius, & impedit ne sit denunciatio, interdictio electionis abque alia denunciatione. 2.127.1.21
 Venditor, quando recusat recipere pretium rei vendite, quæ sciendum, ostenditur. 3.312.6
 Veneremur serenissima Resp. ab Imperio exempta est 2.590.1.7
 Venia Principis impetrata non facta mentione de iure criminis subreptitia dici potest. 1.172.2
 Venisse non videtur qui statim abiit. 1.172.2
 Verba legis & dispositionum semper debent aliqui quædam. 4.131
 Verba legis, & dispositionum ita debent intelligi ne habeant limitationes, vel minus congrua resulet. 1.172.2
 Verba telepironum generalia restringuntur secundum vim communem, & telepironum ab lires stricte interpretari debet, vnde vim commune reducatur. 1.172.2
 Verbum futuri temporis ubi apponitur in dispositione, quod inducit formam, illius omnisio reddit actum nullum. 1.172.2
 Verba in lege posita accipiendi sunt iuxta communem vim loquendi. 1.172.2
 Verba si sunt ambigua, magis debent esse principaliter reata ad personam, quam ad dignitatem, vt privilegium potestetur personale, quam reale. 1.172.2
 Verbum idem eodem in loco dictis respectibus, differunt accipiunt. 1.172.2
 Verba intentioni deferuntur, non intentioni verborum. 1.172.2
 Verba cum effectu sunt intelligenda. 1.172.2
 Verba narrativa in dispositionibus legalibus super conuenientiam facti non inducunt dispositionem, nec penam producantur efficiunt, si non proferantur principaliter propter l. 1.172.2
 Verba omnia in hoc text. ubi inueniuntur, ostendunt. 1.172.2
 Verba in electione requiruntur. 1.172.2
 Verba sunt accipiendi in propria significatione. 1.172.2
 Verbum nullum in re scriptis debet esse otiosum. 1.172.2
 Verbis subtiliter non est disiectandum. 1.172.2
 Verba iniuriosa dicuntur præsumitur dixisse animo iniuriandi. 1.172.2
 Verba accipiendi sunt cum effectu. 1.172.2
 Verba enuntiativa per modum causæ prolata, & non principaliter, probant, & disponunt. 1.172.2
 Verba debent intelligi quatenus propria eorum significatione procedunt. 1.172.2
 Verba simplicia non faciunt quem ad votum obligari nisi habuerint animum illud adimplendi. 1.172.2
 Verba impropria assumunt significationem ex habetura materia. 1.172.2
 Verba, sub anathematis interminatione prohibentur, feruntur tamen ferendum continent. 1.172.2
 Verba enuntiativa in pluribus instrumentis aliquem locum esse de iustitia scripta, in quibus enuntiatum aliquem locum esse de iustitia, vel directi, aut districti, plene probant non solum confusum, sed etiam dominium, & possessionem huiusmodi ricularium. 1.172.2
 Verba enuntiativa si proferantur in re singulari huiusmodi probant. 1.172.2
 ibid. 2.

BARBOSA
 Inlus Can
 To. 2. 13.
 C. VI
 18

Collectan. in quinque libros Decretal.

Verba si qua sunt in Canone Missæ, quæ ab Evangelistis dicta non fuerunt, credere debemus, quod à Christo Apostoli, & ab Apostolis eorum successores acceperunt. 2.404.2.1
Verba, sub interminatione anathematis, an sententiam laram, vel ferendam imponant, remittunt. 2.440.1.3
Verbis dolosis inductus à iudice præstita securitate, & impunitate extractus ab Ecclesia illi restituendus est. 2.445.1.34
Verba, sententiam excommunicationis incurrant, denotant ipso iure. 2.461.2.6
Verborum communis sensus, qualitas, & conditio personarum attendenda est. 2.471.1.5
Verba secundum communem usum loquendi sunt intelligenda. ibid.6
Verba interpretanda sunt secundum propriam significationem. ibid.9
Verborum tenor semper est attendendus. 2.471.2.10
Verba secundum similitudinem sunt intelligenda, quando de mente non constat. ibid.11
Verba futuri temporis nulla addita particula faciente significari de præsentis, important ipsam, non matrimonium, ut tenet probabilior opinio. 2.472.1.2
Verba non sunt necessaria in matrimonio carnali. 2.485.2.3
Verba necessaria non sunt in matrimonio contrahendo, sed factis sunt in quibusque signa consensum exprimentia. 2.486.2.2
Verbo quod quis non expresse negare non videtur cognoscere. 2.488.1.4
Verba in matrimonio an sint necessaria, remittunt. 2.496.1.3
Verba in matrimonio sunt saltem de necessitate præcepti. 2.511.1.4
Verba sunt intelligenda non secundum quod sonant, sed secundum mentem proferentis. 3.334.1.2
Verba debent ferri intentioni, non intentio verbis. 3.335.1.3
Verba pendunt à mente, non autem mens à verbis. ibid.4
Verborum à proprietate non receditur vbiusque de mente dubitatur. ibid.3
Verba in potiori significatione sunt accipienda. ibid.4
Verba quando generaliter, vel indefinite proferuntur ab eo, qui aliquid excipere potuit, & non excepit, omnia venire intelliguntur. 3.241.2.7
Verba in dubio an semper videantur relata ad tempus præsens, ostendunt. 3.243.1.19
Verba priuilegiatorum debent intelligi ut aliquid afferant, & non remaneant ambigua, & ideo dictis, secundum, & iuxta, videntur appositæ causatiue, non conditionaliter. 3.345.1.1
Verbum præsentis temporis imperativi modi, quod ad iudicem dirigitur, importat sententiam ferendam. 3.153.1.4
Verisimilitudo deponentibus magis creditur, quam deponentibus inuicem similes. 1.527.1.13
Verisimile quod non est præsumitur falsum. 1.566.2.3
Verisimilitudo est cognata natura. 1.567.1.5
Veritas non requirit prolixitatem, & adminicula, sed simplicitatem. 1.62.6
Veritas est præferenda opinioni. 1.100.2.4
Veritatem qui occultat, peccatum committit mortale. 1.546.2.4
Veritas non requirit verborum prolixitatem, & adminicula, sed simplicitatem. 1.586.1.2
Veritas est basis atque fundamentum iustitiæ, res solidissima, & murus inexpugnabilis, & sæpius examinata magis elucescit. ibid.3
Veraxitatem redimere pecunia, an quis possit, ut absolutionem obtineat ab excommunicatione, ostenditur. 3.301.3
Vexatio super beneficio ut redimatur potest quis soluere aliquid molestanti ipsum iniuste. 3.33.2.6
Via media est eligenda. 1.243.2.6
Vicaria perpetua, quæ datur in titulum, est verum beneficium Ecclesiasticum. 1.54.1.3
Vicariatum perpetuum in beneficio curato obtinens, si consecratur secundum, vel aliud beneficium habens curam animarum, ipso iure vacat prima per ademptionem secunde. 1.215.2.1
Vicarius perpetuus sunt beneficia. ibid.2
Vicarius plures quis habere non potest. 1.215.2.1
Vicarius perpetuus sunt inter se incompatibiles. ibid.2
Vicarius Episcopi non dicitur Vicarius perpetuus. 1.54.1.6
Vicarius si contra beneficium indigne, non est Episcopus conferendi potestate priuatus. 1.93.1.38
Vicarius, qui non est Episcopus, Suffraganeus sui Archiepiscopi consecrari non potest, etiam si habet mandatum exercendi pontificalia. 1.111.1.12
Vicarius Episcopi non potest creari Monachus illegitimus, etiam de consensu sui Superioris. 1.182.1.8
Vicarius temporalis titulum habere non censetur. 1.185.1.2
Vicarij perpetui in beneficio ponendi materiam qui tractant, etiam. 1.113.2.2
Vicarij seu vices gerentes in iure appellantur illi qui in locum alterius magistratus absentis, scilicet mortui, vel impediti, substituantur ab eis, qui à lege ad id potestatem habent. 1.214.1.3
Vicarij etiam interueniente nominatione Episcoporum à se

aliorum magistratum à lege, seu à Principe auctoritatem à id tribuere constituti censentur. 1.214.1.5
Vicarij seu vicegerentes huiusmodi ordinarij iudices sunt. 1.214.2.6
Vicarij Episcopi tripliciter in iure accipiuntur, quidam nati seu legitimi sunt, foranei constituti alij, alij vero dati sine constitutione generalis nuncupantur. ibid.9
Vicarij alij sunt perpetui, alij temporales in beneficiis. ibid.10
Vicarius perpetuus dicitur quando beneficium vitur accessorie. ibid.11
Vicarius perpetuus, id est, quoad vitam ipse. ibid.12
Vicarius, in beneficiis ita vocatur respectu Rectoris Ecclesiæ Parochialis, quia hic est principalis persona in Ecclesia, Vicarius vero tanquam minus principalis & coadiutor, vicariam præstat operam. ibid.13
Vicarij perpetui habent verum titulum. 1.215.1.14
Vicaria perpetua sunt beneficia Ecclesiastica. ibid.15
Vicarij perpetui remoueri non possunt etiam principales Rectores moriantur. ibid.16
Vicarius temporalis quis dicatur, ostenditur. ibid.17
Vicarius perpetuus per Episcopum institutus per Rectorem remoueri vel portione sua fraudari non potest. 1.216.1.1
Vicarius perpetuus non potest remoueri, etiam si Rector principalis moriatur. 1.216.1.3
Vicarius non potest alium Vicarium ponere. 1.216.1.2
Vicarius Episcopi non potest facere seu restituere alium Vicarium nisi Episcopi specialis licentia præcedat. 1.216.2.3
Vicarius Papæ in urbe iurisdictionem habet, non extra illam, nisi specialiter illi concedatur. 1.216.2.1
Vicarius Papæ mortuo Papa non expirat. 1.217.1.3
Vicarius Papæ potest ratione sui officij prima Tonsura ordinare forensium sine proprij Episcopi licentia. ibid.4
Vicarij perpetui sunt compellendi residere. 1.217.2.1
Vicarius perpetuus dicitur habere beneficium curatum. ibid.2
Vicarius Ecclesiæ Curatæ debet annum 25. attingere, & intra annum Sacerdos fieri. ibid.3
Vicarius perpetuus habet curam animarum. ibid.4
Vicarij in Parochialibus annexis quoad curam à principali dependentiam non habent. 1.219.1.6
Vicarius Episcopi quamvis sit temporalis, Vicarius tamen dignitas est perpetua. 1.220.1.18
Vicario Episcopi causa delegata, an transeat in successorem, remittitur. 1.235.1.18
Vicario Episcopi causa delegata intelligitur delegata Vicario principali ex pluribus in solidum constitutis. ibid.9
Vicarij duo ubi æquæ sunt principales, nec constat de quo Papa sentierit, neuter illorum erit delegatus. ibid.10
Vicarius Episcopi dicitur in dignitate constitutus. 1.237.1.4
Vicarius constituere cogitur Episcopus. 1.275.1.5
Vicario non licet directum visitare abique speciali concessu. 1.277.2.3
Vicarius Episcopi vigore generalis commissionis non potest auctoritate exemplum ex originali sumptum, ut eandem vim & auctoritatem cum originali habeat. 1.562.1.3
Vicarij in parochialibus ad religiosos pertinentibus quomodo ponendi, ostenditur. 2.501.4
Vicario dari debent alimenta ex fructibus beneficii. 2.502.6
Vicarij perpetui in parochialibus vitur quando, & quomodo deputandi sunt, ostenditur. 2.67.2.7
Vicarij generales Episcoporum an ex vi Vicariatus possint instituire præsentatos à patronis, ostenditur. 2.78.1.3
Vicarium generalem in spiritualibus, & temporalibus constituere potest Capitulum, Sede vacante. 2.94.1.19
Vicarius generalis non potest sine speciali facultate auctoritatem præstare donationi iurispatronatus. 2.349.1.7
Vicarius Episcopi potest visitare laicos suspectos de lepra. 2.532.2.5
Vicarius Episcopi de causa matrimoniali cognoscere potest. 2.542.1.4 & 2.558.2.10
Vicarius Episcopi non potest pretio constitui. 3.28.1.3
Vicarius recipere debet salarium de Camera Episcopi. 3.48.1.5
Vicarius Ecclesiæ usurpans sibi ipsius Ecclesiæ personatum contra præstitum iuramentum ad officij sui executionem admitti non debet. 3.190.1.1
Vicarius generalis Episcopi non potest beneficia vitur sine speciali mandato, etiam si data sit facultas conferendi cum clausula generali. 3.191.1.4
Vicarij instituendi ab Episcopo in parochialibus Ecclesiis, an debeant esse in sacerdotali Ordine constituti, ostenditur. 3.211.1.27
Vicarius generalis Episcopi, aut alius Clericus ex demandata Episcopi facultate potest Indulgentias concedere. 3.289.2.9
Vicarius qui dedit pecuniam Episcopo, ut faceret illum Vicarium, priuari debet officio Vicariatus. 3.48.1.2
Vicarius Episcopi, cui facultas conferendi beneficia data est, potest etiam beneficia curata, & dignitates, conferre. 3.349.1.3
Vicarius fama multum valet in probanda filiatione. 2.571.1.2

Index Rerum, & Verborum,

Vicinus præsuntur scire facta vicini. 1.565.2.2
Vicini loci attenditur confuetudo. 2.540.1.4
Vicinus agrotus graui morbo non præsuntur scire facta vicini, vel quæ publicè sunt in ciuitate. 2.597.1.4
Vicini boni sicut singularis est commoditas, ita & mali incommoditas omnium maxima. 3.251.2.12
Vicinus præsuntur scire facta vicini, & an sit bonæ famæ. 3.259.2.2
Vicinus quis dicatur, ostenditur. 3.160.1.3
Vicinus vicino de damno incendij culpa oborti an teneatur, remissiuè. 3.266.1.4
Vicissitudines idem important in præsenti quod permutaciones. 2.349.2.3
Vidua in hospitijs taxari conuenit, ne in eis catus forensibus vendatur, quàm in mercato vendi solent. 2.123.2.6
Vidua victori expensas soluere non tenetur nisi pars victi sit honesta, & bonæ opinionis. 1.449.1.4
Vidua non condemnatur in expensis si habuit iustam causam litigandi. ibid.6
Vidua etiam in criminalibus victori condemnatur in expensis. 1.450.1.11
Vidua in expensis eodemmodatur, etiam si bonam, & iustam causam litigandi habuerit. 1.687.2.7
Vidua victori in expensis condemnanda est. 3.268.2.12
Parte petente. 3.269.1.3
Vidua in expensis non condemnatur si ex semiplena probatione, & ob oblationem iuramenti (suppletoris) pars aduersa obtinuerit. 3.269.1.6
Vidua quasi dicitur illa, viduamque priuilegijs fruitur, quæ habet virum inuitem. 1.140.1.11
Vidua quæ habuit plures maritos, debet sepeliri in sepulchro ultimi. 2.227.2.2
Vidua diues non est annueranda inter miserabiles personas, nec habet priuilegium trahendi ad Curiam. 1.251.1.3
Vidua laicum coram iudice Ecclesiastico conuenire non potest, nisi super causa Ecclesiastica, vel in defectum iudicis secularis. 1.379.1.2
Vidua ipsolatorum, seu violentos rerum suarum inuafores ad iudicium trahere possunt Ecclesiasticum. 1.381.2.6
Viduitas, est sui natura præcedentium declaratiua, & simul restrictiua. 2.545.1.4
Vigilia Domini Natalis potest quicunque ferotiam collarionem sumere cum varijs fructibus in quantitate excessiua. 2.428.1.3
Vigilia omnium Apostolorum sunt ieiunanda, præter vigilijs SS. Philippi & S. Iacobi, & S. Iohannis Euangelistæ. 2.429.1.1
Vigilatoribus, & non dormientibus iura subueniunt. 1.751.8
Villalorum familia nunc Marchiones Altroque ex priuilegio Pontificio in Sede Legionensi sunt Canonici, proxi & Rex illius Regni, & Comes Barchinonens. in Ecclesia illius ciuitatis, & Rex Francie in Ecclesia S. Hilarij Pictauiensis. 1.19.2.15
Vincula duo magis ligant. 1.297.2.7
Vinculum coniugale, vide *Coniugium*.
Vinum ex vite est materia proprijs Sacramenti sanguinis Christi. 1.7.2.16
Vino consecrato, & transubstantiato si eadem vini species in minori quantitate miscetur, nunquam tale vinum sic permixtum conuertitur in sanguinem Christi. 2.393.2.7
Vino consecrato, & substantiato, si eadem vini species non solum in maiori, sed etiam minori quantitate miscetur, nunquam tale vinum sic permixtum conuertitur in sanguinem Christi. 2.405.1.7
Vino in sacrificio Missæ quando aqua miscetur, remissiuè. 2.405.2.11
Vinum generosum in celebratione Missæ adhibendum est ut facilius aqua in vinum conuertatur. 2.415.1.5
Violentia probata per testes res amissæ probantur per iuramentum. 1.316.1.2
Violentia si timeatur inferri puellæ de cuius matrimonio agitur, debet iudex illi providere locum tutum, & honestum donec causa terminetur. 2.476.2.1
Vir & vxor sunt vna caro. 1.21.1.3
Vir tenetur mulieri se fugienti propter eius seuitas alimenta præstare in domo ubi habitauerit, quamvis maritus nullam dotem habuerit. 1.438.2.9
Vir & vxor quando separant se à thoro, & mutua cohabitatione & iurant se nunquam debitum petitueros, si alter deinde non vult continere, mulier est cogenda censuris ut redeat ad virum, non obstante iuramento. 1.593.2.1
Si pacificauerit quod possint seorsum & non simul cohabitare, non potest iuramentum confirmari. ibid.2
Vir non tenetur eam in vxorem ducere, cui dos non datur. 1.94.1.4
Viris perfectis an liceat, vel expediat iudicio contendere pro rebus spiritualibus, ostenditur. 1.618.1.6
Viri qui boni dicantur iudicis arbitrio relinquuntur. 1.724.1.21
Viri honesti, coram quibus appellatur, debent esse duo, vel saltem vnus honestus vir, Notarius, & testes. 1.724.1.22

Vir & vxor quando inuicem separationem, quia vir prius dicitur gnuisse auitam vxoris, ac proinde separari tenentur ad secundas nuptias, cogendi sunt ut illis relicta tenentur ad primas.
Vir potest & debet reuocari de monasterio. 2.192.2
Viro innocenti integrum est intra biennium à reclusionem suam adulterem in Monasterium eam sibi reconciliare, nec illam ante tempus transactum, in vi priuilegij professionis emittere. 2.192.2
Vir, & vxor suscipientes alienum pactum in Baptismo, vel Confirmatione non peccant. 2.192.2
Vir non potest dimittere vxorem sine iudicio Ecclesiæ, etiam propter impedimentum parentele notorium, quæ tamen de facta publica & notoria, & nemo opponat, Episcopus et officiales bita grauitate matrimonij illicitè contracta dissoluantur. 2.199.1.1
Vir propter adulterium vxoris non potest propria auctoritate illam expellere. 2.600.1.4
Tà Vires noluntur obinere, sunt declaratiua late fœderum. 1.97.2.7
Tà Viribus carere decernis, denotant totalem priuationem. 1.189.2.3
Virginitas consecratio solis diebus festis facienda est. 2.154.6
Virginitas habuisse vxorem dicitur illæ, quæ eam decessit, si ab ipso, & non ab alio cognita fuit. 2.154.6
Virgo an sit mulier, vel potius corrupta, probatur per impedimentum obftrictum & matrimonium. 2.154.6
Virginem stuprans tenetur eam dotare, & ducere in vxorem. 2.116.2.1
Virginem carnaliter cognoscens absque seductione, non tenetur eam dotare. 2.117.2.4
Virginem corrumpens an copulatus teneatur illam dotare, & vxorem ducere, remissiuè. 2.117.2.7
Virginem stuprans non ducit virginitatem, quæ pama pueritiam ostenditur. 2.118.2.3
Virginem viri vilis, & minus honeste stuprans non tenetur de stupro. ibid.6
Virginitas quibus probetur, remissiuè. 1.499.1.4 & 3.117.4.6
Vim committere non dicitur, qui statim animam possidentem recuperat. 1.470.1.3
Vim vi repellere licet. ibid.6
Vis duplex est, alia absoluta, alia conditionalis, remissiuè. 1.470.2.2
Alia præcisa, alia casualia. ibid.6
Visionem Dei in perpetuum caret propter vnam damnationem, licet & propter multa. 2.154.6
Visitator Prælati quem equorum numerum fecerit ducere possit ostenditur, & prohibetur eis tunc vii venationibus, & sanguinis epulas querere. 2.371.1.1
Visitare quando tenetur Episcopus remissiuè. 2.27.2.10
Visitare possunt locorum Ordines quoties aut necessitate eorum aut recepta consuetudo postulat. 2.27.2.10
Visitare potest diocesim Capitulum Sede vacante. 2.27.2.10
Visitare monasteria exemptorum moralium, quæ vixit Episcopus auctoritate Apostoli, non potest Capitulum Sede vacante. 2.27.2.10
Visitatio quanto tempore durare debeat, boni viri arbitrio relinquatur iudicandum. 2.371.1.1
Visitatio monasteriorum potest fieri sibi in anno. 2.371.1.1
Visitacionem aut procuracionem nullas remissiuè videtur, etiam si testatus fuerit se condonare debita sibi obsequia, siue stantia. 2.371.1.1
Visitator potest criminolos amovere, & penitus Ecclesijs propter uitate criminum. 2.371.1.1
Visitator non potest exigere procuracionem ab hospitalibus, quæ visitat. 2.371.1.1
Visitator Apostolicus, vide *Legatus*. 2.371.1.1
Vita & fama æquiparantur. 2.371.1.1
Vitam similem quæ cum alijs suscipit, similem debet sentire in habitibus disciplinam. 2.371.1.1
Vitandis tres modi referuntur. 2.371.1.1
Vitæ commodè, & absque penuria vitæ differunt. 2.371.1.1
Tà Vitæ, referuntur ad modicum tempus, & citius ab eo *Vitæ* cum maximum totius Orbis temporis, & citius ab eo ampla sit, homines in ea commemorantes citius per eam vitam nesciunt platea vii habitant. 2.371.1.1
Vnctionis extremæ proprijs ministris est Sacerdos. 2.371.1.1
Vnctionis extremæ Sacramentum quibus conferebatur, quibus *Vnctionis* extremæ Sacramentum non necessarium ad *Vnctionis* Principis à capite ad brachium ficitur. 2.371.1.1
Vnctionis extremæ Sacramentum non necessarium ad *Vnctionis* extremæ Sacramentum nulli laico, vel etiam clerico interditi tempore ministrari potest. 2.371.1.1
Vnctionis extremæ Sacramentum tempore interditi ministrari potest quando infirmus nullum aliud recipere valet. 2.371.1.1
Vnctionis extremæ ministris proprijs est Sacerdos. 2.371.1.1

Collectan. in quinque libros Decretal.

Votitionis extremæ Sacramentum virginitatis licite potest
à pluribus Sacerdotibus conferri. 1.358.1.6
Vigilant Rex oleo in brachio, seu hamero: Episcopus Chismate
in capite. 1.178.1.7
Vigilantur Christiani bis ante, & bis post Baptismum, item quan-
do confirmantur. ibid. 1.10
Vigilantur cum consecratur, altare cum dedicatur templum cum be-
nedicitur Altare. 1.179.1.13
Vigila, vide Pollex.
De Virginitate Catholica Ecclesie librum edidit S. Cyprianus. 1.3.1.13
Votitionis litera non dicuntur litera de beneficio, sed de proprietate,
& re prophana. 1.118.1.8
Votitionis causa non dicitur causa beneficalis. ibid. 1.9
Votio dependenter quando facta dicatur, ostenditur. ibid. 10
Votio independenter fieri quando dicatur. ibid. 11
Votio quoad spiritualia & temporalia quando facta dicatur, osten-
ditur. ibid. 12
Votio quando fit quoad temporalia cura animarum remanet semper
penes vicarium quamvis sit temporalis. 1.219.1.13
Votio ubi est facta simpliciter monasterio, seu collegio, intelligi-
tur sine latione iuris Episcopalis, & parochialis. 2.68.2.3
Votitionis dissolutio que Episcopatus facta, illo vacante minime fieri
potest. 2.91.2.10
Votitionis ex causa facere potest Capitulum Sede vacante, dummo-
do nihil peccat de iure Episcopali. 2.93.2.18
Votio beneficio nondum vacante, & sic vacante fieri potest, abique
tamen preiudicio possidentis. 2.191.1.2
Votio intelligitur facta sine preiudicio tertij. 2.331.1.3
Votio, quæ per Episcopum fieri poterat de iure communi, in quibus
calibus innovetur, & corrigatur per Concil. Trid. ostenditur.
3.191.1.9
Votio facta de Ecclesia alteri Ecclesie, vel monasterio effectum
habitura non est, nisi post mortem rectoris illius, & ideo non
requiritur eius consensus. 1.337.2.2
Votio potest Episcopus alicui Religioni Ecclesiam, seu beneficium
sue dicere. 2.191.1.6
Votio potest constituere procuratorem ad agendum, vel
respondendum. 1.316.1.1
Votio etiam scholarius potest ad agendum, & defendendum
procuratorem constituere. ibid. 2
Votio etiam, vel Synodus reuocari potest. 1.377.1.4
Votio etiam Ecclesiasticis prelati regulariter quod fit à maio-
re parte, nisi minor pars rationabiliter contradicat. 2.101.1.1
Votio etiam si accusetur, potest per procuratorem se defendere.
3.91.1.6
Vide Republica.
De Vno cum sit mentio ratione frequentioris usus, fit & ad alium
extensio. 1.4.4.40
Votum quando per se non sufficit, utrumque copulativè debet esse
verum. 1.431.1.5
Votum ex pluribus arbitris, vel iudicibus si impediatur, alij non pos-
sunt procedere. 1.254.2.3
Vna, eademque res non debet diverso iure censi. 2.243.1.18
Vna & eadem res non debet diverso iure censi quando eadem
militat ratio. 2.258.1.4
Votales, qui absentes in vno loco vnde evocari possunt, seu iusto
impedimento detenti venire non possunt, procuratorem consti-
tuere valent, qui suo nomine eligat. 1.135.2.37
Votatus ad Curiam per Principem non potest ibi citari, sed revo-
candi domum privilegium habet. 1.404.1.9
Voluntas retenta animo nihil prodest. 1.453.1.1
Voluntas facta magis, quam verbo declaratur. ibid. 6
Voluntatem qui explet lucrari dicitur. ibid. 7
Voluntatibus in victimis non defectur iustamentum suppletorium.
1.470.2.31
Voluntas præsumpta hominis, per testes singulares probatur. 1.
603.1.74
Voluntatis mutatio in dubio non præsumitur. 1.466.1.2
Voluntatis declaratio, per testes singulares probatur. 1.502.2.63
Voluntas libera in compromissis iusto arbitrio, & discretione in-
telligitur. 1.593.1.5
Voluntas ultima pietatis causa facta coram duobus, aut tribus
testibus valet, non obstante iuris civilis dispositione de septem,
vel quinque testibus adhibendis. 2.213.2.3
Voluntatem esse mutam dicenti incumbit probatio. 2.420.2.17
Voluntas semper durare præsumitur nisi mutata probetur. 2.420.
2.19
Votum per metum factum non tenet. 1.322.1.3
Votum metu mortis factum irritum est ipso iure. 1.320.2.2
Votum dicitur consensus. 1.120.1.3
Votum abientis vtr per procuratorem sustineri possit, quæ requi-
rantur. 1.131.1.1
Vota non possunt miti per canonicos, neque in scriptis, neque per
nuntium. 1.135.1.2
Votum emissum ægroti, vel ab existente in discrimine vite non
est ex eo invalidum. 2.147.1.2
Votum de nunquam peccando non valet. 1.151.2.6
Votum solemnè implicitum castitatis adest in sacri Ordinis sus-

ceptione. 1.201.2.4
Vota omnia impuberum, id est, marium vsque ad annum 14. ex-
pletum, & feminarum vsque ad annum 12. expletum in irritum
revocari possunt à patre, vel tutore. 2.266.1.3
Votum ex metu mortis intrinsecus, siue diuinitus illatum est. 2.
274.1.3
Votum obedientie, an quando, & in quibus obliget Religiosos
ad obtemperandum suis Prelatis, remittitur. ibid. 5
Votum simplicis castitatis mutuo consensu emissum an sit licitum.
2.280.1.2
Votum temporale castitatis coniugis sexagenarij manentis in sa-
culo non sufficit. 1.287.1.5
Votum Religionis inuita vxore emissum omnino est irritum. 2.
288.1.4
Votum semel irritatum, amplius non assumit vires. ibid. 5
Votum castitatis post matrimonium consummatum emissum ab
altero coniuge abique alterius licentia obligat ad non peten-
dum debitum. ibid. 6
Votum vxoris manentis in saculo non sufficit in quacunque ætate
si sit periculum suspicionis. 2.289.2.6
Votum castitatis ab vno coniugum de alterius licentia emissum,
non officit iuri concedendis licentiam, quia sic vocans quamvis
petere nequeat, at reddere tenetur. 2.294.2.2
Votum castitatis post matrimonium consummatum emissum ab
altero coniuge abique alterius licentia, est validum, & obligat
ad non petendum. 2.295.1.3
Votum calore iracundie emissum non obligat. 2.299.1.2
Vota possunt elemosynis redimi, vel in aliud commutari interce-
dente superioris auctoritate, & iusta causa redimendi, vel mu-
tandi. 2.304.1.1
Voti in commutatione quoties incertum est an ea fiat in id. quod
est Deo gratius, auctoritas Prelati est necessaria. 2.307.2.6
Votum ultimarum commutat Papa, in his maximè, qui in pueri-
li ætate vouerunt. 2.305.1.1
Vota à parentibus, & tutoribus irritari possunt, quæ viri potestati,
& domesticæ gubernationi partis officunt. ibid. 3
Voti vinculo non adstringitur ille, qui Deo aliquid promittit, vel
vult, cum in animo eius non sit se voto obligare. 2.305.2.3
Votorum in commutatione non est necessarium seruare unitatem,
aut similitudinem, sed sufficit votum reale in personale,
& personale in reale commutari. ibid. 5
Votum omne mutabile est in votum Religionis. 3.306.1.1
Votum solemnè Religionis exinguit omnia vota antea emissam si
vovens non exeat, sed proficiatur. ibid. 2.4
Votum non infringit, qui commutat in melius. 3.306.2.3
Voti ultimarum executio potest auctoritate Papæ ex causa differri.
2.307.1.1
Voti realis obligatio potest transire in heredem extraneum, & vo-
luntarium sub ratione obligationis iustitiæ. 2.309.2.6
Voto in commutando peregrinationis Hierosolymitanæ habenda
est ratio expensarum in cundo, commorando, & redeundo. 2.
313.1.9
Votum longæ peregrinationis emissum ab Episcopo in consilio
Romano Pont. an quando, & quomodo valeat, ostenditur. 2.
313.2.11
Voti peregrinationis Hierosolymitanæ commutatio hodie facien-
da est ad instar aliorum. 2.314.1.12
Voti peregrinandi in commutatione an expensæ in peregrinatio-
ne promissa consumendæ commutari debeant in elemosynas,
& labor itineris in opera personalia, ostenditur. ibid. 13
Voto tenetur qui se vouisse certò scit, dubitat tamen an voto te-
neatur ratione materiæ, vel finis, aut alicuius circumstantiæ tunc
occurrentis. 2.314.2.15
Votum ultimarum non potest redimi, & commutari per alium
quàm Papam. 2.315.1.12
Votum eundi in subsidium Terræ sanctæ emissum à filiofamilias
an possit à patre irritari, ostenditur. ibid. 3
Votum ultimarum non debet commutari, si vovens est habilis
ad eundem, inhabilis ad pugnandum. 2.315.2.10
Votum eundi in subsidium Terræ sanctæ emittere potest vir te-
nente vxore, quod exequi tenetur, & ab ea irritari non pos-
test. ibid. 8
Vota solemnia an sint de status religiosi essentia, remittitur. 2.
336.1.4
Votum an, & quando obliget successores, ostenditur. 2.385.2.5
Voto non bibendi vinum non contrahunt Sacerdos, qui illum,
suscipit post sanguinis sumpcionem. 2.404.1.4
Votum ac professio valida est ea adiecta conditione vt proprium
quid ad vsum possideat. 2.521.1.13
Votum simplex impedit, & dirimit matrimonium post contractum
Votum simplex tantum impedit contrahendum, sed non dirimit
post contractum. 2.522.2.2
Votum simplex castitatis impedit matrimonium licite iniri, an
verò dirimit contractum. 2.523.1.2
Qui post Votum simplex castitatis ante obtentam dispensationem
Summi Pont. matrimonium contraxit, animo illa consum-
mandi peccat mortaliter. ibid.
Vtrum autem qui post simplex castitatis votum matrimonium
peccando

Index Rerum, & Verborum,

peccando contraxit illud prima vice consummatio, peccatum
denovo committit offenditur. *ibid. fin.*
Votum castitatis de presenti impedit matrimonium contrahen-
dum, Ecclesia tamen ex causa matrimonium contrahi, quan-
doque permittit. 2.523.2.1
Votum simplex impedit sponsalia de futuro, non autem dirimit
matrimonium sequens, secus in voto solemn. 2.524.1.1
Votum simplex, & solemn non differunt per se ex ipsius voti ra-
tione & natura, sed sola Ecclesiae constitutione. *ibid. 4*
Votum solemn impedit, & dirimit matrimonium post contra-
ctum. 2.524.2.1
Votum simplex, quod post duos novitatus annos fit in societate
Iesu, reddit emittentes inhabiles ad matrimonium valide con-
trahendum. 2.582.1.36
Votum continentiae, vide *Continentia*.
Votum eligentium, vide *Eligens*.
Votum omnimodum castitatem de alterius coniugis licentia, an
debitum reddere teneatur, remittitur. 2.294.2.3
Votens se daturum alicui Ecclesiae, vel pauperibus annuatim
vnam mensuram grani, non determinando de qua mensura,
obligatur ad minimum. 2.385.1.2
Votens absolute non comedere carnes die Veneris, si postea in
ea eveniat festum Natiuitatis Domini, tenetur ea die ad carni-
bus abstinerere. 2.430.1.2
Votens quis non potest, quod in graue suae Ecclesiae, cui praestit,
detrimentum cedat. 2.415.1.7
Votum & locum habere in Capitulo competit ratione Canoniae,
exercitium vero non competit nisi Subdiacono. 1.20.1.18
Vox publica, & fama inducit scientiam. 1.79.1.6
Vox Episcopi, aut alterius Praelati, an & quando tanta sit, quan-
ta fuit Capituli. 2.89.1.2
rō *Vique*, regulariter stat inclusivē. 1.449.2.3
Votum ratione paratū quantitatis an inducat tantummodo peccatum
veniale. 1.51.4.8
Et quid in iuramento. *ibid. 49*
Votum crimen est mixti fori. 2.375.1.7
Votum absque labe licite a creditore exigitur id, quod illius
verē interfuit tam ratione lucri cessantis, quam damni emer-
gentis. 1.383.1.11
Votum in causa non desertur iuramentum suppletorium. 1.
470.2.20
Votum per testes singulares probatur. 1.502.1.42
Ad Votum solvendum ratione iuramenti quis cogi potest, licet con-
tractus sit feneratorius. 1.578.2.4
Votum non repetere iurans, tenetur iuramentum servare, potest
tamen officium iudicis implorare ne ad restitutionem cogatur.
1.591.1.12
Votum indebitum solvens sciens potest eas repetere etiam si iu-
rauerit se non repetiturum. *ibid. 2.5*
Votum in causa potest iudex etiam sub censuris in qualibet parte
licet ex officio suo deficientibus probationibus accipere iura-
mentum a partibus de veritate dicenda. 1.600.2.1
Votum praesumptio oritur si oppositum sit pactum ne liceat infra
certum tempus redimere. 2.130.2.4
Votum dotis non solute valide remittit vir uxori. 2.616.2.20
Votum an ratione paratū quantitatis dari possit, remittitur. 3.27.2.4
Votum est licet facere fructus rei pignorat, fallit casu hic excepto.
3.132.2.1
Votum omni iure reprobatur. 3.133.1.2
Votum crimen ad Ecclesiam pertinet. *ibid. 3*
Votum faciens a clericatu relictur. *ibid. 4*
Votum crimine quis involui non debet etiam pro redimenda
vita captivi. 3.135.1.1
Votum iure naturali prohibita sunt, & Divino. *ibid. 2*
Votum crimine nec pro redimenda vita captivi involui quis
potest. 3.136.1.11
Votum dominium non transit in votarium. 3.137.1.5
Votum bona an sine tacite hypothecata restituendis rebus per
votum male acquisitis, ostenditur. *ibid. 6*
Votum non est, quod accipitur causa interesse. 3.139.2.6
Votum regulariter committitur in contractu mutui. 3.139.2.8
Votum indicis, & coniecturis probatur. 3.144.2.3
Votum est difficilis probationis. *ibid. 4*
Votum a se vel patre suo extortas si quis petat sibi restitui, non
auditur. 3.148.2.1
Votum per homines nimis gravatur. 3.148.2.2
Votum ita sunt prohibita Iudeis, sicut Christianis. 3.143.1.3
Votum virum sit, tempore autumnu mutuo dare frumentum ea
lege ut vere restituatur, vel vendere frumentum in autumnu
eo pacto ut pretium solvatur, quantum illud valorum erit
tempore veris, remittitur. 3.149.2.4, fin.
Votum committitur quantumcumque minimum sit lucrum. 3.150.
1.2
Votum a testimonio repellitur. 1.498.1.20
Votum iuratur societas, in qua capitale saluum servatur. 2.614.
2.8
Votum manifesti ad communionem Altaris, & Ecclesiasticam
sepulturam, & oblationem offerendam admitti non possunt,

& clerici contra hoc facientes puniuntur. *ibid. fin.*
Votum manifesti qui dicantur, ostenditur. 3.144.4
Votum non admittitur ad Eucharistiam, donec poenitentia
fecerit. *ibid. 4*
Votum manifestus decedens in hoc peccato carere debet Euc-
haristica sepultura. *ibid. 4*
Votum non admittitur ad oblationem faciendam. *ibid. 4*
Votum manifestus recipiens ad Communionem altaris, vel ad
Ecclesiasticam sepulturam, quam poenam incurret, ostenditur.
ibid. 6
Votum contractus a Papa confirmari non potest. 3.153.3.9
Votum, qui sunt solvendo, coguntur per poenas Litterarum
Concilij vltimas restituere etiam quas ante Concilium receperunt,
& facultatibus non exantibus debent possessiones empta ex
pecunia fenebris vendi, & debentibus recipere sacrificia. 3.
137.1.1
Votum, qui post confessionem devenit ad meliorem fortunam, po-
test sibi retinere quantum sufficit pro alimentis. 3.157.2.12
Votum quavis cedat omnibus bonis eius tamen necessarii
non subueniunt beneficio talis cessant. 3.158.1.13
Votum monitus non desistens clericus est, ad officio, & bene-
ficio suspenditur, si laicus excommunicatur. *ibid. 2.1*
Votum monitus, & non desistens, si clericus fuerit, ab officio &
beneficio suspenditur. *ibid. 4*
Votum repellitur a beneficio obtinendo. 3.159.1.3
Votum an censetur contractus data modiciorum poenarum
cum pacto de retrovendendo, ostenditur. 3.160.1.10
Votum hares, filius vel extraneus vltimas extortas per defunctum
restituere compellitur. 3.161.1.1
Votum hares compellendi sunt restituere vltimas per votarium
extortas. *ibid. 2*
Votum mentalis, id est, mutans ea mente ut vltima forent ali-
quid recipiar, tenetur in foro animae ad illud restituendum & ex
hoc aliquod consecutus est. *ibid. 2.1*
Votum mentalis an, & quando teneatur restituere, ostenditur.
ibid. 2
Votum in foro conscientiae facit quem sola intentio, & spes
ostendit. *ibid. 3*
Votum mentalis cui teneatur ad restitutionem non in summo-
nis mentalis, ostenditur. *ibid. 4*
Votum facit quem mentalis intentio, & spes laici, quando est
principalis, & primaria. 3.161.1.6
Votum manifestus appellans ad subreptionem confessionem
audendus non est. *ibid. 2.1*
Votum repetens vltimas non auditur nisi prius resque extortas.
3.164.1.1
Votum manifestus quis dicatur, remittitur. *ibid. 4*
Votum repetens vltimas sibi debitas non auditur, nisi prius resque
extortas quas ab aliis apparebit extorsisse. *ibid. 4.3*
Votum est, qui a debitore recipit aliquid vltima forent, etiam si
suscipiat in se periculum. 3.169.1.1
Votum clericus contrahit infamiam iuris. 3.191.2.6
Votum, mos, stilus & observantia in quod differat. 1.66.2.4
Votum quid sit. *ibid.*
Votum communis loquendi attendendus, & observandus est in
matrimonii contrahendis in dubio ad explicandum quem val-
tem habeant verba prolata. 2.471.1.1
Votum communis utendi, & loquendi inspicitur. *ibid. 3*
Votum usufructuario, & non proprietario debetur laudemium. 2.179.41
Votum usufructus rerum, quae vltima non consumuntur, tenetur par-
te cautionem de utendo, & fruendo arbitrio viri, & in rebus
quae vltima consumuntur, sit estimatio, & caeteris de ea resoluenda.
2.175.1.2.3
Votum usufructus interim dum cautionem non praestat, an acquirit
fructus, ostenditur. *ibid. 2.9*
Votum usufructus si adeo pauper sit, ut nequeat cautionem praestare,
an usufructum habeat, remittitur. *ibid. 11*
Votum usufructus donans sine consensu domini rem ipsum vltima pro-
pter nuptias, non transfert in eam plus iuris, quam ipse habebat.
2.613.2.1
Votum usufructus liberè potest usufructum alienare incoactum do-
mino. *ibid. 2.4*
Votum usufructum constituere non potest prohibens licet. 2.176.
2.14
Votum usufructus constitui potest in fundo emphiteutico aliique domi-
ni consensu. 2.176.1.1a
Votum usufructus commodas propter usufructuarii hanc condi-
tionem. 3.172.1.5
Votum in rebus novis continendis evidens debet esse, ut reco-
tur ab eo iure, quod duo aequum visum est. 1.742.4
Votum publicum praefertur priuato. 1.414.2.1
Votum quando insurgit non est virandus circum. 1.414.2.3
Votum debet augeri, non minui per dignitatem. 1.414.2.3
Votum publica est ut lites finiantur. 2.171.1.1
Votum Ecclesiae debet considerari tempore contrahendi alienatio-
nis factae. *ibid.*
Ad hoc ut conferat de evidenti vltima debet attendi tempus vo-
tarum alienationis. *ibid.*

BARBOSA
In l. 1. c. 1. de
To. 2. 1. 3. 1.
C. VI
15

Collectan. in quinque libros Decretal.

Vulnerans in Ecclesia extra membrorum mutilationem illius gaudet immunitate. 2.453.1.10
Vulnerans tenetur vulnerato ad damna, & interesse; intellige vt. 3.264.2.2
Vulneratus assertio persistens in ea vsque ad mortem non facit iudicium ad torturam. 1.570.2.12
Vulneratus præsuntur mortuus ex vulnere, si obijt post paucos dies. 3.101.1.4
Vulneratus præsuntur ex vulnere decessisse, etiam quod post octo dies decesserit. 3.101.2.3
Vulneratus ex vulnere præsuntur decessisse, etiam quod aliquandiu post vulnus illatum decesserit. 3.104.1.7
Vulneratus ex longo intervallo non præsuntur ex vulnere decessisse. 3.166.2.2
Vulnus quando constat non fuisse lethale, tunc non præsuntur vulneratum ex illo propriè decessisse, sed culpa, & negligentia medicorum. 3.101.1.7
Vulnus lethale illud dicitur, cuius curatio vel omnino impossibilis, vel difficillima est. 3.107.2.7
Vulnus in dubio an sit iudicandum non fuisse lethale, remissiuè. ibid.8
De vxore dicta prouocantur ad sponsam. 1.140.2.24
Vxores duas simul ducens videtur malè sentire de Sacramento Matrimonij. 1.200.1.3
Vxor apud honestas matronas, seu monasterium sequi potest, pendente lite inter maritum, & vxorem super separatione cohabitationis. 1.434.2.6
Vxorem è domo absque iusta causa expellens restituitur, si eam repetat, & illa redire renuat. 1.439.1.15
Vxor, vel coniux illa appellatur, quæ iam à viro suo est cognita. 1.569.1.3
Vxor in bonis etiam dotibus non fit executio pro delicto mariti. 2.178.2.2
Vxor mortua, sepultura non electa, debet sepeliri in sepulchro mariti, si maritus ad domum duxerit, sequi quæ sit inter eos carnalis copula. 2.127.2.4
Vxor si viro ad Religionem transiit consentiat, & ipsa suspecta nec continentiam voueat, nec Religionem ingrediatur, poterit ipsum repetere. 2.286.2.1
Vxor manens in sæculo si erat conscia iuris disponentis virum non posse profiteri, nisi ipsa licentiam concedens voueat castitatem, si senex sit, quamvis iuuenis, ingrediatur Religionem, non poterit vir professus reuocari, secus si ipsa huius iuris conscia erat. 2.293.2.4
Vxor maritum professum repetere potest non obstante licentia profitendi ab ea metu extorta. 1.297.1.1.2
Vxor professi, quæ dedit viro licentiam profitendi, non compellitur ingredi Religionem, si continens est, & non suspecta. 2.297.2.1
Vxor professi, quæ dedit viro licentiam profitendi, compelli debet in monasterium intrare, quando est iuuenis, aut suspecta de incontinentia. ibid.3
Vxor potest libere Religionem intrare ob fornicationem spiritualem mariti post sententiam diuorij quoad thorum latam. 2.299.2.1
Vxor votum cundi in subsidium Tertæ sanctæ non potest emittere, nec exequi viro contradicente. 2.315.2.9
Vxor non tenetur sequi per Orbem virum vagabundum si tempore contracti matrimonij ignorabat illum esse vagabundum. 2.470.1.4
Vxor prima viuentis, & non cognita, si quis contraxit cum secunda scienter, & eam cognouit, etiam mortua prima secundam habere non potest, secus si prima erat non legitima vxor. 2.528.1.1

Vxor legitima viuentis contrahens cum secunda adultera etiam prima mortua, à secunda est separandus. 2.529.1.1
Vxor viuentis habens copulam cum altera, mortua vxor si non præcessit fides, vel machinatio, potest illam ducere. 2.531.1.1
Vxor an, & quando tenetur sequi virum suum, remissiuè. 2.533.1.5
Vxor viro parere debet. 2.557.2.5
Vxor pro marito agere non potest. 2.570.2.4
Vxor debet sequi virum etiam quando vir culpa sua mittitur in exilium. 2.595.1.4
Vxor non tenetur sequi virum vagabundum longè peregrinantem. ibid.2. init.
Vxor datur actio ad separationem thori propter ipsius viri adulterium. 2.598.2.6
Vxor petens restitutionem mariti repellitur si notoriè fornicata est, & maritus continuit. 2.600.1.1
Vxor si à viro in hæresim lapsa propria auctoritate diuertit, ad eum reuersum redire compellitur, secus si per iudicem Ecclesiasticum ab eo fuisset separata. 2.601.2.1
Vxor quæ propter viri hæresim ab eo discessit propria auctoritate tenetur redire si vir ad fidem conuertatur. ibid.3
Vxor separata iudicio Ecclesiæ à viro propter eius hæresim non tenetur amplius redire ad eum. ibid.5
Vxores plures habere est inimicum fidei Christianæ. 2.603.1. init.
Vxor reconciliata non dicitur, quæ habitat cum viro adultero, & patitur ab illo cognosci, si non habet certitudinem adulterij à viro commissi. 2.611.1.8
Vxor potest agere ad separationem thori, & ad restitutionem dotis, quando maritus habet concubinam. ibid.2.10
Vxor propter adulterium dotem amittit, non ipso iure, sed per sententiam. ibid.2.12
Vxor marito donat causa adipiscendæ dignitatis. ibid.6
Vxor donare potest marito ea mente, vt donatio conuertatur in dotem filie. 2.616.1.10
Vxorem in adulterio persistentem tenetur vir deferere sub culpa mortali. 3.119.2.2
Vxor à marito de adulterio accusata potest etiam excipere de adulterio ipsius mariti, vbi agitur ad thori separationem, vel ad dotis amissionem. 3.121.2.3
Vxor professi absque viri licentia ei restituenda est, si ipsa faciat ante ingressum fuisse consummatum matrimonium. 3.127.2.5
Vxor potest communicare cum viro suo excommunicato. 3.314.2.3
Vxor in quibus casibus non possit communicare cum marito excommunicato, ostenditur. 3.315.1.5
Vide Coniux, Mulier.
Vxorari non admittuntur ad Ecclesiasticas dignitates, & cognuntur dimittere quas habent. 2.25.2.1
Vxoratus Religionem intrare non potest nisi etiam vxor ingrediat, vel nisi suspecta non sit, & continentiam promittat. 2.289.1.1.1
Vxoratus non est ordinandus ad sacros Ordines nisi vxor continentiam promittat. 2.289.2
Vxoratus in Episcopum promoueri non potest nisi vxor Religionem proficiatur. 2.290.2.1.2
Vxoratus non potest transire ad Religionem, nisi vxor prius vouerit castitatem. 2.292.1.1
Vxoratus professus à monasterio reuocatus eo quod desiderata sint aliqua iure requisita, ac coniugi restitutus, tenetur eo coniuge defuncto ad monasterium redire. 2.293.2.2
Vxoratus si contrahit cum secunda nesciente mortua, prima licet remanet, & cum secunda nouo consensu interueniente. 2.551.2.1
Vide Coniugatus.

F I N I S.

EARLOSA
Inlus Can
TO. 2. 13.
CVI
15